

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸν παρόντα τόμον περιλαμβάνονται:

- 1) Ἐθν. & Καπ. Πανεπ. Ἀθηνῶν: Ἐπετηρίς τοῦ παν. ἔτους 1933-34 - Ἀθῆναι, 1933.
- 2) Πανεπ. Θεσ)ων: Ἐπετηρίς τοῦ παν. ἔτους 1934-35 - Θεσ)κη, 1934.
- 3) Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.: Ἐπετηρίς ἀκαδ. ἔτους 1928-29 - Ἀθῆναι, 1929.
- 4) » : » ΕΠΕΤΗΡΙΣ 1934-35 - » , 1935.
- 5) Πανεπ. Θεσ)κης: Πρακτικά πληρώσεως τακτ. ἐδρῶν - Θεσ)κη, 1931.
- 6) » » : » » » - » , 1933.

ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

1933 - 1934

Α. Β. Ε. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	5203
Α. ΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1933

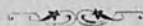
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΑΙ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδες
Α' - Ο Πρόεδρος και η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου	7
Β' - Αί Σχολαί του Πανεπιστημίου	8 - 16
Γ' - Συμβούλια, Έπιτροπείαι και Έφορείαι	16 - 18
Δ' - Η Κεντρική ύπηρεσία του Πανεπιστημίου	18 - 20
Ε' - Σπουδαστήρια και βοηθοί έδρων	20 - 21
ς' - Έργαστήρια	22 - 29
Ζ' - Μουσεία	30
Η' - Νοσοκομεία	31
Θ' - Αστυκλιτική	32
Γ - Κλινικά	33 - 37
ΙΑ' - Πανεπιστημιακός Ναός	37
ΙΒ' - Πανεπιστημιακή Λέσχη	37
ΙΓ' - Φοιτητικόν Άναγνωστήριον	38
ΙΔ' - Πανεπιστημιακόν Γυμναστήριον	38
ΙΕ' - Όδοντιατρικόν Σχολείον	39

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΕΤΗΡΙΑΟΣ 1933 - 34

α') Πρόγραμμα μαθημάτων	43 - 75
β') Νόμοι και Διατάγματα	77 - 100
γ') Διευθύνσεις καθηγητών, ύφηγητών και λοιπού προσωπικού του Πανεπιστημίου	101 - 116

Α΄

**Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ**

Α΄. — ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Στυλιανός Σεφεριάδης

τακτικός καθηγητής τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Β΄. — ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

1. *Ὁ Πρύτανις.*
2. *Ὁ Προπρύτανις: Κωνσταντῖνος Λογοθετόπουλος*
3. *Ὁ Ἀντιπρύτανις: Νικόλαος Ἐξαρχόπουλος*
- 4 - 8. *Οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν:*

Γεώργιος Σωτηρίου, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Γεώργιος Μαριδάκης, τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Γεώργιος Ἰωακείμογλου, τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Κωνσταντῖνος Ἀμαντος, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Κωνσταντῖνος Ζέγγελις, τῆς Φυσικομαθηματ. Σχολῆς.

- 9 - 12. *Οἱ Συγκλητικοί:*

Βασίλειος Αἰγινήτης, καθηγητής τῆς Φυσικομ. Σχολῆς.

Νικόλαος Λούβαρις, καθηγητής τῆς Θεολογ. Σχολῆς.

Εἰσηγητὴς παρὰ τῆ Σοφολέξου:

Βασίλειος Μακρῆς, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου.

Β'

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ι. - ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

α') *Ἐπίτιμοι καθηγηταί:*

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Χρυσόστομος.

β') *Ὀμότιμοι καθηγηταί:*

1. *Ἰωάννης Μεσολωρᾶς.*

γ') *Τακτικοὶ καθηγηταί:*

1. *Χρῆστος Ἀνδροῦτσος*, τῆς Δογματικῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἠθικῆς (1912, Φεβρουαρίου 7).
2. *Γρηγόριος Παπαμιχαήλ*, τῆς Ἀπολογητικῆς καὶ Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Θεολογίας (1918, Νοεμβρίου 16).
3. *Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος*, τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς (1919, Νοεμβρίου 6).
4. *Κωνσταντῖνος Δυοβουνιώτης*, τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων καὶ τῆς Συμβολικῆς (1920, Ἰανουαρίου 2).
5. *Δημήτριος Μπαλᾶνος*, τῆς Πατρολογίας μετὰ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Πατέρων (1924, Ἰανουαρίου 4).
6. *Βασίλειος Στεφανίδης*, τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας (1924, Σεπτεμβρίου 4).
7. *Νικόλαος Δούβαρις*, τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης (1905, Δεκεμβρίου 10).
8. *Γεώργιος Σωτηρίου*, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας (1928, Μαρτίου 16).
9. *Παναγιώτης Μπρατσιώτης*, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Π. Διαθήκην καὶ τῆς Ἑρμηνείας τῶν Ὁ' (1929, Ἰανουαρίου 14).

δ') **Ἑκτακτοὶ καθηγηταί:**

1. *Βασίλειος Βέλλας*, (ἐντεταλμένος) τῆς τακτικῆς ἑδρας τῆς Ἑρμηνείας τῆς Π. Διαθήκης καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης (1933, Ἰουλίου 4).

ε') **Ἑφφηγηταί:**

1. *Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης*, τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης.

II. - ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

α') **Ὁμότιμοι καθηγηταί:**

1. *Γεώργιος Ἀγγελόπουλος*. - 2. *Κωνσταντῖνος Πολυγένης*.

β') **Τακτικοὶ καθηγηταί:**

1. *Ἀνδρέας Ἀνδρεάδης*, τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας (1906, Ἀπριλίου 6).
2. *Θρασύβουλος Πετιμεζᾶς*, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (1912, Ἰουλίου 26).
3. *Κωνσταντῖνος Ράλλης*, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου (1916, Ἰανουαρίου 12).*
4. *Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλόπουλος*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (1918, Νοεμβρίου 16).
5. *Στυλιανὸς Σεφεριάδης*, τοῦ Διεθνoῦς Δημοσίου Δικαίου (1920, Ἰουνίου 27).
6. *Θεόδωρος Ἀγγελόπουλος*, τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου (1924, Ἰανουαρίου 4).
7. *Κυριάκος Βαρβαρέσος*, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (1924, Ἰανουαρίου 4).
8. *Γεώργιος Μπαλῆς*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (1925, Φεβρουαρίου 17).

*) Προὔπηξε διορισμένος τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς 9ης Αὐγούστου 1910.

9. *Γεώργιος Μαριδάκης*, τοῦ Διεθνoῦς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (1928, Ἰουνίου 8).
10. *Ἀλέξανδρος Σβῶλος*, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (1929, Φεβρουαρίου 22).
11. *Κωνσταντῖνος Δεμερτζῆς*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (1933, Ἀπριλίου 19).

γ') *Ἑκτακτοι Καθηγηταί:*

1. *Κωνσταντῖνος Γαρδίκας*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς (1930, Ἀπριλίου 8).
2. *Ξενοφῶν Ζολώτας*, (ἐντεταλμένος) τῆς β' τακτικῆς ἑδρας τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (1931 Ἰουνίου 9).
3. *Κωνσταντῖνος Τσαῖτσος*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου (1932, Σεπτεμβρίου 16).
4. *Νικόλαος Χωραφᾶς*, (ἐντεταλμένος) τῆς β' τακτικῆς ἑδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (1932, Σεπτεμβρίου 16).
5. *Παναγιώτης Κανελλόπουλος*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Κοινωνιολογίας (1933, Ἀπριλίου 19).

δ') *Ἑφφηγηταί:*

1. *Θεμιστοκλῆς Τσαῖτσος*, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.
2. *Παναγιώτης Δερτιλῆς*, τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.
3. *Κυριάκος Σπηλιόπουλος*, τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου.
4. *Σταμάτιος Δάσκαρις*, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας.
5. *Χρῆστος Σγουρίτσας*, τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
6. *Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος*, τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας.
7. *Γεώργιος Ράμμος*, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας.
8. *Δημήτριος Βεζανῆς*, τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.
9. *Ἀλέξανδρος Τσιρινιάνης*, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

III. - ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

α') *Ὁμότιμοι καθηγηταί:*

1. *Νικόλαος Μακκᾶς*. - 2. *Δημήτριος Κατερινόπουλος*.

3. Γεράσιμος Φωκάς. — 4. Μιχαήλ Κατσαράς.

β') **Τακτικοὶ καθηγηταί:**

1. Γεώργιος Σκλαβοῦνος, τῆς Περιγραφικῆς Ἀνατομικῆς (1899, Ἰουνίου 7).
2. Κωνσταντῖνος Δοῦρος, τῆς Μαιευτικῆς Κλινικῆς (1908, Ἰουνίου 16).
3. Γεώργιος Φωτεινός, τῶν Ἀφροδισίων καὶ Δέρματικῶν νοσημάτων καὶ τῆς Κλινικῆς αὐτῶν (1910, Αὐγούστου 9).
4. Μαργῖνος Γερούλᾶνος, τῆς Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς (1911, Νοεμβρίου 12).
5. Βλαδίμηρος Μπένσης, τῆς Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς (1912, Ἰανουαρίου 24).
6. Κωνσταντῖνος Μελισσηνός, τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς (1912, Ἰουλίου 26).
7. Ἰωάννης Γεωργιάδης, τῆς Ἱατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας (1912, Ἰουλίου 26).
8. Σπυρίδων Λιβιεράτος, τῆς Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς (1912, Ἰουλίου 26).
9. Μενέλαος Σακόροραφος, τῆς Γ' Παθολογικῆς Κλινικῆς (1915, Αὐγούστου 12).
10. Ἀναστάσιος Ἀραβαντινός, τῆς Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς καὶ τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας (1918, Σεπτεμβρίου 15).
11. Νικόλαος Ἀλιβιζᾶτος, τῆς Β' Χειρουργικῆς Κλινικῆς (1918, Σεπτεμβρίου 22).
12. Νικόλαος Πετσάλης, τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς (1919, Ἀπριλίου 10).
13. Ἀριστοτέλης Κούζης, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς (1921, Ἰουνίου 25).
14. Κωνσταντῖνος Μέρμηγκας, τῆς Ἐγχειρητικῆς (1922, Ἰουλίου 1).
15. Κωνσταντῖνος Δογοθετόπουλος, τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς (1922, Ἰουλίου 1).
16. Ἐμμανουήλ Κοντολέων, τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ Χειρουργικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς (1924, Ἰουλίου 19).

17. *Ἰωάννης Κατσαράς*, τῆς Παθολογικῆς Φυσιολογίας (1924, Σεπτεμβρίου 6).
18. *Σπυρίδων Δοντιάς*, τῆς Πειραματικῆς Φυσιολογίας (1925, Ἀπριλίου 15).
19. *Γεώργιος Ἰωακείμογλου*, τῆς Πειραματικῆς Φαρμακολογίας (1928, Ἀπριλίου 6).
20. *Γεώργιος Μακκᾶς*, τῆς Παιδιατρ. Κλινικῆς (1929, Μαΐου 16).
21. *Γεώργιος Κοσμετιάτος*, τῆς Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς (1931, Ἰανουαρίου 24).

γ') *Ἑπτακτοὶ καθηγηταί:*

1. *Δημήτριος Δημητριάδης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Λαρυγγολογίας-Ὀτολογίας καὶ Ῥινολογίας (1915, Δεκεμβρίου 2).
2. *Λυκοῦργος Κόκκορης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Νοσολογίας τοῦ Στόματος (1915, Δεκεμβρίου 2).
3. *Ἰωάννης Κούμαρης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Ἀνθρωπολογίας (1925, Μαΐου 20).
4. *Ἰωάννης Χρυσοσπάθης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Ὀρθοπαιδικῆς (1925, Μαΐου 20).
5. *Σπυρίδων Οἰκονόμος*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῶν Οὐροποιητικῶν ὀργάνων (1926, Φεβρουαρίου 27).
6. *Θεμιστοκλῆς Σκλαβοῦνος*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Ἐμβρυολογίας καὶ Ἱστολογίας (1932, Ἰανουαρίου 13).
7. *Νικόλαος Λοῦρος*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας (1932, Ἰουλίου 4).
8. *Νικόλαος Μιχαηλίδης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἑδρας τῆς Μικροβιολογίας (1933, Ἰουλίου 4).
9. *Κωνσταντῖνος Μουτούσης*, (ἐντεταλμένος) τῆς τακτικῆς ἑδρας τῆς Ὑγιεινῆς (1933, Ἰουλίου 4).

δ') *Ἑφθηγηταί:*

1. *Νικόλαος Πετρόπουλος*, τῆς Δερματ. καὶ Ἀφροδισιολογίας.
2. *Ἐδύχιος Χάρτι*, τῆς Φυσικοθεραπείας.

3. Γεώργιος Μαρουδής, τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολ. Κλινικῆς.
4. Βασίλειος Φωτάκης, τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς.
5. Μαρίνος Βαλλιᾶνος, τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας.
6. Ἀλέξανδρος Φωκᾶς, τῆς Βιολογικῆς Χημείας.
7. Ἀθανάσιος Κονταργύρης, τῆς Ὀρθοπαιδικῆς.
8. Γρηγόριος Κάτσας, τῆς Ἱατροδικαστικῆς.
9. Διονύσιος Τριαντάφυλλος, τῆς Νευρολ. καὶ Ψυχιατρ. Κλινικῆς.
10. Νικόλαος Σπυροπούλος, τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς.
11. Κωνσταντῖνος Χωρέμης, τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς.
12. Τρύφων Ἀδριανᾶκος, τῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολ. Κλινικῆς.
13. Ἀνδρέας Κοτσαύτης, τῆς Φυσιολογίας.
14. Ζαννῆς Καΐρης, τῆς Χειρουργικῆς Οὐρολογίας.
15. Πέτρος Κόκκαλης, τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς.
16. Μιχαὴλ Πετρετάκης, τῆς Παθολογίας.
17. Ἀνδρέας Πράτσικας, τῆς Παθολογίας.
18. Δρόσος Παμπούκης, τῆς Γυναικολογίας.
19. Παῦλος Τσέλιος, τῆς Παθολογίας.
20. Ἀρκάγαθος Γούττας, τῆς Παθολογίας.
21. Χαρίλαος Τούλ, τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς.
22. Κυριᾶκος Κυριαζίδης, τῆς Μικροβιολογίας.
23. Νικόλαος Κλεισιούνης, τῆς Φαρμακολογίας.
24. Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, τῆς Γυναικολογίας.
25. Ἰωάννης Χαραμῆς, τῆς Ὀφθαλμολογίας.
26. Γεώργιος Ἀποστολάκης, τῆς Ἀνατομικῆς.
27. Θεόδωρος Δημητριάδης, τῆς Ὀτορινολαρυγγολογίας.
28. Γεράσιμος Ἀλιβιζᾶτος, τῆς Ὑγιεινῆς.
29. Σπυρίδων Πεζόπουλος, τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας.
30. Κωνσταντῖνος Γαβριηλίδης, τῆς Ὀφθαλμολογίας.
31. Παναγιώτης Φωτεινός, Ἀφροδισίων καὶ Δερμ. Νόσων.
32. Νικόλαος Τσαμπούλας, τῆς Παθολογίας.
33. Ἀντώνιος Κωδούνης, τῆς Παθολογίας.

IV. - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

α') *Ομότιμοι καθηγηταί:*

1. *Γεώργιος Χατζιδάκις*. - 2. *Γεώργιος Σωτηριάδης*.

β') *Τακτικοὶ καθηγηταί:*

1. *Θεόφιλος Βορέας*, τῆς Φιλοσοφίας (1912, Ἰουλίου 26).
2. *Νικόλαος Ἐξαρχόπουλος*, τῆς Παιδαγωγικῆς (1912 Ἰουλ. 26).
3. *Ἀδαμάντιος Ἀδαμαντίου*, τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης (1912, Ἰουλίου 26).
4. *Σωκράτης Κουγέας*, τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας (1918, Φεβρουαρίου 27).
5. *Ἐρρίκος Σκάσσης*, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας (1920, Ἰουλίου 11).
6. *Ἐμμανουὴλ Πεζόπουλος*, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1922, Φεβρουαρίου 5).
7. *Παναγῆς Δορεντζᾶτος*, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1924, Ἰανουαρίου 4).
8. *Ἰωάννης Καλιτσουνάκης*, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1924, Ἰανουαρίου 4).
9. *Ἀντώνιος Κεραμόπουλος*, τοῦ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Βίου τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων (1924, Σεπτεμβρίου 4).
10. *Κωνσταντῖνος Ἀμαντος*, τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας (1924, Δεκεμβρίου 9).
11. *Κωνσταντῖνος Λογοθέτης*, τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας (1925, Φεβρουαρίου 25).
12. *Νίκος Βέης* τῆς Μέσης καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1925, Ἰουνίου 12).
13. *Μιχαὴλ Βολονάκης*, τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων (1925, Ἰουνίου 12).
14. *Ἀπόστολος Ἀρβανιτόπουλος*, τῆς Ἀρχαιολογίας (1926, Ἰουλίου 8).
15. *Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος*, τῆς Γλωσσολογίας (1927, Φεβρουαρίου 15).
16. *Γεώργιος Οἰκονόμος*, τῆς Ἀρχαιολογίας (1928, Ἰουνίου 16).

17. *Φαίδων Κουκουλές*, τοῦ Ἰδιωτικοῦ καὶ Δημοσίου Βίου τῶν Βυζαντινῶν (1931, Ἰουνίου 6).

γ') **Ἑκτακτος καθηγητής:** *

1. *Léon Guichard*, τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας.

δ') **Ἑφηγηταί:**

1. *Νικόλαος Βλάχος*, τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων.
2. *Ἰωάννης Συκουτρίης*, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.
3. *Χρῖστος Καπνονάγιας*, τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας.

V. - ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

α') **Τακτικοὶ καθηγηταί:**

1. *Δημήτριος Αἰγινήτης*, τῆς Ἀστρονομίας (1896, Σεπτεμβρ. 20).
2. *Νικόλαος Χατζιδάκης*, τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως (1904, Μαΐου 22).
3. *Θεόδωρος Σκουῖφος*, τῆς Παλαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας (1906, Σεπτεμβρίου 15).
4. *Κωνσταντῖνος Ζέγγελης*, τῆς Ἀνοργάνου Χημείας (1906, Σεπτεμβρίου 15).
5. *Βασίλειος Αἰγινήτης*, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Μαθηματικῆς Φυσικῆς (1906, Σεπτεμβρίου 15).
6. *Δημήτριος Χόνδρος*, τῆς Φυσικῆς (1912, Ἰανουαρίου 24).
7. *Κωνσταντῖνος Κτενᾶς*, τῆς Ὄρυκτολογίας καὶ Πετρολογίας (1912, Ἰανουαρίου 24).
8. *Γεώργιος Ἀθανασιάδης*, τῆς Φυσικῆς (1912, Ἰανουαρίου 24).
9. *Γεώργιος Ματθαίουπουλος*, τῆς Ὄργανικῆς Χημείας (1912, Ἰανουαρίου 24).
10. *Παναγιώτης Ζερβός*, τῆς Γεωμετρίας (1917, Νοεμβρίου 30).
11. *Ἰωάννης Πολίτης*, τῆς Βοτανικῆς (1918, Σεπτεμβρίου 17).

*) Ἐδρα τῆς γαλλικῆς φιλολογίας ἰδρυθεῖσα καὶ συντηρουμένη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως συναίνεσι τῆς Πανεπ. Συγκλήτου.

12. *Κωνσταντῖνος Μαλιέζος*, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Φυσικῆς Μηχανικῆς (1918, Νοεμβρίου 15).
13. *Νεῖλος Σακελλαρίου*, τῆς Γεωμετρίας (1921, Μαΐου 31).
14. *Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ*, τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας (1921, Μαΐου 31).
15. *Ἰωάννης Τριγκαληνός*, τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας (1931, Ἰανουαρίου 22).

β') **Ἑπτακτοὶ καθηγηταί:**

1. *Μιχαὴλ Στεφανίδης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Ἱστορίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν (1924, Μαρτίου 14).
2. *Σπυρίδων Γαλανός*, τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Χημείας τῶν Ἐδαφίμων (1924, Νοεμβρίου 15).
3. *Νικόλαος Κρητικός*, τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Σεισμολογίας (1930, Δεκεμβρίου 11).
4. *Κωνσταντῖνος Παπαϊωάννου*, τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Μηχανολογίας καὶ Σχεδίων (1931, Ἰουλίου 29).
5. *Γεώργιος Καραγκούνης*, τῆς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Φυσικῆς Χημείας (1932, Ἰανουαρίου 25).

γ') **Ἐφφηγηταί:**

1. *Εὐκλείδης Σακελλάριος*, τῆς Ὄργανικῆς Χημείας.
2. *Ἰωάννης Ζαγανιάρης*, τῆς ἔφηρμοσμένης Ὄργανικῆς Χημείας.
3. *Ἰούλιος Δαλιέτος*, τῆς Ἀνοργάνου Χημείας.

Γ'

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ, ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

Α' - ΕΦΟΡΕΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταί: *Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος* (πρόεδρος), *Π. Μπρατσιώτης* καὶ *Γ. Σωτηρίου*.

Β' - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Γεώργ. Ματθαίουπουλος* (πρόεδρος), *Θρ. Πετιμεζᾶς*, *Π. Ζερβός* καὶ οἱ κ. *Ἄλ. Διομήδης* τ. διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ *Γ. Μαντζαβίνος* γεν. διευθυντῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Γ' - ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Ν. Χατζιδάκης* (πρόεδρος), *Σπ. Δοντᾶς*, *Γ. Μπαλῆς*, *Ν. Δούβαρις* καὶ ὁ γεν. Γραμματεὺς *Β. Μακροῆς*.

Δ' - ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Δ. Χόνδρος*, *Γρ. Παπαμιχαήλ*, *Α. Κούζης* καὶ *Ν. Βέης*.

Ε' - ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Κ. Ζέγγελης* (πρόεδρος), *Α. Ἄλιβιζᾶτος*, *Α. Κούζης* καὶ *Α. Σβῶλος*.

Ϛ' - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς: *Κ. Ζέγγελης*, ὁ γεν. Γραμματεὺς *Β. Μακροῆς* καὶ ὁ διευθυντῆς τῆς Λέσχης *Θ. Βαλάσης*.

Ζ' - ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Ν. Χατζιδάκης*, *Στ. Σεφεριάδης* καὶ *Γ. Ἀναγνωστόπουλος*.

Η' - ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Ι. Γεωργιάδης* (πρόεδρος), *Γρ. Παπαμιχαήλ*, *Κ. Λογοθέτης*, *Α. Σβῶλος*.

Θ' - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Οί τακτικοί καθηγηταί: *Γ. Μπαλῆς*, *Α. Σβῶλος* καὶ ὁ ἐν

τῆς ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας τμηματάρχῃς τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδευ-
σεως *Π. Φρειδερίκος*.

Δ'

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α' - ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

Γραμματεὺς: (τμημ. β' τάξεως) *Χαρ. Βήττας*.

Β' - ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Γραμματεὺς: (προσωρινῶς) *Κ. Ταμβακόπουλος*.

Γ' - ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γενικὸς Γραμματεὺς: *Β. Μακρῆς*.

α') *Γραφεῖον Προσωπικοῦ*. - Ὑπογραμματεὺς (εἰσηγητής): *Γεώργ. Χατζόπουλος*.

Γραφεὺς:

β') *Γραφεῖον Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείου*. - Γραμματεὺς (τμημ. β')

Β. Σωτηρόπουλος.

Γραφεῖς: *Εὐ. Σπυρίδων, Κλειὼ Ράλλη, Εἰρήνη Μπιρλι-
ράκη* καὶ *Ἐρασμία Κοσκινᾶ*.

Δ' - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Οικονομικὸς Διευθυντής: (προσωρινῶς) *Β. Μακρῆς*.

α') *Δογιστήριον*. - Ἀρχιλογιστής *Κ. Ταμβακόπουλος*.

Λογιστής:

Ὑπολογισταί: *Νίνα Πανταζοπούλου* καὶ *Κ. Κυριακός*.

Γραφεῖς: *Σοφία Χασιώτου* καὶ *Μ. Ἐνγκάκης*.

β') *Ταμεῖον*. - Ταμίας: (τμηματ. Α') *Μιχ. Καλαμάκης*.

Εἰσπράκτορες: *Δημ. Γοῦλος* καὶ *Γ. Καρδαράς*.

γ') *Γραφεῖον Ἐπιμελητείας*. - Γραμματεὺς: (προσωρινῶς) ὁ Ὑπο-
λογιστής *Κ. Κυριακός*.

- δ') **Τεχνικὸν Γραφεῖον.** - Μηχανικός: *Ἴω. Βοζάνης.*
 Βοηθὸς μηχανικός: *Ἀλέξ. Δραγούμης.*
 Ἀρχιεπιστάτης: *Κ. Μαρινάκης.*

Ε' - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΣΧΟΛΩΝ

Διευθυντής: *Δημοσθένης Δημητριάδης.*

- α') **Γραφεῖα Θεολογικῆς καὶ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.** - Γραμματεὺς:
 (τμημ. β') *Νικόλαος Ἡλίας.*
 Γραφεύς: *Ν. Παπαθανασόπουλος.*
- β') **Γραφεῖον Νομικῆς Σχολῆς.** - Γραμματεὺς: (τμημ. β') *Βασίλειος Τζαβάρας.*
 Γραφεῖς: *Μάρθα Τομπρογιάννη.*
- γ') **Γραφεῖον Ἱατρικῆς Σχολῆς.** - Γραμματεὺς: (τμημ. β') *Ἀριστείδης Σκαρπαλέζος.*
 Γραφεῖς: *Φοῦλα Δινάρδου καὶ Εὐαγγελία Τσώκλη.*
- δ') **Γραφεῖον Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς.** - Γραμματεὺς: (τμ. α')
Γεώργιος Τερζάκης.
 Γραφεύς: *Μαίρη Γιάνναρη.*
- ε') **Γραφεῖον δημοσιευμάτων, ὑποτροφιῶν καὶ βραβείων.** - Γραμματεὺς: (προσωρινῶς) *Δ. Δημητριάδης.*
 Γραφεύς: *Ἐρασμία Βιδάλη.*

Ϛ' - ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Νομικὸς Σύμβουλος: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου *Γεώργιος Μπαλῆς.*
 Δικηγόρος: *Μιχαὴλ Χριστόπουλος.*
 Βοηθός: *Ἄγγ. Τσαμαδός.*

ζ' - ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Τηλεφωνήτρια: *Ἀφροδ. Πατρέλλη.*

η' - ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἀρχικλητὴρ: *Ν. Γερανόπουλος.* Κλητῆρες: *Α. Σαρκῆς,*

Γ. Κατσανίκος, Π. Λιονής, Σ. Σακελλαρόπουλος, Ι. Βεζυριανόπουλος, Δ. Καμινάρης, Κ. Λυκούδης, Ι. Μάντζαρης, Ν. Μπαρσιώκας, Δημήτρ. Οικονομίδης. Ἀγγελιοφόροι: Α. Γκουντῖνος καὶ Ν. Ζάχος. Θυρωροί: Χ. Φραγκουδάκης, Κ. Δοκόπουλος καὶ Εὐθ. Παπατσούρης. Φύλαξ: Γ. Διακόπουλος Ὑπηρεταί: Π. Μαρούδα, Ο. Φραγκιᾶ, Κ. Κατιμερτζῆ καὶ Ο. Κοντοδημοπούλου, Κωνστ. Σαρρῆ, Ν. Ντόγκας καὶ Εὐθ. Τσίρογλου. Κηπουρός: Σταμ. Κοντάντζης.

Ε΄

Σ Π Ο Υ Δ Α Σ Τ Η Ρ Ι Α

Α΄ - ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Π. Μπρατσιώτης.*

Βοηθός: *Ἄνδρ. Φυτράκις.*

Κλητῆρ: *Ἄνδρέας Μυλωνόπουλος.*

Β΄ - ΝΟΜΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Τριανταφυλλόπουλος.*

Βοηθός: *Φ. Ἀγγελῆς.*

Κλητῆρ: *Φ. Χούλιας.*

Γ΄ - ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Δ΄ - ΙΑΤΡΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Α. Κούζης.*

Βιβλιοφύλαξ: *Ε. Χατζηϊωάννου.*

Ε΄ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Λογοθέτης.*

Βοηθός: *Γρηγ. Μπουρδάκος.*

Γ' - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἐρρῖκος Σκάσσης.*

Βοηθός: *Χρ. Καπνουκάγιας.*

Βιβλιοφύλαξ: *Α. Γιαννουλάτου.*

Κλητὴρ: *Στ. Πατεράκης.*

Δ' - ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Σ. Κουγέας.*

Βοηθός:

Κλητὴρ:

Η' - ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἄ. Ἀδαμαντίου.*

Βοηθός: *Στ. Κορρέας.*

Θ' - ΒΥΖΑΝΤΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ν. Βέης.*

Ι' - ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Ἀναγνωστόπουλος.*

Βοηθός: *Γ. Σπυριδάκης.*

ΙΑ' - ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Β. Αἰγινήτης.*

Βοηθός: *Ἄν. Τζώρτζης.*

Βιβλιοφύλαξ:

ΒΟΗΘΟΙ ΕΔΡΩΝ

1. *Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως.*

Βοηθός: *Πηνελ. Κακροιδῆ.*

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ι. - ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Α' - ΑΝΑΤΟΜΕΙΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Σκλαβοῦνος*.
 Ἐπιμεληταί: *Γ. Ἀποστολάκης*.
 Παρασκευαστής: *Π. Πετρίδης*.
 Βοηθοί: *Α. Σκλαβοῦνος*, *Ε. Βαῦτσος* καὶ *Α. Σάββας*.
 Τεχνίται: *Σ. Καπετανίδης*, *Ε. Μωραΐτης*, Ἀναστ. Ἀγ-
 γελόπουλος καὶ *Π. Φλέσσας*.
 Κλητὴρ: *Χαρ. Πιτοΐνη*.

Β' - ΕΜΒΡΥΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ ἑκτακτος καθηγητὴς: *Θ. Σκλαβοῦνος*.
 Βοηθός:

Γ') - ΦΥΣΙΟΛΟΓΕΙΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Σπυρ. Δοντιᾶς*.
 Ἐπιμεληταί: *Ἰω. Μενεγάκης* καὶ *Α. Κοτσαύτης* (ὑφηγητὴς).
 Βοηθοί: *Μ. Παπαγεωργιάδου* καὶ Ἑλλη *Μαλασπίνα*.
 Τεχνίτης: *Ν. Κοϊτσάνος*.
 Κλητὴρ: *Κ. Βόγγας*.
 Ὑπηρέτρια: *Μαργαρίτα Παγώνη*.

Δ' - ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἰωάννης Κατσαράς*.
 Ἐπιμελητής: *Ἰωάνν. Ἀναγνώστου*.

*) Πάντα τὰ ἐργαστήρια τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς πλὴν τοῦ τῆς Ἱατροδι-
 καστικῆς καὶ Τοξικολογίας λειτουργοῦσιν ἐν τοῖς νεοδημίτοις κτιρίοις αὐτῆς ἐν
 θέσει «Γουδί».

Βοηθός: *Εὐγ. Πατσούρη.*
Παρασκευαστής: *Θ. Καραπλής.*
Τεχνίτης: *Δ. Μαργέλος.*
Υπηρέτρια: *Γεωργ. Εὐαγγελίδου.*

Ε' - ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

Ϛ' - ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΝ ΑΝΑΤΟΜΕΙΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Μελισσηνός.*
Ἐπιμεληταί: *Δ. Ἐλευθερίου* καὶ *Ἰω. Μελισσηνός.*
Παρασκευαστής: *Α. Σπυράνης.*
Βοηθοί: *Χ. Παστουρματζῆς.*
Τεχνίτης: *Ι. Μωραΐτης.*
Κλητῆρ: *Ἄργ. Κεφαλοπούλου.*

Ζ' - ΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Μέρομηγκας.*
Ἐπιμελητής: *Ἰωάν. Θεοφιλίδης.*
Βοηθός: *Ματθ. Ζύμαρης.*
Κλητῆρ: *Μ. Σισσάκης.*

Η' - ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς: *Κ. Μουτούσης.*
Ἐπιμελητής: *Στ. Σαμαράς.*
Βοηθός: *Στ. Παπαδοπούλου.*
Τεχνίτης: *Ἄθ. Ζῆκος.*
Υπηρέτρια: *Βιργιν. Κηπουροῦ.*

Θ' - ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Ἰωακείμωγλου.*
Ἐπιμελητής: *Claus Glotz.*
Βοηθός: *Α. Δογαράς.*
Τεχνίτης: *Γ. Σταθόπουλος.*
Κλητῆρ: *Ἄννα Σπυράκη.*

Γ - ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΞΙΚΟΛΟΓΙΑΣ

(ἐν τῷ παλαιῷ Ἀνατομείῳ ὁδ. Μασσαλίας)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Ἐπιμεληταί: Γρ. Κάτσας (ὑφηγητὴς) καὶ Μαρία Παπα-
βασιλείου.

Βοηθοί: Ἀλκμήνη Τζεβᾶ καὶ Κ. Ἡλιάκης.

Κλητῆρ: Γερ. Ραντόπουλος.

Ἐπιπρόσθετα: Ἐλ. Γραμματικοῦ.

ΙΑ' - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς Ν. Μιχαηλίδης.

Ἐπιμελητὴς: Νικ. Παγουλάτος.

Βοηθός: Ἀρχ. Ἀναγνώστου.

Τεχνίτης: Δημ. Κορφιάτης.

Ἐπιπρόσθετα: Τασ. Κλειτοινίκου.

II. - ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α' - ΦΥΣΙΚΗΣ

(παρὰ τῇ ὁδῷ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Δ. Χόνδρος.

Ἐπιμελητὴς: Κ. Πετρόπουλος.

Παρασκευαστής: Π. Σιαπκαρῶς.

Βοηθοί: Θ. Κουγιουμτζέλης καὶ Δημ. Κασσάπης.

Τεχνίτης: Χ. Μαθᾶς.

Ἐπιστάτης: Δ. Ζάγουρας.

Ἐπιπρόσθετα: Εἰρ. Παπανδρέου.

Β' - ΦΥΣΙΚΗΣ

(παρὰ τῇ ὁδῷ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Γ. Ἀθανασιάδης.

Ἐπιμελητὴς: Κ. Παλαιολόγος.

Παρασκευαστής: Παν. Παναγιώτου.

Βοηθοί: **Σ. Περιστεράκης** καὶ **Δ. Μάνεσης**.
Τεχνίτης: **Εὐ. Κοσμᾶς**.
Ἐπιστάτης: **Γ. Καταλαγαριανός**.
Κλητήρ: **Η. Πουλόπουλος**.

Γ' - ΑΝΟΡΓΑΝΟΥ ΧΗΜΕΙΑΣ

(παρὰ τῆ ὁδῶ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Κ. Ζέγγελης**.
Ἐπιμεληταί: 1) **Δ. Δάλμας**, - 2)
Παρασκευαστής: **Κ. Καββασιάδης**.*
Βοηθοί: **Ε. Στάθης** καὶ **Αἰκ. Στάθης**.
Ἐπιστάτης: **Κ. Μακρῆς**.
Κλητήρ: **Σωτ. Γεωργίου**.
Ἐπιτρόπος: **Μ. Χατζηκωνσταντίνου**.

Δ' - ΟΡΓΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

(παρὰ τῆ ὁδῶ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Γ. Ματθαίουπουλος**.
Ἐπιμεληταί: **Μ. Ἰωαννίδης** καὶ **Ἰ. Ζαγανιάρης** (ὑφηγητὴς)
Παρασκευαστής: **Μ. Λέφνερ**.
Βοηθοί: **Γ. Παπασταθάτος** καὶ **Π. Ζαγανιάρης**.
Κλητήρ: **Σ. Τριαντάφυλλος**.
Ἐπιτρόπος: **Π. Βουζούκη**.

Ε' - ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

(παρὰ τῆ ὁδῶ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς: **Ἐμ. Ἐμμανουήλ**.
Ἐπιμεληταί: **Ι. Δαλιέτος** (ὑφηγητὴς) καὶ **Χρ. Ἀναλογίδης**.
Παρασκευαστής: **Α. Σίδερη**.
Βοηθοί: **Στ. Παπαδάκη** καὶ **Γ. Τσατσᾶς**.

*) Διατελῶν ἐπὶ ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ ὡς ὑπότροφος ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Ramsay ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ πτυχιούχου Κ. Εὐαγγελίδου.

Κλητήρ: *Γ. Μουστάκης.*

Υπηρέτρια: *Άννα Σκαλτσά.*

Γ' - ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

(παρά τη ὁδῶ Ἀκαδημίας 38)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Κτενᾶς.*

Ἐπιμελητής: *Π. Κόκκορος.*

Παρασκευαστής: *Γ. Ἀρώνης.*

Βοηθοί: *Γ. Μαρίνος* καὶ *Δ. Κισκύρας.*

Ἐπιστάτης: *Θ. Κονδύλης.*

Υπηρέτρια: *Εἰρ. Βλάχου.*

Ζ' - ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ

(παρά τη ὁδῶ Ἀκαδημίας 38)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Θ. Σκοῦφος.*

Ἐπιμελητής: *Κ. Ρενιέρης.*

Βοηθός:

Ἐπιστάτης: *Γ. Τσιλιγγίρης.*

Υπηρέτρια: *Παρ. Ἰωάννου.*

Η' - ΖΩΟΛΟΓΙΑΣ

(ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Πανεπιστημίου)

Διευθυντής: (προσωρινῶς) ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πα-
λαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας *Θ. Σκοῦφος.*

Ἐπιμελητής: (προσωρινῶς) *Ν. Σπεράντζας.*

Βοηθός:

Κλητήρ: *Χ. Οἰντριας.*

Υπηρέτρια: *Ἐλ. Μπλέτσα.*

Θ' - ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

(ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἰω. Πολίτης.*

Ἐπιμελητής: *Σ. Παπαδάκης.*

Παρασκευαστής: *Χ. Φούφας.*

Βοηθός: Θ. Διαννελίδης.
Ἐπιστάτης: Γ. Παπαδημητράκοπουλος.
Ἐπιμέτρια: Ἄννα Νικολοπούλου.

Ι - ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

(ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Δ. Αἰγινήτης.
Ἐπιμελητής:
Βοηθός: Α. Θεοδωρόπουλος (προσωρινῶς) καὶ Α. Καρα-
πιτέρης.
Κλητὴρ: Ἡλ. Λαγανᾶς.

ΙΑ' - ΦΥΣΙΚΗΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

(ἐν τῷ παλαιῷ Παθολ. Ἀνατομείῳ ὁδ. Μασσαλίας 4)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Ἰωάν. Τριχαλιηρός.
Ἐπιμελητής:
Βοηθός: Ἀλεξ. Γεωργιάδης.
Παρασκευασταί: Μιλτ. Σβεργίου (σχεδιαστής) καὶ Ἐλένη
Ράλλη.
Κλητὴρ: Ἡλ. Πρόκας.

ΙΒ' - ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

(ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Χημείου)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς Βασίλ. Αἰγινήτης.
Παρασκευαστής: Κ. Πρόσινος.

ΙΓ' - ΧΗΜΕΙΑΣ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

(ἐν τῷ Χημείῳ ὁδ. Χ. Τρικούπη 30)

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς Σπ. Γαλανός.
Ἐπιμελητής: Α. Κατῆς.
Βοηθός: Δ. Μίχας.
Κλητὴρ: Θ. Μιτσάνης.

ΙΑ' - ΦΥΣΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

(παρά τῇ ὁδῷ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητής *Γ. Καραγκούννης.*

Ἐπιμελητής: *Γ. Δρῖκος.*

Βοηθός:

ΙΕ' - ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑΣ

(ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ)

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητής *Ν. Κρητικός.*

Βοηθός: *Κ. Ρήγας.*

Τεχνίτης: *Ἰω. Κολλιάρος.*

Κλητήρ: *Μ. Παπαδάκης.*

ΙΓ' - ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΩΝ

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητής *Κ. Παπαϊωάννου.*

Ἐπιμελητής:

III. - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α' - ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

(παρά τῇ ὁδῷ Χαλκοκονδύλη 9)

Διευθυντής: ὁ τακτικός καθηγητής *Θ. Βορέας.*

Ἐπιμελητής: *Ἀγγ. Κουκῆ.*

Βοηθοί: *Α. Γκαρμάτη* καὶ *Μ. Κισσάβου.*

Κλητήρ: *Γ. Οἰκονομίδης.*

Β' - ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

(ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολείῳ, ὁδ. Λυκαβητοῦ - Σκουφᾶ)

Διευθυντής: ὁ τακτικός καθηγητής *Ν. Ἐξαρχόπουλος.*

Ἐπιμελητής: *Αἰκ. Στριφτοῦ.*

Βοηθοί: *Ν. Βοσταντζῆς* καὶ *Ν. Μελανίτης.*

Ἐπιστάτης: *Π. Ζυγούμης.*

IV. - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

(παρά τῇ ὁδῷ Σίνα, 3)

Α' - ΟΔΟΝΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς *Ν. Παπαντωνόπουλος*,

Ἐπιμελητής: *Δ. Πολυχρονέας*.

Βοηθοί: *Δημ. Τζώτζης*.

Ἑπιπέτρια: *Λαμπρινὴ Τζαβέλλα*.

Β' - ΟΔΟΝΤΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΚΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς *Γ. Κεφαλᾶς*.

Ἐπιμελητής: *Εὐστράτιος Χριστοφοραῆς*.

Βοηθός: *Π. Πολυχρόνης*.

Ἑπιπέτρια: *Μαρ. Ἀνδρονίκου*.

Γ' - ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς *Στ. Σπεράντσας*.

Βοηθός: *Δ. Θρουβάλας*.

Ἑπιπέτρια: *Ζ. Κουλοβασιλοπούλου*.

Δ - ΟΔΟΝΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΘΕΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ διδάσκαλος: *Εὐ. Παπαντωνίου*.

Ἐπιμελητής: *Βασ. Τάχος*.

Βοηθός: *Α. Ἀναστασιάδης*.

Ἑπιπέτρια: *Χ. Σταυρίδου*.

Ζ'
ΜΟΥΣΕΙΑ

Α' - ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ ἕκτακτος καθηγητής: *Ἰωάν. Κούμαρης.*
Παρασκευαστής:
Κλητήρ: *Κ. Βλάχος.*

Β' - ΓΓΙΕΙΝΗΣ

Διευθυντής: ὁ ἕκτακτος καθηγητής *Κ. Μοντούσης.*
Παρασκευαστής: *Ἡλίας Παπαευσταθίου.*

Γ' - ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἱατροδικαστικῆς καὶ
Τοξικολογίας: *Ι. Γεωργιάδης.*
Βοηθός:

Δ' - ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΝ

(ἐν τῷ μεγάρῳ Πανεπιστημίου)

Διευθυντής: (προσωρινῶς) ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πα-
λαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας *Θ. Σκοῦφος.*
Ἐπιμελητής: *Χ. Χατζησαράντος.*
Παρασκευαστής: *Ι. Μόσχος.*
Τεχνίτης: *Κ. Καπρᾶνος.*

Ε' - ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΕΤΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

(παρὰ τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας 38)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Κτενᾶς.*
Ἐπιμελητής: *Ι. Παπασταματίου.*
Παρασκευαστής: *Μ. Μπραβᾶκος.*

Γ' - ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΝ

(παρά τῇ ὁδῷ Ἀκαδημείας 38)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Θ. Σκοῦφος**.

Ἐπιμελητής: **Μ. Μητσόπουλος**.

Βοηθός: **Ἰω. Κανδήλης**.

Παρασκευαστής: **Π. Γεωργᾶς** καὶ **Ἐπ. Τσιλιγγίρης**.

Ζ' - ΒΟΤΑΝΙΚΟΝ

(παρά τῇ ὁδῷ Σόλωνος ἐν τῷ Χημείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Ἰωάν. Πολίτης**.

Ἐπιμελητής:

Παρασκευαστής: **Ι. Κιζερίτσκη**.

Η' - ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

(παρά τὸ τέμα τῆς ὑπ' ἀρ. 10 τροχιδορομικῆς γραμμῆς)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς **Ἰωάν. Πολίτης**.

Ἐπιμελητής: **Β. Τούντας**.

Ἀρχικηπουρός:

Κηπουροί: **Ν. Μπαλαμπάνης** καὶ **Κ. Μαριῖνος**.

Φύλαξ:

Η'

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Α' - ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ

(**Βλ. Ζ'. Χειρουργικὴν Κλινικὴν καὶ Γ'. Γυναικολογικὴν Κλινικὴν**).

Ἐπιμελητής: τοῦ Ἀκτινολ. Ἔργαστ. **Γ. Κράτσας**.

Διαχειριστής: **Γ. Βασιλόπουλος**.

2 ἀρχινοσοκόμοι, 13 νοσοκόμοι, 7 ὑπηρέτριαι, 1 μάγειρος

μεθ' ενός βοηθοῦ, 1 σιδηρώτρια, 1 ράπτρια, 2 πλύντρια, 2 κλη-
τήρες, 1 κηπουρός, 1 ἱερεὺς καὶ 1 ψάλτης.

Β' - ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟΝ

(Βλ. *Νευρολογικὴν καὶ Ψυχιατρικὴν Κλινικὴν*).

Διαχειριστής: *Δημ. Ἰωαννίδης*.

Φαρμακοποιός: *Ἀντ. Χρυσούλης*.

1 ἐπιτηρήτρια, 4 ἀρχινοσοκόμοι. 19 νοσοκόμοι, 9 ὑπηρεταί,
2 πλύντρια, 1 ἱματιοφύλακ, 1 σιδηρώτρια, 1 μάγειρος μεθ' ενός
βοηθοῦ, 1 ἐπιμελ. λουτρῶν, 1 θυρωρός, 1 κηπουρός.

Γ' - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

(Βλ. *Παιδιατρικὴν Κλινικὴν*).

Θ'

ΑΣΤΥΚΛΙΝΙΚΗ

(παρὰ τῇ ὁδῷ Πειραιῶς, 29)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἐν αὐτῇ λειτουργού-
σης γ' Παθολογικῆς Κλινικῆς *Μ. Σακόρραφος*.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ :

1. *Τὸ τῆς Παθολογίας*: διευθυντὴς ὁ ἰατρός *Α. Φλῶρος*.
Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Α. Βιτσικοννάκης*.
2. *Τὸ τῆς Χειρουργικῆς*: διευθυντὴς ὁ ὑφηγητὴς *Π. Κόκκαλης*.
Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Ἰωάν. Λεοντίδης*.
3. *Τὸ τῆς Παιδιατρικῆς*: ὁ ἰατρός *Σπ. Δοῦρος*.
Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Α. Ζιώγας*.
4. *Τὸ τῆς Λαρυγγολογίας, Ὀτολογίας καὶ Ρινολογίας*: διευθυν-
τὴς ὁ ἑκτακτος καθηγητὴς *Δ. Στ. Δημητριάδης*.
Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Α. Δημητριάδης*.

5. *Τὸ τῆς Φυσιοθεραπείας καὶ Ἀκτινογραφίας*: διευθυντὴς ὁ ἐπιμελητὴς *Γ. Κράτσας*.
6. *Τὸ τῶν Οὐροποιητικῶν ὀργάνων*: διευθυντὴς ὁ ἑκτακτος καθηγητὴς *Σπ. Οἰκονόμος*.
 Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Λεωνίδας Κλαπατσέας*.
7. *Τὸ τῶν Δερματικῶν Νόσων*: διευθ. ὁ ἰατρός *Α. Μορέλλας*.
 Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Π. Μελάς*.
8. *Τὸ τῆς Ὀφθαλμολογίας*: διευθυντὴς ὁ ἰατρός.....
 Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Α. Γιωμπρές*.
9. *Τὸ ἐργαστήριον τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς*: διευθυντὴς
 Βοηθός: *Μ. Καβανόζης*.
10. *Τὸ τῆς Ὀρθοπαιδικῆς*: διευθυντὴς ὁ ἑκτακτος καθηγητὴς *Ι. Χρυσοσπάθης*.
 Βοηθός: ὁ πτυχιούχος *Μ. Κλωνιζάκης*.
11. *Τὸ Νευρολογικόν*: διευθ. (ἄμισθος) ὁ ἰατρός *Γ. Παμπούκης*.
12. *Τὸ Γυναικολογικόν*: διευθ. (ἄμισθος) ὁ ἰατρός *Κ. Ναυπλιώτης*.
Γραμματεὺς τῆς Ἀστυκλινικῆς: (τμημ. Α') ὁ διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς *Στέφ. Λεοντίδης*.
 Φαρμακοποιός: *Θ. Κουφάδος*.
 Κλητὴρ: *Δ. Παναγόπουλος*. Νοσοκόμοι: *Σμ. Μαζαράκη, Κορ. Παπαχριστοφίλου καὶ Ἄθαν. Μπεκιάρη*. Ὑπηρετρία: *Π. Παναγοπούλου*.

ΚΛΙΝΙΚΑΙ

Α' - ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Προσφ. Νοσοκομείῳ)

(Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας)

Διευθυντὴς: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἀ. Ἀραβαντινός*.

Ἐπιμελητὴς: *Γ. Δεληγιάννης*.

Βοηθοί: *Δημοσθένης Κακαβιάτος* καὶ *Ἀν. Συλλάνταβος*.
Κλητήρ: *Α. Ράτης*.

Β' - α') ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Πολιτικῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἰατρείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Σ. Λιβιεράτος*.
Ἐπιμελητής ἐξωτερικοῦ Ἰατρείου: *Α. Δερβένας*.
Ἐπιμελητής Κλινικῆς: *Γρ. Κωνσταντακάκος*.
Ἐπιμελητής Ἐργαστηρίου: *Α. Σιμωνέτος*.
Βοηθός: *Ε. Δανόπουλος*.
Κλητήρ: *Ἐλ. Μανιουδάκη*.

Γ' - β') ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Πολιτικῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἐν τῷ Προσφυγικῷ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Βλ. Μπένσης*.
Ἐπιμεληταί: οἱ ὑφηγηταί: *Α. Γούττας* καὶ *Α. Κωδούνης*.
Βοηθοί: *Χρ. Πύρρος* καὶ *Ἄνδρ. Κάρτσωνας*.
Κλητήρ: *Β. Χατζηγιάννης*.

Δ' - γ') ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Μ. Σακόρραφος*.
Ἐπιμελητής: *Ν. Τσοῦχλος*.
Βοηθός: *Δ. Δεξανεύς*.

Ε' - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Προσφυγ. Νοσοκομείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἐμμ. Κοντολέων*.
Ἐπιμελητής: *Εὐστ. Δραγώνας*.
Βοηθός: *Κ. Γεωργακάκης* καὶ *Δ. Παπαδάτος*.
Κλητήρ: *Χ. Πολυχρονιάδης*.

Γ' - α') ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Πολιτικῷ Νοσοκομείῳ καὶ ἐν τῷ λαϊκῷ Ἰατρείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Μ. Γερουλᾶνος*.

Ἐπιμελητής: *Κ. Λαμπίρης*.

Βοηθοί: *Κ. Ἀλεβιζόπουλος* καὶ *Π. Σιγαλός*.

Κλητήρες: *Ἀδ. Παπαδημητρίου* καὶ *Κ. Γεωργίου*.

Ζ' - β') ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Ἀρεταίῳ Νοσοκομείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Νικόλαος Ἀλιβιζᾶτος*.

Ἐπιμελητής: *Ἡλίας Λαζανᾶς*.

Βοηθοί: *Παν. Σταθάτος* καὶ *Ν. Κάτσαρης*.

Κλητήρ: *Β. Πάσσαλης*.

Η' - α') ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Δημοσίῳ Μαιευτηρίῳ, ὁδ. Ἀκαδημίας, 32)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ν. Πετσάλης*.

Ἐπιμελητής: *Νικόλαος Παυλίδης*.

Βοηθοὶ Κλινικῆς: *Δ. Ἀρβανίτης*, *Π. Καραπλῆς* καὶ *Π. Σφεικόπουλος*.

Ἐπιμελητής (ἔκτακτος) Ἐργαστηρίου: *Γερ. Ἀλιβιζᾶτος*.

Βοηθὸς Ἐργαστηρίου: *Μαρίκα Τολιοπούλου*.

Κλητήρ: *Ἀλ. Πέτρου ἢ Πετρόπουλος*.

Θ' - β') ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ὁδ. Σίνα καὶ Βησσαρίωνος)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Δοῦρος*.

Ἐπιμελητής: *Ἀθαν. Λάμπας*.

Βοηθός: *Σπ. Δεντάκης*.

Ἐπιμελητής Ἐργαστηρίου:

Βοηθός Ἐργαστηρίου:

Γ' - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Ἀρχειαίῳ Νοσοκομείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Κ. Δογοθετόπουλος*.

Ἐπιμεληταί: *Β. Μιχόπουλος* καὶ *Π. Σκαραμαγκᾶς* (ἐξωτερικοῦ Ἰατροῦ).

Βοηθοί: *Ι. Χαραμῆς* καὶ *Γ. Ζιούβας*.

ΙΑ - ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῶν παιδῶν, ἐν θέσει «Γουδι»)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Μακκᾶς*.

Ἐπιμελητὴς Κλινικῆς: *Β. Φῖνος*.

Ἐπιμελητὴς Ἐργαστηρίου: *Γρ. Καλλίνικος*.

Βοηθὸς Κλινικῆς: *Α. Ἀργυρόπαις*.

Βοηθὸς Ἐργαστηρίου: *Σπ. Χαροκόπος*.

Κλητὴρ:

ΙΒ' - ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Ὀφθαλμιατρείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Κοσμετάτος*.

Ἐπιμελητὴς: *Β. Δημησιᾶνος*.

Βοηθοί: *Μ. Κοντός*, *Ἰω. Νικολακόπουλος* καὶ *Ἰω. Φρονιμόπουλος*.

Βοηθοὶ ἐξωτερ. Ἰατροῦ: *Β. Τσόπελας* καὶ *Σ. Σπυράτος*.

Βοηθὸς Ἐργαστηρίου: *Μιλτ. Παπαμιλιτιάδης*.

Κλητὴρ: *Ἡλ. Μπαλαρᾶς*.

ΙΓ' - ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Συγγροεῖῳ Νοσοκομείῳ)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Φωτεινός*.

Ἐπιμελητὴς: *Π. Φωτεινός*.

Βοηθὸς Ἐργαστηρίου: *Μαρ. Λουϊζίδου*.

Κλητὴρ:

ΙΔ' - ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Αἰγινήτειῳ)

Διευθυντής: (προσωρινῶς) ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *A. ᾽Αραβαντινός*.

Ἐπιμελητής: *Τσιμινάκης*.

Βοηθός:

ΙΕ' - ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

(ἐν τῷ Αἰγινήτειῳ)

Διευθυντής: (προσωρινῶς) ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *A. ᾽Αραβαντινός*.

Ἐπιμελητής:

Βοηθός:

ΙΑ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ

Ἐφημέριος: *I. Μυτιληγαῖος*.

Διάκονος 1, Ψάλτης 1, Νεωκόρος 1, Ὑπηρέτρια 1.

ΙΒ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΛΕΣΧΗ

(Ἱπποκράτους - Ἀκαδημίας)

Διευθυντής: *Θ. Βαλάσης*. Ἐπιμελητής: *M. ᾽Αβραμίδης*.

Γραμματεὺς: *N. Ματθαῖος*. Βοηθός: *Εὐ. Νικολαΐδου*.

Γραμμ. Διδασκαλείου ξένων γλωσσῶν: *Δ. Ἰωαννόπουλος*.

Κλητῆρες: *Γ. Σταθόπουλος*, *N. Δρόσος* καὶ *Κ. Λάμπρος*.

Ὑπηρέτρια: *A. Χλέντζερη* καὶ *Στ. Βουγιούκα*.

ΙΓ΄

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

(*Ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ*)

Ἐπόπτης: *Δ. Μάργαρης.*

Βιβλιοφύλακες: *Α. Γιαμπουράνης, Ε. Καλαντζῆς, Γ. Βαλέττας* καὶ *Στ. Μαμαλάκης.*

Κλητῆρες: *Γ. Περγάμαλης* καὶ *Γ. Καραγιαννίδης.*

Θυρωροί: *Α. Συγκελίδης* καὶ *Γ. Σουσόνογλου.*

ΙΔ΄

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

(*παρὰ τῇ ὁδῷ Χ. Τρικούπη*)

Διευθυντής: *Α. Πικιός*, Διδάσκαλοι: *Ἄρ. Τομπρογιάννης, Ι. Γιαννούλης, Γ. Κατσίπης* καὶ *Ἰσμήνη Χατζηκωνσταντίνου.*

Ἰατρός: *Β. Λαμπίκης.*

Κλητῆρ: *Ἄντ. Καμπάνης.*

Ἵππρέτρια: *Β. Γκολφίνοπούλου.*

ΙΕ'

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

(παρὰ τῇ ὁδῷ Σίνα 3)

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γ. Σκλαβοῦνος*.

Καθηγηταί: οἱ τακτικοὶ καθηγηταί: *Σπ. Δοντᾶς* τῆς Φυσιολογίας, - *Γ. Σκλαβοῦνος* τῆς Ἀνατομικῆς, - *Ἐμμ. Κοντολέων* τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ στόματος, - *Κ. Ζέγγελης* τῆς Ἀνοργάνου Χημείας, - *Γ. Φωτεινὸς* τῆς Σιφυλιδολογίας, - *Κ. Μελισσηνὸς* τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομίας καὶ οἱ ἔκτακτοι καθηγηταί *Δ. Κόκκορης* τῆς Στοματολογίας, - *Κ. Μουτούσης* τῆς Ὑγιεινῆς.

Εἰδικοί καθηγηταί: *Ν. Παπαντωνόπουλος* τῆς Ὀδοντικῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ Θεραπευτικῆς, *Γ. Κεφαλᾶς* τῆς Ὀδοντικῆς Ἀκτινογραφίας καὶ Ἐξακτικῆς καὶ *Στ. Σπεράντιας* τῆς Ὀρθοδοντικῆς.

Διδάσκαλοι: *Ε. Παπαντωνίου*.

Ἐπιμεληταί: *Δ. Πολυχρονέας*, *Β. Τάχος* καὶ *Εὔστράτιος Χριστοφορῆς*.

Βοηθοί: *Α. Ἀναστασιάδης*, *Δ. Τζώτζης*, *Δ. Θρουβάλας*, *Π. Πολυχρόνης* καὶ *Β. Γαβριηλίδης*.

Διαχειριστής: *Π. Βασιλακόπουλος*.

Κλητῆρ: *Θ. Τσιμούρης*.

Ἑπιδόματα: *Ζ. Κουλοβασιλοπούλου*, *Μαρ. Ἀνδρονίκου*, *Λαμπρ. Τσαβέλλα* καὶ *Χ. Στανρίδου*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ 1933 - 1934

1. - Πρόγραμμα μαθημάτων διδασκησομένων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατὰ τὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος 1933 - 1934.
2. - Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Νομοθεσίαν.
3. - Διευθύνσεις κατοικίας καθηγητῶν, ὑφηγητῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

1. - ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ι. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ

α') *Ἐπίτιμοι καθηγηταί.*

Παπαδόπουλος Χρυσόστομος (Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν).

- 1) Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν: Καθ' ὥρας καὶ ἡμέρας ὀρισθησομένης.

β') *Ὁμότιμοι καθηγηταί.*

Μεσολωρᾶς Ἰωάννης.

- 1) Ρητορικὴν: Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένην.

γ') *Τακτικοὶ καθηγηταί.*

Ἀνδροῦτσος Χρ.

- 1) Δογματικὴν: *Τε* καὶ *Πε* 6-7 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς.
- 2) Χριστιανικὴν Ἠθικὴν: *Πα* 6-7 μ. μ. καὶ *Σα* 5-6 μ. μ. διὰ τοὺς τρίτοετείς.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Δογματικῆς: *Πε* 7-8 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς.

Παπαμιχαήλ Γρ.

- 1) Ἐγκυκλοπαιδεῖαν τῆς Θεολογίας: *Πε* 11-12 π. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς.
- 2) Ἀπολογητικὴν: *Δε* καὶ *Πα* 11-12 π. μ. καὶ *Τε* 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς τρίτοετείς καὶ τεταρτοετείς.

- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Ἀπολογητικῆς: **Σα** 12 - 1 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς.

Ἀλβιζᾶτος Ἀμ.

- 1) Κανονικὸν Δίκαιον: **Δε**, **Τε** καὶ **Πα** 9 - 10 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς.
- 2) Ἐκκλησιαστικὴν Ρητορικὴν: **Τρ** 9 - 10 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς.
- 3) Λειτουργικὴν: **Σα** 9 - 10 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς.
- 4) Ποιμαντικὴν: **Τρ** 10 - 11 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς.
- 5) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Ἐκκλησιαστικῆς Ρητορικῆς: **Πε** 9 - 10 π. μ. διὰ πάντας.
- 6) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Κανονικοῦ Δικαίου: **Πε** 10 - 11 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετεῖς.

Δυοβουνιώτης Κωνστ.

- 1) Ἱστορίαν τῶν Δογμάτων: **Τρ** 6 - 7 μ. μ. καὶ **Τε** 4 - 5 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετεῖς.
- 2) Συμβολικὴν: **Τρ** 7 - 8 μ. μ. καὶ **Σα** 4 - 5 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετεῖς.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Συμβολικῆς: **Τρ** 12 - 1 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετεῖς.

Μπαλᾶνος Δημ.

- 1) Πατρολογίαν μεθ' ἑρμηνείας Πατέρων: **Δε** καὶ **Πα** 10 - 11 π. μ. καὶ **Τε** 11 - 12 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετεῖς.
- 2) Φροντιστήριον Πατρολογικόν: **Τρ** 4 - 5 μ. μ.
- 3) Ἐπαναληπτικὸν Φροντιστήριον: **Τρ** 5 - 6 μ. μ.

Στεφανίδης Βασ.

- 1) Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν: **Δε**, **Τε** καὶ **Πα** 5 - 6 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετεῖς καὶ δευτεροετεῖς.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: **Σα** 10 - 12 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετεῖς.

Λούβαρις Νικ.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην: **Δε** καὶ **Τε** 7 - 8 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετεῖς.
- 2) Ἑρμηνείαν Καινῆς Διαθήκης: **Πε** καὶ **Πα** 7 - 8 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετεῖς, τριτοετεῖς καὶ τεταρτοετεῖς.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: **Σα** 7 - 8 μ. μ.

- 4) Ἱστορίαν τῶν Θρησκευμάτων : καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Σωτηρίου Γεώρ.

- 1) Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν : Δε καὶ Σα 6-7 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις : (ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσεῖῳ) Πα 4-5 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς.
- 3) Παλαιογραφίαν καὶ Ἐπιγραφικὴν : Τε 11-1 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς (ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσεῖῳ).

Μπρατσιώτης Παν.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Π. Διαθήκην : Τρ 11-12 π. μ. καὶ Πε 4-5 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς.
- 2) Ἑρμηνείαν Π. Διαθήκης (κατὰ τοὺς Ο'): Δε 4-5 μ. μ. καὶ Πε 5-6 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς, τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς.
- 3) Ἐξήγησιν τῶν ἐπ' ἐκκλησιαίαις ἀναγινωσκομένων περικοπῶν τῆς Π. Διαθήκης καὶ φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις : Τε 3-4 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς.
- 4) Περὶ τῶν κοινωνικῶν ἰδεῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς : διὰ φοιτητὰς πασῶν τῶν σχολῶν Σα 7-8 μ. μ.

δ') Ἑκτακτοὶ καθηγηταί.

Βέλλας Βασίλειος

- 1) Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν : Δε, Τρ καὶ Παρασκευὴν 3-4 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν : Πα 2-3 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς.
- 3) Ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν : Δε καὶ Πε 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς.

ε') Ἑφθηγηταί.

Ἀντωνιάδης Ε.

- 1) Ἑρμηνείαν Καινῆς Διαθήκης : Καθ' ὀρισθησομένης ἡμέρας καὶ ὥρας.

II. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

Βορέας Θεόφ.

Διὰ τῶν τριτοετείς :

- 1) Λογικὴν : *Τρ* καὶ *Τε* 5 - 6 μ. μ.
- 2) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν : *Δε* 5 - 6 μ. μ.
- 3) Ψυχολογίαν : *Πα* 12 - 1 μ. μ.
- 4) Ἐν τῷ Φιλοσοφικῷ Φροντιστηρίῳ ἀσκήσεις καὶ κρίσεις φιλοσοφικῶν διατριβῶν : *Πε* 12 - 1 μ. μ.

Ἐξαρχόπουλος Νικ.

Διὰ τῶν τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς :

- 1) Ψυχολογίαν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν : *Τρ* 11 - 12 π. μ.
- 2) Γενικὴν καὶ Εἰδικὴν Διδακτικὴν : *Πε* καὶ *Σα* 11 - 12 π. μ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις καὶ κρίσεις ἐργασιῶν παρασκευαζομένων ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν : *Δε* 12 - 1 μ. μ.
- 4) Πειραματικὰς ἀσκήσεις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς Πειραματικῆς Παιδωγωγικῆς καὶ ἐν τῷ Πειραματικῷ σχολείῳ : *Πα* 12 - 1 μ. μ.

Κουγέας Σωκρ.

Διὰ τῶν πρωτοετείς :

- 1) Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ : *Πε* 3 - 4 μ. μ. καὶ *Σα* 2 - 3 μ. μ.

Σκάσσης Ἐρρ.

Διὰ τῶν πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς :

- 1) Ἑρμηνεῖαν ἐκλεκτῶν μερῶν ἕξ ἐκκλησιαστικῶν Λατίνων συγγραφέων : *Δε* 2 - 3 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις : *Σα* 8 - 10 π. μ.

Πεζόπουλος Ἐμμ.

Διὰ τῶν πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς :

- 1) Ἑρμηνεῖαν Εὐθύφρονος Πλάτωνος καὶ Ἀπολογίας Σωκράτους : *Δε* καὶ *Πα* 9 - 10 π. μ.

2. - ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') 'Ομότιμοι καθηγηταί.

Ἀγγελόπουλος Γ.

Πολυγένης Κ.

β') Τακτικοὶ καθηγηταί.

Ἀνδρεάδης Α.

- 1) Δημοσίαν Οἰκονομίαν: διὰ τοὺς δευτεροετῆς Λε 5-7 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Τε 5-7 μ. μ.
- 3) Εἰδικὰ μαθήματα Δημοσίας Οἰκονομίας: διὰ τοὺς τεταρτοετῆς Πα 5-6 μ. μ.

Πετιμεζᾶς Θ.

- 1) Ἐμπορικὸν Δίκαιον: Τε καὶ Πα 4-5 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Ἐμπορικοῦ Δικαίου: διὰ τοὺς τριτοετῆς Λε 4-5 μ. μ.
- 3) Ναυτικὸν Δίκαιον: Πε 5-6 μ. μ.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: διὰ τοὺς τεταρτοετῆς Τρ 5-6 μ. μ.

Ράλλης Κ.

- 1) Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον: Τε 5-6 μ. μ. καὶ Πε 6-8 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Λε 5-7 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 3) Ποινικὸν Δίκαιον: Λε 10-12 π. μ. καὶ Σα 8-9 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Σα 7-8 μ. μ. ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ.

Τριανταφυλλόπουλος Κ.

- 1) Ἐνοχικὸν Δίκαιον: Πε καὶ Πα 11-12 π. μ.
- 2) Ἐρμηνεῖαν Νεωτέρων Ἀστικῶν Νόμων: Σα 11-12 π. μ.

Σεφεριάδης Σ.

- 1) Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον: *Πα* 8-10 π. μ. καὶ *Τρ* 3-4 μ. μ.
- 2) Διπλωματικὴν Ἱστορίαν καὶ Φροντιστ. ἀσκήσεις: *Σα* 9-11 π. μ.

Ἀγγελόπουλος Θ.

- 1) Διοικητικὸν Δίκαιον: διὰ τοὺς δευτεροετείς *Τρ*, *Πε* καὶ *Πα* 6-7 μ. μ. καὶ διὰ τοὺς τεταρτοετείς *Σα* 5-6 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Βαρβαρέσος Κ.

- 1) Πολιτικὴν Οἰκονομίαν: (Θεωρία: βασικὰ προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας) διὰ τοὺς τεταρτοετείς *Δε* καὶ *Τρ* 9-10 π. μ.
- 2) Ἐφαρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν: διὰ τοὺς τεταρτοετείς *Τε* καὶ *Πε* 9-10 π. μ.
- 3) Φροντιστήριον: μετὰ διαλέξεων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ξ. Ζολώτα *Πε* 3-5 μ. μ.

Μπαλῆς Γ.

- 1) Ἐμπράγματον Δίκαιον: *Τε* 11-12 π. μ.
- 2) Κληρονομικὸν Δίκαιον: *Πε* 10-11 π. μ.
- 3) Πολιτικὴν Δικονομίαν: *Τρ* καὶ *Πα* 10-11 π. μ.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Σα* 4-5 μ. μ.

Μαριδάκης Γ.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Ἰδιωτικὸν Διεθνές Δίκαιον: *Τρ* 6-7 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 2) Ἀστικὸν Διεθνές Δίκαιον: *Τε* καὶ *Πα* 6-7 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Σα* 6-7 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 4) Ἱστορίαν καὶ εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου: διὰ τοὺς πρωτοετείς *Τρ* 11-12 π. μ. καὶ *Τε* 10-11 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.

Σβῶλος Α.

- 1) Συνταγματικὸν Δίκαιον: διὰ τοὺς πρωτοετείς *Πε*, *Πα* καὶ *Σα* 12-1 μ. μ. ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ καὶ *Τε* 12-1 μ. μ. ἐν τῷ Χημείῳ διὰ τοὺς τεταρτοετείς.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Δεμερτζής Κ.

- 1) Οικογενειακὸν Δίκαιον: Δε, Τρ καὶ Τε 12-1 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Καθ' ὥρας ὀρισθησομένας.

γ') Ἑκτακτοὶ καθηγηταί.

Γαροδίας Κ.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἑγκληματολογίαν καὶ Σωφρονιστικὴν: διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δε 11-12 π. μ. καὶ Τρ 12-1 μ. μ. καὶ Πα 10-11 π. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 2) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἑγκληματολογικὴν τέχνην μετὰ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων καὶ ἐπιδείξεων: Τε 3-5 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Ζολώτας Ξ.

- 1) Θεωρητικὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν: διὰ τοὺς πρωτοετείς Δε, Τρ, Τε καὶ Πε 8-9 π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Καθ' ὥρας ὀρισθησομένας.
- 3) Ἀγροτικὴν, Βιοτεχνικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Πολιτικὴν: Τρ καὶ Πε 7-8 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς. Τὸ μάθημα τοῦτο δύνανται νὰ παρακολουθῶσι προαιρετικῶς καὶ οἱ δευτεροετείς.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: διὰ τοὺς τεταρτοετείς Τρίτην 8-9 π. μ.
- 5) Φροντιστήριον: μετὰ διαλέξεων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Βαρβαρέσου διὰ τοὺς τεταρτοετείς Πε 3-5 μ. μ.

Τσάτσος Κ.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν τοῦ Δικαίου: δι' ὅλους τοὺς φοιτητὰς Δε 7-8 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.
- 2) Φροντιστήριον: κατὰ 15θήμερον Σα 4-6 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 3) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Δικαίου: διὰ τοὺς πρωτοετείς Τρ καὶ Πα 7-8 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 4) Φροντιστήριον: κατὰ 15θήμερον Σα 4-6 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Χωραφᾶς Ν.

- 1) Ποινικὸν Δίκαιον: Τε 10-11 π. μ. καὶ Πε 11-12 π. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

- 2) Ποινικὸν Δικονομικὸν Δίκαιον : *Πα* 12 - 1 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Ποινικοῦ Νόμου καὶ Ποινικῆς Δικονομίας : *Πε* 12 - 1 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Κανελλόπουλος Π.

- 1) Συστηματικὴν Κοινωνιολογίαν : μέρος Α΄ Στατικὴν Κοινωνιολογίαν διὰ τοὺς τεταρτοετῆς *Δε* 3 - 4 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.
- 2) Συστηματικὴν Κοινωνιολογίαν : μέρος Β΄ Δυναμικὴν Κοινωνιολογίαν διὰ τοὺς τεταρτοετῆς *Πα* 3 - 4 ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 3) Ὁ ἄνθρωπος καὶ αἱ κοινωνικαὶ τάξεις : μάθημα δι' ὅλους τοὺς φοιτητὰς *Τε* 7 - 8 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.
- 4) Φροντιστήριον ἱστορίας τῶν κοινωνιολογικῶν θεωριῶν : κατὰ 15θήμερον *Πα* 7 - 9 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.
- 5) Φροντιστήριον συστηματικῆς Κοινωνιολογίας : διὰ τοὺς τεταρτοετῆς κατὰ 15θήμερον Παρασκευὴν 7 - 9 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.

δ') Ὑφηγηταί.

Τσάτσος Θ.

- 1) Διοικητικὸν Δίκαιον : *Πε* 5 - 6 μ. μ. καὶ *Πα* 4 - 5 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Δερούλης Π.

- 1) Δημοσίαν Οἰκονομίαν : *Σα* 3 - 4 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Σπηλιόπουλος Κ.

- 1) Ἐμπορικὸν Δίκαιον : Καθ' ὥρας ὁρισθησομένης.

Σγουρίτσας Χ.

- 1) Συνταγματικὸν Δίκαιον : *Σα* 6 - 7 μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁδοῦ Σίνα.

Ἀγγελόπουλος Α.

- 1) Δημοσίαν Οἰκονομίαν : *Σα* 12 - 1 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Ράμμος Γ.

- 1) Πολιτικὴν Δικονομίαν: *Τε* 7-8 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.
- 2) Ἐπαναληπτικὸν Φροντιστήριον: ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Τσάτσου.

Βεζανῆς Δ.

- 1) Γενικὴν Πολιτειολογίαν: *Σα* 7-8 μ. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Ἀμφιθεάτρῳ.

Τσιριντάνης Α.

- 1) Ἐμπορικὸν Δίκαιον: *Πε* 4-5 μ. μ. ἐν τῷ Χημείῳ.

3. - ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') *Ὀμότιμοι καθηγηταί.*

Μακκᾶς Ν.

Κατερινόπουλος Δ.

Φωκᾶς Γ.

Κατσαρᾶς Μ.

- 1) Νευρολογικὴν καὶ Ψυχιατρικὴν Κλινικὴν: *Τρ* καὶ *Πα* 11-12 π. μ., *Κυ* 10-12 π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Πα* 6-7 μ. μ.

β') *Τακτικοὶ καθηγηταί.*

1^{ον} Ἔτος.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Σκοῦφος Θ. (Καθηγητὴς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς).

- 1) Ζωολογίαν: *Τρ* 10-11^{1/2} π. μ. καὶ *Πε* 11-12^{1/2} π. μ. (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Χημείου).

Ζέγγελης Κ. (Καθηγητής τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς).

- 1) Ἀνόργανον Χημείαν: *Δε, Τε* καὶ *Πα* 9 - 10 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης δις τῆς ἐβδομάδος.

Ἀθανασιάδης Γ. (Καθηγητής τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς).

- 1) Φυσικὴν: *Δε, Τε* καὶ *Πα* 8 - 9 π. μ. καὶ *Σα* 12 - 1 μ. μ. (ἐν τῷ μεγάλῳ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Χημείου).
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης δις τῆς ἐβδομάδος.

Ματθαίουπουλος Γ. (Καθηγητής τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς).

- 1) Ὄργανικὴν Χημείαν: *Τε, Πε* καὶ *Σα* 8 - 9 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: ἐν τῷ ἐργαστ. (καθ' ὁμάδας) *Δε, Τε* καὶ *Πα* 10 - 11 π. μ.

Πολίτης Ι. (Καθηγητής τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς).

- 1) Γενικὴν Βοτανικὴν: *Πε* καὶ *Σα* 5 - 6 μ. μ. (ἐν τῷ Χημείῳ).

Σκλαβοῦνος Θ. (Ἐκτακτος καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς).

- 1) Ἱστολογίαν καὶ Ἐμβρυολογίαν: (Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἀνατομικὴν Ὄστεολογίαν Μυολογίαν) *Δε, Τε* καὶ *Πα* 11¹/₂ - 1 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἐκάστην 5 - 7 μ. μ.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Δοντᾶς Σπ.

- 1) Γενικὴν Βιολογίαν: *Τε* 5 - 6 μ. μ.

Κούμαρης Ι. (ἔκτακτος καθηγητής).

- 1) Ἀνθρωπολογίαν: (Στοιχεῖα Παλαιοντολογίας τοῦ ἀνθρώπου, Προϊστορίαν) *Δε* καὶ *Τε* 12 - 1 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Πα* 12 - 1 μ. μ.

2^{ον} Ἔτος.

Σκλαβοῦνος Γ.

- 1) Ἀνατομίαν: *Δε, Τε, Πα* καὶ *Σα* 12 - 1 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις Ἱστολογικάς, ἐπιδείξεις ὀστέων, ἐγκεφάλου κλπ.: Καθ' ἐκάστην 8 - 11 π. μ. (καθ' ὁμάδας).

Κούζης Α.

- 1) Ἱστορίαν τῆς Ἰατρικῆς: *Τρ* 5-6 μ. μ., *Πε* 3-4 μ. μ. καὶ *Σα* 4-5 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Σα* 5-6 μ. μ.

Δοντᾶς Σπ.

- 1) Πειραματικὴν Φυσιολογίαν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 5-6 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Δε*, *Τρ*, *Τε*, *Πα* 2-4 μ. μ. καὶ *Πε* 4-6 μ. μ.

3^{ον} Ἔτος.

Μελισσηνός Κ.

- 1) Παθολογικὴν Ἀνατομικὴν: (Γενικὸν καὶ Εἰδικὸν μέρος) *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 4-5 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἐκάστην 2-4 μ. μ. (τῶν φοιτητῶν καλουμένων καθ' ομάδας).
- 3) Νεκροτομίας ἐπὶ ἐντυγχανόντων πτωμάτων.

Ἀραβαντινός Α.

- 1) Εἰδικὴν Νοσολογίαν καὶ Παθολογικὴν προπαιδευτικὴν Κλινικὴν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 9-10 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Ἐν τῇ κλινικῇ καθ' ἐκάστην 5-6 μ. μ. (καθ' ομάδας).

Κοντολέων Ἐμμ.

- 1) Χειρουργικὴν Παθολογίαν: *Τρ* καὶ *Πε* 5-6 μ. μ.
- 2) Προπαιδευτικὴν Κλινικὴν καὶ φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Δε*, *Πε* καὶ *Πα* 12-1 μ. μ.

Κατσαράς Ι.

- 1) Παθολογικὴν Φυσιολογίαν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 4-5 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Σα* 2-4 μ. μ.
- 3) Ἀσκήσεις οὐροχημείας: Καθ' ἐκάστην 11-12 π. μ. (καθ' ομάδας).

Ἰωακείμωγλου Γ.

- 1) Πειραματικὴν Φαρμακολογίαν: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 9-10 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις Φαρμακολογίας, Φαρμακοτεχνίας καὶ Συνταγολογίας: *Τρ* καὶ *Πε* 8-9 π. μ.

4^{ον} Έτος.

Μέριμηγκας Κ.

- 1) Έγχειρητικήν: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 8-9 π. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Δε**, **Τε** και **Πα** 7-8 μ. μ.

Κοσμετάτος Γ.

- 1) Όφθαλμολογικήν Κλινικήν: **Δε** 10-11 π. μ. και **Πε** 10-12 π. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 6-7 μ. μ.

Πετσάλης Ν.

- 1) Μαιευτικήν Κλινικήν: **Τε** και **Σα** 12-1 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 6-7 μ. μ.

Δοῦρος Κ.

- 1) Μαιευτικήν Κλινικήν: **Δε** και **Πε** 12-1 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 7-8 μ. μ.

Μιχαηλίδης Ν.

- 1) Μικροβιολογίαν: **Τρ** και **Πε** 2-3 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Τρ** και **Πε** 3-4 μ. μ.

Μουτούσης Κ. (έκτακτος καθηγητής).

- 1) Ύγιεινήν: **Τρ** και **Πε** 4-5 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Δε**, **Τε** και **Πα** 6-7 μ. μ.

Λογοθετόπουλος Κ.

- 1) Γυναικολογικήν Κλινικήν: **Τρ** και **Πα** 12-1 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Δε**, **Τε** και **Πα** 6-7 μ. μ.

Διβιεράτος Σπ.

- 1) Παθολογικήν Κλινικήν: **Τε** και **Σα** 9-10^{1/2} π. μ.
- 2) Φροντιστηριακόν μάθημα: **Δε** 9-10 π. μ.
- 3) Άσκήσεις: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 5-6 μ. μ.

Μπένσης Βλ.

- 1) Παθολογικήν Κλινικήν: **Τρ** και **Πα** 9-10^{1/2} π. μ.
- 2) Φροντιστηριακόν μάθημα: **Πε** 9-10 π. μ.
- 3) Άσκήσεις: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 5-6 μ. μ.

Γεουλᾶνος Μ.

- 1) Χειρουργικὴν Κλινικὴν: *Τε* καὶ *Σα* $10\frac{1}{2}$ - 12 π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὸν μάθημα: *Δε* 11 - 12 π. μ.

Ἀλιβιζᾶτος Ν.

- 1) Χειρουργικὴν Κλινικὴν: *Τρ* καὶ *Πα* $10\frac{1}{2}$ - 12 π. μ.

5^{ον} Ἔτος.

Γεωργιάδης Ι.

- 1) Ἱατροδικαστικὴν: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 8 - 9 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἑκάστην, πλὴν τοῦ *Σα* 6 - 8 μ. μ.

Λιβιεράτος Σπ.

- 1) Παθολογικὴν Κλινικὴν: *Τε* καὶ *Σα* 9 - $10\frac{1}{2}$ π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὸν μάθημα: *Δε* 9 - 10 π. μ.
- 3) Ἀσκήσεις: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 5 - 6 μ. μ.

Μπένσης Βλ.

- 1) Παθολογικὴν Κλινικὴν: *Τρ* καὶ *Πα* 9 - $10\frac{1}{2}$ π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὸν μάθημα: *Πε* 9 - 10 π. μ.
- 3) Ἀσκήσεις: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 5 - 6 μ. μ.

Γεουλᾶνος Μ.

- 1) Χειρουργικὴν Κλινικὴν: *Τε* καὶ *Σα* $10\frac{1}{2}$ - 12 π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὸν μάθημα: *Δε* 11 - 12 π. μ.
- 3) Ἀσκήσεις: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 5 - 6 μ. μ.

Ἀλιβιζᾶτος Ν.

- 1) Χειρουργικὴν Κλινικὴν: *Τρ* καὶ *Πα* $10\frac{1}{2}$ - 12 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 5 - 6 μ. μ.

Μακκάς Γ.

- 1) Παιδιατρικὴν Κλινικὴν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 2 - 4 μ. μ.

Φωτεινὸς Γ.

- 1) Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν Νοσημάτων Κλινικὴν: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 2 - 5 μ. μ.

Σακόρραφος Μ.

- 1) Παθολογικήν Κλινικήν: Δε 10-11 π. μ. καὶ Πε 10-12 π. μ.

6^{ον} Ἔτος.

Ἀραβαντινὸς Α.

- 1) Νευρολογικήν καὶ Ψυχιατρικήν Κλινικήν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Μπένης Β.

- 1) Ἀσκήσεις Παθολογικῆς Κλινικῆς: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Λιβερᾶτος Σπ.

- 1) Ἀσκήσεις Παθολογικῆς Κλινικῆς: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Σακόρραφος Μ.

- 1) Παθολογικήν Κλινικήν: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Γερουλᾶνος Μ.

- 1) Ἀσκήσεις Χειρουργικῆς Κλινικῆς καὶ Ἐγχειρητικὰς ἀσκήσεις: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Ἀλιβιζᾶτος Ν.

- 1) Ἀσκήσεις Χειρουργικῆς Κλινικῆς: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Λοῦρος Κ.

- 1) Ἀσκήσεις Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς: Καθ' ἐκάστην π. μ.

Πετσάλης Ν.

- 1) Ἀσκήσεις Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς: Καθ' ἐκάστην π. μ.

γ') *Ἑκτακτοὶ καθηγηταί.*

Δημητριάδης Δ.

- 1) Ὄτορρινολαρυγγολογίαν ἐπὶ ἀρρώστων καὶ θεωρητικῶς: Δε, Πα 5-6 μ. μ. καὶ Τε 6-7 μ. μ.

Κόκκορης Δ.

- 1) Νοσολογίαν τοῦ στόματος: *Δε* καὶ *Τε* 2 - 3 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Τε* 3 - 4 μ. μ.

Χρυσοσπάθης Γ.

- 1) Ὀρθοπαιδικὴν ἐπὶ ἀρρώστων καὶ θεωρητικῶς: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα*
5 - 6 μ. μ.

Οἰκονόμος Σ.

- 1) Οὐρολογίαν: Διδασκαλία τῆς ἀπαραιτήτου οὐρολογίας (ἐξετάσεις καὶ θεραπεία ἀρρώστων ἐν τῇ Ἀστυκλικῇ) *Τρ*, *Τε* καὶ *Πα*
7 - 8 μ. μ.

Λοῦρος Ν.

- 1) Μαιευτικὴν καὶ Γυναικολογικὴν Κλινικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

δ') Ὑφηγηταί.

Πετρόπουλος Ν.

- 1) Παθολογίαν τοῦ καλυπτηρίου συστήματος τοῦ ἀνθρώπου, βλεννόρροϊαν καὶ συγγενῆ συμφιλίδα: ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ 12 - 1 μ. μ. καὶ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Χάριτ Ε.

- 1) Ἀκτινοθεραπευτικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
- 2) Ἀκτινοδιαγνωστικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Βαλλιᾶνος Μ.

- 1) Εἰδικὴν Νοσολογίαν: *Τε* 5 - 6 μ. μ. καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις *Δε*, *Πε* καὶ *Σα* 10 - 12 π. μ.

Μαρουδῆς Γ.

- 1) Μαιευτικὴν καὶ Γυναικολ. Κλινικὴν: *Δε* καὶ *Πα* 6 - 7 μ. μ.

Φωκᾶς Α.

- 1) Βιολογικὴν Χημείαν: *Τρ* καὶ *Σα* 9 - 10 π. μ.

Κονταγύρης Α.

- 1) Ὀρθοπαιδικήν: Δε καὶ Τε 6-7 μ. μ. ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Ἀρεταίου.

Κάτσας Γρ.

- 1) Ἱατροδικαστικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Φωτάκης Β.

- 1) Παθολογικὴν Ἀνατομικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης ἐν τῇ Ἀστυκlinikῇ,

Τριαντάφυλλος Δ.

- 1) Νευρολογικὴν καὶ Ψυχιατρικὴν Κλινικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Σπυρόπουλος Ν.

- 1) Παιδιατρικὴν Κλινικὴν: Τε καὶ Πα 12-1 μ. μ. ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ».

Χωρέμης Κ.

- 1) Παιδιατρικὴν Κλινικὴν: Τρ καὶ Πα 7-8 μ. μ. ἐν τῷ Δημοτικῷ Βρεφοκομείῳ.

Ἀδριανᾶκος Τ.

- 1) Μαιευτικὴν καὶ Γυναικολογικὴν Κλινικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Κοτσαύτης Α.

- 1) Φυσιολογίαν: Δε καὶ Πα 7-8 μ. μ.

Καῖρης Ζ.

- 1) Χειρουργικὴν Οὐρολογίαν: Δε καὶ Πα 12-1 μ. μ. (ἐν τῇ α' Χειρουργικῇ Κλινικῇ ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ).

Κόκκαλης Π.

- 1) Χειρουργικὴν Κλινικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου).
- 2) Χειρουργικὴν Διαγνωστικὴν: Δε, Τε καὶ Πα 10¹/₂ - 11¹/₂ π. μ.

Πειζετάκης Μ.

- 1) Παθολογίαν: *Πα* 7-8 μ. μ. (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου).

Πράτσικας Α.

- 1) Παθολογίαν: *Πε* 7-8 μ. μ. (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου).

Παμπούκης Δ.

- 1) Γυναικολογίαν: *Πε* 5-6 (ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς).

Τσέλιος Π.

- 1) Παθολογίαν: (ἐν τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Γούττας Α.

- 1) Παθολογίαν: (ἐν τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Τοῦλ Χ.

- 1) Χειρουργικὴν: (ἐν τῇ α' Χειρουργικῇ Κλινικῇ ἐν τῷ Δημ. Νοσοκομείῳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Κυριαζίδης Κ.

- 1) Μικροβιολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Κλεισιούνης Ν.

- 1) Φαρμακολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Ἀντωνόπουλος Δ.

- 1) Γυναικολογίαν: (ἐν τῷ Ἀρεταίῳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Χαραμῆς Ι.

- 1) Ὄφθαλμολογικὴν Κλινικὴν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Ἀποστολάκης Γ.

- 1) Ἀνατομίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Δημητριάδης Θ.

- 1) Ὀτορινολαρυγγολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Ἀλιβιζᾶτος Γ.

- 1) Ὑγιεινήν: *Πε* 7 - 8 μ. μ.

Πεζόπουλος Σ.

- 1) Εἰδικὴν Νοσολογίαν, Φροντιστηριακὰ μαθήματα κλινικῶν διαγνωστικῶν μεθόδων ἐν τῇ Προπαιδευτικῇ Παθολογικῇ Κλινικῇ (ἐν τῷ Προσφυγικῷ Νοσοκομείῳ): *Δε*, *Τε* καὶ *Πα*.

Γαβριηλίδης Κ.

- 1) Ὀφθαλμολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Φωτεινὸς Π.

- 1) Ἀφροδίσια καὶ Δερματικά Νοσήματα: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Τσαμπούλας Ν.

- 1) Παθολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Κωδούνης Α.

- 1) Παθολογίαν: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

4. - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') Ὀμότιμοι καθηγηταί:

Χατζιδάκις Γ.

Σωτηριάδης Γ.

β') Τακτικοὶ καθηγηταί:

Βορέας Θ.

- 1) Ψυχολογίαν: (Συναισθήματα, βούλησις καὶ ἀνώμαλοι καταστάσεις τοῦ ψυχικοῦ βίου) *Πα* 12 - 1 μ. μ.

- 2) Λογικήν: *Τρ* καὶ *Τε* 5-6 μ. μ.
- 3) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν: *Δε* 5-6 μ. μ.
- 4) Ἐν τῷ Ψυχολογικῷ ἐργαστηρίῳ: Ἀσκήσεις πρωτοετῶν *Τρ* καὶ *Πε* 4-6 μ. μ καὶ δευτεροετῶν *Δε* καὶ *Τρ* 12-1 μ. μ.
- 5) Ἐν τῷ Φιλοσοφικῷ ἐργαστηρίῳ: Ἀσκήσεις καὶ κρίσεις διατριβῶν *Πε* 12-1 μ. μ.

Ἐξαρχόπουλος Ν.

- 1) Ψυχολογίαν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν: *Τρ* 11-12 π. μ.
- 2) Γενικὴν καὶ Εἰδικὴν διδακτικὴν: *Πε* καὶ *Σα* 11-12 π. μ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις καὶ κρίσεις ἐργασιῶν παρασκευαζομένων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν: *Δε* 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετῆς καὶ τεταρτοετῆς.
- 4) Πειραματικὰς ἀσκήσεις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολείῳ: *Πα* 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετῆς καὶ τεταρτοετῆς.

Ἀδαμαντίου Α.

- 1) Βυζαντινὴν τέχνην ἐπὶ τῶν Παλαιολόγων: *Πε* καὶ *Σα* 11-12 π. μ.
- 2) Βυζαντινὸν Πολιτισμὸν ἐπὶ τῶν Παλαιολόγων. *Τε* 4-5 μ. μ.
- 3) Γενικὸν Φροντιστήριον: *Πα* 4-5 μ. μ.
- 4) Εἰδικὸν Φροντιστήριον: Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένην.

Κουγέας Σ.

- 1) Ἱστορίαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ: *Δε*, *Τρ* καὶ *Σα* 4-5 μ. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: Εἰς τὴν ἔρευναν καὶ χρῆσιν τῶν πηγῶν τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας *Τε* 9-10 π. μ.
- 3) Ἀσκήσεις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν παλαιογραφικῶν κειμένων εἰς τὸ τιμῆμα τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης: *Πα* 3-4 μ. μ.

Πεζόπουλος Ε.

- 1) Ἑρμηνεῖαν Βεργιλίου Αἰνειάδος κατ' ἐκλογὴν: *Πε* 8-10 π. μ.
- 2) Ἱστορίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Λογοτεχνίας: *Πα* 3-4 μ. μ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Σα* 8-10 π. μ.

Πεζόπουλος Ε.

- 1) Ἑρμηνεῖαν Ἑλλήνων μελικῶν καὶ χορικῶν ποιητῶν μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὴν λυρικὴν ποίησιν: *Δε* 11-12 π. μ. καὶ *Τε* 10-12 π. μ.
- 2) Στοιχεῖα μετρικῆς καὶ ἀσκήσεις: *Τρ* 3-4 μ. μ.

- 3) Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας: (Καθ' ὁρισθησομένην ἡμέραν καὶ ὥραν).
- 4) Ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ: α) Ἀσκήσεις εἰς τὸ ἑλληνιστὶ γράφειν (θέμα) *Πε* 3-4 μ. μ. β) Ἐξήγησιν Θουκυδίδου (Βιβλ. Α') καὶ τοῦ Εὐθύφρονος καὶ τῆς Ἀπολογίας Σωκράτους τοῦ Πλάτωνος *Πα* 12-2 π. μ.

Δορεντζᾶτος Π.

- 1) Ἑρμηνείαν τοῦ Προμηθέως τοῦ Αἰσχύλου: *Λε* 6-8 μ. μ. καὶ *Πα* 12-1 μ. μ.
- 2) Κριτικὰς καὶ μετρικὰς ἀσκήσεις εἰς τὸν Αἴαντα τοῦ Σοφοκλέους: *Σα* 5-7 μ. μ. ἀνὰ πᾶν δεκαπενθήμερον.
- 3) Ἀνάγνωσιν καὶ Ἑρμηνείαν τοῦ βίου τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ βίου τοῦ Σόλωνος τοῦ Πλουτάρχου, τῶν Ἀπομνημονευμάτων καὶ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφῶντος: *Σα* 5-7 μ. μ. ἀνὰ πᾶν δεκαπενθήμερον.

Καλιτσοννάκης Γ.

- 1) Ἑρμηνείαν τῶν Ἔργων καὶ ἡμερῶν τοῦ Ἡσιόδου μετ' εἰσαγωγῆς εἰς τὸ διδακτικὸν ἔπος: *Λε* 10-11 π. μ. καὶ 12-1 μ. μ.
- 2) Ἑρμηνείαν τοῦ Φαίδρου τοῦ Πλάτωνος μετὰ συντόμου εἰσαγωγῆς εἰς τὴν πλατωνικὴν φιλοσοφίαν: *Τρ* 12-1 μ. μ.
- 3) Ἱστορίαν τῆς κλασικῆς Φιλολογίας ἀπὸ τοῦ Ἑράσμου καὶ ἑξῆς: *Σα* 12-1 μ. μ.
- 4) Ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ: Γραπτὰς ἀσκήσεις (θέματα) περὶ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς δοκίμου (Ἀττικῆς) γλώσσης *Πα* 8-9 π. μ.

Κεραμόπουλος Α.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Πολιτειῶν: *Πε* 6-7 μ. μ.
- 2) Λακεδαιμονίων Πολιτείαν: *Πα* 6-7 μ. μ.
- 3) Ἀθηναίων Πολιτείαν ἢ Τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν: *Σα* 3-5 μ. μ.
- 4) Φροντιστηρίον: Ἐκλογὰς Ἐπιγραφῶν καὶ Πολιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους *Τε* 6-7 μ. μ.

Ἀμαντος Κ.

- 1) Συνέχειαν τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας ἀπὸ Ἰωάννου Κατακουζηνοῦ καὶ ἑξῆς: *Πε, Πα* καὶ *Σα* 10-11 π. μ.
- 2) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: *Τρ* 9-10 π. μ. καὶ *Τε* 8-9 π. μ.

Λογοθέτης Κ.

- 1) Φιλοσοφίαν τῶν Ἑλλήνων: *Δε* καὶ *Τρ* 10 - 11 π. μ.
- 2) Φιλοσοφίαν τοῦ μέσου αἰῶνος: *Πε* 10 - 11 π. μ.
- 3) Νεωτέραν Φιλοσοφίαν: *Πα* 10 - 11 π. μ.
- 4) Ἀσκήσεις εἰς τὰ ἀρχαῖα καὶ νεώτερα φιλοσοφήματα: (κατὰ δεκαπενθήμερον) *Σα* 8 - 9 π. μ.
- 5) Ἑρμηνείαν τοῦ Ἀριστοτέλους: (κατὰ δεκαπενθήμερον) *Σα* 8 - 9 π. μ.

Βολονάκης Μ.

- 1) Ἱστορίαν τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὸν Μεσαίωνα ὡς καὶ τῶν νέων καὶ νεωτέρων χρόνων ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως μέχρι τοῦ 1848: *Δε* καὶ *Τρ* 5 - 6 μ. μ.
- 2) Ἱστορίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ Μωάμεθ Β' μέχρι τοῦ 1921, ἐξαιρομένων ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν: *Τε* καὶ *Πε* 5 - 6 μ. μ.
- 3) Ἀγωγὴν τοῦ πολίτου: *Πα* 5 - 6 μ. μ.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις περὶ τὴν Ἱστορίαν ἰδίᾳ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἀνάλυσιν μεγάλων πολιτικῶν καὶ συγγραφέων τῆς Δύσεως ὡς καὶ πολιτικῶν συγγραφέων καὶ ρητόρων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος: *Πα* 6 - 7 μ. μ.

Βέης Ν.

- 1) Βυζαντινὴν Φιλολογίαν: (δημοδεστέρα παραγωγή ἀπὸ τοῦ IB' μάλιστα αἰῶνος) *Τρ* 2 - 3 μ. μ.
- 2) Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν: (Σολωμὸς) *Πε* 2 - 3 μ. μ.
- 3) Ἑρμηνείαν Νεοελληνικῶν κειμένων: *Σα* 2 - 3 μ. μ. Φροντιστηριακῶς.
- 4) Ἑρμηνείαν παλαιοχριστιανικῶν ἐπιγραφῶν καὶ παπύρων: καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
- 5) Νεοελληνικὴν Ἱστοριογραφίαν μάλιστα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐπανάστασιν: *Πε* 7 - 8 μ. μ.
- 6) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐν στενοτάτῳ κύκλῳ: *Δε* 7 - 8 μ. μ.

Ἀρβανιτόπουλος Α.

- 1) Ἕλληνας ἀνδριαντοποιοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς *Ars Statuaria* καὶ *Sculptura* τοῦ Πλινίου: *Τρ* 4 - 5 μ. μ.
- 2) Νομισματικὴν: *Τε* 3 - 4 μ. μ.

- 3) Ἑλληνας ζωγράφους καὶ ἀγγειογράφους: Πε 4-5 μ. μ.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις πρὸ τῶν ἀγαλμάτων, τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν ἐν τοῖς Μουσείοις: Τε 4-5 μ. μ.
- 5) Μέθοδον ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν δι' ἐκδρομῶν κατὰ δεκαπενθήμερον: Τε 3-4 μ. μ.
- 6) Μελέτας κατ' οἶκον ἀρχαιολογικῶν πραγματειῶν καὶ κριτικῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ: Κατὰ δεκαπενθήμερον Τε 4-5 μ. μ.
- 7) Ἐπιγραφικὴν: Πα 4-5 μ. μ.

Ἀναγνωστόπουλος Γ.

- 1) Σύντομον Ἱστορίαν τῆς Λατινικῆς γλώσσης: Τε 8-9 π. μ.
- 2) Γενικὴν γλωσσικὴν: Τε 12-1 μ. μ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: α) εἰς ἀρχαῖα ἐπιγραφικὰ κείμενα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ καὶ ἐκλεκτὰ μέρη τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Αἰνείαδος τοῦ Βεργιλίου Πε 12-2 μ. μ., β) Νέους Ἑλληνας συγγραφεῖς καὶ εἰς Νεοελληνικὰ διαλεκτικὰ κείμενα, κατὰ δεκαπενθήμερον δὲ χρῆσιν ἐργασιῶν παρασκευαζομένων ὑπὸ τῶν φοιτητῶν Σα 3-4 μ. μ.

Οἰκονόμος Γ.

- 1) Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πλαστικῆς τοῦ 5^{ου} αἰῶνος π. Χ. (συνέχεια) καὶ τοῦ 4^{ου} π. Χ.: Τε 9-10 π. μ.
- 2) Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς: (συνέχεια) Πα 8-10 π. μ.
- 3) Ἐν τῷ φροντιστηρίῳ: Ἑρμηνείαν ἀρχαίων καλλιτεχνικῶν παραστάσεων μετὰ θεμελιώδους ἀρχαιολογικῆς βιβλιογραφίας Δε 9-10 π. μ.
- 4) Ἀρχαίαν Εἰκονικὴν Ἀνδριαντοπρίαν: Τε 9-10 π. μ.

Κουκουλῆς Φ.

- 1) Δημόσιον βίον τῶν Βυζαντινῶν: Τε 12-1 μ. μ. καὶ Σα 5-6 μ. μ.
- 2) Ἰδιωτικὸν βίον τῶν Βυζαντινῶν: Πε 6-7 μ. μ.
- 3) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ θεμάτων τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν μετ' εἰσαγωγῆς περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλογῆς καὶ χρησιμοποίησεως τῶν παρὰ βυζαντινοῖς συγγραφεῦσι λογογραφικῶν πληροφοριῶν: Σα 6-7 μ. μ.

Léon Guichard (Agrégé des Lettres).

- 1) Γαλλικὴν Φιλολογίαν: (προαιρετικὸν) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

γ') *Υφηγηταί.*

Βλάχος Ν.

- 1) Ἐκ τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τὴν περίοδον τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ: *Τρ* 6-7 μ. μ. καὶ *Πα* 11-12 π. μ.

Συκουτροῦς Ι.

- 1) Ἱστορίαν τῆς Ἀρχαίας Τραγωδίας.
- 2) Πρακτικὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλοσοφικῆς ἐπιστήμης: (φροντιστηριακῶς) καθ' ἡμέρας ὀρισθησομένης.

Καπνουκάγιας Χ.

- 1) Ρωμαϊκὴν σάτιραν μεθ' ἐρμηνείας τῶν σατιρῶν τοῦ Ὀρατίου: *Πα* 2-3 μ. μ.
- 2) *Exercitia Latina*: *Δε* 8-9 π. μ.

5. - ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') *Τακτικοὶ Καθηγηταί.*

Αἰγινήτης Δ.

- 1) Ἀστρονομίαν: *Τρ* καὶ *Πα* 10-11 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν:
- 2) Πρακτικὴν Ἀστρονομίαν: *Τε* καὶ *Σα* 3-4 μ. μ. διὰ τοὺς ἰδίους.
- 3) Ἀσκήσεις Ἀστρονομίας: *Τε* καὶ *Σα* 4-6 μ. μ. (ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ) διὰ τοὺς ἰδίους.

Χατζιδάκης Ν.

α) Διὰ τοὺς πρωτοετείς τοῦ Μαθηματικοῦ Τμήματος:

- 1) Σφαιρικὴν Τριγωνομετρίαν: *Δε* καὶ *Πα* 12-1 μ. μ.

β) Διὰ τοὺς τριτοετείς τοῦ Μαθηματικοῦ Τμήματος:

- 2) Θεωρίαν τῶν Καμπυλῶν: *Δε* 10-11 π. μ. καὶ *Σα* 11-12 π. μ.

γ) Διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Μαθηματικοῦ Τμήματος:

- 3) Θεωρίαν τῶν Ἐπιφανειῶν: *Σα* 12-1 μ. μ.

- 4) Σμήνη καὶ Συμπλέγματα Καμπυλῶν : (φροντιστ.) *Πα* 9 - 10 π.μ.
- 5) Κινητικὴν Γεωμετρίαν : *Πε* 10 - 11 π.μ.
- 6) Θεωρίαν τῶν Μιγαδικῶν Συναρτήσεων : *Τε* 12 - 1 μ.μ.

δ) Διὰ τοὺς πρωτοετείς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος :

- 7) Γενικὰ Μαθηματικά : *Τρ* καὶ *Πε* 11 - 12 π.μ., *Πα* 10 - 11 π.μ.

Σκοῦφος Θ.

- 1) Παλαιοντολογίαν (Σπονδυλογνωσίαν) : *Δε* καὶ *Τε* 10 - 11 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ διδασκαλίας τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Ἐργαστηρίου διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 2) Γεωλογίαν (Γενικὴν Γεωλογίαν) : *Δε* καὶ *Τε* 11 - 12 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ διδασκαλίας τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Ἐργαστηρίου διὰ τοὺς πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 3) Πρακτικὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Παλαιοντολογίας : *Τρ* καὶ *Πα* 5 - 7 μ.μ. ἐν τῷ Γεωλογικῷ - Παλαιοντολογικῷ Ἐργαστηρίῳ διὰ τοὺς τεταρτοετείς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 4) Πρακτικὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Γεωλογίας : *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 5 - 7 μ.μ. ἐν τῷ Γεωλογικῷ - Παλαιοντολογικῷ Ἐργαστηρίῳ διὰ τοὺς δευτεροετείς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 5) Γεωλογικὰς καὶ Παλαιοντολογικὰς ἐκδρομὰς : κατὰ *Σα* (β' ἔξάμηνον) διὰ τοὺς φοιτητὰς ὅλων τῶν ἐτῶν τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 6) Ζωολογίαν : *Τρ* 10 - 11¹/₂ π.μ. καὶ *Πε* 11 - 12¹/₂ μ.μ. ἐν τῷ μεγάλῳ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Χημείου διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος καὶ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς.
- 7) Πρακτικὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Ζωολογίας : διὰ μὲν τοὺς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς *Πα* 3¹/₂ - 5¹/₂ μ.μ. διὰ δὲ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος ἐκάστην *Πα* 3¹/₂ - 5¹/₂ μ.μ.

Ζέγγελις Κ.

- 1) Ἀνόργανον Χημείαν : Διὰ τοὺς φοιτητὰς Χημείας, Φυσικοῦ Τμήματος, Φαρμακευτικοῦ Τμήματος καὶ Ἱατρικῆς Σχολῆς, *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 9 - 10 π.μ.

- 2) Διαλέξεις καὶ ἀνώτερα μαθήματα: Διὰ προηγμένους φοιτητὰς (προαιρετικὸν) **Δε** 6-7 μ. μ.
- 3) Φροντιστήριον Ἀνοργάνου Χημείας: Διὰ τοὺς πρωτοεεῖς Φυσικοὺς καὶ Χημικοὺς, **Σα** 8-9 π. μ.
- 4) Ἀνόργανον Χημείαν: Διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς καὶ τοὺς δευτεροεεῖς τῶν Μαθηματικῶν **Πα** 11-12 π. μ.
- 5) Ἀσκήσεις: Διὰ τοὺς πρωτοεεῖς καὶ δευτεροεεῖς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος καὶ τοὺς δευτεροεεῖς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος καθ' ἑκάστην 2-6 μ. μ. πλὴν τοῦ **Σα**.
- 6) Ἀσκήσεις: Διὰ τοὺς πρωτοεεῖς τῆς Ἰατρικῆς (κατὰ τμήματα) καθ' ἑκάστην 2-6 μ. μ. πλὴν τοῦ **Σα**.
- 7) Φροντιστήριον: Διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Σχολείου 2 ὥρας καθ' ἑβδομάδα (ὀρισθησομένης βραδύτερον).

Αἰγινήτης Β.

- 1) Φυσικὴν: (μηχανικὴν, θερμοδυναμικὴν, ἠλεκτρολογίαν) **Δε**, **Τε**, **Τε** καὶ **Πα** 9-10 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοεεῖς τῶν Φυσικῶν καὶ τοὺς τριτοεεῖς χημικοὺς καὶ **Τε**, **Πε** καὶ **Πα** 3-4 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοεεῖς μαθηματικούς.
- 2) Φροντιστήριον: Κατὰ **Σα** 3-4 μ. μ. διὰ τοὺς ἰδίους.

Χόνδρος Δ.

- 1) Κεφάλαια τῆς Φυσικῆς κατ' ἐκλογὴν: Διὰ τοὺς τεταρτοεεῖς Φυσικῶν καὶ Χημείας καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένας.
- 2) Ἀσκήσεις ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ: **Τε** 10-12 π. μ. διὰ τοὺς τριτοεεῖς τῆς Χημείας, **Πε** 2-5 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοεεῖς τῶν Φυσικῶν καὶ δευτεροεεῖς τῶν Μαθηματικῶν (ἐναλλάξ κατὰ δεκαπενθήμερον). **Πα** 10-12 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροεεῖς τῆς Χημείας, **Πα** 2-5 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοεεῖς τῶν Φυσικῶν καὶ **Σα** 2-4 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροεεῖς τῆς Φαρμακευτικῆς.

Κτενᾶς Κ.

- 1) Ὄργανολογίαν: **Τε** καὶ **Πα** 11-12 π. μ. καὶ **Σα** 11-1 μ. μ.
- 2) Γεωλογίαν τοῦ γνευσιακοῦ πυρήνος Ν. Αἰγαίου: Καθ' ὥρας ὀρισθησομένης τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου.
- 3) Ἀσκήσεις καὶ Φροντιστήριον Ὄργανολογίας: **Τε** καὶ **Πα** 9-11 π. μ. διὰ τοὺς τριτοεεῖς Φυσικοὺς, **Πε** καὶ **Σα** 9-11 π. μ. διὰ

τοὺς τριτοετείς χημικούς καὶ *Λε* 3-6 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς
φαρμακοποιούς.

- 4) Ἀσκήσεις καὶ Φροντιστήρια Πετρογνωσίας: *Τρ* καὶ *Πα* 3-6 μ. μ.
- 5) Ὀρυκτολογικὰς καὶ Γεωλογικὰς ἐκδρομὰς: Καθ' ἡμέρας ὁρισθη-
σομένης.

Ἀθανασιάδης Γ.

- 1) Κεφάλαια τῆς Φυσικῆς κατ' ἐκλογὴν: διὰ τοὺς δευτεροετείς τοῦ
Φυσικοῦ καὶ Χημικοῦ Τμήματος καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθη-
σομένης.
- 2) Πρακτικὰς ἀσκήσεις: *Τρ* 2-5 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικούς,
Πε 2-5 μ. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς τῶν Φυσικῶν, *Τε* 10-12
π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῆς Χημείας, *Πα* 10-12 π. μ. διὰ
τοὺς τριτοετείς τῆς Χημείας καὶ *Σα* 2-4 μ. μ. διὰ τοὺς δευτε-
ροετείς τῆς Φαρμακευτικῆς.

Ματθαίουπουλος Γ.

- 1) Ὄργανικὴν Χημείαν: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 8-9 π. μ. καὶ *Τρ* 12-1
μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τοῦ Χημικοῦ, Φυσικοῦ καὶ Φαρμα-
κευτικοῦ Τμήματος.
- 2) Ἀσκήσεις ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ: Καθ' ἐκάστην, πλὴν τοῦ *Σα*,
2-6 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ Χημικοῦ
Τμήματος, *Λε*, *Τε* καὶ *Πε* 2-6 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς τοῦ
Φυσικοῦ Τμήματος.
- 3) Ἀσκήσεις ἐν τῷ Οἰνοποιεῖῳ, τῷ Σαπωνοποιεῖῳ καὶ τῷ Βαφείῳ
τοῦ Ἐργαστηρίου: Διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος.
- 4) Ἀσκήσεις ἐπὶ πειραμάτων διδασκαλίας Ὄργανικῆς Χημείας: *Σα*
9-11 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 5) Ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἐπισκέψεις Ἐργοστασίων.

Ζερβὸς Π.

- 1) Γενικὰ Μαθηματικά: *Τρ* καὶ *Πε* 8-9 π. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς
Φυσικούς.
- 2) Φροντιστήριον: *Σα* 11-12 π. μ. διὰ τοὺς ἰδίους.
- 3) Ἀλγεβραν: *Λε* 10-11 π. μ., *Τρ* 12-1 μ. μ. καὶ *Σα* 9-10 π. μ.
διὰ τοὺς πρωτοετείς μαθηματικούς.
- 4) Ἀπειροστικὸν Λογισμόν: *Λε*, *Τρ* καὶ *Τε* 11-12 π. μ. διὰ τοὺς
δευτεροετείς καὶ τριτοετείς μαθηματικούς.
- 5) Φροντιστήριον: *Πε* 10-11 π. μ. διὰ τοὺς ἰδίους.

- 6) Διαφορικός ἔξισώσεις: **Τρ** 9-10 π. μ. καὶ **Τε** 8-9 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς μαθηματικούς.
- 7) Συμπλήρωμα ἀναλύσεως: **Δε** 9-10 π. μ. καὶ **Τρ** 10-11 π. μ.

Πολίτης I.

- 1) Γενικὴν Βοτανικὴν: **Πε** καὶ **Σα** 6-7 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς τῆς Φαρμακευτικῆς, τοὺς δευτεροετείς τῶν Φυσικῶν καὶ τοὺς τριτοετείς τῆς Φυσιολογίας καὶ Χημείας.
- 2) Συστηματικὴν Βοτανικὴν: (ἀσκήσεις καθ' ὀμάδας) **Τρ** 3-5 μ. μ. καὶ 5-7 μ. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς τῆς Φαρμακευτικῆς, **Τε** 2-4 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῆς Φαρμακευτικῆς, **Τε** 10-11 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῶν Φυσικῶν καὶ **Σα** 9-11 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς τῶν Φυσικῶν.
- 3) Ἀσκήσεις Γενικῆς Βοτανικῆς: (καθ' ὀμάδας) **Δε**, **Τρ**, **Τε** καὶ **Σα** 11-12 π. μ. διὰ τοὺς πρωτοετείς τῆς Φαρμακευτικῆς, **Δε**, **Τε** καὶ **Πα** 10-11 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῆς Φαρμακευτικῆς, **Τρ** καὶ **Πε** 10-11 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῶν Φυσικῶν, **Πα** 4-6 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς τῶν Φυσικῶν καὶ **Δε** 10-12 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς τῆς Χημείας.

Μαλτέζος K.

- 1) Θεωρητικὴν Μηχανικὴν: **Τε** καὶ **Πα** 9-10 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς μαθηματικούς καὶ τοὺς δευτεροετείς Φυσικούς.
- 2) Φυσικὴν καὶ ἀνωτέραν Μηχανικὴν: **Δε** 9-10 π. μ. καὶ **Πα** 8-9 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικούς καὶ τεταρτοετείς Μαθηματικούς καὶ Φροντιστήριον **Σα** 10-11 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς Μαθηματικούς.
- 3) Στοιχεῖα Φυσικῆς Μηχανικῆς: **Δε** 8-9 π. μ. καὶ **Τρ** 9-10 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς Χημικούς.
- 4) Θεωρητικὴν καὶ Μαθηματικὴν Φυσικὴν: **Πε** 8-10 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικούς καὶ τοὺς τριτοετείς Μαθηματικούς καὶ Χημικούς.

Σακελλαρίου N.

- 1) Ἀναλυτικὴν Γεωμετρίαν: διὰ τοὺς πρωτοετείς μαθηματικούς **Τρ** καὶ **Τε** 11-12 π. μ. (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου), **Πε** 11-12 π. μ. (εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς).

- 2) Προβολικὴν Γεωμετρίαν: διὰ τοὺς δευτεροετῆς μαθηματικούς, *Τε* 10-1 π. μ. (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου), *Τε* 10-11 π. μ. (εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς).
- 3) Παραστατικὴν Γεωμετρίαν: διὰ τοὺς δευτεροετῆς μαθηματικούς *Πα* 11-12 π. μ. (εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς).
- 4) Φροντιστήριον Γεωμετρίας: διὰ τοὺς τεταρτοετῆς μαθηματικούς, *Πα* 12-1 μ. μ. (εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς).
- 5) Γενικὰ Μαθηματικά: διὰ τοὺς δευτεροετῆς φυσικούς, *Τε* καὶ *Πε* 12-1 μ. μ. (εἰς τὸ μικρὸν ἀμφιθέατρον τοῦ Χημείου).

Ἑμμανουὴλ Ἑμμ.

- 1) Φαρμακευτικὴν Χημείαν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πε* 11-12 π. μ.
- 2) Φαρμακοτεχνίαν: *Τε* 11-12 π. μ. διὰ τοὺς τριτοετῆς τῆς Φαρμακευτικῆς.
- 3) Κεφάλαια κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς καθόλου Φαρμακευτικῆς: Ἱστορίαν τῆς Φαρμακευτικῆς, Φαρμακοχημείαν, Φαρμακευτικὴν Τεχνολογίαν, Φαρμακευτικὴν Ἐμπορευματογνωσίαν). Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
- 4) Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις: (Ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ καὶ Ἀναλυτικῇ Χημείᾳ καὶ Στοιχειομετρίᾳ) καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
- 5) Ἀσκήσεις: (Ἐν τῷ Φαρμακευτικῷ Χημείῳ) καθ' ἐκάστην πλὴν τοῦ *Σα* 9-12 π. μ. καὶ 2-5 μ. μ.
- 6) Ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς: Καθ' ἡμέρας ὀρισθησομένης.

Τρικκαληνὸς I.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φυσικὴν Γεωγραφίαν: Διὰ τοὺς τριτοετῆς, *Πε* 9-10 π. μ.
- 2) Ἀρχὰς Τοπογραφίας. - Τοπογραφικὰς καὶ χαρτογραφικὰς ἀσκήσεις: Διὰ τοὺς τριτοετῆς *Σα* 3-6 μ. μ.
- 3) Γεωμορφολογίαν: Διὰ τοὺς τεταρτοετῆς, *Πε* 11-12 π. μ. καὶ *Πα* 12-1 μ. μ.
- 4) Φροντιστήριον Γεωμορφολογίας: Διὰ τοὺς τεταρτοετῆς *Πα* 5-6 μ. μ.
- 5) Γεωμορφολογικὰς ἐκδρομὰς.

Γεωργιάδης Ι. (Καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς).

- 1) Τοξικολογίαν: *Πε* 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς τριτοεεῖς τῆς Φαρμακευτικῆς.
- 2) Φροντιστηριακὰ μαθήματα μετ' ἀσκήσεων Τοξικολογίας: Διὰ τοὺς τριτοεεῖς τῆς Φαρμακευτικῆς 2-4 μ. μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τοῦ *Σα*.
- 3) Παροχὴν πρώτων βοηθειῶν: Διὰ τοὺς τριτοεεῖς φοιτητὰς τῆς Φαρμακευτικῆς *Πα* 11-12 π. μ.

Ἐξαρχόπουλος Ν. (Καθηγητής τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς).

- 1) Γενικὴν καὶ Εἰδικὴν διδακτικὴν: *Πε* καὶ *Σα* 11-12 διὰ τοὺς δευτεροεεῖς καὶ τριτοεεῖς φυσικοὺς καὶ μαθηματικοὺς.
- 2) Φροντιστηριακὰς καὶ πειραματικὰς ἀσκήσεις: *Πα* 12-1 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροεεῖς καὶ τριτοεεῖς φυσικοὺς καὶ μαθηματικοὺς.

Μιχαηλίδης Ν. (ἔκτακτος καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς).

- 1) Μικροβιολογίαν: *Σα* 10-11 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Σα* 9-10 π. μ.

Μουτούσης Κ. (ἔκτακτος καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς).

- 1) Ὑγιεινὴν: *Σα* 11-12 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Σα* 12-1 μ. μ.

β') Ἑκτακτοὶ Καθηγηταί.

Στεφανίδης Μ.

- 1) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν: *Λε* καὶ *Πε* 8-10 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροεεῖς τῶν Φυσικῶν καὶ τῆς Χημείας.
- 2) Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Φυσιολογίας: *Πα* 8-9 π. μ. διὰ τοὺς δευτεροεεῖς τῶν Φυσικῶν.
- 3) Ἱστορίαν τῆς Χημείας: Διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Χημείας (προαιρετικόν).
- 4) Φροντιστήριον: (Ἐρευνὰν ἱστορικῶν θεμάτων ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἐπιστήμης) διὰ τοὺς δευτεροεεῖς τῶν Φυσικῶν καὶ τῆς Χημείας *Λε* 4-6 μ. μ.

Γαλανός Σπ.

- 1) Χημείαν τῶν Τροφίμων καὶ Εὐφραντικῶν: Διὰ τοὺς τεταρτοεεῖς

- τοῦ Χημικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος, *Δε* καὶ *Τε* 12 - 1 μ. μ.
- 2) Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν τροφίμων καὶ εὐφραντικῶν : Διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Χημικοῦ καὶ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος *Τρ* 12 - 1 μ. μ.
 - 3) Κεφάλαια κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς βιομηχανίας τῶν τροφίμων καὶ εὐφραντικῶν :

Διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος :

- α') Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ζυμοχημίαν : *Τρ* 10 - 11 π. μ.
 - β') Σιτηρὰ - Ἄλευρον - Ἄρτος : *Δε* 10 - 11 π. μ.
- 4) Ἐπισκέψεις ἐργοστασίων : Καθ' ἡμέρας ὀριζομένης ἐκάστοτε.
 - 5) Ἀσκήσεις ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ : Διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τὸ δεῦτερον ἐξάμηνον, καθ' ἐκάστην πλὴν τοῦ *Σα* 3 - 7 μ. μ. διὰ δὲ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος τὸ πρῶτον ἐξάμηνον, καθ' ἐκάστην πλὴν τοῦ *Σα* 2 - 6 μ. μ.

Κρητικὸς Ν.

- 1) Σεισμολογίαν : *Τρ* καὶ *Σα* 9 - 10 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ διδασκαλίας τοῦ Γεωλογικοῦ καὶ Παλαιοντολογικοῦ Ἐργαστηρίου διὰ τοὺς δευτεροετείς φοιτητὰς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος.
- 2) Πρακτικὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Σεισμολογίας : *Πα* 10 - 1 μ. μ. ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ διὰ τοὺς αὐτοὺς.
- 3) Μαθήματα κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς Σεισμολογικῆς Γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος : Καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Παπαϊωάννου Κ.

- 1) Μηχανολογίαν : *Δε*, *Τε* καὶ *Σα* 12 - 1 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς τῆς Χημείας.
- 2) Ἐφηρμοσμένην θερμοδυναμικὴν καὶ ἀτμομηχανικὴν : (προαιρετικόν), *Τε* 7 - 8 μ. μ. διὰ τοὺς τελειοφοίτους τῶν Μαθηματικῶν, Φυσικῶν καὶ Χημείας.
- 3) Φροντιστήριον Μηχανολογίας : *Δε* 6^{1/2} - 8 μ. μ. διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς τῆς Χημείας.
- 4) Σχέδια *Τρ*, *Τε*, *Πε* καὶ *Πα* 6 - 8^{1/2} μ. μ. εἰς τὸ Ἐργαστήριον σχεδίων.
- 5) Ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.

Καραγκούνης Γ.

- 1) Γενικὴν Φυσικοχημίαν : (θερμοδυναμικὴν, κινητικὴν θεωρίαν,

- ηλεκτροχημείαν, άτομικὴν θεωρίαν, θεωρίαν τῶν Κουάντων) διὰ τοὺς τεταρτοετείς χημικοὺς καὶ φυσικοὺς, *Δε* καὶ *Τε* 8-9 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις φυσικοχημικῶν προβλημάτων: διὰ τοὺς ἰδίους, *Πα* 8-9 π. μ.
 - 3) Πρακτικὰς ἀσκήσεις Φυσικοχημείας ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ: διὰ τοὺς ἰδίους *Σα* 2-6 μ. μ.

γ') Ὑφηγηταί.

Σακελλαρίου *Εὐκλ.*

- 1) Ὄργανικὴν Χημείαν: Καθ' ἡμέρας ὁρισθησομένης.

Ζαγανιάρης *Ι.*

- 1) Ἐφαρμοσμένην Ὄργανικὴν Χημείαν: *Δε*, *Τε* καὶ *Πα* 11-12 π. μ. διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ Χημικοῦ Τμήματος.
- 2) Φροντιστήριον: *Πε* 11-12 π. μ.

Δαλιέτος *Ἰούλ.*

- 1) Ἀναλυτικὴν Χημείαν: *Τρ* 2-3 μ. μ. καὶ *Πε* 12-1 μ. μ.
- 2) Ἀνόργανον Χημείαν: Κεφάλαια κατ' ἐκλογὴν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένην.

6. - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

1^{ον} Ἔτος.

Σκλαβοῦνος *Γ.*

- 1) Ἀνατομικὴν καὶ Ἱστολογίαν: *Τε* καὶ *Σα* 12-1 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: *Πε* 12-1 μ. μ.

Δοντᾶς *Σπ.*

- 1) Φυσιολογίαν: *Τρ*, *Πε* καὶ *Σα* 11-12.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἐκάστην πλὴν τοῦ *Σα* 3-4 μ. μ.

Ζέγγελης *Κ.*

- 1) Ἀνόργανον Χημείαν: *Πα* 11-1 μ. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Παπαντωνόπουλος Ν.

- 1) Ὀδοντικήν Χειρουργικήν (Ἀσκήσεις): Δε 10-12 π. μ. (καθ' ὁμάδας φοιτητῶν).

Παπαντωνίου Εὐθ.

- 1) Ὀδοντικήν Προσθετικήν (Ἀσκήσεις): Τρ, Πε καὶ Σα 2-5 μ. μ. (καθ' ὁμάδας φοιτητῶν).

2^{ον} Ἔτος.

Μελισσηνός Κ.

- 1) Παθολογικήν Ἀνατομικήν: Τρ καὶ Σα 6-7 μ. μ.
- 2) Φροντιστήριο Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς: Πε 12-1 μ. μ.

Ἰωακείμογλου Γ.

- 1) Φαρμακολογίαν: Δε, Τε καὶ Πα 9-10 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις Φαρμακογνωσίας, Φαρμακοτεχνίας καὶ Συνταγολογίας: Τε καὶ Πε 8-9 π. μ.

Κόκκορης Δ.

- 1) Νοσολογίαν τοῦ στόματος: Δε, Τε καὶ Πα 8-9 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Τρ, Πε καὶ Σα 8-9 π. μ.

Παπαντωνόπουλος Ν.

- 1) Ὀδοντικήν Χειρουργικήν: (θεωρητικῶς) Τρ 10-12 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: (ἐκτὸς τοῦ στόματος) Τρ 6-7 μ. μ. (καθ' ὁμάδας φοιτητῶν).

Παπαντωνίου Εὐθ.

- 1) Ὀδοντικήν Προσθετικήν: (Ἀσκήσεις) Τρ, Τε, Πε, Πα καὶ Σα 2-5 μ. μ. (καθ' ὁμάδας φοιτητῶν).

3^{ον} Ἔτος.

Μουτούσης Κ.

- 1) Ὑγιεινήν: Σα 9-10 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Σα 10-12 π. μ.

Μιχαηλίδης Ν.

- 1) Μικροβιολογίαν: Δε 10-11 π. μ.
- 2) Ἀσκήσεις: Δε 11-1 μ. μ.

Παπαντωνόπουλος Ν.

- 1) Άσκήσεις Όδοντικής Παθολογίας και Θεραπευτικής: **Τε** 10-12 π. μ. και **Πε** 7-8 μ. μ. (καθ' ομάδας φοιτητών).

Κεφαλᾶς Γ.

- 1) Όδοντικήν Άκτινογραφίαν και Έξακτικήν: (Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις) **Δε** και **Τε** 8-9 π. μ., **Τρ** και **Σα** 12-1.

Σπεράντσας Σ.

- 1) Όρθοδοντικήν: **Τρ** και **Πα** 5-6 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Δε** και **Τε** 8-10 π. μ. και **Σα** 2-4 μ. μ.

Παπαντωνίου Εὐθ.

- 1) Όδοντικήν Προσθετικήν: **Τρ**, **Πε** και **Σα** 7-8 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Δε**, **Τε** και **Πα** 11-12 π. μ. (καθ' ομάδας φοιτητών).

4^{ον} Έτος.

Κοντολέων Έμμ.

- 1) Γενικήν Χειρουργικήν Κλινικήν: **Τρ** και **Πε** 11-12 π. μ. και 12-1 μ. μ.

Φωτεινός Γ.

- 1) Συμφυσιολογίαν: **Δε** 11 1/2 - 1 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις: **Τε** 11 1/2 - 1 μ. μ.

Παπαντωνόπουλος Ν.

- 1) Όδοντικήν Παθολογίαν και Θεραπευτικήν (θεωρητικῶς): **Πα** 6-7 μ. μ.
- 2) Άσκήσεις ἐπὶ ἀσθενῶν ἐν τῷ ἰατρείῳ: (καθ' ομάδας φοιτητών) καθ' ἐκάστην 8-12 π. μ. και 2-5 μ. μ.

Κεφαλᾶς Γ.

- 1) Άσκήσεις Όδοντικής Άκτινογραφίας και Έξακτικής μετὰ χειρουργικῆς τοῦ στόματος: (κατὰ τμήματα) **Δε** 9-10 π. μ., **Τρ** 11-12 π. μ. **Τε**, **Πε**, **Πα** και **Σα** 9-12 π. μ. (καθ' ομάδας φοιτητών).

Παπαντωνίου Εὐθ.

- 1) Άσκήσεις κλινικῆς ἐφαρμογῆς Όδοντικῆς και Άνωτέρας Προσθετικῆς: Καθ' ἐκάστην 2-5 μ. μ. (καθ' ομάδας φοιτητών).

ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ

Α'. — ΝΟΜΟΙ

Ν. 5739. — *Περί τῶν ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου
παρελθόντων ἐτῶν κλπ.*

(Ἐφημ. Κυβ. 132, 24/27 Ἀπριλίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Φοιτηταί παρελθόντων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 καὶ ἐντεῦθεν, παρακολουθήσαντες ἀποδεδειγμένως τὰ μαθήματα καὶ ἀσκήσεις ἐν τοῖς φροντιστηρίοις, ἐργαστηρίοις καὶ κλινικαῖς καὶ μὴ ἀνανεώσαντες τὰς ἐγγραφὰς των, μηδὲ ὑποστάντες τὰς ἐξετάσεις των, δύνανται ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, νὰ προσέλθωσιν εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἑκάστου ὀφειλομένου ἔτους, χρησιμοποιοῦντες τρεῖς πλήρεις ἐξεταστικὰς περιόδους δι' ἕκαστον ἔτος, τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑποδιαιρουμένου εἰς τρεῖς ἐξεταστικὰς περιόδους (Ἰουνίου Ὀκτωβρίου καὶ Δεκεμβρίου). Οἱ ἐπιτυχάνοντες ἐξ αὐτῶν ἐγγράφονται μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ ἐπόμενον οἰκεῖον ἔτος ἐγγραφῆς.

Οἱ ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὴν πρώτην ἐξεταστικὴν περίοδον δύνανται νὰ προσέλθωσι καὶ εἰς τὰς ἐπομένους δύο δι' ἕκαστον ἔτος. Ἀποτυγχάνοντες δὲ καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἐξεταστικὴν περίοδον, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Εἰς τοὺς ἐν λόγῳ παρελθόντων ἐτῶν φοιτητὰς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ τοῦ νόμου 5583 ἄρθρον 4, οἱ προσελθόντες καὶ ἀποτυχόντες εἰς ἓν μάθημα, εἰς ὃ δύνανται νὰ ἐπανεξετασθῶσι κατὰ χρόνον ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς.

Φοιτηταί παρελθόντων ἐτῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπορριφθέντες εἰς τινὰ τμηματικὴν ἐξέτασιν καὶ ἀνανεώσαντες τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἰδίου ἔτους, ἐπανεξετασθέντες δὲ κατὰ ταύτην ἐπιτυχῶς, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 — 1928 καὶ ἐντεῦθεν, θεωροῦνται ὡς ἐπιτυχόντες διὰ τὸ ἔτος δι' ὃ τὸ πρῶτον ἐξετάσθησαν τῆς δευτέρας ἐγγραφῆς ἰσχυροῦσης ὡς τριαύτης τοῦ ἐπομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2. — Φοιτηταί τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1931 — 1932, προσελθόντες εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τὸν Ἰούνιον, Ὀκτώβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ 1932 καὶ ἀποτυχόντες εἰς δύο μαθήματα, ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετάζωνται κατὰ χρόνον ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθημάτων εἰς ἃ ἀπερρίφθησαν, ἀποτυγχάνοντες δὲ εἰς ἓν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1933, ὅποτε ἀπορριπτόμενοι θεωροῦνται ἀποτυχόντες.

Οἱ φοιτηταί τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας, ὡς καὶ οἱ μὴ ἀνανεώσαντες τὴν ἐγγραφὴν ἐγκλίρως τοῦ ἔτους 1931 — 1932 δύνανται νὰ ἀνανεώσωσι ταύτην οἱ μὲν πρῶτοι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων των οἱ δὲ δεύτεροι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον β. — Εἰς φοιτητὰς ὑποστάντας τμηματικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἐκάστοτε τρέχοντος ἔτους ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξετάσεων.

Πᾶσα ἀντικειμένη διάταξις καταργεῖται.

N. 5746. — Περὶ ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως νοσοκομείων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«*Λαϊκὰ Νοσοκομεία Ἀθηνῶν*».

(Ἐφημ. Κυβ. ἀριθ. 272, 2/19 Σεπτεμβρίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Ἰδρύεται Νοσοκομεῖον εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ Συγκλήτου ὀρισθὲν Πανεπιστημιακὸν Περίπτερον ἐν τῇ περιοχῇ Γουδί, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Λαϊκὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν*».

Εἰς τοῦτο στεγάζεται ἡ Α'. Παθολογικὴ καὶ ἡ Α'. Χειρουργικὴ Κλινικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ Λαϊκὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 2. — Σκοπὸς τοῦ ἀνωτέρου Λαϊκοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν εἶναι α) ἡ ἐν αὐτῷ νοσηλεία τῶν ὑπὸ κοινῶν νοσημάτων πασχόντων ἀπόρων, β) ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἱατρῶν καὶ φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἐκπαίδευσις νοσοκόμων.

Ἄρθρον 3. — Παρὰ τῷ ὡς ἀνωτέρω ἰδρύεται συνιστάται Ἐφορεία ἀποτελουμένη ἐκ τῶν δύο καθηγητῶν Διευθυντῶν τῶν Κλινικῶν (τῆς Α'. Παθολογικῆς καὶ Α'. Χειρουργικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν), ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὀριζομένου ὑπὸ ταύτης, ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐκ δύο ἰδιωτῶν ἐπὶ πενταεστὶ φθιέτα, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 5. — Ἡ ἐπιστημονικὴ διεύθυνσις τοῦ Νοσοκομείου ἀνατίθεται εἰς τοὺς διευθυντὰς Καθηγητὰς τῶν δύο Πανεπιστημιακῶν κλινικῶν, οἵτινες ἀντικαθίστανται εἴτε ὑπὸ ἐκτάκτων καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν παρ' αὐτῶν ὀριζομένων εἴτε ὑπὸ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ βοηθῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ καθηγηταὶ ὡς καὶ οἱ ἀντικαταστάται αὐτῶν ἔχουσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῶν διαταγὰς ὅλον τὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικὸν ἱατρικὸν καὶ νοσηλευτικόν.

Ἄρθρον 6. — α') Ἡ ἐπιστημονικὴ ὑπηρεσία ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένους ἐκτάκτους Καθηγητὰς, Ὑφηγητὰς καὶ τοὺς Ἐπιμελητὰς καὶ βοηθοὺς συμφώνως πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὡς ὀρίζει ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τοῦ νοσοκομείου. β') Τὸ λοιπὸν ἱατρικὸν προσωπικὸν διορίζεται συμφώνως πρὸς τὸν

ὄργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου παρ' οὗ καὶ μισθοδοτεῖται. γ') Ἐκαστος Καθηγητῆς δύναται νὰ προσλάβῃ ἀμίσθους ἐξωτερικοὺς βοηθοὺς.

Ἄρθρον 7. — Αἱ διατιθέμεναι διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ἀρρώστων κλῖναι ὀρίζονται εἰς τριακοσίας, θέλουσι δὲ χρησιμεύσει πρὸς ἐπέκτασιν τῆς Α' Παθολογικῆς καὶ Α' Χειρουργικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Β'. — ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1) Περὶ καθορισμὸν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἔδρων τῶν Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ἐφημ. Κηβ. 331α, 19 Σεπτεμβρίου 1932).

1. — ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') **Τακτικαὶ ἔδραι.** — 1) Περιγραφικῆς Ἀνατομικῆς. 2) Πειραματικῆς Φυσιολογίας. 3) τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς. 4) τῆς Παθολογικῆς Φυσιολογίας. 5) τῆς Πειραματικῆς Φαρμακολογίας. 6) τῆς Ἱατροδικαστικῆς καὶ τοξικολογίας. 7) τῆς Ὑγιεινῆς. 8) τῆς Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς καὶ Ἐγχειρητικῆς. 9) τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας καὶ Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς κλινικῆς. 10) Α' Παθολογικῆς Κλινικῆς. 11) Β' Παθολογικῆς Κλινικῆς. 12) τῆς Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ Χειρουργικῆς Προπαιδευτικῆς Κλινικῆς. 13) Α' Χειρουργικῆς Κλινικῆς. 14) Β' Χειρουργικῆς Κλινικῆς. 15) Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς. 16) Γυναικολογικῆς Κλινικῆς. 17) τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς. 18) τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς. 19) τῆς Ὀφθαλμολογικῆς Κλινικῆς. 20) τῆς Κλινικῆς Ἀφροδισίων καὶ δερματικῶν νοσημάτων.

β') **Ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἔδραι.** — 1) τῆς Μικροβιολογίας. 2) τῆς Βιολογικῆς Χημείας. 3) τῆς Ἱστολογίας καὶ Ἐμβρυολογίας. 4) τῆς Λαρυγγολογίας Ὀτολογίας καὶ Ρινολογίας. 5) τῶν Οὐροποιητικῶν ὀργάνων. 6) τῆς Ὀρθοπδικῆς. 7) τῆς Νοσολογίας τοῦ στόματος. 8) τῆς Νευρολογίας. 9) τῆς Ψυχιατρικῆς. 10) τῆς Φυματιολογίας. 11) τῆς Ἀνθρωπολογίας. 12) τῆς Παιδολογίας καὶ Σχολικῆς Ὑγιεινῆς.

2. — ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') **Τακτικαὶ ἔδραι.** — 1) Α' τῆς Μαθηματικῆς ἐπιστήμης. 2) Β' τῆς Μαθηματικῆς Ἐπιστήμης. 3) Γ' τῆς Μαθηματικῆς Ἐπιστήμης. 4) τῆς Μηχανικῆς. 5) τῆς Ἀστρονομίας. 6) Α' τῆς Φυσικῆς. 7) Β') τῆς Φυσικῆς. 8) τῆς Θεωρητικῆς Φυσικῆς. 9) τῆς Ἀνοργάνου Χημείας. 10) τῆς Ὄργανικῆς Χημείας. 11) τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας. 12) τῆς Παλαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας. 13) τῆς Ὄρυκτολογίας καὶ Πετρολογίας. 14) τῆς Βοτανικῆς. 15) τῆς Ζωολογίας. 16) τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας.

β') **Ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἔδραι.** — 1) τῆς Ἀλγέβρας. 2) τῆς Με-

τεωρολογίας. 3) τῆς Γεωδυναμικῆς¹⁾. 4) τῆς Ἐφηρμοσμένης Φυσικῆς. 5) τῆς Μηχανολογίας καὶ Σχεδίων. 6) τῆς Φυσικῆς Χημείας. 7) τῆς Ἀναλυτικῆς Χημείας. 8) τῆς Χημείας τῶν ἐδωδύμων. 9) τῆς Ἀσπονδολογῶσας καὶ Διαπλαστογῶσας τῆς Ἑλλάδος. 10) τῆς Γενικῆς καὶ Πειραματικῆς Βιολογίας. 11) τῆς Ἱστορίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. 12) τῆς Φαρμακογῶσας. 13) τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς. 14) τῆς Κρυσταλλογραφίας.

3. - ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') *Τακτικά ἔδρα.* - 1) τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης καὶ Ἑρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐκ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς Ἀρχαιολογίας. 2) τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην τῶν Ὁ καὶ τῆς Ἑρμηνείας αὐτῶν. 3) τῆς Εἰσαγωγῆς καὶ Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης. 4) τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας. 5) τῆς Πατρολογίας μετ' ἀναγνώσεως Πατέρων. 6) τῆς Ἱστορίας τῶν Δογμάτων καὶ τῆς Συμβολικῆς. 7) τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ ἐπιγραφικῆς παλαιογραφίας. 8) τῆς Δογματικῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἠθικῆς. 9) τῆς Ἀπολογητικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Θεολογίας καὶ 10) τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς.

β') *Ἐπτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἔδρα.* - 1) τῆς Ἱστορίας τῆς ἐποχῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν ἱερῶν προσώπων αὐτῆς καὶ τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης. 2) τῆς Ἱστορίας τῶν Ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίως τῆς Ἑλλάδος. 3) τῆς Ἱστορίας τῆς ἀπὸ τοῦ 15^{ου} Αἰῶνος Ἑλληνικῆς ἐκκλησιαστικῆς Φιλολογίας. 4) τῆς Ἱστορίας τῶν Ὁρησκυμάτων καὶ 5) τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ρητορικῆς, λειτουργικῆς καὶ κατηχητικῆς.

4. - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

α') *Τακτικά ἔδρα.* 1) Α' τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. 2) Β' τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. 3) Γ' τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. 4) Δ' τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. 5) τῆς μέσης καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. 6) τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας. 7) τῆς Γλωσσολογίας. 8) τῆς Φιλοσοφίας. 9) τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας. 10) τῆς Παιδαγωγικῆς. 11) τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας. 12) τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων χρόνων. 13) τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας. 14) Α' τῆς Ἀρχαιολογίας. 15) Β' τῆς Ἀρχαιολογίας. 16) τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. 17) τοῦ Βυζαντινοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου. 18) τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης.

β') *Ἐπτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἔδρα.* - 1) τῆς Παπυρολογίας καὶ Παλαιογραφίας. 2) τῆς Νομισματολογίας, Πετρολογίας καὶ Σφραγιδολογίας. 3) τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας τέχνης. 4) τῆς Λαογραφίας. 5) τῆς

¹⁾ Διὰ τοῦ Δ. τῆς 26 7/1933 κατηργήθη καὶ ὤρίσθη ἀντ' αὐτῆς αὐτοτελεῖς ἔδρα τῆς Σεισμολογίας.

Ἱστορικῆς Γεωγραφίας. 6) τῆς Προϊστορικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ συγκριτικῆς Ἐθνολογίας. 7) τῆς Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν λαῶν. 8) τῆς Ψυχολογίας. 9) τῆς Ἱστορίας τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. 10) τῶν Νεωτέρων ξένων Λογοτεχνιῶν.

2) Περὶ τῶν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.

(Ἐφημ. Κυβ. 365, 11 Ὀκτωβρίου 1932).

Ἄρθρον μόνον. — Ὁ βουλούμενος νὰ ὑποστή εἰσιτήριον, συμφῶνως πρὸς τὸ Π. Διάταγμα τῆς 23 Ἰουλίου 1932 «περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν», ἐξέτασιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὄρχ. διακοσίας ὡς ἐξέταστρα, λαμβάνει δὲ ἀπόδειξιν ἐφ' ἧς ἐπικολλάται ἡ φωτογραφία αὐτοῦ σφραγισμένη καὶ ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν μετὰ προηγουμένην παραβολὴν αὐτῆς πρὸς τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀπολυτηρίου τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἐξ οὗ ἀπεροίτησεν.

Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὑποχρεοῦται ὁ ἐξεταζόμενος νὰ ἔχῃ μετ' ἑαυτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ αὐτὴν εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκείας ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλως ἀποκλείεται τῆς ἐξετάσεως.

Ἐκ τοῦ ὅφ' ἐκάστου τῶν ἐξεταζομένων καταβαλλομένου ποσοῦ ὄρχ. ἑκατὸν πενήντα διανέμονται μετὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκείας ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας, τοῦ ὑπολοίπου περιερχομένου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

3) Περὶ καταργήσεως ὑπηρεσιῶν, ἰατρειῶν κλπ. Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

(Ἐφημ. Κυβ. 419, 1 Δεκεμβρίου 1932).

Ἄρθρον μόνον. — Δ') Πᾶσαι αἱ θέσεις τοῦ ἱατρικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν θέσεων τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν καὶ ὑποβοηθῶν ἰατρῶν, πλὴν τῶν τοιούτων τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου καταργοῦνται ἢ δὲ ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ νοσηλεία τῶν ἐν τοῖς Τμήμασι τοῦ Νοσοκομείου ἀσθενῶν ἐκτελεῖται ὑπὸ καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς καὶ βοηθουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρως τινὸς ἀμοιβῆς, τῶν καθηγητῶν ὑποχρεομένων διὰ τὴν σχετικὴν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ διδασκαλίαν καὶ κλινικὴν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν συμφῶνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν Κλινικῶν.

4) Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ Δ. τῆς 13/6/1924

«Περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἀρεταίου Νοσοκομείου».

(Ἐφημ. Κυβ. 449, 31 Δεκεμβρίου 1932).

Ἄρθρον μόνον. — Εἰς τὸ ἄρθρον 8^{ον} τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924

Διατάγματος «περί ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀρεταιεῖου Νοσοκομείου» προστίθενται αἱ κάτωθι διατάξεις.

«Τὸ νοσηλευτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀρεταιεῖου Νοσοκομείου ἀποτελεῖται α) ἐκ τῆς προϊσταμένης ἀδελφῆς τοῦ νοσηλευτικοῦ β) ἐκ δύο ἀρχινοσοκόμων ἀδελφῶν γ) ἐκ τακτικῶν νοσοκόμων ἀδελφῶν δ) ἐξ ἐκτάκτων νοσοκόμων ἀδελφῶν καὶ ε) ἐκ δοκίμων νοσοκόμων.

Προϊσταμένη ἀδελφή διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν διευθυντῶν τῶν κλινικῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ ἀκολουθοῦ ἢ ὑπηρετήσασα ἐπὶ τριετίαν ἐν ὁμοειδεί θέσει ἐν ἄλλῳ νοσοκομείῳ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ προσώπου ἢ ἢ κεκτημένη πτυχίον ἀδελφῆς νοσοκόμου τῆς Σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς» ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς σχολῆς καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἀδελφῆς νοσοκόμου ἐν Νοσοκομείῳ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ προσώπου.

Τὰ καθήκοντα τῆς προϊσταμένης ἀδελφῆς κανονισθῆσονται λεπτομερῶς ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ Ἀρεταιεῖου νοσοκομείου.

Τὴν προϊσταμένην ἀδελφήν τοῦ νοσηλευτικοῦ διατελοῦσαν ἐν ἀμείψῳ ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου ἐξαρτήσῃ καὶ ὑπαγομένην ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀποῦσαν ἢ κωλυομένην ἀναπληροῖ ἢ ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένη ἀρχινοσοκόμος.

Ἐπὶ τῆς προϊσταμένης ἀδελφῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 278 τοῦ νόμου 5343.

Καταργεῖται ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ἀναγραφομένη θέσις «ἐπιτηρητριάς».

5) Περὶ ὁρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Β' Μαιευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ἐφημ. Κυβ. 44, 20 Φεβρουαρίου 1933).

Ἄρθρον μόνον. — Τὸ προσωπικὸν τῆς Β' Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποτελεῖται 1) ἐξ ἐνὸς ἐπιμελητοῦ τῆς κλινικῆς 2) ἐξ ἐνὸς ἐπιμελητοῦ τοῦ ἐργαστηρίου αὐτῆς, 3) ἐκ δύο βοηθῶν τῆς κλινικῆς καὶ 4) ἐξ ἐνὸς βοηθοῦ ἐργαστηρίου.

6) Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ἐφημ. Κυβ. 44, 20 Φεβρουαρίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 330 τοῦ νόμου 5343 καθηκόντων του ἀπευθύνει ἔγγραφα πρὸς οἰανδήποτε ἀρχὴν δύναται δὲ νὰ ἐνεργῇ αὐτὸ ἢ καὶ διὰ τινος τῶν μελῶν του πᾶσαν, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰσηγητοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν ἐπὶ ἐκάστης πειθαρχικῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 2. — Πλείονα πειθαρχικά ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπὶ τινος αὐτῶν ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως συνεκδικάζονται.

Ἄρθρον 3. — Ἐνεκὰ τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος μία πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Ἡ ἐπὶ τινι πειθαρχικῷ ἀδικήματι καταγνωσθεῖσα πειθαρχικὴ ποινὴ λογίζεται ἀφορώσα καὶ εἰς πᾶν ἕτερον πραχθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου πρὸ τῆς καταγνώσεως τῆς ποινῆς, γνωστὸν ἐκ τῆς πειθαρχικῆς δικογραφίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐγένετο ρητὴ ἐπιφύλαξις ἐν τῇ σχετικῇ πράξει καταγνώσεως τῆς ποινῆς.

Πειθαρχικὸν ἀδικήμα πραχθὲν πρὸ τῆς ἐπὶ ἑτέρῳ καταγνωσθείσης ποινῆς περιερχόμενον δὲ μετὰ ταύτην εἰς γνώσιν, δύναται νὰ τιμωρηθῇ, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 332 τοῦ νόμου 5343, ἐὰν δικαιολογῇ ποινὴν βαρυτέραν τῆς ἐπιβληθείσης.

Ἄρθρον 4. — Τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον τοῦ Πανεπιστημίου δικάζει.

α) Ἐπὶ πειθαρχικῇ ἀγωγῇ ἐγειρομένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ διευθυντοῦ παραρτήματος ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ διωκόμενου ὑπαλλήλου ἢ παντὸς ἑτέρου καὶ β) αὐτεπαγγέλτως.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὁ Πρύτανης ἢ ὁ διευθυντὴς Παραρτήματος ἢ προϊστάμενος τοῦ ἐγκαλουμένου ὑποχρεοῦται μετὰ τῆς καταγγελίας ν' ἀποστείλῃ καὶ πάντα τὰ τυχόν ὑπάρχοντα στοιχεῖα τὰ χρησιμεύοντα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος.

Ἄρθρον 5. — Διὰ τὴν κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις ἄσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται προηγουμένη κλήσις εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαὶν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Εἰσηγητοῦ. Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογίαὶν, καθορίζουσα λεπτομερῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδικήμα καὶ τάσσουσα εὐλογον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογίαὶν οὐχὶ βραχυτέραν δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἐπιδίδεται εἰς χεῖρας τοῦ διωκόμενου ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἢ διὰ κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως.

Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως. Προφορικὴ ἀπολογία ἐπιτρέπεται τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπαλλήλου, δικαιουμένου καὶ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν προφορικὴν ὑποστήριξιν ὑπὸ τοῦ διωκόμενου τῆς ἐγγράφου ἀπολογίας του. Ἡ ἐγγράφος ἀπολογία ἐπιδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου ἢ τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἰσηγητὴν τῆς ὑποθέσεως.

Ὁ καταγγελλθεὶς ὑπάλληλος ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει καὶ πρὸ πάσης ἀπολογίας δικαιούται νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας καὶ νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἄρθρον 6. — Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένη πάντοτε ἐγγράφως περιλαμβάνει τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκδόσεως,

τὴν σύνθεσιν τοῦ δικάσαντος Συμβουλίου, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ διωκομένου, τὸ πειθαρχικὸν ἀδικήμα, τὴν ἀπολογίαὶν καὶ τὴν προφορικὴν ταύτης ὑποστήριξιν καὶ τὴν μὴ ὑποβολὴν ἀπολογίας καὶ τὴν κλήσιν ἢ μὴ κλήσιν εἰς προφορικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπολογίας, τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως, τὸν τρόπον τοῦ καταρισμοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ποινήν.

Ἡ πειθαρχικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ, κοινοποιεῖται δὲ ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, τὸν Πρύτανιν καὶ τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐγκαλουμένου, καταχωρίζεται δ' ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ οἰκίον μητρώου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ ἀπόφασις ἐπιδίδεται ἢ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου, συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ, εἰς χεῖρας ἢ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, ἀγνοουμένης δὲ τῆς διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας, δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7. — Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον μὲν ἀποφαίνεται περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸ Λογιστήριον καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς εἰσπραξὶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ τοῦ προστίμου, ἐφ' ὅσον δ' ἀποφαίνεται περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς παύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως β' καὶ ἄνω, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δὲ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις ἀπευθύνεται κατὰ ὑπαλλήλων διοριζομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8. — Πάντα τὰ πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ὑπαλλήλων τοῦ Πανεπιστημίου παραλαμβάνει ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου, ὅστις, ἀφοῦ καταχωρίσῃ ταῦτα ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Συμβουλίου, παραδίδει εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Εἰσηγητήν.

Ἡ ἐφ' ἐκάστης ὑποθέσεως χρησιμοποιηθησομένη πειθαρχικὴ δικογραφία μετὰ τὴν ἐκδίκασιν παραδίδεται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἀρχιεοφύλακα τοῦ Πανεπιστημίου, ὅστις τηρεῖ ταῦτα ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι τοῦ γενικοῦ ἀρχείου.

7) Περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ.

(Ἐφημ. Κυβ. 46, 20 Φεβρουαρίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Ὁ Πανεπιστημιακὸς Ναὸς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν χρησιμεύει πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων καὶ διδασκομένων καὶ πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς διακονίαις.

Ἄρθρον 2. — Ὁ Πανεπιστημιακὸς ναὸς διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐφορείας ἐκ καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

νων ἐκλεγομένης ὑπ' αὐτῆς, ἣ δὲ διαχειρίσις ἀνατίθεται εἰς τριμελῆ ἐπιτροπείαν ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐφορείας ἐκλεγομένην καὶ τελούσαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 3. — Αἱ ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ναῷ ἱεραὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ πρόγραμμα καταρτιζόμενον ὑπὸ τῆς ἐφορείας αὐτοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 4. — Ὁ ἐφημέριος, ὁ διάκονος, οἱ ψάλται καὶ ὁ νεωκόρος τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ διορίζονται καὶ ἀπολύονται τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τοῦ Ναοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ ἀποτελεῖται α) ἐξ ἑνὸς ἐφημερίου πτυχιούχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς, διοριζομένου διὰ Π. Διατάγματος συμφώνως πρὸς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ προαγουμένου δὲ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις β) ἐξ ἑνὸς διακόνου ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως γ') ἐξ ἑνὸς ψάλτου ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως α' τάξεως, δ') ἐξ ἑνὸς νεωκόρου ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως δυναμένου νὰ προαχθῇ τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τοῦ Ναοῦ μετὰ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου βαθμοῦ καὶ ε) ἐκ μιᾶς καθαριστρίας ἐπὶ βαθμῇ καὶ μισθῷ κλητῆρος γ' τάξεως, ἀπάντων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τοῦ Ναοῦ.

Τὸν ψάλτην δύναται νὰ βοηθῇ χορός, οὗτινος τὰ μέλη ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρον 5. — Οἱ ἐπιτροπὸι τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ συντάσσουσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ναοῦ, ὑποχρεούμενοι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν ἐφορείαν τὸν μὲν προϋπολογισμὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τὸν δὲ ἀπολογισμὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ἐφορεία ἐγκρίνουσα τούτους ὑποβάλλει εἰς τὴν Πρυτανείαν. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ναοῦ θεωροῦμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συγκλήτου συνδημοσιεύονται μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς ὡς καὶ πᾶσα ἀναπληρωματικὴ ἢ ἔκτακτος πίστωσις διὰ δαπάνας τοῦ Ναοῦ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐφορείας.

Ὡς οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Ναοῦ λογίζεται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 6. — Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς ἐφορείας καθοριζομένων ὀρίων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ, ἣτις ὑποχρεοῦται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τριμήνου νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν ἐφορείαν κατὰστασιν τῶν ἐνεργηθειῶν ὑπ' αὐτῆς εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς γραμμᾶτια ἐσόδων καὶ ἐντάλματα πληρωμῆς ὑπογράφονται ὑπὸ ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας ὑπ' αὐτῆς καθοριζομένου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπιτρόπων καθοριζομένου ὑπὸ τῆς ἐφορείας.

8) Περὶ διαγωνισμοῦ ὑποψηφίων γραφείων κεντρικῆς ὑπηρεσίας
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ἐφημ. Κυβ. 92, 11 Ἀπριλίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 275 παρ. 1 τοῦ νόμου 5343 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων βαθμοῦ γραφῆς β' τάξεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ διαγωνισμὸς τελεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Καθ' ἕκαστον γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῖ εἰς τῶν ὑπογραμμάτων ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Αἱ προκηρῆξεις περὶ διαγωνισμοῦ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς εἴκοσι ἡμερῶν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ὀριζομένης πρὸς τέλος αὐτῶν ἡμέρας.

Περὶληψὶς τῶν προκηρῆξεων δημοσιεύεται εἰς δύο τῶν ἐν Ἀθήναις ἡμερησίως ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 2. — Οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχῳσι τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (Γραφεῖον Πρωτοκόλλου καὶ Ἀρχείου) αἴτησιν περὶ τούτου ἐν ἣ ἐπικολλάται καὶ ἡ φωτογραφία των, ἐπισυνάπτοντες τὰ κάτωθι πιστοποιητικά:

α) Ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἡλικίας των καὶ τῆς ἐν τῷ Μητρώῳ τῶν ἀρρένων Δήμου τινὸς τοῦ Κράτους ἢ Κοινότητος ἐγγραφῆς των, γίνονται δὲ δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν μόνον οἱ συμπληρώσαντες τὸ 20^{ον} καὶ οἱ μὴ ὑπερβάαντες τὸ 35^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας των ὑποψήφιοι, ἐκ δὲ τῶν θηλέων αἱ συμπληρώσαντες τὸ 18^{ον} καὶ μὴ ὑπερβάσαι τὸ 30^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας των.

β) Πιστοποιητικὸν ἐκπληρώσεως τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑποχρέωσης, ἐφ' ὅσον ἄχουσιν ἡλικίαν στρατεύσιμον, ἢ περὶ τῆς νομίμου ἀπαλλαγῆς των ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ὑπηρετησάντων ὅτι δὲν ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς λιποταξίας ἢ ἀνυποταξίας διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας των.

γ) Πιστοποιητικὰ ποινικοῦ μητρώου καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐρετῶν τῆς κατοικίας των ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν οὐδὲ παρεπέμφθησαν δι' ὀριστικοῦ βουλεύματος ἐπὶ πράξει ἀποκλειούσῃ αὐτοὺς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἢ ὑπάρχει καὶ ποῖα κατ' αὐτῶν ἐκκρεμῆς κατηγορία ἐκδεδομένα ἕνα μῆνα κατ' ἀνώτατον ὄριον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

δ) Ἀποδεικτικὰ τῶν σπουδῶν ἦτοι τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 275 τοῦ νόμου 5343 προσόντα σπουδῶν. Ἐὰν δὲ ἔχῳσι καὶ ἄλλας γνώσεις ἢ ὑπηρεσίας καὶ ἀποδεικτικὰ αὐτῶν.

Αἱ θήλειαι ὑποψήφιοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλῳσι μόνον τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις α' γ' δ' ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ προσέτι δὲ πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὅτι κέκτηνται τὴν ἐλληνοκλήρ ἰθαγένειαν.

Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων εἶναι δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημέριας τῆς προτεραιᾶς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 3. — Μαθήματα εἰς ἃ οἱ διαγωνιζόμενοι ἐξετάζονται μόνον γραπτῶς ὀρίζονται τὰ ἑξῆς :

α) Ἐκθέσεις ἰδεῶν.

β) Καλλιγραφία καὶ ὀρθογραφία κρινομένη ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν.

Δακτυλογραφία.

α) Ταχύτης.

β) Τεχνικὴ ἀποφῆς (διὰ τὴν ἐν τῇ ταχύτητι καὶ τεχνικῇ ἀπόφει δοκιμασίαν ἀντιγράφουσι διὰ μηχανῆς 15—20 στίχους ἐντύπου κειμένου).

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων οἱ ἐπιθυμοῦντες, δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς ἐπικουρικὰ μαθήματα ἧτοι εἰς ἄλλας ξένας γλώσσας Ἀγγλικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἰταλικήν, ὅσον ὅμως νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 αἰτήσῃ των.

Ἡ ἱκανότης ἐν τοῖς ἐπικουρικοῖς μαθήμασι κρίνεται δι' ἀντιγραφῆς διὰ γραφομηχανῆς 15—20 στίχων κειμένου ἐντύπου ἐν γλώσσῃ ἐν ἣ ἐξετασθήσεται ὁ ὑποψήφιος καὶ διὰ μεταφράσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν.

γ) Γαλλικὴ γλώσσα καθ' ὑπαγόρευσιν 10—25 στίχων ἀπλοῦ ἱστορικοῦ κειμένου καὶ μετάφρασις αὐτοῦ.

δ) Πρακτικὴ ἀριθμητικὴ (προβλήματα μεθόδου τριῶν, τοῦ μερίζειν εἰς μέρη ἀνάλογα, τόκου καὶ ὑφαιρέσεως).

Ἡ προφορικὴ ἐξέτασις περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἐπόμενα δύο μαθήματα.

ε) Ἱστορία τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ς) Στοιχεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἔργασία ἐπιτροπῶν, ἐξετάσεις, βαθμολογία καὶ γενικὸς πίναξ ἐπιτυχόντων.

Ἄρθρον 4. — Ἡ ἐπιτροπὴ ἅμα τῷ καταρτισμῷ τῆς συνέρχεται καὶ κηρύσσει ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς δι' ἰδίας πράξεως, μεθ' ὃ ἐξελέγχει τὰς αἰτήσεις τῶν διαγωνιζομένων καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὰς ἀποδεικτικά, ἀποκλείουσα δὲ δι' ἡτιολογημένου πρακτικοῦ τοὺς μὴ προσαγαγόντας τὰ νόμιμα ἀποδεικτικά, καλεῖ τοὺς λοιποὺς εἰς ἐξέτασιν τὴν ὀρισμένην ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ διακηρύξει ἡμέραν καὶ ὥραν ἢ ἄλλην, πάντως ὅμως ἐντὸς πενθήμερου.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ διαγωνισμοῦ καταρτίζει ἐγγράφως τὰ ζητήματα, ὧν ἀνάλογοι κληροὶ τίθενται ἐν κληρωτίδι. Ἐκαστος τῶν κληρῶν περιέχει δύο ζητήματα, πλὴν τοῦ μαθήματος τῶν Γαλλικῶν, δι' ὃ τίθεται ἐν μόνον ζήτημα. Οἱ διαγωνιζόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ λύσωσι τοὐλάχιστον τὸ ἐν δι' ἑκαστον μάθημα. Πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐξετάσεων ἐξάγεται διὰ χειρὸς ἐνὸς τῶν διαγωνιζομένων ἐκ τῆς κληρωτίδος ἀνὰ εἰς κληρὸς εἰς ἑκαστον μάθημα.

Ἄρθρον 5. — Ἡ ἐξέτασις διεξάγεται ἐν ἰδιαιτέρῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρέχεται δὲ πρὸς λύσιν τῶν ζητημάτων ἐκαστοῦ μαθήματος διορία μίας, τὸ πολὺ, ὥρας.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ μαθήματος τῆς δακτυλογραφίας καλοῦνται τόσοι μόνον ὅσοι εἶναι αἱ γραφομηχαναὶ τοῦ Κεντρικοῦ Πανεπιστημίου,

εις ἃς δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν. Ἐπειὶ ὡς περατώσῃ τὸ ζήτημα καλείται ἴσος ἀριθμὸς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρις ὅτου διαγωνισθῶσιν ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἢ μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων ἢ ἄλλων οἰωνδήποτε προσώπων συνεννόησις διαρκούσης τῆς ἐξετάσεως, καθὼς καὶ ἡ χρῆσις ἄλλων βοηθητικῶν μέσων, ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὅποια ἤθελε παραχωρήσει αὐτοῖς ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἄρθρον 6. — Αἱ ἀπαντήσεις τῶν διαγωνιζομένων γράφονται ἐπὶ χάρτου χορηγούμενου αὐτοῖς διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ φέροντος τὴν σφραγίδα τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ κεφαλίδος δὲ προσκεκολλημένα διὰ μιᾶς μόνον τῶν πλευρῶν αὐτῶν τέσσαρα τετράγωνα τεμάχια χάρτου μὴ διαφανοῦς.

Ἐκαστος τῶν διαγωνιζομένων, ἅμα περατώσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐκαστοῦ μαθήματος γράφει εὐκρινῶς καὶ ὀλογράφως τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ ὑπὸ τὸ πρῶτον πρὸς τὰ ἀριστερὰ τεμάχιον τοῦ μὴ διαφανοῦς χάρτου, τοῦ ὁποίου εἶτα ἐπικολλᾷ τὰς ἐλευθέρως πλευράς ὥστε νὰ καλυφθῇ τὸ ὀνοματεπώνυμόν του. Μετὰ τοῦτο παραδίδει τὴν γραπτὴν αὐτοῦ ἀπάντησιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις ἐγκλείει τὰς ἀπαντήσεις ἐντὸς φακέλλου μονογραφουμένου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων, ἡ ἐπιτροπὴ συνέρχεται εἰς ὀρισμένην ἡμέραν, ἀνοίγει τοὺς φακέλλους καὶ προσβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν βαθμολογίαν τῶν γραπτῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος βαθμούς. Ἐκαστον μέλος βαθμολογεῖ ἰδιαίτερος ὑπὸ τὸν ἐπὶ τούτῳ μὴ διαφανῆ χάρτιν, ὃν εἶτα ἐπικολλᾷ.

Ἄρθρον 7. — Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰκανότητος τῶν διαγωνιζομένων γίνεται διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν, δηλουμένων δι' ἀριθμῶν ὡς ἑξῆς :

- α) Ἀριστα 20.
- β) Λίαν Καλῶς, 17, 18, 19.
- γ) Καλῶς 13, 14, 15, 16.
- δ) Σχεδὸν Καλῶς, 9, 10, 11, 12.
- ε) Μῆτριως 5, 6, 7, 8.
- ς) Κακῶς 1, 2, 3, 4.
- ζ) Μηδὲν 0.

Τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν θεωροῦνται ἰσοδύναμα ἀλλ' ὀρίζονται ὡς συντελεσταὶ αὐτῶν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ ἐφ' οὓς πολλαπλασιάζονται οἱ διδόμενοι βαθμοί.

1) Ἐκθεσις ἰδεῶν 8, 2) Καλλιγραφία 8, 3) Ὄρθογραφία 4, 4) Δακτυλογραφία 10 5) Πρακτικὴ ἀριθμητικὴ 10, 6) Γαλλικὴ γλῶσσα 8, 7) Ἐπικουρικῶν μαθημάτων 5. Ὁ συντελεστὴς τῶν μαθημάτων εἰς ἃ ἐξετασθήσονται προφορικῶς οἱ διαγωνιζόμενοι ὀρίζεται εἰς 10.

Ἄρθρον 8. — Μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν γραπτῶν καὶ τὴν κατὰ τὰ ἄνω βαθμολογίαν ἢ ἐπιτροπὴ συνερχομένη καὶ ἀποκολλῶσα τὰ μὴ διαφανῆ τεμάχια τοῦ χάρτου καταρτίζει α) πίνακα τῆς βαθμολογίας ἐκαστοῦ

των διαγωνιζομένων καθ' ἕκαστον μάθημα καὶ β) γενικὸν πίνακα βαθμολογίας ἐμφαίνοντα δι' ἕκαστον διαγωνιζόμενον τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν ἑκάστῳ μαθηματι βαθμῶν καὶ τὸ γινόμενον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἄθροισματος τούτου ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ Γ ἀναφερομένους συντελεστές. Τὸ ἄθροισμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς τελικὸς βαθμὸς ἑκάστου τῶν διαγωνιζομένων ἐξ ὧν οἱ λαβόντες τὸ ἀνώτερον ἄθροισμα θεωροῦνται πρωτεύοντες.

Ἄρθρον 9. — Ἐκ τῶν διαγωνιζομένων θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι λάβωσι ἐν ἑκάστῳ μὲν κυρίῳ μαθηματι μέσον ὄρον τοῦλάχιστον 13 ἄθροισμα δὲ βαθμῶν ὅλων τῶν μαθημάτων τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 48.

Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 10. — Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Πρῦτανιν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὁ Πρῦτανις δημοσιεύει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 γενικοῦ πίνακος τῆς βαθμολογίας τὸν τελικὸν βαθμὸν τῶν διαγωνισθέντων κατὰ σειρὰν ἰκανότητος, ἐὰν ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ παρόντος διατάγματος, ἄλλως κηρύσσει αὐτὸν δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης ἐπίσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἄκυρον καὶ διατάσσει συνάμα τὴν ἐπανάληψιν αὐτοῦ, δι' ὃν γίνονται δεκταὶ καὶ νέα αἰτήσεις.

Ἄρθρον 11. — Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων ἐν τῷ διαγωνισμῷ διορίζονται εἰς τὰς κενὰς θέσεις οἱ πρωτεύσαντες κατὰ σειρὰν ἰκανότητος.

Ἄν μηδεὶς ἐπιτύχη ἐν τῷ διαγωνισμῷ, προκηρύσσεται νέος διαγωνισμὸς κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος Δ/τος ὀριζόμενα.

Ἐὰν πλείονες τοῦ ἐνὸς ἔλαβον τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐν τῷ γενικῷ πίνακι τῆς βαθμολογίας, προτιμᾶται ὁ διατελὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ Κράτους ἢ ὀργανισμοῦ δημοσίου δικαίου, μεταξὺ δὲ πλείονων τοῦ ἐνὸς διατελούντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ τελευταίᾳ θέσει.

Μεταξὺ τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελούντων καὶ λαβόντων τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν προτιμᾶται ὁ εὐνοηθεὶς ὑπὸ τοῦ κλήρου, ἐνεργουμένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κληρώσεως.

Ἄρθρον 12. — Οἱ ἐγκριμένοι πίνακες ἐπιτυχίας ἰσχύουσιν ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεώς των.

Ἐπικουρικὰ μαθήματα (ξένοι γλῶσσαι).

Ἄρθρον 13. — Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς ἄλλας πλὴν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης (Ἀγγλικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἰταλικήν) δηλοῦσι τοῦτο ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 αἰτήσει των.

Ὁ Πρῦτανις τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτροπῆς, διορίζει εἰδικὸν ἐξεταστὴν δι' ἕκαστον μάθημα ἔχοντα δικαίωμα βαθμολογίας μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μόνον ἐν τῷ οἰκείῳ μαθηματι.

Ἡ ἐν τοῖς ἐπικουρικοῖς μαθήμασιν ἐξέτασις εἶναι μόνον γραπτῆ ἐν δὲ τῇ βαθμολογίᾳ γίνεται χρῆσις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ὀριζομένων βαθμῶν. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐπικουρικῶν μαθημάτων ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κατώτερος τοῦ 13 συντρέχει ἐπικουρικῶς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἰκανότητος τῶν ἐν τοῖς κυρίοις μαθήμασιν ἐπιτυχόντων.

8) Περὶ κανονισμοῦ ἀπονομῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 71 τοῦ Ν. 5343
«περὶ ὄργανισμοῦ κλπ.» βοηθήματος.
(Ἐφημ. Κυβ. 80, 28 Μαρτίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ νόμου 5343 «περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», δικαιούμενοι εἰς βοήθημα ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Οἴκ. Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν αἴτησιν μετ' ἀντιγράφου κεκυρωμένου α) τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως, β) τοῦ διπλώματος τῆς ἀπονομῆς τῆς συντάξεως καὶ γ) πιστοποιητικὸν τῆς Πρυτανείας περὶ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς καθηγητοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀποχωρήσεως μισθοῦ, ὃν ἐλάμβανον ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Οἴκ. Συμβουλίου λαβὼν τὴν αἴτησιν ὀρίζει εἰσγηγῆτῆν ὅστις ἐλέγχει ταύτην καὶ τὰ ἐν αὐτῇ δικαιολογητικά, μεριμνᾷ περὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν τυχόν ἐλλειπόντων καὶ μετ' ἐπεξεργασίαν εἰσάγει ταύτην εἰς τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸ Οἴκ. Συμβούλιον συνεδρίαν, ὅπερ ἀποφαίνεται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν του, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω βοήθημα ἀποτελεῖται ἐκ τόσων πεντηκοστῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας τοῦ δικαιούμενου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ βοήθημα τοῦτο δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τὸν τελευταῖον μισθὸν του.

Ἄρθρον 2. — Ἡ περὶ κανονισμοῦ τοῦ βοηθήματος ἀπόφασις τοῦ Οἴκου. Συμβουλίου ἐπιδίδεται διὰ κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου, συντάσσοντος ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως, ἐπιμελεία τοῦ Γεν. Γραμματέως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον συνταξιούχον, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὸ Λογιστήριον καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου καταχωριζομένη ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τηρουμένῳ μητρώφῳ τῶν συνταξιούχων καθηγητῶν.

Ἄρθρον 3. — Οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 71 τοῦ Νόμου 5343 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 5583 δικαιούμενοι εἰς βοήθημα καθηγηταὶ ὑποβάλλουσιν ἀντίγραφον τοῦ διπλώματος τῆς συντάξεως τῶν μετὰ πιστοποιητικῷ τῆς Πρυτανείας περὶ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς καθηγητῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τοῦ μισθοῦ ὃν θὰ ἐλάμβανον ἐὰν διετέλουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου 5583.

Ἄρθρον 4. — Ἡ χήρα τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου καὶ τὰ λοιπὰ

κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας δικαιούμενοι εἰς βοθηήματα πρόσωπα ὑποβάλλουσι, πλὴν τῆς ἀποφάσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως καὶ τοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συνταξιούχου ἐκδοθέντος διπλώματος, καὶ πιστοποιητικὸν ἀρροδίως ἐκδοδομένον καὶ ἐμφαίνον ὅτι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βοηθήματος οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολὴ ἐκ τῶν ἔχουσῶν ὡς ἐπακολούθημα τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἢ τὴν μείωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5. - Προκειμένης ἐνγλικιώσεως, ἀποκαταστάσεως, ἢ θανάτου τέκνων ἢ ἀδελφῶν δευτέρου γάμου χήρας ἢ ἐκπτώσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος συνταξιούχου, ὀφείλει πᾶς δικαιούχος βοηθήματος ἢ ὁ νομίμως ἐκπροσωπῶν αὐτὸν νὰ δηλώσῃ ἀμελλητί εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὸ γεγονός προσάγων καὶ ἐπίσημον τοῦτου βεβαίωσιν.

9) *Περὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τμηματικῶν καὶ πτυχιακῶν ἐξετάσεων αὐτῶν.*

(Ἐφημ. Κυβ. 81, 29 Μαΐου 1933).

Ἄρθρον 1. - Κατὰ τὰ τρία ἔτη φοιτήσεως αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθήσωσι τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

Ἔτος Α'. - 1) Παραδόσεις α) Εἰσηγήσεων τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου 4 ὥρας, β) Συνταγματικοῦ Δικαίου 3 ὥρας, γ) Πολιτικῆς Οἰκονομίας 3 ὥρας, δ) Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου 2 ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

2) Ἀσκήσεις α) Εἰσαγωγῆ εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου δύο ὥρας, β) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω β-δ μαθημάτων ἀνὰ 1 ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Ἔτος Β. - 1) Παραδόσεις α) Δύο τμημάτων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἀνὰ τρεῖς ὥρας, β) τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου μετὰ τῶν γενικῶν Ἀρχῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου 3 ὥρας, γ) Δήμοσιου Διανοῦς Δικαίου 3 ὥρας, δ) Δημοσίας Οἰκονομίας 2 ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω α-ε μαθημάτων ἀνὰ 1 ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Ἔτος Γ'. - 1) Παραδόσεις. α) Ἐνὸς τμήματος τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου 4 ὥρας, β) Ἐμπορικοῦ Δικαίου 2 ὥρας, γ) Πολιτικῆς Οἰκονομίας 3 ὥρας, δ) Ποινικοῦ Δικαίου 3 ὥρας, ε) Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου 3 ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω α-ε μαθημάτων ἀνὰ 1 ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρον 2. - Ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἄνω Πανεπιστημίου ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν τ' ἀκόλουθα μαθήματα:

Α. Οί τοῦ Νομικοῦ Τμήματος.

- 1) Παραδόσεις α) Δύο τμημάτων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἀνά 3 ὥρας, β) Ναυτικοῦ Δικαίου 2 ὥρας, γ) Ἰδιωτικοῦ Διεθνoῦς Δικαίου 3 ὥρας, δ) Ποινικῆς Δικονομίας καὶ Εἰδικoῦ μέρους τοῦ ποινικοῦ νόμου 4 ὥρας, ε) Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς 2 ὥρας.

2) Ἀσκήσεις. α) Ἐρμηνείας τῶν Πηγῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ Πανδέκτου 1 ὥραν, β) Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω α-ε μαθημάτων ἀνά 1 ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Β' Οί τοῦ Τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

- 1) Παραδόσεις. α) Εἰδικῶν μερῶν τοῦ Συναγματικοῦ Δικαίου 1 ὥραν, β) τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Διοικητικοῦ Δικαίου 2 ὥρας, γ) Διπλωματικῆς Ἱστορίας 1 ὥραν, δ) Θεωρητικῆς καὶ ἐφαρμοσμένης Πολιτικῆς Δικονομίας 3 ὥρας, ε) Δημοσίων Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος 2 ὥρας.

2) Ἀσκήσεις. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω α-ε μαθημάτων ἀνά μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρον 3. - Ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἰδίου Πανεπιστημίου ὑποχρεοῦνται πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 1 καὶ 2 ὀριζομένων μαθημάτων νὰ παρακολουθήσωσι καθ' οἰονδήποτε ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν μίαν τῶν ἀκολουθῶν ὁμάδων μαθημάτων.

Α'. Οί βουλόμενοι νὰ λάβωσι πτυχίον Νομικῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἀπὸ τῶν ἀρχαιoτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ Πολιτικῆν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

Β'. Οί βουλόμενοι νὰ λάβωσι πτυχίον Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

1) Γενικὴν Πολιτειολογίαν, Νεωτέραν Κοινωνικὴν Νομοθεσίαν καὶ Πολιτικὴν καὶ Κοινωνιολογίαν.

2) Στατιστικὴν καὶ ἢ Δημοσιονομικὴν Νομοθεσίαν ἢ Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας, Ἱστορίαν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου.

3) Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον καὶ σχέσεις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 4. - Τὰ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι:

Κατὰ τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Α' ἔτους.

α) Ἱστορία καὶ εἰσηγήσεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, β) Συναγματικὸν Δίκαιον, γ) Πολιτικὴ Οἰκονομία.

Κατὰ τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Β' ἔτους.

1) Ἀστικὸν Δίκαιον, 2) Δημοσίον Διεθνὲς Δίκαιον, 3) Διοικητικὸν Δίκαιον.

Κατὰ τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν τοῦ Γ' ἔτους.

1) Ἐμπορικὸν Δίκαιον, 2) Πολιτικὴ Δικονομία, γ) Ποινικὸν Δίκαιον.

Ἄρθρον 5. - Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξεταζομένων μαθημάτων, ἐπὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων ὑποβάλλονται εἰς γραπτὴν ἀσκήσιν οἱ μὲν φοιτηταὶ τοῦ Β'

έτους εις τήν Δημοσίαν Οικονομίαν, οί δὲ τοῦ Γ' έτους εις τὸ Ἀστικόν καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον. Αἱ γραπταὶ ἀσκήσεις διεξάγονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ διαρκούντος τοῦ διδασκαλικοῦ έτους, ἢ δ' ἐν αὐταῖς ἐπίδοσις βαθμολογεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 175 ἔδαφ. 2 τοῦ Ν. 5343 περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 6. - 1) Τὰ κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις τοῦ Νομικοῦ τμήματος ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἐξῆς: α) Ἀστικόν Δίκαιον μετὰ τῶν Εἰσηγήσεων τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. β) Ἐμπορικόν Δίκαιον συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, γ) Πολιτικὴ Δικονομία, δ) Ποινικόν Δίκαιον συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ε) Ἰδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον.

2) Τὰ κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις τοῦ τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι τὰ ἐξῆς:

α) Συνταγματικόν Δίκαιον μετὰ τῶν εἰδικῶν μερῶν, β) τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον Διοικητικόν Δίκαιον, γ) Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον καὶ Διπλωματικὴ Ἱστορία, δ) Πολιτικὴ Οἰκονομία συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἐφαρμοσμένης ε) Δημοσία Οἰκονομία καὶ Δημόσια Οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἄνωτέρω μαθημάτων ἐξετάσεις δὲν γίνεται ταυτόχρονως ἀλλ' εἰς δύο διαφόρους ἡμέρας, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 7. - 1) Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἶναι γραπταὶ καὶ προφορικαί, διεξάγονται δὲ αἱ μὲν προφορικαὶ κατὰ χρονικὰς περιόδους ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς, αἱ δὲ γραπταὶ δις τοῦ μηνός.

2) Προφορικῶς ἐξετάζονται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 ὀριζόμενα μαθήματα, γραπτῶς δ' ἐξετάζονται οἱ μὲν προσερχόμενοι πρὸς λήψιν πτυχίου τῆς Νομικῆς εἰς τὸ Ἀστικόν Δίκαιον καὶ εἰς ἓν ἐκ τῶν λοιπῶν μαθημάτων κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐξεταζομένου, οἱ δὲ προσερχόμενοι πρὸς λήψιν πτυχίου τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἰς δύο μαθήματα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐξεταζομένου. Ἐν ταῖς γραπταῖς ἐξετάσεσι αἰδονται δύο θέματα, ἐξ ὧν ὁ ἐξεταζόμενος ὑποχρεοῦται νὰ πραγματευθῇ τὸ ἓν.

Κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐξετάζουσιν ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων.

Ἄρθρον 8. - 1) Κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς διὰ τὸ 4^{ον} έτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι ἂν θὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων τῆς Νομικῆς.

2) Φοιτητῆς τῆς Νομικῆς παρακολουθήσας κατὰ τὸ 4^{ον} έτος τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ μόνον τὰ μαθήματα τοῦ ἑτέρου τμήματος, ὑποχρεοῦται πρὸς λήψιν πτυχίου τοῦ ἄλλου τμήματος νὰ παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τούτου ἐν ἐπομένῳ ἔτει φοιτήσεως.

Ἄρθρον 9. - Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ έτους 1932 - 1933 ἐγγραφομένων πρωτοετῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

10) *Περὶ ἰδρύσεως θέσεως βοηθοῦ ἐν τῇ Παθολογικῇ Προπαιδευτικῇ Κλινικῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.*

(Ἐφημ. Κυβ. 139, 12 Ἰουνίου 1933).

Ἄρθρον μόνον. — Ὅρίζεται μία θέσις βοηθοῦ ἐν τῇ Παθολογικῇ Προπαιδευτικῇ Κλινικῇ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

11) *Περὶ διπλοσασμοῦ ἐπιδόματος καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.*

(Ἐφημ. Κυβ. 141, 12 Ἰουνίου 1932).

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4620 καθοριζόμενον ὑπὲρ τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐπίδομα ἀξάνεται εἰς τὸ διπλάσιον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ νόμου 5343.

12) *Περὶ ἰδρύσεως θέσεων βοηθῶν σπουδαστηρίων κλπ.*

(Ἐφημ. Κυβ. 159, 21 Ἰουνίου 1932).

Ἄρθρον μόνον. — Ἰδρῶνται ἐξ θέσεων βοηθῶν σπουδαστηρίων ἀνά μία ἐν ἐκάστῳ σπουδαστηρίῳ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢτοι α) τῷ Φιλοσοφικῷ β) τῷ Φιλολογικῷ, γ) τῷ Ἱστορικῷ, δ) τῷ Ἀρχαιολογικῷ, ε) τῷ τῆς Βυζαντινῆς καὶ νεοελληνικῆς Φιλολογίας καὶ στ) τῷ τῆς Γλωσσολογίας.

13) *Περὶ ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων φοιτητῶν Ἱατρικῆς Σχολῆς.*

(Ἐφημ. Κυβ. 161, 24 Ἰουνίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεως αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι τὰ ἀκόλουθα μαθήματα.

Α'. ἔτος

Ἐποχρεωτικὰ μαθήματα.

1) *Παραδόσεις.* — α) Ζωολογίας τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, β) Βοτανικῆς δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Φυσικῆς τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα ἐκάστου τῶν δύο καθηγητῶν διδάσκοντος ἀνά ἓν ἔτος τὸ μάθημα τοῦτο διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἱατρικῆς, δ) Ἀνοργάνου Χημείας, ε) Ὄργανικῆς Χημείας ἀνά τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἱατρικῆς, στ) Ἱστολογίας καὶ Ἐμβρυολογίας (εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἀνατομικὴν — Ὄστεολογίαν — Μυολογίαν) τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

2) *Ἀσκήσεις.* — α) Ζωολογίας μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα, β) Βοτανικῆς δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Φυσικῆς, δ) Ἀνοργάνου Χημείας,

ε) Ὀργανικῆς Χημείας ἀνά δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἱατρικῆς, στ) Ἱστολογίας, Ἐμβρυολογίας ἕξ ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Προαιρετικὰ μαθήματα.

1) Γενικὴν Βιολογίαν μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα, 2) Ἀνθρωπολογίαν τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Β'. ἔτος.

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα.

1) **Παραδόσεις.** - Ἀνατομικῆς πέντε ὥρας καθ' ἑβδομάδα, β) Φυσιολογίας 3 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

2) **Ἀσκήσεις.** α) Ἀνατομικῆς δώδεκα ὥρας καθ' ἑβδομάδα, β) Φυσιολογίας δώδεκα ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Γ'. ἔτος.

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα.

1) **Παραδόσεις.** α) Παθολογικῆς Φυσιολογίας, β) Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ Χειρουργικῆς Προπαιδευτικῆς κλινικῆς, γ) Εἰδικῆς Νοσολογίας καὶ Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς κλινικῆς, δ) Πειραματικῆς Φαρμακολογίας ἀνά τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ε) Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς τέσσαρας ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

2) **Ἀσκήσεις.** - α) Παθολογικῆς Φυσιολογίας δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, β) Χειρουργικῆς Παθολογίας καὶ Χειρουργικῆς Προπαιδευτικῆς κλινικῆς δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Εἰδικῆς Νοσολογίας καὶ Παθολογικῆς Προπαιδευτικῆς κλινικῆς δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, δ) Πειραματικῆς Φαρμακολογίας δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ε) Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς δώδεκα ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Δ'. ἔτος.

Ὑποχρεωτικὰ μαθήματα.

1) **Παραδόσεις.** - α) Ὑγιεινῆς, β) Μικροβιολογίας ἀνά δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Ἐγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς δ) Γυναικολογικῆς κλινικῆς, ε) Ὀφθαλμολογικῆς κλινικῆς ἀνά τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, στ) Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς κλινικῆς ἕξ ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

2) **Ἀσκήσεις.** - α) Ὑγιεινῆς τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, β) Μικροβιολογίας δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, γ) Ἐγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς, δ) Γυναικολογικῆς κλινικῆς, ε) Ὀφθαλμολογικῆς κλινικῆς, στ) Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς κλινικῆς ἀνά τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Προαιρετικά. - α) Χειρουργικής κλινικής, β) Παθολογικής κλινικής τρεις ώρες καθ' ἑβδομάδα.

Ε. ἔτος.

Ἐποχρωτικά μαθήματα.

1) **Παραδόσεις.** - α) Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας β) Παιδιατρικῆς κλινικῆς, γ) Κλινικῆς Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν Νοσημάτων ἀνά τρεῖς ὥρες καθ' ἑβδομάδα, δ) Παθολογικῆς κλινικῆς, ε) Χειρουργικῆς κλινικῆς ἀνά ἕξ ὥρες καθ' ἑβδομάδα.

2) **Ἀσκήσεις** - Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας, β) Παιδιατρικῆς κλινικῆς, γ) Κλινικῆς Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νοσημάτων, δ) Παθολογικῆς Κλινικῆς, ε) Χειρουργικῆς κλινικῆς ἀνά τρεῖς ὥρες καθ' ἑβδομάδα.

Σ. ἔτος.

Ἐποχρωτικά μαθήματα.

1) **Παραδόσεις.** - α) Νευρολογίας, β) Ψυχιατρικῆς ἀνά δύο ὥρες καθ' ἑβδομάδα, γ) Ὀρθοπαιδικῆς, δ) Ὀториνολαρυγγολογίας, ε) Οὐροποιητικῶν ὀργάνων, στ) Νοσολογίας τοῦ στόματος ἀνά δύο ὥρες καθ' ἑβδομάδα.

2) **Ἀσκήσεις.** α) Νευρολογικῆς κλινικῆς, β) Ψυχιατρικῆς κλινικῆς ἀνά δύο ὥρες καθ' ἑβδομάδα, γ) Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς κλινικῆς, δ) Παθολογικῆς κλινικῆς, ε) Χειρουργικῆς κλινικῆς ἀνά πέντε ὥρες καθ' ἑβδομάδα, στ) Ὀρθοπαιδικῆς, ζ) Ὀториνολαρυγγολογίας, η) Οὐροποιητικῶν ὀργάνων, θ) Νοσολογίας τοῦ στόματος ἀνά μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα.

Ἄρθρον 2. - Τὰ ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσι τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι:

Κατὰ τὴν πρώτην τμηματικὴν ἐξέτασιν.

1) **Προφορικαί.** - α) Φυσικῆ, β) Ζωολογία, γ) Χημεία, (Ἀνόργανος καὶ Ὄργανικῆ).

Κατὰ τὴν δευτέραν τμηματικὴν ἐξέτασιν.

1) **Πρακτικαὶ καὶ προφορικαί.** - Ἀνατομικῆ, β) Πειραματικῆ Φυσιολογία.

2) **Προφορικαί.** - α) Ἱστορία τῆς Ἰατρικῆς.

Κατὰ τὴν τρίτην τμηματικὴν ἐξέτασιν.

1) **Πρακτικαὶ καὶ προφορικαί.** - α) Παθολογικῆ Φυσιολογία, β) Χειρουργικῆ Παθολογία καὶ Χειρουργικῆ Προπαιδευτικῆ κλινικῆ, γ) Πειραματικῆ Φαρμακολογία.

Κατὰ τὴν τετάρτην τμηματικὴν ἐξέτασιν.

1) **Πρακτικαὶ καὶ προφορικαί.** - α) Παθολογικὴ Ἀνατομικὴ, β) Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Παθολογικὴ Προπαιδευτικὴ κλινικὴ, γ) Μικροβιολογία.

Κατὰ τὴν πέμπτην τμηματικὴν ἐξέτασιν.

1) **Πρακτικαὶ καὶ προφορικαί.** - α) Ὑγιεινὴ, β) Ἱατροδικαστικὴ καὶ Τοξικολογία, γ) Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ.

Ἄρθρον 3. - Τὰ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσι τῶν φοιτητῶ τῆς Ἱατρικῆς ἐξεταζόμενα μαθήματα εἶναι.

1) **Πρακτικαὶ καὶ προφορικαί.** - α) Παθολογικὴ κλινικὴ, β) Χειρουργικὴ κλινικὴ, γ) Παιδιατρικὴ κλινικὴ, δ) Μαιευτικὴ Κλινικὴ καὶ Γυναικολογικὴ Κλινικὴ, ε) Κλινικὴ Ἀφροδισίων καὶ Δερματικῶν νοσημάτων

Ἄρθρον 4. - 1) Κλινικὰς ἀσκήσεις δύνανται νὰ παρακολουθῶσιν οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἱατρικῆς καὶ ἐν μὴ Πανεπιστημιακαῖς κλινικαῖς δημοσίων ἢ δημοτικῶν νοσοκομείων ἢ νομικῶν προσώπων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ νόμου 5343.

2) Αἱ εἰς τὰ μαθήματα τῆς Παθολογικῆς κλινικῆς, Χειρουργικῆς κλινικῆς, Μαιευτικῆς κλινικῆς καὶ Γυναικολογικῆς κλινικῆς ἐξετάσεις διεξάγονται εἰς τὰς ἀντιστοίχους κλινικὰς, τῶν ὑποψηφίων διανεμομένων ἐξ ἴσου διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν ἐξεταστῶν τῶν ὁμοειδῶν μαθημάτων ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος.

3) Αἱ εἰς τὸ μάθημα τῆς Χημείας ἐξετάσεις διεξάγονται ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν τῆς Ἀνοργάνου καὶ Ὄργανικῆς Χημείας ἐκ περιτροπῆς ἐξεταζόντων τὸ μάθημα τοῦτο.

4) Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων, α) Βοτανικῆς, β) Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς διεξάγονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 175 τοῦ νόμου 5343· αἱ δὲ ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων α) Νευρολογικῆς κλινικῆς καὶ β) Ψυχιατρικῆς κλινικῆς εἶναι φροντιστηριακαὶ σκοποῦσαι τὸν ἔλεγχον τῆς φοιτήσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιδόσεως τῶν φοιτητῶν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 167 τοῦ νόμου 5343.

5) Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται κατὰ περιόδους ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὀριζομένης, τῆς σειρᾶς τῶν ἐξεταστῶν ὡς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς τριάκοντα καθ' ἑκάστην ἐξεταστικὴν περίοδον.

Ἡ διάρκεια τῶν ἐξετάσεων ἑκάστης περιόδου εἶναι πενθήμερος, τοῦ Κοσμήτορος δυναμένου νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐπὶ ἴσον χρόνον, ἐὰν πρὸς τοῦτο ὑπάρῃ ἀνάγκη.

6) Ἐκαστος τῶν ἐξεταστῶν ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς ὀριζομένης δι' αὐτὸν ἡμέρας νὰ περατώσῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποστελλομένων αὐτῷ ὑποψηφίων καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς Σχολῆς.

14) Περὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως καὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας ἐνώπιον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 327, 328 Ν. 5343 πειθαρχ. συμβουλίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ἐφημ. Κυβ. 225, 26 Ἰουλίου 1933).

Ἄρθρον 1. — Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐνάσκησιν τῶν ἐν ἄρθροισι 326 καὶ 327 τοῦ νόμου 5343 καθηκόντων τοῦ ἀπευθύνει ἔγγραφα πρὸς οἰανδήποτε ἀρχὴν δύναται δὲ νὰ ἐνεργῇ αὐτὸ ἢ καὶ διὰ τινος τῶν μελῶν τοῦ πάσαν, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰσηγητοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν ἐπὶ ἐκάστης πειθαρχικῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 2. — Πλείονα πειθαρχικὰ ἀδικήματα τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου διωκόμενα πρὸ τῆς ἐπὶ τινος αὐτῶν ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως συνεκδικάζονται.

Ἄρθρον 3. — Ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος μία πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται.

Ἢ ἐπὶ τινι πειθαρχικῷ παραπτώματι καταγνωσθεῖσα πειθαρχικὴ ποινὴ λογίζεται ἀφωρῶσα καὶ εἰς πᾶν ἕτερον πραχθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου πρὸ τῆς κατανώσεως τῆς ποινῆς, γνωστὸν ἐκ τῆς πειθαρχικῆς δικογραφίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐγένετο ρητὴ ἐπιφύλαξις ἐν τῇ σχετικῇ πράξει κατανώσεως τῆς ποινῆς.

Πειθαρχικὸν παράπτωμα πραχθὲν πρὸ τῆς ἐπὶ ἑτέρῳ καταγνωσθεῖσης ποινῆς περιερχόμενον δὲ μετὰ ταύτην εἰς γνώσιν δύναται νὰ τιμωρηθῇ, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 332 τοῦ νόμου 5343, ἐὰν δικαιολογῇ ποινὴν βαρυτέραν τῆς ἐπιβληθείσης.

Ἄρθρον 4. — Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐν ὁλομείειᾳ, ἀπαρτιζόμενον συμφώνως τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 327 τοῦ νόμου 5343. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀριζόμενος γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς τούτου. Αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 5. — Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τῆς πειθαρχικῆς διώξεως εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Πρωτόνως κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἄνευ ἐντολῆς ἐνεργοῦντος περιεχούσης τὰ ἀποτελοῦντα τὸ πειθαρχικὸν παράπτωμα περιστατικά. Μετὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὑποβάλλονται καὶ τὰ τυχόν ὑπάρχοντα στοιχεῖα τὰ ὑποστηρίζοντα αὐτήν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαθῶν τὴν αἴτησιν ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἐνεργῇ πάσαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, νὰ καλῇ μάρτυρας καὶ νὰ ζητῇ ἔγγραφα ἀπαραίτητα εἰς τὴν διακρίβωσιν τοῦ διωκόμενου πειθαρχικοῦ ἀδικήματος. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς δικογραφίας ὁ εἰσηγητὴς ὑποβάλλει ταύτην μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 6. — Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, διασκεπτόμενον ἐντὸς

πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δικογραφίας ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, δικαιούται ν' ἀπορρίψῃ δι' ἡτιολογημένης πράξεώς του τὴν κατηγορίαν, ἐὰν εὐρίσκη ταύτην προφανῶς ἀστήρικτον ἢ καὶ νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀνάγκρῃσιν ἢ ἐὰν ἤθελε κρίνῃ ὄριμον τὴν ὑπόθεσιν νὰ διατάξῃ τὴν πρὸς ἀπολογία κλήττεισιν τοῦ ἐγκαλουμένου ἐν συνεδριάσει καθ' ἡμέραν καὶ ὄραν ὑπὸ τοῦ ἰδιοῦ Συμβουλίου ὀριζομένην.

Ἡ κλήσις εἰς ἀπολογία καθορίζουσα λεπτομερῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἐπιδίδεται πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου εἰς χεῖρας τοῦ διωκομένου ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διὰ κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς περὶ κοινοποιήσεως ποινικῶν δικογράφων διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἤθελεν εὐρεθῆ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ ἢ τις τῶν συνοίκων ἤθελεν ἀρνηθῆ νὰ παραλάβῃ τὴν κλήσιν, δημοσιεύεται αὕτη ἐντολὴ τοῦ Προέδρου καὶ διὰ τοῦ τύπου.

Ἄρα συμπληρωθεῖσης τῆς δικογραφίας ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ ἐγκαλούμενος καλεῖται ὑπὸ τούτου νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς σχηματισθεῖσης δικογραφίας καὶ ὑποβάλῃ ὑπομνήματα ἢ προσκομίτῃ ἀποδείξεις.

Ἡ ἀπολογία ὑποβάλλεται ἐγγράφως ἢ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συνεδριάζοντος. Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ παρασταθῆ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας καὶ διὰ πληρεξουσίου, ἀλλὰ καὶ ἀπολειπομένου τοῦ διωκομένου ἐκδίδεται ἀπόφασις ἐρευνημένης τῆς ὑποθέσεως ὡσεὶ οὗτος παρίστατο.

Εἰς τὸ Συμβούλιον ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας προσλαμβανομένου πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως, ἀντὶ τοῦ μέλους οὗ ζητεῖται ἢ ἐξαίρεσις, τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ.

Ἄρθρον 7. — Μετὰ τὴν ἀπολογία τοῦ ἐγκαλουμένου, ἢ ἐν μὴ προσελεύσει τοῦ διωκομένου προσηκόντως κλητευθέντος, τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς κατηγορίας διὰ φανεράς ψευφορίας καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν του.

Ἡ ἀπόφασις περιέχουσα τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκδόσεως, τὴν σύνθεσιν τοῦ δικάσαντος συμβουλίου, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ διωκομένου, τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, τὴν ἀπολογία καὶ τὴν προφορικὴν αὐτῆς ὑποστήριξιν ἢ τὴν μὴ ὑποβολὴν ἀπολογίας οὐδὲ καὶ πληρεξουσίου παράστασιν, τὴν νομίμως γινομένην κλήττεισιν καὶ μὴ προσέλευσιν, τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποφάσεως, τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ποινὴν, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, ἀπαγγέλλεται δὲ δημοσίᾳ καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας.

Ἄρθρον 8. — Ἡ ἐκτελεστὴ πειθαρχικὴ ἀπόφασις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖται ἐφόσον μὲν ἀποφαίνεται περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς ἐπιπλήξεως ἢ προστίμου ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸ Λογιστήριον καὶ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς εἰσπραξὴν τῶν ἐγκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ

τοῦ προστίμου, ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς παύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Παιδαρχικοῦ Συμβουλίου κοινοποιούμεναι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καταχωρίζονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ γραφείου προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τηρουμένῳ βιβλίῳ μητρώου.

Ἄρθρον 9. — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παιδαρχικῆς διώξεως τῶν ὑφηγητῶν διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 328 τοῦ νόμου 5343 καθιστάμενον παιδαρχικὸν συμβούλιον. Τοῦ συμβουλίου τούτου προεδρεύει ὁ Πρύτανης, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ ὑπὸ τούτου ὀριζόμενος ὑπάλληλος τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

15) *Περὶ μετατροπῆς κενῆς ἔδρας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.*

(Ἐφημ. Κυβ. 226, 28 Ἰουλίου 1933).

Ἄρθρον μόνον. — Ἡ ἐν τῇ φυσικομαθηματικῇ σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κενὴ ἔκτακτος αὐτοτελῆς ἔδρα τῆς “Γεωδυναμικῆς,” μετατρέπεται εἰς ὁμοίαν τῆς “Σεισμολογίας.”

16) *Περὶ ὀρισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐργαστηρίου Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας.*

(Ἐφημ. Κυβ. 229, 2 Αὐγούστου 1933).

Ἄρθρον μόνον. — Ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προσωπικοῦ ὀρίζεται ὡς ἑξῆς:

2 Ἐπιμεληταί, 2 βοήθοι, 1 τεχνίτης, 1 κλητῆρ καὶ 1 ὑπηρετής.

17) *Περὶ ὀρισμοῦ ἀριθμοῦ γραφῶν Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Πανεπιστημίου.*

(Ἐφημ. Κυβ. 241, 16 Αὐγούστου 1933).

Ἄρθρον μόνον. — Ὅριζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν γραφῶν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς δεκαπέντε.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ, ΥΦΗΓΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α'. - ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ, ΥΦΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

1. Ἀγγελόπουλος Α.	ύφηγητῆς	Ρόμβης, 21
2. Ἀγγελόπουλος Γ.	ὁμότ. καθηγ.	Προάστειον "Ψυχικά,,
3. Ἀγγελόπουλος Θ.	τακ. "	" "
4. Ἀδαμαντίου Α.	" "	Ἀσκληπιοῦ, 22
5. Ἀθανασιάδης Γ.	" "	Ἐρεσσῶ, 6
6. Αἰγινήτης Β.	" "	Ναυαρίνου, 2
7. Αἰγινήτης Δ.	" "	Βουκουρεστίου, 11
8. Ἀλιβιζᾶτος Α.	" "	Βουλῆς, 27α
9. Ἀλιβιζᾶτος Γ.	ύφηγητῆς	Ἀχαρνῶν, 115
10. Ἀλιβιζᾶτος Ν.	τακτ. καθηγ.	Μασσαλίας, 7
11. Ἀμαντος Κ.	" "	Πλουτάρχου, 30
12. Ἀναγνωστόπουλος Γ.	" "	Σκουφᾶ, 10
13. Ἀδριανᾶκος Τρ.	ύφηγητῆς	Πατησίων, 68
14. Ἀνδρεάδης Α.	τακτ. καθηγ.	Φιλελλήνων, 7
15. Ἀνδρουτσος Χ.	" "	Κηφισιᾶ Ὑμητοῦ, 1
16. Ἀντωνιάδης Ε.	ύφηγητῆς	Ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ
17. Ἀντωνόπουλος Δ.	" "	Πατησίων, 80
18. Ἀποστολάκης Γ.	" "	Διπόλου, 7β
19. Ἀρβαντινὸς Α.	τακτ. καθηγ.	Πατησίων, 180
20. Ἀρβανιτόπουλος Α.	" "	Κρόνου, (Παλ. Φάληρον)
21. Βαλλιᾶνος Μ.	ύφηγητῆς	Ἵομήρου, 15
22. Βαρβαρέσος Κ.	τακτ. καθηγ.	Πανεπιστημίου, (Τρόπ. Ἑλλάδος)

23. Βεξανῆς Δ.	ὀφηγητής	Σκουφά, 34
24. Βέης Ν.	τακτ. καθηγ.	Μπόταση, 3
25. Βέλλας Β.	ἔκτ. "	Εὐφράνορος, 11
26. Βλάχος Ν.	ὀφηγητής	ἐν τῇ Βαρβακίῳ Λυκίῳ
27. Βολονάκης Μ.	τακτ. καθηγ.	Καλλιδρόμιου, 78
28. Βορέας Θ.		Δροϊνῶ, 58β
29. Γαλανδῆς Σπ.	ἔκτ. "	Πατησίων - Κύπρου, 44
30. Γαρδικίας Κ.	" "	Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, 6
31. Γερούλανος Μ.	τακτ. "	Χ. Τρικούπη, 35
32. Γεωργιάδης Ι.	" "	Σκουφά - Ἡρακλείου, 8
33. Γούττας Α.	ὀφηγητής	Μενάνδρου, 45
34. Λαλιέτος Ἰούλ.	" "	Ἀκαδημείας, 90
35. Δεμερτζῆς Κ.	τακτ. καθηγ.	Ἐγ. Εἰρήνης, 2
36. Δερτιλῆς Π.	ὀφηγητής	Ἐρεσσῶ 37β
37. Δημητριάδης Δ.	ἔκτ. "	Καραγεώργη, 16
38. Δημητριάδης Θ.	ὀφηγητής	Καραγεώργη, 16
39. Δοντᾶς Σπ.	τακτ. καθηγ.	Φαλήρου, 47
40. Δυοβουνιώτης Κ.	" "	Σαρανταπόρου, 1β
41. Ἐξαρχόπουλος Ν.	" "	Σκουφά, 59
42. Ἐμμανουήλ Ε.	" "	Ἀθήρων, 26
43. Ζαγανιάρης Ἰω.	ὀφηγητής	Ἰτασινῶ, 4
44. Ζέγγελης Κ.	τακτ. "	Ἄλεξ. Σούτσου, 6
45. Ζερβὸς Π.	" "	Πατησίων 220γ - Μυτιλήνης 20
46. Ζολώτας Ε.	ἔκτ. "	Λιόλου, 82
47. Ἰωακείμογλου Γ.	τακτ. "	Μάρνη, 24
48. Καῖρης Ζ.	ὀφηγητής	Ἀκαδημείας, 88
49. Καλιτσουνάκης Ι.	τακτ. καθηγ.	Πατρῶν, 15
50. Κανελλόπουλος Π.	ἔκτ. καθηγ.	Ἰμβρου, 16
51. Καπνουκάγιας Χρ.	ὀφηγητής	Λαμίας, 17
52. Καραγκούνης Γεώργ.	ἔκτ. καθηγ.	Κολοκοτρώνη 14 (Κηφισσιᾶ)
53. Κατερινόπουλος Δ.	ὁμότ. καθηγ.	Ἐδουάρδου Λῶ, 12
54. Κατσαρᾶς Μ.	" "	Μαυρομηχάλη, 1
55. Κατσαρᾶς Ι.	τακτ. καθηγ.	Μαυρομηχάλη, 5α

56. Κάτσας Γ.	ὀφηγητής	Γερμανικοῦ, 8
57. Κεραμόπουλος Α.	τακτ. καθηγ.	Κουντουριώτου, 8
58. Κεφαλᾶς Γ.	εἰδικ. καθηγ.	Γενναδίου, 6
59. Κλεισιούνης Ν.	ὀφηγητής	Ἁγίου Μάρκου, 9
60. Κόκκαλης Π.	"	Φερρών, 15
61. Κόκκορης Α.	ἔκτ. καθηγ.	Ἀκαδημείας, 30
62. Κονταργύρης Ἀθ.	ὀφηγητής	Ἁγ. Κωνσταντίνου, 16
63. Κοντολέων Ἐμμ.	τακτ. καθηγ.	Μετσόβου, 8
64. Κοσμετάτος Γ.	" "	Σίνα, 64
65. Κοτοσάτης Α.	ὀφηγητής	Σκουφᾶ, 5
66. Κουρέας Σ.	τακτ. καθηγ.	Καρουατίδων, 6
67. Κούζης Α.	" "	Βουκουρεστίου, 15
68. Κουκουλές Φ.	" "	Μεθώνης, 45
69. Κούμαρης Ι.	ἔκτ. "	Ἀριστοτέλους, 18
70. Κρητικὸς Ν.	" "	Βασιλείως Ἡρακλείου, 10
71. Κτενᾶς Κ.	τακτ. "	Μηθύμνης 42
72. Κυριαζίδης Κ.	ὀφηγητής	Ξενοφώντος, 15 ἢ Μασσαλίας, 18
73. Κωδούνης Ἀλ.	"	Διδότου 40
74. Λάσκαρις Στ.	"	ἐν Κωνσταντινουπόλει
75. Λιβιεράτος Σπ.	τακτ. καθηγ.	Ἀκαδημείας, 36
76. Λογοθέτης Κ.	" "	Καρνεάδου, 5
77. Λογοθετόπουλος Κ.	" "	ἐν τῷ Ἀρεταίειφ ἢ Καλαμάκι
78. Λορεντζάτος Π.	" "	(Κηφισιά) Π. Ἀργυροπούλου 11 (τῆλεφ. 01288)
79. Λούβαρις Ν.	" "	Μουσοῦρη, 9
80. Λοῦρος Κ.	" "	Σίνα, 6
81. Λοῦρος Ν.	ἔκτ. "	Σίνα, 6
82. Μακκᾶς Γ.	τακτ. "	Ἰθάκης, 8
83. Μακκᾶς Ν.	ὁμότ. "	Σόλωνος, 10
84. Μακρῆς Β.	γεν. γραμματ.	Πλαπούτα, 2
85. Μαλιτζός Κ.	τακτ. καθηγ.	Καποδιστρίου, 29
86. Μαριδάκης Γ.	" "	Εἰδοχίας, 14 (τέρμα Ἀγαρών)
87. Μαρουδῆς Γ.	ὀφηγητής	Σίνα, 9
88. Ματθαίουπουλος Γ.	τακτ. καθηγ.	Ἀκαδήμου, 9

89. <i>Μελισσηνός Κ.</i>	τακτ. καθηγ.	Ἐσκληπιοῦ, 9
90. <i>Μέρομηκας Κ.</i>	" "	Σίνα, 22
91. <i>Μεσολωρᾶς Ι.</i>	ὁμότ.	Μαυρομυχάλη, 15
92. <i>Μιχαηλίδης Ν.</i>	ἔκτ.	Πειραιῶς, 7
93. <i>Μουτούσης Κ.</i>	" "	Ἰομήρου 21
94. <i>Μπιλᾶνος Δ.</i>	τακτ. καθηγ.	Πειραιῶς, 64
95. <i>Μπαλῆς Γ.</i>	" "	Ἐγ. Κωνσταντινου, 12
96. <i>Μπένσης Βλ.</i>	" "	Σόλωνος, 28
97. <i>Μπρατσιώτης ΙΙ.</i>	" "	Κουμουνοδούρου, 39
98. <i>Οἰκονόμος Γ.</i>	" "	Ἡρακλείτου, 20
99. <i>Οἰκονόμος Σπ.</i>	ἔκτ. καθηγ.	Γριθαίων, 2 (πάρ. Σκουφᾶ 62)
100. <i>Παμπούκης Δρ.</i>	ὁφηγητῆς	Φαλήρου, 29
101. <i>Παπαδόπουλος Χρ.</i>	ἐπίτιμος καθ.	Φιλοθέης (ἐν τῷ Ἐπιτομογραφίῳ)
102. <i>Παπαϊωάννου Κ.</i>	ἔκτ. καθηγ.	Πατησίων - Κονδρεκτωνῶς, 13
103. <i>Παπαμιχαὴλ Γρ.</i>	τακτ. καθηγ.	Μοσχονησίων, 12α
104. <i>Παπαντωνόπουλος Ν.</i>	εἰδικὸς καθηγ.	Καραγεωργίου, 7
105. <i>Πεζόπουλος Ἐμμ.</i>	τακτ.	Πατριάρχου Ἰωακείμ, 44
106. <i>Πεζόπουλος Σπ.</i>	ὁφηγητῆς	Τροίας, 42
107. <i>Πετζετάκης Μιχ.</i>	"	Μενάνδρου, 53
108. <i>Πετιμεξᾶς Θ.</i>	τακτ. καθηγ.	Ἐσκληπιοῦ, 16β
109. <i>Πετρόπουλος Ν.</i>	ὁφηγητῆς	Ἀκαδημείας, 33β
110. <i>Πετσάλης Ν.</i>	τακτ. καθηγ.	Φιλελλήνων, 9
111. <i>Πολίτης Ι.</i>	" "	Καραϊσκού, 157 (Πειραιῶ)
112. <i>Πολυγένης Κ.</i>	ὁμότ.	Ἀκαδημείας, 52
113. <i>Πράτσικας Α.</i>	ὁφηγητῆς	Νίκης, 46
114. <i>Ράλλης Κ.</i>	τακτ. καθηγ.	Ἀναγνωστοπούλου, 21
115. <i>Ράμμος Γ.</i>	ὁφηγητῆς	Ἰολύμπου, 4
116. <i>Σακελλαρίου Εὐκλ.</i>	"	Θήρας, 49
117. <i>Σακελλαρίου Ν.</i>	τακτ. καθηγ.	Β. Βουλγαροκτόνου, 22
118. <i>Σακόρραφος Μ.</i>	" "	Ἐρμού, 7
119. <i>Σβῶλος Α.</i>	" "	Φερρῶν, 30
120. <i>Σεφεριάδης Στ.</i>	" "	Κυδαθηναίων, 9
121. <i>Σκάσσης Ἐρρ.</i>	" "	Εὐτέρτης 18 (Π. Φαλήρου)

122. Σκλαβοῦνος Γ.	τακτ. καθηγ.	Τσακάλωφ, 20
123. Σκλαβοῦνος Θ.	ἔκτ. καθηγ.	Μετσόδοῦ, 19
124. Σκοῦφος Θ.	τακτ. καθηγ.	Ἀσκληπιοῦ, 67
125. Σπεράντας Στ.	εἰδικ.	Βαλτετσίου, 61
126. Σπηλιόπουλος Κ.	ὀφηγητής	Ἡρακλείου, 14
127. Σπυρόπουλος Ν.	"	Θεμιστοκλέους, 25
128. Στεφανίδης Β.	τακτ. καθηγ.	Πλατ. Κολωνακίου 6α
129. Στεφανίδης Μιχ.	ἔκτ. "	Κέκροπος, 3
130. Συκουρῆς Ι.	ὀφηγητής	Διοφάντου, 11
131. Σωτηριάδης Γ.	ὁμότ. καθηγ.	Ἐν Ἀμαρουσίου
132. Σωτηρίου Γ.	τακτ. καθηγ.	Β. Σοφίας (Βυζαντινῶ Μουσείω)
133. Τσᾶτσος Θ.	ὀφηγητής	Βησσαριώνος, 8
134. Τσᾶτσος Κ.	ἔκτ. καθηγ.	Κυθαθηραίων, 9,
135. Τοῦλ Χ.	ὀφηγητής	Χ. Τρικούπη, 35
136. Τριανταφυλλόπουλος Κ.	τακτ. καθηγ.	Βασιλ. Ἡρακλείου, 2
137. Τριαντάφυλλος Δ.	ὀφηγητής	Πειραιῶς - Δελήγεωργη
138. Τρικαληνός Ι.	τακτ. καθηγ.	Μασσαλίας, 4
139. Τσέλιος Π.	ὀφηγητής	Κολοκοτρώνη, 58
140. Τσιριντάνης Ἀλ.	"	ὁδ. Βάμβα 28 (Ν. Φαλήρω)
141. Φωκᾶς Ἀλέξ.	"	Ἱπποκράτους, 101
142. Φωκᾶς Γερ.	ὁμότ. καθηγ.	Ἐν Παρισίους
143. Φωτάκης Β.	ὀφηγητής	Ἐσπερίδων, 54 (Καλλιθέα)
144. Φωτεινός Γ.	τακτ. καθηγ.	Γ' Σεπτεμβρίου, 42
145. Χαραμῆς Ἰω.	ὀφηγητής	Μενάνδρου, 27
146. Χάρτ. Εὐτ.	"	Τενέδου, 4
147. Χατζιδάκις Γ.	ὁμότ. καθηγ.	Σκουφά, 10
148. Χατζιδάκις Ν.	τακτ. "	Δεινοκράτους, 40
149. Χόνδρος Δ.	" "	Προάστειον "Ψυχικό.,
150. Χρυσοσπάθης Ι.	ἔκτ. "	Θεμιστοκλέους, 1
151. Χωραφᾶς Νικ.	" "	Εὐγ. Καραβία 45
152. Χωρέμης Κ.	ὀφηγητής	Ἀχαρνῶν, 12α

Β'. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

1. Διοικητικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

1. Βήττας Χ.	γραμματεὺς	Ἑλλανίκοι, 4 (Παγκράτι)
2. Βιδάλη Ε.	γραφεὺς	Στράβωνος, 12
3. Βοζάνης Ι.	μηχανικὸς	Νοταρᾶ, 36
4. Γιάνναρη Μ.	γραφεὺς	Ἀσκληπιοῦ, 81α
5. Γούλος Δ.	εἰσπράκτωρ	Αἰδῶνος, 14
6. Δημητριάδης Δ.	διευθυντὴς	ἐν Ἀμπελοκήποις (Ἀγ. Ἑλένη)
7. Ἡλίας Ν.	γραμματεὺς	Μαυρομιχάλη, 101,
8. Καλαμάκης Μ.	ταμίας	Ἀγ. Δημητρίου, 24
9. Καρδαῶς Γ.	εἰσπράκτωρ	Ἀμπελοκήποις
10. Κοσκινᾶ Ε.	γραφεὺς	Παγκράτι (τέρμα παντοπ. Πράπα)
11. Κυριακὸς Κ.	ὀπολογιστὴς	Μοσχονησίων, 12
12. Λινάρδου Φ.	γραφεὺς	Ζωοδόχου Πηγῆς 107
13. Μαρινάκης Κ.	ἀρχιεπιστάτης	Ἀγίας Σοφίας, 30
14. Μπιρλιράκη Εἰρ.	γραφεὺς	Ἀπολλοδώρου, 43
15. Συγκάκης Μ.	βοηθ. λογιστ.	Ἀγίων Ἀποστόλων, 17
16. Πανταζοπούλου Ν.	ὀπολογιστὴς	Πλατ. Ἀγ. Σποριδῶνος (Παγκράτι)
17. Παπαθανασόπουλος Ν.	γραφεὺς	Ἀγκύλης, 3 (πάρ. Βουλιαγμένης)
18. Πατρέλλη Ἀφρ.	τελεφωνήτρια	Ἐξωνέων, 12
19. Ράλλη Κλ.	γραφεὺς	Σάμου, 72β
20. Σκαρπαλέζος Ἀρ.	γραμματεὺς	Β. Βουλγαροκτόνου, 38
21. Σπυριδῶν Εὐ.	γραφεὺς	Μαυρομιχάλη, 6α
22. Σωτηρόπουλος	γραμματεὺς	Μαιζῶνος, 12
23. Ταμβακόπουλος Κ.	ἀρχιλογιστὴς	Φερρών, 40
24. Τερζάκης Γ.	γραμματεὺς	Κάνιγγος, 23
25. Τζαβάρας Β.	"	Κων/πόλεως - Ροδόπης 3 παρὰ τῆ Ἱερᾶ ὁδοῦ
26. Τομπρογιάννη Μ.	γραφεὺς	Ἱπποκράτους, 120
27. Τσαμαδὸς Α.	βοηθ. δικηγ.	Σταδίου, 37
28. Τσώκλη Εὐ.	γραφεὺς	Ἀγησιάδου, 32

29. *Χασιώτου Σ.* βοηθ. λογιστ. Ἐρεσσού, 70
 30. *Χατζόπουλος Γ.* ὑπογραμματεὺς (Καλλιθέα) Ρέας, 4
 31. *Χριστόπουλος Μιχ.* δικηγόρος Ἀλκιβιάδου, 5

2. Ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ.

1. <i>Βεζυριανόπουλος Ι.</i>	κλητῆρ	Διδότου, 27
2. <i>Γερανόπουλος Ν.</i>	ἀρχικλητῆρ	Νηλέως, 42
3. <i>Γκουντιῖνος Α.</i>	κλητῆρ	Ἀμπελοκήποις (συν. Παυλίδου)
4. <i>Δοκόπουλος Κ.</i>	θυρωρὸς	ἐν τῷ Ἀνατομείῳ
5. <i>Ζάχος Ν.</i>	ἀγγελιαφόρος	Τριῶν Ἱεραρχῶν, 11
6. <i>Καμινάρης Δ.</i>	κλητῆρ	Ἄρτοτινῆς, 3 (Παγκράτι)
7. <i>Κατημερτζῆ Κ.</i>	ὑπηρέτρια	Καίσαριανῆ
8. <i>Κατσανῆκος Γ.</i>	κλητῆρ	Παιωνίου, 16
9. <i>Κουτάντζης Στ.</i>	κηπουρὸς	
10. <i>Κοντοδημοπούλου Οὐ.</i>	ὑπηρέτρια	ἐν τῷ ὄδον. Σχολείῳ
11. <i>Λιακόπουλος Γ.</i>	νοκτοφύλαξ	ἐν τῷ Ἀνατομείῳ
12. <i>Λιονῆς Π.</i>	κλητῆρ	Ἀκαδημείας, 29
13. <i>Λυκούδης Κ.</i>	"	Θήρας, 77
14. <i>Μάντζαρης Ἰω.</i>	κλητῆρ	Σκρᾶ, 150 (Καλλιθέα)
15. <i>Μαρούδα Π.</i>	ὑπηρέτρια	ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
16. <i>Ντόγκας Χρ.</i>	"	" " "
17. <i>Οἰκονομίδης Δ.</i>	κλητῆρ	Ἑμμετοῦ Κ. Πλατ. 15 - 19
18. <i>Παπασιούρης Εὐθ.</i>	νοκτοφύλαξ	ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
19. <i>Σακελλαρόπουλος Σ.</i>	κλητῆρ	Μελιδόνη, 14
20. <i>Σαρχῆς Α.</i>	"	Σαλαμῆνος, 1α
21. <i>Φραγκῆ Ο.</i>	ὑπηρέτρια	Συνοικ. Πολυθῶνου
22. <i>Φραγκουδάκης Χ.</i>	θυρωρὸς	Ἀποστόλου Παύλου 19

Γ'. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

1. Διδακτικοῦ, τεχνικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

<i>Ἀβραμίδης Μ.</i>	ἐπιμ. Πανεπ. Λέσχης	Πειραιῶς, 29
<i>Ἀγγελῆς Φ.</i>	βοηθός Νομ. Σπουδ.	Νέστορος, 3
<i>Ἀγγελόπουλος Ἀν.</i>	τεχνιτ. Ἀνατομείου	Κονιάρη, 10
<i>Ἀλεβυζόπουλος Κ.</i>	βοηθ. Κλινικῆς	Νοσοκομείον (Ἐλπίς)
<i>Ἀναγνώστου Ι.</i>	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Ἀκαδημείας, 81α
<i>Ἀναγνώστου Ἀρχιμ.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Τροίας, 26
<i>Ἀναλογίδης Χρ.</i>	ἐπιμ. Φαρμ. Χημ.	Θεμιστοκλέους, 6
<i>Ἀναστασιάδης Ἀν.</i>	βοηθ. Ὄδοντ. Σχολ.	Πετράκη, 26
<i>Ἀρβανίτης Δ.</i>	βοηθ. Μαιευτ. κλιν.	
<i>Ἀργυρόπαις Ἄγγ.</i>	βοηθ. κλινικῆς	
<i>Ἀρώνης Γ.</i>	παρ. Ἐργ. Ὀρυκτ.	Ἐμπεδοκλείους, 36
<i>Βαϊτσος Εὐ.</i>	βοηθ. Ἀνατομείου	Μαντζάρου, 2
<i>Βαλάσσης Θ.</i>	διευθ. Παν. Λέσχης	ἐν τῇ Λέσχῃ (ὁδ. Ἀκαδημείας)
<i>Βαλέττας Γ.</i>	βιβλιοφ. φοιτ. Ἀναγν.	Ἀμπελοκήπους
<i>Βασιλακόπουλος Π.</i>	διαχειριστ. Ὁδ. Σχολ.	Πιπίνου, 66
<i>Βασιλόπουλος Γ.</i>	διαχειρ. Ἀρεταείου	Ἀμπελοκήποις (Ἀγ. Δημήτρ.)
<i>Βιτσικουνάκης Α.</i>	" "	Ζωοδ. Πηγῆς, 94
<i>Βοσταντζῆς Ν.</i>	βοηθ. Ἐργ. Παιδ.	Βεργουδίτσας, 36
<i>Γαβριηλίδης Β.</i>	βοηθ. ὀδοντ. Σχολ.	ἐν τῇ Ὁδ. Σχολείῳ
<i>Γεωργακάκης Κ.</i>	βοηθ. Χειρ. Πρ. κλιν.	Προσφυγ. Νοσοκομείον
<i>Γεωργᾶς Π.</i>	παρασκ. Μουσείου	Ἀκαδημείας, 38
<i>Γεωργιάδης Ἀλ.</i>	βοηθ. Φυσκ. Γεωγρ.	Δερδενίου, 36
<i>Γεωργίου Ἐλευθ.</i>	βοηθ. κλινικῆς	Αἰγινήτειον
<i>Γιαμπουράνης Ἀν.</i>	βιβλ. Φοιτ. Ἀναγν.	Κομνηνῶν, 8
<i>Γιαννούλης Ἰω.</i>	διδασκ. Γυμναστηρίου	Κατάτση, 40
<i>Γιαννουλάτου Ἀρτεμ.</i>	βιβλιοφ. Σπουδαστηρ.	Βαλαωφίτου, 8
<i>Γιωμπρῆς Π.</i>	βοηθ. Ἀστοκλ.	
<i>Γκαρμάτη Α.</i>	βοηθ. Ψυχολογ. Ἐργ.	Νέα Ἐρυθραία

<i>Δάλλμας Δ.</i>	ἐπιμ. Ἄν. Χημείας	Λενορμάν, 118
<i>Δανόπουλος Ε.</i>	βοηθ. κλινικῆς	ἐν τῷ Δημοτ. Νοσοκομείῳ
<i>Δεληγιάννης Γ.</i>	ἐπιμελ. κλινικῆς	Μασσαλίας, 3
<i>Δερβέναγας Α.</i>	" "	Ἄγ. Μελετίου, 89
<i>Δέφνερ Μιχ.</i>	παρασκ. Ἐργαστηρίου	Λασκαρίδου, 37 (Καλλιθέα)
<i>Δημητριάδης Δ.</i>	βοηθ. Ἀστυκλινικῆς	Ἄγ. Δημητρίου, 18
<i>Δημησιάνος Β.</i>	ἐπιμελ. Ὀφθαλμολ.	Σολωμοῦ, 19
<i>Διαννελίδης Θ.</i>	ἐπιμ.ε. Ἐργαστηρίου	Δερβενίων, 31
<i>Δραγώνας Εὔσ.</i>	ἐπιμ. Προπ. Χ. κλιν.	Βουλγαρη, 10
<i>Δριῆκος Γ.</i>	Ἐπιμ. Ἐργ. Φυσ. Χημ.	Τριπόδων, 27
<i>Ελευθερίου Δ.</i>	ἐπιμ. Ἐργαστηρίου	Τσόχα, 37
<i>Εὐαγγελίδης Κ.</i>	ἀναπλ. παρασκ.	
<i>Ζαγανιάρης Π.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Σασινοῦ, 4
<i>Ζιούβας Γ.</i>	βοηθ. γυναικολ. κλιν.	
<i>Ζιώγας Α.</i>	βοηθ. Ἀστυκλινικῆς	Φαβιέρου, 35
<i>Ζύμαρης Ματθ.</i>	βοηθ. Ἐργ. Ἐγγειρ.	Ἐρεσσῶ, 53
<i>Ηλιάκις Κ.</i>	βοηθ. Ἐργαστ. Τοξ.	Καλλιπόλεως, 64
<i>Θεοφιλίδης Ι.</i>	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Ἀχαρνῶν, 107
<i>Θεοδωρόπουλος Ἀθ.</i>	βοηθὸς Ἀστρ. Ἐργ.	Ἀστεροσκοπεῖον
<i>Θρουβάλας Δημ.</i>	βοηθὸς Ὀδ. Σχολ.	Σόλωνος, 136
<i>Ἰωαννίδης Δ.</i>	διαχ. Αἰγυπτείου	Σωζοπόλεως, 19
<i>Ἰωαννίδης Μ.</i>	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Πάρνηθος, 74
<i>Ἰωαννόπουλος Δ.</i>	γραμ. Πανεπ. Λέσχης	
<i>Καββασιάδης Κ.</i>	παρασκ. Ἐργαστηρίου	Γ' Σεπτεμβρίου, 45
<i>Καβανόξης Μ.</i>	βοηθ. κλινικῆς	ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ
<i>Κακαβιάτος Δ.</i>	βοηθ. Προπ. Παθ. κλιν.	Προσφ. Νοσοκομείου
<i>Κακρῖδῃ Πην.</i>	βοηθ. Μαθημ. Ἄν.	Ἡρακλείου, 13
<i>Καλαντζῆς Ε.</i>	βιβλ. φοιτ. Ἄναγν.	Χαρδούρη, 16
<i>Καλλίνικος Γρ.</i>	ἐπιμ. Ἐργ. Παιδ. κλιν.	
<i>Κανδῆλης Ἰω.</i>	βοηθ. Μουσ.	Πετμεζῆ, 12
<i>Καπετανίδης Σ.</i>	τεχν. Ἀνατομείου	ἐν τῷ Ἀνατομείῳ (Γουδι)
<i>Καπρᾶνος Κ.</i>	τεχν. Μουσείου.	Ἥχους (συν. Βουρλοποτάμου)
<i>Καραπιπέρης Α.</i>	βοηθ. Ἐργαστ.	Σορβόλου, 21

<i>Καραπλῆς Θ.</i>	παρασκ. Ἐργαστηρίου	τέρμα ὁδ. Κάλβου
<i>Καραπλῆς Π.</i>	βοηθ. Μαιευτ. κλιν.	
<i>Κάρτσωνας Ἄνδρ.</i>	βοηθ. κλινικῆς	ἐν τῇ Πολιτικῷ Νοσοκομείῳ
<i>Κασσάπης Δημ.</i>	βοηθ. Ἐργ. Φυσ.	Βιτωκνή, 4 (Πατήσια)
<i>Κατῆς Α.</i>	ἐπιμ. Ἐργ. Χημ.	Ἄλ. Ραγκαθῆ 70
<i>Κάτσαρης Ν.</i>	βοηθ. Χειρ. κλινικῆς	ἐν Ἀρεταιείῳ
<i>Κασιόπης Γ.</i>	διδ. Γυμναστ.	Τριπόδων, 32
<i>Κιζερίτσκη Γ.</i>	παρασκ. Μουσείου	Κιάφας, 6
<i>Κισκύρας Δ.</i>	βοηθ. Ὀρυκτ. Ἐργ.	Ἄγ. Βαρβάρα (Παγκράτι)
<i>Κισσάβου Μ.</i>	βοηθ. Ψυχολ. Ἐργ.	Φιλεταιρίου, 10 (Παγκράτι)
<i>Κλαπατσέας Α.</i>	βοηθὸς Ἀστοκλινικῆς	Νικίου, 2
<i>Κλωνιζάκης Μ.</i>	" "	ἐν τῇ Ἀστοκλινικῇ
<i>Κοϊτσάνος Ν.</i>	τεχνίτ. Ἐργαστηρίου	ἐν τῷ Φυσιολογείῳ
<i>Κόκορορος Π.</i>	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Κλεισμένους, 4
<i>Κολλιάρης Ι.</i>	τεχν. "	Ἀστεροσκοπεῖον
<i>Κοντὸς Μ.</i>	βοηθ. κλινικῆς	Μεταξῶ, 32
<i>Κορρές Σ.</i>	βοηθ. Σπουδ.	Τσίλλερ, 14
<i>Κοσμᾶς Εὐ.</i>	τεχν. Ἐργαστ. Φυσ.	Μυλοποτάμου 13
<i>Κούβελος Κυρ.</i>	βοηθ. Κλινικῆς	Ἀκαδημείας, 32
<i>Κουγιουμιτζέλης Θ.</i>	βοηθ. Ἐργ. Φυσ.	Ἀραχωβῆς, 23
<i>Κουκῆ Α.</i>	ἐπιμ. Ἐργαστ. Ψυχ.	Θερμοπολιῶν (Ἀμαρουσίου)
<i>Κουφάδος Θ.</i>	φαρμακ. Ἀστοκλινικῆς	Στοᾶ Συγγροῦ
<i>Κράτσας Γ.</i>	ἐπιμ. Ἀκτιν. Ἐργ.	ἐν τῇ Ἀρεταιείῳ
<i>Κωνσταντακάτος Γρ.</i>	Ἐπιμ. Κλινικ. Παθ.	Δημ. Νοσοκομείον
<i>Λαζανᾶς Ἦλ.</i>	ἐπιμ. Χειρ. Κλινικῆς	Ἀχαρνῶν, 10
<i>Λαμπίκης Β.</i>	ιατρός Παν. Γυμναστ.	Τιμολέοντος, 4
<i>Λαμπίρης Σπ.</i>	ἐπιμ. Χειρ. Κλινικῆς	Πολιτικὸν Νοσοκομείον
<i>Λάππας Ἀθ.</i>	ἐπιμ. Β. Μαιευτ. κλιν.	
<i>Λεοντίδης Ι.</i>	βοηθ. Ἀστοκλινικῆς	Ἰῶρας, 30
<i>Λεοντίδης Στ.</i>	γραμμ. Ἀστοκλ.	Πάρνηθος, 61
<i>Λευτάκης Σ.</i>	βοηθ. Κλινικῆς	Κλιν. Λούρου
<i>Λογαράς Γ.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Ἀχαρνῶν, 96
<i>Λουϊζίδου Μαρία</i>	" "	Νοσοκ. Συγγροῦ

<i>Λοῦρος Σπ.</i>	διευθ. Παιδ. τμ. Ἀστ.	Χ. Τρικούπη, 15α
<i>Μαζαράκη Σμ.</i>	νοσοκόμος	ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ
<i>Μαθᾶς Χ.</i>	τεχν. Ἔργ. Φυσικῆς	Ἄργους, 50α
<i>Μαλασπίνα Ἐλ.</i>	βοηθὸς φυσιολ.	
<i>Μαυαλάκης Στ.</i>	βιβλ. Φοιτ. Ἀναγνωστ.	Ἀριστίππου, 22
<i>Μάνεσης Δ.</i>	βοηθ. „ Φυσικ.	Ἴφικράτους, 4
<i>Μάργαρης Δ.</i>	ἐπόπτ. Φοιτ. Ἀναγν.	
<i>Μαργέλος Δ.</i>	τεχν. Ἐργαστ.	Συν. Ζωγράφου
<i>Μαρίνος Γ.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Φαλήρου, 44 (Πειραιοῦ)
<i>Μαρτίνος Κ.</i>	κηπουρὸς Βοτ. κήπου	ἐν τῷ Βοτ. Κήπῳ
<i>Ματθαῖος Ν.</i>	γραμματεὺς Π. Λέσχ.	Ἄγ. Φανουρίου, 54
<i>Μελανίτης Ν.</i>	βοηθ. Ἔργ. Παιδαγ.	Σκουφᾶ - Λυκαβητεῶν
<i>Μελᾶς Π.</i>	βοηθ. Ἀστυκλ.	Ἐβνάρδου, 60
<i>Μελισσηνὸς Ἰω.</i>	ἐπιμ. Παθ. Ἀνατ.	Ἀσκληπιοῦ, 9
<i>Μενεγάκης Ἰω.</i>	ἐπιμ. Φυσιολογ.	Μαυρομηχάλη, 95
<i>Μίχας Δ.</i>	βοηθ. Ἔργ. Χημ. Τρ.	Βούλγαρη, 134 (Πειραιοῦ)
<i>Μιχόπουλος Β.</i>	ἐπιμ. Ἀρεταιεῖου	ἐν τῷ Ἀρεταιεῖῳ
<i>Μητσόπουλος Μάξ.</i>	ἐπιμ. Μουσείου	Μεταξᾶ, 22
<i>Μοναστηριώτου Ἰω.</i>	νοσοκόμος	ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ
<i>Μορέλλας Α.</i>	διευθ. Δερμ. τμ. Ἀστ.	Ἀριστείδου, 2
<i>Μόσχος Ι.</i>	παρασκ. Ζησολ. Μουσ.	Ἰσαύρων, 18
<i>Μπαλαμπάνης Ν.</i>	κηπουρ. Βοτ. κήπου	ἐν τῷ Βοτανικῷ Κήπῳ
<i>Μπουρδάκος Γρ.</i>	βοηθ. φιλοσοφ. Σπουδ.	Ἐπικούρου, 14
<i>Μπυραβᾶκος Β.</i>	παρασκ. Μουσείου	Ἄγ. Νικόλαος (κάτω Πατήσια)
<i>Μωραΐτης Εὐ.</i>	τεχν. Ἀνατομείου	Συν. Αναπήρων (Ἀμπελόκηποι)
<i>Μωραΐτης Ἰω.</i>	τεχν. Παθ. Ἀνατ.	Ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ (Γουδὶ)
<i>Ναυπλιώτης Κ.</i>	διευθ. γυν. Ἀστυκλ.	Μιαούλη, 2
<i>Νικολακόπουλος Ι.</i>	βοηθ. Ὀφθ. κλινικ.	Πανεπιστημίου, 22
<i>Νικολαΐδου Εὐ.</i>	βοηθ. Παν. λέσχης	Μεσογειῶν, 204α
<i>Πηγουλάτος Ν.</i>	ἐπιμ. Ἐργαστηρίου	Θεάτρου, 4
<i>Παλαιολόγος Κ.</i>	ἐπιμ. Ἔργ. Φυσικῆς	Ἀσκληπιοῦ, 131
<i>Παπαβασιλείου Μ.</i>	„ „ Τοξικ.	Ἄγ. Δημητρίου, 10 (Κηφισσιὰ)
<i>Παμπούκης Γ.</i>	διευθ. Νευρολ. Ἀστ.	Χ. Τρικούπη, 33

<i>Παναγιώτου Π.</i>	παρασκ. Ἐργαστηρίου	Καρουατίδων, 4
<i>Παπαγεωργιάδου Μ.</i>	βοηθ. Φυσιολογείου	Ζεφύρου - Μαβίλη
<i>Παπαδάκη Στέλλα</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Θουκοδίδου, 4
<i>Παπαδάκης Στ.</i>	ἐπιμ. "	Ἡράκλειον Ἀττικῆς
<i>Παπαδάτος Δ.</i>	βοηθ. προπ. κλινικ.	Προσφυγικὸν Νοσοκομεῖον
<i>Παπαδοπούλου Στ.</i>	" Ἐργ. Ὑγιεινῆς	
<i>Παπαευσταθίου Η.</i>	παρασκ. Μουσείου	Τήγνου, 44
<i>Παπαθανασίου Ν.</i>	βοηθ. Ἐργ. κλινικῆς	ἐν τῷ Αἰγυνητείῳ
<i>Παπαμιλιτιάδης Μ.</i>	βοηθ. Ἐργαστ. Ὀφθ.	Πανεπιστημίου 22
<i>Παπαντωνίου Εὐθ.</i>	διδ. Ὀδοντιατρ. Σχολ.	᾽Οθωνος, 8
<i>Παπασταθάτος Γ.</i>	βοηθ. Ὀργαν. Χημ.	Ἀγρησιλάου, 22
<i>Παπασταματίου Ι.</i>	ἐπιμελ. Μουσείου	Ἀριστίππου, 9
<i>Παπαχριστοφίλου Κ.</i>	Νοσοκ. Ἀστοκλ.	
<i>Παστουρματζῆς Χ.</i>	βοηθ. Παθ. Ἀνατομ.	Αἰλιανοῦ, 7
<i>Παισοῦρη Εὐγ.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Τσαμαδοῦ, 29
<i>Παυλίδης Νικ.</i>	Ἐπιμελ. Α. Μηευτ. κλ.	
<i>Περιστεράκης Σ.</i>	βοηθ. Ἐργ. Φυσικῆς	Κλαδᾶ, 20
<i>Πετρίδης Πέτρ.</i>	παρασκ. Ἀνατομείου	Προέκ. ὁδοῦ Σκόρου, 17
<i>Πετρόπουλος Κ.</i>	ἐπιμ. Ἐργαστηρίου	Σόρου, 28
<i>Πικιὸς Α.</i>	διευθ. Πανεπ. Γυμν.	Οἰκονόμου, 15
<i>Πολυχρονέας Δημ.</i>	ἐπιμ. Ὀδοντ. Σχολείου	Παπαρρηγοπούλου, 3
<i>Πολυχρόνης Π.</i>	βοηθ. " "	Θεμιστοκλέους - Γραβιάς
<i>Πράσινος Κ.</i>	τεχν. Ἐργ. καὶ Φυσ.	
<i>Πύρρος Χρ.</i>	βοηθ. Παθ. κλινικ.	ἐν τῷ Πολιτ. Νοσοκομείῳ
<i>Ράλλη Ἐλ.</i>	παρασκ. Ἐργ. Γεωγρ.	Σάμου, 72β
<i>Ρήγας Κ.</i>	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Ἀστεροσκοπεῖον
<i>Ρενιέρης Κ.</i>	ἐπιμελ. "	Μάνης, 6
<i>Σάββας Ἀλ.</i>	βοηθ. Ἀνατομείου	Μελενίου, 9
<i>Σαμαρᾶς Σ.</i>	ἐπιμ. Ἐργαστηρίου	Φθιώτιδος, 5
<i>Σβεργίου Μιλ.</i>	παρασκ. Ἐργ. Γεωγρ.	Κάτω Περιστ. τετρ. 44 ἀρ. 391
<i>Σιαπκαρᾶς Π.</i>	παρασκ. Ἐργ. Φυσικ.	Σόλωνος, 104
<i>Σιγάλας Π.</i>	βοηθ. Α' Χειρ. Κλιν.	
<i>Σίδερη Αἰκ.</i>	παρασκ. Ἐργαστηρίου	Δερβενίων, 24

Σιμωνέντος Α.	ἐπιμελ. κλινικῆς	Καπνοκοπτηρίου, 2
Σκαραμαγκᾶς Π.	ἐπιμ. Ἄρετ.	ἐν τῷ Ἄρεταιείῳ
Σκλαβοῦνος Α.	βοηθ. Ἀνατομείου	Τσακάλωφ, 20
Σπεράντζας Ν.	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Φουλῆς, 35
Σπυράντης Ἀνδ.	παρασκ. "	Ἡλιοπόλεως, 56 (Ν. Κοκκινιά)
Σπυράτος Σπυρ.	βοηθ. κλινικῆς	Σπευσίπου, 3
Σταθάτος Π.	βοηθ. Χειρ. κλινικῆς	ἐν τῷ Ἄρεταιείῳ
Στάθης Ε.	βοηθ. Ἔργ. Ἀν. Χημ.	Βασ. Βουλγαροκτόνου
Στάθη Αἰκ.	βοηθ. Ἐργαστηρίου	Φωτίου Πατριάρχου
Σταθόπουλος Γ.	τεχν. Φαρμ.	Ἐν τῷ Ἐργαστ. (Γουδί)
Στριφτοῦ Αἰκ.	βοηθ. Ἔργ. Παιδαγ.	Ἀχιλλέως, 16
Συλλαντάτος Α.	βοηθ. Προπαιδ.	Καλλιόπης 6α (Παγκράτη)
Σφρετικόπουλος Π.	βοηθ. κλιν.	
Σωτηριάδου Ἐλ.	ἐπιμελ. Ἐργαστηρίου	Σκουφᾶ, 59
Τάχος Β.	ἐπιμελ. Ὀδοντιατρ.	Ἄγιου Μελετίου, 54
Τζώτζης Δημ.	βοηθ. Ὀδοντ. Σχολ.	Σκόπα, 2
Τομπρογιάννης Α.	διδάσκ. Παν. Γορν.	Σπευσίπου, 44
Τολιοπούλου Μαρ.	βοηθ. Ἔργ. Μ. κλιν.	
Τούντας Β.	ἐπιμ. Βοτ. Κήπου	Πειραιῶς, 54
Τσατσαῆς Γεώργ.	βοηθ. Φαρμ. Χημ.	Ἀκομιναίου Ἄγ. Παύλου
Τσεβᾶ Ἀλκμ.	βοηθ. Ἔργ. Ἱατρικῆς	Κεραμεικοῦ, 116
Τσιλιγγίρης Ἐ.	παρασκ. Μουσείου	Σον. Ἄγ. Στυλιανοῦ
Τσοπέλας Β.	βοηθ. κλινικῆς	Πανεπιστημίου, 22
Τσοῦχλος Ν.	ἐπιμ. γ' παθ. Κλινικ.	Τζώρτζη, 19
Φῖνος Β.	ἐπιμ. Κλιν. Παιδαγ.	Μαμούρη, 2
Φλέσσας Π.	τεχν. Ἀνατομείου	Ἄδριανοῦ, 11α
Φλώρος Α.	διευθ. Παθ. Τμ. Ἀστ.	Γ' Σεπτεμβρίου, 37
Φούφας Χ.	παρασκ. Βοταν. Ἔργ.	Καραϊσκού, 154 (Πειραιᾶ)
Φωτεινός Π.	ἐπιμελ. κλιν.	ἐν τῷ Συγγρεΐῳ
Φωτιάδου Ἐλ.	Ἐπιτηρ. Αἰγινητείου	Αἰγινητείου Νοσοκομείου
Φρονιμόπουλος Ι.	βοηθ. Ὀφθαλμολ.	Καλλιφρονᾶ, 70
Χαραμῆς Ι.	βοηθός Ἀρεταιείου	Ἄρεταιείου
Χαροκόπος Σπ.	βοηθός κλινικῆς	Νοσοκομ. Παίδων

Χατζηϊωάννου Ε.	βιβλιοφ. Ίατρ. Σπουδ.	Λεμπέστη, 28
Χατζηκωνσταντίνου Ι.	διδ. Παν. Γυμναστ.	Τρίτωνος - Νηρέως (Π. Φαλήρου)
Χατζηλίας Ἀγ.	βοηθ. Κλινικῆς	Αἰγινήτειον
Χατζησαράντος Χ.	ἐπιμελ. Ζωολ. Μουσ.	Καψάλη, 11
Χριστοφοῦρας Εὐστρ.	ἐπιμ. Ὁδ. Σχολείου	Σόλωνος, 100
Χρυσούλη Ἀντωνία	φαρμακ. Αἰγινήτειου	Καλλιφρονᾶ, 66

2. Ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ.

Ἀνδρονίκου Μ.	κλητῆρ Ὁδοντ. Σχολ.	Δελγηεώργη, 35
Βλάχου Εἰρ.	ὄπηρ. Ἐργαστηρίου	Εὐμένους (Γούδα).
Βλάχος Κ.	κλητῆρ Ἀνθρωπ.	
Βόγγας Κ.	κλητῆρ Φυσιολογίου	Συνοικία Ἀγ. Στολιανοῦ
Βουγιούκα Ἀν.	ὄπηρέτ. Παν. Λέσχης	Πειραιῶς, 29
Βουζούκη Π.	" Ἐργ. Ὁργ. Χημ.	Φιλοπάππου, 4
Γεωργίου Κ.	κλ. Α' χεῖρ. κλιν.	
Γεωργίου Σωτ.	ἐπιστ. Ἀνορ. Χημ.	Ἀγ. Ἰσιδώρου, 5α
Γκολφινουπούλου Β.	ὄπηρ. Παν. Γυμν.	Χαρ. Τρικοῦπη, 30
Γραμματικοῦ Ἑλλ.	ὄπηρ. Ἐργαστηρίου	Καβάλας, 36
Δρόσος Ν.	κλητῆρ Παν. Λέσχης	Συν. Καισαριανῆς (Ἀγ. Νικολ.)
Εὐαγγελίδου Γ.	ὄπηρέτ. Ἐργαστηρίου	Ν. Ι. Ἐργ. (Γουδί)
Ζάγουρας Δ.	ἐπιστάτ. "	Συνοικία Ἀγ. Στολιανοῦ
Ζῆκος Α.	" "	Ὁμήρου, 24
Ζυγούμης Π.	" Ἐργ. Παιδαγ.	Γκούζη, 14
Ἰωάννου Π.	ὄπηρ. Παλαιοντ. Ἐργ.	Ἰπποκράτους, 161
Καμπάνης Ἀντ.	κλητ. Γυμναστ.	
Καραγιαννίδης Γ.	κλητ. Φοιτητ. Ἀναγν.	Συν. Καισαριανῆς
Καταλαγαριανὸς Γ.	ἐπιστ. Ἐργαστηρίου	Πεῦκον Γεραμάνη
Κεφαλοπούλου Ἀργ.	κλητῆρ Ἐργαστηρίου	Ν. Ι. Ἐργ. (Γουδί)
Κηπουροῦ Β.	ὄπηρέτ. "	Περαῖθου, 15
Κλειτινίκου Τασ.	ὄπηρέτ. Ἐργαστηρίου	Καρνεάδου, 24
Κονδύλης Θ.	ἐπιστ. Ἐργαστηρίου	Ἀγία Ἀρτεμῖς (Γούδας)
Κουλοβασιλοπούλου Ζ.	ὄπηρ. Ὁδ. Σχολείου	Κλάδου, 9

<i>Λαγανᾶς Ἦλ.</i>	κλητ. Ἀστεροσκοπ.	Ἀστεροσκοπεῖω
<i>Λάμπρος Κ.</i>	κλητῆρ Παν. λέσχης	Π. Φαλήρω (πλησ. ἀεροδρομ.)
<i>Μακρῆς Κ.</i>	ἐπιστ. Ἐργ. Ἀν. Χημ.	Νικηφόρου Οὐρανοῦ, 42
<i>Μανιουδάκη Ἐλ.</i>	κλητῆρ Κλινικῆς	Ἦλιδας, 17
<i>Μαρίνος Μ.</i>	θυρωρ. Αἰγινήτιου	Αἰγινήτειον
<i>Μαρούδας Σπ.</i>	κλητῆρ Ἱστορ. Σπουδ.	Ναρκίσου, 5 (Σεπόλια)
<i>Μητσάκης Θ.</i>	κλητ. Ἐργαστηρίου	Καλλίπου, 54
<i>Μουστάκης Γ.</i>	κλητ. Φαρμ. Χημ.	Ἐγ. Φανορίου, 60
<i>Μπαλαρᾶς Ἦλ.</i>	κλητ. Κλινικῆς	Πανεπιστημίου, 22
<i>Μπλέτσα Ἐλ.</i>	ὄπηρ. Ζωολ. Ἐργ.	Φωτίου Πατριάρχου, 3
<i>Μυλωνόπουλος Ἀνδρ.</i>	κλητῆρ ὄπ. Σπουδ.	
<i>Νικολοπούλου Ἀ.</i>	ὄπηρέτ. Ἐργαστηρίου	Διδύμων, 26
<i>Οἰκονομίδης Γ.</i>	κλητῆρ Πειρ. Ψυχ.	ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ
<i>Οὔντριας Χρ.</i>	κλητῆρ Ζ. Ἐργαστ.	Ἐγ. Χαραλάμπους, 19
<i>Παγώνη Μ.</i>	ὄπηρέτ. Φυσιολογείου	Ἀγαθάργου, 7
<i>Παναγόπουλος Δ.</i>	κλητ. Ἀστοκλινικῆς	Ἀριστείδου, 6
<i>Παναγοπούλου Σ.</i>	ὄπηρέτρ. Ἀστοκλιν.	ἐν τῇ Ἀστοκλινικῇ
<i>Παπαδάκης Μ.</i>	κλητῆρ Ἐργ. σεισμ.	Κηφισοῦ, 27 (Ν. Φάληρον)
<i>Παπαδημητρακόπουλος Γ.</i>	ἐπιστ. Ἐργαστηρ.	Ζακυνθῶν, 5
<i>Παπαδημητρίου Ἀδ.</i>	κλητῆρ α' χειρ. κλιν.	Πολιτ. Νοσοκομείῳ
<i>Παπανδρέου Εἰρ.</i>	ὄπηρέτ. Ἐργαστηρίου	Δημοκρίτου, 35
<i>Πάσσαλης Β.</i>	κλητ. Χειρ. κλινικῆς	Συν. Ὑμηττοῦ τετρ. 24
<i>Πατεράκης Στ.</i>	" Σπουδ. Φιλ. Σχ.	Πλατ. Ἐγ. Δημητρίου, 2
<i>Περγάμαλης Γ.</i>	κλητ. Φοιτητ. Ἀναγ.	Βουλευσιμένης, 36
<i>Πετροπέλος ἢ Πέτρου Ἀλ.</i>	κλητῆρ Κλινικῆς	ἐν τῷ Ἀνατομείῳ (Γουδί)
<i>Πιτσινή Χαρ.</i>	κλητῆρ Ἀνατομείου	Ἀρτοτίτης, 58
<i>Πολυμέρης Κ.</i>	κλητῆρ Αἰγινήτειου	Προσφ. Νοσοκομείῳ
<i>Πολυχρονιάδης Χ.</i>	κλητ. Χειρ. κλιν.	Ἰσαύρων, 48
<i>Πουλόπουλος Η.</i>	κλητῆρ Ἐργαστηρίου	Πρωτανείου, 9
<i>Πρέκας Ἦλ.</i>	κλητ. Ἐργ. Γεωγρφ.	Ν. Ι. Ἐργ. (Γουδί)
<i>Ράτης Ἀγγ.</i>	κλητ. Προπ. Η. κλιν.	
<i>Ραντόπουλος Γ.</i>	κλητῆρ Ἐργαστηρίου	Ἐγ. Ἐλεούσης, 19
<i>Σισάκης Μ.</i>	κλητῆρ Ἐργαστ. Ἐγγ.	Μεγ. Ἀλεξάνδρου, 14

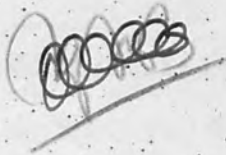
<i>Σκαλτοῦ Ἄννα</i>	κλητὴρ φαρμ. Χημ.	Α. Σγουροῦ, 4
<i>Σουσανόγλου Γ.</i>	θυρωρὸς φοιτ. Ἄναγν.	Κάλβου, 66
<i>Σπυράκη Ἄννα</i>	κλητὴρ Ἐργαστηρίου	Ν. Ι. Ε. (Γουδι)
<i>Στηθόπουλος Γ.</i>	κλητ. Παν. Λέσχης	Καρύτση, 14
<i>Σταυρίδου Χ.</i>	ὄπτηρ. Ὄδοντ. Σχολ.	Ἄλεξάνδρας (Νέα Ἀνατολή), 28
<i>Συγκελίδης Α.</i>	θυρ. Φοιτ. Ἄναγν.	Συνοικ. Ν. Φιλαδελφείας
<i>Τσαβέλα Λαμπρ.</i>	κλητ. Ὄδοντιατρικῆς	Σίνα, 3
<i>Τριαντάφυλλος Σ.</i>	κλητὴρ Ὀργ. Χημ.	Πετσῶν, 15
<i>Τσιλιγγίρης Γ.</i>	ἐπιστ. Ἐργαστηρίου	Συν. Πλακάκι (Ἄλυσίδα)
<i>Τσιμούρης Θωμ.</i>	κλητ. Ὄδ. Σχολείου	Σινᾶ, 3
<i>Χατζηγιάνης Β.</i>	κλητ. Παθ. κλινικῆς	ἐν τῷ Πολιτ. Νοσοκομείῳ
<i>Χατζηκωνσταντίνου Μ.</i>	ὄπτηρ. Χημείου	ἐν τῷ Χημείῳ
<i>Χλέντζερη Α.</i>	ὄπτηρ. Πανεπ. Λέσχης	Θήρας (συν. Λεβίδου).
<i>Χούλιας Φωτ.</i>	κλητὴρ Νομ. Σπουδ.	Ἄποστόλου Παύλου, 19

Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης
Βιβλιοθήκη

I

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑΙ ΑΡΧΑΙ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ

Α΄
Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α΄ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ι Σ

Δημοσθένης Στεφανίδης
τακτικός καθηγητής τῆς Σχολῆς
τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Β΄ Σ Υ Γ Κ Λ Η Τ Ο Σ

1. Ὁ **Πρύτανις**: Δημοσθένης Στεφανίδης, τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.
 2. Ὁ **Προπρύτανις**: Στίλβων Κυριακίδης, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.
 3. Ὁ **Ἀντιπρύτανις**: Τρόφων Καραντάσης, τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.
 - 4-6. **Οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν**:
Ἰωάννης Βογιατζίδης, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.
Μιχαὴλ Δένδιας, τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.
Πέτρος Κοτσός, τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.
 - 7-9. **Οἱ Συγκλητικοί**:
Χαρίτων Χαριτωνίδης, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.
Ἀβροτέλης Ἐλευθερόπουλος, τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.
Μάξιμος Μαραβελάκας, τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.
-

Β'
ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ι. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Α' Τακτικοί Καθηγηταί :

1. *Γεώργιος Γρατσιωΐτης*, τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
2. *Νικόλαος Παππαδάκης*, τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
3. *Ἰωάννης Βογιατζίδης*, *Κοσμήτωρ*, τῆς Βυζαντινῆς καὶ συγχρόνου αὐτῇ Γενικῆς Ἱστορίας (1 Νοεμβρίου 1926).
4. *Ἰωάννης Παπαδόπουλος*, τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
5. *Χαρίτων Χαριτωνίδης*, τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
6. *Στίλιων Κυριακίδης*, *Προπύτασις*, τῆς Ἐθνησκειᾶς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, τοῦ Ἰδιωτικοῦ Βίου καὶ τῆς Λαογραφίας (1 Νοεμβρίου 1926).
7. *Γιάννης Ἀποστολάκης*, τῆς Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
8. *Μανόλης Τριανταφυλλίδης*, τῆς Γλωσσολογίας (1 Νοεμβρίου 1926).
9. *Χιρλάμπος Θεοδορίδης*, τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας (1 Νοεμβρίου 1926).
10. *Κωνσταντῖνος Ρωμαῖος*, τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀρχαίας Τέχνης (9 Ἀπριλίου 1928).
11. *Ἐνστροάτιος Πελεκίδης*, *Προκοσμήτωρ*, τῆς Ἐπιγραφικῆς καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχαιοτήτων (9 Ἀπριλίου 1928).
12. *Ἀλέξανδρος Δελμοῦζος*, τῆς Παιδαγωγικῆς (14 Δεκεμβρίου 1928).
13. *Δημήτριος Ἐδαγγελίδης*, τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης (28 Ἰουνίου 1932).
14. *Ἰωάννης Θεοδορακόπουλος*, τῆς Συστηματικῆς Φιλοσοφίας (10 Φεβρουαρίου 1933).

Β' Ἐκτακτοί Καθηγηταί :

α' Αὐτοτελῶν ἑδρῶν :

1. *Ἀντώνιος Σιγάλας*, τῆς Παπυρολογίας καὶ Παλαιογραφίας (1 Νοεμβρίου 1926).

2. *Μιχαήλ Λάσκαρις*, τῆς Ἱστορίας τῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου (1 Νοεμβρίου 1926).
3. *Ἰωάννης Κακριδῆς*, τῆς Κλασσικῆς Φιλολογίας (10 Φεβρουαρίου 1933).
β' Ἐπικουρικῶν ἐδρῶν :
4. *Λάζαρος Βελέλης*, τῆς Ἱστορίας καὶ Φιλολογίας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἄλλων Σημιτικῶν Λαῶν (18 Δεκεμβρίου 1928, τὸ δεύτερον 22 Μαρτίου 1932).

Γ' Ὑφηγηταί :

1. *Ἰωάννης Ἰμβριώτης*, τῆς Ψυχολογίας (12 Ἰουλίου 1932).

II. ΣΧΟΛΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' Τακτικοὶ Καθηγηταί :

1. *Περικλῆς Βιζουκίδης*, *Προκοσμήτωρ*, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων Ἀστικοῦ Δικαίου (9 Ἀπριλίου 1928).
2. *Ἰωάννης Σπυροπούλος*, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου (9 Ἀπριλίου 1928).
3. *Δημοσθένης Στεφανίδης*, *Πρύτανης*, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς) (9 Ἀπριλίου 1928).
4. *Ἄβροτέλης Ἐλενθερόπουλος*, τῆς Κοινωνιολογίας (7 Μαρτίου 1929).
5. *Μιχαήλ Δένδιας*, *Κοσμήτωρ*, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (7 Μαΐου 1930).
6. *Χαράλαμπος Τζωρτζόπουλος*, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (20 Δεκεμβρίου 1932).
7. *Δημήτριος Καστόρχης*, τῆς Ἐφηρεοσμένης Ποινικῆς Ἐπιστήμης (Ἐγκληματολογίας, Σωφρονιστικῆς κ.τ.λ.) (20 Δεκεμβρίου 1932).
8. *Δημήτριος Σάντης*, τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας (15 Δεκεμβρίου 1933).

Β' Ἐκτακτοὶ Καθηγηταί :

α' Αὐτοτελῶν ἐδρῶν :

1. *Ἡλίας Κυριακόπουλος*, τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας (25 Σεπτεμβρίου 1929).
β' Ἐπικουρικῶν ἐδρῶν :
2. *Γεώργιος Φαρδῆς*, τοῦ Σύνταγματικοῦ Δικαίου (3 Ὀκτωβρίου 1929).
3. *Παναγιώτης Πέροδικας*, τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου (31 Ἰανουαρίου 1931).

4. *Χαράλαμπος Φραγκίστας*, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (30 Δεκεμβρίου 1932).

Γ' Ὑφηγηταί :

1. *Ἀλέξανδρος Λιτζερόπουλος*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (7 Αὐγούστου 1930).
2. *Πίνδαρος Χριστοδουλόπουλος*, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (18 Μαρτίου 1932).
3. *Γρηγόριος Κασσιμάτης*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (18 Μαρτίου 1932).
4. *Ἀλέξανδρος Κόκκαλης*, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (29 Μαρτίου 1932).
5. *Μάριος Τσιμάρας*, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς (19 Σεπτεμβρίου 1933).

Δ' Διδάσκαλοι :

1. *Δημήτριος Σταύρου*, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

ΙΙΙ. ΣΧΟΛΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' Τακτικὸὶ Καθηγηταί :

1. *Πέτρος Κοντός*, *Κοσμήτωρ*, τῆς Δασικῆς Διαχειριστικῆς καὶ Δασικῆς Πολιτικῆς (7 Ὀκτωβρίου 1927).
2. *Ἀναστάσιος Οἰκονομόπουλος*, τῆς Ὑλοχρηστικῆς καὶ Ὑλωρικῆς (μετὰ Δασικῆς Διοικητικῆς) (7 Ὀκτωβρίου 1927).
3. *Κωνσταντῖνος Σκλαβοῦνος*, τῆς Ξυλομετρικῆς, Δασικῆς Ἐκτιμητικῆς καὶ Ὑλοστατικῆς μετὰ Θηραματικῆς (7 Ὀκτωβρίου 1927).
4. *Φώτιος Παλιατσέας*, τῆς Γεωργικῆς Χημείας (15 Αὐγούστου 1928).
5. *Μάξιμος Μαραβελάζης*, *Προκοσμήτωρ*, τῆς Ὄρουκτολογίας, Πετρολογίας καὶ Γεωλογίας (15 Αὐγούστου 1928).
6. *Ἡλίας Μαρσιολόπουλος*, τῆς Μετεωρολογίας καὶ Κλιματολογίας (15 Αὐγούστου 1928).
7. *Τρόφων Καραντάσης*, *Ἀντιπρόεδρος*, τῆς Χημείας (15 Αὐγούστου 1928).
8. *Θεόδωρος Βαρόπουλος*, τῶν Μαθηματικῶν (19 Ἰανουαρίου 1931).
9. *Νικόλαος Περγάκης*, τῆς Φυσικῆς (19 Ἰανουαρίου 1931).
10. *Ἀλέξανδρος Βογιατζόγλου*, τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας (23 Δεκεμβρίου 1932).
11. *Ἐπαμεινώνδας Κυπριάδης*, τῆς Γεωργίας (Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς) καὶ Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς Γεωργίας (12 Ἰανουαρίου 1934).
12. *Δημήτριος Καββάδας*, τῆς Βοτανικῆς (16 Ἰανουαρίου 1934).
13. *Χρῖστος Μουλόπουλος*, τῆς Δασοκομίας καὶ Ἐδαφολογίας (30 Ἰανουαρίου 1934).

Β' Ἑκτακτοὶ Καθηγηταί :

α' Αὐτοτελῶν ἑδρῶν :

1. *Γεώργιος Νικολίτσας*, τῆς Τοπογραφίας, Ὀδοποιίας καὶ Μεταφορῶν (9 Ἰανουαρίου 1934).

β' Ἐπικουρικῶν ἑδρῶν :

2. *Γεώργιος Ἀθανασόπουλος*, τῆς Ζωολογίας (3 Ὀκτωβρίου 1929, τὸ δεύτερον 23 Φεβρουαρίου 1934).
3. *Ὄθων Πυλαρινός*, τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Μηχανικῆς (24 Φεβρουαρίου 1933).

Γ' Ὑφηγηταί :

1. *Νικόλαος Ἐμπειρίκος*, τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς (26 Σεπτεμβρίου 1930).
2. *Ἰωάννης Δημητριάδης*, τῆς Ζωοτεχνίας (Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς) (28 Φεβρουαρίου 1931).
3. *Ἰωάννης Γραισιᾶτος*, τῆς Θεωρητικῆς καὶ Μαθηματικῆς Φυσικῆς (31 Ἰουλίου 1931).
4. *Φίλων Βασιλείου*, τῶν Μαθηματικῶν (14 Φεβρουαρίου 1933).
5. *Μάνθος Κοτσιόπουλος*, τῆς Γεωργικῆς Τεχνολογίας (11 Ἰουνίου 1933).
6. *Κωνσταντῖνος Λιβαδάς*, τῆς Ἀνατομίας καὶ Φυσιολογίας τῶν ἀγροτικῶν ζῴων μετὰ στοιχείων Κτηνιατρικῆς (8 Σεπτεμβρίου 1933).
7. *Ἰωάννης Παπαδάκης*, τῆς Καλλιτερέψεως Φυτῶν (11 Μαΐου 1934).
8. *Βασίλειος Χρηστίδης*, τῆς Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς Γεωργίας (11 Μαΐου 1934).

Δ' Διδάσκαλοι :

1. *Λύσανδρος Γεωργιάδης*, τῆς Σχεδιάσεως.
2. *Συμεὼν Γούδας*, τῆς Δενδροκομίας καὶ Ἐλαιοκομίας.
3. *Γεώργιος Παπαναούμ*, τῆς Σηροτροφίας καὶ Μελισσοκομίας.

Γ' ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΕΦΟΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

Α' ΠΡΥΤΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ Πρύτανης: *Δημοσθένης Στεφανίδης, πρόεδρος.* Ὁ Προπρύτανης: *Στίλμων Κυριακίδης.* Ὁ Ἀντιπρύτανης: *Τρύφων Καραντάσης.*
Οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν: *Ἰωάννης Βογιατζίδης, Μιχαὴλ Δένδιας καὶ Πέτρος Κοττός.*

Β' ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τακτικὰ Μέλη: Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ *Κ. Ρωμαῖος, Κ. Σκλαβοῦνος, Δ. Εὐαγγελίδης, Ἰ. Θεοδοωρακόπουλος καὶ Δ. Κ. Σάντης.*
Ἀναπληρωματικὰ Μέλη: Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ *Ν. Γ. Παππαδάκις, Ἰ Παπαδόπουλος καὶ Δ. Καββάδας.*

Γ' ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

(Τριετία 1932-35).

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ: *Στ. Π. Κυριακίδης, Μ. Ἀ. Δένδιας καὶ Τρ. Καραντάσης.*

Δ' ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ: *Γ. Κ. Γρατσιᾶτος, Ν. Γ. Παππαδάκις καὶ Μ. Ἀ. Δένδιας.*

Ε' ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

(Τριετία 1932-35).

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ: *Δ. Εὐαγγελίδης, Δ. Σ. Στεφανίδης καὶ Ἀ. Οἰκονομόπουλος.*
Διευθυνταὶ τῶν Ἐπιστημονικῶν Ἐπετηρίδων τῶν οἰκείων Σχολῶν: οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ *Γ. Κ. Γρατσιᾶτος, Ἰ. Γ. Σπυρόπουλος καὶ Θ. Βαρόπουλος.*

Σ' ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ: *Χ. Τζωρτζόπουλος, Ἰ. Θεοδοωρακόπουλος καὶ Δ. Καββάδας.*

Ζ' ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταί: *Μ. Υ. Μαραβέλας* καὶ *Χ. Τζωρτζόπουλος*
καὶ ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς *Χ. Φραγκίστας*.

Η' ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Κοσμήτορες τῶν Σχολῶν.

Δ'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Δημήτριος Κάρκας

Α' ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Γραμματεὺς: Ἄντωνιος Δαμασκηνίδης (προσωρινῶς).

Γραφεὺς: Ἀῦρα Δανάλη.

Δακτυλογράφοι: Δομνίκη Χατζηχρήστου καὶ Ἀναστασία Βέλλη.

Β' ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟΥ

Γραφεὺς: Μαρία Μπλιδάνη.

Γ' ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΧΟΛΩΝ

Γραμματεῖς: α) τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς: Ἰωάννης Σπαθάρης.

β) τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστη-
μῶν: Ἄντωνιος Δαμασκηνίδης.

γ) τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστη-
μῶν: Βασίλειος Παπασωτηρίου.

Γραφεῖς: Ταξιάρχης Ἀλεξίου καὶ Ἀπόστολος Δεομεντζόπουλος.

Δ' ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

Λογιστής: Ἄγγελος Ζορμπᾶς.

Ἐπιλογιστής: Βασίλειος Σαραφίδης.

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ἰωάννης Λαδάς

ΙΑΤΡΟΣ

Δημήτριος Κορητικός

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ἐπιστάτης κτηρίου : *Γεώργιος Λουκᾶτος*. Ἀρχικλητήρ : *Αἰμίλιος Μαρουλάς*. Κλητήρες : *Στέλιος Καμπακάκης, Περικλῆς Μαυροφρούδης, Γεώργιος Σαρίκας, Ἀθανάσιος Σοφόγλου, Νικόλαος Χριστοδούλου, Θεόδωρος Δαμιλάκος, Ἰωάννης Ἰωαννίδης, Ἀπόστολος Κοττοκλώτσης, Γεώργιος Ἀσβεστάς, Ἀγγελος Ζαφειριάδης*. Θυρωρός : *Ἀναστάσιος Νυφιώτης*. Κηπουρός : *Κωνσταντῖνος Χρίστου*. Καθαρίστριαι : *Μαρία Ζουμπούλη, Ἀγγελικὴ Καρπούζη, Σοφία Μαρουλίδου, Σοφία Μαυροπούλου, Ὀλγα Σπανοῦδη*.

Ε΄

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

Ι. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α΄ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Προϊστάμενος : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Χαράλαμπος Θεοδοωρίδης*.
Βοηθός : *Βικτωρία Διαμαντοπούλου*.

Β΄ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Προϊστάμενος : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γεώργιος Γρατσιῶτας*.
Βοηθός : *Δημήτριος Καρακώτας*.

Γ΄ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Προϊστάμενος : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Γιάννης Ἀποστολάκης*.
Βοηθός : *Βασίλειος Κυπαρίσσης*.

Δ' ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Προϊστάμενος: ὁ τακτικός καθηγητὴς Ἰωάννης Βογιατζίδης.

Βοηθός: Δεωνίδας Πολέμης.

Ε' ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Προϊστάμενος: ὁ τακτικός καθηγητὴς Κωνσταντῖνος Ρωμαῖος.

Βοηθός: Ζαχαρίας Ζαχαρόπουλος.

II. ΣΧΟΛΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Προϊστάμενος: ὁ τακτικός καθηγητὴς Περικλῆς Βιζουκίδης.

Βοηθός: Γεώργιος Θεοδοσιάδης.

Β' ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Προϊστάμενος: ὁ τακτικός καθηγητὴς Μιχαὴλ Λένδιας.

Βοηθός: Παναγιώτης Μάτσος.

Γ' ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Προϊστάμενος: ὁ τακτικός καθηγητὴς Δημήτριος Σάντης.

Βοηθός: Ἀλέξανδρος Σακελλαρόπουλος.

Δ' ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Προϊστάμενος:

Βοηθός:

III. ΣΧΟΛΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΔΑΣΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικός καθηγητὴς Πέτρος Κοτιός.

Ἐπιμελητής: Δημήτριος Κατσάνος.

Β' ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικός καθηγητὴς Θεόδωρος Βαρόπουλος.

Βοηθός: Ἰωάννης Ἀναστασιάδης.

Γ' ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΟΔΟΠΟΙΑΣ ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Διευθυντής: ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς *Γεώργιος Νικολίτσας*.

Βοηθός:

Δ' ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἀλέξανδρος Βογιατζόγλου*.

Βοηθός:

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

I. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α' ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Χαράλαμπος Θεοδοσίδης*.

Βοηθός: *Βικτωρία Λιαμαντοπούλου*.

II. ΣΧΟΛΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΦΥΣΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Νικόλαος Πεοράκης*.

Ἐπιμελήτρια: *Μαρία Μαρκέτου*.

Παρασκευαστής: *Παναγιώτης Κυριακίδης*.

Βοηθός: *Ἀναστάσιος Ξανθάκης*.

Κλητὴρ: *Σταῦρος Νοταρίδης*.

Β' ΧΗΜΕΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Τρύφων Καραντίσης*.

Ἐπιμελητής: *Λέανδρος Καπᾶτος*.

Παρασκευαστής: *Κωνσταντῖνος Βασιλειάδης*.

Βοηθός: *Ἐμμανουὴλ Βογιατζάκης*.

Κλητὴρ: *Ἰωάννης Σταμπουλίδης*.

Γ' ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Δημήτριος Καββάδας*.

Ἐπιμελητής :

Παρασκευαστής : *Κωνσταντῖνος Γκανιάτσας*.

Βοηθός : *Αἰκατερίνη Κωνσταντινῆ*.

Κλητὴρ : *Παναγιώτης Μίχας*.

Δ' ΖΩΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής : ὁ ἔκτακτος καθηγητὴς *Γεώργιος Ἀθανασόπουλος*.

Ἐπιμελητής :

Βοηθός :

Κλητὴρ : *Κωνσταντῖνος Βογιατζῆς*.

Ε' ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΠΕΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Μάξιμος Μαραβελάκης*.

Ἐπιμελητής : *Χρῖστος Γαοδίκας*.

Παρασκευαστής : *Γεώργιος Οἰκονομίδης*.

Βοηθός : *Γεώργιος Νικολαΐδης*.

Κλητὴρ : *Ἀγαπητὸς Τσορλίνης*.

Σ' ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

(ΜΕΤΕΩΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

Διευθυντής : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἡλίας Μαρσιολόπουλος*.

Ἐπιμελητής : *Λουκᾶς Ἀλεξάνδρου*.

Βοηθός : *Ἀπόστολος Λύτης*.

Κλητὴρ : *Γεώργιος Παπαδόπουλος*.

Ζ' ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Φώτιος Παλιατσέας*.

Ἐπιμελητής : *Βασίλειος Χαριτάντης*.

Βοηθός : *Δημήτριος Σουλίδης*.

Κλητὴρ : *Ξάνθος Ξανθούλης*.

Η' ΔΑΣΟΚΟΜΙΚΗΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Χρῖστος Μουλόπουλος*.

Ἐπιμελητής ἢ βοηθός :

Κλητήρ :

Θ' ΥΛΟΧΡΗΣΤΙΚΗΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικός καθηγητής Ἀναστάσιος Οἰκονομόπουλος.

Ἐπιμελητής : Δημήτριος Σβάνας.

Κλητήρ : Ἀναστάσιος Μαυροφρούδης.

Γ' ΞΥΛΟΜΕΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΗΣ ΕΚΤΙΜΗΤΙΚΗΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικός καθηγητής Κωνσταντῖνος Σκλαβοῦνος.

Ἐπιμελητής ἢ βοηθός :

Κλητήρ : Γεώργιος Σούγκας.

ΙΑ' ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

Διευθυντής : ὁ τακτικός καθηγητής Δημήτριος Καββάδας (προσωρινῶς).

Βοηθός : Πλάτων Παλιασιέας.

Κλητήρ : Ἀνδρέας Κασιμίπουρας.

Ζ'

ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΑ

Ι. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α' ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟΝ

Διευθυντής : ὁ τακτικός καθηγητής Στίλπων Κυριακίδης.

Βοηθός : Ὀλυμπία Κεραμιδᾶ.

Β' ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΚΜΑΓΕΙΩΝ

Διευθυντής : ὁ τακτικός καθηγητής Κωνσταντῖνος Ρωμαῖος.

Βοηθός : Ζαχαρίας Ζαχαρόπουλος.

Γ' ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Ἰωάννης Βογιατζίδης*.

Βοηθός: *Λεωνίδας Πολέμης*.

II. ΣΧΟΛΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ

Διευθυντής: ὁ τακτικὸς καθηγητὴς *Δημήτριος Καστόρογης*.

Βοηθός:

Η'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Διευθυντής: *Παντελῆς Φορμόζης*.

Ἐπιμελητής: *Δημήτριος Ἀναγνωστόπουλος*.

Κλητὴρ: *Μιλτιάδης Παπαγιώτης*.

Θ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διευθυντής:

Διδάσκαλοι: *Σάββας Ρουμπάνης καὶ Γεώργιος Κονταξόπουλος*.

Ἰατρός: *Δημήτριος Κορητιζός*.

Κλητὴρ: *Γεώργιος Σωτηριάδης*.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

I. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α' Τακτικοὶ Καθηγηταί :

ΠΤΥΧΙΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Χαράλαμπος Θεοδοωρίδης

α' ἐξάμηνον

1. Ἀρχαίαν φιλοσοφίαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ δευτεροετείς) : Τετ. καὶ Παρ. 5-6 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις εἰς τὴν νέαν φιλοσοφίαν (φροντιστήριον τριτοετῶν) : Παρ. 10-12 π.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἐργασίας εἰς τὴν ἀρχαίαν φιλοσοφίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου) : Τετ. 11-1 μ.μ.
4. Φροντιστηριακὰς ἐργασίας εἰς τὴν νέαν φιλοσοφίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου) : Τρ. 6-8 μ.μ.

β' ἐξάμηνον

1. Νέαν φιλοσοφίαν ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ δευτεροετείς) : Τετ. καὶ Παρ. 5-6 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις εἰς τὴν ἀρχαίαν φιλοσοφίαν (φροντιστήριον τριτοετῶν) : Παρ. 10-12 π.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἐργασίας εἰς τὴν ἀρχαίαν φιλοσοφίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου) : Τετ. 11-1 μ.μ.
4. Φροντιστηριακὰς ἐργασίας εἰς τὴν νέαν φιλοσοφίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου) : Τρ. 6-8 μ.μ.

Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἠθικὴν (διὰ τοὺς πρωτοετείς) : Δευτ. 5-6 μ.μ.
2. Λογικὴν (διὰ τοὺς δευτεροετείς) : Τρ. 4-6 μ.μ.
3. Αἰσθητικὴν τοῦ Κάντ (διὰ τοὺς τεταρτοετείς) : Τετ. 5-6 μ.μ.
4. Φαῖδρον τοῦ Πλάτωνος (φροντιστήριον διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου) : Πέμπ. 11-1 μ.μ.

Ἀλέξανδρος Δελμοῦζος

1. Γενικὴν καὶ εἰδικὴν διδακτικὴν: Δευτ. 6-7 μ.μ. καὶ Τετ. 11-12 π.μ.
2. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Προβλήματα νεοελληνικῆς παιδείας: Πέμπ. 6-7 μ.μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ πτυχίου). Μελέτη κλασσικῶν παιδαγωγῶν. Παρ. 6-8 μ.μ.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

Γεώργιος Γρατσιᾶτος

1. Ἑρμηνεῖαν Ὁρατίου «de arte poetica» (δι' ἅπαντας τοὺς φοιτητὰς): Δευτ. καὶ Πέμπ. 11-12 π.μ.
2. Συντακτικὰς ἀσκήσεις (διὰ πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς): Τετ. 11-12 π.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἰς τὸν pro Roscio Amerino λόγον τοῦ Κικέρωνος (διὰ τοὺς πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς): Σάβ. 11-12 π.μ.
4. Ῥωμαϊκὴν γραμματολογίαν: Παρ. 12-1 μ.μ. (ἅπαξ ἀνὰ δεκαπενθήμερον).
5. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἰς τὰς Σαλλουστίου δημηγορίας (διὰ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς). Θεματογραφικαὶ ἀσκήσεις: Τρ. 11-12 ἐναλλάξ.

Νικόλαος Παππαδάκης

1. Ἑρμηνεῖαν τοῦ περὶ Στεφάνου τοῦ Δημοσθένους (διὰ δευτεροετείς, τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Δευτ., Τρ. καὶ Σάβ. 10-11 π.μ.
2. Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας: ἡ ἀρχαία δημοτικὴ (τὸ β' ἐξάμηνον τὸ ἔπος) (διὰ πρωτοετείς, δευτεροετείς καὶ τριτοετείς): Δευτ. 4-5 μ.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς ποιητικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους κυρίως: Παρ. 10-12 π.μ.

Χαρίτων Χαριτωνίδης

1. Εὐριπίδου Ὀρέστην, φροντιστηριακὴν διδασκαλίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Τρ. 2-4 μ.μ.
2. Καλλίμαχον καὶ Πέρσας τοῦ Τιμοθέου. Ἐν τῷ φροντιστηρίῳ (διὰ τοὺς τεταρτοετείς κατὰ τὸ β' ἐξάμηνον): Τετ. 12-1 μ.μ.

3. Κοιτικήν καὶ ἐρμηνευτικήν κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Τετ. 12-1 μ.μ.
4. Ξενοφῶντος Ἀπομνημονεύματα καὶ ἀσκήσεις (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Παρ. 12-1 μ.μ. καὶ Σάβ. 10-12 π.μ.
5. Ἀσκήσεις θεματογραφικὰς (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τεταρτοετείς): Δευτ. 12-1 μ.μ.

Στίλπων Κυριακίδης

1. Ἰδιωτικὸν βίον τῶν ἀρχαίων (διὰ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ κλασσικοῦ πτυχίου): Τρ. 5-6 μ.μ.
2. Θρησκείαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (διὰ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ κλασσικοῦ πτυχίου): Παρ. 6-7 μ.μ.
3. Ἑρμηνείαν κειμένων σχετικῶν πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ κλασσικοῦ πτυχίου). Φροντιστήριον: Πέμπ. 12-1 μ.μ.
4. Λαογραφίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς). Φροντιστηριακῶς: Δευτ. 4-6 μ.μ.
5. Λαογραφίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ νεοελληνικοῦ πτυχίου). Φροντιστήριον: Σάβ. 9-11 π.μ.

Εὐστράτιος Πελεκίδης

α' ἐξάμηνον

1. Γενικὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων (διὰ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Δευτ. 5-6 μ. μ., Τετ. 4-5 μ. μ. καὶ Παρ. 5-6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἑρμηνείαν τῆς Πολιτείας τῶν Ἀθηναίων, πρὸς ἀποδίδεται εἰς τὸν Ξενοφῶντα (διὰ τεταρτοετείς): Πέμπ. 10-11 π.μ. καὶ Σάβ. 11-12 π.μ.

β' ἐξάμηνον

1. Τὰ δικαστικὰ καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ἑλλήνων (διὰ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Δευτ. καὶ Παρ. 5-6 μ.μ.
2. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιγραφικὴν (διὰ τεταρτοετείς): Πέμπ. 10-11 π.μ. καὶ Σάβ. 11-12 π.μ.
3. Φροντιστήριον. Ἑρμηνείαν τῆς Κατηγορίας φαρμακείας τοῦ Ἀντιφῶντος: Παρ. 5-6 μ.μ.
4. Ἀρχαίαν ἱστορίαν (διὰ πρωτοετείς): Τετ. 6-7 καὶ Σάβ. 12-1 μ.μ.

Ἰωάννης Παπαδόπουλος

1. Ἑρμηνείαν κειμένων (χρονικὸν Φραντζῆ - ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια). Φροντιστήριον: Δευτ. 2-4 μ.μ.
2. Περίληψιν τῆς βυζαντινῆς λογοτεχνίας (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ δευτεροετείς): Πέμπ. 9-10 π.μ.
3. Ἐκ τῆς βυζαντινῆς λογοτεχνίας ἐν ἐκτάσει τὴν ἐποχὴν τῶν Παλαιολόγων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Παρ. 3-4 μ.μ.
4. Ἑρμηνείαν κειμένων γραμματολογικῶς (διὰ τοὺς τριτοετείς): Παρ. 4-5 μ.μ.

Γιάννης Ἀποστολάκης

1. Τὴ γλῶσσα στὴν ποίησι (Σολωμός, Κάλβος κ.λ.π.): Τρ. καὶ Παρ. 9-10 π.μ.
2. Ἀνάλυσις διηγημάτων φροντιστηριακῶς (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Τρ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ.
3. Ἀνάλυσις ποιητῶν καὶ διηγηματογράφων φροντιστηριακῶς (διὰ τοὺς πτυχιούχους): Τετ. 12-1 μ.μ. καὶ Παρ. 11-12 π.μ.
4. Ἀνάλυσις τῶν δραμάτων τοῦ Σαίξπηρου καὶ Γκαίτε (διὰ πτυχιούχους): Σάβ. 12-1 μ.μ.

Μανόλης Τριανταφυλλίδης

α' ἐξάμηνον

1. Νεοελληνικὴν ἱστορικὴν γραμματικὴν. Εἰσαγωγὴν (τυπικὸν καὶ διὰ πρωτοετείς): Δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
2. Ἱστορικὴν γραμματικὴν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν: Δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
3. Φροντιστήριον (διὰ προχωρημένους). Μελέτη τῶν γραμματικῶν φαινομένων τῆς νέας ἰδίως γλώσσης: Μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
4. Τὸ γλωσσοεκπαιδευτικὸν πρόβλημα (μᾶθημα δημόσιον): Μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένην.

β' ἐξάμηνον

1. Νεοελληνικὴν ἱστορικὴν γραμματικὴν. Λεξιλόγιον, παραγωγικόν: Μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένην.

2. Ἱστορικὴν γραμματικὴν τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν καὶ λατινικῶν, Ἐνάγνωσιν διαλεκτικῶν κειμένων: Δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
3. Φροντιστήριον. Μελέτη τῶν γραμματικῶν φαινομένων τῆς νέας ἰδίως γλώσσης. Μικραὶ ἐργασίαι: Μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἰωάννης Βογιατζίδης

α' ἕξάμηνον

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας: Τρ. 5-6 μ.μ.
2. Βυζαντινὴν ἱστορίαν· τὸν αἰῶνα τοῦ Ἰουστινιανοῦ: Δευτ. 6-7 μ.μ.
3. Γενικὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν· ἀπὸ τῆς καταλύσεως τοῦ δυτ. ῥωμ. κράτους μέχρι τῶν σταυροφοριῶν: Τετ. 3-4 μ.μ. καὶ Σάβ. 9-10 π.μ.
4. Ἐν τῷ γενικῷ φροντιστηρίῳ. Ἀσκήσεις: Πέμπ. 10-11 π.μ.

β' ἕξάμηνον

1. Ἱστορίαν τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ: Τρ. 5-6 μ.μ.
2. Βυζαντινὴν ἱστορίαν· τὸν αἰῶνα τοῦ Ἰουστινιανοῦ (συνέχεια): Δευτ. 6-7 μ.μ.
3. Γενικὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς καταλύσεως τοῦ δυτ. ῥωμ. κράτους μέχρι τῶν σταυροφοριῶν: Τετ. 3-4 μ.μ.
4. Ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως κατὰ τὸν μεσαίωνα: Σάβ. 9-10 π.μ.
5. Ἐν τῷ γενικῷ φροντιστηρίῳ. Ἀσκήσεις: Πέμπ. 10-11 π.μ.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Κωνσταντῖνος Ρωμαῖος

1. Περὶ τοῦ Φειδίου καὶ τῆς τέχνης του, α' ἕξάμηνον: Τρ. καὶ Τετ. 5-6 μ.μ.
2. Περὶ τῆς μινωϊκῆς καὶ τῆς μυκηναϊκῆς τέχνης. β' ἕξάμηνον: Τετ. 5-6 μ.μ.
3. Πηγὰς τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης. Βιτρούβιον, Πλίνιον, Πανσανίαν. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις διὰ τοὺς εἰδικοὺς σπουδαστάς: Δευτ. 9-10 π.μ. καὶ Σάβ. 10-11 π.μ.

4. Ἀσκήσεις διὰ τοὺς τριτοετείς (ἀρχιτεκτονικὴν, πλαστικὴν, ἀγγεῖα): Πέμπ. 9-10 π.μ.
5. Ὅδηγιαν τῶν πρωτοετῶν εἰς τὰς συλλογὰς τῆς τέχνης: Σάβ. 9-10 π.μ.

Δημήτριος Εὐαγγελίδης

1. Ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς τέχνης: Δευτ. 7-8 μ.μ. καὶ Τετ. 6-7 μ.μ.
2. Ἑρμηνείαν τῶν βυζαντινῶν μνημείων τῆς πόλεως: Τετ. 8-9 π.μ.
3. Ἀσκήσεις εἰς βυζαντινὰ μνημεῖα: Πέμπ. 4-5 μ.μ.

Β' Ἐκτακτοὶ Καθηγηταί:

Α' Αὐτοτελῶν ἐδρῶν:

Ἀντώνιος Σιγάλας

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν παπυρολογίαν καὶ παλαιογραφίαν μετ' ἀσκήσεων: Πέμπ. καὶ Σάβ. 4-5 μ.μ.

Μιχαὴλ Λάσκαρις

α' ἑξάμηνον

1. Μεσαιωνικὴν βουλγαρικὴν ἱστορίαν: Τετ. 4-5 μ.μ.
2. Ἑρμηνείαν πηγῶν τῆς μεσαιωνικῆς βουλγαρικῆς ἱστορίας: Τετ. 3-4 μ.μ.

β' ἑξάμηνον

1. Νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Βουλγαρίας: Τετ. 4-5 μ.μ.
2. Ἑρμηνείαν πηγῶν. Ἀσκήσεις: Τετ. 3-4 μ.μ.

Ἰωάννης Κακριδῆς

1. Ἑρμηνείαν Ὀμήρου Ἰλιάδος μετὰ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ ὁμηρικὰ προβλήματα (διὰ δευτεροετείς, τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Πέμπ. καὶ Σάβ. 6-7 μ.μ.
2. Ἑρμηνείαν ἐκλεκτῶν μερῶν ἐκ τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 9-10 π.μ.
3. Ἑρμηνείαν ἐκ τῶν τοῦ Καίσαρος Ἀπομνημονευμάτων τοῦ γαλατικοῦ πολέμου (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 10-11 π.μ.

Β' Ἐπικουρικῶν ἐδρῶν:

Λάζαρος Βελέλης

1. Τὸ σφαλερὸν τῆς γενικῆς παραδεδεγμένης θεωρίας, καθ' ἣν λίαν

προόρωσ και πρό τῆς διασπορᾶς ἡ Ἑβραϊκὴ ἔπαυσεν οὔσα ἡ γλῶσσα τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀντικατασταθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀραμαϊκῆς. Ἡ ἐπὶ αἰῶνας διηνεκὴς ἐξέλιξις τῆς Ἑβραϊκῆς ἀποδεικνύει τὴν ἀδιάλειπτον ἀκμὴν καὶ ζωτικότητα αὐτῆς. Ἡ ἐν Παλαιστίνῃ γνῶσις τῆς Ἀραμαϊκῆς περιοριζέτο εἰς μικρὸν κύκλον διανοουμένων, καθ' οἷον τρόπον ἢ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Ῥώμῃ. Ἰγνη εὐρυτέρας διαδόσεως τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης οὐδέποτε ἀναφαίνονται ἐν οὐδεμιᾷ τῶν δύο χωρῶν: Δευτ. 6-7 (ἢ 7-8) μ.μ.

2. Πρόσδος τῶν ἰδεῶν εὐθύτητος καὶ δικαιοσύνης ἀπὸ τῶν ἐν πολλοῖς σκληρῶν διατάξεων τοῦ ἀσσυριακοῦ κώδικος εἰς τὰς σημαντικῶς ἠπιωτέρας τοῦ βαβυλωνιακοῦ (Ἄμμουραβὶ) καὶ ὑπέροχος ἐπικράτησις φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: Τετ. 6-7 (ἢ 7-8) μ.μ.
3. Ἠθικὰ διδάγματα τοῦ Ταλμούδ. Ἑρμηνεῖαν τῶν ἀποφθεγμάτων τῶν Πατέρων τῆς Συναγωγῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ τοῦ Εὐαγγελίου «ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι καὶκεῖνα μὴ ἀφιέναι» (Ματθ. 23, 23) Παρ. 6-7 (ἢ 7-8) μ.μ.

Διὰ τῶν ἑβραϊστῶν διεξαγομένων συζητήσεων θὰ συνεχισθῇ ἡ ἄμυνα τῆς ἰσπανοϊταλικῆς παραδόσεως ἀπέναντι τῆς ἐκνοθεύσεως, εἰς ἣν ἄγεται ἡ γλῶσσα ὑπὸ τῶν νῦν λογογράφων καὶ στιχοπλόκων, μὴ κατορθούντων νὰ ἐκμάθωσι τὴν ὀρθὴν προφορὰν, παρεισαγόντων κακοτέχνους ἀπομιμήσεις γερμανικῆς φρασολογίας καὶ χωροῦντων μέχρι στρεβλώσεως περικαλλῶν τοῦ παρελθόντος μνημείων λογοτεχνίας, τῶν ὁποίων ἀποτολμῶσι κριτικὰς, ὡς διατείνονται, ἐκδόσεις: Δίς τοῦ μηνός, Σάβ. καθ' ὥραν ὀρισθησομένην.

Γ' Ὑφηγηταί:

Ἰωάννης Ἰμβριώτης

1. Γενικὴν ψυχολογίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Τρ. 6-8 μ.μ.
2. Ψυχολογίαν τῆς τέχνης (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου). α' ἑξάμηνον: Πέμπ. 5-6 μ.μ.
3. Ψυχολογίαν τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν μετ' ἀσκήσεων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ φιλοσοφικοῦ πτυχίου). α' ἑξάμηνον: Σάβ. 5-6 μ.μ. β' ἑξάμηνον: Σάβ. 5-7 μ.μ.

II. ΣΧΟΛΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' Τακτικοὶ καθηγηταί:

Περικλῆς Βιζουκίδης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, α' ἑξάμηνον: Πέμπ.

- καὶ Σάβ. 10-11 π.μ.
2. Ἱστορίαν τοῦ δικαίου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ, α' καὶ β' ἑξάμηνον: Πέμπ. καὶ Σάβ. 11-12 π.μ.
 3. Εἰσηγήσεις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, β' ἑξάμηνον: Πέμπ., Παρ. καὶ Σάβ. 10-11 π.μ.
 4. Ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς διδασχθείσης ὕλης καὶ ἐρμηνείας ἐκ τῶν Εἰσηγήσεων τοῦ Γαίτου (διὰ τοὺς πρωτοετείς), α' ἑξάμηνον: Παρ. 10-12 π.μ., β' ἑξάμηνον: Παρ. 11-12 π.μ.
 5. Ἐμπροάγατον δίκαιον πλὴν τῆς ἐμποραγμάτου ἀσφαλείας (διὰ τοὺς δευτεροετείς), α' καὶ β' ἑξάμηνον: Παρ. 9-10 π.μ.
 6. Ἐρμηνείαν ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου μετὰ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων (διὰ τοὺς δευτεροετείς), α' καὶ β' ἑξάμηνον: Σάβ. 9-10 π.μ.

Ἰωάννης Σπυρόπουλος

1. Δημόσιον διεθνὲς δίκαιον (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ., Τρ. καὶ Τετ. 11-12 π.μ.
2. Φροντιστήριον δημοσίου διεθνοῦς δικαίου (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 8-9 μ.μ.
3. Ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Νομικῆς): Δευτ., Τρ. καὶ Τετ. 10-11 π.μ.
4. Φροντιστήριον ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου: Δευτ. 7-8 μ.μ.

Δημοσθένης Στεφανίδης

1. Ἐφαρμοσμένην κοινωνικὴν οἰκονομικὴν (ἀγροτικὴν, ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν πολιτικὴν) (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ τμήματος τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν): Πέμπ. 11-1 μ.μ.
2. Ἱστορίαν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ τμήματος τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν): Παρ. 7-8 μ.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς: Παρ. 11- 2 π.μ.
4. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πολιτικῆς: Παρ. 12-1 μ.μ.
5. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς: Σάβ. 12-1 μ.μ.

6. Φροντιστήριο μετὰ γραπτῶν ἐργασιῶν (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ τμήματος τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν): Σάβ. 7-8.30' μ.μ. ἀνὰ δεκαπενθήμερον.

Ἀβροτέλης Ἐλευθερόπουλος

1. Ἐφαρμοσμένην κοινωνιολογίαν (περὶ πολιτείας, ἐκκλησίας, οἰκογενείας, κοινωνικῶν κομμάτων, δικαίου ἐγκληματιῶν, ἐργασίας καὶ περιουσίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν κοινωνίαν): Τρ. 6-7 μ.μ.
2. Ψυχικὸν βίον τῶν ἀνθρώπων: Τετ. 6-7 μ.μ.
3. Κοινωνιολογικὸν φροντιστήριο (συζήτησις περὶ κοινωνικῶν ζητημάτων μετὰ γραπτῶν θεμάτων ἢ καὶ ἐλευθέρως): Πέμπ. 4-5 μ.μ.

Τὰ κοινωνιολογικὰ μαθήματα τοῦ κ. καθηγητοῦ θὰ θεωρηθοῦν ὡς σύνολον τοῦ κύκλου τῶν μαθημάτων καὶ θὰ ἐξετασθοῦν κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Μιχαὴλ Δένδιας

α' ἐξάμηνον

1. Γενικὰς ἀρχὰς διοικητικοῦ δικαίου. Ἑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ., Τρ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
2. Φροντιστήριο (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ. 6-7 μ.μ.
3. Περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τῶν δύο τμημάτων): Τρ. 6-7 μ.μ.
4. Ἀνάλυσιν φροντιστηριακῶν ἐργασιῶν (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Τρ. 5-6 μ.μ.

β' ἐξάμηνον

1. Ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ., Τρ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
2. Φροντιστήριο (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ. 6-7 μ.μ.
3. Περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τῶν δύο τμημάτων): Τρ. 6-7 μ.μ.
4. Ἀνάλυσιν γραπτῶν φροντιστηριακῶν ἐργασιῶν φοιτητῶν: Τρ. 5-6 μ.μ.

Χαράλαμπος Τζωρτζόπουλος

1. Οὐσιαστικὸν ποινικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ., Τρ., Τετ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ.

2. Φροντιστήριο ούσιαστικοῦ ποινικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τριτοετείς): Παρ. καὶ Σάβ. 11-12 π.μ.
3. Δικονομικὸν ποινικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Δευτ. 11-12 π.μ. Τρ. καὶ Τετ. 7-8 μ.μ.
4. Φροντιστήριο δικονομικοῦ ποινικοῦ δικαίου: Πέμπ. 6-7 μ.μ.

Δημήτριος Καστόρχης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν (ἀνθρωπολογικὴν καὶ κοινωνιολογικὴν) (διὰ τοὺς τεταρτοετείς καὶ προαιρετικῶς διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ. καὶ Τετ. 5-6 μ.μ.
2. Ποινολογίαν καὶ σωφρονιστικὴν: Παρ. καὶ Σάβ. 5-6 μ.μ.
3. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις (διὰ τοὺς τεταρτοετείς καὶ προαιρετικῶς διὰ τοὺς τριτοετείς): Παρ. 6-7 μ.μ.

Δημήτριος Σάντης

1. Δημοσίαν οικονομικὴν (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριο δημοσίας οικονομικῆς (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Τρ. 6-7 μ.μ.
3. Δημοσιονομικὴν νομοθεσίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς): Τετ. 7-9 μ.μ.
4. Φροντιστήριο δημοσιονομικῆς νομοθεσίας (διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ. 8-9 μ.μ.

Β' Ἑκτακτοὶ Καθηγηταί:

Α' Αὐτοτελῶν ἐδρῶν:

Ἡλίας Κυριακόπουλος

1. Γενικὴν πολιτειολογίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Δευτ. 11-12 π.μ. καὶ 7-8 μ.μ. καὶ Τρ. 11-12 π.μ.
2. Φροντιστήριο γενικῆς πολιτειολογίας (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Τρ. 8-9 μ.μ.
3. Εἰδικὰ μαθήματα πολιτειολογίας (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν): Δευτ. 6-7 μ.μ.
4. Φροντιστήριο εἰδικῶν μαθημάτων πολιτειολογίας μετὰ γραπτῶν ἀσκήσεων καὶ διαλέξεων: Δευτ. 8-9 μ.μ.
5. Πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν

Ἐπιστημῶν): Τετ. 11-12 π.μ. καὶ 6-7 μ.μ.

6. Φροντιστήριον πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς ἱστορίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος: Τετ. 8-9 μ.μ.

Β' Ἐπικουρικῶν ἐδρῶν:

Γεώργιος Φαρδῆς

1. Συνταγματικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 2-3 μ.μ.
2. Φροντιστήριον συνταγματικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Τετ. 3-4 μ.μ.
3. Συνταγματικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Δευτ. 4-5 μ.μ.
4. Φροντιστήριον συνταγματικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Τρ. 3-4 μ.μ.

Παναγιώτης Πέрдικας

1. Ἐμπορικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ. 4-5 μ.μ. καὶ Τρ. 10-11 π.μ.
2. Φροντιστήριον ἐμπορικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τριτοετείς): Τρ. 6-7 μ.μ.
3. Πτωχευτικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Νομικῆς): Δευτ. 3-4 μ.μ.
4. Ναυτικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Νομικῆς): Τρ. 11-12 π.μ.
5. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις (διὰ τοὺς τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Νομικῆς): Τετ. 3-5 μ.μ.

Χαράλαμπος Φραγκίστας

1. Ἀστικὸν δικονομικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς): Τετ., Πέμπ. καὶ Παρ. 10-11 π.μ.
2. Φροντιστήριον ἀστικοῦ δικονομικοῦ δικαίου: Πέμπ. 6-7 μ.μ.
3. Δίκαιον ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Τετ. 12-1 μ.μ.
4. Πρακτικὰς ἀσκήσεις ἀστικοῦ καὶ ἀστικοῦ δικονομικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Σάβ. 3-5 μ.μ. ἀνὰ δεκαπενθήμερον.
5. Προβλήματα οἰκογενειακοῦ δικαίου ἐξ ἀπόψεως συγκριτικῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Πέμπ. 7-8 μ.μ.

Γ' Ὑφηγηταί :

Ἀλέξανδρος Διτξερόπουλος

1. Κληρονομικὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 7-8 μ.μ. καὶ Πέμπ. καὶ Παρ. 8-9 μ.μ.
2. Φροντιστήριον κληρονομικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τριτοετείς): Τρ. 8-9 μ.μ.
3. Εἰδικὰ φροντιστήρια μετὰ γραπτῶν ἀσκήσεων ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τεταρτοετείς καὶ προαιρετικῶς διὰ τοὺς τριτοετείς): Σάβ. 9-11 π.μ. ἀνά δεκαπενθήμερον.

Πίνδαρος Χριστοδουλόπουλος

1. Θεωρητικὴν κοινωνικὴν οικονομικὴν (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Παρ. 3-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον θεωρητικῆς κοινωνικῆς οικονομικῆς (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Πέμπ. 4-6 μ.μ. καὶ Σάβ. 4-5 μ.μ.
3. Εἰδικὰ θέματα θεωρητικῆς κοινωνικῆς οικονομικῆς (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς τοῦ τμήματος Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν): Σάβ. 6-7 μ.μ.

Γρηγόριος Κασιμάτης

1. Ἐνοχικὸν δίκαιον (γενικὸν καὶ εἰδικὸν μέρος) (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Πέμπ. καὶ Παρ. 5-6 μ.μ. καὶ Σάβ. 10-12 π.μ.
2. Φροντιστήριον ἐνοχικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς δευτεροετείς): Παρ. 7-9 μ.μ.
3. Εἰδικὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τῶν πηγῶν τοῦ ρωμαϊκοβυζαντινοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς): Πέμπ. 3-4 μ.μ.
4. Πρακτικὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Τετ. 3-5 μ.μ. ἀνά δεκαπενθήμερον.
5. Ἐργατικὸν δίκαιον. β' ἔξάμηνον: ὥραν 1 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέραν ὀρισθησομένην.

Ἀλέξανδρος Κόγκαλης

1. Γενικὴν ἰδιωτικὴν οικονομικὴν (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Δευτ. καὶ Τρ. 10-11 π.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον ἰδιωτικῆς οικονομικῆς (διὰ τοὺς πρωτοετείς): Τετ. 4-6 μ.μ.

3. Περί αξίας και τιμῆς (δι' ὅλους τοὺς φοιτητὰς ἐκτὸς τῶν πρωτοετῶν): Δευτ. 5-6 μ.μ.
4. Φροντιστήριον περὶ τῶν θεωριῶν τῆς αξίας καὶ τῆς τιμῆς: Τετ. 8-9 μ.μ.

Μάριος Τσιμάρας

1. Γενικὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομικὴν: Τρ. καὶ Παρ. 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον γενικῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς: Τετ. 6-7 μ.μ.
3. Τραπεζικὴν οἰκονομίαν: Τετ. 7 8 μ.μ.

Δ' Διδάσκαλοι:

Δημήτριος Σταύρου

1. Οἰκογενειακὸν δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς): Δευτ., Τρ. καὶ Τετ. 11-12 π.μ.
2. Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου (διὰ τοὺς τριτοετείς): Πέμπ. 4-5 μ.μ.
3. Ἐπαναληπτικὸν φροντιστήριον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ἀστικού δικαίου (διὰ τοὺς τεταρτοετείς): Τρ. 4-5 καὶ 8-9 μ.μ.

III. ΣΧΟΛΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' Τακτικοὶ Καθηγηταί:

Πέτρος Κοντὸς

1. Δασικὴν διαχειριστικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας): Τετ., Πέμπ. καὶ Παρ. 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον δασικῆς διαχειριστικῆς: Τρ. 4-5 μ.μ.
3. Δασικὴν πολιτικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας): Τετ. καὶ Πέμπ. 5-6 μ.μ.
4. Φροντιστήριον δασικῆς πολιτικῆς: Παρ. 5-6 μ.μ.
5. Συστηματικὴν βοτανικὴν καὶ φυτογεωγραφίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Γεωπονίας καὶ τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Φυσικῶν): ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένας.
6. Ἀσκήσεις συστηματικῆς βοτανικῆς καὶ φυτογεωγραφίας: ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένας.

Ἀναστάσιος Οἰκονομόπουλος

1. Ὑλοχρηστικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Τρ. 10-11 π.μ., Τετ. 4-5 μ.μ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις ὕλοχρηστικῆς: Πέμπ. 5-6 μ.μ.
3. Ὑλωρικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Τετ. 10-11 π.μ. καὶ Παρ. 4-5 μ.μ.
4. Ἀσκήσεις ὕλωρικῆς: Πέμπ. 10-11 π.μ.
5. Διοικητικὴν δασῶν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας): Τρ. 11-12 π.μ.
6. Κεφάλαια ἐκ τῆς μηχανικῆς καὶ χημικῆς τεχνολογίας τοῦ ξύλου (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Παρ. 5-6 μ.μ.

Κωνσταντῖνος Σκλαβοῦνος

1. Ξυλομετρικὴν καὶ δασικὴν ἀποδοτικὴν (προσανζητικὴν) (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Τρ. καὶ Πέμπ. 11-12 π.μ.
2. Ἀσκήσεις ξυλομετρικῆς: Δευτ. 10-11 π.μ.
3. Δασεκτιμητικὴν καὶ ὑλοστατικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας): Τρ. καὶ Πέμπ. 10-11 π.μ.
4. Ἀσκήσεις δασεκτιμητικῆς καὶ ὑλοστατικῆς: Δευτ. 6-7 μ.μ.
5. Θηραματικὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας): Δευτ. 11-12 π.μ.
6. Φροντιστηριακὴ συζήτησις ἐπὶ ἐπικαίρων δασοοικονομικῶν ζητημάτων (προαιρετικὸν διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Δασολογίας): καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Φώτιος Παλιασέας

α' ἑξάμηνον

1. Γεωπονικὴν Χημείαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας): Δευτ. καὶ Τετ. 10-11 π.μ.
2. Φροντιστήριον γεωπονικῆς χημείας: Τρ. 4-5 μ.μ.
3. Γεωπονικὴν χημείαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Σάβ. 10-11 π.μ.
4. Ἀσκήσεις γεωπονικῆς χημείας (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Πέμπ. 3-6 μ.μ. καὶ Παρ. 4-7 μ.μ.

β' ἑξάμηνον

1. Γεωπονικὴν χημείαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας): Δευτ. καὶ Τετ. 10-11 π.μ.

2. Φροντιστήριο γεωπονικῆς χημείας: Τρ. 4-5 μ.μ.
3. Ἀσκήσεις γεωπονικῆς χημείας (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας):
Πέμπ. 3-6 μ.μ. καὶ Παρ. 4 7 μ.μ.

Μάξιμος Μαραβελάνης

1. Ὄρυκτολογίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας καὶ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): Δευτ. καὶ Τετ. 5-6 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις ὄρυκτολογίας: Πέμπ. 11-1 π.μ.
3. Γεωλογίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας καὶ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): Δευτ. καὶ Πέμπ. 7-8 μ.μ.
4. Πετρογραφίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Γεωπονίας, τοὺς τριτοετείς Δασολογίας καὶ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν): Παρ. 12-1 μ.μ.
5. Ἀσκήσεις πετρογραφίας: Παρ. 11-12 π.μ.
6. Ἀσκήσεις πυροχημείας (προαιρετικὰς διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Γεωπονίας, τοὺς τριτοετείς Δασολογίας καὶ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν): Παρ. 10-11 π.μ.

Ἡλίας Μαρσιολόπουλος

1. Μετεωρολογίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας, Δασολογίας καὶ Μαθηματικῶν καὶ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): Τρ. 12-1 μ.μ., Πέμπ. 10-11 π.μ. καὶ Παρ. 9-10 π.μ.
2. Κλιματολογίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν καὶ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας), β' ἑξάμ.: Πέμπ. 9-10 π.μ.
3. Ἀσκήσεις μετεωρολογίας καὶ κλιματολογίας: Τετ. 3-4 μ.μ.
4. Φυσικὴν γεωγραφίαν (ὠκεανογραφίαν) (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν), β' ἑξάμ.: Πέμπ. 12-1.
5. Ἀτμοσφαιρικὸν ἠλεκτρισμὸν (διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν) (προαιρετικόν): καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
6. Κεφάλαια καθ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς καθόλου μετεωρολογίας καὶ κλιματολογίας (προαιρετικὸν διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας, Δασολογίας καὶ Μαθηματικῶν καὶ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Τρύφων Καραντιάσης

1. Ἀνόργανον χημείαν: εἰσαγωγὴν, νόμους, μεταλλοειδῆ, μέταλλα, ἐφαρμογὰς (διὰ τοὺς πρωτοετείς ὅλων τῶν τμημάτων): Δευτ. καὶ Τετ. 9-11 π.μ.

2. Ὀργανικὴν χημείαν: εἰσαγωγὴν, λιπαρὰς καὶ ἀρωματικὰς ἐνώσεις (διὰ τοὺς δευτεροετῆς Γεωπονίας, Δασολογίας καὶ Φυσικῶν): Τρ. 9-10 π.μ., Πέμπ. καὶ Παρ. 8-9 π.μ.
3. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς πρωτοετῆς Γεωπονίας), β' ἐξάμ.: Παρ. 9-2 π.μ. καὶ Σάβ. 8-9 π.μ.
4. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς πρωτοετῆς Δασολογίας), β' ἐξάμ.: Σάβ. 9-1 π.μ.
5. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς δευτεροετῆς Φυσικῶν): Παρ. 4-6 μ.μ. καὶ Σάβ. 8-12 π.μ.
6. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς δευτεροετῆς Γεωπονίας), α' ἐξάμ.: Παρ. 4-5 μ.μ. καὶ Σάβ. 8-1 π.μ.
7. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς τριτοετῆς Φυσικῶν), α' ἐξάμ.: Παρ. 6-7 μ.μ. καὶ Σάβ. 10-1 π.μ.

Ἀλέξανδρος Δελμοῦζος

1. Γενικὴν καὶ εἰδικὴν διδακτικὴν (διὰ τοὺς τριτοετῆς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Δευτ. 6-7 μ.μ. καὶ Τετ. 1-12 π.μ.
2. Φροντιστήριον: Προβλήματα νεοελληνικῆς παιδείας: Πέμπ. 6-7 μ.μ.

Θεόδωρος Βαρόπουλος

1. Γενικὰ μαθηματικὰ (διὰ τοὺς πρωτοετῆς ὅλων τῶν τμημάτων): Δευτ., Τετ., Πέμπ. καὶ Παρ. 8-9 π.μ.
2. Ἀσκήσεις γενικῶν μαθηματικῶν: ὥρας 3 καθ' ἑβδομάδα εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
3. Διαφορικὰς ἐξισώσεις (διὰ τοὺς τριτοετῆς Μαθηματικῶν): Τρ. 4-5 μ.μ. καὶ Παρ. 4-6 μ.μ.
4. Ἀσκήσεις διαφορικῶν ἐξισώσεων: ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
5. Θεωρίαν τῶν συναρτήσεων (διὰ τοὺς τεταρτοετῆς Μαθηματικῶν): Πέμπ. 9-11 π.μ. καὶ Σάβ. 8-9 π.μ.
6. Ἀσκήσεις θεωρίας τῶν συναρτήσεων: ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
7. Ἀλγεβραν (διὰ τοὺς δευτεροετῆς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Τετ. 5-6 μ.μ. καὶ Παρ. 11-12 π.μ.

Νικόλαος Περγάκης

1. Γενικὴν φυσικὴν: στοιχεῖα θερμοδυναμικῆς καὶ ὀπτικῆς (διὰ τοὺς

- δευτεροετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Δευτ. 9-10 π.μ. καὶ Τετ. 11-12 π.μ.
2. Φροντιστήριο γενικῆς φυσικῆς: Παρ. 10-11 π.μ.
 3. Ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις (διὰ τοὺς δευτεροετείς Μαθηματικῶν): Σάβ. 9-11 π.μ.
 4. Ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις (διὰ τοὺς δευτεροετείς Φυσικῶν): Τετ. 8-11 π.μ. καὶ Πέμπ. 3-6 μ.μ.
 5. Γενικὴν φυσικὴν: στοιχεῖα ἠλεκτροισμοῦ (ἠλεκτροστατικὴν, μαγνητισμόν, ἠλεκτροδυναμικὴν) (διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Πέμπ. 3-5 μ.μ.
 6. Φροντιστήριο γενικῆς φυσικῆς: Δευτ. 12-1 μ.μ.
 7. Ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις (διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): Τρ. 5-8 μ. μ. καὶ Τετ. 8-11 π.μ.
 8. Διδακτικὴν τῆς φυσικῆς (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν): ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.
 9. Ἀστρονομίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Δευτ. καὶ Τρ. 10-11 π.μ. καὶ Παρ. 9-10 π.μ.
 10. Φροντιστήριο: Δευτ. 11-12 π.μ.

Ἀλέξανδρος Βογιατζόγλου

α' ἑξάμηνον

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 4-6 μ.μ.
2. Ἰδιωτικὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν, γεωργικὴν λογιστικὴν καὶ ἐκτιμητικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Τετ. 3-5 μ.μ.
3. Ἀσκήσεις ἰδιωτικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς κ.λ.π.: Τρ. 4-7 μ.μ.

β' ἑξάμηνον

1. Κοινωνικὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν καὶ ἀγροτικὴν πολιτικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 4-6 μ.μ. καὶ Τετ. 3-5 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις κοινωνικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς καὶ ἀγροτικῆς πολιτικῆς: Τρ. 4-5 μ. μ.
3. Ἀσκήσεις ἐφαρμογῆς τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι: Τρ. 5-7 μ.μ.

Ἐπαμεινώνδας Κυπριάδης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν γεωπονίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ τοὺς τεταρτοετείς Λασολογίας): Τρ. 7-8 μ.μ.

2. Ειδικὴν γεωργίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Τρ. 10-11 π.μ. καὶ Τετ. 9-10 π.μ.
3. Φροντιστήριον ἢ ἀσκήσεις εἰδικῆς γεωργίας: Πέμπ. 4-6 μ.μ.
4. Γενικὴν γεωργίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Τετ. 10-11 π.μ. καὶ 4-6 μ.μ.
5. Φροντιστήριον ἢ ἀσκήσεις γενικῆς Γεωργίας: Πέμπ. 9-11 π.μ.

Δημήτριος Καββάδας

1. Γενικὴν Βοτανικὴν: μορφολογίαν, φυσιολογίαν καὶ ἀνατομίαν τοῦ φυτοῦ (διὰ τοὺς πρωτοετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας καὶ τοὺς δευτεροετείς Φυσικῶν): Τρ. 10-11 π.μ. καὶ Πέμπ. 10-12 π.μ.
2. Φροντιστήριον: Δευτ. 4-5 μ.μ.
3. Ἀσκήσεις: Τρ. 11-12 π.μ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ.
4. Γενικὴν βοτανικὴν: φυσιολογίαν τῶν φυτῶν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας καὶ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν): Πέμπ. 8-9 μ.μ.
5. Φυτοπαθολογίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας καὶ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Δασολογίας): Δευτ. 9-10 π.μ. καὶ 6-7 μ.μ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
6. Ἀσκήσεις φυτοπαθολογίας β' ἐξάμ.: Δευτ. 11-1 π.μ. καὶ Τετ. 11-12 π.μ.
7. Ἐφηρμοσμένην ζωολογίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας): Τρ. καὶ Πέμπ. 6-7 μ.μ.
8. Ἀσκήσεις ἐφηρμοσμένης ζωολογίας: Τετ. 8-10 π.μ.

Χρῖστος Μουλόπουλος

1. Δασοκομικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Δευτ. 7-8 μ.μ., Παρ. 9-10 π.μ., Τρ. 4-5 μ.μ. καὶ Τετ. 5-6 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις δασοκομικῆς ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ: Τρ. 12-1 μ.μ.
3. Ἀσκήσεις δασοκομικῆς ἐν τῷ φυτωρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου: καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἀγγελθισομένας.
4. Ἐκδρομάς: καθ' ἡμέρας ὀρισθησομένας ἐν καιρῷ.
5. Δασικὴν τοπολογίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Πέμπ. 4-5 μ.μ.
6. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν δασολογίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς Δασολογίας καὶ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Τρ. 7-8 μ.μ.
7. Ὑδρολογίαν: ὑδραυλικὴν, ὑδρογραφίαν, μορφολογίαν τῶν κοι-

- των τῶν θευμάτων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας καὶ Γεωπονίας), α' ἑξάμ.: Δευτ. 10-11 π.μ. καὶ Τρ. 9-10. π.μ.
8. Ἀσκήσεις ὑδρολογίας, α' ἑξάμ.: Παρ. 11-12 π.μ.
 9. Ὄρεινὴν ὑδρονομικὴν: διευθετικὴν τῶν χειμάρρων καὶ χιονολισθήσεων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Δασολογίας), β' ἑξάμ.: Τετ. καὶ Πέμπ. 11-12 π.μ.
 10. Ἀσκήσεις ὄρεινῆς ὑδρονομικῆς, β' ἑξάμ.: Τετ. 6-7 μ.μ.
 11. Ἐκδρομὰς ὄρεινῆς ὑδρονομικῆς: καθ' ἡμέρας ὀρισθησομένης ἐν καιρῷ.
 12. Ἀγροτικὴν ὑδρονομικὴν (γεωργικὴν ὑδραυλικὴν) (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας), β' ἑξάμ.: Τρ. 11-12 π.μ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
 13. Ἀσκήσεις ἀγροτικῆς ὑδρονομικῆς, β' ἑξάμ.: Πέμπ. 7-8 μ.μ.

Β' Ἑκτακτοὶ Καθηγηταί :

α' Αὐτοτελῶν ἑδρῶν :

Γεώργιος Νικολίτσας

1. Τοπογραφίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Δασολογίας καὶ Μαθηματικῶν καὶ τοὺς δευτεροετείς, τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Γεωπονίας): Τρ. 8-9 μ.μ. καὶ Τετ. 2-3 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις τοπογραφίας: Παρ. 2-4 μ.μ.
3. Ὀδοποιίαν καὶ μεταφορὰς (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Δασολογίας καὶ προαιρετικῶς διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 4-6 μ.μ.
4. Ἀσκήσεις ὀδοποιΐας καὶ μεταφορῶν: Πέμπ. 7-8 μ.μ.
5. Μηχανικὴν καὶ οἰκοδομικὴν (διὰ τοὺς δευτεροετείς, τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Δασολογίας καὶ Γεωπονίας): Τρ. 2-4 μ.μ.
6. Ἀσκήσεις μηχανικῆς καὶ οἰκοδομικῆς: Τετ. 8-9 μ.μ.

β' Ἐπικουρικῶν ἑδρῶν :

Γεώργιος Ἀθανασόπουλος

1. Ζωολογίαν (μέρος γενικὸν καὶ εἰδικὸν) (διὰ τοὺς πρωτοετείς καὶ δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ Φυσικῶν καὶ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Δασολογίας): Δευτ. 2-4 μ.μ. καὶ Τετ. 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον ζωολογίας: Τρ. 8-9 π.μ.
3. Ἀσκήσεις ζωολογίας: Δευτ. 8-9 μ.μ., Τρ. 5-6 μ.μ. καὶ Τετ. 6-7 μ.μ.

4. Συστηματικὴν τῶν ζώων (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς Φυσικῶν): Τρ. 3-4 μ.μ.

Ὁθων Πυλαρινὸς

1. Ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Δευτ. 8-9 π.μ., Τρ. 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπ. 6-7 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις ἀναλυτικῆς γεωμετρίας: ὥραν 1 καθ' ἑβδομάδα εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένην.
3. Θεωρητικὴν μηχανικὴν I (διὰ τοὺς τριτοετείς Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν): Δευτ. 10-11 π.μ., Τετ. 4-5 μ.μ. καὶ Σάβ. 8-9 π.μ.
4. Ἀσκήσεις θεωρητικῆς μηχανικῆς I: Σάβ. 9-10 π.μ.
5. Θεωρητικὴν μηχανικὴν II (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Μαθηματικῶν): Τρ. καὶ Παρ. 11-12 π.μ.
6. Ἀσκήσεις θεωρητικῆς μηχανικῆς II: Δευτ. 9-10 π.μ.
7. Ἀπειροστικὴν γεωμετρίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Μαθηματικῶν): Δευτ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ. καὶ Σάβ. 10-11 π.μ.
8. Ἀσκήσεις ἀπειροστικῆς γεωμετρίας: ὥρας 2 καθ' ἑβδ. εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένας.
9. Φροντιστήριον (προαιρετικόν) ἐπὶ θεμάτων τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Μαθηματικῶν): Τετ. 9-10 π.μ.

Γ' Ὑφηγηταί:

Νικόλαος Ἐμπειρίκος

1. Γενικὴν φυσικὴν: ἠλεκτροδυναμικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): (Τρ. 11-12 π.μ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
2. Φροντιστήριον: Πέμπ. 8-9 π.μ.
3. Γενικὴν Φυσικὴν: περὶ φυσικῶν μετρήσεων (διὰ τοὺς τριτοετείς καὶ τεταρτοετείς Φυσικῶν): Δευτ. 9-10 π.μ. καὶ Πέμπ. 5-6 μ.μ.
4. Ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις: καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένας.

Ἰωάννης Δημητριάδης

1. Γενικὴν ζωφεχνίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 7-8 μ.μ. καὶ Τρ. 5-6 καὶ 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον γενικῆς ζωφεχνίας: Δευτ. 3-4 μ.μ.
3. Εἰδικὴν ζωφεχνίαν καὶ διατροφὴν τῶν ζώων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 9-10 π.μ., Τετ. 7-8 μ.μ. καὶ Πέμπ. 10-11 π.μ.

4. Φροντιστήριον ειδικῆς ζωοτεχνίας καὶ διατροφῆς τῶν ζώων: Πέμπ. 6-7 μ.μ.
5. Ἐκδρομὰς ἐβδομαδιαίως κατόπιν ειδικῆς συνεννοήσεως.

Ἰωάννης Γρασιᾶτος

1. Θεωρητικὴν φυσικὴν: κινητικὴν θεωρίαν τῶν ἀερίων, μηχανικὴν τῶν παραμορφωσίμων σωμάτων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Φυσικῶν): Τετ. 10-11 π.μ., Πέμπ. 11-12 π.μ. καὶ Σάβ. 12-1 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις θεωρητικῆς φυσικῆς: Σάβ. 11-12 π.μ.
3. Θεωρητικὴν φυσικὴν μετ' ἀσκήσεων (διὰ τοὺς τριτοετείς Μαθηματικῶν): Δευτ. καὶ Τρ. 7-8 μ.μ. καὶ Πέμπ. 7-8 μ.μ.
4. Ἀσκήσεις θεωρητικῆς μηχανικῆς (προαιρετικὰς διὰ τοὺς τριτοετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Τετ. 6-8 μ.μ.

Φίλων Βασιλείου

1. Διαφορικὸν καὶ δλοκληρωτικὸν λογισμὸν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν): Δευτ. 12-1 μ.μ. καὶ Τετ. 4-5 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις διαφορικοῦ καὶ δλοκληρωτικοῦ λογισμοῦ καὶ ἀνωτέρας ἀλγέβρας: Σάβ. 5 6 μ.μ.
3. Προβολικὴν γεωμετρίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Μαθηματικῶν): Τρ. 9-10 π.μ., Τετ. 5-6 μ.μ. καὶ Πέμπ. 11-12 π.μ.
4. Ἀσκήσεις προβολικῆς γεωμετρίας: Παρ. 9-10 π.μ.
5. Γενικὰ μαθηματικὰ (ἄλγεβραν) (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Μαθηματικῶν): Τετ. 8-9 π.μ. καὶ Παρ. 12-1 μ.μ.

Μάνθος Κωτσιόπουλος

1. Γεωργικὴν τεχνολογίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 11-12 π.μ., Τρ. 12-1 μ.μ. καὶ Παρ. 10-11 π.μ.
2. Φροντιστήριον γεωργικῆς τεχνολογίας: Παρ. 9-10 π.μ.
3. Ἀσκήσεις γεωργικῆς τεχνολογίας: ὥρας 2 καθ' ἑβδομάδα καθ' ἡμέρας ἐκάστοτε ὀριζομένης.
4. Ἐπισκέψεις ἐργοστασίων : καθ' ἡμέρας ἐκάστοτε ὀριζομένης.

Κωνσταντῖνος Λιβαδάς

1. Ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν ἀγροτικῶν ζώων (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας): Δευτ. καὶ Τετ. 12-1 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις ἀνατομικῆς εἰς τὰ σφαγεῖα τῆς πόλεως κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου.

3. Ὑγιεινὴν καὶ κτηνιατρικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Τρ. 12-1 μ.μ. καὶ Πέμπ. 12-1 μ.μ.
4. Ἐκτιμητικὴν τῶν ζώων (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Παρ. 12-1 μ.μ.

Μάριος Τσιμάρας

1. Θεωρητικὴν λογιστικὴν (μετὰ στοιχείων ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς) (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Τρ. 10-11 π.μ. καὶ 6-7 μ.μ.
2. Ἐφαρμοσμένην γεωργικὴν λογιστικὴν. Φροντιστήριον: Τρ. 11-12 π.μ.

Ἰωάννης Παπαδάκης

1. Καλυτέρευσιν τῶν φυτῶν: στοιχεῖα γενετικῆς, γεωργικὴν οἰκολογίαν καὶ πειραματισμὸν, μεθόδους βελτιώσεως τῶν φυτῶν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Τετ. 11-12 π.μ.

Βασίλειος Χρηστίδης

1. Γενετικὴν, βελτίωσιν τῶν φυτῶν, γεωργικὸν πειραματισμὸν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας) Τετ. 10-11 π.μ.

Δ' Διδάσκαλοι:

Λύσανδρος Γεωργιάδης

1. Γραμμογραφίαν καὶ ἔπιγραφικὴν καλλιγραφίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς Δασολογίας), α' ἑξάμ.: Πέμπ. 2-4 μ.μ., β' ἑξάμ.: Πέμπ. 2-4 μ.μ. καὶ Τρ. 4-6 μ.μ., (διὰ τοὺς πρωτοετείς Γεωπονίας) (3 τμήματα): Δευτ' 11-1 π.μ. καὶ 5-7 μ.μ. καὶ Τρ. 2-4 μ.μ. (καὶ τοὺς πρωτοετείς Μαθηματικῶν): Δευτ. 3-4 μ.μ.
2. Ἐλεύθερον σχέδιον (ἐκ τοῦ φυσικοῦ) (διὰ τοὺς πρωτοετείς Φυσικῶν): α' ἑξάμ.: Πέμπ. 4—5 μ.μ., β' ἑξάμ.: Πέμπ. 4-6 μ.μ. (καὶ τοὺς δευτεροετείς Φυσικῶν), α' ἑξάμ.: Δευτ. 10-11 π.μ. καὶ β' ἑξάμ.: Δευτ. 10-11 π.μ. καὶ Τρ. 4-5 μ.μ.
3. Τοπογραφικὸν καὶ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον (διὰ τοὺς δευτεροετείς Δασολογίας): Πέμπ. 2-4 μ.μ., (τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας) (2 τμήματα): Τρ. 10-12 π.μ. καὶ Δευτ. 8-10 π.μ. (καὶ τοὺς δευτεροετείς Μαθηματικῶν): Δευτ. 3-4 μ.μ.
4. Διαχειριστικὸν σχέδιον καὶ σχέδιον διευθετήσεως χειμάρρων (διὰ τοὺς τριτοετείς Δασολογίας): Τρ. 6-8 μ.μ.

Συμεών Γούδας

1. Γενικήν καὶ εἰδικὴν δεινδροκομίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 10-11 π.μ., Τρ. 9-10 π.μ. καὶ Παρ. 9-10 π.μ.
2. Φροντιστήριον γενικῆς καὶ εἰδικῆς δεινδροκομίας ἢ ἐκδρομῆν: Σάβ. 11-1 π.μ. ἀνὰ δεκαπενθήμερον.
3. Ἀμπελοοργάν (διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας): Τετ. 9-10 π.μ. καὶ Πέμπ. 11-12 π.μ.
4. Φροντιστήριον ἀμπελοοργίας ἢ ἐκδρομῆν: Σάβ. 11-1 π.μ. ἀνὰ δεκαπενθήμερον.
5. Ἀμπελοοργίαν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Πέμπ. 9-10 π.μ.
6. Κηπευτικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Πέμπ. 12-1 μ.μ.
7. Φροντιστήριον κηπευτικῆς: Δευτ. 12-1 μ.μ.

Γεώργιος Παπαναούμ

α' ἑξάμηνον

1. Σηροτροφίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας): Τετ. 4-5 μ.μ.
β' ἑξάμηνον
1. Μελισσοκομίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας): Τετ. 4-5 μ.μ.
2. Ἀσκήσεις μελισσοκομίας καὶ σηροτροφίας: Δευτ. 4-5 μ.μ.

Ἰωάννης Παλαιολόγος

1. Γεωργικὴν μηχανικὴν (διὰ τοὺς τεταρτοετείς Γεωπονίας): Δευτ. 7-9 μ.μ. καὶ Σάβ. 4-5 μ.μ.
2. Κατὰ τὸ β' ἑξάμηνον ἀσκήσεις εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιιεργείας, ἐφ' ὅσον ἔχει διδασχθῆ ἢ ἀντίστοιχος ὕλη: Σάβ. 5-7 μ.μ.

Οἰκονομικά Μαθήματα

Ἡ Θεωρητικὴ κοινωνικὴ οἰκονομικὴ διὰ τοὺς δευτεροετείς Γεωπονίας καὶ τριτοετείς Δασολογίας, ἢ Ἐφαρμοσμένη κοινωνικὴ οἰκονομικὴ διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας καὶ τεταρτοετείς Δασολογίας καὶ ἡ Δημοσίαι οἰκονομικὴ διὰ τοὺς τριτοετείς Γεωπονίας καὶ τεταρτοετείς Δασολογίας θὰ διδασχθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ταύτης.

III. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α'

ΠΕΡΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΠΕΡΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ
ΠΕΡΙ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΛΗΞΕΩΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

1. Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῶν βουλομένων νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς φοιτηταὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ἔχοντων δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, διενεργοῦνται τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου, δυνάμενοι νὰ παραταθῶσι, προτάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου.
2. Ἡ εἰσιτήριος δοκιμασία διενεργεῖται γραπτῶς, εἰς δὲ τὴν Σχολὴν τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν καὶ προφορικῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐξεταστοῦ μαθήματός τινος.
3. Ὁ βουλόμενος νὰ ἐγγραφῇ φοιτητῆς ὑποβάλλει ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀρμόδιον γραμματέα τὰ ἀποδεικτικά τῶν σπουδῶν αὐτοῦ καὶ τὴν σχετικὴν αἴτησιν, ὡς καὶ ἀπόδειξιν καταθέσεως εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Πανεπιστημίου δραχμῶν ἑκατὸν δι' ἐξέταστρα.
4. Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός.
5. Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν φοιτητῶν ἀνανεοῦνται καθ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων πανεπιστημιακῶν ἔτων μέχρι τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως. Αἱ ἀνανεώσεις ἄρχονται τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου.
6. Ὁ ἕνεκα δεδικοιολογημένης αἰτίας μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐγγραφῇ ἢ ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ ἐμπροθέσμως δύναται νὰ αἰτήσῃται παρὰ τῆς Συγκλήτου τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ μέχρι τῆς 1ῆς Δεκεμβρίου, ἀναφέρων τὴν αἰτίαν τῆς βραδύτητος· ἐὰν ἡ Σύγκλητος εὖρη τὴν βραδύτητα ἐπαρκῶς δεδικοιολογημένην, ἐπιτρέπει τὴν ἐγγραφὴν.

7. Οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἕκαστον ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν τὰ νενομισμένα διδάκτρα, ἧτοι δραχμὰς χιλίας εἰς δύο ἐξαμηνιαίας ἴσας δόσεις. Μετὰ τῶν δικαιωμάτων ἐγγραφῆς καταβάλλει ἕκαστος φοιτητὴς εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δραχμὰς πενήκοντα κατ' ἔτος διὰ τὸ ταμεῖον νοσηλείας φοιτητῶν.
8. Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν καταβάλλουσιν ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, προτάσει τῆς Σχολῆς, ὀριζόμενα τέλη ἀσκήσεων.
9. Ἐκαστος φοιτητὴς λαμβάνει, μετὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, δελτίον ἀναγνωρίσεως, ἀνανεούμενον κατ' ἔτος καὶ βιβλιάριον σπουδῶν, ὡς καὶ ἀντίτυπον τῶν διὰ τοὺς φοιτητὰς ἰσχυροσῶν νομοθετικῶν διατάξεων, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν ἐγγραφον δήλωσιν ὅτι ἔλαβε καὶ ἀνέγνωσε τὰς διατάξεις ταύτας.
10. Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς ἀκροαταὶ καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐμφανιζόμενοι αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως, ἐγγράφονται εἰς ἴδιον βιβλίον, ἀφ' οὗ προηγουμένως λάβωσι τὴν ἐγγραφον ἄδειαν, ἰσχύουσαν δι' ἓν πανεπιστημιακὸν ἔτος, ἐνὸς τοῦλάχιστον καθηγητοῦ πρὸς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ.
11. Ἐκαστος ἀκροατὴς λαμβάνει δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν, καταβάλλει δὲ δι' ἕκαστον μάθημα δραχμὰς ἑκατόν.
12. Ἐὰν ὁ ἀκροατὴς ἐπιδεικνύῃ ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν, δύναται ὁ καθηγητὴς ν' ἀφαιρέσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἄδειαν, εἰδοποιῶν τὸ οἰκτεῖον γραφεῖον, ὃ δὲ Πρύτανις δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἀκροατῶν διαγραφὴν τοῦ ἀπρεπῶς συμπεριφερομένου.
13. Τὸ διδακτικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχεται τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 15ῃ Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου ἀποτελοῦντος τὰς θερινὰς διακοπὰς.
14. Ἡ πανεπιστημιακὴ διδασκαλία ἄρχεται τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 20ῃ Μαΐου. Διακόπτεται δὲ ἀπὸ τῆς 23ῆς Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 7ῆς Ἰανουαρίου, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Τυροφαγῶν

μέχρι τῆς Καθαρᾶς Τρίτης καὶ ἀπὸ τῆς Μεγάλης Δευτέρας μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, πασῶν τῶν ἡμερῶν τούτων συμπεριλαμβανομένων. Πρὸς τούτοις ἀργεῖ τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Ἑτῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

15. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν διεξάγονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουνίου καὶ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου, καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζομένας ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν.
-

Β'

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

1. Οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται καθ' ἕκαστον νέον πανεπιστημιακὸν ἔτος, ἅμα τῇ ἐγγραφῇ ἢ τῇ ἀνανεώσει τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν, νὰ λαμβάνωσιν ἀντίτυπον τῆς ἐπειρηίδος ταύτης, καταβάλλοντες εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς 5.
 2. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ διανομὴ προκηρῦξεων ἢ ἀγγελιῶν οἰασδὴποτε φύσεως καὶ οἰουδὴποτε περιεχομένου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν παντὶ ἐν γένει πανεπιστημιακῷ χώρῳ, θεωρουμένη ὡς διατάραξις τῆς πανεπιστημιακῆς τάξεως καὶ τιμωρουμένη πειθαρχικῶς.
 3. Οἱ τεταρτοετεῖς φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως συμπληρώσουν τὸν ἀριθμὸν παρουσιῶν αὐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον πρὸ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν εἰς τὰς γραπτὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
-

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Α' ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἀθανασόπουλος Γεώργιος	ἔκτακ. καθηγ.	Ἐνοδοχοεῖον Παρθενῶν
Ἀποστολάκης Γιάννης	τακτικ. >	Μητροπόλεως 73
Βαρόπουλος Θεόδωρος	> >	Ἰολύμπου 65
Βελέλης Δάζαρος	ἔκτακ. >	Συνοικισμός Χαριλάου
Βιζουκίδης Περικλῆς	τακτικ. >	Ἰολύμπ. Μέγαρον Μεσογείου
Βογιατζίδης Ἰωάννης	ΚΟΣΜΗΤΩΡ	Μητροπόλεως 77 6
Βογιατζόγλου Ἀλέξανδρος	τακτικ. καθηγ.	Μητροπόλεως 70
Γρατσιᾶτος Γεώργιος	> >	Δημοκρατίας 158
Δελμοῦζος Ἀλέξανδρος	> >	Λεωφόρος Νίκης 41
Δένδιας Μιχαήλ	ΚΟΣΜΗΤΩΡ	Ἐνοδοχοεῖον Σωσοῖδη
Ἐλευθερόπουλος Ἀβροτέλ.	ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΣ	Λεωφόρος Νίκης 43
Εὐαγγελίδης Δημήτριος	τακτικ. καθηγ.	Ἁγίας Σοφίας 2
Θεοδωρακόπουλος Ἰωάν.	> >	Ἐνοδοχοεῖον Λούξ-Πάλας
Θεοδωρίδης Χαράλαμπος	> >	Μητροπόλεως 75
Καββάδας Δημήτριος	> >	Ἁγίας Σοφίας 16
Κακριδῆς Ἰωάννης	ἔκτακτ. >	Λύτρα 3
Καραντάσης Τρύφων	ΑΝΤΙΠΡΥΤΑΝΙΣ	Ἐνοδοχοεῖον Τουρίστ
Καστόρης Δημήτριος	τακτικ. καθηγ.	Ἐνοδοχοεῖον Λούξ-Πάλας
Κοντὸς Πέτρος	ΚΟΣΜΗΤΩΡ	Ἐνοδοχοεῖον Τουρίστ
Κυπριάδης Ἐπαμεινώνδας	τακτικ. καθηγ.	Ἐνοδοχοεῖον Λούξ-Πάλας
Κυριακίδης Στίλιων	ΠΡΟΠΡΥΤΑΝΙΣ	Πρασινάκη 12
Κυριακόπουλος Ἡλίας	ἔκτακτ. καθηγ.	Μητροπόλεως 78
Δάσκαρις Μιχαήλ	> >	Ἰολύμπ. Μέγαρον Μεσογείου
Μαραβελάνις Μάξιμος	ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΣ	Ἐνοδ. Βαλκανικῆς Εὐρώπης

Μαριολόπουλος Ἡλίας	τακτικ. καθηγ.	Ξενοδοχείον Τουριστ
Μουλόπουλος Χρῖστος	» »	Ξενοδοχείον Σωσιδίη
Νικολίτσας Γεώργιος	ἔκτακτ. »	Πλατεία Ἀγίας Σοφίας 8
Οικονομόπουλος Ἀναστ.	τακτικ. »	Διαστ. Ἐρμού-Μπικλάνου 2
Παλιατσέας Φώτιος	» »	Παύλου Μελά 20
Παππαδάκης Νικόλαος	» »	Δελφῶν 6α
Παπαδόπουλος Ἰωάννης	» »	Ἀμφιπόλεως 8
Πελεκίδης Εὐστράτιος	» »	Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ 10
Πέριδικας Παναγιώτης	ἔκτακτ. »	Ἰολύμπ. Μέγαρον Μεσογείου
Περράκης Νικόλαος	τακτικ. »	Ἰολύμπ. Μέγαρον Μεσογείου
Πυλαρινὸς Ὅθων	ἔκτακτ. »	Ξενοδοχείον Ἀστόρια
Ρωμαῖος Κωνσταντῖνος	τακτικ. »	Ξενοδοχείον Τουριστ
Σάντης Δημήτριος	» »	Τσιμισκῆ 94
Σιγάλας Ἀντώνιος	ἔκτακτ. »	Ἀριστοτέλους 3
Σκλαβοῦνος Κωνσταντῖνος	τακτικ. »	Συνοικία Σέιχ-Σοῦ
Σπυρόπουλος Ἰωάννης	» »	Ἰολύμπ. Μέγαρον Μεσογείου
Στεφανίδης Δημοσθένης	ΠΡΥΤΑΝΙΣ	Λεωφόρος Νίκης 53
Τζωριζόπουλος Χαράλ.	τακτικ. καθηγ.	Τσιμισκῆ 44
Τριανταφυλλίδης Μανόλης	» »	Νίκης 37
Φαρδῆς Γεώργιος	ἔκτακτ. »	Ξενοδοχείον Ἀγγλίας
Φραγκίστας Χαράλαμπος	» »	Νίκης 57
Χαριτωνίδης Χαρίτων	ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ	Παύλου Μελά 39

Β' ΥΦΗΓΗΤΩΝ

Βασιλείου Φίλων	ὑφηγητής	Ξενοδοχείον Ἀστόρια
Γρατσιᾶτος Ἰωάννης	»	Δημοκρατίας 158
Δημητριάδης Ἰωάννης	»	Γωνία Σατα καὶ Καλάρη
Ἐμπειρίκος Νικόλαος	»	Ξενοδοχείον Λούξ-Πάλας
Ἰμβριώτης Ἰωάννης	»	Χρυσοστόμου Σμύρνης 1
Κασιμάτης Γρηγόριος	»	Ξενοδοχείον Μοντέρν
Κόκκαλης Ἀλέξανδρος	»	Ξενοδοχείον Κοντινεντάλ
Κωτσιόπουλος Μάνθος	»	Μακεδονικῆς Ἀμύνης 1

<i>Διβαδάς Κωνσταντίνος</i>	ὕφηγγητής	Ἀνδρσοπούλου 5
<i>Διτζερόπουλος Ἀλέξανδρ.</i>	>	Καρόλου Ντῆλ 18
<i>Παπαδάκης Ἰωάννης</i>	>	Ἰνστιτουτον Καλλιτ. Φυτῶν
<i>Τσιμάρας Μάριος</i>	>	Τσιμισκῆ 63
<i>Χρησιδης Βασίλειος</i>	>	Ἰνστιτουτον Βάμβακος
<i>Χριστοδουλόπουλος Πίνδ.</i>	>	Ξενοδοχετον Μοντέρν

Γ' ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

<i>Ἀλεξάνδρου Δουκάς</i>	ἐπιμελ. ἔργαστ.	Τσιμισκῆ 104
<i>Ἀναστασιάδης Ἰωάννης</i>	βοηθός σπουδ.	Δεσπεραί 5
<i>Βασιλειάδης Κωνσταντίνος</i>	παρασκ. ἔργαστ.	Ἀμύντα 7
<i>Βογιατζάκης Ἐμμανουήλ</i>	βοηθός >	Τσιμισκῆ 61
<i>Γαρδίκας Χρῖστος</i>	ἐπιμελ. >	Μητροπόλεως 91
<i>Γεωργιάδης Λύσανδρος</i>	διδάσκαλος	Ξενοδοχετον Παρθενῶν
<i>Γκανιάτσας Κωνσταντίνος</i>	παρασκ. ἔργαστ.	Ἀριστοτέλους 32
<i>Γούδας Συμεὼν</i>	διδάσκαλος	Ἀσβεστοχώριον
<i>Καπᾶτος Λεάνδρος</i>	ἐπιμελ. ἔργαστ.	Παρνασσού 10
<i>Κατσάνος Δημήτριος</i>	> σπουδ.	Ὀλύμπου 65
<i>Κονταξόπουλος Γεώργιος</i>	διδάσκ. γυμναστ.	Παπαγεωργίου 30 6
<i>Κυριακίδης Παναγιώτης</i>	παρασκ. ἔργαστ.	Εἰζώνων 34
<i>Κωνσταντινῆ Αἰκατερίνη</i>	βοηθός >	Ξενοδοχετον Μάντζεστερ
<i>Δύτης Ἀπόστολος</i>	> >	Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 57
<i>Μαρκέτου Μαρία</i>	ἐπιμελ. >	Κων)τίνου Παλαιολόγου 69
<i>Νικολαΐδης Γεώργιος</i>	βοηθός >	Ὀλυμπιάδος 69
<i>Ξανθάκης Ἀναστάσιος</i>	> >	Ἐθνικῆς Ἀμύνης 16
<i>Οἰκονομίδης Γεώργιος</i>	παρασκ. >	Ἰουστινιανού 32
<i>Παλαιολόγος Ἰωάννης</i>	διδάσκαλος	Γραφεῖα μηχ. καλλιεργείας
<i>Παλιατσέας Πλάτων</i>	βοηθός ἔργαστ.	Παύλου Μελά 20
<i>Παπαναοῦμ Γεώργιος</i>	διδάσκαλος	Γεωργικῆ Σχολῆ
<i>Ρουμπάνης Σάββας</i>	διδάσκ. γυμναστ.	Πανεπ. Γυμναστήριον
<i>Σβάρνας Δημήτριος</i>	ἐπιμελ. ἔργαστ.	Κισσάδου 21
<i>Σουλίδης Δημήτριος</i>	βοηθός >	Μητροπόλεως 58

Σταύρου Δημήτριος	διδάσκαλος	Δαγκλή 3
Χαριτάντης Βασίλειος	ἐπιμελ. ἐργαστ.	Βενιζέλου 60

Δ' ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ἀλεξίου Ταξιάρχης	γραφεὺς	Ἀκροπόλεως 51
Ἀναγνωστόπουλος Δημήτρ.	ἐπιμελ. βιβλιοθ.	Κωνσταντίνου Μελενίκου 8
Βέλλη Ἀναστασία	δακτυλογράφος	Διαλέτη 12
Δαμασκηνίδης Ἀντώνιος	γραμματεὺς	Καρπούλα 4
Δανάλη Αὔρα	γραφεὺς	Ἑρμοῦ 75
Δερμεντζόπουλος Ἀπόστολ.	»	Συνοικία Ἀμπελοκήπων
Ζορμπᾶς Ἄγγελος	λογιστῆς	Βασιλέως Ἡρακλείου 30
Κάρκας Δημήτριος	GEN. ΓΡΑΜΜΑΤ.	Ξενοδοχείον Λούξ-Πάλας
Λαδάς Ἰωάννης	NOM. ΣΥΜΒΟΥΛ.	Ρογκότη 3
Μπλιδάνη Μαρία	γραφεὺς	Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ 35
Παπασωτηρίου Βασίλειος	γραμματεὺς	Παύλου Μελά 46
Σαραφίδης Βασίλειος	ὑπολογιστῆς	Ἀριστογαίτονος 4
Σπαθάρης Ἰωάννης	γραμματεὺς	Α.Μ. Ἀδραμυτίου 132
Φορμόζης Παντελῆς	διευθ. βιβλιοθήκης	Μητροπόλεως 73
Χατζηχρήστου Δομνίκη	δακτυλογράφος	Δ' Ἑσπεραί 19

Ε' ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Κρητικὸς Δημήτριος	ιατρός	Λεωφόρος Νίκης 53
---------------------------	--------	-------------------

Σ' ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἀσβεστάς Γεώργιος	κλητῆρ κεντρ. ὑπ.	Τούμπα, Μαλακοπητῶν 22
Βογιατζῆς Κωνσταντῖνος	» ἐργαστ.	Νέον Κατιρλί, Λεωφόρος 1
Δαμιλάκος Θεόδωρος	» κεντρ. ὑπ.	Δημητρίου Πολιορκητοῦ 158
Ζαφειριάδης Ἄγγελος	» » »	Μητροπολίτου Ἰωσήφ 6
Ζουμπούλη Μαρία	καθαρ. » »	Ἀθηνᾶς 97
Ἰωαννίδης Ἰωάννης	κλητῆρ κεντρ. ὑπ.	Χαλκιδικῆς 53 6
Καμπακάκης Στέλλιος	» » »	Μελενίκου 50
Καρπούζη Ἀγγελική	καθαρ. » »	Κυρηναίου 7

Κασιόμπουρας Ἀνδρέας	κλητήρ ἐργαστ.	Ἄνω Τούμπα Τ.Π. 15/57
Κοντοκλώτσης Ἀπόστολος	> κεντρ. ὑπ.	Γ. Γ. Καππαδοκίας 20
Λουκάτος Γεράσιμος	ἐπιστάτης κτηρ.	Χαριλάου πάρ. Α' 32
Μαγουλάς Αἰμίλιος	ἀρχικλητήρ	Δεμίρ Ἴσάρ 9
Μαρουλίδου Σοφία	καθαρ. κεντρ. ὑπ.	Συν)σμός Δέρκων, Κάλφα 77
Μαυροπούλου Σοφία	* * *	Ἁγίας Φωτεινῆς 247
Μαυροφρύδης Ἀναστάσιος	κλητήρ ἐργαστ.	Τούμπα Π. Ρ. Νίγδης 92
Μαυροφρύδης Περικλῆς	> κεντρ. ὑπ.	Τούμπα Π. Ρ. Νίγδης 92
Μίχας Παναγιώτης	> ἐργαστ.	Ἁγίας Φωτεινῆς 277
Μπάγρα Ἑλένη	καθαρ. κεντρ. ὑπ.	Παπάφη 91
Νοταρίδης Σταῦρος	κλητήρ ἐργαστ.	Τούμπα πάρ. Ε' 369
Νυφιώτης Ἀναστάσιος	θυρωρός	Τούμπα Α. Εὐλίνα 77-78
Ξανθούλης Ξάνθος	κλητήρ ἐργαστ.	Σ)μός καὶ ὁδ. Εὐαγγελιστρ. 1
Παπαγιώτης Μιλτιάδης	> βιβλιοθ.	Μελενίκου Κωνσταντίνου 45
Παπαδόπουλος Γεώργιος	> ἐργαστ.	Λασκαράτου 5
Σαρίκας Γεώργιος	> κεντρ. ὑπ.	Καπ. Ἄγρα πάρ. Ἐρατοῦς 3
Σούγκαρης Γεώργιος	> ἐργαστ.	Χορτατζήδων 6
Σοφόγλου Ἀθανάσιος	> κεντρ. ὑπ.	Καμενιάτου 13
Σπανοῦδη Ὀλγα	καθαρ. κεντρ. ὑπ.	Συν)σμός Ἱασων. Βρυάδου 5
Σταμπουλίδης Ἰωάννης	κλητήρ ἐργαστ.	Ἁλεξάνδ. Παπαδοπούλου 51
Σωτηριάδης Γεώργιος	> γυμναστ.	Παν)κόν Γυμναστήριον
Τσολάκη Ἀναστασία	καθαρ. κεντρ. ὑπ.	Λεωφόρος Στρατοῦ 10
Τσορλίνη; Ἀγαπητὸς	κλητήρ ἐργαστ.	Ἱγπαπαντῆς 17
Χριστοδούλου Νικόλαος	> κεντρ. ὑπ.	Συν. Μουταλάσκησ ὁδ. Ἀθηνῶν
Χρίστου Κωνσταντῖνος	κηπουρός	Συν. Ἱασιωνίδου, Βρυάδου 2

V ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΟΚΤΑΕΤΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

<p>I. Κατά τὸ Α' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1926-27), λειτουργούσης μόνης τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι·</p>	<p>φοιτηταὶ 50 φοιτήτριαι 15 ἐν ὄλῳ 65</p>
<p>II. Κατά τὸ Β' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1927-28), λειτουργουσῶν τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν (μόνου τοῦ Τμήματος Δασολογίας, ἀπὸ τοῦ β' ἔξαμήνου), ἦσαν ἐγγεγραμμένοι·</p>	
<p>1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ</p>	<p>φοιτηταὶ 94 φοιτήτριαι 36 ἐν ὄλῳ 130</p>
<p>2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν (γ' καὶ δ' ἔτους)</p>	<p>φοιτηταὶ 12 φοιτήτριαι — ἐν ὄλῳ 12 Ἐν συνόλῳ 142</p>
<p>III. Κατά τὸ Γ' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1928-29), λειτουργουσῶν τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν (μόνου τοῦ τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν) καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι·</p>	
<p>1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ</p>	<p>φοιτηταὶ 81 φοιτήτριαι 28 ἐν ὄλῳ 109</p>
<p>2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν</p>	<p>φοιτηταὶ 185 φοιτήτριαι 4 » » 189</p>
<p>3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν</p>	<p>φοιτηταὶ 72 φοιτήτριαι 3 » » 75 Ἐν συνόλῳ 373</p>

IV. Κατὰ τὸ Δ' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1929-30), λειτουργουσῶν τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν (μόνου τοῦ τμήματος τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν) καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι:

1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ	φοιτηταὶ	93		
	φοιτήτριαι	34	ἐν ὅλῳ	127
2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	319		
	φοιτήτριαι	14	»	» 333
3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	101		
	φοιτήτριαι	4	»	» 105
			Ἐν συνόλῳ	565

V. Κατὰ τὸ Ε' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1920-31), λειτουργουσῶν τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι:

1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ	φοιτηταὶ	79		
	φοιτήτριαι	39	ἐν ὅλῳ	118
2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	445		
	φοιτήτριαι	32	»	» 477
3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	139		
	φοιτήτριαι	7	»	» 146
			Ἐν συνόλῳ	741

VI. Κατὰ τὸ Σ' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1931-32), λειτουργουσῶν τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι:

1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ	φοιτηταὶ	70		
	φοιτήτριαι	37	ἐν ὅλῳ	107
2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	603		
	φοιτήτριαι	39	»	» 642
3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ	203		
	φοιτήτριαι	13	»	» 216
			Ἐν συνόλῳ	965

VII. Κατὰ τὸ Ζ' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1932-33), λειτουργουσῶν τῶν

Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπι-
στημῶν καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν,
ἦσαν ἐγγεγραμμένοι·

1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ	φοιτηταὶ 62 φοιτήτριαι 44	ἐν ὄλῳ 106
2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκο- νομικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ 660 φοιτήτριαι 54	» » 714
3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθη- ματικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ 225 φοιτήτριαι 17	» » 242
	Ἐν συνόλῳ	1062

VIII. Κατὰ τὸ Η' πανεπιστημιακὸν ἔτος (1933-34), λειτουργουσῶν
τῶν Σχολῶν Φιλοσοφικῆς, τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐ-
πιστημῶν καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν,
ἦσαν ἐγγεγραμμένοι·

1) Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ	φοιτηταὶ 49 φοιτήτριαι 62	ἐν ὄλῳ 111
2) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Νομικῶν καὶ Οἰ- κονομικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ 735 φοιτήτριαι 59	» » 794
3) Ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Φυσικῶν καὶ Μα- θηματικῶν Ἐπιστημῶν	φοιτηταὶ 279 φοιτήτριαι 17	» » 296
	Ἐν συνόλῳ	1201

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I.	Πανεπιστημιακαὶ ἄρχαί, προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ.	
	A'—Ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου	Σελ. 5
	B'—Αἱ σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου	» 6
	Γ'—Συμβούλια, Ἐφορεῖαι καὶ Ἐπιτροπεῖαι	» 10
	Δ'—Διοικητικὴ ὑπηρεσία	» 11
	Ε'—Σπουδαστήρια	» 12
	Ϛ'—Ἐργαστήρια	» 14
	Ζ'—Μουσεῖα καὶ Ἀρχεῖα.	» 16
	Η'—Πανεπιστημιακὴ Βιβλιοθήκη	» 17
	Θ'—Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον	» 17
II.	Πρόγραμμα μαθημάτων.	
	A'—Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.	» 21
	B'—Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	» 27
	Γ'—Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν	» 33
III.	Γενικαὶ Διατάξεις.	
	A'—Περὶ εἰσιτηρίων ἔξετάσεων, περὶ ἐγγραφῶν καὶ ἀνανεώσεως αὐτῶν καὶ περὶ ἐνάρξεως, διακοπῆς καὶ λήξεως τῶν μαθημάτων	» 45
	B'—Ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου	» 47
IV.	Διευθύνσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.	
	A'—Καθηγητῶν.	» 51
	B'—Ἐφηγητῶν	» 52
	Γ'—Βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ	» 53
	Δ'—Προσωπικοῦ Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας	» 54
	Ε'—Ἱατροῦ τοῦ Πανεπιστημίου.	» 54
	Ϛ'—Βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ	» 54
V.	Παράρτημα. Στατιστικὴ τῶν φοιτητῶν	» 57

1911

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Κ. Μ. Μ. Μ.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ
1928-1929

ΑΘΗΝΑΙ 1929

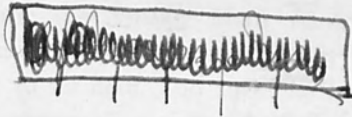

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

1928 - 1929

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1928—1929

I. *Εἰσαγωγή.*

1. Σκόπιμον θεωροῦμεν, ὅπως ἐξιστορήσωμεν τὰ τῆς κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1928—1929 ἐξελίξεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὰς περαιτέρω βλέψεις καὶ τάσεις αὐτῆς. Ἡ ἐξιστόρησις αὕτη, ἐπαναλαμβανομένη ἐτησίως, θ' ἀπετέλει τὴν αὐτοβιογραφίαν τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἰδρύματος, ἀποβαίνουσαν χρήσιμον στοιχεῖον ἐν πάσῃ κοινωνιολογικῇ μελέτῃ τῆς Ἑλλάδος.

II. *Νέα ἐσωτερικὴ ὁργάνωσις.*

2. Πρώτιστον μέλημα τῆς Σχολῆς ἦτο νὰ δημιουργήσῃ ἐσωτερικὴν ὁργάνωσιν αὐτῆς, ἑλλείπουσαν μέχρι τοῦδε, ἐμψυχοῦσαν δὲ καὶ ἀποκρυσταλλοῦσαν τὰς ἐκπαιδευτικὰς τάσεις τῆς Σχολῆς. Μετὰ ἐξονυχιστικὴν συζήτησιν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἐψηφίσθη νέος ὁργανισμός, δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 263 τοῦ 1928 φύλλον τῆς ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τοῦ ὁργανισμοῦ τούτου ἐρρυθμίσθησαν κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς διδακτικῆς πείρας ὑποδεικνυόμενον καλλίτερον αἱ ἐξετάσεις, εἰσιτήριοι, τμηματικά, πτυχιακὰ καὶ διδακτορικά, πρὸ παντὸς ὅμως ἐδημοουργήθησαν ἢ ἐνισχύθησαν τὰ ἐπόμενα τμήματα τῆς Σχολῆς.

A'. *Βιβλιοθήκη καὶ Ἀναγνωστήριον.* Μέχρι τοῦδε ἡ βιβλιοθήκη ἦτο ἀνάξια λόγου. Ἐπεξητήθη ἡ ἄμεσος συγκρότησις ὑπηρεσίας πρὸς λειτουργίαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου πρὸς χρῆσιν ὄχι μόνον τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου. Διετέθησαν ἐκ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ περὶ τὰς 170.000 δραχμῶν εἰς ἀγορὰν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν παντὸς διδασκομένου κλάδου, εἰδικῶς δὲ ἐνεγράφη ἡ Σχολὴ εἰς ὑπερεκατὸν περιοδικὰ πρὸς ἔγγυτέραν καὶ ἄμεσον παρακολούθησιν τῆς νεωτάτης ἐπιστημονικῆς κινήσεως τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, σχετικῶς ἰδίᾳ πρὸς τὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ προβλήματα. Οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ ἡ βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς θ' ἀποβῇ πρῶτονον συγκεντρώσεως παντὸς ἐπιστημονικοῦ στοιχείου διὰ τὴν περαιτέρω δρᾶσιν αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπίσης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἰδρυθέντων γραφείων

ξερευνῶν, περὶ ὧν κατωτέρω ὁ λόγος. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου.

Ἡ Σχολή, ἐπιτυχοῦσα μετὰ μακρὰς προσπαθείας τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἔγκρισιν πιστώσεως ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, ἀνερχομένης εἰς 150.000 χρυσᾶ μάρκα, θέλει ἐνισχύσει τὴν βιβλιοθήκην καὶ διὰ προμηθείας νέων σημαντικῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν, διὰ διαθέσεως 10—15.000 μάρκων, ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἐνεγράφη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Σχολῆς τοῦ ἔτους 1929—1930, οὕτως ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ βιβλιοθήκη νὰ δύναται ἐπαρκῶς ν' ἀντιμετωπίσει τὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

Β'. Πρακτικὸν Γραφεῖον Λογιστικῆς καὶ Τραπεζικῆς Τεχνικῆς. Παράπονα ἐνίοτε διευποῦντο κατὰ τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς ὅτι αὕτη ἀπέβαινε μᾶλλον θεωρητικὴ, μὴ ἐξυπηρετοῦσα τὰς πρακτικὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἐπεθύμουν νὰ στρατολογήσουν τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς ἡμετέρας Σχολῆς. Βεβαίως δὲν προώριται ἡ Σχολὴ νὰ δημιουργήσῃ ἀπλοῦς λογιστὰς. Πλὴν ὅμως κύριος σκοπὸς αὐτῆς εἶναι νὰ μορφώσῃ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἀποφοίτων της, τόσον ἀπὸ θεωρητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται οὗτοι ὄχι μόνον τὰς γενικὰς κατευθύνσεις τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν νὰ παρέχωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν διοίκησιν καὶ ἐμπορικὴν διαχείρισιν αὐτῶν ἐπιτυχῶς ν' ἀντιλαμβάνωνται καὶ ἐλέγχωσι. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ ἴδρυσις τῶν ἀνωτέρω πρακτικῶν γραφείων, μελλόντων νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λειτουργοῦντα τοιαῦτα (Bureaux Pratiques, Bürowirtschaftsinstitute). Ἡ ἑναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ πρακτικοῦ γραφείου τραπεζικῆς τεχνικῆς ἀνεβλήθη ἐπὶ τινα χρόνον ἐξ αἰτίας καθαρῶς τεχνικῶν λόγων. Ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὑπολογίζεται νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ λειτουργία καὶ τοῦ γραφείου τούτου.

Γ'. Γραφεῖον Οἰκονομικῶν Ξρευνῶν καὶ Γραφεῖον Συγκριτικοῦ Δικαίου. Ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ δημιουργηθῶσιν ἰδιαίτερα σπουδαστήρια καὶ κέντρα ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ἐν οἷς βεβαίως τὴν πρωτοβουλίαν θὰ ἔχωσι μᾶλλον οἱ καθηγηταὶ καὶ ὀλιγότερον οἱ φοιτηταί. Πλεῖστα θέματα οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικά, τὰ ὁποῖα ταράττουσι τὴν ἡμετέραν χώραν, θὰ μελετῶνται ἀνέτως, ἐμβριθῶς καὶ μετ' ἀμεροληψίας. Ζητήματα νομοθετικῆς πολιτικῆς θ' ἀποτελῶσιν ἀντικείμενον μελέτης τοῦ ἐτέρου γραφείου. Οὕτω καὶ ἡ ἡμετέρα Σχολὴ θὰ δύναται ἐνεργότερον νὰ ὑποβοηθῇ αὐτὸ τὸ Κράτος ἐν τῇ λύσει οἰκονομικῶν, δημοσιονομικῶν καὶ νομοθετικῶν προβλημάτων. Τὰ γραφεῖα ταῦτα θ' ἀποδώσωσι πλήρως τοὺς καρποὺς αὐτῶν εὐθὺς ὡς ἡ βιβλιοθήκη ἤθελεν ἐπαρκῶς ἐνισχυθῆ, ὥστε νὰ δύναται νὰ τροφοδοτῇ τὰς προσπαθείας τῶν δύο τούτων γραφείων.

Δ'. Γραφείον Προνοίας και Ἡθικῶν Ἀμοιβῶν. Τὸ μὲν πρῶτον γραφείον σκοπεῖ νὰ ὀργανώσῃ μέτρα προστατευτικά τῶν φοιτητῶν, ὡς ἀνθρώπων πλέον. Εἶνε ἀνάγκη νὰ καταβληθῇ μέριμνα διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας αὐτῶν, διὰ τὸν σιτισμὸν αὐτῶν, διὰ τὰς περιπτώσεις ἀσθενείας καὶ περιθάλψεως ἐν νοσοκομείοις καὶ санаτορίοις ὑπὸ ὄρους εὐνοϊκούς. Μέχρι τοῦδε δὲν κατορθώθη νὰ ψηφισθῶσιν ὑπὸ τῆς Σχολῆς τοιαῦτα μέτρα. Ἐλπίζομεν ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἐπιληφθῇ αὐτῶν. Τὸ δὲ δεύτερον γραφείον ἐπιδιώκει ἰδίᾳ νὰ πείσῃ τοὺς διαφόρους οικονομικοὺς ὀργανισμοὺς, ὅπως διαθέσωσι, ὡς συμβαίνει πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, μικρά τινα ποσὰ ὡς βραβεῖα ἢ βοηθήματα ἀπονεμητέα εἰς τὸν ἐκ τῶν φοιτητῶν ἐμφανίζοντα ὠρισμένα πλεονεκτήματα, ἢ εἰς τοὺς ἀπορωτέρους, ἀξίους οικονομικῆς ἀνακουφίσεως. Τὸ γραφείον τοῦτο λειτουργεῖ ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀμερικανικὰς Σχολὰς καὶ τὰ Πανεπιστήμια. Μέχρι τοῦδε τὸ γραφείον δὲν κατώρθωσε ν' ἀποδώσῃ σημαντικούς καρπούς. Στηρίζομεν ὅμως μεγάλας ἐλπίδας εἰς αὐτὸ καὶ διὰ τοῦτο θὰ καταβληθῇ μέριμνα, ὅπως λειτουργήσῃ ἐντονώτερον προσεχῶς.

Ε'. Ἐμπορευματολογικὸν Ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον. Τὸ τμήμα τοῦτο, οὗ ἡ διεύθυνσις ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Σοφριανόπουλον, ἐνισχύθη δὲ διὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Μηλιώτου, εὐρίσκετο ἐν καταστάσει ἐμβρουάδει, μὴ τιμῶσῃ βεβαίως τὸ ἑλληνικὸν κράτος. Κατώρθωσεν ὅμως ἡ Σχολὴ νὰ ὀπλίσῃ αὐτὸ διὰ πολλῶν ἐργαστηριακῶν ὀργάνων καὶ εἰδῶν τοῦ μουσείου, διὰ προβολέων εἰδικῶν καὶ κινηματογράφου, χρησίμων εἰς τὴν διδασκαλίαν ἰδίᾳ τῆς φυσιογνωσίας καὶ ἐμπορευματολογίας, διὰ φωτογραφικῶν μηχανῶν, διαθέσασα ἐφέτος περὶ τὰς 150.000 δραχμὰς εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρόκειται νὰ διατεθῇ ἀκόμη καὶ τὸ ποσὸν τῶν 75.000 χρυσῶν μάρκων πρὸς προοιμίθειαν παντὸς χρησίμου εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Σχολῆς, μεθ' ὃ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δύναται τὸ πολύτιμον τοῦτο τμήμα νὰ παρέχῃ ἀνέτως τὰς ὑπηρεσίας του οὐ μόνον εἰς τὴν Σχολήν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Παραπλεύρως δὲ δι' ἄλλης δαπάνης 10—15.000 χρυσῶν μάρκων θὰ δημιουργήσωμεν στοιχειῶδες χημείον διὰ τὰς ἀπαραιτῆ τους διδακτικὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

Σ'. Περιουσιακὴ διαχείρισις τῆς Σχολῆς. Μέχρι τοῦδε αὕτη διενηργεῖτο δι' ἐπιτροπῆς, ἧς μετεῖχον καθηγηταὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Κατηργήσαμεν αὐτήν, ἀναθέσαντες τὴν διαχείρισιν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Σχολήν. Διωργανώσαμεν δὲ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ λογιστικὴν καὶ ταμακίην ὑπηρεσίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἐκανονίσσαμεν εἰδικώτερον τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ. Ἐπίσης δὲ διεφροθυμίσθη εἰδικώτερον ἢ διάθεσις τῶν δαπανῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ ρηθῇ ὅτι ἡ περιουσιακὴ διαχείρισις τῆς Σχολῆς διεξάγεται μετὰ τάξεως καὶ ἀκριβείας.

III. *Μαράσλειον Μέγαρον.—Τὸ νέον μέγαρον τῆς Σχολῆς καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις αὐτῆς.*

3. Ἡ Σχολὴ κατέβαλεν ἐν τῷ παρελθόντι ἐπιμόνους προσπάθειάς πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ ἰδίου αὐτῆς μεγάρου, κειμένου ἐν τῇ ὁδῷ Κηφισιάς καὶ χρησιμοποιουμένου ὡς προσφυγικῷ νοσοκομείῳ. Καὶ μετὰ μακρὰς προσπάθειάς τῆς διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ἐπέτυχε μὲν αὕτη ἀρχικῶς κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1928, ὅπως ἡ κυβέρνησις Βενιζέλου διὰ πρακτικῷ αὐτῆς ἀναγνώριση τὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἀπόδοσιν τοῦ κτιρίου τούτου, κατέστη ὅμως μετέπειτα φανερὸν ὅτι διὰ διαφόρους λόγους ἦτο ἀδύνατος ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Κυβερνήσεως. Εὐτυχῶς τὸ μέγα ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐπέδειξε προσωπικῶς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐπέτρεψεν, ὅπως αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τῆς διευθύνσεως τῆς Σχολῆς ἀπολήξουν εἰς ὀριστικὴν λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος αὐτῆς. Ἐπείσθη ἡ Κυβέρνησις ν' ἀγοράσῃ τὸ ἀνωτέρω κτίριον μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, οὕτω δὲ καταρτισθεῖσα σχετικὴ σύμβασις ἀγοραπωλησίας ἐκυρώθη διὰ νόμον, κατ' ὃν ὀρισμένη ἐπιτροπὴ θὰ καθώριζε τὸ ἀνάλογον τίμημα, ὅπερ ὄντως καὶ καθωρίσθη. Ἡ Σχολὴ θὰ εὐτυχῆσῃ νὰ δημιουργήσῃ ἴδιον κτίριον ἐν καταλλήλῳ θέσει, ἐκπληροῦν τὸν μέγαν σκοπὸν, δι' ὃν προώρισται. Διὰ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως ἐπετεύχθη ἀκόμη, ὅπως ἡ Κυβέρνησις καταβάλλῃ εἰς τὴν Σχολὴν τετρακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ὡς μίσθωμα τοῦ τελευταίου ἔτους, δεδομένου ὅτι μέχρι τοῦδε οὐδὲν τοιοῦτον μίσθωμα κατεβάλλετο αὐτῇ παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους χρησιμοποιήσιν τοῦ μεγάρου δι' ἰδίους σκοπούς. Καὶ ἐντεῦθεν προέκυψε σπουδαία οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Σχολῆς.

4. Πρὸς ἐπιτυχῆ δὲ ἀνάπτυξιν τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπιχειρῆμεν ἄνεγερσιν τοῦ νέου μεγάρου ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἀπεράσισε κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1929 νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ μελετήσῃ τὰ σπουδαιότερα τῆς Εὐρώπης ἐκπαιδευτικὰ τῆς ἐμπορίας ἰδρύματα, συγκεντρῶνων πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν χρήσιμον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον στοιχεῖον. Ὅπως δὲ σαφέστερον καθορισθῇ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἐκπαιδεύσει μετέσχε τοῦ ἐν Ἀμστερνταμ λαβόντος χώραν κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1929 Διεθνoῦς Συνεδρίου τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τοῦ ὁποίου πολλὰ θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀποκομίσῃ συμπεράσματα.

5. Ἄλλη σπουδαιότατη οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Σχολῆς ἐπετεύχθη τῇ ἀμερίστῳ βοήθειᾳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἐνεκρίθη ὑπὲρ αὐτῆς πίστωσις ἔξ 150.000 χρυσῶν μάρκων ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ Σχολὴ οὕτως ἔχει εὐκαιρίαν νὰ πλουτίσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς τμήματα ἐκ τῆς γερμανικῆς

βιομηχανίας. Πρὸς τοῦτο προεκηρύχθη διαγωνισμός, μετὰ δὲ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἡ Σχολὴ θέλει προβῆ εἰς τὰς ἀναλόγους παραγγελίας.

6. Ἄλλην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν οὐχὶ διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἠθικὴν σημασίαν, ἣν αὕτη ἔχει. Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διέθεσαν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἀνά 20.000 δραμὰς διὰ τὴν χρῆσιν 1929—1930. Τὸ γεγονός εἶνε ἄξιον πάσης ἐξάρσεως καὶ πάσης ἀπομιμήσεως, προκαλεῖ δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Σχολῆς.

7. Ἄν πρέπει βεβαίως νὰ θεωρηθῆ περιαυτολογία τῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον ὁ ἰσχυρισμὸς στηρίζεται ἐπὶ πραγματίων, ἂν ἰσχυρισθῆ ὅτι ἐντὸς βραχέος χρόνου ἔστρεψεν ἐντόνως τὴν προσοχὴν καὶ συγκεντρωμένην τὴν προσπάθειαν αὐτῆς πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ἐπεξήτησε νὰ θεμελιώσῃ, ὅπως δῆποτε ἰσχυρῶς τὰς οἰκονομικὰς αὐτῆς βάσεις, ἀπαραιτήτους διὰ τὴν περαιτέρω προκοπὴν αὐτῆς.

Οὕτως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1929—1930 ἐμφανίζει ἔσοδα (ἐκτὸς τῶν ἔξ 150.000 χρυσῶν μάρκων) δραχ. 1.379.500 ἀπέναντι τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ τὸ 1928—1929 ἐκ δραχμῶν περίπου 900.000.

Διατίθενται δὲ ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς Σχολῆς δραχ. 150.000 εἰς προμήθειαν συγγραμμάτων, δραχ. 165.000 εἰς προμήθειαν ὀργάνων διδασκαλίας καὶ δραχμαὶ 75.000 εἰς προμήθειαν ὀργάνων τῶν πρακτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γραφείων.

IV. Διαλέξεις.

8. Ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1928—1929 δρᾶσις τῆς Σχολῆς ἐμφανίζεται καὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ διαλέξεων. Οὕτως ἐκ μὲν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὁ κ. Δ. Καλλιτσουανάκης ἐποιήσατο ἐν τῷ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίῳ Πειραιῶς διάλεξιν περὶ συνεταιρισμοῦ καταναλώσεως, ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Κ. Πολυχρονιάδης ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιμελητηρίῳ περὶ συμβουλίου ἐπικρατείας. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στρίγκος ὠμίλησεν ἐν τῇ Σχολῇ ἡμῶν ἐπὶ θέματος «ἀπὸ Βενετίας εἰς Ἀμστερνταμ», παρευρεθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη καὶ προλογισαμένου λιάν ἐπιτυχῶς. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Α. Ἀναστασιάδης ὠμίλησεν ἐπίσης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ περὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων. Ἐπίσης ἐποιήσατο διάλεξιν καὶ ὁ ὑφηγητὴς τῆς σχολῆς κ. Καλλιανῶς ἐν Πειραιεῖ περὶ φασισμοῦ.

V. Σχολεῖα Μετεκπαιδεύσεως.

9. Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἐξέτεινε τὰς διδασκτικὰς αὐτῆς πτέρυγας καὶ πέρα τῆς συνήθους νεολαίας. Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἐνεφάνισε νέα προβλή-

ματα, ἰδίως οἰκονομικά καὶ δημοσιονομικά, τὰ ὅποια ὄφειλε τὸ κράτος νὰ ἀντιμετώπιση διὰ τῶν ἰδίων της ὀργάνων. Ἀλλὰ ταῦτα προδήλως δὲν ἦσαν καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἦσαν παρεσκευασμένα πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῶν, διότι τοῦτο προϋπέθετε συγχρονησὸν εἰς τὴν νεωτέραν οἰκονομικὴν, δημοσιονομικὴν καὶ νομικὴν ἐξέλιξιν. Ἐγκαίρως κατενοήθη καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἀνάγκη δημιουργίας σχολείων μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὸ κράτος ἐστράφη πρὸς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν. Προέβη αὕτη τῇ ἀμεριστῶ συνδρομῇ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Γ. Μαοῦ καὶ Κ. Ζαβιζιάνου εἰς τὴν δημιουργίαν ἰδιαιτέρων τμημάτων διδασκαλίας, ἕξ ἑνὸς μὲν διὰ τοὺς δημοσίους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἕξ ἑτέρου δὲ διὰ τοὺς διοικητικοὺς καὶ δημοτικοὺς ὑπαλλήλους. Τὰ σχολεῖα ταῦτα ἰδρύθησαν διὰ διαταγμάτων δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 254 καὶ 268 τοῦ 1928 φύλλα τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ ἐγκαίρια τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν δύο σχολείων ἐγένοντο τῇ 14 Ἰανουαρίου 1929 μετὰ πάσης ἐπισημότητος, παρευρεθέντων τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου, πολλῶν ὑπουργῶν καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων καὶ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ὡμίλησαν κατὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν τέλει ὁ κ. Βενιζέλος. Ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἠκούσθησαν λίαν εὐμενεῖς ὕπερ τῆς Σχολῆς λόγοι.

10. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν δύο σχολείων ἀπετελέσθη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ κανονικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, προσετέθησαν δὲ καὶ εἰδικοί καθηγηταὶ δι' ὠρισμένα μαθήματα, δι' ἃ ἐκρίθησαν κατάλληλοι ἀνώτατοι ἢ πρόην δημόσιοι ὑπάλληλοι, εἰδικώτερον ἀσχοληθέντες εἰς αὐτά. Ἡ φοίτησις τῶν ἐν τῷ σχολεῖῳ μετεκπαιδευομένων εἶνε διετής. Ἡ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος πορεία τῶν σχολείων, καίτοι ἡ λειτουργία αὐτῶν διήρκεσεν ὀλίγους μῆνας, ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὴ.

Ἐκ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν σχολείων θὰ προκύψωσι βεβαίως διάφορα σημεῖα, ἄξια νεωτέρας μελέτης καὶ διαρρυθμίσεως, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ δύναται τις ἀφόβως νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι λίαν ἐπιτυχῶς ἀνετέθη ἡ μετεκπαίδευσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν, ἥτις οὕτω συνάπτει στενοτάτους δεσμοὺς μετὰ τῆς λειτουργίας τοῦ κράτους.

VI. Νέον Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

11. Ἐκ τῆς συντόμου ταύτης περιγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1928—1929 ἐξελίξεως τῆς Σχολῆς εἶναι φυσικὸν νὰ ἐννοήσῃ τις, ὅποσον ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς καὶ ἐντεῦθεν ὅποσον καθίστατο δυσχερὴς ἡ διοίκησις αὐτῆς μετὰ τὸ ὑπάρχον διοικητικὸν προσωπικόν, ἀποτελούμενον ἕξ ἑνὸς γραμματέως, μιᾶς βοηθοῦ καὶ μιᾶς δακτυλογράφου. Παρ' ὄλην τὴν φειδῶ

ἐν ταῖς δαπάναις ἐκρίθη ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἀπαραίτητος ἡ αὔξησις αὐτοῦ διὰ μιᾶς ἀκόμη δακτυλογράφου, πληρωθείσης οὕτω μιᾶς κενῆς θέσεως, διὰ δύο ἐπιμελητῶν, ὧν ὁ εἷς τῶν πρακτικῶν γραφείων καὶ ὁ ἕτερος τοῦ ἐμπορευματολογικοῦ ἐργαστηρίου, διορισθέντων τοιούτων τοῦ κ. Φωτιά, ἔχοντος δίπλωμα γερμανικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ τοῦ κ. Μηλιώτου, ἔχοντος δίπλωμα τοῦ παρισινοῦ Πανεπιστημίου. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ δαπανῶν ἄλλων δὲν διορίσθη εἰδικὸς ταμίας καὶ λογιστής, ἐπιβαρυνθέντων τῶν ὑφισταμένων ὑπαλλήλων διὰ τῆς προσθέτου ὑπηρεσίας τοῦ ταμίου καὶ λογιστοῦ, καίτοι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐν τούτῳ ἀποφυγὴ δαπάνης δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται σκόπιμος, διότι ἡ ἔκτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς διὰ τῆς προσθήκης τοσούτων τμημάτων, ἐπιβάλλει εἰδικούς ὑπαλλήλους. Μάλιστα δὲ χαρακτηριστικὴ καὶ ἔντονος ἐμφανίζεται ἡ ἀνάγκη θέσεως γενικοῦ γραμματέως, ἔχοντος ἀνωτέραν μόρφωσιν, σύμφωνον πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Σχολῆς. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς θὰ ἠδύνατο, ἀπαλλάσσων τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς ἀπὸ πολλῶν λεπτομερειῶν τῆς διοικήσεως, νὰ συγκεντροῖ περὶ ἑαυτὸν κατὰ τρόπον ἐνιαῖον τὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Σχολῆς καὶ νὰ δίδῃ τὸν τόνον τῆς λεπτομερικῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1928—1929 διορίσθησαν παρὰ τῆ ἡμετέρα Σχολῆ ὁ μὲν κ. Σακελλαρίου τακτικὸς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοιοῦτος τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, ὁ δὲ κ. Δαλιέτος ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς χημείας, ὁ κ. Φωτιάς, ἐπιμελητὴς τῶν πρακτικῶν γραφείων, ὁ κ. Μηλιώτης ἐπιμελητὴς τοῦ ἐμπορευματολογικοῦ ἐργαστηρίου καὶ μουσείου καὶ ὁ κ. Θ. Χαριτάκης ὑφηγητὴς τῶν ἐφηρμοσμένων οἰκον. ἐπιστημῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ὀργανώσεως ἐργασίας.

VII. Διδάκτορες. Δύναμις Φοιτητῶν.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1928—1929 ἀνηγορεύθη διδάκτωρ ὁ κ. Γάσπαρης Μυστιάρδης ἐπὶ τῆ διατριβῇ αὐτοῦ «Αἱ βάσεις τῆς Οἰκονομίας τῆς Μακεδονίας». Οὗτος ἀπεστάλη βραβευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας δαπάναις αὐτῆς εἰς Εὐρώπην πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς ἐπὶ τῆς γεωγραφίας,

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνέρχεται :

α' ἔτος εἰς	233
β' » »	129
γ' * *	<u>92</u>
Ἐν ὅλῳ . . .	454

Παρατηρεῖ τις ὅτι τυπικῶς ἡ δύναμις τῆς Σχολῆς ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ διδασκομένων φαίνεται μεγάλη. Ἀλλ' ἡ ἐπιδεικνυομένη αὐστηρότη-

ἐκ μέρους τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ ἐπιτρέπει, ὅπως ἐλάχιστοι κατ' ἔτος
ἐξέρχονται ὡς πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δυνάμενοι οὐχὶ δυσχερῶς ν' ἀπορρο-
φηθῶσιν ἐν τῇ κοινωνικῇ δράσει.

Ἐν Ἀθήναις Νοέμβριος 1929.

Α΄.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὸ Ἀθήνησιν Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ σκοπὸν ἔχει τὴν παροχὴν ἀνωτάτης θεωρητικῆς καὶ ἐφηρμοσμένης οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς μορφώσεως.

Ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον διοικουμένη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ διευθυντοῦ της, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν δικαστικῶς καὶ ἔξωδίκως.

Ἡ Σχολὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ κράτους ἐνασκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργοῦ, αἱ δὲ ὑποθέσεις αὐτῆς ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ. — Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ μονίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, ἐξ ὑφηγητῶν καὶ ἐκ προσωρινῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Οἱ καθηγηταὶ βοηθοῦνται ὑπὸ ἐπιμελητῶν, παρασκευαστῶν καὶ βοηθῶν ἐργαστηρίων καὶ σπουδαστηρίων.

ΤΑΚΤΙΚΑΙ & ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΔΡΑΙ — Αἱ τακτικαὶ ἔδραι τῆς Σχολῆς εἶναι αἱ ἑξῆς δεκατέσσαρες :

1) Δύο ἔδραι Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Ἱστορίας τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Δημοσιονομίας.

2) Ἐδρα Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομίας Ἐπιχειρήσεων.

3) Ἐδρα Ἐφηρμοσμένης Ἐμπορικῆς, Βιομηχανικῆς καὶ Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας.

4) Ἐδρα Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.

5) Ἐδρα Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν.

6) Ἐδρα Γενικῶν Μαθηματικῶν.

7) Ἐδρα Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

- 8) Ἔδρα Ἀστικοῦ Δικαίου.
- 9) Ἔδρα Δημοσίου Δικαίου.
- 10) Ἔδρα Ἐμπορευματολογίας.
- 11) Ἔδρα Χημείας.
- 12) Δύο ἔδραι Λογιστικῆς.

Αἱ ἕκτακτοι ἔδραι τῆς Σχολῆς εἶναι ἀνά τρεῖς δι' ἐκάστην τῶν γλωσσῶν Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἔδρα διδασκάλου ὑφίσταται μία διὰ τὸ μάθημα τῆς Στενογραφίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ. — Εἰς τὴν Σχολὴν ἔχουσι προσαρτηθῆ: 1) Τὰ πρακτικὰ γραφεῖα λογιστικῆς καὶ τραπεζικῆς τεχνικῆς 2) Τὰ ἰνστιτοῦτα Οἰκονομικῶν ἔρευνῶν καὶ συγκριτικοῦ δικαίου 3) Τὸ μουσεῖον Ἐμπορευμάτων καὶ ἔμπορευματολογικὸν Ἐργαστήριον 4) ἡ βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς, 5) τὸ ἀναγνωστήριον καὶ ἡ λέσχη τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἀποφοιτῶν, 6) τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπόμενα σχολεῖα. Μέχρι τοῦδε ἰδρύθησαν δύο σχολεῖα μετεκπαιδύσεως δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ τῶν Διοικητικῶν. Περὶ τούτου ὄρα εἰσαγωγῆν.

ΑΡΧΑΙ. Διευθυντῆς καὶ Συμβούλιον. — Τὴν Σχολὴν διευθύνει ὁ διευθυντῆς ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, δι' ἓν ἔτος. Ἔχει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ τὴν καθόλου λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκομένους ἐν αὐτῇ καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν παραρτημάτων, ἐπιβλέπει τὴν ὑπὸ πάντων τήρησιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς, μετ' ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, προσκαλεῖ τὸ συμβούλιον ὡς καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν εἰς συνεδριάσεις, προεδρεύει αὐτοῦ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου.

Τὸ συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτῆς καθηγητῶν. Ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς καὶ τῆς ἐν αὐτῇ τηρήσεως τῶν νόμων, ἀποφαίνεται δὲ γνώμας, ποιεῖται προτάσεις καὶ προβαίνει εἰς ἀποφάσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενα.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ. — Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχεταὶ τὴν 1 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου, ὑποδιαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἑξάμηνα, ὧν τὸ πρῶτον μὲν λήγει τὴν 31ην Ἰανουαρίου, τὸ δὲ δευτέρον τὴν 30 Ἰουνίου. Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἀρχεταὶ τὴν 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰουνίου ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου ἀποτελοῦντος τὰς θερινὰς διακοπὰς.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ. — Πρὸς ἀπόκτη-

σιν τοῦ πτυχίου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐγγράφονται κατόπιν ἐπιτυχῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον ἐκ τῶν ἑξῆς ἐκπαιδευτηρίων, ἢτοι: Α') Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, Β') Ἑλληνικῆς Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Γ') Ἀλλοδαποῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἀνεγνωρισμένου, Δ') Ἀλλοδαπῆς Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦλάχιστον τριταξίου, Ε') Ἡμεδαπῆς Μέσης ἀνεγνωρισμένης Ἐμπορικῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς τετραταξίου.

Κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ πράξεώς του περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάραξως τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

Κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις οἱ εἰς ἐξέτασιν παρουσιαζόμενοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα γραπτῶς:

1) Ἑλληνικά.—Ἐκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ δοθέντος θέματος.

2) Γαλλικά.—Μετάφρασις γαλλικοῦ κειμένου.

3) Μαθηματικά.—Ἐκ τῆς Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς, μέθοδοι τόκος, ὑφαίρεσις, μερισμός.—Ἐκ τῆς Θεωρητικῆς τέσσαρες πράξεις τῶν ἀκεραίων, διαιρετότης, πρῶτοι ἀριθμοί, ΜΚΔ, ΕΚΠ.—Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας μέχρι δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων καὶ λογιμοῦ διὰ λογαρίθμων.

4) Φυσικὴν Πειραματικὴν.—Ἐκ τῆς ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ Μέσαις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς διδασκομένης ὕλης.

5) Πολιτικὴν Γεωγραφίαν.—Σπουδαιότεραι πόλεις, λιμένες, ποταμοί, πληθυσμὸς πέντε ἡπείρων.

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ.—Μεταγραφὴ σπουδαστῶν ἄλλης Ἀνωτάτης Ἀλλοδαπῆς Σχολῆς εἰς τὴν Σχολὴν γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν εἰς ὃ δέον νὰ μεταγραφῇ ὁ μεταγραφόμενος. Φοιτητὴς περαιώσας φοίτησιν ἐν ὁμοταγῇ ἄλλοδαπῇ Σχολῇ δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπὶ πτυχίῳ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐξέτασιν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

ΑΚΡΟΑΤΑΙ.—Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν φοιτητῶν δύναται ἡ Σχολὴ νὰ δεχθῇ καὶ ἀκροατάς. Ἀκροατὴς ἐγγράφεται ὁ συμπληρώσας τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἔχων ἐγγραφον ἄδειαν παρὰ τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ πρὸς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ. Ἡ ἄδεια ἰσχύει δι' ἓν ἔτος.

Ὅτιχων τῆς σχετικῆς ἀδείας ἀκροάσεως ἐμφανίζεται αὐτοπροσώπως πρὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως καὶ ἐγγράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀκροατῶν. Εἰς ἕκαστον ἀκροατὴν χορηγεῖται βιβλιάριον σπουδῶν καὶ δελτίον ἀναγνωρίσεως.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, ΦΟΙΤΗΣΙΣ, ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ.—Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλία ἄρχεται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 20ὴν Μαΐου, τηρουμένων τῶν περὶ ἀργίας καὶ δικαιοκῶν διατάξεων.

Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τοὺς φοιτητάς.

Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν φοίτησις εἶναι τριετής.

Οἱ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν φοιτῶντες εἰς τὴν Σχολὴν ὀφείλουν νὰ διακούσουν τὰ μαθήματα τὰ ὑπὸ τῶν κατεχόντων τὰς τακτικὰς ἔδρας τῆς Σχολῆς τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν διδασκόμενα, προσέτι δὲ καὶ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ στενογραφίας.

Αἱ ἑξετάσεις διακρίνονται εἰς τμηματικὰς κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους καὶ ἐπὶ πτυχίῳ ἢ διδακτορικῷ διπλώματι τοιαύτας.

Αἱ ἑξετάσεις διεξάγονται προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἢ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ἄνω τρόπους.

Δι δάκτωρ ἀναγορεύεται ὁ κεκτημένος τὸ πτυχίον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος, συγγράφας διατριβὴν ἀξίαν λόγου ἐν ἐλληνικῇ γλώσσῃ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μετ' ἐγγράφον εἰσήγησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου καθηγητοῦ, δημοσιεύσας αὐτὴν ὡς διατριβὴν ἐπὶ διδακτορία καὶ ἐπιτυχὸν ἔπειτα ἐν δοκιμασίᾳ γενομένη δημοσίᾳ ἐνώπιον ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ πτυχιούχοι τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε. δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ βον ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα τύχωσι καὶ πτυχίου τῆς Σχολῆς ταύτης ὑποκείμενοι εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἔχοντες τ' αὐτὰ δικαιώματα ἐν αὐτῇ ὡς οἱ τεταρτοετείς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ἡ εἰς τὰ προσηρητημένα τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Σχολεῖα μετεκπαιδύσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων φοίτησις εἶνε διετής, δύναται ὅμως τὸ διδακτικὸν Συμβούλιον τῶν σχολείων νὰ προτείνῃ τὸν περιορισμὸν τῆς φοιτήσεως εἰς ἐν ἔτος εἴτε ὡς πρὸς ὅλους τοὺς φοιτῶντας εἴτε ὡς πρὸς τινὰς κατηγορίας αὐτῶν, περὶ οὗ ἀποφαίνονται οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Τῆς μετεκπαιδύσεως δικαιοῦνται νὰ μετάρχωσι μόνον οἱ κεκτημένοι τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ, ΠΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ.

Ἡ Σχολή

Α') ἀπονέμει:

- I. Ἐνδεικτικὰ εἰς φοιτητάς καὶ ἀκροατάς.
- II. Τὸ πτυχίον Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

III. Δίπλωμα Διδάκτορος τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

IV. Πτυχίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Α. Σ. Ο. καὶ Ε. Ε. Σχολεῖον τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν ἢ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων».

Β) δύναται νὰ ἀπονέμη.

Πτυχία Καθηγητῶν Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν ὡς ἑξῆς (ἄρθρ. 30 ἐδ. 1, 2 μίῃ τεθέντα εἰς ἐφαρμογὴν ὀργανικοῦ νόμου).

I. Καθηγητοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μαθημάτων.

II. Καθηγητοῦ Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν.

III. Καθηγητοῦ Ἐμπορευματολογίας καὶ Γεωγραφίας.

IV. Καθηγητοῦ Ξένων γλωσσῶν.

V. Καθηγητοῦ Στενογραφίας, Καλλιγραφίας καὶ Δακτυλογραφίας.

ΤΕΛΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ.—Διὰ τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν οἱ ὑποψήφιοι καταβάλλουσι δι' ἐξέταστρον δραχμὰς 200.

Οἱ ἐπιτυχάνοντες ἐγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν καταβάλλοντες διὰ τέλη :

Α'. ἑξαμηνίας δραχ. 980

Β'. » » 980

Διὰ τὴν τμηματικὴν ἐξέτασιν Α καὶ Β ἔτους καταβάλλουσι δραχ. 60 δι' ἕκαστον μάθημα ὡς ἐξέταστρον καὶ 70, 90 διὰ τέλη ἐξετάσεων.

Διὰ τὴν ἐπὶ πτυχίῳ δοκιμασίαν καταβάλλουσι δραχμὰς 100 δι' ἕκαστον μάθημα ὡς ἐξέταστρον καὶ δραχμὰς 282 διὰ τέλη ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων.

Δι' ἐνδεικτικὰ προαγωγῆς καὶ πιστοποιητικὰ σπουδῶν δραχ. 113,30, διὰ ἐπὶ περσικῆς πτυχίον δραχ. 500 καὶ διὰ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα δραχμὰς δύο χιλιάδας.

Ἡ εἰς τὰ Σχολεῖα μετεκπαιδεύσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐγγραφή εἶνε ἀτελής, ὡς καὶ αἱ ἐξετάσεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ.— Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1928 Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἡ Σχολὴ ἀπέκτησεν αὐτοτελεῆ οἰκονομικὴν διαχείρισιν, ἣτις ἀνετέθη εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Σχολὴν, καταργηθέντος τοῦ ἰδιαίτερου Ταμείου διαχειρίσεως. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος ὀργανώθη καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ καθορίσθησαν εἰδικώτερον οἱ πόροι τῆς Σχολῆς.

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΔΙΕΠΟΥΣΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. Ἡ Σχολὴ συνέστη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ νόμου 2191 τοῦ 1920 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεύχ. Α. ἀρθ. φύλλ. 133 καὶ 5 Ἰουν. 1920) δι' οὗ καθορίζεται ὁ σκοπὸς καὶ ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ νόμος 2191 συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2946 τοῦ 1922 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 139 τῆς 8 Ἀυγούστου 1922), ὅστις ἀσχολεῖται κυρίως περὶ τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.
3. Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1923 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 270 τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1923), ὅπερ ὁυθμίζει ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2191.
4. Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 282 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1925) περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.
5. Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 5 Μαΐου 1926 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 156 τῆς 17 Μαΐου 1926) ὅπερ καὶ νῦν ἰσχύει Ἀποτελεῖ τὸν ὀργανικὸν νόμον τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων νομοθετικῶν ἀντιλήψεων.
6. Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 12 Δεκεμβρίου 1928 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 261 τῆς 12 Δεκεμβρίου 1928) τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Σχολῆς.
7. Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Σχολῆς τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1928 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλ. 254 τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1928) «περὶ ἰδρύσεως Σχολείου Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων».
8. Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς Σχολῆς τῆς 19 Δεκεμβρίου 1928 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχ. Α. φύλλον 268 τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1928) «περὶ ἰδρύσεως Σχολείου Διοικητικῶν ὑπαλλήλων».

Β΄.

Ι. ΑΡΧΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Ἡλίας Κ. Ἀναστασιάδης
Τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου

2. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρόεδρος :

Ἡλίας Κ. Ἀναστασιάδης, *Διευθυντής.*

Μέλη :

Ἀναστάσιος Σπουργίτης

Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος

Γεώργιος Χαριτάκης

Δημήτριος Καλλιτσουνάκης

Κωνσταντῖνος Πολυχροναΐδης

Τριαντάφυλλος Κεραμιδᾶς

Κωνσταντῖνος Σφουρῆς

Ἰωάννης Τουρνάκης

Νεῖλος Σακελλαρίου

Γραμματεὺς συμβουλίου :

Ἀνδρέας Γ. Νέζος

3. ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

Ἐφορος βιβλιοθήκης :

Ἰωάννης Μηλιώτης

Ἐπόπτης Ἀναγρωστηρίου :

Ἀδελαΐς Χρήστου

4. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ.

1. Ἡλίας Ἀναστασιάδης, *Διευθυντής*

2. Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος, *τακτ. καθηγητής*

3. Ὁ Ἐπιμελητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.

1. Ἡλίας Ἀναστασιάδης, *Διευθυντής*
2. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, *τακτ. καθηγητής*
3. Δημήτριος Καλλιτσουνάκης »

6. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΜΕΙΑΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

Προϊστάμενος Ταμείου: Ἰωάννης Σάββας
Προϊστάμενος Λογιστηρίου: Νικόλαος Φωτιάς
Βοηθός: Σ. Κουβέλης (*τελειόφοιτος*).

7. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ.

1. Γραμματεία τῆς Σχολῆς.

Γραμματεὺς: Ἰωάννης Σάββας
ὑπογραμματεὺς: Ἀδελαΐς Χρήστου
Δακτυλογράφοι: Ἐλένη Θωμοπούλου
 » Σοφία Σακελλαράκη.

2. Ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Ἀρχικλητῆρ: Νικόλαος Καραθανάσης
 Τρεῖς Κλητῆρες, δύο καθαρισταί.

ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

1. κ. Νικόλαος Γουναράκης, τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (ἀπὸ 1920 — 1923).
2. κ. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας (ἀπὸ 1923 — 1925).
3. κ. Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος, τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (Ἰούνιος 1925 — Ἰούλιος 1927).
4. κ. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας (Ἰούλιος 1927 — Δεκέμβριος 1927).
5. κ. Γεώργιος Χαριτάκης, τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (Δεκέμβριος 1927 — Μάϊος 1928).

6. κ. Ἡλίας Ἀναστασιάδης, τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικῶν Δικαίου (ἀπὸ Μαΐου 1928 ἐπανεκλεγεῖς κατὰ Μάϊον 1929).

II. ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ.

1. Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. (1921, Ἰανουαρίου 2)
2. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας. (1921, Ἰανουαρίου 9)
3. Γεώργιος Χαριτάκης, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. (1923, Νοεμβρίου 16)
4. Δημήτριος Καλλιτσούνακης, τῆς Δημοσιονομίας καὶ Στατιστικῆς. (1923, Νοεμβρίου 16)
5. Κωνσταντῖνος Πολυχρονιάδης, τοῦ Δημοσίου Δικαίου. (1924, Φεβρουαρίου 19)
6. Τριαντάφυλλος Κεραμιδᾶς, τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν. (1924, Φεβρουαρίου 22)
7. Ἡλίας Κ. Ἀναστασιάδης, τοῦ Ἐμπορικῶν Δικαίου. (1924, Ὀκτωβρίου 29)
8. Κωνσταντῖνος Σφινδῆς, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας. (1927, Ἰανουαρίου 10)
9. Ἰωάννης Τουρνάκης, τῆς Ἐφαρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας. (1927, Ἀπριλίου 9)
10. Νεῖλος Σακελλαρίου τῶν Γενικῶν Μαθηματικῶν. (1928, Δεκεμβρίου 12)

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ.

- Ἀντώνιος Συρῆγος, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης. (1922, Ὀκτωβρίου 28)
 Ἀνδρέας Γ. Νέξος, τῆς Λογιστικῆς. (1923, Νοεμβρίου 14)
 Γεώργιος Σοφιανόπουλος, τῆς Ἐμπορευματολ. (1924, Φεβρουαρίου 26)
 Σόλων Συρμόπουλος, τῆς Λογιστικῆς. (1928, Νοεμβρίου 5)
 Ἰούλιος Δαλιέτος, τῆς Γεν. Χημείας. (1928, Δεκεμβρίου 12)

Γ'. ΥΦΗΓΗΤΑΙ.

- Ἀριστομένης Καλλιανῶς, τῆς Στατιστικῆς.
 Θεμιστοκλῆς Χαριτάκης, Ὁργανώσεως Ἐργασίας.

Δ'. ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ.

- Νικόλαος Φωτιάς, τῶν Πρακτικῶν Γραφείων.
 Ἰωάννης Μηλιώτης, τοῦ Ἐμπορευματολογικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ Μουσείου Ἐμπορευμάτων.

Ε'. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ.

1. Ἰωάννης Μόρμορης, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.
2. Σωκράτης Σαρηβαξεβάνης, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.
3. Ἀλέξανδρος Ἀγγέλου, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.
4. Ἰωακεῖμ Μαλαθούρας, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.

III. ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

I. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ.

1. Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας	Διευθυντῆς	I. Τουρνάκης
2. Κοινωνικῆς Οἰκονομίας	»	Γ. Χαριτάκης
3. Πολιτικῆς Οἰκονομίας & Δημοσιονομίας	»	Δ. Καλλιτσουνάκης
4. Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν	»	Τ. Κεραμιδᾶς
5. Λογιστικῆς	»	Α. Γ. Νέζος
6. Ἐμπορευματολογίας	»	Γ. Σοφιανόπουλος
7. Ἀστικοῦ Δικαίου	»	Π. Τριανταφυλλᾶκος
8. Ἐμπορικοῦ Δικαίου	»	Η. Ἀναστασιάδης
9. Διεθνoῦς Δικαίου	»	Κ. Πολυχρονιάδης
10. Ἀγγλικῆς γλώσσης	»	Α. Ἀγγέλου
11. Γενικῆς Χημείας	»	Ι. Δαλιέτος

II. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ & ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ.

Διευθυντῆς Σ. Συρμόπουλος

Ἐπιμελητῆς: Ν. Φωτιᾶς

III. ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ & ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διευθυντῆς: Γ. Σοφιανόπουλος

Ἐπιμελητῆς: Ι. Μηλιώτης

IV. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Ἐφορος: Ι. Μηλιώτης

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς ἐξηκολούθησε κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1928—1929 νὰ πλουτίζεται διὰ γέων βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ἐγκριθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς μεγάλου ἐτησίου κονδυλίου ὡς καὶ μέρους τῶν εἰς τὴν Σχολὴν παραχωρηθειῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Πρὸς συστηματικὴν δὲ παρακολούθησιν τῶν ὀσημέραι ἐξελισσομένων ἐπιστημῶν ἢ βιβλιοθήκη ἐνεγράφη εἰς τὰ κυριώτερα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τοῦ κόσμου, τῶν ὁποίων λεπτομερῆς κατάλογος ἔπεται.

α) Ἑλληνικά.

Ἐργασίον Φιλοσοφίας καὶ Θεωρίας τῶν Ἐπιστημῶν.

» Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἀσφαλιστικὴ Ἐπιθεώρησις.

Δικαιοσύνη.

Ἔργα.

Θέμις.

Μηνιαία οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ Ἐπιθεώρησις τῆς Ἑλλάδος.

Οἰκονομολόγος Ἀθηνῶν.

Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος.

Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

β) Γαλλικά.

Annales de la propriété industrielle, artistique et littéraire.

Annuaire de la législation étrangère.

» » » Française.

Bulletin de l'office de renseignements agricoles.

» de statistique et de législation comparée.

» des Arrêts de la Cour de Cassation.

» des transports internationaux par chemins de fer.

» économique et financier de la Banque d'Athènes.

» de l'Institut des Actuaire français.

» de l'Association des Actuaire suisses.

Bibliographie générale des Sciences juridiques.

» de la France.

Correspondance Economique Roumaine.

Economiste Français.

Europe Nouvelle.

Informations Sociales du Bureau International du Travail.

Marques Internationales.

Monitaire de Roumanie.

Revue d' Economie Politique.

» du Droit Public et de la Science Politique.

» des Sociétés.

» internationale d' Agriculture.

» » pour l' enseignement commercial.

» du droit bancaire.

» internationale du travail.

» des ventes et transports.

Revue d'histoire économique et sociale.

- » d' Université.
- » Pédagogique.
- » de la Bourse et de la Banque.
- » internationale des questions politiques, diplomatiques et économiques.
- » du droit civil.
- » générale d' Administration.
- » critique de législation et de jurisprudence.
- » universelle des transports et des communications.
- » des Balcons.
- » économique et financière de Belgrade.
- » du Droit Maritime comparé.
- » économique internationale.
- » générale du Tourisme et des Voyages.

Recueil des Arrêts du Conseil d' Etat.

- » général des Lois et des Arrêts.
- » des Sommaires de la Jurisprudence Française.

γ) Γερμανικά.

Archiv für die civilistische Praxis.

- » Entscheidungen der obersten Gerichte in den deutschen Staaten.
- » des öffentlichen Rechts.
- » für Rechts- und Wirtschaftsphilosophie.
- » für Sozialwissenschaft und Sozialpolitik.

«Arbeitsrecht» Zeitschrift für das gesamte Dienstrecht usw.

«Bank - Archiv» Zeitschrift für Bank - und Börsenwesen.

Blatt für Patent, Muster und Zeichenwesen.

Blätter für vergleichende Rechtswissenschaft und Volkswirtschaftslehre.

Bibliographie der Sozialwissenschaften.

Deutsche Juristenzeitung.

- » Richterzeitung.

Deutsches Institut für wirtschaftliche Arbeit.

Der junge Rechtsgelehrte.

Finanz - Archiv, Zeitschrift für das gesamte Finanzwesen.

Frankfurter Zeitung.

Handbuch der Finanzwissenschaft.

Gesetz und Recht. Zeitschrift für allgemeine Rechts- und Staatskunde.

Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht.

Geographische Zeitschrift.

Jahrbuch für Soziologie.

» » das Studium an der Hochschule für Welthandel
in Wien.

Jherings Jahrbücher für die Dogmatik des bürgerlichen Rechts.

Jahrbuch für Nationalökonomie und Statistik.

» des deutschen Rechts.

Monatsschrift für Handelsrecht und Bankwesen, Steuer- und
Stempelfragen.

Neue Freie Presse. Wien.

Schriften des Instituts für Arbeitsrecht an der Universität
Leipzig.

«Soziale Praxis» Zentralblatt für Sozialpolitik.

«Steuer Archiv» Zeitschrift für das gesamte Steuerwesen.

Schollers Jahrbuch für Gesetzgebung, Verwaltung und Volks=
wirtschaft im Deutschen Reiche.

Vierteljahrsschrift für Sozial- und Wirtschaftsgeschichte.

Zeitschrift für den Internationalen Eisenbahnverkehr.

» » das gesamte Handelsrecht und Konkursrecht.

» » Handelswissenschaft und Praxis.

» » Schweizerisches Recht.

» » Volkswirtschaft, Sozialpolitik und Verwaltung.

» » die gesamte Versicherungswissenschaft.

» » osteuropäische Wirtschaft.

» » Geopolitik.

» » vergleichende Rechtswissenschaft.

» » Deutschen Zivilprozess.

» » die gesamte Staatswissenschaft.

» » Politik

» » Ausländisches und Internationales Privatrecht.

» » das gesamte Luftrecht.

Wirtschaft und Statistik.

Warenzeichenblatt.

δ) *Ἰταλικά.*

Diritto Commerciale.

Rivista di Sociologia

Γ.

Ι. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

1928 — 1929

1. Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκον. & Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν.

Α. ΕΤΟΣ.

Πολιτικὴ Οἰκονομία Δε. 4-5, Τρ. 4-6, Τε. 3-4, Πε. 4-5, Πα. 3-4	}	κ. Γ. Χαριτάκης
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Λογιστικὴ Δε. Τρ. 3-4, Σα. 5-7	}	κ. Α. Νέζος
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Οἰκονομικά Μαθηματικά Δε. 11-1	}	κ. Τρ. Κεραμιδᾶς
Χημεία Τρ. Τε. 6-7 Σα. 2-3		
Φροντιστήριον Δε. 5 7	}	κ. Ἰ. Δαλιέτος
Ἀστικὸν Δίκαιον Τρ. 4-6		
Συνταγματικὸν Δίκαιον Τρ. 8-10	}	κ. Π. Τριανταφυλλᾶκος
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Γενικά Μαθηματικά Πε. 3-4, Σα. 3-5	}	κ. Κ. Πολυχρονιάδης
Στενογραφία Τμήμα Α' Δε. 9 10, Πα. 8-9		
» » Β' Δε. Πα. 10-11	}	κ. Ν. Σακελλαρίου
» » Γ' Πε. 8 9, Πα. 9-10		
Γαλλικά » Α' Δε. 8-10, Τε. 10-12, Πα. 10-11	}	κ. Γερ. Σολδάτος
» » Β' Δε. 9-10, Πε. 5 7, Πα. 9-10		
» » Γ' Δε. 10-11, Τε. 8-10, Πα. 8-9	}	κ. κ. Α. Συρίγος καὶ Σ. Σαρηθαξεδάνης
Ἑλληνικά » Α' Τρ. 10-12, Τε. 8-10		
» » Β' Δε. 8 9, Τε. 8-10, Πα. 8-9	}	κ. Ι. Μόρμορης
» » Γ' Δε. 9-10, Πε. 5-7, Πα. 10-11		
Ἑλληνικά » Α' Τρ. 10-12, Τε. 8-10	}	κ. Ι. Μαλαθούρας
» » Β' Δε. 8 9, Τε. 8-10, Πα. 8-9		
» » Γ' Δε. 9-10, Πε. 5-7, Πα. 10-11	}	κ. Ἀλ. Ἀγγέλου
» » Δ' Δε. 11-12, Τε. 12-1, Πα. 1-2		

Β. ΕΤΟΣ.

Ἐφημεροσμένη Πολ. Οἰκονομία Τρ. 4-5, Πα. 5-6, Σα. 6-8	}	κ. Ι. Τουρνάκης
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Ἐμπορικὴ Οἰκονομία Δε. 12-1, Τρ. Πα. 3-4	}	κ. Α. Σπουργίτης
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Λογιστικὴ Τρ. 10-12, Τε. 3-5, Πε. 11-12	}	κ. Α. Νέζος
Φροντιστήριον ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος		
Θεωρητικὴ Πολ. Οἰκονομία Πε. 3-4, Πα. 4-5	}	κ. Γ. Χαριτάκης
Οἰκονομικά Μαθηματικά Τε. 5-7		

Οικονομική Γεωγραφία Σα. 12—1	κ. Κ. Σφουρής
Έμπορευματολογία Τρ. 5—8, Τε. 10—11 Σα. 11—12	} κ. Γ. Σοφιανόπουλος
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
Έμπορικόν Δίκαιον Πε. 10—11, Πα. 11—12	} κ. 'Ηλ. 'Αναστασιάδης
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον Πε. 8—10	κ. Κ. Πολυχρονιάδης
Στενογραφία Τρ. 9—10, Τε. 12—1	κ. Γ. Σολδάτος
Γαλλικά Δε. 11—12, Τρ. 8—9, Τε. 12 1, Σα. 3—5	κ. κ. Α. Συρίγος και Σ. Σαρηβαξεβάνης
'Αγγλικά Τμήμα Α' Πε. 4—6, Σα. 8—10	} κ. κ. Ι. Μόρμορης και Ι. Μαλαθούρας
Β' Πε. 4—6, Σα. 8—10	

Γ'. ΕΤΟΣ.

Ίστορία Οικονομικής Τρ. 3—4, Τε. 4—5	} κ. Γ. Χαριτάκης
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
Δημοσιονομία Δε. 3—4, Τρ. Πε. 8—10	} κ. Δ. Καλλιτσουνάκης
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
'Εφημεροσμένη Πολιτ. Οικονομία Τρ. Τε. 5—6, Πα. 3—4	} κ. 'Ι. Τουρνάκης
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
'Εμπορική Οικονομία Σα. 4—6	κ. Α. Σπουργίτης
Λογιστική Δε. 11—12, Τρ. 4—5, Σα. 11—12	} κ. Α. Νέζος
Φροντιστήριο δις τής εβδομάδος	
Οικονομικά Μαθηματικά Πα. 11—1	κ. Τρ. Κεραμιδάς
Οικονομική Γεωγραφία Πα. 4—5, Σα. 3—4	κ. Κ. Σφουρής
'Εμπορευματολογία Δε. 5—8, Τε. 11—12, Τε. 6—7, Πα. 5—6	} κ. Γ. Σοφιανόπουλος
Φροντιστήριο και 'Επισκέψεις Έργοστ. άπαξ τής εβδομάδος	
'Εμπορικόν Δίκαιον Δε. Τε. 10—11	κ. Η. 'Αναστασιάδης
Διοικητικόν Δίκαιον Σα. 8—10	} κ. Πολυχρονιάδης
Φροντιστήριο άπαξ τής εβδομάδος	
'Αστικόν Δίκαιον Πα. 6—7	κ. Π. Τριανταφυλλάκος
Στενογραφία Τε. 11—12	κ. Γ. Σολδάτος
Γαλλικά Δε. 4—5, Τρ. 12—1, Τε. 3—4, Σα. 6—7	κ. κ. Α. Συρίγος και Σ. Σαρηβαξεβάνης
'Αγγλικά Α' Τμήμα Πε. 10—12, Σα. 10—11	} κ. κ. Ι. Μόρμορης και 'Α. 'Αγγέλου
» Β' » Πε. 10—12, Σα. 10—11	
Λογιστική Τε. Πε. 12—1	κ. Σ. Συρμόπουλος
Διεθνής Οικονομικός Έλεγχος τής 'Ελλάδος Τε. 6—7	κ. 'Α. Καλλιαιδής

2. Σχολείον Οικονομικών 'Υπαλλήλων.

'Αστικόν Δίκαιον Τρ. Πα. 12—1	κ. Π. Τριανταφυλλάκος
'Εμπορική Οικονομία Τε. Πε. 12—1	κ. Α. Σπουργίτης
Πολιτική Οικονομία Πε. 8—10	κ. Π. Χαριτάκης
Δημοσία Οικονομία Σα. 8—10	κ. Δ. Καλλιτσουνάκης
Δημόσιον Δίκαιον Τε. 8—10	κ. Κ. Πολυχρονιάδης
Οικονομικά Μαθηματικά Σα. 11—12	κ. Τρ. Κεραμιδάς
'Εμπορικόν Δίκαιον	κ. 'Ηλ. 'Αναστασιάδης

Ἐφηροσμένη Πολιτ. Οἰκονομία Δε. 11—1
 Ἐμπορευματολογία Τρ. 10—11, Σα. 12—1
 Γαλλικά Τρ. 8—9, Πε. 11—12
 Λογιστική Δε. 10—11, Τε. 11—12
 Φορολογικὸν Δίκαιον Γεν. Ἀρχαί
 Φορολογικὴ Νομοθεσία Τρ. Πα. 9—10
 Συνταγματικὸν Δίκαιον Δε. 12—2
 Ὑπαλληλικὸν Δίκαιον Πα. 11—12
 Φορολογικὴ Νομοθεσία Τε. Πε. 10—11
 Δημόσιον Λογιστικὸν

κ. Ἰ. Τουρνάκης
 κ. Γ. Σοφιανόπουλος
 κ. Ἀ. Συρῆος
 κ. Ἀ. Νέζος
 κ. Γ. Κοφινᾶς
 κ. Ἀθ. Σμπαρούνης
 κ. Ἀλ. Σβῶλος
 κ. Θ. Μπερτσᾶς
 κ. Γ. Μερτικόπουλος
 κ. Κ. Σωφρονόπουλος

3. Σχολεῖον Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἐμπορικὸν Δίκαιον Τε. 4—6
 Ἀστικὸν Δίκαιον Δε. Πε. 6—7
 Πολιτικὴ Οἰκονομία Πε. Πα. 5—6
 Δημοσία Οἰκονομία Τρ. 3—5
 Δημόσιον Δίκαιον Δε. 4—6
 Ἐφηροσμένη Πολιτ. Οἰκονομία Τε. 3—4, Σα. 4—5
 Διοικητικὴ Νομοθεσία Τρ. Σα. 5—6
 » » Πε. Πα. 4—5
 Λογιστικὴ Τε. Πα. 6—7
 Γαλλικά Δε. Πε. 3—4

κ. Ἡλ. Ἀναστασιάδης
 κ. Π. Τριανταφυλλᾶκος
 κ. Γ. Χαριτάκης
 κ. Δ. Καλλιτσουανάκης
 κ. Κ. Πολυχρονιάδης
 κ. Ι. Τουρνάκης
 κ. Κ. Οικονομόπουλος
 κ. Γ. Λιανόπουλος
 κ. Σ. Συρμόπουλος
 κ. Α. Συρῆος

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΧΘΗΣΟΜΕΝΗΣ ΥΛΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928 — 1929.

Α'. ΕΤΟΥΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Α. Εισαγωγική Διδασκαλία. Γραμματική.—Β. Έποπτική Διδασκαλία επί διαφόρων σχολικών αντικειμένων και εικόνων.—Γ. Διάλογοι Δηγήματα. Δ. Διδασκαλία εκ τής μεθόδου Thorley.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικάί άρχαί. Γενικά περί τών πηγών του Δικαίου. Έθιμα Νόμος. Έρμηνεία. Χρονικά και τοπικά όρια τών Νόμων.—Περί Δικαιωμάτων έν γένει—Νομικά και Φυσικά πρόσωπα — Παραγωγή, άναίρεσις και τροποποιήσις δικαιωμάτων. — Δικαιοπραξία. — Αιρέσεις. Προθεσμίαί, Τρόπος, Άδίκηματα. — Παραγραφή. — Ένάσκησις, προσβολή και προστασία τών δικαιωμάτων

Έμπράγματον δίκαιον.

Ήράγματα — Νόμος περί διακρίσεως πραγμάτων. Νομή, Κυριότης, Δουλεία. — Έμπράγματος ασφάλεια. — Ένέχυρον και ύποθήκη.

Ένοχικόν Δίκαιον.

Γενικόν μέρος. Γενικά περί ένοχών.—Διαφέρον—Τόκος — Άδύνατοι ένοχάι.—Χρόνος και τόπος παροχής.—Υπερημερία όφειλέτου.—Φυσικάί ένοχάι.—Συνενοχή, άδιαιρετοι και ένοχάι έξ ολοκλήρου.—Δικαιοπραξίαί, συμβάσεις, ιδιαίτερα κατάρτησις τών συμβάσεων. Συμβάσεις ύπέρ και κατά τρίτων. Έκχώρησις — άπόσεισις ένοχών.

Είδικόν μέρος.—Δωρεά, Άγοραπωλησία, Άνταλλαγή — Μίσθωσις, Έταιρεία.—Έντολή.—Δάνειον — Χρησιδάνειον.— Παρακαταθήκη — Συμβιβασμός.—Ένοχάι έξ οιοinei Συμβάσεων. — Άπαιτησις άνευ αίτίας, άχρεωσιότητου, μη έπακολουθησάσης αίτίας, επί αισχυρά αίτίη —Διοικήσις άλλοτρίων ύποθέσεων.— Κοινοπραξία. Ένοχάι έξ άδικημάτων και οιοinei άδικημάτων.—Δόλος —Κλοπή.—Άκουίλιος Νόμος. Παισιανή άγωγή.—Ένοχάι δι' άλλοτρίαίς ύποχρεώσεις —Έγγύησις.

Οίκογενειακόν δίκαιον.

Γάμος —Σύστασις—Κωλύματα —Μνηστεία Προσωπικάί σχέσεις τών συζύγων.—Προίξ—Λύσις του Γάμου— Διαζύγιον — Σχέσεις γονέων και τέκνων.—Πατρική έξουσία.—Έπιτροπικόν και Άπαγόρευσις.

Κληρονομικόν δίκαιον.

Γενικοί κανόνες. Περί τής έξ άδιαθέτου διαδοχής — Περί τής έξ διαθήκης διαδοχής. Τύποι διαθηκών. Δίκαιον τών άναγκαίων κληρονόμων. Κιήσις κληρονομίας.—Είδικά μέσα προστατευτικά τής κληρονομίας.—Περί κληροδοσίας.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Ἀνασκόπησις καὶ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδεύσει διδασκόμενων.
 2) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία μετὰ συνδιαλέξεων γλωσσικῶν καὶ γραμματικῶν παρατηρήσεων καὶ ὑπαγορεύσεων ὀρθογραφικῶν τῶν ἐξῆς κεφαλαίων: 1) Petit commerce. 2) La toilette de l'Épicerie. 3) Un grand commerçant. 4) Le choïnage. 5) L'échange, la neutre commerciale. 6) Les professions commerciales. 7) La maison de commerce et son personnel. 8) Les livres de commerce. 9) Les sociétés commerciales. 10) Documents relatifs aux échanges. 11) Les effets de commerce. 12) Formules. 13) Du capital. 14) Les grands magasins de nouveautés.

*Ἦτοι ἐν ὄλῳ σελ. 55. ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ Σαρηβαξεβάνη Lectures courantes, cours moyen Commerce.

3) Γραμματικὴ Πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου ἀπὸ γραμματικῆς καὶ συντακτικῆς ἀπόψεως, ἰδίᾳ δὲ τὸ τυπικὸν τῶν βοηθητικῶν καὶ τῶν ὁμαλῶν ρημάτων, καθὼς καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν εὐχρηστοτέρων ἀνωμάτων, μετὰ θεματογραφικῶν ἀσκήσεων. (Βιβλίον Σαρηβαξεβάνη—Grammaire française Complète).

4) Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία. Τύποι ἀγγελιῶν. Αἰτήσεις θέσεως. Γενικαὶ ὁδηγίαι δι' ἐμπορικὴν ἐπιστολογραφίαν. Ἴδρυσις ἐμπορικοῦ οἴκου. Ζήτησις τιμοκαταλόγων καὶ δειγμάτων. Παραγγελία ἐμπορευμάτων. Ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων. Παραλαβὴ ἐμπορευμάτων. Ἐμβασμα ἀντιτίμου.

ΓΕΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

1. Σύντομος ἐπανάληψις τῶν γνώσεων ἐκ τῆς στοιχειώδους Ἀλγέβρας, ἰδίᾳ διὰ καταλλήλων ἀσκήσεων καὶ ἰδίᾳ α) περὶ δυνάμεων μὲ ἐκθέτας ἀκεραίους θετικούς, ἀρνητικούς, κλασματικούς, β) περὶ ῥιζῶν ἀλγεβρικῶν ἀριθμῶν, γ) λύσις ἐξισώσεων α' καὶ β' βαθμοῦ καὶ τῶν ἀναγομένων εἰς αὐτάς.

2. Γραφικαὶ παραστάσεις (ἀπεικόνισις τῆς μεταβολῆς τοῦ συναλλάγματος, τῆς θερμοκρασίας κλπ. ἐκ τοῦ κοινοῦ βίου).

3. Γραφικὴ λύσις ἐξισώσεων.

4. Περὶ λογαρίθμων μετὰ πολλῶν ἐφαρμογῶν.

5. Περὶ διατάξεων, μεταθέσεων, συνδυασμῶν καὶ μετ' ἐπανάληψιν τοιούτων, Τύπος τοῦ διωνύμου.

6. Περὶ πιθανοτήτων (λογισμὸς τῶν πιθανοτήτων).

7. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς συναρτήσεως, τῆς συνεχείας καὶ τῆς διαφορίσεως αὐτῶν. Ἄπλαι διαφορίσεις καὶ ὀλοκληρώσεις ὄρισμέναι.

8. Εὗρεσις τῶν ῥιζῶν ἐξισώσεων ἀλγεβρικῶν ἀνωτέρου βαθμοῦ (πρακτικῶς).

9. Στοιχεῖα Ἀσφαλιστικῶν Μαθηματικῶν.

ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Α'. 1). Σύντομοι Ἐπισκοπήσεις. Ἱστορία Ἀνακαλύψεων καὶ Ἱστορία τῆς Ἐπιστήμης.—2) Ὁρισμὸς Ἐπιστήμης. Βιβλιογραφία, Πηγαί.—3) Εἰσαγωγή, α) Στοιχεῖα Μαθηματικῆς Γεωγραφίας.—β) Στοιχεῖα Μορφολογίας καὶ Ὠκεανογραφίας.—γ) Στοιχεῖα Κλιματολογίας ἀπὸ ἀπόψεως ἀνθρωπογεωγραφικῆς καὶ οἰκονομο-γεωγραφικῆς.

Β'. Γενικὴ Ἀνθρωπογεωγραφία.—Φυλαί, Πληθυσμὸς, Ἐποικισμὸς, Κράτη, Πολιτισμὸς.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1) Είσαγωγή. Ἔννοια τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας. Διαιρέσις καὶ θέσις αὐτῆς εἰς τὴν καθ' ὅλου Ἐπιστήμην. Θεμελιώδεις ἔννοιαι Κοινωνικῆς Οἰκονομίας.— 2) Θεμελιώδεις προϋποθέσεις τῆς ἀναπτύξεως τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας. Φυσικαὶ καὶ Κοινωνικαὶ συνθήκαι.— 3) Οἰκονομολογικαὶ λειτουργίαι: Παραγωγή, Κυκλοφορία, Ὁργάνωσις τῆς Οἰκονομίας.— 4) Κατανομή τῶν ἀγαθῶν: Εἰσόδημα, ἔγγειος πρὸς οὐρανὸν, Μισθοί, Κέρδος Ἐπιχειρηματίου, Κρίσεις.— 5) Κατανάλωσις.— 6) Ἱστορία τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας: Ἀρχαιότης, Μεσαίων, Ἐμποροκρατία, Φιλελευθερισμός, Σοσιαλισμός. Ἡ νεωτέρα ἱστορικοθητικὴ Σχολή.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Εἰσαγωγή εἰς τὴν Λογιστικὴν (σκοπός, ἀντικείμενον καὶ ἀποστολή).— Στατικὴ Λογιστικὴ, Λογαριασμοὶ καὶ ταξινομήσεις αὐτῶν.— Δυναμικὴ Λογιστικὴ.— Ἀπλογραφία.— Θεωρία τοῦ συστήματος τῶν διπλῶν ἔγγραφῶν. Τεχνικὴ Λογιστικὴ.— Ἀσκήσεις πλήρεις ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀτομικῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Τόκος.— Προεξόφλησις.— Γραμμάτια Ἴσοδύναμα, Κοινὴ καὶ Μέση λήξις.— Ἀλληλόχρεοι τοκοφόροι λογ/σμοὶ— Νόμισμα— Πολύτιμα μέταλλα. Συνάλλαγμα. Πρόκρισις Συναλλαγῆς.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α') Περὶ τῆς πολιτείας καὶ τῶν Ὁργάνων αὐτῆς (Γενικὸν Δημόσιον Δίκαιον).— Β') Συνταγματικὸν Δίκαιον: α) Περὶ πολιτευμάτων καθ' ὅλου.— Περὶ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν διαφόρων συγχρόνων αὐτοῦ μορφῶν.— β) Περὶ Ὁργάνων τῆς πολιτείας. Περὶ Προέδρου Δημοκρατίας. Περὶ Ὑπουργῶν. Περὶ Ὑπουργικῆς Εὐθύνης. Περὶ Βουλῆς, περὶ Γερουσίας.— γ) Περὶ λειτουργιῶν τῆς πολιτείας. Ἀρμοδιότης ὀργάνων.— δ) Περὶ ἀτομικῶν Δικαιωμάτων.

ΧΗΜΕΙΑ

Φυσιογνωσία. I. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Γεωλογίαν. Περὶ διαιρέσεως τῶν πετρωμάτων καὶ τῶν γεωλογικῶν διαπλάσεων.

Εἰσαγωγή εἰς τὸν ὀρυκτὸν κόσμον. Κυριώτερα κρυσταλλογραφικὰ συστήματα καὶ κυριώτερα ἰδιότητες τῶν ὀρυκτῶν.

Ταξινομήσις καὶ περιγραφή τῶν κυριωτέρων ὀρυκτῶν.

II. Εἰσαγωγή εἰς τὸν φυτικὸν καὶ ζωϊκὸν κόσμον. Περὶ κνιτάρου.

Στοιχεῖα γενικῆς Βοτανικῆς. Τὰ κυριώτερα κεφάλαια ἐκ τῆς συστηματικῆς Βοτανικῆς (Γεωργία—κηπουρικὴ. Ὀπωροφόρα δένδρα, ἱατρικὰ φυτὰ καὶ ἀρτύματα, λίπη καὶ ἔλαια, αἰθέρια ἔλαια, ρητίναι, φυτικαὶ χρωστικαί, κ.λ.) Γενικὴ ἐπισκόπησις τῶν ζώων καὶ ἡ περιγραφή τῶν κυριωτέρων τοιούτων, τὰ ἐξ αὐτῶν ἀπολαμβάνόμενα προϊόντα τῶν ὁποίων παρέχουσι πρῶτας ὕλας Ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας.

Γενική Χημεία. Εισαγωγικαὶ γνώσεις. Στοιχεῖα καὶ ἐνώσεις. Διαχωρισμὸς ἑτερογενῶν μειγμάτων. Μετάγγις, διήθησις, φυγοκέντρησις, κοσκίνησις, σιφονισμὸς, κλπ. Κλσμάτωσις τῶν διαλυμάτων. (Ἀπόσταξις. Πήξις, Διάλυσις. Ὡσμωσις, κλπ.) Ἄπλᾶ σώματα. Διατήρησις τῶν ἀπλῶν σωμάτων, διάφορα εἶδη χημικῶν ἀντιδράσεων. Διάσπασις. Ἐνωσις. Ὑποκατάστασις, κλπ.

Ἄτομικὴ θεωρία. Μόρια καὶ ἄτομα. Μοριακὸς ὄγκος καὶ μοριακὴ μᾶζα. Διατήρησις τῆς ὕλης. Σταθερότης τῆς συστάσεως τῶν καθαρῶν σωμάτων. Νόμοι τῶν ἀπλῶν πολλαπλασίων. Σύμβολα. Χημικοὶ τύποι.

Ἐξισώσεις. Σθένος. Ρίζαι. Ὄνοματολογία.

Συνοπτικαὶ γνώσεις ἐπὶ τῆς ταχύτητος τῶν ἀντιδράσεων, τῆς καταλύσεως καὶ τῆς χημικῆς συγγενείας.

Χημικὴ ἀνάλυσις, Ποιοτικὴ ἀνάλυσις: διὰ ξηρᾶς ὁδοῦ, δι' ὑγρᾶς ὁδοῦ. Ποσοτικὴ ἀνάλυσις: Σταθμικὴ. Ὀγκομετρικὴ.

1. Ἀμέταλλα: ὕδρογόνον, ὀξυγόνον, ὕδωρ, ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, ἀλατογόνα καὶ αἰ μεθ' ὕδρογόνου ἐνώσεις. Ὄξέα, βάσεις, ἅλατα, Ἄζωτον καὶ τινες τῶν σημαντικῶν ἐνώσεων αὐτοῦ. Φωσφόρος. Πυρεῖα, Ἀρσενικόν, Ἀντιμόνιον, Τυπογραφία, Εἰσμούθιον. Ἄνθραξ. Ξηρὰ ἀπόσταξις καὶ τινες τῶν σπουδαιότερων ἐνώσεων ἀνθρακος καὶ ὀξυγόνου ἢ ὕδρογόνου.

II. Μέταλλα. Γενικά περὶ μετᾶλλων. Κράματα. Ταξινόμησις τῶν στοιχείων.

Περιοδικὸν σύστημα. Νάτριον, κάλιον, ἁμμώνιον. Κυριώτερα βιομηχαναῖα τῶν ἐνώσεων τῶν μετᾶλλων. Ἀσβέστιον, ἕλαουργία.

Στρόντιον—Βάρουον—Ράδιον—Μαγνήσιον—Ἡλεκτρικὰ στοιχεῖα.

Ἀργίλλιον, Ἀργίλλος. Κεραμευτικὴ. Ὑδραυλικὰ συνδετικὰ μέσα.

Μεταλλεύματα. Σίδηρος. Μεταλλουργία σιδήρου. Τὰ διάφορα συστήματα τῆς μεταλλουργίας.

Μαγγάνιον. Χρώμιον. Φωτοτυπία. Βολφράμιον. (Ἡλεκτρικοὶ λαμπτήρες) Νικέλιον. Κοβάλτιον. Κασσίτερος. Μόλυβδος. Ψευδάργυρος. Κάδμιον. Ὑδράργυρος. Χαλκός. Κράματα χαλκοῦ. Ραϊώδη χρώματα. Ἀργυρος. Φωτογραφία. Μέθοδοι ἀναπαραγωγῆς. Χρυσός. Νομίσματα. Λευκόχρυσος.

Β'. ΕΤΟΥΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Μέθοδος Thorley.-2) Γραμματικὴ καὶ ἑτυμολογικόν.-3) Πέντε βραχεῖα βιογραφία ἐκ τῶν διασημοτέρων Ἀγγλων τοῦ Βιομηχανικοῦ, Ἐμπορικοῦ καὶ Τραπεζιτικοῦ κόσμου, δι' ὧν ἐξαιρέται τὸ πρακτικόν μέρος τοῦ σταδίου αὐτῶν.-4) Δέκα κεφάλαια ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ Bowtell M. A. «The Wants of Man» κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἀσκήσεων.-5) Σύστηματικὴ διδασκαλία τῶν Ἐμπορικῶν Ὄρων, περὶ Ἐμπορίου, περὶ ἰδρύσεως Ἐμπορικοῦ οἴκου ἢ Ἐταιρειῶν καὶ τρόπος λειτουργίας αὐτῶν, περὶ ἔμπορευμάτων καὶ ἀγορῶν πωλησιῶν, περὶ Τραπεζῶν (Ἐπιταγαί, συνσλλαγματικαί, γραμμάτια, ἀποδείξεις πληρωμῆς).-6) Στοιχεῖα Ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας ἐν τῇ διεξαγωγῇ παντὸς εἶδους ἔμπορικῶν πράξεων.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεῖα μετὰ τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν παρατηρήσεων καὶ ὑπαγορεύσεων τῶν ἐξῆς κεφαλαίων :

1) Les origines du commerce. 2) Une grande cité commercante dans l'antiquité. 3) Les économistes au 18 siècle. 4) Le blocus continental. 5) La foire de Beaucaire. 6) Les grands ports de commerce du monde. 7) Le port de Londres. 8) Hambourg et ses ports. 9) Les ports de la Grèce. 10) La marine marchande hellénique. 11) Les articles de Paris. Έν δλω σελ. 45 ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σαρηβαξεβάνη Lectures Courantes-cours supérieur.

2) Γραμματική. Μετὰ σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν διδασκόντων κατὰ τὸ Α΄ ἔτος. συμπλήρωσις τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν κανόνων καὶ τοῦ τυπικοῦ τῶν ρημάτων Ἰδίᾳ χρῆσις τῶν ἐγκλίσεων καὶ τῶν χρόνων. Σύνταξις ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς μετοχῆς. Ἀσκήσεις πρὸς ἐφαρμογὴν (Βιβλίον τὸ αὐτὸ τοῦ α΄ ἔτους.)

3) Ἐμπορικὴ Ἐπιστολογραφία, Γενικαὶ ἀρχαὶ ἐμπορικῆς ἐπιστολογραφίας Ἰδρυοῦ ἀνωνόμου Ἐταιρείας. Αἰτησις ἀντιπροσωπείας, Πιστωτικὰ καὶ ἐπιστολαὶ συστατικά. Περὶ ἐπισκέψεως περιοδεύοντος ὑπαλλήλου. Πρόσληψις συνταίρου. Παραχώρησις ἐπιτροπικῆς. Ἀκύρωσις παραγγελίας. Ἄρνησις παραλαβῆς ἐμπορευμάτων. Τύποι ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

α΄.) Γενικὸν Μέρος.—1) Ὁρισμὸς δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ Διεθνούς Δικαίου. 2) Βάσις Διεθνούς Δημ. Δικαίου. 3) Ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ Διεθνούς Δικαίου. 4) Διαίρεσις Διεθνούς Δικαίου. 5) Ὅρια Διεθνούς Δημ. Δικαίου. 6) Πηγὰι τοῦ Διεθνούς Δημ. Δικαίου. 7) Ἐφαρμογὴ καὶ ἐρμηνεία τοῦ Δ. Δ. Δικαίου. 8) Ἱστορία καὶ ἐξέλιξις τῶν Διεθνῶν σχέσεων. 9) Μεταρρυθμιστικαὶ τάσεις Δ. Δ. Δικαίου. 10) Διεθνή Δικαστήρια. 11) Ὁργάνωσις Διεθνούς Κοινωνίας, 12) Περὶ Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

β΄.) Εἰδικὸν Μέρος —1) Περὶ προσώπων Διεθνούς Δικαίου. 2) Περὶ Συμβάσεων κλπ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν Μέρος: Ἐταιρεῖαι, Χρηματιστήρια, Μεταφορά, Συναλλαγματικά, Ἐπιταγαί, Ἐνεχυρόγραφα, Ἀσφάλεια

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

I. Οἰκονομία Ἐπιχειρήσεων.—1) Ἐμπορικὰ Ἐπιστήμαι, 2) Ἐμπορικὰ Σχολαί, 3) Ἐννοια τῆς Οἰκονομίας Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας, 4) Οἰκονομικὰ ἀγαθὰ, 5) Ἀνάγκαι, 6) Περιουσία, 7) Κεφάλαιον, 8) Περιουσία καὶ κεφάλαιον ἐν τῇ Ἐπιχειρήσει, 9) Ἔργασια ἐν τῇ Ἐπιχειρήσει, 10) Μορφὰι τῆς Ἐπιχειρήσεως: α΄) κρατικὴ, β΄) ἀτομικὴ ἔταιρεία, γ΄) Ἀνόνημος Ἐταιρεία, δ΄) Ἐταιρεία περιορισμένης εὐθύνης, ε΄) Αἱ Ἐταιρεῖαι κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν δίκαιον, ς΄) Συνεταιρισμοί, ζ΄) Ὁργάνωσις, 11) Πίστις καὶ πιστωτικαὶ πράξεις, 12) Τιμὴ, 13) Εἰσόδημα, πρόσοδος, 14) Δαπάναι, 15) Κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν. 16) Αἱ βάσεις τῆς Λογιστικῆς 17) Ἰδιωτικὰ ἀσφάλεια, Ταμεῖον Συντάξεων.

II. Ἐμπορικὴ Οἰκονομία. Μέρος πρῶτον.—1) Ἐννοια τοῦ Ἐμπορίου, 2) Κατηγορίαι τοῦ Ἐμπορίου, 3) Ἱστορία τοῦ Ἐμπορίου, 4) Κεφάλαιον, πίστις καὶ ἔργασια ἐν τῷ Ἐμπορίῳ, 5) Γραφεῖα πληροφοριῶν, 6) Βοηθητικὰ πρόσωπα ἐν τῷ Ἐμπορίῳ: α) παραγγελιοδόχοι, β) πράκτορες, γ) μεσίται, δ) ταξειδιῶται, 7)

Ἐμπόρευμα, 8) Οἰκονομική σημασία τοῦ Ἐμπορίου, 9) Μέσα ἀλλαγῆς ἀπὸ τὰς μεσολαβήσεις τοῦ Ἐμπορίου, α') ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν, β') ἐκ μέρους τῶν καταναλωτῶν, 10) Διεξαγωγή τῆς ἐμπορικῆς ἐργασίας: α') ἡ τέχνη τοῦ ἀγοράζειν, β') ἡ τέχνη τοῦ πωλεῖν, 11) Συναγωνισμός, 12) Ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός, 13) Διαφήμιος ἀγοραί, πανηγύρεις, ἐκθέσεις, 14) Συνδικάτα, Τράστ, 15) Ἐμπορικά Χρηματιστήρια, 16) Χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα ἐν τῷ Ἐμπορίῳ: α') ἐγκύκλιος, β') τιμολόγιον, γ') φορτωτικά, δ') ἀσφαλιστήριον, 17) Ἑλληνική Ἐμπορικὴ Νομοθεσία.

III. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον. — Διεθνὴς καταμερισμὸς τῆς παραγωγῆς. Κλειστὴ πολιτεία καὶ Διεθνὲς ἐμπόριον. Παράγοντες τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορίου. Διεθνὴς ἀγορά.

II. Στατιστικοὶ πίνακες καὶ ἰσοζύγια. — Διακρίσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου. Ἐμπορικὸι στατιστικοὶ πίνακες. Ἐμπορικὸν Ἴσοζύγιον. Ἔρευνα ἐπὶ τῆς παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Οὐσιαστικὴ καὶ τυπικὴ παθητικότης. Οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον. Ἀνάλυσις τῶν παραγόντων τῶν Οἰκονομικῶν ἰσοζυγίων. Οἱ κυριώτεροι παράγοντες τοῦ Ἑλληνικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἴσοζυγίου.

III. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς. — Ἐμποροκρατικὴ πολιτικὴ. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ. Adam Smith καὶ Ricardo. Ἡ σημασία τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ Διεθνὲς Ἐμπόριον καὶ ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Μεταπολεμικαὶ ἀλλοιώσεις τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομίας. Ἀγγλικὸς καὶ Ἀμερικανικὸς οἰκονομικὸς ἱμπεριαλισμὸς. Ἐπίδρασις τῶν νομισματικῶν διακυμάνσεων ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Νεοεμποροκρατισμὸς καὶ ὑπερπροστατευτικαὶ τάσεις. Ἡ θεωρία τῶν βιομηχανικῶν κλειδῶν. Ἐξέλιξις τῆς Ἐμπορικῆς πολιτικῆς εἰς τὰς κυριώτερας χώρας: Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἡν. Πολιτείας. Ἐξέλιξις τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Τὰ πορίσματα τῆς Ἀ' Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Συνδιασκέψεως.

IV. Θεωρία τῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς. — Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ Ἐλευθέρου Ἐμπορίου. Θεμελίωσις τῆς θεωρίας ὑπὸ τῶν Smith καὶ Ricardo. Νεώτεροι ἀπόψεις. Θεμελίωσις τῆς θεωρίας ὑπὸ τῆς Νεωτέρας Ἰταλικῆς μαθηματικῆς Οἰκονομικῆς Σχολῆς: Pareto, Cabiati. Ἡ περὶ ἐλευθέρου ἐμπορίου θεωρία τοῦ Taussig. Ἡ θεωρία τοῦ διαπαιδαγωγικοῦ δασμοῦ. Φρ. Λίστ. Ἀμυντικαὶ θεωρίαι ἢ θεωρίαι τῆς διαρκoῦς προστασίας. Μέσαι ἢ συνδυάζουσαι θεωρίαι. Ἀνάπτυξις τῶν θεωριῶν τῶν Alfred Weber καὶ R. Schüller. Ἄλλαι δευτερεύουσαι θεωρίαι (Max Schippel, Schmoller κλπ.). Ἡ θεωρία τῆς αὐτάρκειος πολιτείας. Νεοεμποροκρατισμὸς.

V. Ἡ Προστατευτικὴ Πολιτικὴ ἐν τῇ πράξει. — Φυσικὴ προστασία. — Συγκοινωνιακὴ προστασία. — Ἄμεσον καὶ ἔμμεσον προστατευτικὸν σύστημα. Προβλήματα κατὰ τὴν ἐπίθεσιν καὶ ἄρσιν τῶν δασμῶν. Περιπτώσεις διαρκoῦς προστασίας. Προσδιοριστικοὶ παράγοντες τοῦ ὕψους τοῦ δασμοῦ. — Θεωρία καὶ τεχνικὴ. — Βιομηχανικοὶ δασμοί. — Γεωργικοὶ δασμοί.

VI. Γενικαὶ Γραμμαὶ τῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς. — Ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῶν Γεωργικῶν Χωρῶν. — Τῶν Γεωργικῶν-Βιομηχανικῶν. — Τῶν Βιομηχανικῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς καταστροφῆς τῶν ὑπερβιομηχανοποιημένων χωρῶν. — Οἰκονομικὰ προβλήματα τῶν Μεσογειακῶν Κρατῶν.

VII. Ἀμεσα καὶ ἔμμεσα ἀποτελέσματα τῆς προστασίας.— Ἐπίδρασις τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ προστατευομένου εἶδους καὶ τοῦ γενικοῦ τιμαριθμοῦ.—Δημογραφικὰ ἀποτελέσματα τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν δασμῶν. Συγκεντρωτικὰ ἀποτελέσματα (Ἀνάπτυξις τῶν σχετικῶν θεωριῶν).

VIII. Τελωνειακὴ Νομοθεσία καὶ Τεχνική.—Δασμοί. Ὁρισμός. Ἐξαγωγικοὶ δασμοί.—Ταμιακὸς καὶ προστατευτικὸς αὐτῶν σκοπός. Ἐισαγωγικοὶ Δασμοί.—Δασμοὶ ἐπὶ τῆς ἀξίας, δασμοὶ ἐπὶ τοῦ εἶδους, μικτοὶ δασμοί.—Ὀνομαξία τῶν εἰδῶν. Ἐξειδικευμένα δασμολόγια. Περιληπτικαὶ ῥήτραι καὶ γενικαὶ ὀνομασίαι.—Ἐξουσιοδότησις. Μέθοδοι ἐξειδικεύσεως.—Σταθεροποιήσις τῶν δασμῶν.—Κινηταὶ κλίμακες. Προσωρινοὶ δασμοί. Διακύμανσις καὶ σταθεροποιήσις τοῦ δασμολογικοῦ ποσοστοῦ. Ἀποκατάστασις τοῦ δασμοῦ. Βραβεῖα ἐξαγωγῆς.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ἐμπορευματολογίας Μέρους Α'.

Ἀνόργανα Ἐμπορεύματα.

Κεφάλαιον α'.—Ἀνθραξ καὶ αἱ ὄρυκται αὐτοῦ ἐνώσεις, ἤτοι: ἄνθρακίτης, λιθάνθρακες, λιγνίται, τύρφη, ξύλα, ὄρυκτὸς κηρός, ἔξανθράκωμα λιθανθράκων, μεταλλικὸς ἄνθραξ ἢ τῶν ἀποστακτῆρων, πλινθία λιθάνθρακος, ἔξανθράκωμα λιγνιτῶν, ἔξανθράκωμα τύρφης, ἔξανθράκωμα τῶν ξύλων, ζωϊκὸς ἄνθραξ, αἰθάλη, ὄρυκται στερεαὶ ἄνθρακοῦχοι οὐσίαι διαφόρων χρήσεων, ὄρυκται ὑγροὶ καύσιμοι καὶ φωτιστικαὶ ἔλαι. Ὑγρὸν πετρέλαιον. Βενζίνη ἐκ λιθανθράκων, Βενζίνη ἐκ λιγνιτῶν. Φωτιστικὸν πετρέλαιον. Λιπαντικὰ ἔλαια.

Κεφάλαιον β'.—Μέταλλα, ἤτοι: Σίδηρος, Μαγνήσιον, Ἀργίλλιον, Νικέλιον, Κασσίτερος, Βισμούθιον, Ἀντιμόνιον, Ἀρσενικόν, Μόλυβδος, Ψευδάργυρος, Χαλκός, Ὑδράργυρος, Ἄργυρος, Χρυσός, Φύλλα μεταλλικά, Κατασκευὴ μεταλλίων, Πλάτινα.

Κεφάλαιον γ'.—Λειάνσεις καὶ Στιλβώσεις, ἤτοι: Λειαντικοὶ λίθοι, Σμῦρις, Κίσσηρις, Τριπολίτις γῆ κλπ.

Κεφάλαιον δ'.—Λίθοι στολισμοῦ, πολύτιμοι λίθοι, ἤτοι: Ἀδάμας Ρουμπίνιον, Σάπφειρος, Σμάραγδος, Τοπάζιον, Καρχηδόنيος, Ὀπάλλιος, Κάλλαϊς Ἡμιπολύτιμοι λίθοι, ἤτοι: Ὄρθόσχιστον, Λαζούλιθος, Χαλαζίας, Χαλκηδόنيος, Μαλαχίτης Ἡλεκτρον.

Κεφάλαιον ε'.—Ὑλαὶ γλυπτικῆς καὶ οἰκοδομικοὶ λίθοι, ἤτοι: Σῆπιον, Ὀφείτης, Μάρμαρον, οἰκοδομικοὶ λίθοι.

Κεφάλαιον στ'.—Ὄρυκται πρῶται ἔλαια διαφόρων χρήσεων, ἤτοι: Μαρμαρυγίας, Ἀμίαντος, Λευκόλιθος.

Κεφάλαιον ζ'.—Εἶδη γραφῆς καὶ σχεδιάσεων, ἤτοι: Γραφίτης, Στεατίτης πλάκες γραφῆς καὶ κονδύλια, Λιθογραφικοὶ λίθοι.

Κεφάλαιον η'.—Ὄρυκτὰ χρώματα, ἤτοι: λευκά, κίτρινα, φαιά, ἐρυθρά, πράσινα, κνανᾶ, μαῦρα.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Διάφορα συστήματα ὀργανώσεως λογιστικῶν βιβλίων. Λογιστικὴ τῶν ξένων νομισμάτων. Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν Ὁμορρυθμῶν, Ἐτερορρυθμῶν, Ἀνονύμων Ἐτερορρυθμῶν κατὰ μετοχάς, συμμετοχικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσχυοῦσης Νομοθεσίας.—Μέ-

λέτη Ἱσολογισμῶν, Νόμος 2190 περὶ Ἀωνύμων Ἐταιρειῶν ἀπὸ Λογιστικῆς ἀπόψεως. Φροντιστήρια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

*Ανατοκισμός, Ράντα, Δάνεια ἐξωφλητέα ἐφ' ἅπαξ, Ἐνυπόθηκα. Τοκοχρεωλυτικά. Λαχειοφόρα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

1. Οἰκονομικοὶ βαθμοί, Παραγωγή, Φυσικοὶ ὄροι. Κατηγορίαι, Μορφαί, Μέσα παραγωγῆς.—2) Συγκοινωνία, Ἐμπόριον, Κρατικὸς Ὄργανισμός.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰς τὸ β' ἔτος Σπουδῶν θὰ διδαχθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χαριτάκη: 1) Συνέχεια τῆς θεωρίας τῆς Κοινωνικῆς Οἰκονομίας, δηλαδὴ μέρος τοῦ β' βιβλίου τοῦ συστήματος εἰς ὃ πραγματεύεται περὶ παραγωγῆς καὶ πορισμοῦ, τὸ γ' βιβλίον περὶ ἀξίας, τιμῆς νομίσματος καὶ πίστεως καὶ τὸ δ' βιβλίον περὶ κατανομῆς τῶν ἀγαθῶν. 2) Περὶ βιομηχανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰδικώτερον περὶ Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. 3) Περὶ γεωργικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰδικώτερον περὶ ἑλληνικῆς γεωργίας.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Γενικότητες.

α.) Ἡ σημασία τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας διὰ τὴν Κοινωνικὴν Οἰκονομίαν.—Ἐπίδρασις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας: α) ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, β) ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου γ) ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, εἰδικώτερον: 1) ἐπὶ τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου, 2) ἐπὶ τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ, 3) ἐπὶ τῶν γεωργικῶν προσόδων καὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς.

β.) Ἐξέλιξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας.—α) Ὀδική συγκοινωνία, β) συγκοινωνία διὰ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, γ) θαλασσία συγκοινωνία, δ) ἐναέριος συγκοινωνία, ε) ταχυδρομική, τηλεγραφικὴ καὶ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία.

II. Σιδηροδρομικὴ Συγκοινωνία καὶ σιδηροδρομικὴ πολιτικὴ.

α.) Ἐπίδρασις τῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.—1) Ἀνάπτυξις τοῦ χωρικοῦ καταμερισμοῦ τῆς παραγωγῆς, 2) ἐπίδρασις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, 3) ἐπὶ τῆς μεταλλευτικῆς, 4) ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, 5) ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου.

β.) Ὁργάνωσις καὶ διοικήσεις τῶν σιδηροδρόμων.—Συστήματα διοικήσεως. Ἰδιωτικὴ καὶ κρατικὴ ἐκμετάλλευσις. Ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις. Παραχώρησις προνομίου. Συναγωνισμός καὶ μονοπώλιον. Τὸ σύστημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως δι' ἐνοικιάσεως. Συναγωνισμὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς. Ὁργάνωσις τῶν ἰδιωτικῶν σιδηροδρόμων. Κρατικὴ ἐκμετάλλευσις καὶ διοικήσεις. Ὁργάνωσις τῶν σιδηροδρόμων ὡς κρατικῆς ἐπιχειρήσεως. Συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα. Ἐθνικαὶ

καὶ τοπικαὶ γραμμαί. Τροχιόδρομοι. Ἡ θέσις τῶν σιδηροδρομικῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

γ.) Οἰκονομία καὶ τεχνικὴ τῶν σιδηροδρόμων.—Κατασκευὴ καὶ κίνησις τῶν σιδηροδρόμων. Διαμόρφωσις τῶν ἐξόδων. Ἐξοδα κατασκευῆς καὶ ἐξοδα κινήσεως. Γενικά καὶ εἰδικά, πάγια καὶ μεταβλητὰ ἐξοδα. Τὸ ζήτημα τῆς ταχύτητος. Ἠλεκτροκίνησις.

δ) Σιδηροδρομικὸ τιμολόγια καὶ τιμολογικὴ πολιτικὴ.—Τεχνικὴ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν τιμολογίων. Κυριώτεροι προσδιοριστικοὶ παράγοντες τῶν τιμῶν. Εἶδη τιμολογίων. Τιμολόγια μεταφορᾶς προσώπων καὶ τιμολόγια ἐμπορευμάτων. Προσδιορισμὸς τοῦ ὕψους τῶν τιμῶν. Ἀνώτατα καὶ κατώτατα τιμολόγια. Χιλιομετρικὰ τιμολόγια. Τιμολόγια χωρητικότητος. Ταξινόμησις τῶν μεταφερομένων εἰδῶν. Μικτὰ συστήματα. Ἄλλα εἶδη τιμολογίων. Τιμολόγια ἐπὶ σκοπῶ ἐνισχύσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ σιδηροδρομικὴ πολιτικὴ τῶν διαφόρων χωρῶν.

III. Συγκοινωνία διὰ τοῦ ὕδατος.

α.) Ἑσωτερικὴ συγκοινωνία διὰ τοῦ ὕδατος.—Ποταμοπολιὰ. Ὅργανοις καὶ διοικήσις τῆς συγκοινωνίης διὰ ποταμῶν, λιμνῶν καὶ διωρύγων. Ἑσωτερικαὶ καὶ θαλάσσιοι διώρυγες.

β.) Συγκοινωνία διὰ τῆς θαλάσσης.—Ἐξέλιξις τῆς ναυσιπλοΐας. Κρατικὴ ἐνίσχυσις τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἐλευθέρη ναυσιπλοΐα καὶ ναυσιπλοΐα διὰ γραμμῶν. Ὅργανώσις τῶν μεγάλων θαλασσίων ἐπιχειρήσεων. Ναῦλοι καὶ ναυτολογία. Προσδιοριστικοὶ παράγοντες τοῦ ναύλου. Ὅργανα ἐλέγχου τῶν θαλασσίων μεταφορῶν. Λιμένες. Ἡ θέσις τῶν ἐργατῶν λιμένων.

IV. Τὰ λοιπὰ μέσα συγκοινωνίας

Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων καὶ ἀεροπλάνων. Συναγωνισμὸς αὐτοκινήτου καὶ σιδηροδρόμου. Ὅργανοις ταχυδρομείων, τηλεγράφων καὶ τηλεφώνων.

ΧΗΜΕΙΑ

Ἐισαγωγή εἰς τὴν ὀργανικὴν Χημείαν Ὑδρογονάνθρακες κεκορησμένοι καὶ ἀκόρηστοι μετὰ τῶν κυριωτέρων αὐτῶν παραγῶγων. Στεροχημεία. Ὅπτικῶς ἐνεργὰ σώματα. Ὑδατάνθρακες. Σάκχαρα. Ριομηχανία ζυμώσεως. Οἶνος, οἶνονπνευματῶδη ποτὰ. Ὅξος. Ζῆθος. Κυτταρίνη. Λίπη καὶ ἔλαια. Σκλήρυνσις ἐλαίων. Στεατινοχηρία. Σάπωνες. Γλυκερίνη. Βερνίκια. Λάκκσι.

Ἐκρηκτικαὶ ὕλαι. Νιτρογλυκερίνη, νιτροκυτταρίνα, δυναμίτις. Ἀκαπνος πυρῖτις κ.λ.

Ἀρωματικαὶ ἐνώσεις. Λιθανθρακόπισσα καὶ χημικὴ ἐπεξεργασία ταύτης. Σουλφοξεία, κινόναι, νιτροενώσεις, ἀμίαι, διαζωενώσεις κ.λ. Χρωστικαὶ μελάναι.

Ἄλκαλοειδῆ—Λευκώματα. Πρωτεΐναι.

Ἀσκήσεις ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ.

- 1) Ἀναζήτησις ποιοτικῆ ἀνιόντων καὶ κατιόντων ἀλάτων ἐν διαλύσει.
- 2) Προσδιορισμὸς τοῦ ὀλικοῦ ἀλκάλειος ἐντὸς ἐμπορικῆς σόδας.
- 3) " τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἀζώτου ἐντὸς λιπάσματος.
- 4) " τοῦ ὀργανικοῦ ἀζώτου (κατὰ Kjeldahl).
- 5) " τοῦ σιδήρου ἐντὸς ὀρυκτοῦ σιδήρου.
- 6) " τοῦ ὑπεροξειδίου τοῦ ὕδρογόνου.

- 7) Προσδιορισμός του ενεργού χλωρίου ἐντὸς ὑποχλωριώδους ἁλατος.
- 8) « σκληρότητος ὕδατος τινος.
- 9) Ἐξέτασις γαιάνθρακος (ὕγρασία, τέφρα, πτητικά, θερμίδες).
- 10) Ταχεία ἐξακριβώσις τῆς καθαρότητος οἴνοπνεύματος (οἶνόπνευμα, χρωματομετρικός προσδιορισμός ἀλδεϋδῶν καὶ φουρφουρόλης).
- 11) Ἐξέτασις οἴνου (οἶνόπνευμα, ὀλική ὀξύτης).
- 12) Ἐξέτασις σακχάρου (γλυκόζη κατὰ Fehling, σακχαρόζη πολωσιμετρικῶς).
- 13) Προσδιορισμός τῶν ἀλαλίων ἐντὸς σάπωνος.
- 14) Προσδιορισμός λίπους ἐντὸς γάλακτος.
- 15) Ἀριθμὸς σαπωνοποιήσεως ἐλαίων.
- 16) Χημικὴ καὶ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ὑφασμάτων καὶ ἀλεύρων.

Γ' ΕΤΟΥΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

- 1) Εἴκοσι κεφάλαια τοῦ Pitman's Senior Com. Book κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ κοινοῦ.
- 2) Διαλέξεις ἐπὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν θεμάτων μετὰ συζητήσεων καὶ ἐκθέσεων. Ἐμπορικὴ ἀλληλογραφία Pitman. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν.
- 3) Χρησιμοποίησις τῆς Ἀγγλικῆς Νομοθεσίας, εἰδικῶς Νόμοι περὶ Ἀνώνυμων Ἐταιρειῶν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Σημασία τῆς τεχνικῆς προόδου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀνθρωπότητος. — Τὰ προβλήματα τῆς νεωτέρας τεχνικῆς καὶ τὰ ὄρια τῆς τεχνικῆς προόδου. Πρακτικοὶ σκοποὶ τῆς τεχνικῆς προόδου Ἐφευρέσις καὶ προστασία αὐτῆς.

II. Κύριοι συντελεσταὶ τῆς ἐργοστασιακῆς παραγωγῆς. — Συνέχεια, καταμερισμός καὶ μηχανοποιήσις τῆς παραγωγῆς. Τὸ σύστημα τῆς πληθωρικῆς παραγωγῆς καὶ τὰ ὄρια τοῦ νόμου τῆς ἀναλόγου ἀποδόσεως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Μεγέθυνοις τῆς λεπτομερείας καὶ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιταχύνσεως καὶ τῆς ἐναρμονίσεως.

III. Μέσα καὶ σκοποὶ τῆς συγχρόνου βιομηχανικῆς τεχνικῆς. — Συνεχῆς παραγωγή. Μηχανισμός καὶ αὐτοματισμός. Συγκέντρωσις, ἔντασις, λεπτοποιήσις ἀπλοποιήσις, πρωτυποποιήσις, τυποποιήσις, ὁμοιομορφία καὶ ὁμοιορρυθμία τῆς παραγωγῆς.

IV. Τεχνικοὶ συνδυασμοὶ καὶ οἰκονομικὴ διάταξις τοῦ ὕλικου καὶ τῆς λειτουργίας. — Ἡ ἀρχὴ τῆς ὀλοκληρώσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπολειμμάτων. Ἡ ἀρχὴ τοῦ καταμερισμοῦ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κινδύνου.

V. Ταῦλορισμός καὶ σύστημα Τάυλορ.

VI. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ ὀργάνωσις τῆς βιοτεχνίας. — Ἀντίθεοις βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν συμφερόντων. Βιοτεχνικά καὶ Βιομηχανικά ἐπιμελητήρια. Οἰκονομικὰ μειονεκτήματα τῆς βιοτεχνίας. Βιοτεχνίαὶ ὑπὸ μορφὴν μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Συναγανισμός Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας. Βιοτεχνικὸν προλεταριάτον, οἰκιακὴ βιοτεχνία, χειροτεχνία, εἰδίκευσις.

VII. Ὁργάνωσις τῶν βιομηχανικῶν συμφερόντων.—Κρατικός ἔλεγχος καὶ ἐποπτεία. Βιομηχανικά Ἐπιμελητήρια, Βιομηχανικὸν Συμβούλιον Τεχνικῆ Ἐκπαίδευσις.

VIII. Τὸ Ἐργοστάσιον.—Οἰκονομικὴ σημασία τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις τοῦ Ἐργοστασίου. Ἐπιχειρηματικοὶ ὑπολογισμοί. Ἀνάλυσις τῶν ἐξόδων. Ὁργάνωσις τῶν ἀποθηκῶν. Ἐμπορικὴ ὀργάνωσις. Ἀντιμετώπισις τῶν κρίσεων καὶ τιμολογικὴ πολιτικὴ. Ὁργάνωσις τοῦ ἐμφύχου ὄλικου. Διοικητικὴ Ὁργάνωσις.

IX. Βιομηχανικὸν Μονοπώλιον.—Συγκεντρωτικὴ δύναμις τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως. Εἶδη μονοπωλίων. Συνδικάτα. Τράστ, Holding Trust κ.λ.π. Οἰκονομικὴ συγκρότησις αὐτῶν. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις καὶ ὀργάνωσις τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν μονοπωλίων. Διεθνῆ μονοπώλια. Πολιτικὴ τοῦ Β. μονοπωλείου: α) ἐναντι τῶν καταναλωτῶν (τιμολογικὴ πολιτικὴ), β) τῶν ἐμπόρων, γ) τῶν παραγωγῶν πρώτων ὕλων, δ) τῶν συναγωνιστῶν, ε) τῶν ἐργατῶν.

X. Βιοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ πίστις.—Εἶδη καὶ σκοπὸς αὐτῶν. Βιομηχανικαὶ Τράπεζαι.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

1) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεῖα μετὰ γλωσσικῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν παρατηρήσεων καὶ συνδιαλέξεων τῶν ἐξῆς κεφαλαίων:

1) Dans la mine. 2) Les trusts. 3) Comment on fonde une bille en Amérique. 4) Commerce des blés. 5) Mécanisme et harmonie des faits économiques. 6) Naissance du crédit en Europe, des banques de dépôt et en particulier de celle d'Amsterdam. 7) De la formation du budget.

2) Ἀνάγνωσις ἐκ γαλλικῶν ἑφημερίδων καὶ ἐμπορικῶν περιοδικῶν. ἄρθρων οἰκονομικῆς φύσεως. Μελέτη τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος. 3) Ἐμπορικὰ ζητήματα. La banque de France. La Bourse de Paris. Les assurances sur la vie. Histoire du Capitalisme (d. après M. See). Διαλέξεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος καὶ τῆ καθοδηγήσει αὐτοῦ ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν. Σχετικαὶ συνθέσεις (compositions).

4) Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία. Ζήτησις ἐμπιστευτικῶν πληροφοριῶν. Παροχὴ τοιούτων εὐνοϊκῶν καὶ μὴ. Ἀναστολὴ πληρωμῶν. Διαμαρτυρήσεις. Ἐνεχυρόγραφα, Πληρεξούσια Ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα τὸ πρόγραμμα τῆς διδαχθησομένης ὕλης κατὰ τὸ ἐπιπλέον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1929—30 θὰ παραμείνῃ ὡς τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ

1) Ἐννοια Δημοσιονομίας. 2) Ἱστορία Δημοσίας Οἰκονομίας. 3) Χαρακτηρισμὸς Δημοσιονομικῆς Ἐπιστήμης καὶ σπουδαιότης αὐτῆς. 4) Αἱ πηγαὶ τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους. 5) Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς κρατικῆς ἰδιοκτησίας. 6) Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν μονοπωλείων.

Γενικὴ θεωρία περὶ φόρων.— 7) Περὶ φόρων γενικῶς, 8) Περὶ τῆς ἀναλογικῆς καὶ κατὰ πρόσοδον φορολογίας, 9) Ποῖον τὸ φορολογήσιμον ἀντικείμενον. 10) Τὸ ἐλάχιστον ὄριον συντηρήσεως. 11) Ἐνιαῖος ἢ πολλαπλῶς φόρος. 12) Περὶ ἐπιπτώσεως φόρων. 13) Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως φόρων. 14) Γενικαὶ ἀρχαὶ φορολογίας.

Εἶδη φόρων—15) Διαίσεις τῶν φόρων. Προσωπικοὶ φόροι. Πραγματικοὶ φόροι. Ἐμμεσοὶ καὶ Ἄμεσοι φόροι, Φόροι οἰκοδομῶν, γαιῶν, ἀκινήτων, ἀξιῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Φορολογία καθαρᾶς προσόδου.—Φορολογία ἐκτάτων (πολεμικῶν) κερδῶν. Φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν, γερδῶν, λαχείων κλπ. Φορολογία (ἐφάπαξ) κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Ἐμμεσος φορολογία ἐπὶ τῶν εἰδῶν διατροφῆς. Ἐμμεσος φορολογία ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἀπολαύσεως (οἰνόπνευμα, οἶνος ζυθος) Φορολογία θερμάνσεως, φωτισμοῦ, πολυτελῶν οἰκιῶν, θεαμάτων κλπ. Δασμοί.

Φορολογία Συναλλαγῶν.—Φόρος ὑπερεισοδήματος, ὑπερτιμήματος, κινήτων ἀξιῶν (χηματιστηρίου). Φορολογία κύκλου ἐργασιῶν, συναλλαγματικῶν, ἀποδείξεων, φορολογία ἀγγελιῶν, αὐτοκινήτων κλπ.

Περὶ τελῶν.—Τέλη δικαστικά, ταχυδρομικά, ἐκπαιδευτικά, ὁδοστρωμάτων.

Ἔσοδα κρατικῆς περιουσίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως.—Σιδηροδρομοί, πλωτοὶ ὁδοὶ ταχυδρομεῖα, λαχεῖα κλπ. Δημόσια κτήματα, δάση μεταλλεῖα, βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Δημόσιον χρέος. Τὰ Δημόσια δάνεια καὶ ἡ οἰκονομικὴ σημασία αὐτῶν. Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν δημοσίων δανείων καὶ διάφορα εἶδη αὐτῶν. Πάγιον καὶ κυμαινόμενον χρέος. Ἐκδοσις καὶ στατιστικὴ τῶν δανείων. Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος.

Δημόσια ἔξοδα καὶ προϋπολογισμός.—Περὶ τῆς κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Δημοτικὴ φορολογία—Δημοτικὴ καὶ κοινοτικὴ φορολογία Μέρους Β' Συγκριτικὴ φορολογικὴ νομοθεσία (Γαλλία, Ἀγγλία, Γερμανία).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1) Εἰσαγωγή. 2) Περὶ τοῦ ὄρου Διοικήσεως. 3) Περὶ Δημοσίας Διοικήσεως. 4) Ὁρισμός Διοικητικοῦ Δικαίου. 5) Περὶ εἰδῶν Δημοσίας Διοικήσεως [Κεντρικαὶ Διοικήσεις, Τοπικαὶ Διοικήσεις (αὐτοδιοικήσεις)]. 6) Περὶ συγκεντρώσεως, ἀποκεντρώσεως, ἀποσυγκεντρώσεως. 7) Περὶ Διοικητικῶν Δικαστηρίων. 8) Περὶ ὀργάνων τῆς Διοικήσεως. 9) Περὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἱπαλληλικῶν δικαίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

I. Ναυτικὸν Δίκαιον: Πλοῖον, Συμπλοιοκτησία Ναυτικαὶ Ἀσφάλειαι. Ἀβαρία, Πλοίαρχος, Πλοιοκτήτης, ἐργάται θαλάσσης, Ναυτικὴ πίστις, Ρυμούλκησης, θαλασσία Ἀρωγὴ καὶ Ναυγαγιάσεις.

II. Πτώχευσις: Διαδικασία πτωχεύσεως, Χρεωκοπία.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μέρος δεύτερον.

A'. Πίστις.—1) Ἐννοια, Πράξεις Πιστωτικά. Πλεονεκτήματα καὶ Μειονεκτήματα τῆς πίστεως. 2) Διάφοροι κατηγορίαι. 3) Πιστωτικαὶ παρεκτροπαί. Τοκογλυφία. 4) Πιστωτικὰ μέσα.

Β'. Τραπεζαί.—1) Ἱστορική Εἰσαγωγή. 2) Ἔννοια, Κατηγορίαι. 3) Τραπεζαί Ἐκδοτικαί, Καταθέσεων, Κινητῆς Πίστεως, Ὑποθηκικαί. 4) Κεφάλαιον. 5) Μορφή τῆς Ἐπιχειρήσεως. 6) Ἀποκεντρωτικά καὶ Συγκεντρωτικά Συστήματα. 7) Τραπεζικαὶ λειτουργίαι, τραπεζογραμμάτιον, καταθέσεις, τομειτήριον, ἐπιταγή, συναλλαγματικὴ, προεξοφλήσεις, δάνειον ἐνεχύρου, τρεχοῦμενος λ/σμός, βοηθητικὴ λειτουργία. 9) Ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. 9) Ἱστορία τῶν μεγάλων ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν.

Γ'. Χρῆμα.—1) Ἔννοια καὶ φύσις τοῦ χρήματος. 2) Ἰδιότητες τοῦ χρήματος. 3) Λειτουργίαι τοῦ χρήματος. 4) Διαφοραὶ τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος κατὰ τόπον καὶ χρόνον. Τιμάρθμος. 5) Ποσοτικὴ θεωρία. 6) Κρατικὴ θεωρία. 7) Νομισματικαὶ Συμβάσεις, Λατινικὴ Ἔνωσις. 8) Τὰ πολύτιμα Μέταλλα. Ἄρτιον ἀξίας. 9) Ἑλληνικὴ Νομισματικὴ Ἐξέλιξις. Διεθνῆς Ἐλεγχος, Νόμος ΓΧΜΒ.

Δ'. Συναλλαγμια.—1) Ἔννοια, Ἄρτιον, Διακινῶσεις. 2) Ὑπολογισμὸς καὶ συντελεσταὶ τῆς Συναλλαγματικῆς τιμῆς καὶ μέσα πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς. 3) Ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι συναλλαγαί. 4) Ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία 5) Ἱστορία τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι, προπολεμικῆς καὶ μεταπολεμικῆς.

Συναλλαγματικὴ Νομοθεσία.

Ε'. Χρηματιστήριον.—1) Ἱστορική Εἰσαγωγή. 2) Μετοχαί, Ὁμολογίαι, Κρατικὰ Δάνεια. 3) Χρεώγραφα ὀνομαστικὰ καὶ ἀνόνημα. 4) Διαφορισμὸς. 5) Πράξεις μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσίμῳ, ἐπὶ δόρω, μεταφοραί, 5) Ἑλληνικὸς Χρηματιστηριακὸς νόμος.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Μέρος Β'.

Ὅργανικὰ Ἐμπορεύματα.

Φυτικὰ Βρώματα, ἧτοι: 1) δημητριακοὶ καρποί, 2) ὄσπρια. 3) προϊόντα ἀλέσεως καὶ τύποι ἀλεύρων, 4) προϊόντα διὰ ζυμώσεως ἢ μὴ τῶν ἀλεύρων, 5) ἄμυλον, 6) σάκχαρα, 7) ἐδώδιμοι καρποὶ καὶ σπέρματα.

Ζωϊκὰ βρώματα, ἧτοι: 1) κρέατα νοπὰ καὶ συντηρημένα, 2) ἰχθείς νοποὶ καὶ συντηρημένοι, 3) γάλα καὶ προϊόντα τούτου, 4) ἴψά, 5) μέλι.

Καρυκεύματα καὶ ἀρτύματα ἧτοι: 1) Ρίζαι, 2) Φλοιοί, 3) Φύλλα, 4) Καρποὶ καὶ σπέρματα.—Ναρκωτικά, ἀρτύματα, ἧτοι: τέϊον, καπνός, καφφές κλπ.

Ἐλαία καὶ λίπη.—1) Φυτικὰ ἔλαια, 2) Στερεὰ φυτικὰ λίπη, 3) Ζωϊκὰ λίπη, Αἰθέρια ἔλαια, βάλασμα, ρητῖναι καὶ κόμμεα. Ὅμιός ἐλαστικοῦ κόμμεος. Ἐύλα. Φυσικαὶ χρωστικαὶ ὕλαι ἐκ τοῦ ἐνοργάνου κόσμου. Δερμικαὶ ὕλαι.

Προϊόντα τοῦ ζωϊκοῦ δέριματος, ἧτοι: δοραί, δέρματα, κόλλαι, σισσύραι, τρίχες καὶ πτερά.

Ὑφάνσιμοι ὕλαι, Ἰνες ἧτοι: 1) Φυτικαὶ ἶνες: βάμβαξ, λῖνον, κάνναβις, ἰούτη, (ράμη), κάνναβις, μαγίλλης, Pita καὶ Sisa κάνναβις, κάρουν τῶν Ἰνδιῶν, τρίχες, φυτικαὶ esparto, 2) Ζωϊκαὶ ἶνες, ἔριον προβάτων, αἰγῶν, καμήλου, μέταξα, κατασκευὴ νημάτων, προϊόντα ὑφάνσεως, τεχνολογία τῆς ὑφάνσεως, περιγραφὴ τῶν σπουδαιοτέρων ὑφασμάτων.

Χάρτης, ἧτοι: Πρῶται ὕλαι, χαρτοποιεῖα, μορφαὶ καὶ ποιότητες χάρτου, ἐξέτασις τοῦ χάρτου.

Ὅργανικαὶ πρῶται ὕλαι, κατεργαζόμεναι διὰ τῶνον, ἧτοι: Ἐλεφαντόδους, κέρατα, ὄσα, ὄστρακον χελώνης, μαργαρίται, κοράλλια, σπόγγοι.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἱστορία τῆς Λογιστικῆς.—Βιομηχανική Λογιστική. Λογιστική Τραπεζῆς καὶ Χρηματιστηρίων. Ὅργανοις Ἐπιχειρήσεων (Γεωργικῶν, Ἀσφαλιστικῶν, Ναυτικῶν, Παραγγελιοδοχικῶν, Μεγάλων Καταστημάτων, Κοινοφελῶν Ἰδρυμάτων). Περί Λογιστικοῦ ἔλέγχου. Φροντιστήρια καὶ εὐρεῖα ἀνάπτυξις ἰσολογισμῶν πάσης φύσεως οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

I. Θεωρία τῆς διανομισματικῆς τιμῆς—Ποσοτική θεωρία. Θεωρία τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου Μικταὶ θεωρίαι.

II. Τεχνική τῶν παγιωτικῶν μέτρων.—Διάκρισις τῶν κυμάνσεων τῆς διανομισματικῆς τιμῆς. Διακυμάνσεις ἐντὸς τῶν χρυσῶν σημεῖων. Ἡ σημασία τοῦ μεταλλικοῦ γνώμονος. Ψυχολογικοὶ παράγοντες τῶν διακυμάνσεων (ἄμεσος καὶ ἔμμεσος κερδοσκοπία). Δέσμευσις τῶν βραχυπροθέσμων διακυμάνσεων. Ἐξισωτικὴ συναλλαγματικὴ πολιτικὴ καὶ προεξοφλητικὴ πολιτικὴ τῶν Κεντρικῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων. Δέσμευσις τῶν μακροπροθέσμων διακυμάνσεων: δανειακὴ πολιτικὴ, κρατικαὶ ἐπεμβάσεις ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου, διατιμήσεις

III. Ἐπίδρασις τῆς διακυμάνσεως τῆς διανομισματικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου.—Ἐσωτερικὴ καὶ Ἐξωτερικὴ ἀξίσις τοῦ νομίσματος. Ἴσοτιμία διανομισματικὴ καὶ ἰσοτιμία τῶν ἀγοραστικῶν δυνάμεων. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τιμαριθμῶν. Ἐπισκόπησις τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορίου ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συναλλαγματικῶν διακυμάνσεων. Σχέσις τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος πρὸς τὴν ἐξαγωγικὴν καὶ συναγωνιστικὴν ἰκανότητα τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Πτωχευτικὸν ἐμπόριον. Συναλλαγματικὸν dumping καὶ anti-dumping πολιτικὴ. Ἐπίδρασις τῶν συναλλαγματικῶν διακυμάνσεων ἐπὶ τῆς κινήσεως κεφαλαίων καὶ προσώπων, ἐθνικῶν ἀξιῶν καὶ χρεωγράφων, ἐξαγωγῆς ὑπηρεσιῶν κλπ.

IV. Θεωρία τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς.—Θεωρία τῆς διορθώσεως καὶ θεωρία τῆς παγίωσεως. Μέθοδοι καὶ συστήματα παγίωσεως. Παγίωσις τῆς διανομισματικῆς τιμῆς καὶ παγίωσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως. Ἐμπορικὴ καὶ Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ διὰ νομισματικοῦ σκοποῦς.

V. Διεθνή μέτρα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κόσμου.—Πορίσματα τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων. Ἡ διαγραφείσα πολιτικὴ. Σχέδια δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως. Ἡ θεωρία τῆς αὐτομάτου ἀναρρώσεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

A'. Γενικά

Χαρτογραφικὰ καὶ χαρτομετρικὰ.—Ἐλεγχος καὶ ἐρευνα πηγῶν. Βιβλιογραφία, Στατιστικὴ. Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Ἀποικίαι.

B'. Εἰδικά

Πειραιεὺς—Θεσσαλονίκη.—Στατιστικὴ Ἐμπορίου.—Ἑλληνικαὶ Ἐμπορικαὶ Συμβάσεις.—Γερμανία καὶ Μεγάλῃ Γερμανία.—Ἑλληνικοὶ Σιδηρόδρομοι.—Ἑλληνικὴ Ναυτιλία.—Ἐποικισμὸς ἐν Ἑλλάδι.—Καπνὸς (παραγωγή, ἐμπόριον).—Σταφίς καὶ Ἐλαιον.—Κλίμα τῆς Ἑλλάδος.—Ἑλληνικοὶ χάρται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Χρηματιστήρια αξιών. Πράξεις τοῖς μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ἐπὶ δώρφ.-
Πρόξρισις Συναλλαγῆς. Συνδυασμὸς τῶν Χρηματιστηριακῶν πράξεων.-Χρηματιστήρια
'Ἐμπορευμάτων.-Στοιχεῖα τεχνικῶν Ἀσφαλειῶν.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ—ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συστήματα Ἐμπορικῆς διεισδύσεως.—Τεχνικὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔμπο-
ρίου.-Εἶδη ἐξαγωγικῆς πίστωσης. Ὅργανα τῆς ἐξαγωγῆς: ἐξαγωγικαὶ Τράπεζαι, ἐξω-
τερικὰ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια.-Ὁργάνωσις τῶν συμφερόντων τῶν ἐξαγωγέων.-Ὁρ-
γανα πληροφοριῶν.-Ἐμπορικοὶ ἀκόλουθοι καὶ πράκτορες.

Συμβατικὴ Πολιτικὴ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις αὐτῆς. Ἡ ρῆτρα τῆς ἀμοιβαιό-
τητος καὶ ἡ Πολιτικὴ τοῦ μάλλον εὐνοουμένου Κράτους. Δευτερεύοντες ὄροι. Τελω-
νειακαὶ ἐνώσεις. Ἐλεύθεραι Ζῶναι καὶ Ἐλεύθεροι Λιμένες.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Βιβλίον Αον. Θεωρητικὴ Στατιστικὴ.—Ὁρισμὸς τῆς Στατιστικῆς.- Ἱστο-
ρικὸν τῆς Στατιστικῆς (ἀρχαία ἐποχὴ, μεσαίων, νεωτέρα ἐποχὴ).-Ἡ ἐξέλιξις τῆς
Στατιστικῆς ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιστήμης.-Ὁργάνωσις εἰδικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ
Κράτους. Κοινωνικαὶ στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι.-Στατιστικὴ ἠθικῶν ἐνώσεων.-Ἰδιωτικαὶ
στατιστικαὶ ἐταιρίαι.-Διεθνῆς στατιστικὴ ὑπηρεσία.-Σχέσις Στατιστικῆς πρὸς ἄλλας
ἐπιστήμας (Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν, Μαθηματικά).-Διδασκαλίᾳ τῆς Στατιστικῆς.-Θεω-
ρία καὶ τέχνη τῆς Στατιστικῆς.-Ὁ νόμος τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ.-Κανονικότης τῆς
Στατιστικῆς.-Ἐμπόδια τῆς Στατιστικῆς παρατηρήσεως.-Πρωτεύουσα καὶ δευτερεύουσα
Στατιστικὴ.-Στατιστικὸς ὑπολογισμὸς.-Στατιστικὴ ἔρευνα.-Ἀπομόνωσις τῆς Στατιστι-
κῆς ὁμάδος.-Γεωγραφικὴ διαίρεσις τῆς στατιστικῆς ὁμάδος.-Νομικὴ βάσις τῆς διενερ-
γείας τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.-Δικαιοδοσία τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας.-Προϋ-
πόθεσις τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.-Προπαρασκευὴ τῆς Στατιστικῆς παρατηρή-
σεως.—Στατιστικὴ παρατήρησις. Χρόνος καὶ τόπος παρατηρήσεως.-Ἀπαρίθμησις
καὶ καταγραφή.-Στατιστικὸν ὄργανον.-Ἐπεξεργασία συγκεντρωθέντος ὕλικου.-Παρά-
στασις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς στατιστικῆς παρατηρήσεως.-Παράστασις δι' ἀριθμῶν.-
Παράστασις διὰ διαγραμμάτων.

Βιβλίον Βον. Στατιστικὴ πληθυσμοῦ.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.-Περίοδος
τῆς ἀπογραφῆς.-Σημεῖον Κρίσεως.-Ἐρωτηματολόγιον.-Προπαρασκευὴ τῆς ἀπογρα-
φῆς τοῦ πληθυσμοῦ.-Συνεχῆς ἀπογραφή.-Πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ. Διαίρεσις τοῦ
πληθυσμοῦ.-Πραγματικὸς καὶ νόμιμος πληθυσμὸς.-Διαίρεσις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ γένη,
ἡλικίαν, ἐπάγγελμα.-Ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος 19/ΧΙΙ/1920.-Ἀνάλυ-
σις αὐτῆς.

ΙΙΙ. ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Γραφείον Λογιστικῆς

᾽Οργανώθη πρακτικὸν γραφεῖον Λογιστικῆς σκοπὸν ἔχον τὴν ἐξάσκησιν τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ἀπὸ ἀπόψεως λογιστικῆς τεχνικῆς κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτοὺς νὰ ἀντιμετωπίζωσιν ἐπιτυχῶς ἐν τῇ πράξει ἐμφανιζόμενα τεχνικὰ λογιστικὰ ζητήματα. Ἀντικείμενον τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων κατανεμομένων εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν εἶναι ἰδία αἰ ποικίλαι ἐμφανίσεις τῶν λογαριασμῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐν γένει συμφωνίας καὶ παρακολουθήσεώς των, ἡ ὀργάνωσις τῶν λογιστικῶν βιβλίων, κατὰ τὰς κλασικὰς καὶ νεωτέρας μεθόδους καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ προσφορωτέρου κατὰ τὰς περιστάσεις συστήματος ὀργανώσεως, αἱ μέθοδοι συμφωνίας καὶ ἡ ἐξεύρεσις τῶν λογιστικῶν σφαλμάτων καὶ παραλείψεων, αἱ διάφοροι μέθοδοι στατικοῦ καὶ δυναμικοῦ λογισμοῦ καὶ ἡ ἐκλογή τῆς καταλληλοτέρας τοιαύτης, ἀναλόγου πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιχειρήσεως, οἱ διάφοροι τρόποι ἐλέγχου τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ γνῶσις τῶν ἐν πράξει χρησιμοποιουμένων κατὰ τὰς συναλλαγὰς ἐμπορικῶν ἐγγράφων καὶ πιστωτικῶν ἐν γένει τίτλων καὶ ἡ γνῶσις τῶν ἐμπορικῶν συνθηθειῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς τεχνικῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐν γένει συναλλαγῶν.

2. Γραφείον τραπεζικῆς τεχνικῆς.

Τὸ γραφεῖον τοῦτο ἐμφανίζει τὸν τύπον πλήρους τραπεζικῆς ὀργανώσεως διαιρουμένης εἰς τὰ τμήματα: Καταθέσεων, Ταμιευτηρίου, Ἐμπορικόν, Συναλλάγματος, Χρεωγράφων, Ταμείον, Γραμματείαν.

Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ γραφείου τούτου ἀνεβλήθη λόγῳ ἑλλείψεως χώρου.

3. Ἀσκήσεις παρ' Ἀνωνύμῳ Ἐταιρείᾳ.

Αἱ ἀσκήσεις αὗται ἀποσκοποῦσι τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτωμένης θεωρητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς μορφώσεως διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων.

Πρὸς τοῦτο τὸ ἄρθρον 13 ἐδάφ. 1 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1928 (φύλλ. Ἐφημ. Κυβερν. 263) Τεῦχος Α' τῆς

αὐτῆς ἡμερομηνίας) ὀρίζει ὅτι: «Εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις δικαιοῦνται νὰ προσέλθουν οἱ ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν φοιτηταὶ καὶ φοιτήσαντες καθ' ὅλον τὸ Γ' ἔτος, ἐφ' ὅσον προσάγουσι πιστοποιητικὸν Τραπεζίης ἢ ἄλλης ἀνωδύμου ἐταιρείας ὅτι εἰργάσθησαν παρ' αὐτῇ πρακτικῶς ἕως τρεῖς ἐν συνόλῳ μῆνας». Τὰ εἰδικώτερα τοῦ πιστοποιητικοῦ ὀρίζει εἰδικὴ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς.

4. Ἀσκήσεις παρὰ τῷ ἐμπορευματολογικῷ ἐργαστηρίῳ.

Αἱ ἀσκήσεις αὗται σκοπὸν ἔχουν τὴν συμπλήρωσιν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ἐμπορευματολογίας δι' ἐφαρμογῆς τῶν ἐκ τῶν θεωρητικῶν παραδόσεων ἀποκομισθεισῶν γνώσεων καὶ τὴν ἀπόκτησιν ἐργαστηριακῆς πείρας. Τελοῦνται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὄριαιου προγράμματος τῆς Σχολῆς ὀριζομένης ὥρας ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐμπορευματολογίας βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

IV. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

1) Ἐπισκέψεις τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰ περὶχωρα εὐρισκομένων βιομηχανικῶν καὶ συγκοινωνιακῶν ἐγκαταστάσεων.

2) Ἐκδρομαὶ εἰς τὰς οἰκονομικῶς πλέον σημανούσας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πρὸς πληρεστέραν γνῶσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν παραγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῶν γειτόνων ἡμῶν χωρῶν.

Οὕτως ἐπεσκέφθησαν οἱ φοιτηταὶ μετὰ τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῆς Ἐμπορευματολογίας καὶ Χημείας διαφόρους βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1929-1930 προτίθεται ἡ Σχολὴ νὰ διοργανώσῃ ἐκπαιδευτικὰ ταξείδια ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, Αἰγύπτου καὶ Κύπρου, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλάς συνδέεται ἱστορικῶς, οἰκονομογεωγραφικῶς καὶ γεωπολιτικῶς, ἀφ' ἑνὸς μὲν, ὅπως τεθῆ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν ὀργανώσεων καὶ ἰδρυμάτων ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ νομοθετικὴν ἐξέλιξιν τῶν χωρῶν τούτων.

V. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

1. Γραφείον Οικονομικῶν Ἐρευνῶν.

Ὁργανώθη γραφείον Οἰκονομικῶν ἐρευνῶν καὶ ἰδίᾳ σχετικῶς μὲ τὸ σταφιδικὸν καὶ καπνικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Τὸ γραφείον τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν οἰκονομικῶν μαθημάτων καὶ τῆς στατιστικῆς. Σκοπὸν ἔχει κυρίως ὅπως ὠθήσῃ τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς εἰς ἐρεύνας οἰκονομικὰς δι' ἐπιστημονικῆς μεθόδου, στρεφομένης κυρίως εἰς τὴν μελέτην ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ στατιστικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπορικῆς πολιτικῆς ἰδίᾳ τοῦ σταφιδικοῦ καὶ καπνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰδικὸς κανονισμὸς ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τούτου.

2. Γραφείον Συγκριτικοῦ Δικαίου.

Ὁργανώθη τὸ γραφείον τοῦτο ἰδίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Τὸ γραφείον τελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων. Σκοπὸν ἔχει κυρίως ὅπως τῇ βοήθειᾳ τῶν φοιτητῶν τῶν κατεχόντων γλώσσας τῆς βαλκανικῆς χώρας, ἐνεργῶνται μεταφράσεις τῶν ἰδιαιτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος νόμων ἐκ τῆς νομοθεσίας τῶν βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ συγκρίνωνται πρὸς τοὺς τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας. Εἰδικὸς κανονισμὸς ρυθμίζει τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τούτου.

VI. ἌΛΛΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

1. Γραφείον Προνοίας.

Ὁργανώθη γραφείον προνοίας ἔχον κύριον σκοπὸν τὴν ὀργάνωσιν συστήματος ἀσφαλείας τῶν φοιτητῶν, τὴν περιθάλψιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας καὶ τὴν ἐξέυρεσιν ἐργασίας διὰ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου ἀνατίθεται τῇ ἀποφάσει τῆς Σχολῆς εἰς τακτικὸν καθηγητὴν, ὅστις καὶ συντάσσει τὸν κανονισμὸν τοῦ γραφείου.

2. Γραφείον Ἠθικῶν Ἀμοιβῶν.

Ὁργανώθη γραφείον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἰδίᾳ εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆ συναινέσει τῆς Σχολῆς βραβείων καὶ ἡ ἐξέυρεσις πόρων τῶν βραβείων

τούτων. Τὸ βραβεῖον παρέχεται εἰς τὸν ἐπιμελέστερον παρακολουθοῦντα τὰς παραδόσεις φοιτητὴν ἢ εἰς τὸν ἰδιαίτερος πρωτεύσαντα κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἢ ἐπὶ διδακτορία ἐξετάσεις ἢ εἰς τὸν ἐπιδείξαντα μεγάλην ἐπίδοσιν εἰς τὰς ξένας γλώσσας ἢ εἰς ἄλλας περιστάσεις. Ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου τούτου ἀνατίθεται τῇ ἀποφάσει τῆς Σχολῆς εἰς τακτικὸν καθηγητὴν, ὅστις καὶ συντάσσει τὸν κανονισμὸν τοῦ γραφείου.

I. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

1. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΗΛΙΑΣ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

1. Περί αποθετηρίων καὶ ἐνεχυρογράφων, 1907 (Ἑρμηνεία τοῦ νόμου περὶ Γενικῶν ἀποθηκῶν). Σελ. 250.
2. Εἰδικαὶ μελέται 1909. Σελ. 80 (περὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον περὶ σημάτων ἀστικῆς ἀγωγῆς, περὶ συγχωνεύσεως ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, περὶ συναλλαγματικῆς ὡς τίτλου ἐκτελεστοῦ).
3. Κρίσις ἔργων Α. Μομφερράτου καὶ Τ. Ἡλιοπούλου ἐν: «Ἀθῆναι» 1925.
4. Ἐπιστημονικὸν συνοθύλευμα 1910. Κρίσις ἐπὶ θεμάτων τῆς πτωχεύσεως. Σελ. 42.
5. Κλασσικαὶ ἐπιστημονικαὶ πλάναι 1911 Σελ. 48. Κρίσις ἐπὶ θεμάτων τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.
6. Νομοθετικὴ προστασία τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου. Μελέτη ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνωνύμους ἐταιρείας. Περιοδικὸν ὁ Μέτοχος, 1910 (Σεπτέμβριος καὶ Ὀκτώβριος).
7. Μελέτη κριτικὴ περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐν Ἀκροπόλει, 1914 (Φεβρουάριος καὶ Μάρτιος).
8. Νομικὰ φιλοσοφήματα (ἐπιστήμη τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου, θετικὴ ἢ ἐλευθέρα ἐριμνεΐα, Savigny, Jhering, Bergson, ὁ ἐπιστημονικὸς βίος τοῦ Jhering 1927).
9. Ἐταιρεΐαι καὶ Τράπεζαι, Διατριβὴ ἐν τῇ ἐφημ. «Νέα Ἑλλάς» 1920 (Ἰαν.).
10. Ἡ παγκόσμιος διεθνοποίησις τῶν βιομηχανικῶν νόμων, 1921 Μελέτη ἐν τῷ Πλούτῳ (Ὀκτώβριος).
11. Νομοσχέδιον περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν μετ' αἰτιολ. ἐκθέσεως 1910.
12. Μετάφρασις γερμανικοῦ κώδικος. Μελέτη ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ (Δεκέμβριος καὶ Ἰανουάριος 1909).

13. Τὸ διαδραστικὸν ψεῦδος ἐπιτρέπεται. Μελέτη ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ 1909 (Ἰανουάριος).
14. Ἐγχειρίδιον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, τόμος δεύτερος, σελ. 544, 1927, τόμος Α' σελ. 640, 1928.
15. Ἡ διοικήσεις τῶν κτημάτων τοῦ κράτους 1911, σελ. 48.
16. Νομοσχέδιον περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων τοῦ Κράτους 1911, σελ. 75.
17. Ἐκθεσις περὶ διαφορῶν δημοσιονομικῶν ζητημάτων Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, σελ. 100, Ἐθνικὸν Ὑπογραφεῖον 1913.
18. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν δημοσίων δαπανῶν. Μελέτη εἰς τὸ Ἔθνος 1919 (Δεκέμβριος).
19. Τὸ Κράτος καὶ οἱ ὑπάλληλοι. Μελέτη ἐπὶ τῶν νόμων περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς Ἀθήνας, 1919 (Δεκέμβριος).
20. Ἡ τύχη τῶν κτημάτων τοῦ δημοσίου. Μελέτη εἰς τὰς Ἀθήνας (Ὀκτώβριος 1925).
21. Ἡ ὀλεθρία ἀδράνεια τῶν ἀστικῶν τάξεων. Κοινωνιολογικὴ μελέτη (Πρωτῆ, Ἰανουάριος 1926).
22. Ὁ ἔλεγχος τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς Βουλγαρίας. Νομοθετικαὶ μελέται (Πρωτῆ, Αὐγούστος 1926).
23. Ὁ νέος νόμος περὶ δημοσίων κτημάτων. Νομοθετικὴ μελέτη (Ὀικονομικὸς Ταχυδρόμος 1926).
24. Πανεπιστημιακὴ καὶ ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις. (Ἐφημ. Ἔθνος 17 Δεκεμβρίου 1927).
25. Τὸ Κράτος καὶ αἱ τράπεζαι. Ἄρθρον ἐν Ἐστία 22 Ἰουνίου 1929.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ

1. Herkner H. Τὸ ἐργατικὸν ζήτημα Ἀθῆναι 1919]20.
2. Περὶ Συνεταιρισμῶν καὶ ἰδίως ἐν Ἑλλάδι, Ἀθῆναι 1923.
3. Πολιτικὴ Ἐπιστήμη, Ἀθῆναι 1925.
4. Θεωρία τοῦ χρήματος καὶ Πολιτικὴ τῆς νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως, Ἀθῆναι 1926.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΚΕΡΑΜΕΙΔΑΣ

Συγγράμματα.

1. *Ὀικονομικὰ Μαθηματικά.*

Βραχυπρόθεσμοι οἰκονομικαὶ πράξεις σελ. 280. Ἀθῆναι 1926.

2. Χρηματιστήρια Ἀξιῶν σελ. 215. Ἀθῆναι 1929.

Δημοσιεύματα.

1. Μέθοδος ἀναγωγῆς ἀμφοτέρων τῶν προεξοφλήσεων εἰς ζητήματα ἀπλοῦ τόκου τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας (Δελτίον Μαθηματικῆς Ἐταιρείας, Ἀθῆναι 1925).
2. Ἄρθρα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ Ἀνατοκισμὸς— Ἀλληλόχρεοι λογαριασμοὶ — Δάνεια — Ἀντικρυστῆς-Γραμμᾶτια κ.λ.π.
3. Περὶ τοῦ Σφάλματος ἐν τῷ Διατάγματι τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς— Ἐφημερὶς Πρωΐα 14 Μαΐου 1928.
4. Σφαλераὶ νομισματικαὶ ἐκφράσεις (Οἰκονομικὸς Ταχυδρόμος, Ἀθῆναι 11 Νοεμβρίου 1928).
5. Τὸ λαχεῖον - - Ἐφημ. Πρωΐα 12 Νοεμβρίου 1928.
6. Ἡ διαβάθμισις τῶν ἐκπαιδευτικῶν— Ἐφημερὶς Πολιτεία 9 Σ/βρίου 1924

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

1. Μονογραφία «Περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (1911), ὑποβληθεῖσα ὡς διατριβὴ ἐπὶ ὑψηγείᾳ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου.
2. «Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας» Μελέτη συγκριτικῆς νομοθεσίας εἰς δύο τόμους, (1912).
3. Μελέτη ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος σχεδίου νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ συστάσεως καὶ διοικήσεως τῶν δήμων ὡς καὶ τῶν νόμων περὶ δημαιρεσιῶν, 1912.
4. Μελέτη περὶ τῆς Διοικήσεως τῶν ἀποκτηθειῶν χωρῶν τῆς Μακεδονίας, 1913.
5. «Διοικητικαὶ Μεταρρυθμίσεις» Μελέτη (1914).
6. Μονογραφία «περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων» τόμος Α' εἰς δύο τεύχη 1915—1918. Μελέτη συγκριτικῆς Νομοθεσίας.
7. Ἐρμηνεία τοῦ ΑΧΚΕ νόμου (Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς Θέμιδος), 1928.
8. Μελέτη ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (Νέα Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις ἔτος 1. τεῦχος 1. Ἀπρίλιος 1928).

ΝΕΙΛΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Α' Συγγράματα.

1. Μαθήματα Μηχανικῆς (Στατικὴ τοῦ σημείου καὶ τοῦ σώματος καὶ κινητικὴ τοῦ σημείου).
2. Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα (ἐκδόσεις 11).

3. Προβολική Γεωγραφία, 1927.
4. Στοιχειώδης Ἀλγεβρα διὰ τὰ Γυμνάσια (ἐκδόσεις 6).
5. Ἀναλυτικὴ Γεωμετρία (2 τόμοι) 1924 καὶ 1925.
6. Παραστατικὴ Γεωμετρία (λιθόγραφος) 1926.
7. Ἐπίπεδος Τριγωνομετρία διὰ τὰ Γυμνάσια.
8. Γεωμετρία διὰ τὰ Γυμνάσια (ἐκδόσεις 3).
9. Πρακτικὴ Γεωμετρία (ἐκδόσεις 5).

Β'. Ἐπιστημονικαὶ Ἔργασια.

1. Ἐπὶ τοῦ θεωρήματος τῆς Ἀλγέβρας «πᾶσα ἕξισωσις βαθμοῦ μ ἔχει μίαν τοῦλάχιστον ρίζαν πραγματικὴν ἢ φανταστικὴν τῆς μορφῆς $a + bi$ » (διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ) 1903.
2. Αἱ μὴ συνεχεῖς λύσεις τοῦ λογιμοῦ τῶν μεταβολῶν ἐν τῷ χώρῳ τῶν τριῶν διαστάσεων (Ἀθῆναι 1915).
3. Sur les équations de Cauchy—Rieman et Laplace en coordonnées polaires (Tohōku Math. Journal 1917).
4. Über eine Eigenschaft der ganzen rationalen Funktionen (Tohōku Math. Journal 1918).
5. Über Variationsrechnung im Raume (Tohōku Math. Journal 1918).
6. Sur le calcul des Variations dans l'espace (Annali di Matematici puri e applicata 1919).
7. Sur les formes bilinéaires (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ. 1919).
8. Contributions à la théorie des surfaces (Δελτ. Ἑλλην. Μαθημ. Ἐταιρ. 1919).
9. Sur la théorie de la flexion.
10. Sur les solutions discontinues du problème du calcul des variations dans l'espace à n dimensions (Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Διεθν. Συνεδρ. Στρασβούργου καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτοῦ).
11. Sur les systèmes polaires dans l'espace (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.).
12. Sur les systèmes polaires (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.).
13. Sur la courbure oblique casoratienne des surfaces (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
14. Zur Variationsrechnung (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.).
15. Περὶ ἐφαρμογῆς τινος τῆς θεωρίας τῶν πολιτικῶν (Δελτίον Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρείας).

16. Les foyers des solutions discontinues dans le calcul des variations (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἑταιρ.).
17. The space problem of the calculus of variations. (Circolo Mathematico di Palermo).
18. Über die nicht-stetigen Lösungen in der Variationsrechnung (Circolo Mathem. di Palermo).
19. Συμβολή εἰς τὸν λογισμὸν τῶν μεταβολῶν (Ἐπιστημονικὴ ἑπετηρὶς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν).
- 20) Περὶ τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος (Ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκδοθεῖσα εἰς ἰδιαίτερον τεῖχος).
21. La courbure oblique et la courbure géodesique totale (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
22. Sur les systèmes polaires (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
23. La courbure linéaire et *areâle* oblique d'une surface (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
24. Sur les figures polaires (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
25. La courbure areâle oblique (Comptes rendus de l'Académie des Sciences de Paris).
26. Quelques remarques sur les systèmes polaires. (Giornale di Matematici Napoli).
27. Περὶ τῶν μὴ συνεχῶν λύσεων ἐν τῷ λογισμῷ τῶν μεταβολῶν (Ἀνακοίνωσις εἰς Ἀκαδ. Ἀθηνῶν).
28. Ἐστιακὰ καὶ συνεχῆ σημεῖα τῶν μὴ συνεχῶν λύσεων ἐν τῷ λογισμῷ τῶν μεταβολῶν (Ἀνακοίνωσις εἰς Ἀκαδ. Ἀθηνῶν).
29. Über die Beltrami—Hamintonsche Differentialgleichung in der Variationsrechnung (Ἀνακοίνωσις εἰς Συνέδριον τῶν Μαθηματικῶν Bologna).
30. Projet pour la constitution d'une commission internationale pour l'enseignement des Mathématiques).
31. Αἱ μὴ συνεχεῖς λύσεις τοῦ λογισμοῦ τῶν μεταβολῶν (Β' Ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν).
32. Sur la courbure casoratienne (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἑταιρείας).
33. Περὶ τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς σημασίας τῆς Γεωμετρίας (περιοδικὸν Ἀρχιμήδης).

Γ'. Ἔργασια διδασκαλικῆς φύσεως.

1. Περί τῆς διδασκαλίας τῶν Μαθηματικῶν ἐν Γερμανίᾳ (Δελτίον τοῦ Διδασκαλικοῦ συλλόγου).
- 2) Περί τῆς διδασκαλίας τῆς θεωρητικῆς Γεωμετρίας (Δελτ. Διδασκαλ. συλλόγου).
- 3) Περί τῆς διδασκαλίας τῆς Φυσικῆς (Δελτ. Διδασκαλ. συλλόγου).
- 4) Περί τῆς διδασκαλίας ὕλης ἐκ τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως (περιοδικὸν Ἄγωγῆ).
5. Περί καθορισμοῦ μεθόδου διδασκαλίας (περιοδικὸν Ἄγωγῆ).
6. Συμβολὴ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Μαθηματικῶν (περιοδικὸν Ἐκπαιδ. Ἐπιθεώρησις).
7. Περί τῆς διδασκαλίας τῆς Πρακτικῆς Γεωμετρίας (περιοδικὸν Ἐκπαιδ. Ἐπιθεώρησις).
8. Περί τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωμετρίας εἰς τὰ Λύκεια (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.).
9. Πῶς θὰ ἐνισχύσωμεν τὴν σπουδὴν τῶν Μαθηματικῶν ἐν Ἑλλάδι (Δελτ. Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.).
10. Συνοπτικαὶ λύσεις τῶν ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων τῆς Γεωμετρίας Ν. Σακελλαρίου (διὰ τοὺς διδάσκοντας καθηγητάς).
11. Συνοπτικαὶ λύσεις τῶν ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων τῆς Ἀλγέβρας Ν. Σακελλαρίου (διὰ τοὺς διδάσκοντας καθηγητάς).
12. Συνοπτικαὶ λύσεις τῶν ἀσκήσεων τῆς Τριγωνομετρίας Ν. Σακελλαρίου (διὰ τοὺς διδάσκοντας καθηγητάς).
13. Λύσεις τῶν προβλημάτων τῆς Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Πρακτικῆς Γεωμετρίας Ν. Σακελλαρίου, μετὰ μεθοδικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν.
14. Projet pour la constitution d'une commission internationale pour l'enseignement des Mathématiques (Ἀνακοίνωσις εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν μαθηματικῶν, Bologna).
15. Περί τῆς ἐξελίξεως τῆς Γεωμετρίας (Δελτ. τῆς Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρείας).

Δ'. Διάφορα δημοσιεύματα.

1. Γεώργιος Ρεμοῦνδος. Ὀμιλία γενομένη εἰς μνήμην τοῦ Γεωργίου Ρεμοῦνδος καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρ.
2. «Ἀλγέβρα» ἄρθρον ἐκ 5300 στίχων δημοσιευθὲν εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδείαν.

3. «*Ἀριθμητικὴ*» ἄρθρον ἐκ 3500 περίπου στίχων δημοσιευθὲν εἰς τὴν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδεῖαν καὶ ἐκδοθὲν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Μαθ. Ἐταιρείας.
4. «*Ἀρχιμήδης*» ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὴν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδεῖαν.
5. «*Ἀπολλώνιος*» ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὴν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδ.
6. Διάφορα ἄρθρα δημοσιευθέντα εἰς τὴν Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδεῖαν καὶ τὸ ἔγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη.
7. Περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως τῆς νήσου Λέσβου (ἐκτυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου).
8. Περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως τῶν νήσων Χίου, Σαμοθράκης, Τενέδου, Ἰμβρου καὶ Λήμνου.
9. Διάφορα ἄρθρα δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πολιτεῖαν» καὶ «Ἐλεύθερον Βῆμα» περὶ ἰδρύσεως Πρακτικῶν Λυκείων καὶ ἐνισχύσεως αὐτῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

1. Αἱ πιστωτικαὶ πράξεις καὶ αἱ Τράπεζαι. Ἱστορικὴ Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην, Καρτέλ καὶ Τράστ σελ. 200, 1907.
2. Οἱ Ἐμπορικὸι Σύλλογοι (1911). Διάλεξις σελ. 14.
3. Ἡ Σύμβασις τοῦ Κράτους μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης σελ. 64, 1915.
4. Ὀλίγαι λέξεις περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Διάλεξις, σελ. 35, 1917.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΦΥΡΗΣ

1. Ὁ Πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας. Ἀνατύπωσις, ΚΔ' τόμ. Ἀθηνᾶς, Ἀθήνησι 1912.
2. Χαρτογραφικά.—Ἀνατύπωσις Ἀθηνᾶς, Ἀθήνησι 1910.
3. Kleine Aufsätze—Anthropogeographie und Statistik. Handelsgeographie der Güterbewegung. Methodische Winke. Bornaleipzig 1912.
4. Συμβολὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἀνακαλύψεων.—Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης. Ἀθήνησι 1912.
5. Prof. Blümner's Karte von Griechenland. Referat für die Deutsche Rundschau für Geographie und Statistik. April 1913.
6. Δυσχέρειαι Οἰκονομικῆς Ἐρεῦνης. Μαρεντιάνο. Μετάφρασις ἐν Δελτίῳ Ἑθν. Οἰκονομίας. Ὀκτώβριος 1914, σελ. 119 καὶ ἐξῆς.

7. Griechenland und Italien.—Heft 27 Σειράς von Mumm. Dresden 1916. Verlag Globus.
8. Griechenland und die Internationale.—Bern 1917.
9. Voelkerbund und Balkanbund.—Orel Fussli, Zürich 1918/19.
10. Les Relations Franco-grecques et le Problème Oriental.—Extrait de la Revue des Balcons, Paris 1923.
11. La Société des Nations.—Proche et Extrême Orient. Athènes. Juillet—Août 1924.
12. Ἡ Ἐξωτερικὴ Ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος.—Ἐφημ. «Δημοκρατία» 3 ἄρθρα, Φεβρ., Μάρτ. 1925.
13. La Grèce Pacifique.—La politique grecque et la Société des Nations «Journal des Hellènes». Paris, Avril 1926.
14. Genosse Liebknecht und Deutsche Freiheit, ἐν Deutsche Rundschau, Ἐπιθεώρησις Μαΐου 1916. Stuttgart—Leipzig.
15. Die wohlwollende Neutralität Griechenlands, 2 κείμενα ἄρθρα Neue Zürcher Zeitung. Ζυρίχη, Δεκ. 1916.
16. Die Schweizerische Bundesversammlung und die Griechische Frage, Neue Zürcher Zeitung Ἰούλ. 1917.
17. Der Depeschenwechsel zwischen Kaiser Wilhelm und König Konstantin. Κείμενον ἄρθρον Neue Zürcher Zeitung. 4 Σεπ. 1917.
18. Das Strafverfahren gegen König Konstantin. Κείμενον ἄρθρον, Zürcher Post, Ἀπρίλιος 1918.
19. Die Friedensverträge und die Griechische Souveränität. Neue Zürcher Zeitung, 11 Μαρτίου 1920.
20. Die Griechisch—Bulgarischen Beziehungen. Neue Zürcher Zeitung, Ἰανουάριος 1920.
21. Die Frage des Balkanbundes L'Humanité—La Voix.—Berne—Lausanne, 6 Μαρτίου 1919.
22. Encore le cas Bénazet. Echo de Grèce. 30)5)18. Genève.
23. Die Griechischen Staatsfinanzen. Neue Zürcher Zeitung Juli 1928.
24. Die Nationalbank von Griechenland. Neue Zürcher Zeitung 1918.
25. Die Zweite International. Berner Tagwacht. Φίλο. 1919.
26. Die Thronfolgefrage in Griechenland. Κείμενον ἄρθρον Neue Zürcher Zeitung 12 Nov. 1920 (30 Ὀκτωβρίου π. Ἡμ.).
27. Die Valutaschwankungen in Griechenland. Export Suisse 1920.

28. Griechenland und Italien. Κύριον άρθρον, Neue Zürcher Zeitung 29 Okt. 1920.
29. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ Διεθνῆς Οἰκονομικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Γενεύης τοῦ Μαΐου 1927. Ἡ Διεθνῆς Κρίσις. Ἀθῆναι 1927.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΤΟΥΡΝΑΚΗΣ

1. Συνάλλαγμα καὶ Συναλλαγματικὴ Πολιτικὴ, Ἀθῆναι 1923. Σελ. 118, 8ον.
2. Μετανάστευσις καὶ Μεταναστευτικὴ Πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι, 8ον Σελ. 25. Ἀθῆναι 1924.
3. Περὶ συγκεντρώσεως τοῦ Πλούτου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων. Περὶ Συνδικάτων, Trust, Holding Companies καὶ τῶν λοιπῶν μονοπωλιακῶν καὶ κεφαλαιοκρατικῶν συνδυασμῶν. Ἀθῆναι 1924, σχ. 8ον σελ. 156: Ράλλειον Ἀριστεῖον Πανεπιστημίου 1924, Παπαστράτειον Ἀριστεῖον Νομικῆς Σχολῆς 1926.
4. Ἐξωτερικὴ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ, Ἀθῆναι 1927, σχ. 8ον, σελ. 304.
5. Αἱ ἀναμενόμεναι μεταρρυθμίσεις τοῦ νέου μεταναστευτικοῦ νόμου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μετανάστευσις. Ἐφημ. «Καθημερινή» 11 Σεπτεμβρίου 1924.
6. Τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς Μεταναστεύσεως ἀπὸ Ἐθνικῆς καὶ Διεθνοῦς ἀπόψεως. Ἐφημ. «Δημοκρατία» 19 Νοεμβρίου 1924.
7. Sur le problème des Réfugiés Arméniens et Russes: Eix τὰ Comptes Rendus τῆς Conférence Internationale du Travail, VII Session, Volume I, p. 209 et s., Genève 1925.
8. Sur la question des migrations et du chômage: Eix τὰ Comptes Rendus τῆς Conférence Internationale du Travail, Xème Session, Vol. I. p. 166. et s., Genève 1927.
9. Le problème démographique de l'Europe et son influence sur la situation économique et sociale du monde. Une Banque Internationale de Colonisation. Bulletin Périodique de la Société Belge d'Études et d'Expansion, Février 1928, No 68 p. 57 et s.
10. Τὰ βαθύτερα αἷτια τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως (Ἐφημ. «Πατρις» δύο ἄρθρα 8 καὶ 9 Ἰουλίου 1928).
11. Μετανάστευσις καὶ Οἰκονομικὴ δυσπραγία (Ἐφημ. «Ἐστία» 10 Ἰουλίου 1928).
12. Μετανάστευσις καὶ Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (Ἐφημ. «Πρωΐα» δύο ἄρθρα, 22 καὶ 23 Ἰουλίου 1928).

13. Αἱ προστατευτικαὶ τάσεις καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς βιομηχανοποιήσεως (Πανηγυρικὸν Λεύκωμα «Οἰκονομολόγου Ἀθηνῶν». Ἀθῆναι 1925 — 1926).
14. Ἐπιτροπαὶ Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτητικὰ Συμβούλια διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν Κεφαλαίου καὶ Ἔργασίας (Ἐφημ. «Ἐλεύθερον Βῆμα» 11 Ν/βρίου 1925).
15. Ὁ θεσμὸς τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας ὡς προληπτικὸν μέτρον κατὰ τῆς ἀπεργίας καὶ ἀνταπεργίας (Ἐφημ. «Ἐλεύθερον Βῆμα» 22 Σ/βρίου 1927).
16. Sur le Dumping et la Législation Anti-dumping: ἐν «Rapport et Actes de la Conférence Economique Internationale». Doc. C. E. I. 46, de la S. d. N. Vol. II. p. 106 Genève 1927.
17. Ἡ σημασία τῆς Ταπητουργίας διὰ τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν. (Ἐφημ. «Ἐλεύθερον Βῆμα» 26 Φεβρουαρίου 1928).
18. Ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου («Νέα Πολιτικὴ» 1923 ἀρ. φύλ. 4, σελ. 76).
19. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 5, σελ. 107).
20. Οἰκονομικὴ κρίσις καὶ νομισματικὴ ἐξυγίανσις («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀριθ. φύλ. 12, σελ. 174).
21. Οἱ φόροι τῶν κεφαλαίων ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 4).
22. Ἡ φορολογία τῶν κεφαλαίων. Διεθνῆς ἐξέλιξις καὶ κριτικὴ («Ν. Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 6 σελ. 128).
23. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ἡ φορολογικὴ μας Πολιτικὴ («Ν. Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 8 σελ. 173).
24. Δημοσιονομικὴ πολιτικὴ καὶ νομισματικὴ ἐξυγίανσις («Ν. Πολιτικὴ» ἀρ. φύλ. 12, σελ. 274).
25. Αἱ οἰκονομικαὶ βάσεις τῆς Συνεννοήσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Βαλκανικὴ Τελωνιακὴ Ἐνωσις («Ν. Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 3, σελ. 58).
26. Τὸ Βαλκανικὸν Ἰδανικὸν («Ν. Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 11, σ. 241).
27. Conseil Économique International, Bourse Internationale du Travail et Pactes Économiques entre Groupes des Nations: Rapport et Actes de la Conférence Économique Internationale, Doc. C. F. I. 46 de la S. d. N., Vol. I, p. 170, Genève 1927.
28. Κοινοβουλευτικὸν καὶ Ὑπαλληλικὸν ἢ Τεχνικο-ἐπιστημονικὸν Κράτος («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 2, σελ. 8).

29. Ὁ θεσμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου («Οἰκονομολόγος Ἀθηνῶν» δύο ἄρθρα 1 καὶ 8 Ἀπριλίου, 1925).
30. Κοινοτικὴ Πρωτοβουλία καὶ ἀκτὶς δράσεως τῆς Κοινότητος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ. Συγκριτικὴ Μελέτη «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ἔτος 1. Τεύχ. Α—Β (Ἰανουάριος 1928) Σελ. 9.
31. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορίου καὶ τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομίας ὡς Ὅργανισμῶν («Ἑλληνικαὶ Σπουδαί», Μάϊος 1923).
32. Ἡ οἰκονομικὴ προσπάθεια τῶν γειτόνων μας («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 1, 2, 5).
33. Ὑφesiς τῆς κρίσεως ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐργαταγορᾷ («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 4).
34. Κριτικὴ τοῦ νέου Ἀγγλικοῦ Οἰκονομικοῦ Προγράμματος (Ἀρχεῖον Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν» 1924, τεύχ. 1).
35. Ἡ Ἐμπορικὴ ἔκπαιδευσις («Οἰκονομολόγος Ἀθηνῶν» 1923, ἀριθ. φύλ. 274).
36. Τὸ ζήτημα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. 2).
37. Ἐκπαιδευσις καὶ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 15 καὶ 19).
38. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔνστικτον καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. 1, σελ. 11).
39. Διὰ τὴν Νεοελληνικὴν Ἀναγέννησιν («Ν. Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 1, σελ. 23).
40. Οἱ Νέοι καὶ ἡ Νέα Πολιτικὴ. («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 7).
41. Τὰ βαθύτερα αἷτια τῆς πάλης τῶν κομμάτων ἐν Ἑλλάδι. Κοσμοπολιτικαὶ τάσεις καὶ ἡπειρωτικαὶ ἀντιδράσεις. («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. 14, σελ. 333).
42. Τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 4, σελ. 374).
43. Ἐθνικισμὸς καὶ Φυλετισμὸς («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀρ. φύλ. 4, σελ. 91).
44. Αἱ βιολογικαὶ διαφοραὶ τῶν φύλων («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀριθ. φύλ. 12, σελ. 283).
45. Ἡ γένεσις τοῦ Ἀτόμου («Νέα Πολιτικὴ» 1923, ἀριθ. φύλ. 13, σ. 297).
46. Οἱ σκοποὶ τῆς Οἰκονομικῆς μας Πολιτικῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως μιᾶς μονίμου Ἀνωτάτης Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς («Νέα Πολιτικὴ» ἀρ. φύλ. 18, σελ. 410).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

α'. Πολιτικῆς Οἰκονομίας.

1. Ἡ διεθνῆς ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ τὸ ἐν Οὐασιγκτῶνι Διεθνὲς Συνέδριον ἐν «Τὸ Μέλλον» ἔτος Β' ἀρ. 15, Ἰαν. 1920, σελ. 167-188.
2. Συντάξεις ἀναλήρων καὶ γερόντων, ἐν «Τὸ Μέλλον» ἔτος Γ' ἀριθ. 29-30, Μαΐου-Ἰουνίου 1921 σελ. 956—965, καὶ εἰς χωριστὸν φυλλάδιον.
3. Αἱ περὶ ἐξελίξεως τῶν κοινωνιῶν, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς καλλιέργειας ἰδέαι τοῦ Alfred Weber, καὶ ὁ νεοελληνικὸς πολιτισμὸς, ἐν «Ἀρχεῖον Οἰκονομ. καὶ Κοινων. Ἐπιστημῶν» τόμ. Α', τευχ. Α' Ἰούλιος, Σεπτέμβριος 1921 σελ. 21-39, καὶ εἰς χωριστὸν φυλλάδιον.
4. Ἡ δημοποίησις τῶν ἐπιχειρήσεων, (προτασσομένης ἐπισκοπήσεως περὶ κρατοποίησεως), ἐν «Ἐπιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ἔτος Α' 1922 καὶ εἰς χωριστὸν τευχὸς ἐκ σελ. 57.
5. Ἀναγκαστικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐξωραϊσμοῦ, ἐν «Ἐπιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἔτος Β' 1923 σελ. 57-58, καὶ χωριστὰ (σελ. 24).
6. Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία (Βιομηχανία—Μεταλλεῖα—Ἐργασία). Ἀθῆναι 1927 σελ. ιγ', 246, καὶ 2 πίνακες. Μέρους τῆς ἐργασίας ταύτης ἐξεδόθη γαλλιστὶ εἰς τὸν ΙΧ τόμον, τὸν ὁποῖον ἡ Carnegie Foundation ἐξέδωκε περὶ τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

β'. Δημοσίου δικαίου.

1. Die Stellung des Bürgermeisters in der griechischen Gesetzgebung, Leipzig 1908, σελ. VIII+41 8ον.
2. Σκέψεις ἐπὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, α') Ποῖαι αἱ ἀρχαὶ ἀφ' ὧν πρέπει νὰ ἐμπνευσθῆ ἢ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν «Τὸ Μέλλον» ἔτος Β' ἀρ. 19, Μαΐου 1920 σελ. 462-468, β') Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια ἐν τῷ συντάγματι, αὐτόθι ἀρ. 20, Ἰουνίου 1920, σελ. 542—554.
3. Ἡ συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς νομοπαρασκευαστικοῦ σώματος, ἐν «Τὸ Μέλλον» ἔτος Β' ἀρ. 21, Ἰουλίου 1920 σελ. 587-612 καὶ εἰς χωριστὸν φυλλάδιον ἐκ σελ. 28.—Δημοσιολογικὰ Μελετήματα, Ἀθῆναι 1921 σελ. 44 8ον, περιέχουν ἀναδημοσίευσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 2 πραγματειῶν καὶ περιλήψιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3.
4. Περὶ τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐν «Πρακτικὰ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας πρὸς σύνταξιν τῶν Διοικητικῶν Κωδίκων» τόμ. Β' Ἀθῆναι 1921 σελ. 374—92.
5. Περὶ ἀναλογικῆς ἐκλογῆς, τευχ. Α' Ἀθῆναι 1915 σελ. 203, τευχ. Β'

- Ἀθῆναι 1923 σ. 199. (Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν).
6. Τὰ εἰδικὰ δικαστήρια εἶναι συνταγματικά; ἐν «Μηνιαῖον Δασικὸν Περιοδικόν» ἔτος Β' 1926 σελ. 297-9.

γ'. Ἱστορικά.

1. Αἱ λαϊκαὶ βιβλιοθήκαι, τὰ ἐν Μ. Βρετανία νομοθετηθέντα καὶ ἡ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκπαιδευσις τῶν ἐνηλίκων, ἐν «Τὸ Μέλλον» ἔτος Β' 1920 ἀριθ. 16, Φεβρουαρίου σελ. 291-299.
2. Σπυρ. Π. Λάμπρου τὰ μετὰ θάνατον εὐρεθέντα, ἐν «Νέος Ἑλληνομνήμων» τόμ. 14ος 1920 σελ. 196-248, καὶ εἰς χωριστὸν τεῦχος.
3. Τὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Σπυρίδωνος Λάμπρου (Ἐπιτροπὴ ἐκδόσεως τῶν καταλοίπων Σπυρίδωνος Λάμπρου) Ἀθῆναι τύποις «Ἐστία» σελ. 18 ὄν.
4. Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως (Ἐπιτροπὴ ἑορτασμοῦ ἑκατονταετηρίδος ἐπαναστάσεως). Ἀθῆναι τύποις «Ἐστία» 1921, σελ. η' + 62 ὄν.
5. Κατάλογος τῶν χρονολογημένων κωδίκων τῆς Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης Καΐρον, Ἀθῆναι 1927 σελ. 96 (Ἀνατύπ. ἐκ τοῦ Δ' τόμου τῆς Ἐταιρείας Ἐπειρηίδος τῆς Ἐταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν).
6. Ἀγιογραφικοὶ κώδικες τῶν Μετεώρων Ἀθ. 1928 σελ. 32 (Ἀνατύπ. ἐκ τοῦ «Νέου Ἑλληνομνήμονος»).

2. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΝΕΖΟΣ

1. Ἡ Λογιστικὴ τῶν συμμετοχικῶν Ἐταιρειῶν σελ. 79, Ἀθῆναι 1927.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ

1. Μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης κατὰ τὸ ἐποπτικὸν σύστημα πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων καὶ Ἐμπορικῶν Σχολῶν.
2. Μεθοδικὸν βιβλίον πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τοῦ Κράτους.

ΣΟΛΩΝ ΣΥΡΜΟΠΟΥΛΟΣ

1. Περὶ τῆς τραπεζικῆς προεξοφλήσεως (ἔκδ. 1911).
2. Ἡ λογιστικὴ καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι (1925).

3. Ἡ λογιστικὴ τῶν ξένων νομισμάτων (1926).
4. Ὁ λογαριασμὸς «Κεφάλαιον» (Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἀκαδημίας 1915).
5. Οἱ Ἴσολογισμοὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν (Χρονικά, Ἀπρίλ. 1923).
6. Ἐπὶ τοῦ Ἴσολογισμοῦ τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν (Χρονικά, Ἀπρίλ. 1923).
7. Παλαιαὶ καὶ νέαι ἐν τῇ Λογιστικῇ θεωρίαι (Οἶκον. Ταχυδρόμος 1927).
8. Καὶ πάλιν περὶ παλαιᾶς καὶ νέας Σχολῆς ἐν τῇ Λογιστικῇ (Οἶκον. Ταχυδρόμος 1927).
9. Ἡ Λογιστικὴ καὶ αἱ Ἐπιχειρήσεις (Οἰκονομικὸν Μέλλον Ἰούνιος 1927).
10. Ἀπόψεις (Μεγ. Ἑλλ. Ἐγκ. 1928).

ΙΟΥΛΙΟΣ ΔΑΛΙΕΤΟΣ

1. Μελέται ἐπὶ τοῦ ἀλεύρου σικάλεως κατὰ Klopfer.
2. Βαλερυλοσαλικυλικὸν ὄξυδ ἢ βαλεροσαλίνη. Μελέτη ἀνακοινωθεῖσα ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26 Ἰανουαρίου 1928.
3. Παρατηρήσεις περὶ τῆς καταλυτικῆς δράσεως τοῦ λευκοχρύσου (Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Κ. Μακρῆ). Ἀνεκοινώθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Ἰουνίου 1928.
4. Συμβολὴ εἰς τὴν φυσικοχημικὴν σπουδὴν τῶν πηγαίων ἀρτεσιανῶν καὶ μεταλλικῶν ὑδάτων τῆς Μακεδονίας. (Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Μαξίμου Μαραβελάκι).
5. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν συμπλόκων ἀλάτων τοῦ Νικελίου. Ἀνεκοινώθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Δεκεμβρίου 1928.
6. Αἱ τοπικαὶ συνθήκαι τῆς χημικῆς βιομηχανίας (Ἐναρκτήριον μάθημα ἐν τῇ Γεν. Χημείᾳ παρὰ τῇ Λ.Σ.Ε.Ο.Ε. 9 Φεβρουαρίου 1929).
7. Zur Kenntnis des Vollkornroggenmehles. (Inaugural Dissertation zur Erlangung der Doktorwürde. München 1920).
8. Über ein neues Kondensationsprodukt der Salicylsäure und des Isovaleriansäureanhydrides. (Sonderdruck aus Archiv der Pharmazie und Berichte der deutschen pharmaz. Gesellschaft. Jahrg. 1928 Heft 5).
9. Einige Beobachtungen über die oxydierend-katalytische Wirkung des Platins. (Extrait des Praktika de l'Academie d'Athènes, 3, 1928 p. 569).
10. Beiträge zur Kenntnis der Komplexsalze des Nickels. (Ex-

- trait des Praktika de l'Academie d'Athènes, 3, 1928 P. 754).
11. Πλεῖστα εἰδικὰ ἄρθρα εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἑγκυκλοπαιδεῖαν.
 12. Πλεῖστα ἄρθρα εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Φαρμακευτικῆς.

3. ΥΦΗΓΗΤΑΙ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ

1. Τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. 1922.
2. Ἡ θεωρία τοῦ Φ.Κ.Π. καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι. 1928.
3. Ὁ Φασισμὸς, 1929.
4. Ὁ Διεθνὴς Οἰκονομικὸς ἔλεγχος τῆς Ἑλλάδος 1929.
5. Αἱ κρατικαὶ πτωχεύσεις καὶ ὁ Διεθνὴς Οἰκονομικὸς Ἐλεγχος, 1929.
6. Τὸ δικάτωρον ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ πράξει.

4. ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΩΤΙΑΣ

1. Das system der direkten Besteuerung in Griechenland (Jena 1929, σελ. X+138).
2. Ἡ Οἰκονομία τῆς Εὐρώπης (Ἑγκυκλ. Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη Τόμος 6ος 1929).
3. Σειρὰ ἄρθρων ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλλην. Ἑγκυκλοπαιδεῖᾳ ἐν οἷς περὶ Δημοσίων Οἰκονομικῶν, διεξόδου, δεκάτης, ἀφιδρωτικοῦ συστήματος (switing systems), εἰσοδήματος, ἐγγείου ἰδιοκτησίας, ἐγγείου φορολογίας, ἐδάφους, ἐδαφομεταρρυθμιστῶν, ἐκδοτικῶν τραπεζῶν, ἐκπερισμοῦ, ἐθνικοποιήσεως, ἐκτιμήσεως, ἐμπορίας, ἐμπορολογίας, ἐμπορικῆς ἐλευθερίας, ἐμπορικῆς πολιτικῆς, ἐμποροκρατισμοῦ, ἐξαγωγῆς κ.λ.π.
4. Das Griechische Einkommensteuergesetz (Finanzarchiv τόμος XLVI—Tübingen 1929).
5. Κριτικαὶ Ἑλληνικῶν Οἰκονομολογικῶν Ἔργων (Finanzarchiv τόμ. XLVII—Tübingen 1929).
6. Ἡ ἐξέλιξις τῆς διεθνοῦς ἀκαδημαϊκῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως (Ἐπετηρὶς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. 1928).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΩΤΗΣ

1. Transposition de groupements fonctionnels (Note présentée à l'Académie des Sciences le 19 Juillet 1926).

2. Recherches sur la transposition des groupements fonctionnels alcool (I thèse de doctoral—Sorbonne 1927).
3. Essais de séparation des Isotopes (II thèse—Sorbonne 1927).
4. Μελέτη αἰθοξυλιωμένων κεκορεσμένων μονοβασικῶν τινῶν ὀξέων καὶ τῶν παραγῶγων αὐτῶν.
5. Περὶ δευτερευούσης τινος ἀντιδράσεως κατὰ τὴν συμπύκνωσιν τῶν βρωμιωμένων αἰθυλεστέρων τῶν ὀξέων αἰθοξυβουτυρικοῦ καὶ φαινυλαιθοξυοξικοῦ.

5. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΛΑΞΞΑΝΑΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ

1. Αἱ νέαι θετικαὶ πεποιθήσεις τῆς ζωῆς (Σειρὰ ἄρθρων εἰς τὴν «Νέαν Πολιτικὴν» Φεβρουάριος 1922 καὶ «Ἄρχεῖον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν» Μάϊος 1923).
2. Μόρφωσις καὶ ἀληθὴς Δημοκρατία («Ἀναμόρφωσις» Μάρτιος 1924).
3. Σοσιαλισμός, Ἐπανάστασις, Μόρφωσις, Θρησκεία (Εἰς τὸν «Προμηθεά», Φεβρουάριος 1918).
4. Patriotism in a wider sense «Προμηθεὺς» Μάρτιος 1918.
5. Menas the Hero of the Cazinass «Προμηθεὺς» Ὀκτώβριος 1916.
6. Ἡ Καλλιφορνία («Ἑλλάς—Ἀμερικὴ» 1922).
7. George Washington («Ἑλλάς—Ἀμερικὴ» 1922).
8. Abraham Lincoln («Ἑλλάς—Ἀμερικὴ» 1922).
9. The modern Greeks («Ἑλλάς—Ἀμερικὴ» 1923).
10. History of Greek Literature («Ἑλλάς—Ἀμερικὴ» 1923).
11. The State Commercial College of Greece «Education» 1922

ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΑΛΛΑΘΟΥΡΑΣ

1. Νεωτάτη Γραμματικὴ τῆς Ἀγγλικῆς μετὰ Συντακτικοῦ καὶ μικρᾶς εἰσαγωγῆς περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης σ. 160 Ἀθῆναι 1925.
2. Τετράδιον συστημάτων τῶν Ἀγγλικῶν ρημάτων σελ. 50 Ἀθῆναι 1925.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΡΜΟΡΗΣ

1. «A new English Series of Object Lessons» First Book τῆ συν-εργασίᾳ κ. Γ. Παυλίδου, καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς, Σελ. 142. Ἀθῆναι 1925.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΑΡΗΒΑΣΕΒΑΝΗΣ

1. Les verbes français in extenso. Ἀθήναι, 1920.
2. Γραμματική τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, 5' ἔκδοσις 1926 Ἀθήναι.
3. Grammaire française complète, Β'. ἔκδοσις 1926, Ἀθήναι.
4. Méthode intuitive pour l'enseignement de la langue française.
Β'. ἔκδοσις 1926, Ἀθήναι.
5. Lectures Commerciales. cours élémentaire, Leçons de Choses.
Α'. ἔκδοσις 1924, Ἀθήναι.
6. Lectures Commerciales. cours moyen, Commerce. Α' ἔκδοσις
1924, Ἀθήναι.
7. Lectures Commerciales, cours supérieur, Ploutologie. Α' ἔκδοσις
1924 Ἀθήναι.

II. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1928/29.

Αἰ. ἀφ.	Τίτλοι φροντιστηριακῶν ἀνακοινώσεων	Εἰσηγηταὶ
1. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ		
Διευθυντῆς κ. Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΙΣ		
1.	Ἡ νομισματικὴ σταθεροποίησις ἐν Βελγίῳ κατὰ τὸν Frank.	<i>Στεφανόπουλος. Κολτσιδόπουλος.</i>
2. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΕΓΟΣ Γ'.		
1.	Μελέτη περὶ τῶν μέσων τῆς ὑποστηρίξεως τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἀγοραστικῆς καὶ καταναλωτικῆς δυνάμεως τοῦ ἀγρότου.	<i>Σγουριδῆς Δημοσθένης, Μπορτζιώτης Βασίλειος (ἀπὸ κοινού).</i>
2.	Ἔρευνα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς μεταναστεύσεως.	<i>Τσιώμης Παῦλος.</i>
3.	Ἔρευνα ἐπὶ τῶν φαινομένων τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς ὑπαίθρου.	<i>Κάτανος Νικόλαος. Σακκαλῆς Ἰωάννης.</i>
4.	Καπνικὸν ζήτημα.	
5.	Κριτικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου καὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν βιομηχανικῶν προστατευτικῶν δασμῶν ἐν Ἑλλάδι.	<i>Μεγῆρ Σολομών.</i>
6.	Μελέτη περὶ τῶν μέσων τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικῆς ἰκανότητος τῆς χώρας.	<i>Σπηλιόπουλος Φώτιος.</i>
7.	Ἔρευνα ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς.	<i>Κυρκιλίτης Ἀνδρέας.</i>
8.	Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν διαφόρων παραγόντων τοῦ οἰκονομικοῦ μας ἴσοζυγίου ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι σήμερον.	<i>Τζανετάτος Ἀλέξανδρος.</i>
9.	Ἔρευνα ἐπὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Ἑλλάδι.	<i>Ἀνδριόλας Βασίλειος.</i>
10.	Ἔρευνα ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.	<i>Χατζημιχάλης Μιχ. καὶ Παλυδὸς Ζαχαρίας.</i>

Ἐπραγματεύθη ἐπίσης ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Φροντιστηρίῳ Ἐφηροσμένων Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. **Γασπ Μυστάρδης**, Διδάκτωρ τῶν Οἰκον. καὶ Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν, περὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων:

Αὐτ. ἀφ.	Τίτλοι φροντιστηριακῶν ἀνακοινώσεων	Εἰσηγηται
	1. Συγκριτικὴ μελέτη περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ γεωγραφικοῦ περιβάλλοντος τῆς χώρας ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος	
	2. Ἐρευνα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν αἰτίων τῆς παρακμῆς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.	
	3. Ἐρευνα ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς Δημογραφικῆς ὑπερτροφίας τῶν ἀκτῶν καὶ τῆς καθυστέρησεως τῆς ἡπειρωτικῆς οἰκονομίας.	
11.	Ἐρευνα ἐπὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς βιομηχανοποιήσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Βορρᾶ. . .	Στάμος Σαμαρᾶς.
12.	Μελέτη περὶ τῶν ἐξαγωγικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἐξαγωγικῆς αὐτῶν ἰκανότητος καὶ τῶν μέσων τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.	Δις Δούλα Καρκαλέτου.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Φοιτητῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Φροντιστ. Ἐφημερισμ. Οἰκονομ. Ἐπιστημῶν.

3. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Διευθυντῆς κ. Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΙΣ

Δευτεροετείς.

1.	Περὶ χρήματος καὶ πολιτικῆς νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως Δ. Καλλιτσουνάκη.	Σ. Κουδέλης.
2.	Νομισματικὰ καὶ συναλλαγματικά φαινόμενα ἐν Ἑλλάδι (1910-1917) Ἐμμ. Φιλιππάκη. . .	Θ. Νίκος.
3.	Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος γενικῶς καὶ εἰδικῶς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς ἀπὸ τοῦ 1910-1917.	Ε. Χανιώτης.
4.	Les expériences monétaires contemporaines G. E. Bonnet (B' μέρος)	Θ. Κομνηνός.
5.	Les expériences monétaires contemporaines G. E. Bonnet (A' μέρος).	Δ. Χατζηκωνσταντῆς.

Τριτοετείς.

1.	«Ἡ μέθοδος» Fréd. Le Play	Περ. Ἀξιότιης
2.	Ἡ πείρα ἐκ τῶν συγχρόνων νομισματικῶν φαινομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τοῦ G. E. Bonnet.	Ι. Παπέλης.
3.	Ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκβιομηχανίσεως Ξ. Ζολώτα.	Α. Τοιῶμης.
4.	La balance des Comptes de la Grèce Th. Kapsalis.	Ν. Κατάνος.

Αριθ. Δφ.	Τίτλοι φροντιστηριακών ανακοινώσεων	Εισηγηται
5.	'Η ιστορική μέθοδος ή εφαρμοζομένη εις τας κοινωνικάς επιστήμας Ch. Seignobos.	'Αμύγδαλος.
6.	'Ανθραξ και δύναμις. D. Lloyd George..	'Ανδρ. Κυρκιλίτης.
7.	Περί Δημοσίας επεμβάσεως εις επιχειρήσεις.	Ζ. Παλυός.
8.	'Ο Αυτόνομος Σταφιδικός 'Οργανισμός και αι εργασίαι του κατά τὸ πρῶτον ἔτος 1925-1926	Γ. Κρικέλλης.
9.	'Η κοινωνική επιστήμη και ή μέθοδος της.	Δ. Σγουρίδης.
10.	'Εξωτερικά Συναλλάγματα κατά και μετά τὸν παγκόσμιον πόλεμον (Φαρμακίδου).. .	Δ. 'Αλουπογιάννης.

4. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Διευθυντής κ. Α. ΝΕΖΟΣ

Τριτοετείς

1.	Μελέτη 'Ισολογισμού Α.Ε. Καρόλου Φιξ.	Σ. Μιχαλᾶς.
2.	Περί ἀποσβέσεων.	»
3.	Μελέτη 'Ισολογισμού Πυριτιδοποιείου.	Ν. Ψαραύτης.
4.	> > Τραπεζης 'Αθηνῶν.	Α. Τζαννετάτος.
5.	> > Α.Ε. Χημικῶν προϊόντων και λιπασμάτων.	Σ. Σαμαρᾶς.
6.	> > Α.Ε. 'Εργοληπτική.	Α. Κυρκιλίτης.
7.	> > Α.Ε. Οἴνων και οἰνοπνευμάτων.	Γενικὸν ζήτημα.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

I. ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ

1. Ἀγγελόπουλος Ἄγγελος ἐκ Γόρτυνος (28ῃ Ἰουνίου 1928)
Βαθμὸς Ἄριστα.
Διατριβὴ: Περὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν ἀπὸ οἰκονομικῆς
καὶ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως. Ἀθήναι 1928.
2. Σμπαρούνης Ἀθανάσιος ἐκ Δωρίδος (28ῃ Ἰουνίου 1928)
Βαθμὸς Ἄριστα.
Διατριβὴ: Περὶ τῆς Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων, Ἀθήναι 1923.
3. Μυστάρδης Γάσπαρης Βάσεις τῆς οἰκονομίας τῆς Μακεδονίας.

2. ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

<p>1924 Ἀνδρέοπουλος Κ., Πειραιεὺς
Δανιόλος Ν., Ἄνδρος
Δεληβοριάς Σ., Μύκονος
Κόλιας Β., Ἀθήναι
Καράμαλης Π., Πάτραι
Καραπάνος Κ., Καρδίτσα
Λαίμης Π., Τρίπολις
Μιστάρδης Π., Ἀθήναι
Μπερτζελέτος Χ., Πύργος
Πεταλᾶς Θ., Ἀθήναι
Σμπαρούνης Δ., Εὐπάλιον (Δωρίδος)
Σμυρνάκης Γ., Ἡράκλειον
Σιρεγγέλας Γ., Πειραιεὺς
Σίνης Δ., Ἀθήναι</p>	<p>Κονδυλάκης Κ., Χανιά
Νικολαΐδης Ν., Σκόπελος
Ρεμπουτζᾶκος Ν., Καλάμαι
Σακελλαρίου Ι., Λογρίσι
Χρηστίδης Δ., Ἰωάννινα</p>
1925 Μούρας Κ., Ἀθήναι	<p>1927 Ἀγγελόπουλος Α., Γόρτυνι
Δημοπούλου Χριστίνα, Κιάτων
Καμιτίτογλου Ι., Βέροια
Κυριακὸς Κ., Ἀθήναι
Κουνελάκης Ε., Κίσαμος
Κυριακὸς Ὅθων, Ἀθήναι
Παπαζαφειροπούλου Νίνα, Ἀθήναι
Παπίδας Ι., Ἀθήναι
Σεμιδαλᾶς Α., Κόρινθος</p>
<p>1926 Ἀντωνιάδης Ε., Μυτιλήνη
Ἀντωνιάδης Σ., Ναύπλιον
Ζακούρας Μ., Κιάτων
Καρχῆς Γ., Τρίπολις</p>	<p>1928 Ἀτακτίδης Σ., Ἄμισσος (Πόντου)
Γραΐκος Π., Βόλος
Κολτσιδόπουλος Θ., Βόλος</p>
	1929 Νικολόπουλος Γ., Σπάρτη

3. ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1924.

Ἀποστόλου Α., Ἀθήναι
 Ἀδαμόπουλος Ι., Τεγέα
 Βαλίνδης Τ., Ἀθήναι
 Βουτρινᾶς Παῦλος, Ὀδησσός
 Βαρκαράκης Γ., Χουμεριάκο
 Βασιλόπουλος Γ., Μεσσηνία
 Βουτέρης Ν., Ἀθήναι
 Γουναρόπουλος Α., Κέρκυρα
 Γίτσιος Θ., Γρεβενά
 Γιαννόπουλος Στ., Σμύρνη
 Γκασιώτης Γ., Λεβίδιον
 Γαβριηλίδης Δ., Σώκεια (Μ. Ἰσθμίας)
 Δημάδης Ι., Βέροια
 Θεοδωρόπουλος Κ., Φιλιατρά
 Θεοδωρῶτος Α., Κεφαλληνία
 Κοσμᾶς Ἀντ., Ἀργεῖον
 Κόκκαλης Δ., Δομβραῖνη
 Κουμαρᾶς Δ., Μικρομάνη
 Καραδηῆμος Α., Ἅγιος Κωνσταντῖνος

Κοφινᾶς Ι., ἐκ Λεῖμονος
 Καμποσίδης Δ., Βουναρία
 Κωστόπουλος Δ., Βούναργον
 Λυμπερόπουλος Ι., Γρανίτσα
 Λουκᾶς Δ., Πειραιεύς
 Μάρκελλος Π., Κόρινθος
 Μακρῆς Θ., Ἀθήναι
 Μιχαλιτοᾶνος Γ., Κεφαλληνία
 Μούντριχας Θ., Χαλκίς
 Μαντᾶς Β., Φιλιατρά
 Μπαρλᾶς Β., Στάνος
 Μαρίνος Α., Συλίμνη
 Μαυραγάνης Π., Κόρινθος
 Παπαβασιλείου Α., Γρανίτσα
 Πανᾶς Σ., Πειραιεύς
 Παπᾶς Βασίλ., Δουτράκι
 Ταβουλάρης Λουδ., Ζάκυνθος
 Χατζηδάκης Η., Ἡράκλειον
 Χατζῆς Χαράλ., Πειραιεύς

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1925.

Ἀλικᾶκος Μ., Τσέρια Λακωνίας
 Ἀγγελοπούλου Σοφία, Πάτραι
 Ἀγγελοπούλου Κσίτη, Πάτραι
 Ἀθανασιάδης Ζ., Χαλκίς
 Ἀλικᾶκος Ν., Λακωνία
 Ἀργυρόπουλος Π., Ἀμαλιός
 Ἀλεξανδρόπουλος Σ., Φιλιατρά
 Ἀνδρέου Κ., Πειραιεύς
 Ἀντύπας Ν., Λαμία
 Γούλας Κ., Τρίκαλα
 Γιαννακάκης Π., Στέρναι
 Γιατρᾶς Δ., Σῦρος
 Γλυτσός Π., Πειραιεύς
 Δερτιλῆς Π., Νεάπολις
 Ζησιμόπουλος Π., Ἀχαΐς
 Ζαφειροῦχος Π., Γύθειον
 Καραζέρης Χαρ., Ἀκράτια
 Κίντζιος Γ., Λαγκάδια
 Κορμπέτης Π., Παγασαί
 Κουτσοουρέλης Γ., Χανιά
 Κρίνος Ἀν., Πάτραι
 Κρικεκούκης Α., Ἐλευσίς
 Λέκκας Ι., Δήμος

Λιάκος Σ., Λιγαριά
 Λυμπερόπουλος Χ., Ἀθήναι
 Λάρδης Φ., Ἀθήναι
 Λυζαρίδης Δ., Πάπιγκος
 Μπελιάς Ι., Μεγαλόπολις
 Μακρῆς Κ., Ἀθήναι
 Μαστροῦχος Θ., Δαιμόνια
 Μπούρας Κ., Κανέλλα
 Παπαγεωργίου Κ., Δουνεῖκα
 Παπαδόπουλος Χρ., Ἄνω Ἀχαΐα
 Πετρόπουλος Η., Ἡλεία
 Παπαπαναγιώτου Κ., Ρεγγίνιον
 Παπανικολάου Ν., Βραχυνεῖκα
 Σκλαβουνάκου Φ., Πύργος
 Σεκλιζιώτης Κ., Καρδίτσα
 Σερβετᾶ Ἀντιγόνη, Ἄρτα
 Στελλάκης Δ., Ἀθήναι
 Σταματιάδης Γ., Πειραιεύς
 Σταμπουλόπουλος Κ., Πάτραι
 Τσαπάρης Κ., Βούρλα
 Τσουμέρκας Δ., Τρίκαλα
 Τσίπης Ἡλίας, Κορυθαῖ
 Τερζάκης Ι., Νιζηθιανὸ

Τερζής Β., Μεσσήνη
 Τσίγκρης Δ., Ἀθήναι
 Φωτόπουλος Γ., Ἀθήναι

Χελιώτης Κ., Θῆβαι.
 Χανιώτης Δ., Κύθηρα
 Χάππας Γ., Μεγαλόπολις

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1926

Ἀγγελίνας Σ., Δομβραΐνη
 Ἀντωνάρας Ἐμ., Καβάλλα
 Ἀνδρεόπουλος Ν., Ἀργίριον
 Βουτσινᾶς Ν., Ἐρμούπολις
 Βρανᾶς Ι., Ἀθήναι
 Γαλακᾶτος Γ., Πειραιεὺς
 Γιαννακόπουλος Ι., Γορτυνία
 Δήμου Γ., Τρίκαλα
 Δουσοκός Κ., Κορυθαῖ
 Ζαμᾶνος Δ., Ἀθήναι
 Θοιβιδόπουλος Δ., Ἀθήναι
 Καζᾶκος Ἡλίας, Μεσολόγγιον
 Κωστόπουλος Εὐγ., Ναύπλιον
 Λιζάρδος Δ., Ἀθήναι
 Λαμπρινόπουλος Γ., Ἀθήναι
 Μανουσάκης Σ., Ἀθήναι
 Μοσχούρος Ν., Νεμέα

Μουστόπουλος Β., Ἀθήναι
 Νικολόπουλος Α., Πάτραι
 Νικολόπουλος Β., Κιάτον
 Ντάβαρης Γ., Ἀθήναι
 Παιδάκης Κ., Ἄργος
 Παπαδημητρακόπουλος Γ., Ἀθήναι
 Παπαϊωάννου Γ., Κύμη
 Παράσχος Δ., Σάμος
 Σακελλαρόπουλος Θ., Πειραιεὺς
 Σακαλῆ Εὐγενία, Πειραιεὺς
 Σούντρης Εὐάγ., Τρίπολις
 Τράγκας Α., Νάσιος
 Φασιλῆς Δ., Κρανίδιον
 Φλέσσας Γ., Ἀθήναι
 Φραντζολᾶς Κ., Ναύπλιον
 Χατζηγιαννάκης Ι., Ἀθήναι
 Ψάλτης Δ., Καβάλλα

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1927

Ἀνδρουλακάκης Α., Κίμωλος
 Ἀδαμίτσογλου Π., Καισάρεια
 Ἀναγνωστόπουλος Β., Καρδίτσα
 Βενιέρης Η., Πάρος
 Γραμματικὸς Εὐάγ., Σέριφος
 Γουλιέλμος Σπυρίδων, Ἀθήναι
 Δαλαμάγκας Ἀνάργυρος, Αἴγιον
 Διαμαντόπουλος Π., Δωρις
 Δούλης Πλούταρχος, Σμύρνη
 Ζορμπαλῆς Ι., Καρπενήσιον
 Ζώης Εὐθύμιος, Ναύπακτος
 Θεοχάρης Παν., Πειραιεὺς
 Ἰατροῦ Α., Πάτραι
 Καστανός Νικ., Φθιώτις
 Καπετανάκης Μ., Κάρπαθος
 Καραγκιόζης Β., Σέρραι
 Καψετάκης Γ., Ἡράκλειον
 Κουτσοῦκος Ι., Ἄνδρος
 Λογαρᾶς Δ., Κέρκυρα
 Μελαχροινός Κ., Σκόπελος

Μανῖνος Ι., Καλάμαι
 Νούσιος Ι., Καρδίτσα
 Νάντης Α., Πάτραι
 Οἰκονόμου Τ., Μαντινεία
 Οἰκονομάκης Κων. Λασιθιον
 Παπαγεωργίου Π., Τύρνοςβος
 Παπαναστασίου Α., Θῆβαι
 Παπασιόπουλος Κ., Λαμία
 Πετράκης Δ., Ἀθήναι
 Πλατσούκας Ν., Νάουσα
 Πρώϊος Δ., Χίος
 Σαββάκης Μεν., Ἡράκλειον
 Σακαλῆς Ι., Πειραιεὺς
 Σπιτιάνος Δ., Νάουσα
 Σταθόπουλος Ε., Δωρις
 Τούντας Βασίλ., Τεγεία
 Τρίμης Γεώργιος, Κόρινθος
 Τσακνῆς Γεώργιος, Καρδίτσα
 Τσουκαλαδάκης Γεώργιος, Σάμος
 Χαντζημπαμπούκας Α., Σέρραι

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1928

Ἀγγελίδης Δημ., Σάμος
 Ἀγγέλης Κ., Δαδίων
 Ἀκριώτης Γεώργ., Χαλκίς
 Ἀδσμόπουλος Δ., Ὑπάτη
 Ἀναγνωστόπουλος Χ., Δεμβριτσά
 Βέλης Δ., Ἰωάννινα
 Βούτσης Γ., Τρίπολις
 Γεωργακόπουλος Π., Μεσσηνία
 Γεωργικόπουλος Ι., Κύμη
 Γιαννακόπουλος Α., Καλάμιοι
 Γκούμας Κ., Καλάμιοι
 Γράτσος Π., Ἰθάκη
 Δρακόπουλος Γ., Μύκονος
 Ἐπιφανείου Δ., Παγασσαί
 Ἐξαρχος Π., Πάτραι
 Ζάκας Α., Κορινθία
 Ζήτρος Λ., Βόλος
 Καρανικόλης Κ., Κοζάνη
 Κοκκινάκης Ν., Χανιά
 Κοντολέφας Ἄγ., Σπάρτη
 Λεμπέσης Ι., Χαλκίς
 Λιάκος Γ., Κυπαρισσία
 Μαντούβαλος Ι., Γύθειο
 Ματκοβίδης Α., Κύμη
 Μαρκόπουλος Ἐ., Λεβάδεια
 Μαυρομάτης Κ., Σμόρνη
 Μητρόπουλος Γ., Τριφυλλία
 Μωράτης Ι., Ὑπάτη

Νικολόπουλος Ν., Σπάρτη
 Ξυγκάκης Μ., Κόρινθος
 Παναγόπουλος Β., Καλάμιοι
 Παπαδόπουλος Β., Καλάμιοι
 Παπαδόπουλος Β., Μεσσηνία
 Παπάζογλου Μ., Ἡράκλειον
 Παπαλεξανδρῆς Α., Δελφοί
 Παπασιλιανός Β., Πύργος
 Πετάσης Ι., Ἱερά Πέτρα
 Πόδας Κ., Λίκατερίνη
 Πρέζας Γ., Μεσολόγγι
 Σαμπετάκης Κ., Λακωνία
 Σαραντόγλου Χ., Ἀθήναι
 Σαρηγιαννίδης Θ., Ρωσσία
 Σπανός Ἀδ., Ἀλεξανδρούπολις
 Σπυροπούλου Ν., Ψαχνά
 Σταματίου Γ., Εὔβοια
 Στεφανόπουλος Α., Πάτραι
 Τουρνάκη Λιλή, Ἀθήναι
 Τσάκας Κ., Ἀθήναι
 Τσατσόπουλος Α., Ἀθήναι
 Τσουκαλᾶς Κ., Πύργος
 Τσουτσουλόπουλος Κ., Δομοκός
 Φαρσάρης Κ., Κρήτη
 Φοῦντος Α., Κορυττά
 Φωτίου Β., Κρήτη
 Χανῆς Χρ., Λαμία

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1929

Γιαμπάκης Α., Ἀθήναι
 Λιοπυράκης Ι., Κρήτη
 Ξανθός Δ., Διδίον

Ρεμένζης Γερ., Ἰθάκη
 Τσαντούλας Ν., Πρέβεζα
 Χρήστου Γ., Βασιλικὸν Κορινθίας

III. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΣΑΝΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

'Ακαδημαϊκόν έτος	Καταγωγή			Σύνολον
	Παλαιά 'Ελλάς	Νέα 'Ελλάς	'Υπόδουλος 'Ελληνισμός	
1920-21	144	18	8	170
1921-22	143	8	6	157
1922-23	140	3	6	149
1923-24	186	8	3	197
1924-25	229	15	6	250
1925-26	317	33	19	369
1926-27	319	34	27	380
1927-28	389	45	50	485
1928-29	369	37	47	453

IV. ΑΝΩΤΑΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ (1)

Χώρ α ι	Αύτοτελείς Σχολαί	Πανεπιστ. Σχολαί	Σύνολον	Χώρ α ι	Αύτοτελείς Σχολαί	Πανεπιστ. Σχολαί	Σύνολον
Ίταλία	7	4	11	Πολωνία	2	1	3
Γερμανία	5	3	8	Πορτογαλλία	2	1	3
'Ελβετία	2	6	8	Αustria	2	—	2
'Ισπανία	7	1	8	'Ολλανδία	2	—	2
'Αγγλία	4	3	7	Ούγγαρία	1	1	2
Βέλγιον	3	3	6	* Σερβία	2	—	2
Γαλλία	3	1	4	Σουηδία	2	—	2
* Ρουμανία	3	1	4	* Τουρκία	2	—	2
Τσεχοσλοβακία	3	1	4	Δανία	1	—	1
* Βουλγαρία	3	—	3	* 'Ελλάς	1	—	1

(1) Πίναξ καταρτισθείς επί τη βάσει της τελευταίας έκδόσεως της Μίνερνα, 1928.

IV. ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κ Α Θ Η Γ Η Τ Α Ι

Ἀγγέλου Ἀλέξανδρος	Συνοικ. Κυπριάδου οἰκία Γεωργιάδου
Ἀναστασιάδης Ἡλίας	Στεφάνου Βυζαντίου ἀριθ. 38 β
Δαλιέτος Ἰούλιος	Ἀκαδημίας 90
Κεραμειδᾶς Τριαντάφυλλος	Περικλέους 16, Ἀμαρούσιον
Καλιτσουνάκης Δημήτριος	Στοὰ Πάππου (Γραφεῖα)
Μόρμορης Ἰωάννης	Σαρανταπόρου 2 Πατήσια
Νέζος Ἀνδρέας	Δεριστὸν 50 Α
Πολυχρονιάδης Κωνσταντῖνος	Καρνεάδου 43
Σακελλαρίου Νεῖλος	Βασιλ. Βουλγαροκτόνου 2
Σαρηβαξεβάνης Σωκράτης	Ἴπποκράτους 183
Σοφιανόπουλος Γεώργιος	Πανὸς 6
Σπουργίτης Ἀναστάσιος	Ἐρμοῦ (Στοὰ Ἐρμείου)
Συρμόπουλος Σόλων	Γκούρα 8 (Πύλη Ἀδριανοῦ)
Συριῆς Ἀντώνιος	Ἀγίας Σοφίας 174
Σφουρῆς Κωνσταντῖνος	Ξενοδοχεῖον Μινέρβα ὁδὸς Σταδίου
Τουρνάκης Ἰωάννης	Πάρνηθος 136
Τριανταφυλλᾶκος Παναγιώτης	Διδότου 7
Χαριτάκης Γεώργιος	Ἡρακλείτου 9
Χαριτάκης Θεμιστοκλῆς	Κάνιγγος 2
Καλιαβᾶς Ἀναστάσιος	Σωζουπόλεως 16 Α
Μηλιώτης Ἰωάννης	Μελιτέων 13
Φωτιάς Νικόλαος	Λεωφόρος Γαλατοῦ 11

Υ Π Α Λ Λ Η Λ Ο Ι

Σάββας Ἰωάννης	Ἐσπεριδῶν 36 Χαροκόπου
Χρήστου Ἀδελαΐς	Σπενσίπου 41
Θωμοπούλου Ἐλένη	Μεγ. Ἀλεξάνδρου 67
Σακελλαράκη Σοφία	Μαραθῶνος 41

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἡ ἐξέλιξις τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1928—1929	Σελ. 7
Α'. Γενικά σημεῖα τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῆς Α. Σ. Ο. Ε. Ε.	» 15
Β. I. Ἀρχαὶ καὶ προσωπικόν	» 21
Διατελέσαντες Διευθυνταὶ	» 22
II. Διδακτικόν Προσωπικόν	» 23
III. Ἀκαδημαϊκὰ Τμήματα	» 24
IV. Σύλλογος Φοιτητῶν Α. Σ. Ο. Ε. Ε.	» 28
Γ'. I. Πρόγραμμα παραδόσεων τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1928—29.	
1. Ἀνωτάτης Σχολῆς Ο. Ε. Ε.	» 29
2. Σχολείου Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων	» 30
3. » Διοικητικῶν »	» 31
II. Ἀναλυτικόν Πρόγραμμα διδαχθησομένης ὕλης Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1929—1930.	
Α' ἔτους	» 32
Β' ἔτους	» 35
Γ' ἔτους	» 41
III. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις	» 47
IV. Ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ	» 48
V. Ἐπιστημονικὰ Γραφεῖα	» 49
VI. Ἄλλα Γραφεῖα	» 49
Δ'. I. Ἐπιστημονικαὶ Ἔργασίαι Καθηγητῶν	» 51
II. Ἐπιστημονικαὶ Ἔργασίαι Φοιτητῶν	» 68
Παράρτημα.	
I. Διδάκτορες καὶ Πτυχιούχοι Ο. Ε. Ε.	» 71
II. Στατιστικὴ Φοιτησάντων	» 75
III. Ἀνώτατα Ἰδρύματα Οἰκονομ. καὶ Ἐμπορ. Ἐκπαιδύσεως ἐν Εὐρώπῃ.	» 75
IV. Διευθύνσεις Προσωπικοῦ	» 76

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΤΟΥΣ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίς	18	στίχος	25	άντί:	τεταρτοετείς	άνώγνωθι:	τριτοετείς.
>	32	>	2	>	1928-1929	>	1929-1930.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

1934 - 1935

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΕΣΤΙΑ",
1935

ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΔΟΣ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΔ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

1934-1935

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ
1935

ΤΥΠ. "ΕΣΤΙΑ", 7008

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΙΣΟΤΙΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

I

ΑΡΧΑΙ,
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΛΟΙΠΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ

2. Παιδαγωγικὸν Συμβούλιον Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ :

Νεῖλος Σακελλάριου, Διευθυντής

Ἐκκ. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, Τακτικὸς Καθηγητής

Παναγιώτ. Τριανταφυλλᾶκος, * *

3. Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ :

Σόλων Συρομόπουλος, Τακτικὸς Καθηγητής

Ἰούλιος Δαλιέτος, *

Ἀνδρέας Νέξος, *

Γ'

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Τακτικοὶ Καθηγηταί :

Ἐκκ. Ἀναστάσιος Σπουργίτης, τῆς Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας (1921
Ἰανουαρίον 21)

Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου (1921
Ἰανουαρίον 21)

Γεώργιος Χαριτάκης, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (1923 Νοεμ-
βρίον 16)

Δημήτριος Καλιτσονάκης, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας (1923
Νοεμβρίον 16)

Κωνσταντῖνος Πολυχροσιάδης, τοῦ Δημοσίου Δικαίου (1924
Φεβρουάριον 19)

Τριαντάφυλλος Κεραμιδᾶς, τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν
(1924 Φεβρουαρίον 22)

Ἐκκ. Ἡλίας Ἀναστασιάδης, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου (1924 Ὀκτω-
βρίον 29)

Κωνσταντῖνος Σφουρῆς, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας (1927
Ἰανουαρίον 10)

Ἰωάννης Τουρνάκης, τῆς Ἐφαρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας
(1927 Ἀπριλίον 9)

Νεῖλος Σακελλαρίου, τῶν Γενικῶν Μαθηματικῶν (1928 Δεκεμβρίου 12)

Ἐμμανουήλ Ἐμμανουήλ, τῆς Ἐμπορευματολογίας (1930 Μαρτίου 26)

Σόλων Συρμόπουλος, τῆς Λογιστικῆς (1932 Ἀπριλίου 6)

Ἰούλιος Δαλιέτος, τῆς Γενικῆς Χημείας (1932 Ἀπριλίου 6)

Ἀνδρέας Νέζος, τῆς Λογιστικῆς (1933 Μαΐου 22)

2. Ἑκτακτοὶ Καθηγηταί:

Ἀντώνιος Συρῆγος, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης (1922 Ὀκτωβρ. 28)

3. Ὑφηγηταί:

Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας

Θεμιστοκλῆς Χαριτάκης, τῆς Ἐφηρμοσμένης Πολ. Οἰκονομίας

Γεώργιος Δούκας, τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας

Χρῆστος Κανελλόπουλος, τῆς Συγκοινωνιακῆς Πολιτικῆς

Σπυρίδων Καλογερόπουλος Στράτης, τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου

Ἰωάννης Κώτης, τῆς Κοινωνιολογίας.

4. Ἐπιμεληταί:

Νικόλαος Φωτιάς, τῆς Λογιστικῆς καὶ Τραπεζικῆς Τεχνικῆς.

Ἰωάννης Μηλιώτης, τῆς Ἐμπορευματολογίας.

5. Διδάσκαλοι:

Ἀλέξανδρος Ἀγγέλου, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης

Σωκράτης Σαρηβαξεβάνης, τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης

Ἰωάννης Μόρμορης, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης

Ἰωακείμ Μαλαθούρας, τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.

6. Βοηθοί:

Δημοσθένης Καβαγεώργης, Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας.

Φαίδων Ἀλεξανδρίδης, Δημοσίου Δικαίου

Ἰωάννης Σπανδανόπουλος, Λογιστικῆς

Ἰωάννης Χρυσοκέρης, Πολιτικῆς Οἰκονομίας
Κωνσταντῖνος Γιαννόπουλος, Γενικῶν Μαθηματικῶν
Κωνσταντῖνος Ἰατροῦ, Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν
Ἀθανάσιος Βυζᾶς, Ἐφηρμ. Πολιτ. Οἰκονομίας
Δημοσθένης Παποντσάνης, Οἰκονομ. Γεωγραφίας
Κωνσταντῖνος Ἀρκουδογιάννης, Ἐμπορικῶν Δικαίων

Δ'

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

I. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Διευθυντής: ὁ Τακτικὸς Καθηγητὴς Ἐμμανουήλ Ἐμμανουήλ
Ἐπιμελητής: Ἰωάννης Μηλιώτης

II. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΧΗΜΕΙΑΣ

Διευθυντής: ὁ Τακτικὸς Καθηγητὴς Ἰούλιος Δαλιέτος
Βοηθός: Δημοσθένης Καβαγεώργης.

Ε'

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

Διευθυνταί: οἱ Τακτικοὶ Καθηγηταὶ Ἀναστάσιος Σπουργίτης,
Σόλων Συρμόπουλος καὶ Ἀνδρέας Νέζος

Ἐπιμελητής: Νικόλαος Φωτιάς

ΣΤ΄

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. Γραμματεία :

Γραμματεὺς : Ἰωάννης Σάββας

Ὑπογραμματεὺς : Ἀδελαΐς Χρήστου

Δακτυλογράφοι : Σοφία Σακελλαράκη, Ἐρασμία Κατσαῖτη

2. Λογιστήριο :

Ἐπόπτης : Σόλων Συρμόπουλος

Προϊστάμενος : Ἀνδρέας Νέζος

Λογιστής : Βασίλειος Ἀνδριόλας

3. Ταμείον :

Ἐπόπτης : Σόλων Συρμόπουλος

Ταμίας : Ἰωάννης Σάββας

4. Βιβλιοθήκη :

Ἐφορος : Ἰωάννης Μηλιώτης

Ἐπόπτρια Ἀναγνωστηρίου : Ἀδελαΐς Χρήστου

5. Ὑπηρετικὸν Προσωπικόν :

Ἀρχικλητὴρ : Γεώργιος Κωστόπουλος

5 κλητῆρες καὶ 3 καθαρίστρια.

II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Α'. Τακτικοί Καθηγηταί:

Αναστάσιος Σπουρογίτης.

1. Γενικήν Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν ἢ Οἰκονομίαν Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐμπορικὴν Οἰκονομίαν (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. καὶ Πα. 4-5 μ. μ.
2. Πίστιν-Τραπεζίας-Νόμισμα-Συνάλλαγμα (διὰ τοὺς τριτοετείς) Τρ. Τε. καὶ Σα. 4-5 μ. μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς) καθ' ὥρας ὀρισθησομένας.

Παναγιώτης Τριανταφυλλᾶκος.

1. Ἀστικὸν Δίκαιον (Γενικαὶ Ἀρχαὶ-Ἐμπόργματων-Ἐνοχικὸν-Οἰκογενειακὸν - Κληρονομικὸν (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. Πε. Πα. 8 1/2 - 9 1/2 π. μ. καὶ Τε. 12-1 μ. μ.
2. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς τριτοετείς) Σα. 8 1/2 9 1/2 π. μ.

Γεώργιος Χαριτάκης.

1. Θεωρητικὴν Οἰκονομικὴν (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τρ. 5-6 καὶ Πε. 4-6 μ. μ. (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. καὶ Πε. 6-7 μ. μ.
2. Ἱστορίαν Οἰκονομικῆς (διὰ τοὺς τριτοετείς) Τρ. 7-8 μ. μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τρ. καὶ Πε. 6-7 μ. μ., Δε. 3-4, Σα. 7-8 μ. μ. (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. 7-8 μ. μ.
4. Ἀνώτερον Φροντιστήριον Θεωρητικῆς Οἰκονομικῆς (διὰ τελειοφοίτους καὶ ἀποφοίτους) Τρ. 8-10 μ. μ.

Δημήτριος Καλιτσονάκης.

1. Πολιτικὴν Οἰκονομίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τρ. 8 1/2-10 1/2 καὶ Τε. 9 1/2-10 1/2 π. μ.
2. Δημοσιονομίαν καὶ Στατιστικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς) Τε. 8 1/2-9 1/2 π. μ. καὶ 5-6 μ. μ.
3. Φροντιστήρια (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τε. 8 1/2-9 1/2 π. μ. καὶ (διὰ τοὺς τριτοετείς) Πα. 3-4 μ. μ.

Κωνσταντῖνος Πολυχροσιάδης.

1. Συνταγματικὸν Δίκαιον (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Σα. $8\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.
καὶ (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Πε. $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$ π.μ.
2. Διοικητικὸν Δίκαιον (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$ π.μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Πε. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.

Τριαντάφυλλος Κεραμιδάς.

1. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά: (Τόκος, Γραμμῆα ἰσοδύναμα-Ἄλλη-
λόγραφοι Τοκοφόροι Λογ/σμοὶ - Νόμισμα - Πολύτιμα Μέταλλα
Ἐνατοκισμὸς - Ράνται) (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$
καὶ Πε. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.
2. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά: (Δάνεια - Συνάλλαγμα - Χρηματιστήρια
Ἄξιων - Πρόκρισις Συναλλαγῆς) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. Τε.
καὶ Πα. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. καὶ Πε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ π.μ.
καὶ (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. 5-6 μ.μ. καὶ Τε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ π.μ.

Ἡλίας Ἀναστασιάδης.

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Γενικὰς Ἀρχὰς-Ἐμπόρους-Πλοῖον-Πλοίαρ-
χον καὶ Πλήρωμα-Ἐταιρικὸν Δίκαιον-Χρηματιστήρια-Παραγγε-
λίαν-Μεσιτεῖαν) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ καὶ Σα.
 $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$ π.μ.
2. Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Ἀσφαλείας χερσαίας καὶ θαλασσίας-Δίκαιον
μεταφορᾶς χερσαίας καὶ θαλασσίας-Φορτωτικὰς καὶ ἀποδείξεις
παραδόσεως-Ἄλληλογρέους Λογ/σμοὺς-Συναλλαγματικὴν καὶ Ἐπι-
ταγὴν κατὰ τὸν Διεθνή Νόμον τῆς Γενεύης-Ἀποθετήρια καὶ
ἐνεχυρόγραφα-Γενικὰς Ἀποθήκας-Σύγκρουσιν καὶ θαλασσίαν
ἀρωγὴν-Πτώχευσιν-Γενικὰς ἀρχὰς καὶ περιήψιν διαδικασίας) (διὰ
τοὺς τριτοετείς) Τρ. $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$ Τε. καὶ Πα. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Σα. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ. καὶ
(διὰ τοὺς τριτοετείς) Τρ. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ π.μ.

Κωνσταντῖνος Σφουρῆς.

1. Γεωοικονομίαν (Μεθοδολογικὴν Εἰσαγωγὴν-Κοσμικοὺς καὶ Φυσι-
κοὺς ὄρους) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. καὶ Πε. 5-6 μ.μ. καὶ

- (Πληθυσμὸν - Παγκόσμιον Συγκοινωνίαν - Παγκόσμιον Ἐμπόριον)
(διὰ τοὺς τριτοετείς) Δε. Πα. 6-7 μ. μ. καὶ Σα. 5-6 μ. μ.
2. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς) καθ' ἡμέρας
καὶ ὥρας ὀρισθησομένης.

Ἰωάννης Τουρνάκης.

1. Ἐμπορικὴν Πολιτικὴν (ἔσωτερικὴν καὶ ἔξωτερικὴν) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Πα. 5-6 καὶ Σα. 6-8 μ. μ.
2. Συγκοινωνιακὴν - Ἐποικιστικὴν καὶ Μεταναστευτικὴν Πολιτικὴν - Βιομηχανικὴν καὶ Κοινωνικὴν Πολιτικὴν - Νομισματικὴν καὶ Συναλλαγματικὴν Πολιτικὴν (διὰ τοὺς τριτοετείς) Δε., Πε. 5-6 μ. μ.
2. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς) καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Νεῖλος Σακελλαρίου.

1. Γενικὰ Μαθηματικά (Ἀλγεβρικὸν Λογισμὸν - Τιμάριθμον Ζωῆς - Ἀπλᾶ διαγράμματα καὶ ἀπλᾶς γραφικὰς παραστάσεις - Στοιχειώδεις γνώσεις περὶ ἀκολουθιῶν ἀριθμῶν, περὶ σειρῶν καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ e - Διαγράμματα καὶ γραφικὰς παραστάσεις α' καὶ β' βαθμοῦ - Στοιχειώδη προβλήματα πιθανότητος καὶ ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν) (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. καὶ Τε. 4-6 μ. μ.
2. Φροντιστήριον καὶ ἀσκήσεις (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Πα. 5-7 μ. μ.

Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουήλ.

1. Ἐμπορευματολογίαν (Εἰσαγωγὴν - Κανσίμους Ὕλας - Δομικὰς Ὕλας - Μέσα λειάνσεως καὶ στιλβώσεως - Πολυτίμους καὶ ἡμιπολυτίμους Λίθους - Ὑαλουργίαν - Μεταλλουργίαν - Ἀργιλλοπλαστικὴν - Χημικὰ προϊόντα ἔμποριον - Ἐκρηκτικὰς Ὕλας) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. καὶ Τε. 3-4 μ. μ. (Αἰθέρια Ἐλαια καὶ Ρητίνες - Ποτὰ - Τρόφιμα - Ἡδύσματα καὶ Ἀρτύματα - Δρόγας - Μέσα εὐφορίας - Χρωστικὰς ὕλας - Ὑφαντικὰς ὕλας - Εἴδη τορευτικῆς - Πλαστικὰς ὕλας καὶ Τεχνητὴν Μέταξαν - Χάρτην - Δοράς, Δέρματα, Σισσύρας - Λιπαράς οὐσίας μὴ ἐδωδίμους καὶ βιομηχανίαν αὐτῶν) (διὰ τοὺς τριτοετείς) Το. καὶ Πε. 3-4 μ. μ.
2. Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς τριτοετείς) καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.
3. Φροντιστήριον (διὰ δευτεροετείς καὶ τριτοετείς) καθ' ὥρας ὀρισθησομένης.

Σόλων Συρμόπουλος.

1. Λογιστικήν (Γενικὰς Ἐργὰς Λογιστικῆς - Διαχειρίσιν, Λογιστικὴν, Ἰσολογισμόν, Λογαριασμόν, Θεωρίαν Λογιστικῆς, Δυναμικὴν Ἀπεικόνισιν οἰκονομικῶν πράξεων, συγκέντρωσιν ἀποτελεσμάτων, τελικὸν Ἰσολογισμόν) (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. 6-7, Πα. 4-5 καὶ Σα. 4-6 μ. μ. (Λογιστικὴν ὀργάνωσιν Ἐπιχειρήσεων - Εἰδικὴν Λογιστικὴν Τραπεζῶν, Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Παραγγελιοδοχικῶν καὶ Χρηματιστικῶν Πράξεων, Ναυτικὴν Λογιστικὴν, Γραφεῖα Συμφηφισμῶν, Ἱστορίαν τῆς Λογιστικῆς) (διὰ τοὺς τριτοετείς) Πε. 8 1/2 - 9 1/2 π. μ. καὶ Πα. 5-6 μ. μ.
2. Πρακτικὸν Γραφεῖον (διὰ τοὺς τριτοετείς) Πε. 6-8 μ. μ.

Ἰούλιος Δαλιέτος.

1. Γενικὴν Χημείαν (Εἰσαγωγὴν - Ἀνόργανον καὶ Ὄργανικὴν Χημείαν, Στοιχεῖα Γεωλογίας, Βοτανικῆς καὶ Ζωολογίας) (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τρ. Τε. Πε. καὶ Πα. 3-4 μ. μ.
2. Ἐργαστηριακὰς Ἀσκήσεις (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Πα. 5-7 μ. μ.
3. Φροντιστήριον (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Τρ. 4-5 μ. μ.

Ἀνδρέας Νέζος.

1. Λογιστικὴν (Συστήματα Λογιστικῶν ἐγγραφῶν, Ἡμερολόγιον - Καθολικόν, Συγκεντρωτικὸν Σύστημα καὶ παραλλαγὰς αὐτοῦ, Μεθόδους τηρήσεως λογαριασμῶν εἰς ξένον Νόμισμα στοιχειωδῶς, Λογιστικὴν Ἐταιρειῶν Ὁμορρυθμῶν, Ἐτερορρυθμῶν, Συμμετοχικῶν καὶ Ἀνωνύμων, Μελέτην Ἰσολογισμῶν) (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Τρ. Τε. 4-5 μ. μ. καὶ Σα 4-6 μ. μ. (Λογιστικὴν Ὄργάνωσιν Ἐπιχειρήσεων Βιομηχανικῶν, Ἀσφαλιστικῶν, Γεωργικῶν καὶ Ναυτικῶν, Λογιστικὴν Συνεταιρισμῶν, Περὶ Λογιστικοῦ Ἐλέγχου) (διὰ τοὺς τριτοετείς) Δε. 4-5 καὶ Τρ. 5-6 μ. μ.
2. Πρακτικὰ Γραφεῖα Λογιστικῆς (διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. 6-8 καὶ Τε. 5-7 μ. μ. (διὰ τοὺς τριτοετείς) Σα. 6-8 μ. μ.

Β'. Ἐκτακτοὶ Καθηγηταί:*Ἀντώνιος Συρῆγος.*

1. Γαλλικά, (Ἀνάγνωσις κειμένου - Ἐξήγησις - Γραμματικαὶ παρατηρήσεις - Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὸν (διὰ τοὺς πρωτοετείς

- Τμήμα Α') Δε. 11 1/2 - 12 1/2, Τρ. 10 1/2 - 12 1/2 καὶ Τε. 11 1/2 - 12 1/2 π. μ.
2. Γαλλικὴν Φιλολογίαν καὶ Γαλλικὴν Ἐμπορικὴν Ἀλληλογραφίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς) Πε. 9 1/2 - 11 1/2, Πα. 10 1/2 - 11 1/2 καὶ Σα. 9 1/2 - 11 1/2 π. μ.

Γ'. Ὑφηγηταί:

Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς.

Αἱ Κρατικαὶ πτωχεύσεις καὶ οἱ Διεθνεῖς Οἰκονομικοὶ Ἐλεγκοὶ (διὰ τοὺς τριτοετείς) Δε. 7 - 8 μ. μ.

Θεμιστοκλῆς Χαριτάκης.

Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν Ἐργασίας (διὰ τοὺς τριτοετείς) καθ' ὄραν ὀρισθησομένην.

Γεώργιος Δούκας.

Περὶ χαρτονομίσματος (διὰ τοὺς τριτοετείς) καθ' ὄραν ὀρισθησομένην.

Χρῆστος Κανελλόπουλος.

Συγκοινωνιακὴν Οἰκονομίαν (διὰ τοὺς τριτοετείς) Τρ. 6 - 7 μ. μ.

Σπυρίδων Καλογερόπουλος - Στράτης.

Διεθνὲς Δίκαιον (διὰ τοὺς τριτοετείς) Πε. 4 - 5 μ. μ.

Ἰωάννης Κώτης.

Κοινωνιολογίαν (διὰ τοὺς πρωτοετείς) Δε. 7 - 8 μ. μ.

Δ'. Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσῶν:

Ἀλέξανδρος Ἀγγέλου.

1. Ἀγγλικά (προφοράν, κείμενον, ἀπλοῦς διαλόγους, γραμματικὴν καὶ ὀρθογραφίαν διὰ τοὺς πρωτοετείς, τμήμα Β'), Δε. 11 1/2 - 12 1/2 π. μ. Τε. 6 - 7 μ. μ. Πα. 10 1/2 - 11 1/2 π. μ. καὶ Σα. 6 - 7 μ. μ.
2. Ἀγγλικά (κείμενον οἰκονομικοῦ καὶ φιλολογικοῦ περιεχομένου, ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐκθέσεις μετὰ διαλέξεων καὶ συζητήσεων ἀποκλειστικῶς ἀγγλιστῶν διὰ τοὺς τριτοετείς, τμήμα Α') Δε. 9 1/2 - 10 1/2 Τρ. 10 1/2 - 12 1/2 Πα. 8 1/2 - 9 1/2 καὶ 11 1/2 - 12 1/2 π. μ.

Σωκράτης Σαριβαξεβάνης.

1. Γαλλικά (κείμενον, γραμματικὴν, προφορὰν, συντακτικὸν) (διὰ τοὺς πρωτοετείς, τμῆμα Β') Δε. $11\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$, Τρ. $10\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$, καὶ Πε. $11\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ μ. μ.
2. Γαλλικά (κείμενον οἰκονομικοῦ καὶ φιλολογικοῦ περιεχομένου, ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν διὰ τοὺς δευτεροετείς) Δε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ π. μ. Τε. $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$ π. μ. Πε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ π. μ. καὶ Πα. $10\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ π. μ.

Ἰωάννης Μόρμορης.

1. Ἀγγλικά (προφορὰν, κείμενον, ἀπλοῦς διαλόγους, γραμματικὴν καὶ ὀρθογραφίαν διὰ τοὺς πρωτοετείς, τμῆμα Α') Τε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$, Πα. $9\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ καὶ Σα $10\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ π. μ.
2. Ἀγγλικά (κείμενον οἰκονομικοῦ καὶ φιλολογικοῦ περιεχομένου, ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐκθέσεις μετὰ διαλέξεων καὶ συζητήσεων ἀποκλειστικῶς ἀγγλιστὶ διὰ τοὺς δευτεροετείς, Τμῆμα Α') Δε. $8\frac{1}{2}$ - $9\frac{1}{2}$, Τε. $11\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$, π. μ. Πε. 4 - 5, Πα. $11\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ καὶ Σα. 3 - 4. μ. μ.

Ἰωακείμ Μαλαθούρας.

1. Ἀγγλικά (κείμενον οἰκονομικοῦ καὶ φιλολογικοῦ περιεχομένου, ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐκθέσεις μετὰ διαλέξεων καὶ συζητήσεων ἀποκλειστικῶς ἀγγλιστὶ) (διὰ τοὺς δευτεροετείς τμῆμα Β') Τε. $11\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ π. μ. καὶ 6 - 7 μ. μ. Πα. 3 - 4 μ. μ. καὶ Σα. $10\frac{1}{2}$ - $12\frac{1}{2}$ π. μ.
2. Ἀγγλικά (κείμενον οἰκονομικοῦ καὶ φιλολογικοῦ περιεχομένου, ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν, ἐκθέσεις μετὰ διαλέξεων καὶ συζητήσεων ἀποκλειστικῶς ἀγγλιστὶ (διὰ τοὺς τριτοετείς, τμῆμα Β') Δε. 3 - 4 μ. μ. Τε. $10\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ π. μ. καὶ 3 - 4 καὶ Σα. 3 - 4 μ. μ.

Ε. Γαβαλά.

- Ἰταλικά (Τρ. Πε. καὶ Σα. 3 - 4 μ. μ.).

III

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΚΑΙ

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Υποψήφιοι διὰ τὸν διαγωνισμὸν πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐνεργούμενον κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον ἐκ τῶν ἑξῆς ἐκπαιδευτηρίων, ἢτοι Α΄.) Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, Β΄.) Ἑλληνικῆς Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Γ΄.) Ἀλλοδαποῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἀνεγνωρισμένου, Δ΄.) Ἀλλοδαπῆς Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς τοῦλάχιστον τριταξίου, Ε΄.) Ἡμεδαπῆς Μέσης ἀνεγνωρισμένης Ἐμπορικῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς τετραταξίου.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὑποβάλλουσι εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν μετὰ τοῦ ἀνωτέρου πτυχίου, (200) δραχμῶν, τρεῖς φωτογραφίας καὶ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα τοῦ Δήμου.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐὰν ᾖσιν υἱοὶ πολυτέκνων δέον νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὴν Σχολὴν Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Δημάρχου.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα γραπτῶς.

1) **Ἑλληνικά.**— Ἐκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ δοθέντος θέματος.

2) **Μαθηματικά.**— Ἐκ τῆς Πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς: μέθοδοι, τόκος, ὑφαίρεσις, μερισμός. Ἐκ τῆς θεωρητικῆς, τέσσαρες πράξεις τῶν ἀκεραίων, διαιρετότης, πρῶτοι ἀριθμοί, ΜΚΛ, ΕΚΠ. Ἐκ τῆς Ἀλγέβρας μέχρι δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων καὶ λογισμοῦ διὰ τῶν λογαρίθμων.

Καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς ἀλγέβρας τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἀλγεβρικαὶ πράξεις.
- 2) Ἐκ τῶν ἀναπτύγματα τῶν τετραγώνων $(a + \beta)^2$, $(a - \beta)^2$, $a^2 - \beta^2$ καὶ ἀσκήσεις ἐπ' αὐτῶν.
- 3) Ἐκ τῶν ἀναπτύγματα τῶν κύβων $(a - \beta)^3$, $(a + \beta)^3$, $a^3 - \beta^3$ καὶ ἀσκήσεις ἐπ' αὐτῶν.
- 4) Ἐξαγωγή κοινοῦ παραγόντος.
- 5) Ἀνάλυσις πολυωνύμου εἰς γινόμενον πρωτοβαθμίων παραγόντων.

- 6) Τροπή συνθέτων κλασμάτων εις ἀπλά καὶ ἀπλοποιήσις κλασμάτων, πράξεις ἐπ' αὐτῶν.
 7) Ἐξίσωσις πρώτου βαθμοῦ.
 8) Σύστημα πρώτου βαθμοῦ.
 9) Προβλήματα λυόμενα δι' ἐξισώσεων πρώτου βαθμοῦ.

3) **Πολιτικὴν Γεωγραφίαν.**—Ἐν τῷ μαθήματι τῆς γεωγραφίας οἱ ὑποψήφιοι κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις θὰ ἐξετασθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου τῆς Πολιτικῆς Γεωγραφίας *δλων τῶν χωρῶν τῆς Γῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν χρήσει ἐγχειριδίων ἐν ταῖς Δημοσίαις Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς.*

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ Α. Σ. Ο. Ε. Ε.

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖ:

- 1) Τίτλον δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς πάντα διαγωνισμὸν διενεργούμενον ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων πρὸς κατάληψιν θέσεως Ὑπουργ. Γραμματέως β' τάξεως καὶ ἄνω, δι' ἧς θέσεις ἀπαιτεῖται ὡς προσὸν τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
 2) Παρέχει τίτλον ἀνωτέρας Οἰκονομικῆς, θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως, διὰ πάντα διαγωνισμὸν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν πρὸς κατάληψιν ἀνωτέρων θέσεων
 3) Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται εἰς τὸ Γ'. ἔτος σπουδῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Δικαστικὸν κλάδον ἢ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ Δικηγορικοῦ Ἐπαγγέλματος.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Εκδόσεις

IV

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καθηγηταί.

Ἀναστασιάδης Ἡλίας	Στεφάνου Βυζαντίου 5
Δαλιέτος Ἰούλιος	Ἀκαδημίας 90
Ἐμμανουήλ Ἐμμανουήλ	Ἀβέρωφ 26
Καλιτσουνάκης Δημήτριος	Στοᾶ Πάππου (Γραφεῖον)
Κεραμιδᾶς Τριαντάφυλλος	Ἀστυπалаίας 18
Νέζος Ἀνδρέας	Ἀγαθουπόλεως 42 Α
Πολυχρονιαδῆς Κωνσταντῖνος	Ἀγησιλάου 20
Σακελλαρίου Νεῖλος	Βουλῆς 3
Σπουργίτης Ἀναστάσιος	Λαζαίων καὶ Μουσῶν (Βεΐκου)
Συριῆς Ἀντώνιος	Ἀλκαμένους - Θήρας 105
Συρμόπουλος Σόλων	Νικοδήμου 10 α'
Σφυρῆς Κωνσταντῖνος	Ἐενοδοχεῖον Ἐξέλιουρ
Τουρνάκης Ἰωάννης	Πάρνηθος 24
Τριανταφυλλάκος Παναγιώτης	Διδότου 7
Χαριτάκης Γεώργιος	Βασιλίσσης Σοφίας 6

Ὑφηγηταὶ καὶ Ἐπιμεληταί.

Δούκας Γεώργιος	Ἐρεσσού 22
Καλλιαβᾶς Γεώργιος	Σωζοπόλεως 16 Α
Καλογερόπουλος-Στράτης Σπυρ.	Παπαρηγοπούλου 3
Κανελλόπουλος Χρῆστος	Ἀγησιλάου 6
Κώτης Ἰωάννης	Ψυχικό
Μηλιώτης Ἰωάννης	Φυλῆς 67
Φωτιάς Νικόλαος	Φωκίωνος Νέγρη 15
Χαριτάκης Θεμιστοκλῆς	Γεωργίου Σουρῆ 3

Διδάσκαλοι Ἐξέων Γλωσσῶν.

Ἀγγέλου Ἀλέξανδρος	Μαρκοῤᾶ 20
Μαλαθούρας Ἰωακείμ	Ζεφύρου 16
Μόρμορης Ἰωάννης	Λασκαράτου 12
Σαριβαξεβάνης Σωκράτης	Πιπίνου 51

Διοικητικὸν Προσωπικόν.

Σάββας Ἰωάννης
 Ἀνδριόλας Βασίλειος
 Χρήστου Ἀδελαΐς
 Σακελλαράκη Σοφία
 Κατσαΐτη Ἐρασμία

Φολεγάνδρου 6
 Ὠλένου 22
 Φυλῆς 57
 Μυτιλήνης 77
 Ἰουστινιανοῦ 24

Ἑπιχειρητικὸν Προσωπικόν.

Κωστόπουλος Γεώργιος
 Λιαγουρόπουλος Ἰωάννης
 Τζανετίδης Γεώργιος
 Γαλύφας Νικόλαος
 Γκιουζέλης Μιχαήλ
 Ἀργυρός Νικόλαος

Αἰνιάνος 4 (ἐν τῇ Σχολῇ)
 Ἡρακλείου 10
 Ἀρείου Πάγου 39
 Ἰουλιανοῦ 43
 Παγασσῶν 1
 Ἀσκληπιοῦ - Κοσμᾶ Μελωδοῦ 1

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΞΙΩΘΕΝΤΩΝ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ
ΤΗΣ Α. Σ. Ο. & Ε. Ε.

Ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1923-1924—1933-1934 κατὰ βαθμὸν.

Ἀκαδημ. ἔτος	Ἄριστα	Λίαν Καλῶς	Καλῶς	Σύνολον
1923 - 1924	12	28	4	44
1924 - 1925	4	36	11	51
1925 - 1926	8	24	7	39
1926 - 1927	7	32	5	44
1927 - 1928	7	20	24	51
1928 - 1929	1	3	39	43
1929 - 1930	2	8	44	54
1930 - 1931	1	4	55	60
1931 - 1932	1	4	73	78
1932 - 1933	3	6	74	83
1933 - 1934	4	11	63	78
<i>Σύνολα</i>	50	176	399	625

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Ἀρχαί, Διδακτικόν, Διοικητικόν καὶ λοιπὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.	
Α'—Ὁ Διευθυντὴς καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον	Σελ. 7
Β'—Ἐπιτροπαί	» 7
Γ'—Διδακτικὸν Προσωπικόν	» 8
Δ'—Ἐργαστήρια καὶ Μουσείον	» 10
Ε'—Πρακτικὰ Γραφεῖα Λογιστικῆς καὶ Τραπεζικῆς Τεχνικῆς	» 10
ΣΤ'—Διοικητικὴ Ὑπηρεσία	» 11
II. Πρόγραμμα Μαθημάτων.	
Α'—Τακτικοὶ Καθηγηταί	» 15
Β'—Ἑκτακτοὶ »	» 18
Γ'—Ὑφηγηταί	» 19
Δ'—Διδάσκαλοι Ἐένων Γλωσσῶν	» 19
III. Κανονισμὸς Εἰσιτηρίων Ἐξετάσεων	» 23
Προσόντα Πτυχιούχων Σχολῆς	» 24
IV. Διευθύνσεις Προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.	
Α'—Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ	» 27
Β'—Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας	» 28
Γ'—Ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ	» 28
V. Στατιστικὴ Πτυχιούχων Σχολῆς	» 29

ΣΧΟΛΗ

ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ
ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΔΡΩΝ

1. ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
2. ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
3. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΠΙ ΚΟΣΜΗΤΕΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΙ

1931

I

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ
ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 55^Η

Ἐγένετο τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Γ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἦτοι τῆς ἐξετάσεως τῶν διπλωμάτων καὶ τίτλων τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν κενὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ἀναδείξεως εἰσηγητῶν ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ τεσσαρακονταπενθήμερος προθεσμία τῆς πρώτης προκηρύξεως, δημοσιευθείσης τὴν 26ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 130 φύλλον (παράρτημα) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς μηνιαίας κατ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς ἀπὸ 2ας Μαΐου ἐ. ἔ. παρατάσεως αὐτῆς, δημοσιευθείσης τὴν 12ην Μαΐου ἐ. ἔ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 155 φύλλον (παράρτημα) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔληξε τὴν 26ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου τῶν θερινῶν διακοπῶν μὴ συνυπολογιζομένου, κατ' ὅσον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18 τοῦ Δ. τῆς 20ῆς Μαρτίου 1930 «περὶ φοιτητῶν καὶ ἀκροατῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» αἱ ἐργασίαι τῶν σχολῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον παύουν καὶ ἐπομένως ἀναστέλλονται αἱ προθεσμίαι τῶν προκηρύξεων διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐδρῶν. Ὁ κ. Κοσμήτωρ προσέτι ἀνακοινεῖ ὅτι ἐμπροθέμως ὑπεβλήθησαν ἐν ὄλῳ δύο αἰτήσεις, ἦτοι τῶν κ. κ. 1) Κυριάκου Σπηλιοπούλου καὶ 2) Παναγιώτου Πέδικα, καλεῖ δὲ τὴν Σχολὴν ὅπως συμφώνως τῷ ἔδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Δ. τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διπλωμάτων καὶ τῶν τίτλων τῶν ὑποψηφίων. Ἡ Σχολὴ εὐρίσκει ἐν τάξει ταῦτα.

Μεθ' ὃ ἀρχεται ἡ συζήτησις διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν εἰσηγητῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927. Περὶ τοῦ κ. Βιζουκίδου ὡς πρώτου εἰσηγητοῦ ὁ κ. Κοσμήτωρ δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ Σχολὴ θὰ εἶναι σύμφωνος εἰς τὴν ἀνάδειξίν του, λόγῳ τῆς συγγενείας τοῦ μαθήματός του πρὸς τὴν ὑπὸ

πλήρως ἐδραν. Ἡ Σχολὴ συμφωνεῖ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Κοσμήτορος. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Κοσμήτωρ ζητεῖ τὴν γνώμην αὐτῆς διὰ τὸν δεύτερον εἰσηγητὴν.

Ὁ κ. Δένδιας νομίζει ὅτι ὁ δεύτερος εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ἀναδειχθῆ ἔκ τῶν καθηγητῶν τῶν οικονομικῶν μαθημάτων.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι ὁ κ. Δένδιας διδάσκει ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μάθημα.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος νομίζει ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ δευτέρου εἰσηγητοῦ πρέπει νὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ Δημοσίου Δικαίου, μὴ ὑπαρχόντων ἐτέρων διδασκόντων συγγενέστερα πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μαθήματα.

Ὁ κ. Ζολώτας φρονεῖ ὅτι δεύτερος εἰσηγητὴς πρέπει νὰ ἀναδειχθῆ ἢ ὁ κ. Κοσμήτωρ ἢ ὁ κ. Δένδιας, καθ' ὅσον ὁ μέλλων νὰ ἀναδειχθῆ δέον νὰ ἔχῃ γνώσεις Ἑμπορικοῦ Δικαίου. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Δένδιας ἔχει ἀσχοληθῆ περὶ τὸ Ἑμπορικὸν Δίκαιον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ὁ κ. Κοσμήτωρ προτείνει ὅπως ἡ Σχολὴ ἀποφανθῆ, ποῖον μάθημα θεωρεῖ συμφώνως πρὸς τὸ Διάταγμα ὡς ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν.

Ὁ κ. Δένδιας δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει ἀσχοληθῆ, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑμπορικοῦ Δικαίου δι' ὃ ζητεῖ νὰ ὀρισθῆ ἄλλος εἰσηγητὴς.

Ἡ Σχολὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Κοσμήτορος, μειωψηφούντος τοῦ κ. Δένδια, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον εἶναι τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μάθημα καὶ οὕτω ἀναδεικνύεται δεύτερος εἰσηγητὴς ὁ κ. Δένδιας.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Σχολὴ ὀρίζει τὴν 26^{ην} Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ὡς ἡμέραν συζητήσεως περὶ τῶν ὑποψηφίων.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 58^Η

Ἐγένετο τὴν 26ην Νοεμβρίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Μ. Δένδια.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 29ης Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Δ. τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Π. Βιζουκίδου ἡ κατωτέρω εἰσήγησις περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἑδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου, ὑποβαλλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀναδειχθέντων εἰσηγητῶν, ἔχουσα δὲ ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εἰσήγησις

τῶν τακτικῶν καθηγητῶν Περικλέους Βιζουκίδου καὶ Μιχαὴλ Δένδια συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 ἐδ. 1 τοῦ Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἀπὸ 9ης Αὐγούστου 1927, ἀναδειχθέντων εἰσηγητῶν, δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς ληφθείσης ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1930, πρὸς κρίσιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων εἰς τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου, προκηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 26ης Ἀπριλίου 1930 δημοσιευθείσης προκηρύξεως τῆς 10ης τοῦ αὐτοῦ μηνός, τῆς νομίμου τεσσαρακονταπενθημέρου προθεσμίας παραταθείσης ἐπὶ ἓνα μῆνα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 ἐδ. 2 τοῦ μνημονευθέντος διατάγματος, δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς ληφθείσης ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 2ας Μαΐου 1930 καὶ δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 12ης Μαΐου 1930.

Υποψήφιοι εἰς τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου ἐνεφανίσθησαν, ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ληξάσης τῆ 26ῆ Ὀκτωβρίου 1930, οἱ ἐπόμενοι

1. Ὁ κ. Κυριῶκος Β. Σπηλιόπουλος, πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1925), συμπληρώσας τὰς ἀκαδημεικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Μονάχου καὶ Ἀμβούργου καὶ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου (1927), τυχὼν δὲ βραδύτερον (1928) καὶ τοῦ τίτλου τοῦ προλύτου τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου τῆς φερωνύμου Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν. Ὁ ὑποψήφιος οὗτος, καθ' ἃ ἀνεκοίνωσε τηλεγραφικῶς, ὑπέστη ἐπιτυχῶς πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ προφορικὴν δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

2. Ὁ κ. Παναγιώτης Α. Πέροδικας, διδάκτωρ τοῦ δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λυβίας (1926), ἀπὸ διετίας δὲ (1928) ὑφηγητῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν προσαγομένων ὑπ' αὐτῶν στοιχείων, ἐπεδειξάντο μέχρι τοῦδε μεγάλην ἐπιμέλειαν πρὸς ἀπόκτησιν καλῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως καὶ ἀξιεπαῖνον ροπὴν πρὸς τὴν ἐπιστήμην. Οὐχ' ἦττον ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι ὑπερτιμῶσι προφανῶς, ὡς δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑποβληθέντων ὑπομνημάτων, τὰς ἰδίας ἰκανότητας καὶ τὴν συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν καθόλου ἐπιστήμην, δὲν ἐπιδεικνύουσι δέ, μᾶλλον ὁ εἷς, ἢττον ὁ ἕτερος, τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς πάντα νεαρὸν ἰδίᾳ ἐπιστήμονα μετριοφροσύνην, κόσμημα πολὺτιμον παντὸς ἀληθοῦς ἐρευνήτου.

Ι. Ὁ ὑποψήφιος κ. Κ. Σπηλιόπουλος ὑπέβαλε τὰ ἐπόμενα ἔργα.

α) τὴν ἐναίσιμον αὐτοῦ ἐπὶ διδακτορία διατριβὴν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Reeder und Ausrüster im heutigen griechischen Rechte*», ἐν Στουτγάρδῃ 1928 (ἐκ σελ. VIII, 46), ἐκτυπωθεῖσαν ἐν τῇ «*Zeitschrift für das gesamte Handels- und Konkursrecht*».

β) τὴν αὐτὴν διατριβὴν ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Πλοιοκτῆτης καὶ ἐφοπλιστής*», ἐν Ἀθήναις 1930 (ἐκ σελ. 52).

γ) μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ἡ εὐθύνη τοῦ θαλασσοῦ μεταφορῆως ἐκ τῆς ἀναδοχῆς τῶν ἐμπορευμάτων*», ἐν Ἀθήναις 1930 (ἐκ σελ. 52), καὶ

δ) μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Ναύλωσις καὶ ὑποναύλωσις, νομικὰ ζητήματα τῆς ναυλωτικῆς σχέσεως*», μετὰ βραχείου προλόγου τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἀμβουργίου Πανεπιστημίου κ. Hans Wüsterdörfer, ἐν Ἀθήναις 1930 (ἐκ σελ. 138).

Αἱ δύο πρῶται ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου τούτου, ἀποτελοῦσαι κυρίως μίαν καὶ μόνην, γραφεῖσαν τὸ πρῶτον γερμανιστὶ καὶ εἶτα διασκευασθεῖσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν προῆλθον ἐκ τῶν εἰδικωτέρων μελετῶν τοῦ ὑποψηφίου, ἃς ἐπιβάλλουσιν αἱ διατάξεις τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων, προκειμένου περὶ συγγραφῆς διδακτορικῆς διατριβῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ διασκευή τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου, καίπερ δύο ἔτη βραδύτερον δημοσιευθεῖσα δὲν περιέχει, παρὰ τὰ ἐν τῷ ὑπερμνήματι μετὰ τινος στόμφου γραφόμενα, μεταβολὰς ἢ προσθήκας, ὡς θ' ἀνεμένε τις προκειμένου περὶ ἐργασίας ἑλληνικοῦ δικαίου, προαγούσας τὸ ἐπιστημονικὸν θέμα, τὸ ἀναπτυσσόμενον ἐν τῇ ἐναισίμῳ διατριβῇ, ἣτις ἄλλως δὲν προέχει τοῦ μέσου ὄρου τῶν καλῶν γερμανικῶν ἐπὶ διδακτορία διατριβῶν καὶ ἣς τὰ πορίσματα, ἰδίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθροῦ 285 τοῦ Ε.Ε.Ν., δὲν δύνανται νὰ ἐπιδοκιμασθῶσιν ἀπολύτως, οὐδὲ ν' ἀντιμετωπίσωσιν ἐν πολλοῖς σοβαρὰν κριτικὴν.

Ἐπὶ τῆς διὰ τῶν πορισμάτων τούτων τῆς ἐναισίμου διατριβῆς τοῦ ὑποψηφίου χαραχθείσης τροχιᾶς φέρεται καὶ ἡ μελέτη αὐτοῦ «Ἡ εὐθύνη τοῦ θαλασσίου μεταφορέως ἐκ τῆς ἀναδοχῆς τῶν ἐμπορευμάτων», ἡ ὁποία ἔχει χαρακτῆρα ἐσπευσμένου καὶ οἶονεὶ ad hoc γενομένου δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖον δὲν στερεῖται οὐχ' ἦττον ποιᾶς τινος πρωτοτυπίας ἐν τῇ πραγματεύσει τοῦ λίαν ἐπιμάχου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὄξικῶς ἐρευνηθέντος σπουδαίου τούτου ζητήματος τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου. Σκοπὸς τῆς μελέτης εἶναι, κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ὑποψηφίου, ὁ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς προσδιορισμὸς τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ εὐθύνη τοῦ θαλασσίου μεταφορέως ἐκ τῆς ἀναδοχῆς τῶν ἐμπορευμάτων, κυρίως κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν κρατοῦντα νόμιμα, λαμβανομένων ὅμως ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐν ἄλλαις χώραις, ἐν αἷς τὸ Ναυτικὸν Δίκαιον εἶναι πολλῶ μᾶλλον προηγμένον ἢ παρ' ἡμῖν. Ἡ διεξαγωγή τοῦ ἔργου ἐμφαίνει ἰκανότητά τινα τοῦ συγγραφέως πρὸς αὐτοτελῆ ἐρμηνείαν καὶ συγκριτικὴν ἀντιβολὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ νομολογίᾳ ὑποτυπωθεισῶν ἀντιθέτων γνῶμῶν.

Καλυτέρα τῶν προταχθεισῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου τούτου εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ναύλωσις καὶ ὑποναύλωσις· νομικὰ ζητήματα τῆς ναυλωτικῆς σχέσεως», ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ συμπληρωματικοῦ ὑπομνήματος τοῦ ὑποψηφίου, ὠφεληθέντος ἐκ τῆς γενομένης ἐν τῷ μεταξὺ παρατάσεως τῆς σχετικῆς προθεσμίας. Ἡ μελέτη αὕτη, ἣτις δημοσιεύεται ὁσονούπω καὶ γερμανιστὶ ἐν ταῖς «Übersee-Studien» τῶν καθηγητῶν Hans Wüstendörfer καὶ Ernst Bruck, ἐμφανίζει τὴν βαθμιαίαν πρὸς τὰ πρόσω ἐπιστη-

μονικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑποψηφίου. Ἡ μελέτη διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁποίων ἐξετάζονται αἱ νομικαὶ ἔννοιαι «μίσθωσις» καὶ «ναύλωσις» καὶ ἀναπτύσσεται ἐν ἐκτάσει τὸ ζήτημα τῆς κατὰ χρόνον ναυλώσεως, ἣτις ὅτε μὲν ἀποτελεῖ ναύλωσιν, ὅτε δὲ μίσθωσιν, κατὰ τὸν ὑποψήφιον, διαφωνοῦντα ὡς πρὸς τὸ κριτήριον μέτρον τῆς time-charter πρὸς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Wüstendörfer (σελ. 56 κ. ἐξ.).

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς μελέτης ταύτης (σελ. 67 κ. ἐξ.) διερευνᾶται ἡ νομικὴ φύσις τοῦ θερμοῦ τῆς ὑποναιλώσεως, ἐν δὲ τῇ ἐρευνῇ ταύτῃ ἀντικρούονται, ἐνίοτε μετ' ἀστόχον δομύτητος (π.χ. σελ. 68 σημ. 5 περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Danjon γραφομένων), ἀλλ' οὐχὶ καὶ μετὰ πειστικῆς ἐπιχειρηματολογίας γνῶμαι διαπρεπῶν ξένων σοφῶν (Ripert, Sauvage κ. ἄ.). Περαιτέρω ὁ ὑποψήφιος μελετᾷ καὶ ἀντιβάλλει τὰ περὶ ὑποναιλώσεως ἐν τοῖς νομοθετήμασι τῶν πολιτειῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἰσχύοντα. προβάλλει δὲ καὶ προτάσεις τινὰς de lege ferenda, ὡς φερ' εἰπεῖν, τὴν πρότασιν, ὅπως ἡ ἔννοια τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐπεκταθῇ (καὶ δι' αὐτὴν καὶ περισσότερον τῆς ὑπὸ γερομανῶν συγγραφέων, ὡς οἱ Wüstendörfer, Schaps, Papp κ. ἄ., ὑποδεικνυομένης ἐκτάσεως) καὶ συμπεριλάβῃ ἐν αὐτῇ πάντα ἐπιχειρηματίαν μεταφορῶν μέσῳ ἀλλοτριῶν πλοίων καὶ ἰδίῳ ὀνόματι ἐργαζόμενον (σελ. 93).

Ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ (σελ. 129 κ. ἐξ.) ἐκτίθενται τὰ συμπεράσματα τοῦ ἔργου, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἐξαιρετικῶς δαιμιλῆ καὶ οὐσιωδῶς προβιβαστικά τῆς ἐπιστήμης. Οὐχ' ἦττον ὁ ὑποψήφιος, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἔργου τούτου, κέκτηται τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα ἐφόδια, δι' ὧν, ἐὰν μετὰ θερμοῦ ζήλου ἐξακολουθῆσῃ ἐρευνῶν καὶ συγγράφων, θὰ δυνηθῇ νὰ καταλάβῃ modico tempore τὴν πρέπουσαν θέσιν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἀκαδημικῇ δημοκρατίᾳ. Ἄξια ἰδίᾳ πολλοῦ ἐπαίνου τυγχάνουσιν ἡ τάσις τοῦ ὑποψηφίου πρὸς τὴν συγκριτικὴν ἐρευναν, τὴν συνεχῶς προαγομένην ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις καὶ ἡ ἐπιμελὴς χοῆσις τῆς ξένης βιβλιογραφίας.

II. Ὁ ἕτερος τῶν συνυποψηφίων κ. Παναγιώτης Α. Πέδικας ὑπέβαλε τὰ ἐπόμενα ἔργα:

α) τὴν (μῆπω ἐκδοθεῖσαν) ἐναίσιμον αὐτοῦ διδακτορικὴν διατριβὴν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Der Konkurs der Aktien-Gesellschaft in rechtsvergleichender Darstellung» (ἐκ σελ. 80 γραφομηχανῆς)

β) μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἡ ἀνώνυμος εἰσαγωγὴ καὶ ἡ πτώχευσις αὐτῆς», ἐν Ἀθήναις 1927 (ἐκ σελ. 160)

γ) μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἰδιορρυθμίαι συμμετοχῆς εἰς προσωπικὰς εἰσαγωγὰς», ἐν Ἀθήναις 1923 (ἐκ σελ. 43)

δ) μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: «Τὸ σχέδιον τοῦ Πτωχευτικοῦ Κώδικος ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐξελίξει τοῦ πτωχευτικοῦ δικαίου καὶ τῇ

ἐλληνικῇ πρακτικῇ», ἐν Ἀθήναις 1930 (ἐκ σελ. 100) καὶ

ε) πραγματείαν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν· «Ἐρμηνεῖα Ἐμπορικοῦ Νόμου, τμῆμα Α΄», ἐν Ἀθήναις 1930 (ἐκ σελ. 383).

Ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἡ μὲν πρώτη δὲν εἶναι δυνατὸν, κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα, νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς μήπω δημοσιευθεῖσα.

Αἱ ἀμέσως ἐπόμεναι δύο ὑπεβλήθησαν πρὸς διετίαν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐπὶ ὑψησιᾶ δοκιμασίαν τοῦ ὑποψηφίου τούτου.

Ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν· «Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία καὶ ἡ πτώχευσις αὐτῆς», παρὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, καὶ παρὰ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἑδαφίῳ τοῦ προλόγου διδομένην ἐπαγγελίαν, πραγματεύεται κυρίως περὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας, τὰ δὲ γενικώτερα ζητήματα τοῦ ὅλου δικαίου τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν δὲν ἀναπτύσσονται ἐν τῇ ἐκτάσει, ἣν θὰ ἐδικαιοῦτο ν' ἀναμένη τις συμπεραίνων ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῶν ἐν τῷ προλόγῳ γραφομένων.

Ἡ μελέτη αὕτη, ὡς ἐπιστημονικὸν πρωτόλειον, εἶναι κατὰ τοῦτο ἀξία λόγου, καθότι δεικνύει ἐπιμελῆ τάσιν καὶ ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου οὐ μόνον πρὸς εὐστόχον μᾶλλον ἢ ἥττον ἐρμηνεῖαν τῆς ἐλληνικῆς περὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν νομοθεσίας, τῆς τε παλαιότερας καὶ τῆς διὰ τοῦ νόμου 2190 (1920) γενομένης μεταρρυθμίσεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ χρησιμοποίησιν καὶ κριτικὸν ἔλεγχον τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐλληνικῆς νομολογίας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν ὄρων τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ὡς καὶ τῶν οἰκονομικῶν αἰτίων τῆς πτωχεύσεως αὐτῶν. Μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ πρωτοτυπίας ἐν πολλοῖς ἐξετάζονται ἰδίᾳ καὶ τὰ διὰ πολυδαδιάλων ἀντιγνομῶν συσκοτιζόμενα ἄλλως ζητήματα «περὶ ἰδρυτικῆς πράξεως τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν» (σελ. 25 κ. ἐξ.) καὶ τὸ περὶ νομικῆς προσωπικότητος τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν» (σελ. 49 κ. ἐξ.). Ὅρθῶς δ' ἐνίοτε παρεμβάλλει ὁ ὑποψήφιος παρατηρήσεις ἐν τῇ ἐπικρίσει τῆς κειμένης νομοθεσίας ἀλλὰ δὲν φθάνει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ εἰς ὀρθὰς προτάσεις *de lege ferenda*.

Εἰς τὴν ἐτέραν τῶν κατὰ τὴν ἐπὶ ὑψησιᾶ δοκιμασίαν ὑποβληθεισῶν μελετῶν καὶ αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος δὲν φαίνεται ἀποδίδων πολλὴν σημασίαν, διότι διὰ βραχέων ἀντιπαρέχεται ταύτην ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ. Προέχει δὲ καὶ ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ τὸ περὶ τῆς νομικῆς προσωπικότητος τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν περιμάχητον πρόβλημα, ἐξεταζόμενον ἐνταῦθα (σελ. 12 κ. ἐξ.) ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου κατασκευαζόμενας, ἀλλὰ, φυσικῶ τῷ λόγῳ, μὴ ἐξαντλουμένας περιπτώσεις συμμετοχῆς προσωπικῆς ἐταιρίας εἰς ἐτέραν προσωπικὴν ἐταιρίαν.

Τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα προβάλλει ὁ ὑποψήφιος πρὸς στή-
ριξιν, καὶ ἐν τῇ προκειμένη μελέτῃ, τῆς θεωρίας, ἣν εὐρύτερον ἀνε-
πτυξεν ἐν τῇ προγενεστέρῃ περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, εἶναι ἐνιαχοῦ
βεβιασμένα, ἀλλὰ δεικνύουσιν οὐχ' ἦττον ἐπαρκῆ ἱκανότητα πρὸς
αὐτοτελῆ σκέψιν καὶ εὐστοχον διατύπωσιν αὐτῶν.

Ἡ ἐπομένη μελέτη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « τὸ σχέδιον τοῦ Πτω-
χευτικοῦ Κώδικος ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐξελίξει τοῦ πτωχευτικοῦ δικαίου
καὶ τῇ ἑλληνικῇ πρακτικῇ » εἶναι κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ οὐσίαν δια-
σκευὴ τοῦ ἑναρκηρίου ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ λόγου τοῦ ὑποψηφίου. Ἡ με-
λέτη ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀνίσων μερῶν, ὧν τὸ πρῶτον εἶναι ἱστο-
ρικόν, τὰ δ' ἕτερα δύο κριτικά· τούτων πάλιν τὸ μὲν περιέχει κριτι-
κὴν τυπικὴν, εὐμενῆ πρὸς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐξαίρεται μετ' ὑπερ-
βολικοῦ πῶς νεανικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὡς « θειτικῆ συμβολῆ εἰς τὴν παγ-
κόσμιον κίνησιν τοῦ πτωχευτικοῦ δικαίου » (σελ. 36), τὸ δὲ περιλαμ-
βάνει κριτικὴν οὐσιαστικὴν περὶ τοῦ ἕαν καὶ κατὰ πόσον τὸ σχέδιον
ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς συγχρόνους ἀνάγκας, τὰς ὑφισταμένας ἐν
Ἑλλάδι (σελ. 37 κ. ἐξ.), δίδονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ κατευθύνσεις τινές
περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων τροποποιήσεων τοῦ ἰσχύοντος συστήματος
(σελ. 81 κ. ἐξ.).

Τὸ διεξοδικώτερον ἔργον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψηφίου εἶναι ἡ
« Ἑρμηνεία Ἑμπορικοῦ Νόμου ». Κατὰ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ὑποψη-
φίου « ἡ μελέτη αὕτη ἀποτελεῖ συστηματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ
δικαίου τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, τῶν ἐμπόρων καὶ τοῦ βοηθητι-
κοῦ των προσωπικοῦ » (σελ. 7). Κυρίως εἰπεῖν τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι
ἐκτενὴς ἑρμηνεία τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Ἑμ-
πορικοῦ Νόμου, ἐν ἄλλαις λέξεσι τῶν πρώτων ἐπὶ ἀρθῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐκ τούτου παρουσιάζεται τὸ ἔργον τοῦτο ὡς τμήμα μεγάλης συ-
στηματικῆς πραγματείας, διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς ὁποίας εἶναι ἴσως
ἀμφίβολον ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὑπελόγησε καλῶς τὰς ἰδίας δυνάμεις. Καὶ
εἶναι μὲν ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου ἡ φιλοπονία καὶ ἡ πρὸς ἐπιστημονι-
κὴν συγγραφικὴν δρᾶσιν ἔφεσις τοῦ ὑποψηφίου, οὐχ ἦττον σκοπιμω-
τέρα θὰ ἦτο ἡ συγγραφὴ ἐμβριθοῦς τινος καὶ πρωτοτύπου δογμα-
τικῆς μονογραφίας, ἣτις καὶ θὰ προῆγε περισσότερον τὸν σχετικὸν
κλάδον τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ἢ ἡ προκειμένη ἀπαρχὴ πολυτόμου ἐρ-
μηνευτικοῦ συστήματος, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο καταλληλότερος ἐπι-
στήμων ὠριμώτερος.

Ὁ δημοσιευθεὶς τόμος φέρει τὸν χαρακτηριστὴρα συγγραφῆς ἐξ ἀνάγκ-
ης τινὸς ἐπισπευσθείσης, διότι καὶ ἀσαφείας πολλὰς περιέχει καὶ
ἀντιφάσεις καὶ σφάλματα. Ἀναμφιβόλως δὲν συνεγράφη μετὰ τῆς
αὐτῆς πνευματικῆς ἡρεμίας καὶ ἐπιμελείας, ἣτις διακρίνει τὰς δύο

προηγουμένης τοῦ ὑποψηφίου μελέτας· οὐχ' ἦττον ἢ συνεχῆς καὶ ἐπιμελῆς χοῆσις τῆς τε ἡμετέρας καὶ τῆς ξένης ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας ἐν ταῖς ὑποσημειώσειςι καὶ ἡ πρωτότυπος ἐν πολλοῖς διαπραγματεύσεσι ποικίλων θεμάτων τοῦ ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ ἡ ἀκαταπόνητος τοῦ ὑποψηφίου τούτου φιλεργία, ἦν ὁ ὄγκος τῆς συγγραφῆς ἐπιμαρτυρεῖ, πείθουσι τοὺς εἰσηγητὰς ὅτι δεόν νὰ παρίδωσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπάρχοντα πλημμελήματα καὶ τὰ παρεισδύσαντα ἀβλεπτήματα καὶ νὰ θεωρήσωσι καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον ὄχι ἀσήμαντον συμβολὴν εἰς τὴν πενιχρὰν σχετικῶς ἑλληνικὴν νομικὴν βιβλιογραφίαν, νὰ προοιωνισθῶσι δ' εἰς τὸν ὑποψήφιον καλὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν, ἐὰν δὲν μειωθῇ ὁ ἀξίεπαινος ἐπιστημονικὸς ζῆλος, ὃν ἐπεδείξατο μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ εἰς διδάκτορα, συγγράφον καὶ δημοσιεύων κατ' ἔτος μίαν ἐπιστημονικὴν μελέτην.

Ταῦτα ἐν γενικοτάταις γραμμαῖς περὶ τῶν ὑποβληθέντων ἔργων τῶν ὑποψηφίων. Οἱ εἰσηγηταὶ αὐστηρῶς καὶ δικαίως κρίνοντες αὐτὰ καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν σημασίαν τῆς πρὸς πλήρωσιν ἔδρας, οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων θεωροῦσι τό γε νῦν ἱκανὸν ἵνα καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ναυτικοῦ δικαίου. Ἐξ ἄλλου ὁμοῦς κατανοοῦντες τὰς ἐπιτακτικὰς διδακτικὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς αἰσθάνονται ὡς ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν, εὐρισκόμενοι οἷονεὶ ἐν καταστάσει ἀνάγκης, νὰ ἐπιδείξωσιν ἐξαιρετικὴν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐπιείκειαν κρίσεως καὶ νὰ εἰσηγηθῶσιν εἰς τὴν Σχολήν, ὅπως προταθῇ ὑπ' αὐτῆς ὁ ἱκανώτερος τῶν δύο ὑποψηφίων ὡς ἔκτακτος ἐλικουρικὸς καθηγητῆς, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7 ἔδ. 2 τοῦ σχετικοῦ διατάγματος, ἰδρουμένης πρὸς τοῦτο διὰ ταυτοχρόνου ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς προσωρινῶς καὶ διὰ μίαν τριετίαν ἐκτάκτου ἐλικουρικῆς ἔδρας Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὡς σχετικῶς ἱκανώτερον θεωροῦσιν οἱ εἰσηγηταὶ τὸν κ. Παναγιώτην Πέροδικαν διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους·

1) διότι τὰ ἔργα τοῦ ὑποψηφίου τούτου ἀφορῶσιν εἰς πλείονας κλάδους τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ ἐμφαίνουσι πολυμέρειαν ἐπιστημονικοῦ διαφέροντος καὶ ἀριότητα καταρτισμοῦ πληρεστέραν, ἐν ᾧ αἱ μελέται τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποψηφίων περιστρέφονται περὶ τὰ αὐτὰ προβλήματα τοῦ ναυτικοῦ μόνον δικαίου·

2) διότι ὁ ὑποψήφιος οὗτος ἐδίδαξεν ἤδη εὐδοκίμως ὡς ὑφηγητῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πρωτεύουσας, ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ τούτου τεκμαίρεται ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὗτος κέκτηται ἐπαρκῆ διδακτικὴν ἱκανότητα, πληροῖ ἄρα ἀπὸ τοῦδε καὶ τὸν ἕτερον ὅρον, ὃν ἀπαιτεῖ τὸ ἀρθρον 7 ἔδ. 1 τοῦ Νόμου 3341 «περὶ ἰδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» ἀπὸ 14ης Ἰουνίου 1925.

Οἱ εἰσηγηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Σχολὴν τὴν εὐχρῆν, ὅπως ἀξιόση παρὰ τοῦ τυχόν ἐκλεγησομένου καὶ διορισθησομένου καθηγητοῦ, ἵνα μὴ κάμη χρῆσιν τῆς νομίμου διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τριμήνου προθεσμίας, ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦτο μὲν τὰς ἐπειγούσας ἔξαιρητικὰς ἀνάγκας τῆς Σχολῆς, τοῦτο δὲ τὴν ἔνεκα τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιείκειαν τῶν εἰσηγητῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τύχη τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνωτέρου ἀκαδημικοῦ ἀξιώματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1930.

Οἱ εἰσηγηταί·

Π. Βιζουκίδης

Τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείων τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

Μ. Δένδιας

Τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του διότι ἡ εἰσήγησις συνετάθη διεξοδικῆ καὶ ὑπόσχεται νὰ διανείμῃ ταύτην ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὰ μέλη τῆς Σχολῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον.

Συμφώνως δὲ τῷ ἄρθρῳ 6 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος ἀποφασίζεται ὅπως συνέλθῃ ἡ Σχολὴ τὴν προσεχῆ Τρίτην, 2αν Δεκεμβρίου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν διὰ ψηφοφορίας ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν τακτικῆς ἔδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Γίνεται δεκτόν, ὅπως ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνακοινωθῇ τηλεγραφικῶς εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Ἰ. Σπυρόπουλον, ἀπουσιάζοντα εἰς Ἀθήνας, ἵνα λάβῃ γνῶσιν

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 60^Η

Ἐγένετο τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 3.30' μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Μ. Δένδια.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 26ης Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς καὶ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ὁ κ. Κοσμήτωρ καλεῖ τὴν Σχολὴν ν' ἀποφανθῇ δι' ἠτιολογημένης ψήφου, προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία ἐκλογῆς τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν τακτικῆς ἑδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου, ἐὰν θεωρῆ τινα τῶν ὑποψηφίων ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν εἰρημένην τακτικὴν ἑδραν.

Ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του λέγει ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων κέκτηται τὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς τακτικῆς ἑδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος, «ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς κ. κ. εἰσηγητάς», νομίζει ὅτι οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων εἶναι ἱκανὸς νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Ζολώτας στηριζόμενος εἰς τὴν εἰσήγησιν τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων θεωρεῖ ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Σπυροπούλος στηριζόμενος εἰς τὴν εἰσήγησιν τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὁμοίως οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων θεωρεῖ ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ὡς ἄνω ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἑδραν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του ὡσαύτως οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων θεωρεῖ ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Τέλος ὁ κ. Κοσμήτωρ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν ἐπίσης οὐδένα τῶν ὑποψηφίων θεωρεῖ κατάλληλον διὰ τὴν ἀνωτέρω τακτικὴν ἑδραν.

Ἐπειδὴ οὐδέτερος τῶν ὑποψηφίων ἔλαβεν ψήφον τινα, εἰς παρο-

μοίας δὲ προγενεστέρας περιπτώσεις ἐφηρομόσθη κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδριάσιν τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος διατάγματος, ἀντὶ τῆς ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν, ὁ κ. Κοσμήτωρ ὑποβάλλει εἰς τὴν Σχολὴν τὸ ἐρώτημα, ἐὰν θέλη καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὅ,τι καὶ εἰς τὰς προγενεστέρας ὁμοίας περιπτώσεις ἐγένετο, ἥτοι ἡ πρόοδος τῆς διαδικασίας τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν.

Ὁ κ. Ζολώτας φρονεῖ ὅτι τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 7 εἶναι ἐφαρομόσιμον εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὑποψήφιος τις λαμβάνει τρεῖς τοῦλάχιστον ἐπὶ τῶν ἑξὺ ψήφων, καθ' ὅσον ὑπάρχει ἐλπίς, ἐὰν ἀπουσιάζῃ τις τῶν ψηφίζόντων κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, νὰ λάβῃ ὁ ὑποψήφιος τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν· εἰς τὴν προκειμένην ὁμοίως περίπτωσιν, λέγει, τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον δὲν εἶναι ἐφαρομόσιμον, καθ' ὅσον οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων ἔλαβεν ψῆφόν τινα· νομίζει ὅθεν ὅτι δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι ἔχει τὴν αὐτὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν προλαβὼν ἐξέφρασεν ὁ κ. Ζολώτας, προσθέτει δὲ ὅτι ἡ περὶ τῶν ὑποψηφίων ἐκπεφρασιμένη ἤδη γνώμη τῆς Σχολῆς δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ ἐφαρομοζομένης τυχὸν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὑποψήφιος τις θὰ παρουσιάσῃ ἐν τῷ μεταξύ τῆς σημερινῆς καὶ τῆς νέας κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον συνεδρίας χρόνῳ, νέον τι σύγγραμμα, καθ' ὅσον τοῦτο ὑποβαλλόμενον ἐκπροθέσμως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. Δένδιας φρονεῖ ὅτι κατὰ τὸ διάταγμα πρέπει νὰ γίνουν δύο συνεδρίαὶ χωρισταί, μία ἢ σημερινὴ διὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ καὶ ἑτέρα ἢ προσεχὴς διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ, καθ' ὅσον εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίαν δὲν εἶναι δυνατόν, λέγει, νὰ γίνῃ συγχρόνως ἐκλογὴ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου καθηγητοῦ.

Οἱ κ. κ. Σπυρόπουλος καὶ Ἐλευθερόπουλος ἀναφερόμενοι εἰς τὴν γνώμην των, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασαν κατὰ τὴν πρώτῃν περίπτωσιν ἐφαρομογῆς τοῦ ἄρθρου 7 παραγράφου 2 κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ, λέγουν ὅτι ἐμμένουν εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν εἶναι ἐφαρομόσιμον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 1.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ὁμοίως ἔχει τὴν γνώμην ὅτι δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐφαρομογῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, διότι τοῦτο προϋποθέτει ὅτι ἔχει λάβει ὁ ὑποψή-

φιος τοῦλάχιστον μίαν ψηφον κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν.

Καὶ οὕτως ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 ἀποφασίζεται, μειοψηφούντος τοῦ κ. Δένδια, ὅπως ἡ Σχολὴ προβῆ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἱκανωτέρου τῶν ὑποψηφίων ὡς ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ, ἰδρουομένης πρὸς τοῦτο ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου προσωρινῶς καὶ διὰ μίαν τριετίαν συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 7.

Μεθ' ὃ ἄρχεται ἡ περαιτέρω διαδικασία πρὸς ἴδρυσιν καὶ πληρωσιν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του δέχεται ὅπως ἰδρυθῆ διὰ μίαν τριετίαν ἔκτακτος ἐπικουρικῆς ἔδρα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ἐκλεγῆ ἐκ τῶν ὑποψηφίων ὁ κ. Παναγιώτης Πέροδικας ἔκτακτος ἐπικουρικὸς καθηγητὴς τῆς ἔδρας ταύτης

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος συμφώνως τῇ εἰσηγήσει τῶν κ. κ. Εἰσηγητῶν θεωρεῖ ἱκανώτερον διὰ τὴν ἔκτακτον ἐπικουρικὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου τὸν ἐκ τῶν ὑποψηφίων κ. Παν. Πέροδικαν.

Ὁ κ. Ζολώτας στηριζόμενος ὁμοίως εἰς τὴν εἰσήγησιν θεωρεῖ ἱκανώτερον τὸν κ. Π. Πέροδικαν, ὃν καὶ ψηφίζει ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητήν.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ψηφίζει τὸν κ. Π. Πέροδικαν ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του θεωρεῖ κατάλληλον διὰ τὴν ἔκτακτον ἐπικουρικὴν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου τὸν κ. Π. Πέροδικαν.

Τέλος ὁ κ. Κοσμήτωρ στηριζόμενος εἰς τὴν εἰσήγησιν τῶν κ. κ. Εἰσηγητῶν ψηφίζει τὸν κ. Π. Πέροδικαν ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν τῆς ἰδρουομένης ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Καὶ οὕτως ὁ κ. Παναγιώτης Πέροδικας κεκτημένος τὰ νόμιμα διπλώματα ἐκλέγεται παμψηφεί ἔκτακτος ἐπικουρικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου ἰδρουομένης πρὸς τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ μίαν τριετίαν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ, συμφωνούσης τῆς Σχολῆς, παρακαλεῖ τὸν κ. Ξ. Ζολώταν ὅπως, προκειμένου νὰ μεταβῆ προσεχῶς εἰς Ἀθήνας, καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸν ἐκλεγέντα κ. Π. Πέροδικαν, ὅτι ἡ Σχο-

λή ἐκφράζει τὴν εὐχὴν νὰ μὴ κάμῃ οὗτος χοῦσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἔδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» παρεχομένου αὐτῷ δικαιώματος τῆς τριμῆνου ἀπὸ τῆς ὀρκωμοσίας ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίας του, ἀλλὰ ν' ἀρχίσῃ ταύτην τὸ ταχύτερον. Ὁ κ. Ζολώτας ἀποδέχεται τὴν ἐντολήν.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 61^Η

Ἐγένετο τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5ην μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ.κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς ζητοῦντος τὸν λόγον λύεται ἡ συνεδρία.

II

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ
ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 63^Η

Ἐγένετο τὴν 17 Δεκεμβρίου 1930, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν ὄψιν μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ τεσσαρακονταπενθήμερος προθεσμία τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων ὑποψηφίων διὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἔληξε τὴν 15ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καθ' ὅσον ἡ προκήρυξις ἐδημοσιεύθη τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 385 φύλλον τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (παράρτημα) ὑπεβλήθησαν δ' ἐμπροθέσμως ἐν ὄλῳ δύο αἰτήσεις τῶν κυρίων

- 1) Χαράλαμπος Τζωρτζοπούλου καὶ
- 2) Ἡλία Λαγάκου.

Κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, προκειμένου κατὰ τὸ ἐδάφριον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 « περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης » νὰ προβῆ ἡ Σχολὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διπλωμάτων καὶ τῶν τίτλων τῶν ὑποψηφίων, ὁ κ. Κοσμήτωρ λέγει περὶ τοῦ πρώτου ἐξ αὐτῶν κ. Τζωρτζοπούλου ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὗτος, καθ' ἃ τῷ ἐδήλωσε, θὰ εἶναι εὐγνώμων εἰς τὴν Σχολὴν ἂν ἤθελεν αὐτὴ ἀποδεχθῆ τὴν ὑποψηφιότητά του, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἰδικῆς του (τοῦ Κοσμήτορος) διαβεβαίωσεως, ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὑπέστη ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὴν διδακτορικὴν δοκιμασίαν συγχρόνως μὲ τὸν κ. Κοσμήτορα, χωρὶς νὰ τὸν ὑποχρέωσῃ νὰ παρουσιάσῃ τὸ διδακτορικόν του δίπλωμα, καθ' ὅσον πρὸς λήψιν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται σχετικῶς μεγάλη δαπάνη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ν' ἀποφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος φρονεῖ ὅτι κατ' ἀρχὴν δεόν νὰ ὑποβάλλωνται μετὰ τῶν αἰτήσεων καὶ τὰ διδακτορικὰ διπλώματα, προκειμένου μάλιστα περὶ ὑποψηφίων προερχομένων ἀπὸ ξένα Πανεπιστήμια, διότι κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, ἡ Σχολὴ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἐξετάζει περὶ τοῦ νομίμου τῶν ὑποβαλλομένων τίτλων σπουδῶν. Διὰ τὴν προκειμένην ὁμως περίπτωσιν νομίζει ὅτι ἡ Σχολὴ

δύναται νὰ δεχθῆ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ αἰτοῦντος, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι οὗτος τυγχάνει ὑψηγῆτῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὅπερ προῦποθέτει ὅτι ἀνηγορεύθη διδάκτωρ, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κ. Κοσμήτωρ ποιεῖται τὴν δῆλωσιν ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὗτος ὑπέστη ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὴν διδακτορικὴν δοκιμασίαν συγχρόνως μὲ αὐτόν.

Ὁ κ. Ζολώτας λέγει ὅτι γνωρίζει τὸν περ' οὗ ὁ λόγος ὑποψήφιον ὡς διδάκτορα καὶ ὑψηγῆτῆν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, νομίζει ὅμως ὅτι δέον νὰ ὑπάρχῃ κατατεθειμένη καὶ εἰς τὴν Σχολὴν γραπτὴ ἀπόδειξις περὶ τοῦ ὑποψηφίου, ὅτι ἀνηγορεύθη διδάκτωρ καὶ πρὸς τοῦτο συνιστᾷ νὰ ζητήσῃ ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σχετικὴν πληροφορίαν, διὰ νὰ μὴ υποβληθῆ οὗτος εἰς τὴν δαπάνην τῆς λήψεως τοῦ διπλώματος.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος δὲν νομίζει καθῆκον τῆς Κοσμητείας νὰ ζητῆ ἀπὸ τὰ ἄλλα Πανεπιστήμια πληροφορίας περὶ τῶν σπουδῶν τῶν ὑποψηφίων, τοῦναντίον συνιστᾷ ὅπως ἡ Κοσμητεία ὑποχρεώσῃ αὐτοὺς ὅπως ὑποβάλλωσι τοὺς τίτλους τῶν σπουδῶν των.

Ὁ κ. Δένδιας φρονεῖ ὅτι πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ κρατήσῃ ἡ ἀρχὴ αὕτη, νὰ ὑποχρεῶνεται δηλαδὴ οἱ ὑποψήφιοι νὰ ὑποβάλλουν τοὺς τίτλους τῶν σπουδῶν των, συγχρόνως μετὰ τῆς αἰτήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ γεγονότος, ὅτι εὐρίσκειται ἡ Σχολὴ εἰς τὸ τέλος τῆς προσθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, δέχεται νὰ θεωρηθῆ ὑποβληθὲν τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα· ἀλλὰ παρακαλεῖ νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ τοῦτο εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ δηλοῖ ὅτι εἰς τὸν ὑποψήφιον παρέσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὑποβολὴ τῶν τίτλων σπουδῶν καὶ ὅτι δὲν ἐδεσμεύθη δι' ὑποσχέσεως ὅτι θὰ γίνῃ δεκτός, μὴ ὑποβάλλων τούτους.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι κατὰ τὸ διάταγμα πρέπει σήμερον ἡ Σχολὴ νὰ δεχθῆ ἢ ἀπορρίψῃ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ αἰτοῦντος. Νομίζει δὲ ὅτι στηριζομένη ἡ Σχολή, ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Κοσμήτορος ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν τίτλον, ὃν φέρει, τοῦ ὑψηγῆτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δύναται νὰ δεχθῆ σήμερον τὴν ὑποψηφιότητά του. Συνιστᾷ ὅμως διὰ τὸ μέλλον ὅπως ὁ κοσμήτωρ ἐκ τῶν προτέρων ζητῆ ἐκάστοτε νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ ὑποψήφιοι μετὰ τῶν αἰτήσεων τοὺς τίτλους τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

Ὁ κ. Ζολώτας προτείνει νὰ γίνῃ δεκτός ὁ ὑποψήφιος, ὑπὸ τὴν αἴρεσιν ὅμως ὅτι θὰ παρουσιάσῃ τοὺς τίτλους σπουδῶν του.

Ὁ κ. Κυριακόπουλος λέγει ὅτι ὁ ἴδιος ὅταν ἔθεσεν ὑποψη-

φιότητα καθηγητοῦ, προκειμένου νὰ διορισθῆ εἰς τὴν ἔδραν τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον, ὑπεχρεώθη νὰ παρουσιάσῃ τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος προτείνει ὅπως προσκληθῆ ὁ ὑποψήφιος νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα, ἄλλως ν' ἀποκλεισθῆ τῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο.

Ὁ κ. Ζολώτας συμφωνεῖ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου.

Ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὰς περιστάσεις, νομίζει ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀποκλεισθῆ ὁ ὑποψήφιος, ἀφ' οὗ ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι οὗτος εἶναι διδάκτωρ.

Ὁ κ. Βιζουκίδης εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν συμφωνεῖ μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου. Διὰ τὸ μέλλον ὅμως, λέγει, πρέπει νὰ καθιερωθῆ ὅπως ὑποβάλλονται οἱ τίτλοι σπουδῶν μετὰ τῆς αἰτήσεως.

Τέλος συμφωνούντων καὶ τῶν κ. κ. Σπυροπούλου καὶ Κοσμήτορος ἀποφασίζεται ὅπως προσκληθῆ ἐγγράφως ὁ ὑποψήφιος νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα καὶ νὰ δηλωθῆ εἰς αὐτὸν ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς αὐτοῦ θέλει ἀποκλεισθῆ τῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ λέγει περὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποψηφίων ὅτι, ὡς φρονεῖ, ἐκ τῶν υποβληθέντων τίτλων σπουδῶν του δὲν φαίνεται νὰ κέκτηται οὗτος διδακτορικὸν δίπλωμα, θέτει δὲ τούτους εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. καθηγητῶν πρὸς ἔλεγχον περὶ τοῦ νομίμου αὐτῶν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης, μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, λέγει ὅτι ὁ ὑποψήφιος προφανῶς δὲν εἶναι διδάκτωρ, διότι καὶ εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ δὲν ἀναφέρει ποία εἶναι ἡ ἐναίσιμος διατριβὴ (thèse). ἦν ὑπέβαλε διὰ τὴν διδακτορικὴν δοκιμασίαν, οὔτε καὶ πότε ὑπέστη ταύτην, καίτοι δις ποιεῖται λόγον ἐν τῷ ὑπομνήματί του περὶ doctorat.

Ὁ κ. Δένδιας ἐξετάσας ὡσαύτως τὰ υποβληθέντα πιστοποιητικὰ καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ ὑποψηφίου ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι οὗτος στερεῖται πανεπιστημιακοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν, ὡς μὴ ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα δέον ν' ἀποκλεισθῆ τῆς κρίσεως. Ἐπειδὴ ἡ Σχολὴ ὁμοφώνως ἐκφράζει τὴν αὐτὴν γνώμην προσέτι δὲ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποδεχθῆ ὑποψηφίους μόνον ἐκ τῶν κεκτημένων πανεπιστημιακῶν διδακτορικῶν δίπλωμα, συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3341 « περὶ ἰδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ », ν' ἀποκλείσῃ δὲ τῆς κρίσεως τοὺς μὴ κεκτημένους τὸ ἀνωτέρω δίπλωμα, οἵτινες ὁμοίως

συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δύναται νὰ γίνουσι δεκτοὶ πρὸς κρίσιν, ἀποφασίζεται ν' ἀποκλεισθῇ τῆς κρίσεως ὁ ἐν λόγῳ ὑποψήφιος, ὡς μὴ κεκτημένος τὸ ἀνωτέρω δίπλωμα.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Κοσμήτωρ προτείνει εἰς τὴν Σχολὴν ὅπως συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» προβῇ εἰς τὴν ἀνάδειξιν δύο εἰσηγητῶν ἐκ τῶν διδασκόντων τὰ ἐγγύτερα πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μαθημάτων.

Ὁ κ. Βιζουκίδης στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου φρονεῖ ὅτι ὡς διδάσκων μάθημα μᾶλλον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ ἱστορικὸν δὲν δύναται νὰ ὑποδειχθῇ ὡς εἰσηγητῆς, προτείνει δὲ ὡς εἰσηγητὰς τοὺς κ. κ. Σπυρόπουλον καὶ Δένδιαν.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος φρονεῖ ὅτι τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, ὅπερ διδάσκει, δὲν εἶναι τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μάθημα, καθ' ὅσον τὸ Ποινικὸν Δίκαιον ἀνήκει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον, τῆς Πολιτείας. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁρμώμενος, λέγει ὅτι πρὸς ἀνάδειξιν εἰσηγητῶν διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν βλέπει ἄλλους, εἰμὴ τοὺς λοιποὺς δύο καθηγητὰς νομικῶν μαθημάτων, τοὺς κ. κ. Βιζουκίδην καὶ Δένδιαν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀπαντῶν, λέγει ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ διαφωνήσῃ πρὸς τὴν ἀποψιν τοῦ κ. Σπυροπούλου, κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ὁ κ. Σπυρόπουλος θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέρος ὡς εἰσηγητῆς εἰς ἐκλογὴν καθηγητοῦ ἔδρας ἐσωτερικοῦ δικαίου, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν εὕρισκει ὀρθήν, διότι τὸ Ποινικὸν Δίκαιον θεωρεῖται πάντως κλάδος Δημοσίου Δικαίου καὶ οὐχὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. Κατὰλήγων ἀπεκδύεται, λέγει, πάσης εὐθύνης, ἐὰν ἡ Σχολὴ δὲν συμμερισθῇ τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος φρονεῖ ὅτι ἡ διάκρισις μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι τυπική, δηλαδὴ συμβατική. Συνάφεια, ὅπως ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, δύναται νὰ ὑπάρχῃ μόνον ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως. Βλέπει ὅθεν μεγαλύτεραν πρὸς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον συνάφειαν τῶν μαθημάτων τοῦ κ. Βιζουκίδου ἢ τῶν ἰδικῶν του, δι' ὃ καὶ ἐμμένει εἰς τὴν ἀποψίν του.

Ὁ κ. Δένδιας λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῶν εἰσηγητῶν φέρει πρακτικὸν χαρακτῆρα. Δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος τρεῖς καθηγηταὶ νομικῶν μαθημάτων, οὗτοι πρέπει νὰ ἀναλάβουν ἐναλλάξ νὰ γίνουσι εἰσηγηταί, προκειμένου νὰ πληρωθοῦν νέαι ἔδραι ἐπίσης νομικῶν μαθημάτων. Θεωρητικῶς τὸ μάθημα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου διδάσκειται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐξετάζεται πάντοτε μετὰ

τῶν νομικῶν μαθημάτων. Τοῦτο συμβαίνει, λέγει ὁ κ. Δένδιας, τοῦλάχιστον ἐν Γαλλίᾳ, ἔνθα ἀπὸ μακροῦ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον δὲν περιλαμβάνεται πλέον εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν, διότι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν τὸ Ποινικὸν Δίκαιον περιλαμβάνεται εἰς τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἔξετάζονται διὰ τὸ πτυχίον τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν, δὲν συμπεριλαμβάνεται δὲ καὶ εἰς τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα ἔξετάζονται διὰ τὸ πτυχίον τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἴδιον, λέγει ὅτι δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν εἰσήγησιν, διότι μέλλων ν' ἀπουσιάσῃ ἐπ' ἀδείᾳ ἀπὸ τῆς ἑπαναλήψεως τῶν μαθημάτων μετὰ τὰς ἑορτὰς μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου, δὲν θὰ εὐρίσκειται κατὰ τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἀναγινώσκεται κατὰ τὸν νόμον ἢ ἔκθεσις τῶν Εἰσηγητῶν.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Δένδιαν, δηλοῖ ὅτι ἡ ἀπουσία του δὲν ἐμποδίζει ν' ἀναλάβῃ τὴν εἰσήγησιν, καθ' ὅσον δύναται καὶ ἀπουσιάζων ἔτι ἐκ τῆς σχετικῆς συνεδρίας νὰ ὑποβάλλῃ ἐγγράφως τὴν εἰσήγησίν του.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δένδια λεχθέντα, φρονεῖ ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἀποψιν ταύτην ἡ Σχολή, προκειμένου ν' ἀναδείξῃ τοὺς εἰσηγητάς, δύναται ν' ἀποβλέψῃ εἰς αὐτὸν, (τὸν κ. Βιζουκίδην) κατὰ τρίτον καὶ οὐχὶ κατὰ πρῶτον ἢ δεῦτερον λόγον, καθ' ὅσον αὐτὸς μὲν ἔχει ἤδη ὑποβάλλει πέντε εἰσηγήσεις, ὁ δὲ κ. Σπυρόπουλος τρεῖς καὶ ὁ κ. Δένδιας μίαν καὶ μόνην. Προτείνει ὅθεν ν' ἀποφασίσῃ ἡ Σχολή διὰ τὴν ἀνάδειξιν εἰσηγητῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σειρᾶς ταύτης τῶν τριῶν καθηγητῶν τῶν νομικῶν μαθημάτων.

Τεθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Κοσμήτορος τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Βιζουκίδου εἰς ψηφοφορίαν, ὁ κ. Δένδιας ἐρωτηθεὶς ὑποδεικνύει ὡς εἰσηγητὰς τοὺς κ. κ. Σπυρόπουλον καὶ Βιζουκίδην.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σπυροπούλου λεχθέντα, εὐρίσκει ταῦτα ὀρθὰ καὶ ὑποδεικνύει ὡς πρῶτον εἰσηγητὴν τὸν κ. Βιζουκίδην, καθ' ὅσον φρονεῖ ὅτι ὁ κ. Βιζουκίδης παραδίδων Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου, διδάσκει γενικῶς καὶ περὶ Ποινικοῦ Δικαίου, ὡς δεῦτερον δὲ εἰσηγητὴν ὑποδεικνύει τὸν κ. Δένδιαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, θεωρεῖ τοῦτο ἄσχετον πρὸς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον.

Ὁ κ. Ζολώτας ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, φρονεῖ ὅτι κατὰ ταῦτα πρέπει ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσήγησις εἰς τοὺς κ. κ. Σπυρόπουλον καὶ Δένδιαν, οὓς καὶ ὑποδεικνύει ὡς εἰσηγητάς.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀνωτέρω ἀποψίν του, ὑποδεικνύει Εἰσηγητὰς τοὺς κ. κ. Βιζουκίδην καὶ Δένδιαν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ὁμοίως ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα ἀνωτέρω ὑποδεικνύει εἰσηγητὰς τοὺς κ. κ. Σπυρόπουλον καὶ Δένδιαν προσθέτων ὡς αἰτιολογίαν καὶ τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ οὐδέποτε καθηγητὴς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐδίδαξε Ποινικὸν Δίκαιον, ἐν ᾧ ἀντιθέτως καθηγηταὶ Δημοσίου Δικαίου ἐδίδαξαν πολλάκις Ποινικὸν Δίκαιον, ὡς ἐκ περισσοῦ δ' ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀνεπτύχθη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἰδιαίτερος κλάδος Διεθνοῦς Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ὁμοίως προτείνει τοὺς κ. κ. Σπυρόπουλον καὶ Δένδιαν, διότι διδάσκουν Δημόσιον Δίκαιον. εἰς δὲ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον εὐρίσκεται πλησιέστερον· φέρει δὲ ὡς παράδειγμα τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φραγκφούρτης, ἔνθα τὸ Ποινικὸν Δίκαιον ἐδίδαξαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ καθηγηταὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου.

Οὕτως ἡ Σχολὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνέδειξε διὰ ψήφων πέντε πρῶτον εἰσηγητὴν τὸν κ. Δένδιαν καὶ διὰ ψήφων τεσσάρων, δευτέρον εἰσηγητὴν τὸν κ. Σπυρόπουλον.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδρίας· μετὰ ὀλιγόλεπτον διακοπὴν λέγει τὰ ἑξῆς· «Ἐκπλήττομαι πῶς ἡ Σχολὴ ἀπεφάνθη ὅτι τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, ὅπερ ἀσχολεῖται μὲ τὰς σχέσεις τῶν κρατῶν, εἶναι συγγενέστερον πρὸς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον ἀπὸ τὴν Εἰσαγωγὴν καὶ Ἱστορίαν τοῦ Δικαίου. Δὲν θὰ προσπαθῆσω νὰ πείσω τὴν Σχολὴν ὅτι σφάλλει, περιορίζομαι μόνον νὰ δηλώσω ὅτι θεωρῶν ἀτελεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς ὅπως πράξω τι, ὅπερ πιστεύω, ὅτι δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, δὲν δέχομαι νὰ κάμω τὴν εἰσήγησιν».

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Σπυρόπουλον δηλοῖ ὅτι ἀναδειχθεὶς οὗτος εἰσηγητὴς, ἀποφάσει τῆς Σχολῆς, καθ' ἃ ὀρίζεται ὁ νόμος, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Ἐναφερόμενος δὲ εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Δένδια ὡς εἰσηγητοῦ εἰς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ναυτικοῦ Δικαίου διαμειφθέντα, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει καὶ τούτου ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, λέγει ὅτι ὁ ἀναδεικνυόμενος εἰσηγητὴς καθηγητὴς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κάμῃ τὴν εἰσήγησιν, τονίζει δὲ προσέτι ὅτι κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πρακτικῶν τῆς διαδικασίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν περικολήν τῶν γενομένων συζητήσεων ἐπὶ τῆς ἀναδείξεως τῶν εἰσηγητῶν.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος ἀπαντῶν, συμφωνεῖ ὅτι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἀναδεικνυόμενος εἰσηγητὴς νὰ κάμῃ τὴν εἰσήγησιν, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νόμον, δύναται ὁ ἀναδεικνυόμενος εἰσηγητὴς νὰ ἀρνηθῇ νὰ κάμῃ τὴν εἰσήγησιν.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ νομίζει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ λέγῃ πᾶς καθηγητὴς, ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει τὴν εἰσήγησιν, διαφωνῶν πρὸς τὴν

ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς. Δύναται μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν κατὰ νόμον ἀναγινώσκειται ἡ εἰσήγησις, νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἠτοίμασε τὴν εἰσηγήσιν του διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

Ὁ κ. Σπυροπούλος ἐκφράζων τὴν λύπην του διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταβάλλῃ ἀπόψεις, δηλοῖ ὅτι ἐμμένει εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα.

Ὁ κ. Ζολώτας παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Ράλλης, Ἀγγελόπουλος καὶ Σεφεριάδης ἐξελέγησαν εἰσηγηταί, προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ ἔδρα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Βιζουκίδης προσθέτει ὅτι ἄλλοτε, κενῆς οὔσης τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου ἀνετέθη οὐχὶ εἰς καθηγητὴν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, ἀλλ' εἰς τὸν κ. Ράλλον, καθηγητὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου.

Τέλος ἡ Σχολὴ ἐμμένουσα εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ τῶν ἀναδειχθέντων εἰσηγητῶν, ὁρίζει ἡμέραν συζητήσεως περὶ τῶν ὑποψηφίων, εἰσηγουμένων τῶν Εἰσηγητῶν, συμφώνως τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος, τὴν 17ην Ἰανουαρίου προσεχοῦς ἔτους.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 64^Η

Ἐγένετο τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Ἡ. Κυριακοπούλου καὶ Δ. Σάντη.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Ζολώτας ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίαν περὶ τοῦ κ. Σεφεριάδου, ὅτι δηλαδὴ μετέσχεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς κρίσιν τῶν ὑποψηφίων τῆς κενῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν,

λέγει ὅτι τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἔκαμεν ἕξ ἐσφαλμένης πληροφορίας καὶ ὅτι τὸ ὄρθον εἶναι, ὅτι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἦσαν οἱ κ. κ. Ράλλης, Ἀγγελόπουλος καὶ Λιβαδάς.

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Κοσμήτορος ὅτι ὁ ὑποψήφιος τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου κ. Χ. Τζωρτζόπουλος, κληθεὶς συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας νὰ ὑποβάλλῃ τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα, ὑπέβαλε πιστοποιητικὸν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐμφαίνον ὅτι ἀνηγορεύθη διδάκτωρ, ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου, καθ' ὅσον ἡ ἐκτύπωσις τούτου δὲν ἐπετεύχθη μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας. Ἐλπίζει δὲ ἐν καιρῷ νὰ παρουσιάσῃ καὶ τὸ πρωτότυπον.

Κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης ἡ Σχολὴ θεωρεῖ τὸν ὑποψήφιον τοῦτον ἐν τάξει.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκειται ἡ ἀπὸ 24ης Δεκεμβρίου π. ἔ. αἴτησις τοῦ κ. Ἡλ. Λαγάκου, δι' ἧς οὗτος ἀναφερόμενος εἰς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ἡ ὑποψηφιότης του εἰς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου δὲν ἐγένετο δεκτὴ, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οἱ ὑποβληθέντες τίτλοι σπουδῶν του τυγχάνουσι τίτλοι ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς καὶ συνεπῶς ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. 3341, προσθέτει δ' ὅτι, ἐὰν δὲν συμφωνῇ ἡ Σχολὴ πρὸς τὴν ἄποψιν του ταύτην, πάλιν δὲν θὰ ἔπρεπε ν' ἀποκλεισθῇ ἡ ὑποψηφιότης του, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 3 παραγράφων τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», προκύπτει ὅτι καὶ μὴ κεκτημένοι τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα διπλώματα, γίνονται δεκτοὶ πρὸς κρίσιν, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι διὰ τούτους ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν ψηφοφορίαν πλειοψηφία δύο τρίτων, ἀντὶ τῆς ἀπολύτου, ἥτις ὀρίζεται διὰ τοὺς κεκτημένους τὰ νόμιμα διπλώματα. Καταλήγων παρακαλεῖ ὅπως, ἐν ἡ περιπτώσει τὰ ἀνωτέρω εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, συμφώνως τῇ ὁποίᾳ ἀπεκλείσθη τῆς κρίσεως, ἀποσταλῇ εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ὑπομνησκει ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς διαδικασίας τῆς πληρώσεως ἔδρας ἀπεκλείσθη ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Γαληνοῦ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 11ης Νοεμβρίου 1929, προκειμένης τῆς πληρώσεως τῆς ἔδρας τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ παρακαλεῖ τὴν Σχολὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης αἰτήσεως, ἂν δηλαδὴ ἡ Σχολὴ ἠδύνατο νὰ ἀποκλείσῃ τὸν ὑποψήφιον ἐκ τῶν προτέρων.

Ὁ κ. Βιζουκίδης φρονῶν ὅτι τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 3341 προνοεῖ περὶ ὄλων τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, λειτουργουσῶν τε καὶ μὴ, λέγει ὅτι ἡ περίπτωσης τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, καθ' ἣν διορίζεται καθηγητὴς ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς, δὲν ἀφορᾷ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ἀλλ' εἰς Σχολάς, δι' αἷς δὲν ὑφίσταται διδακτορικὸν δίπλωμα, φερ' εἰπεῖν τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται δεκτοὶ ὑποψήφιοι καὶ μὴ κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν φρονεῖ ὅτι ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖται νὰ κέκτηται ὑποψήφιος διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ὑποβάλλει εἶτα τὸ ἐρώτημα, ἂν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3341 εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει ἀποφασίσει νὰ γίνωσι δεκτοὶ ὡς ὑποψήφιοι μόνον οἱ κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος νομίζει ὅτι ἡ Σχολὴ ἔσφαλεν ἀποκλείσασα τὸν ὑποψήφιον καὶ ὅτι συμφώνως τῷ διατάγματι τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἔπρεπε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑποψηφιότης του καὶ νὰ μελετηθοῦν τὰ ἔργα του, κατὰ δὲ τὴν ψηφοφορίαν νὰ συγκεντρώσῃ τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος διαφωνῶν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Βιζουκίδου λεχθέντα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. 3341 διακρίσιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ τοῦ διπλώματος ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς, φρονεῖ ὅτι αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν Σχολήν, καὶ οὐχὶ εἰς διαφόρους Σχολάς καὶ ὅτι συνεπῶς καὶ διὰ τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν γίνονται δεκτοὶ ὑποψήφιοι κεκτημένοι δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς. Ἐν πάσῃ περιστάσει νομίζει, ὡς καὶ ὁ κ. Σπυρόπουλος, ὅτι παρὰ τὸν νόμον, ὃν δυστυχῶς ἠγνόει, ἀπεκλείσθη ὁ ὑποψήφιος τῆς κρίσεως, ὡς μὴ κεκτημένος διδακτορικὸν δίπλωμα, καὶ ὅτι ἔπρεπεν ἡ Σχολὴ συμφώνως τῷ Νόμῳ 3341 νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ὑποψηφιότητά του καὶ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ συγγράμματά αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ζολώτας συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀποψιν τοῦ κ. Βιζουκίδου.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος, ἂν πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ ὑποψήφιοι μὴ κεκτημένοι διπλώματα, ἀλλὰ συγγράψαντες ἐργασίας τινάς, ὁ κ. Σπυρόπουλος ἀπαντᾷ καταφατικῶς, φρονῶν ὅτι ἡ

μὴ τήρησις τῶν τύπων, οἷς προβλέπει ὁ Νόμος καὶ τὸ Διάταγμα, καθιστᾷ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς ἐσφαλμένην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπανελημμένην παρ' ἄλλων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» προβλεπομένου τύπου, καθ' ὃν «μετὰ μίαν ἐβδομάδα συνερχομένη ἐκ νέου (ἢ Σχολῆ) προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν», ὁ κ. Σπυροπούλος, εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος, ἀποφαίνεται ὅτι διὰ τῆς παραλείψεως τοῦ τύπου τούτου δὲν παραβιάζεται ἡ οὐσία.

Ὁ κ. Ἐλευθεροπούλος ποιεῖται τὴν δήλωσιν ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ἀπαιτεῖται διδακτορικὸν δίπλωμα ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους, καθ' ὅσον πολλοὶ ἀναπτύσσονται καὶ προσφέρουν ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ ἔχουν λάβει διδακτορικὰ διπλώματα.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν θὰ ἔπρεπεν ἡ Σχολὴ νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ὑποψηφίου, τοῦ μὴ κεκτημένου διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι ἡ περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 7, καθ' ἣν διορίζονται καθηγηταὶ καὶ μὴ κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα, συμπεριελήφθη εἰς τὸ εἰρημένον ἄρθρον διὰ διακεκριμένης προσωπικότητος, ὧν ἡ ὑποψηφιότης γίνεται δεκτὴ, καίτοι στεροῦνται διδακτορικῶν διπλωμάτων, καθ' ὅσον παρουσιάζουσιν ἐργασίας σοβαράς. Ἐν περιπτώσει ὁμοῦ, καθ' ἣν ὁ ὑποψήφιος δὲν ἔχει ἐπιβληθῆ διὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὡς σπουδαία ἐπιστημονικὴ προσωπικότης, ὅπως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, νομίζει ὅτι ἡ Σχολὴ δύναται ν' ἀποκλείσῃ τὸν ὑποψήφιον, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ τοὺς Εἰσηγητὰς μὲ τὴν μελέτην τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Τέλος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου λεχθέντα ὡς πρὸς τὰ ἐν Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ κρατοῦντα, πληροφοροεῖ ὅτι ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ διὰ νὰ διορισθῆ τις καθηγητὴς ἀπαιτεῖται πάντως νὰ ἔχῃ διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Ἐλευθεροπούλος λέγει ὅτι ἀγνοῶν τὰ συγγράμματα τοῦ ὑποψηφίου κ. Λαγάκου, δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ ἀποκλεισμοῦ του.

Ὁ κ. Σπυροπούλος φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ εἰσήγησις καὶ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τοῦ κ. Λαγάκου, καθ' ὅσον οὗτος ἄνευ τῆς εἰσηγήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε ν' ἀποκλεισθῆ, οὔτε νὰ καταψηφισθῆ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος, διατί δὲν ἐμειοψήφισεν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ὑποψηφίου ἀπὸ τῆς κρίσεως,

ὁ κ. Σπυρόπουλος δηλοῖ ὅτι, ἀγνοῶν τὸν νόμον, εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἀποκλείονται τῆς κρίσεως οἱ μὴ κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Κυριακόπουλος φρονεῖ ὅτι, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7, καθ' ἣν διορίζονται καθηγηταὶ καὶ μὴ κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα, συμπεριελήφθη ἴσως ἐπὶ τῇ προβλέψει ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον ὑποψήφιοι κεκτημένοι διδακτορικὸν δίπλωμα διὰ νὰ καταλάβουν τὰς κενὰς ἔδρας τοῦ νεοροῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ κ. Σάντης φρονεῖ ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος διατάξεις εἰσήγησις πρὸς ἱκανοποίησιν ὑποψηφίων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀδιάφορον, ἂν ὁ ἀποκλεισμοὸς τοῦ ὑποψηφίου γίνῃ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἢ κατὰ τὴν συνεδρίαν τὴν ὁποίαν προβλέπει ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη τις ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὸ νόμιμον τῆς ἐνεργείας τῆς Σχολῆς. Νομίζει ὅθεν, ὅτι δύναται νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας καὶ ὁ κ. Λαγαῆς, οὐδεμίαν δὲ σημασίαν φρονεῖ ὅτι ἔχει τὸ γεγονός ὅτι δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὴν εἰσήγησιν.

Κατόπιν τῆς διαμειφθείσης συζητήσεως ἀποφασίζεται ὁμοφώνως ὅπως ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψήφιος συμπεριληφθῇ εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, συμφώνως πρὸς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3341, ἀνακοινωθῇ δὲ τοῦτο εἰς αὐτόν.

Μεθ' ὃ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ κ. Κοσμήτορος, ὅπως ἀρχίσῃ ἡ εἰσήγησις τῶν ἀναδειχθέντων εισηγητῶν, οἱ κ. κ. Ἐλευθερόπουλος καὶ Σπυρόπουλος παρακαλοῦν ὅπως ἀναβληθῇ αὕτη, διότι ἡ εἰσήγησις δέον νὰ περιλάβῃ καὶ τὸν ἄρτι γενόμενον δεκτὸν ὑποψήφιον καὶ διότι ἄνευ τούτου δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι διὰ τῆς προτάσεως τῆς ἀναβολῆς παραβιάζονται αἱ καθωρισμέναι ὑπὸ τοῦ πρώτου ἑδαφίου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος προθεσμῖαι, δηλοῖ δ' ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς παραβιάσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων.

Ὁ κ. Ζολώτας φρονεῖ ὅτι ἡ παραβίασις τῆς προθεσμίας διὰ τῆς ἀναβολῆς τῆς εἰσηγήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται πρὸς ὄφελος τρίτου, δὲν εἶναι λόγος ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς.

Τέλος προτάσει τῶν κ. κ. Κοσμήτορος καὶ Σάντη ἀποφασίζεται ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως ἡ εἰσήγησις καὶ νὰ συνεχισθῇ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν, προκειμένου νὰ περιλάβῃ καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὑποψηφίων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου ἀποχωρήσαντος, προκειμένου νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἐναρκτήριο μάθημα τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Κακριδῆ, ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἡ κάτωθι ἀποσταλεῖσα πρὸς τὴν Σχολὴν ἐκ Παρισίων εἰσήγησις τοῦ ἐκ τῶν Εἰσηγητῶν κ. Δένδια, ἀπουσιάζοντος ἐπ' ἀδεία.

***Πρὸς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.***

Εἰσήγησις τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ Μιχαὴλ Δένδια, ἀναδειχθέντος διὰ τῆς ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, ληφθείσης συνφωδᾷ τῶ ἄρθρω 6 ἑδαφίω 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», εἰσηγητοῦ πρὸς κρίσιν τῶν προσόντων τῶν ὑποβαλλόντων ὑποψηφιότητα εἰς τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, προκηρυχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ τῆς ἀπὸ 27ης Ὀκτωβρίου προκηρῦξεως αὐτῆς, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 30ῆς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1930.

Ὑποψήφιος εἰς τὴν τακτικὴν ἑδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου θεωρηθεὶς κατ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς ὡς κεκμημένος τὰ νόμιμα προσόντα, παρουσιάσθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομίμου προθεσμίας, μόνος ὁ κ. Χαράλαμπος Ν. Τζωρτζόπουλος.

Ὁ κ. Τζωρτζόπουλος πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, παρακολουθήσας ἐπὶ πενταετίαν μαθήματα Δικαίου ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Ἀιδελβέργης καὶ τοῦ Μονάχου, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1925, διωρίσθη δὲ ἐν τέλει καὶ ὑφηγητῆς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ αὐτῷ ἐκπαιδευτικῷ ἰδρύματι κατὰ τὸ 1928.

Αἱ ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Σχολῆς ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1) Πραγματεία «Περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ περὶ δολίας καὶ ἀμελοῦς αἰρέσεως ἐν τῷ Ποινικῷ Οὐσιαστικῷ Δικαίῳ». Ἐν τῇ ἐναισίμῳ ταύτῃ ἐπὶ διδακτορία διατριβῇ του, ὁ κ. Τζωρτζόπουλος ἐξετάζει τὰς διαφόρους περὶ τῆς ἐνοχῆς ἐξενεχθείσας θεωρίας, ὑποστηρίζων ἰδίαν, ὡς διατείνεται, θεωρίαν, τὴν τῆς

«αίρέσεως» και καταπολεμῶν ἰδιαιτέρως τὴν παρὰ τοῦ κ. Ἡλιοπούλου και πολλῶν ἄλλων ὑποστηριζομένην θεωρίαν τῆς βουλήσεως.

Ἡ μελέτη αὕτη, ἢ και καλυτέρα ἐξ ὅσων ὑποβάλλει ὁ ὑποψήφιος, μαρτυρεῖ καταφανῶς περὶ τῆς ἀξιεπαίνου τάσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς θεωρητικὰς ἐρεῦνας, περὶ τῆς ἰκανότητός του ὁμοίως νὰ χειρίζεται θέματα ἐπιστημονικὰ ἐκ τῶν δυσχερεστέρων, ἐπὶ πλέον δὲ και περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ εἰς τὴν διατύπωσιν δυσχερῶν εἰς ἐξωτερικεῦσιν ἐπιστημονικῶν ἰδεῶν, ἂν και δυστυχῶς, οὔτε τὸ συντακτικὸν ὕφος, οὔτε τὸ λεκτικὸν μέτρον, οὔτε αἱ παραστατικαὶ εἰκόνες, εἰς ἃς διὰ τὸ σαφέστερον ἀρέσκειται ὁ συγγραφεὺς, εἶναι τοῦλάχιστον ἄνευ ἐξαιρέσεως ἀξιαί μιμήσεως.

Ἐν τούτοις ἡ ἐνδιαφέρουσα αὕτη ἐπιστημονικὴ συμβολὴ παρουσιάζει τὸ μειονέκτημα ὅτι θεμελιώνεται και ὑψώνεται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς ἐπιστήμης και βιβλιογραφίας. Ὁ ἄλλως ἐμβριθῆς συγγραφεὺς φαίνεται ὡς νὰ πιστεύῃ, ὅτι τὰ θέματα ταῦτα δὲν ἀψηχόλησαν παρὰ τὴν Γερμανικὴν ἐπιστήμην και τοῦτο ἐνῶ γνωρίζει πόσον γενναίως συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, πλὴν ἄλλων, ἢ Γαλλικὴ και ἢ Ἰταλικὴ ἐπιστήμη. Ἡ συστηματικὴ οὕτως εἰπεῖν ἄγνοια ἐκ μέρους τοῦ συγγραφέως, τόσον τῆς Γαλλικῆς, ὅσον και τῆς ὄχι ὀλιγώτερον σπουδαίας και πλουσίας Ἰταλικῆς ποινικῆς ἐπιστήμης, εἶνε, φρονῶ, προκειμένου ἰδίως περὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ἐν ἐκ τῶν σοβαρῶν μειονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐμπεριστατωμένη ἐπιστημονικὴ ἐργασία θὰ ἠδύνατο νὰ παρουσιάσῃ. Τὰ προβλήματα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐξετάζονται σήμερον εἰς ὅλον τὸν κόσμον μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, εἶναι δὲ φυσικὸν αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀπόψεις μας νὰ ἐμφανίζονται, ἂν μὴ και νὰ εἶναι, μονομερεῖς, ὁσάκις στηριζόμεθα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γερμανικὴν βιβλιογραφίαν.

2) Σχόλια εἰς τὸν ἰσχύοντα Ἑλληνικὸν Ποινικὸν Νόμον εἰς τεύχη δύο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς και τοῦ σώματος, τὸ δὲ δευτέρον εἰς τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς. Ὁ συγγραφεὺς ἐπιχειρεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸ εἰδικὸν μέρος τοῦ πρὸ πολλοῦ παλαιωθέντος και συγχρονισμοῦ ἀνάγκην ἔχοντος Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀναφέρων παραλήλως τὰ ἐν Γερμανίᾳ κρατοῦντα, κυρίως τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Γερμανικοῦ ποινικοῦ νόμου και τῶν Γερμανικῶν σχεδίων. Δὲν πρόκειται φυσικὰ περὶ ἐπιστημονικῆς μονογραφίας, ἀλλὰ περὶ παρατηρήσεων, σχολίων, ἢ συγγραφῆ τῶν ὁποίων ὀφείλεται, ὡς ὁ ὑποψήφιος λέγει, «εἰς τὴν ἀνάγκην ἣν ἐδοκίμασεν ὅπως ἀντιδράσῃ (sic) κατὰ τῆς ἀπηρχαιωμένης νομολογίας τῶν ἑλληνικῶν ποινικῶν δικαστηρίων».

Εἰς τὰ σχόλια ταῦτα εὐρίσκει τις συχνὰ μακροσκελεῖς ἀναλύσεις ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου, προσωπικὰς ἀναμνήσεις τοῦ συγγραφέως, ἔκθεσιν νέων ἀπόψεων ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἐννοίας τῶν ἐγκλημάτων κλπ.

3) Ὁ αἰτιώδης σύνδεσμος ἐν τῷ Ποινικῷ Δικαίῳ. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀποτελεῖ οἰονεὶ συνέχειαν τῆς περὶ τῆς ἐνοχῆς πραγματείας τοῦ συγγραφέως. Ἀφοῦ ἐν τῷ περὶ τῆς ἐνοχῆς ὑπομνήματι ἐπραγματεύθη περὶ τῆς imputatio juris, ἐν τῇ περὶ αἰτιώδους συνδέσμου μελέτῃ, ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴν imputatio facti. Καὶ ἡ μελέτη αὕτη, ἐνθα κατὰ κόρον ἀναπτύσσονται αἱ γνώμαι τῶν Γερμανῶν συγγραφέων, παρουσιάζει τὸ στερεότυπον χαρακτηριστικὸν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Τζωρτζοπούλου, ἀδιαφοροῦντος διὰ τὴν ποινικολογικὴν ἐπιστήμην τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας (πρβ. σελ. 7, ὑποσημ. ἐνθα ἡ χρησιμοποιοηθεῖσα βιβλιογραφία), καὶ οἰασδήποτε ἄλλης χώρας.

4) Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος. Ἀ' Τετελεσμένον ἐγκλημα καὶ ἀπόπειρα' ὁ ὑποψήφιος ἀσχολεῖται μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ μὲ τὴν σπουδαιότητῃν περὶ τῆς ἀποπείρας διδασκαλίαν, σχετικῶς μὲ τὴν ὁποίαν «προσφέρει», ὡς λέγει, ἐρμηνείαν τῶν ἄρθρων 46 μέχρι 55 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀποκλίνοσαν τῆς ἐρμηνείας τοῦ Κωστῆ καὶ τοῦ Ἡλιοπούλου.

Καὶ ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τῇ βάσει Γερμανικῶν βοηθημάτων, καίτοι δ' ὁ ὑποψήφιος, κατανοῶν προφανῶς τὸ ἀνεπαρκές τῆς βιβλιογραφικῆς του πανοπλίας, ὑπισχνεῖται ἐν τῷ προλόγῳ (σ. 1) ὅτι θὰ δώσῃ «σαφῆ καὶ ἀκριβῆ εἰκόνα τῶν ἐν Ἑλλάδι, Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ κρατούντων, ἐν τούτοις, ὀλίγας μόνον γραμμὰς κατωτέρω, ὁμολογεῖ ὅτι ἐκ τῶν Γάλλων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν πεπαιωμένην ἐργασίαν τοῦ Vidal (ἔκδ. Magnol) καὶ τὴν ἰβ' ἔκδοσιν τοῦ Roux, «εἶχε δὲ πρὸ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Γερμανικὴν Φιλολογίαν (sic) τοῦ θέματος ἐφ' ἧς καὶ ἐστηρίχθη». Καὶ ὅμως προκειμένου περὶ ἐργασίας περατωθείσης κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1929, ὁ συγγραφεὺς θὰ ἠδύνατο, φρονῶ νὰ χρησιμοποιοῖσῃ καὶ ἄλλα πλὴν τῶν εἰς Γερμανικὴν γλῶσσαν γεγραμμένων βοηθημάτων.

5) Ἐνοχὴ - Ἀπόπειρα - Συμμετοχὴ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Πρόκειται περὶ διαλέξεως γενομένης παρὰ τοῦ ὑποψηφίου τὴν 27ην Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ οὗτος, διαφωνῶν καὶ ἀντικρούων ἀντιστοίχους διατάξεις τοῦ σχεδίου Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ὑποστηρίζει τὰς εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀναθεωρηθείσας μελέτας του ἐπιτιθεμένας ἀπόψεις, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐνοχὴν, ἀπόπειραν καὶ τὴν συμμετοχὴν.

6) Ἡ ποινὴ κατὰ Πλάτωνα (Ἀρχαίου Φιλοσοφίας

καὶ Θεωρίας τῶν Ἐπιστημῶν I 421 ἐξ.). Στρωζόμενος κυρίως εἰς τὰ ἔργα τοῦ Πλάτωνος καὶ δὴ τὸν Θεαίτητον, τὸν Φίληβον, τὸν Γοργίαν καὶ τὴν Πολιτείαν, ὁ συγγραφεὺς πειροῖται νὰ ἀνασκευάσῃ τὴν εὐρύτατα διαδεδομένην πλάνην περὶ τῆς ποινῆς κατὰ Πλάτωνα, καταπολεμῶν οὕτω τοὺς ἐκπροσώπους τῶν «σχετικῶν» θεωριῶν, οἷτινες ἐπικαλοῦνται τὸν Ἀθηναῖον Φιλόσοφον ὡς τὸν «γενούστην» αὐτῶν. Καίτοι συνοπτικῆ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς εὐρύτητος τοῦ θέματος, ἡ ἔρευνα αὕτη ἐγένετο κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν καίτοι τὰ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα θὰ ἦτο εὐκτέον νὰ ἀνεπτύσσοντο περισσότερο.

Ταῦτα ἐν γενικοτάταις γραμμαῖς περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ ὑποψηφίου. Λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὴν ὅλην συγγραφικὴν δρασίαν τοῦ κ. Γζωρτζοπούλου, δὲν δύναται ἢ εὐχαρίστως νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι κέκτηται οὗτος τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα ἐφόδια, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προάγων τὰς γνώσεις αὐτοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ προαγάγῃ σπουδαίως τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Οὐ μόνον ζῆλον ἐπαινετὸν περὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ ἀσχολίας δεικνύει, ἀλλὰ καὶ ἰδίας ἀντιλήψεις καὶ σκέψεις ἀξίας πολλάκις τῆς δεούσης προσοχῆς, διατυπώνει δεόντως, καὶ ἐπιστημονικῶς ἀναπτύσσει καὶ τὴν ἀρμόζουσαν εἰς ἀκαδημαϊκὸν διδάσκαλον νομικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν κέκτηται. Ὅ,τι ἀτυχῶς παρατηροῦμεν τὸ μειονεκτικὸν παρ' αὐτῷ, εἶναι ἡ ἔλλειψις τάσεως πρὸς τὴν συγκριτικὴν ἔρευναν τῶν ζητημάτων, τόσον συνεχῶς προαγομένην καὶ ἐν τιμῇ διατελοῦσαν σήμερον καὶ λυσιτελῆ ἀποδεικνυομένην, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ ἀπ' ἐκείνης ἀπορρέουσα μονομέρεια, τὴν ὁποίαν δεικνύει ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ βοηθήματα (documentation), τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖται, περιοριζόμενος πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γερμανικὴν βιβλιογραφίαν καὶ μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ἢ σπανιώτατα τὴν Γαλλικὴν, οὐδὲ ἀπαξ δὲ τὴν Ἰταλικὴν ἢ ἄλλην τινὰ σχετικὴν βιβλιογραφίαν. Ἐν τούτοις, ἡ ἐν Ἰταλίᾳ περὶ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον ἐπιστημονικὴ κίνησις, περὶ τῆς ὁποίας ἀρκετὰ ὀπωσδήποτε σαφῆ εἰκόνα δίδει ἡ σχετικὴ μελέτη τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γιωτοπούλου, ὥφειλε νὰ προσελκύσῃ σύντονον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἄλλως φιλέργου καὶ φιλοτίμου συγγραφέως. Λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὸν ζῆλον, τὴν ἐργατικότητα καὶ ἐπιστημονικὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἡμετέρου ὑποψηφίου, ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι ταχέως θὰ δυνηθῇ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὰς μελέτας αὐτοῦ, ἐγκύπτων εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ὡς τοῦτο διεμορφώθη ἢ ἐξελίσσειται καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, πλὴν τῆς Γερμανίας, καθιστάμενος οὕτω χρησιμώτατος καὶ παρ' ἡμῖν, ὅπου ἡ συγκριτικὴ μελέτη καὶ ἔρευνα

τῶν προβλημάτων τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἶναι ἀναγκαῖα προϋπόθεσις μιᾶς ἐπιτυχοῦς διαορθμίσεως τῆς παρ' ἡμῖν Ποινικῆς Νομοθεσίας.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω. αὐστηρῶς καὶ ἀκαδημεικῶς κρίνων παρὰ τὴν ἄλλως ἀναγνωρισθεῖσαν ἐπιμέλειαν τοῦ ὑποψηφίου δὲν κρίνω τοῦτον τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Λαμβάνων ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν, πλὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, καὶ τὸ γεγονός τῆς εὐδοκίμου ἐν Ἀθήναις διδασκαλίας του ὡς ὑφηγητοῦ, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Σχολή, ὅπως ἀνατεθῇ εἰς δεόντως κατηρτισμένον ἐπιστήμονα ἢ διδασκαλίαν τοῦ σπουδαίου μαθήματος τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶ εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ὅπως προταθῇ ὁ ὑποψήφιος ὡς ἔκτακτος ἐπικουρικός καθηγητής, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἔδαφ. 2 τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος, ἰδρυομένης διὰ ταυτοχρόνου ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, προσωρινῶς καὶ διὰ μίαν τριετίαν.

Ἐν Παρισίοις, τῇ 9ῃ Ἰανουαρίου 1931

Ὁ Εἰσηγητής

Μιχαὴλ Α. Λένδιας

τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

Μεθ' ὃ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν ἕτερον τῶν Εἰσηγητῶν κ. Σπυροπόλου, εἰσηγούμενον τὰ ἑξῆς· «Ἐπιμένω εἰς τὴν ἀποφίν μου ὅτι τὸ μάθημά μου δὲν εἶναι τὸ συναφέστερον, ἐκ τῶν ἤδη ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῇ Σχολῇ, πρὸς τὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ἐπιθυμῶ μάλιστα νὰ προσθέσω, ἀντιθέτως πρὸς ὅσα εἶπεν ὁ συνάδελφος κ. Ζολώτας εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Σχολῆς, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζω ὡς ἀνακριβῆ, ὅτι δὲν ἐξελέγη κατὰ τὴν διαδικασίαν πρὸς πλήρωσιν τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ὡς εἰσηγητῆς ἐν τῷ Ἀθήνησι Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Σεφεριάδης, ὅστις κατέχει τὴν ἰδίαν μετ' ἐμοῦ ἔδραν ἐν αὐτῷ. Πάντως διὰ νὰ μὴ ἀποβῇ πρὸς ζημίαν τοῦ ὑποψηφίου ἡ ἐπιμονὴ τῶν συναδέλφων, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀποκλειστικῶς, ἀνέγνωσα τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου. Μὴ ὄν, οὔτε κατὰ τύπους, οὔδὲ κατ' οὐσίαν ἀρμόδιος πρὸς τοῦτο, δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω ὑπευθύνως οὐδεμίαν γνώμην ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τῶν υποβληθεισῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου. Τοῦτο εἶναι ἄλλως τε ἀδύνατον δι' ἐπιστήμονα, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδικὸς εἰς τὰς σχέσεις τῶν Κρατῶν καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐφοίτησεν εἰς Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ποινικὸν Δίκαιον.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἔργων τοῦ ὑποψηφίου ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ κ. Τζωρτζόπουλος κέκτηται γενικὴν νομικὴν μόρφωσιν, παρετήρησα δὲ ὅτι αἱ ἐν αὐτοῖς ἐκτιθέμεναι σκέψεις τοῦ συγγραφέως εὐρίσκονται ἐν λογικῷ εἰρημῷ.

Ἄλλὰ ὁ εἰσηγητὴς δὲν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὰ τοῦ ὑποψηφίου ἀπ' αὐτῆς μόνον τῆς ἀπόψεως.

Δυστυχῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ἕαν, ὡς ἀπαιτεῖται, αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. ὑποψηφίου προάγουν τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, δηλαδή, ἂν πρόκειται περὶ πρωτοτύπων ἐργασιῶν ἢ ἕαν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀποδίδῃ ἀπλῶς τὰς γνώμας ἄλλων Εὐρωπαϊῶν συγγραφέων κ.λ.π.

Διὰ τὸν ὡς ἄνω λόγον, ἕαν ἐπρόκειτο περὶ περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς ὑποψηφίων, δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ κάμω οὐδεμίαν πρότασιν φοβούμενος μήπως ἀδικήσω τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ ἑνὸς μόνον ὑποψηφίου, δηλώνω ὅτι προσωπικῶς εἶμαι διατεθειμένος νὰ ψηφίσω ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἤχθην κατόπιν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας εἶχον μετ' ἄλλων ἐπιστημόνων κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς Ἀθήνας παραμονὴν μου. Ἐπίσης συνετέλεσεν εἰς τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεώς μου καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἐπροτάθη ἄλλοτε ὑπὸ καθηγητῶν τοῦ Ἀθῆνῃσι Πανεπιστημίου ὡς ἔκτακτος καθηγητῆς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν αὐτῷ.

Οὐδεμίαν περαιοτέρω δύναμαι νὰ ἀναλάβω εὐθύνην διὰ τὴν ψηφόν μου.

Ἐπίσης δὲν παραλείπω νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐκ τῆς προσωπικῆς μου μετὰ τοῦ ὑποψηφίου συναφείας, ἐσημάτισα τὴν ἀντίληψιν ὅτι πρόκειται περὶ σοβαροῦ ἐπιστήμονος. Ἔχω δὲ πληροφορίας ὅτι κέκτηται ἀξιόλογον διδακτικὴν ἱκανότητα».

Καταλήγων ὁ κ. Σπυροπούλος λέγει· «Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη, ἣν ἐσημάτισα ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀναγνώσεως τῶν συγγραμμάτων τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου. Τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Δένδια δὲν ἠμποροῦσα νὰ γνωρίζω, διότι ἔλειπεν οὗτος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τώρα μόλις τὴν ἤκουσα. Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπω ὅτι ὁ κ. Δένδιας λέγει πολλὰ καλὰ περὶ τοῦ ὑποψηφίου· βέβαια γεννᾶται ἐν ταύτῳ ἕνα σοβαρὸν ζήτημα, τὸ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἐτέρου ὑποψηφίου κ. Ἡ. Λαγάκου. Πρὸς στιγμὴν δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν, ὅποτε πρόκειται κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 6 παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνωτέρω διατάγματος νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις.»

Ὁ κ. Ζολώτας ἀναφερόμενος εἰς τὸ σημεῖον τῆς εἰσηγήσεως τοῦ

κ. Σπυροπούλου, κατὰ τὸ ὁποῖον φέρεται ἀνακριβῶς ὑποστηρίζας ὅτι ὁ κ. Σεφεριάδης συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν εἰσηγητῶν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ καταλλήλου ὑποψηφίου διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διότι ὁ κ. Σπυρόπουλος ὑποστηρίζει τοῦτο, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὴν ῥητὴν δῆλωσίν του ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν δὲν συμμετέσχεν ὁ κ. Σεφεριάδης, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Λιβαδάς.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι ἤκουσε μετ' εὐχαριστήσεως τὰς εἰσηγήσεις, διότι τὰ ἐν αὐταῖς λεγόμενα συμπίπτουσι πρὸς τὰς κρίσεις, εἰς ἃς καὶ αὐτὸς κατέληξεν ἐξ ἐπισταμένης ἀναγνώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Τζωρτζοπούλου. Ὁ κ. Τζωρτζόπουλος, προσθέτει, εἶναι ἐπιστήμων ἔχων ἀριτίαν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ εἰδικότητα εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην. Λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐνδοιασμῶν, οὓς διετύπωσεν εισηγούμενος ὁ συνάδελφός του κ. Σπυρόπουλος, ἐνδοιασμῶν δικαίων ἀλλὰ καὶ δεικνυόντων τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν, ἣν ἀποδίδει ὁ κ. συνάδελφος εἰς τὸ εὐσυνείδητον τῆς κρίσεως τῶν εἰσηγητῶν, δύναται, λέγει, νὰ συντελέσῃ ἴσως πρὸς ἄρσιν τῶν ἐνδοιασμῶν τούτων, ὡς ἀσχοληθεῖς ποτε ἰδιαιτέρως περὶ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον, διαβεβαιῶν ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Τζωρτζοπούλου ὄντως εἶναι ἐν πολλοῖς πρωτότυποι, προάγουσαι τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης. Ὁμολογεῖ ὅμως ὅτι σήμερον, ὅτε τόσῃν ἔκτασιν λαμβάνουσιν αἱ συγκριτικαὶ ἔρευναι εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης, εὗρίσκει λίαν ὀρθῶς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἑτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Δένδια, περὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ κ. Τζωρτζόπουλος ἐλάχιστα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν μὴ Γερμανικὴν ἐπιστημονικὴν βιβλιογραφίαν καὶ δὴ καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖον εἴπερ τις καὶ ἄλλος κλάδος τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας, προήχθη ὑπερβαλόντως εἰς τὰς λατινικὰς χώρας. Τοῦτο εἶναι βεβαίως μειονέκτημα, κατὰ τὴν γνώμην, ἣν διατυποῖ καὶ ὁ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν, ἀλλ' οὐχ ἦττον τὸ μειονέκτημα τοῦτο δὲν εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιδράσῃ, κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, διότι εἶναι μειονέκτημα εὐκόλως θεραπεύσιμον ἐν τῷ μέλλοντι. Δὲν θὰ εἶχε, λέγει, ἐνδοιασμὸν κατὰ ταῦτα νὰ συστήσῃ τὸν κ. Τζωρτζόπουλον διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον εἶναι ἤδη ἐγνωσμένη ἢ εὐδόκιμος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν διδασκαλία του καὶ καθ' ὅσον ἐπίσης εἶναι γνωστόν, ὡς ἀνέφερον εισηγούμενος ὁ συνάδελφός του κ. Σπυρόπουλος, ὅτι εἶχε προταθῆ πρὸ τριετίας ὡς ἑκτακτος καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ὑπὸ πλειόνων συναδέλφων διὰ τὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, αἱ δὲ ὑπὸ τῶν τότε

εἰσηγητῶν διατυπώθεισαι ἐπιθρίσεις ἀνεσχευάσθησαν ἐν τῷ μεταξύ ἐν πολλοῖς ὑπὸ κ. Τζωρτζοπούλου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ διαρροεῦσαν ἔκτοτε διάστημα συνέγραψε καὶ ἔδημοσίευσε καὶ ἄλλας ἐπιστημονικὰς πραγματείας.

Καταλήγων λέγει ὅτι ἐπιφυλάσσεται οὐχ ἦττον νὰ ἐκφράσῃ ὀριστικὴν γνώμην εἰς προσεχῆ συνεδρίαν τῆς Σχολῆς, ἀφ' οὗ ἀναγνώσῃ καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποψηφίων κ. Ἡ. Λαγάκου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποφασίζεται ὅπως διακοπῇ ἡ συζήτησις καὶ συνεχισθῇ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρου διατάγματος τὴν προσεχῆ Τετάρτην 21ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 4ην μ. μ., ὅτε θὰ παρίστανται καὶ τὰ δύο ἀπόντα μέλη τῆς Σχολῆς, οἱ κ. κ. Ἐλευθερόπουλος καὶ Δένδιας.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 65^H

Ἐγένετο τὴν 21ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια, Ἡ. Κυριακοπούλου καὶ Δ. Σάντη.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, συνεχίζεται ἡ συζήτησις περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος λέγει ὅτι ἀκούσας ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν τὴν γνώμην τοῦ κ. Βιζουκίδου περὶ τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου, ἐξεπλάγη διότι κατὰ τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀνάδειξις τῶν εἰσηγητῶν, ὁ κ. Βιζουκίδης ἐπέμενε νὰ μὴ ἀναδειχθῇ τοιοῦτος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενον μάθημα εἶναι ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν, ὑπεχρεώθη δ' ἕνεκα τούτου ν' ἀναλάβῃ τὴν εἰσήγησιν ὁ κ. Σπυρόπουλος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον καὶ ἀγνοεῖ τοῦτο. Τὸ γεγο-

νός, συνεχίζει, ὅτι ὁ κ. Ἀντιπρύτανις ἀποφεύγει τὴν εἰσήγησιν εἰς τὴν σχετικὴν συνεδρίαν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν εἰσηγεῖται μέχρι τοῦ σημείου νὰ συστήσῃ τὸν μόνον ὑποψήφιον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν, δημιουργεῖ ἀνυπόφορον κατάστασιν. Εἰπὼν ὁ κ. Ἀντιπρύτανις, λέγει, ὅτι δὲν εἶναι τὸ μάθημά του συναφὲς πρὸς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν, ἀπέδειξε διὰ τῆς εἰσηγήσεώς του ὅτι εἶναι συναφέστερον ἀπὸ τὸ τοῦ κ. Σπυροπούλου. Καὶ ἐν ᾧ εἰς τὴν εἰσηγήσιν του, λέγει, ὑποστηρίζει ὁ κ. Βιζουκίδης, ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου ἔχουν πρωτοτύπους ἰδέας, ἢ διαπίστωσις τῶν ὁποίων δεικνύει εἰδικότητα, ὑποχρεώνει νὰ ἀνατεθῇ ἢ εἰσηγήσῃ εἰς ἄνθρωπον, καθ' ἃ ὡς ὁμολογίαν τοῦ κ. Σπυροπούλου ἐξάγει ἐκ τῆς ἐκθέσεως, ἀναρμόδιον ὡς πρὸς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν, λέγει ὅτι εὐθυνόμενος οὐχὶ διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ψήφον του, ἐδικαιολόγησε ταύτην στηριζόμενος οὐχὶ εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ ἀναδειχθέντος εἰσηγητοῦ, ἀλλὰ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οὗτος διδάσκει τὸ συγγενέστερον μάθημα συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος δευτερολογῶν, ἐπαναλαμβάνει ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Ἀντιπρυτάνεως νὰ ἀναλάβῃ τὴν εἰσηγήσιν καὶ τῆς ἀναθέσεως ταύτης εἰς ἄλλον, ἐν ᾧ τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν ἦτο οὗτος ὁ εἰδικώτερος, προδίδει ὅτι γίνονται ἐνέργειαι παρασκηνιακαί. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βιζουκίδου ἐκτεθεῖσαν γνώμην του περὶ τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου, λέγει ὅτι διαφωνεῖ. Ἐκ τῶν τριῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, λέγει, ὁ ἐνακτῆριος λόγος του εἶναι πομφόλυξ, οὐδ' ἐλάχιστον περιεχόμενον ἔχων· αἱ ἕτεροι δὲ δύο ἐργασίαι του εἶναι εἰσηγήσεις, περιέχουσαι τὰς γνώμας διαφόρων. Πλείστα δ' ὅσα παραπομπὰι παρενείρονται εἰς τὴν περὶ ἐνοχῆς ἐργασίαν του, ἢ ὅποια ὑπεβλήθη καὶ ἐνεκρίθη διὰ τὴν ἐπὶ διδακτορικῆ δοκιμασίαν του. Φρονεῖ ὅθεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ὑποψήφιος εἶναι ἱκανὸς μόνον δι' ἕκτακτον ἐπικουρικὴν ἔδραν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐλευθεροπούλου λεχθέντα, λέγει ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξεπλάγη διότι ἀνεδείχθη ὁ κ. Σπυροπούλος εἰσηγητής, ἀλλὰ μόνον διότι ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπεκάλεσε τὸν κ. Σπυροπούλον ἀναρμόδιον, ἐν ᾧ αὐτὸς θεωρεῖ τὸν κ. Σπυροπούλον ἀρμόδιον, δεδομένου ὅτι τὸ Ποινικὸν Δίκαιον εἶναι κλάδος τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ ἐπομένως ἡ ἔδρα τοῦ κ. Σπυροπούλου εἶναι συγγενεστέρα τῆς ἰδικῆς του κατὰ τὸν νόμον. Παρακολουθῶν τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον καὶ εἰς τὰς ἐν τῇ Συγκλήτῳ συζητήσεις, συνεχίζει, δὲν ἀπορεῖ διὰ τὰς γνώμας, τὰς ὁποίας ἐκφράζει

σήμερον, τοσούτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἤκουσεν αὐτὸν πολλάκις νὰ ἀποκαλῆ τὰ διατάγματα περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοὺς κειμένους νόμους ἡλιθίους. Ἀναφερόμενος τέλος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς συνεδρίας, καθ' ἣν ἀνεδείχθη εἰσηγητὴς ὁ κ. Σπυρόπουλος, λέγει ὅτι δὲν εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει (ὁ κ. Βιζουκίδης) εἰδικότητα εἰς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον· ὁμολογεῖ τοῦναντίον ὅτι ἔχει εἰδικώτερον ἀσχοληθῆ εἰς αὐτό, ἀλλ' ἠρνήθη τὴν εἰσήγησιν, διότι τὸ διάταγμα ὀρίζει ὅτι ἀναδεικνύεται εἰσηγητὴς ὁ ἐκ τῶν διδασκόντων τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μᾶθημα καὶ οὐχὶ ὁ ἐκ τῶν εἰδικωτέρων καθηγητῶν.

Ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας τῆς Σχολῆς περὶ ἀποδοχῆς τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Λαγάκου παρακαλεῖ τὴν Σχολὴν νὰ ἐγκρίνῃ νέαν προθεσίαν, δεκαήμερον τοῦλάχιστον, διὰ τὴν μελέτην τῶν ἔργασιῶν του.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐνδοιασμούς, οὓς ἐξέφρασεν εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παραβίασιν τῶν προθεσιῶν, ἐρωτᾷ τὴν Σχολὴν ἂν ἀναλαμβάνῃ τὴν εὐθύνην τῆς παραβιάσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὑπομνησκει τὸ ἄρθρον 8 ἐδάφιον 2 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», καθ' ὃ δύναται ὁ κ. Ὑπουργὸς ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἔνεκα μὴ τηρήσεως τῶν προθεσιῶν τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ κ. Κυριακόπουλος φρονεῖ ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, στηριζόμενος εἰς τὸ γεγονός τῆς παραβιάσεως τῆς προθεσμίας, δεδομένου ὅτι τοῦτο δὲν στρέφεται ἐναντίον του.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι αὐτοδικαίως ὁ κ. Ὑπουργός, χωρὶς ν' ἀναφερθῆ τις ἐκ τῶν ὑποψηφίων, δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι θὰ δυνηθῆ ὁ κ. Δένδιας, προκειμένου περὶ ἑνὸς μόνου ὑποψηφίου, νὰ ὑποβάλλῃ τὴν νενομισμένην εἰσήγησιν εἰς τὰς ἑξ ἡμέρας, αἵτινες ὑπολείπονται μέχρι τῆς 27ης τρέχοντος μηνὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δεκαήμερου προθεσμίας, ἣν τάσσει τὸ διάταγμα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως, εἰσηγουμένων τῶν εἰσηγητῶν, μέχρι τῆς ψηφοφορίας, δεδομένου ὅτι ἡ ὅλη προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς εἰσηγήσεως ὀρίζεται κατὰ τὸ διάταγμα εἰς δεκαπέντε ἕως τριάκοντα ἡμέρας ἐπὶ τῇ προβλέψει ὅτι οἱ πρὸς κρίσιν ὑποψήφιοι εἶναι ἐνίοτε καὶ πλείονες τῶν πέντε.

Ὁ κ. Δένδιας λέγει ὅτι εἶναι τελείως ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ δεχθῆ νὰ ἐτοιμάσῃ εἰς ἑξ ἡμέρας τὴν εἰσήγησιν, ἐμμένει δὲ εἰς τὴν

αίτηθεῖσαν δεκαήμερον προθεσίαν, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ἡ Σχολὴ εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ χορηγήσῃ ταύτην, δέχεται ν' ἀνατεθῇ ἡ εἰσήγησις εἰς ἄλλον εἰσηγητὴν.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ, φρονῶν ὅτι τὸ διάταγμα ἐπιτρέπει τὴν ἀνάθεσιν τῆς εἰσηγήσεως εἰς ἄλλον εἰσηγητὴν, παρακαλεῖ τὴν Σχολὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην αὐτῆς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν χορήγησιν τῆς αἰτουμένης δεκαήμερου προθεσμίας, συνελπῶς δὲ καὶ τῆς παραβιάσεως τῶν προθεσμιῶν, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Δένδιας ἐμμένει εἰς τὴν ἀποψίν του.

Οἱ κ. κ. Βιζουκίδης καὶ Σπυρόπουλος λέγουσιν ὅτι κατ' ἀρχὴν εἶναι ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν· ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ κ. Δένδιας ἔχει ἀνάγκην τῆς δεκαήμερου προθεσμίας, δέχονται τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας τοῦ διατάγματος.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος προσέτι λέγει ὅτι τὴν παραβίασιν τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν θεωρεῖ λόγον ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν εἰσηγητῶν.

Ὁ κ. Ζολώτας λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνατεθῇ εἰς ἄλλον εἰσηγητὴν, ὁ ὁποῖος νὰ ἀναλάβῃ νὰ παρουσιάσῃ τὴν εἰσήγησιν εἰς ἕξ ἡμέρας, συμφωνεῖ εἰς τὴν παραβίασιν τῆς προθεσμίας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ μειοψηφῶν δὲν συμφωνεῖ εἰς τὴν παραβίασιν τῆς προθεσμίας.

Δεδομένου ὅτι διὰ ψήφων πέντε ἐπὶ ἕξ ψηφισάντων, ἡ Σχολὴ ἐδέχθη τὴν παραβίασιν τῆς προθεσμίας, ἀποφασίζεται ὅπως συμφῶνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, συνέληθῃ ἡ Σχολὴ τὴν 31ν Ἰανουαρίου ἡμέραν Σάββατον, ἵνα συνεχισθῇ ἡ συζήτησις περὶ τῶν ὑποψηφίων συμφῶνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 « περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας κλπ. τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ».

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 66^Η

Ἐγένετο τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ε. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας τῆς Σχολῆς καὶ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» συνεχίζεται ἡ συζήτησις περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδασκικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ἐν πρώτοις ἀναγινώσκειται τὸ ἀπὸ 29ης λήγοντος μηνὸς συμπληρωματικὸν ὑπόμνημα τοῦ ὑποψηφίου κ. Ἡ. Λαγάκου περιέχον ἀποσπάσματα κρίσεων ἐπιστημόνων ἐπὶ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ «La défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et de l'adolescence coupable».

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινεῖ ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, παρὰ τὴν ρητὴν παράκλησιν τοῦ ὑποψηφίου, δὲν ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς εἰσηγητὰς πρὸ τῆς παρουσίας συνεδρίας, καθόσον μόλις σήμερον ἐλήφθη, συγχρόνως μὲ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Δένδια περὶ τοῦ ἀνωτέρω ὑποψηφίου, ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐγγράφως, διότι οὗτος, λόγῳ ἀσθενείας, ὡς ἐδήλωσε, δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παροῦσαν συνεδρίαν. Ἡ εἰσήγησις αὕτη ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ἔχουσα ὡς ἔπεται.

Πρὸς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Εἰσήγησις περὶ τῶν ἔργων καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ Ἡλία Λαγάκου, ὑποψηφίου εἰς τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἀποφηναμένης ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1931 ὅτι ἔδει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἀξίας καὶ αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποβαλόντων ὑποψηφιότητα εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου κ. Ἡ Λαγᾶκος, ὠρίσθη παρὰ τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 21ης λήγοντος μηνὸς εἰσηγητὴς καὶ διὰ τὸν ἐν λόγῳ ὑποψήφιον.

Σπουδαί· Λαβὼν τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1921 μετέβη ὁ κ. Λαγᾶκος κατὰ τὸ 1927 εἰς Γαλλίαν, ἔνθα παρηκολούθησε μαθήματα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τυχὼν κατὰ τὸ 1929 ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ Παρισίων καὶ τοῦ εἰδικοῦ διπλώματος, καὶ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ προσηρημένῳ εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Ἰνστιτούτῳ Ἐγκληματολογίας. Παρακολούθησας τὰ ἐν αὐτῷ διδασκόμενα μαθήματα ἔτυχε κατὰ Ἰούλιον 1928 τῶν εἰδικῶν διπλωμάτων Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Σωφρονιστικῆς Ἐπιστήμης.

Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι. Πλὴν μελέτης δακτυλογραφημένης φερούσης τὸν τίτλον «Établissements pénitentiaires pour mineurs», ὑποβληθείσης ὡς mémoire εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Ἐγκληματολογίας καὶ τὴν ὁποίαν ὡς μὴ ἔντυπον ἀδυνατῶ συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὁ ὑποψήφιος κ. Λαγᾶκος ὑπέβαλε τὰς ἑξῆς ἐργασίας·

1) L'organisation en Grèce du travail «à l'aperto» des détenus au 1er Congrès International de Droit Pénal, Bruxelles (26-29 Juillet 1926), σ. 306—310.

Ἐν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του τότε ὡς διευθυντοῦ τῆς κινήτης φυλακῆς Τριπόλεως—Σπάρτης— Γυθείου, ὁ κ. Λαγᾶκος ἐκθέτει τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμοζόμενον σύστημα ἐργασίας τῶν καταδίκων ἐν ὑπαίθρῳ.

2) Τὸ πρῶτον Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν Βρυξέλλαις (1926), Ἀθῆναι (1930) σελ. 16. Ὁ κ. Λαγᾶκος ἐκθέτει ἐν τῇ ἐργασίᾳ του ταῦτη τὰ πεπραγμένα τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου καὶ τονίζει τὴν σημασίαν τῶν συζητήσεων, ὅσαι ἐγένοντο ἐκεῖ.

3) Ἡ νομοθετικὴ ὀνύμμις τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἐγκληματιῶν. Ἀθῆναι (1930) σελ. 41. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ὁ συγγραφεὺς ἀκολουθεῖ κυρίως τὸν σοφὸν αὐτοῦ διδάσκαλον Donnedieu de Vabres ἐν τῷ ἔργῳ του· Les principes modernes du droit international pénal, ἐκθέτων τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως ἀλλοδαπῶν ἐγκληματιῶν νομοθετικὴν κίνησιν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ. Ὁ κ. Λαγᾶκος νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ καὶ παρ' ἡμῖν νόμος περὶ ἐκδόσεως ἀλλοδαπῶν ἐγκληματιῶν, καθορίζων καὶ τὰ κύρια σημεῖα αὐτοῦ.

4) Rapport sur l'éducation professionnelle scientifique du

personnel pénitentiaire, en travaux préparatoires du Xe Congrès International Pénal et Pénitentiaire de Prague 1930.

Ἐκθεσις τῶν κ. κ. Σκουριώτη καὶ Λαγᾶκου περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν σωφρονιστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ἐκθεσις ὑποδεικνύει τὴν εἰδικοποίησιν τῶν σωφρονιστικῶν ὑπαλλήλων, ἐνδεικνυομένην ἐκ τῆς ἀτομικεύσεως τῆς ποινῆς, ἣτις συνεπάγεται τὴν συγκρότησιν ἰδίας φύσεως σωφρονιστικῶν ἰδρυμάτων καὶ καθορισμὸν ἰδιαιτέρας σωφρονιστικῆς τακτικῆς ἔναντι ἐκάστου καταδίκου.

5) La défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et de l'adolescence coupable (un projet de loi belge). Ἀθήναι 1930 σελ. 145, ἐξ ὧν ἀπὸ 115 καὶ ἐξῆς κείμενα Βελγικῆς Νομοθεσίας. Πρόκειται περὶ ἐργασίας, τῆς ὁποίας τὸν ἀρχικὸν πυρῆνα ἀποτελεῖ ὑπόμνημα ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Λαγᾶκου εἰς τὸ Ἑγκληματολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῶν Παρισίων ἐν σχέσει πρὸς τὸ Βελγικὸν σχέδιον νόμου «περὶ κοινωνικῆς προστασίας».

Ἡ ἐργασία αὕτη, ἣτις ὡς ὁ συγγραφεὺς λέγει (σ. 13), εἶναι καὶ ἡ σπουδαιότερα του, εἶναι ἀνάλυσις τοῦ Βελγικοῦ Νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῆς Κοινωνίας ἀπὸ τῶν ἀνωμάτων καὶ ψυχοπαθῶν, ἀπὸ τῶν καθ' ἕξιν ἐγκληματιῶν καὶ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Ὁ κ. Λαγᾶκος ἀφοῦ ὠμίλησε περὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν θεωρητικῶν βάσεων τοῦ νομοσχεδίου, πραγματεύεται κατόπιν εἰς τὸ α' μέρος τῆς ἐργασίας, περὶ τῶν ἀνωμάτων καὶ ψυχοπαθῶν καὶ περὶ τῶν μέτρων προστασίας ἔναντιον αὐτῶν κατὰ τὸ Βελγικὸν προσσχέδιον (σ. 25—88). Εἰς τὸ δευτέρον μέρος τῆς αὐτῆς ἐργασίας ὁ κ. Λαγᾶκος πραγματεύεται περὶ τῶν ὑποτρόπων καὶ τῶν καθ' ἕξιν ἐγκληματιῶν (σ. 89—106). Εἰς τὸ τρίτον μέρος περὶ τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος (σ. 107—καὶ ἐξ.).

Ὁ συγγραφεὺς δεικνύει ζῆλον οὐκ ὀλίγον καὶ εὐχέρειαν εἰς τὸ χειρίζεσθαι ἐπιστημονικὰ θέματα, ἀναγράφει δὲ (σ. 131—140) καὶ ἱκανὴν συγκριτικὴν ἐπὶ τῶν παραπλησίων θεμάτων βιβλιογραφίαν, ἀν καὶ δυστυχῶς ἐλάχιστοι τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενων συγγραφέων ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ὑποσημειώσεις τοῦ ἐνδιαφέροντος ἔργου.

6) Αἱ νέαι τάσεις τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ ἀνθρωπιστικὴ Ποινικὴ Σχολή. Ἀθήναι 1930 (σελ. 16). Ἐκθεσις τῶν ἀρχῶν, ἃς ἐξαγγέλλει ἡ ἀνθρωπιστικὴ Σχολή τοῦ Ἰταλοῦ ποινικολόγου Vincenzo Lanza.

Πλὴν τῶν ἐργασιῶν τούτων ὁ κ. Λαγᾶκος ὑποβάλλει ἐν ἄρθρον «Ἀπομόνωσις», περιληφθὲν εἰς τὸ Λεξικὸν Νομικῆς, Διοικήσεως καὶ Ἀστυνομίας, τεύχος 13 σελ. 615—617, ἕτερον ἄρθρον τὸ «πρό-

γαμον πιστοποιητικὸν» ἐν τῷ περιοδικῷ «Τὸ παιδί» τεύχος β'. σελ. 1—23, τρίτον ἄρθρον ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ, τεύχος γ'. σελ. 29—35 «τὰ σωφρονιστικὰ ἰδρυμάτα καὶ δικαστήρια δι' ἀνγλίκου», τέλος τέταρτον ἄρθρον, «ὁ κινηματογράφος καὶ τὸ κράτος» ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐργασία» ἔτος α'. τεύχος ιδ' σελ. 18—20.

Ἀφορῶντες εἰς τὸ συνολικὸν ἔργον τοῦ συγγραφέως δὲν δυνάμεθα μὲν νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὗτος καὶ ἐπιμελείας καὶ ζήλου, ἔτι δὲ καὶ ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως δὲν στερεῖται, παρατηροῦμεν μόνον ὅτι αἱ ἔργασίαι αὐτοῦ εἶναι ἅπασαι οὐ μόνον πρόσφατοι καὶ κάπως βιαστικά—ἐγράφησαν κατὰ τὸ 1930—ἀλλὰ καὶ τρόπον τινὰ μονομερεῖς, μικρὸν μὲν ἀπτόμεναι τῆς ἐπιστήμης τοῦ θεωρητικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, ἀναγόμεναι δὲ κυρίως εἰς τὸ πεδῖον τῆς Ἐφαρμοσμένης Ποινικῆς Ἐπιστήμης. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀστηρῶς καὶ δικαίως κρίνοντες εὐρίσκομεν τὸν ὑποψήφιον κ. Λαγαῶν τὸ γε νῦν ἔχον ὑστεροῦντα τοῦ συνυποψηφίου αὐτοῦ κ. Τζωρτζοπούλου, περὶ οὗ πλατύτερον ὠμιλήσαμεν ἐν τῇ ἀπὸ 11ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ Παρισίων ὑποβληθείσῃ εἰσηγητικῇ ἡμῶν ἐκθέσει.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, 31 Ἰανουαρίου 1931

Ὁ Εἰσηγητὴς

Μιχαὴλ Δένδιας

τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

Μεθ' ὃ ὁ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν κ. Σπυροπούλος λέγει ὅτι περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ὑποψηφίου δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ οὐδὲν πλεόν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δένδια ἀναπτυχθέντων ἐν τῇ εἰσηγήσει του.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι κατόπιν μελέτης τῶν ἐργασιῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποψηφίου κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ ἦτο ἴσως οὗτος κατάλληλος εἰς ἔδραν Ἐφαρμοσμένης Ποινικῆς Ἐπιστήμης, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τοῦ οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Συμμεριζόμενος ὄθεν τὴν ἀποψιν τοῦ κ. Δένδια δηλοῖ ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν εἰς τὴν προηγουμένην συνεδρίαν.

Οὐδενὸς δ' ἄλλου ζητοῦντος τὸν λόγον κηρύσσεται περαιωμένη ἢ συζήτησις περὶ τῶν ὑποψηφίων καὶ ἀποφασίζεται συμφώνως τῷ σχετικῷ ἔδαφίῳ τοῦ οἰκείου διατάγματος νὰ συνέλθῃ ἡ Σχολὴ τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ὥραν 3ην μ. μ., διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 67^H

Ἐγένετο τὴν 4ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ξ. Ζολώτα καὶ Ἀ. Ἐλευθεροπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἀρχεται ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων ψηφίζει ὡς κατάλληλον νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἔχων περὶ μὲν τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου τὴν αὐτὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασε περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 21ης Ἰανουαρίου ἔ. ἔ., περὶ δὲ τοῦ ὑποψηφίου κ. Λαγάκου μετὰ μελέτην τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τοῦ Θεωρητικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Ζολώτας ψηφίζει τὸν ὑποψήφιον κ. Τζωρτζόπουλον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, στηριζόμενος εἰς τοὺς ἑξῆς λόγους: 1) Εἰς τὴν γνώμην τοῦ κ. Βιζουκίδου, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι τὸν θεωρεῖ κατάλληλον διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν· στηρίζεται δὲ εἰς τὴν γνώμην τοῦ κ. Βιζουκίδου διότι οὗτος καίτοι τυπικῶς δὲν διδάσκει τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μάθημα, οὐσιαστικῶς ἔχει ἀσχοληθῆ μετὰ τὸ Ποινικὸν Δίκαιον. 2) Εἰς τὴν γνώμην τοῦ εισηγητοῦ κ. Δένδια, ὅτι εὐρίσκει ἱκανοποιητικὰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, τὸν προτείνει ὁμως ἑκτακτον καθηγητὴν διὰ τὸν λόγον κυρίως ὅτι δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν βιβλιογραφίαν. Τὸν λόγον ὁμως τοῦτον δὲν θεωρεῖ βασικόν, καθ' ὅσον φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν κυρίως ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία τοῦ θέματος καὶ ὄχι ἡ βιβλιογραφία, ἥτις ἀναφέρεται εἰς αὐτό. 3) Εἰς τὸ γεγονός ὅτι πολλοὶ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν συνέστησαν εἰς αὐτὸν τὸν ὑποψή-

φιον ὡς ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. 4) Εἰς τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἀπεκόμισεν, ἂν καὶ μὴ εἰδικός, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ ἐπιστήμονος ἱκανοῦ καὶ παρουσιάζοντος τὰ ἐπιστημονικὰ προσόντα διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν καὶ 5) διότι εἰδικῶς, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσῃ αὐτὸν καὶ ἀποκόμισε τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς 21ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., περὶ τοῦ ὑποψηφίου κ. Τζωρτζοπούλου, ψηφίζει τοῦτον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν. Συνεχίζων λέγει ὅτι, καθ' ἃ γνωρίζει ἡ Σχολή, καὶ πρὸ διετίας ἔτι, προκειμένου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Σάντη, ἐδήλωσεν ὅτι ἀτομικῶς ἦτο διατεθειμένος κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Σχολῆς καὶ μέχρι συμπληρώσεως ὄρισμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν καθηγητῶν νὰ κρίνῃ ἐπιεικέστερον πάντα σχετικῶς ἱκανὸν ὑποψήφιον καὶ νὰ προτείνῃ αὐτὸν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν, διότι αἱ ἀνάγκαι τῆς Σχολῆς ἀπαιτοῦσι τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς διὰ τὴν τακτικὴν αὐτῆς λειτουργίαν. Καὶ σήμερον λέγει ἡ ἀποψις ἐκείνη ἐνισχύεται, διότι προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καθηγητοῦ, ἀπουσιάζουσι κατὰ τὴν παροῦσαν συνεδρίαν, καθ' ἣν διεξάγεται ἡ ψηφοφορία, δύο καθηγηταὶ καὶ ἂν τυχὸν ἀπουσίαζεν εἰς ἔτι δὲν θὰ ἦτο δυνατόν οὔτε νὰ συνεδριάσῃ κἄν ἡ Σχολή καὶ θὰ παρεκωλύετο οὕτως ἡ τακτικὴ λειτουργία αὐτῆς. Πλὴν τούτου βλέπομεν, λέγει, πόσας δυσκολίας συνητήσαμεν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ κ. Πέρδικα. Καὶ διὰ τὰς δυσκολίας ὅθεν ταύτας σήμερον θὰ ἦμην διατεθειμένος ἀποβλέπων εἰς τὸ συμφέρον τῶν φοιτητῶν καὶ τῆς Σχολῆς νὰ ψηφίσω πάντα ἱκανὸν ὑποψήφιον ὡς τακτικόν, ἐπιεικέστερον κρίνων αὐτόν. Ταῦτα ἀναφέρω, λέγει, ἐπικουρικῶς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόψεων, ἃς ἔσχον μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν ἐκλογὴν συναδέλφων. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἀνωτέρω, ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει θεωρῶ τὸν κ. Τζωρτζόπουλον, ὡς κεκτημένον ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα ἐπιστημονικὰ καὶ διδακτικὰ προσόντα, ἱκανὸν ἄρα νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ λέγει ὅτι στηριζόμενος εἰς τοὺς λόγους τῶν κ. κ. Ζολώτα καὶ Βιζουκίδου, οὓς καὶ ἐπιδοκιμάζει κατὰ πάντα, ψηφίζει τὸν κ. Τζωρτζόπουλον τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Περὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὑποψηφίου κ. Λαγάκου, φρονῶν ὅτι αἱ ἐργασίαι του ἀφορῶσιν εἰς τὴν Ἐφαρμοσμένην Ποινικὴν Ἐπιστήμην, λέγει ὅτι δύναται ἡ Σχολή νὰ τὸν ἔχη ὡς ὄψει ὅταν ἰδουθῇ καὶ προκηρυχθῇ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ἔδρα.

Μὴ ἐπιτευχθεῖσης τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ἀπαιτουμένης ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ὁ ὑποψήφιος κ. Τζωρτζόπουλος συνεκέντρωσεν τρεῖς μόνον ψήφους, ἡ δὲ Σχολὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑξ τακτικούς καθηγητάς, ἀποφασίζεται ὅπως συμφώνως τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος συνέλθῃ ἡ Σχολὴ ἐκ νέου τὸ προσεχὲς Σάββατον 7ην τρέχοντος μηνὸς πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 68^Η

Ἐγένετο τὴν 7ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὄραν 3ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολότα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Μ. Δένδια.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ἀνακοινοῦται ἡ ἀπὸ 2ας τρέχοντος μηνὸς ἐπιστολὴ τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Γιωτοπούλου, δι' ἧς οὗτος παρακαλεῖ, ὅπως ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς Σχολῆς κατὰ πόσον θὰ εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ ληφθῇ τυχὸν ἀπόφασις περὶ ἐκλογῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ εἰς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Εἰς τὴν παράκλησιν ταύτην προβαίνει διότι, καθ' ἃ γράφει, προτιθέμενος κατὰ Δεκέμβριον π. ἔ. νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα εἰς τὴν ἀνωτέρω ἔδραν, ἀπέσχε νὰ πράξῃ τοῦτο, κατόπιν τῶν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων ἐνίων ἐκ τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὅτι δὲν θὰ ἐξελέγετο τακτικὸς καθηγητής, ἀλλ' ἔκτακτος, ἐν ᾧ ἤδη ἔχει παρὰ σοβαροῦ ἐν Ἀθήναις προσώπου πληροφορίας, ὅτι ἐξεδηλώθη πρόθεσις ἐκλογῆς τακτικοῦ καθηγητοῦ εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ φράσιν «κατόπιν τῶν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων ἐνίων καθηγητῶν» πληροφορεῖ ὅτι ὁ γράφων ὑπαινίσσεται πιθανῶς τὸν κ. Δένδιαν καὶ αὐτόν, καὶ ἀνακοινοῖ ὅτι καὶ αὐτὸς ἔλαβεν ὁμοίαν ἐπιστολήν, ἀναγινώσκει δ' ἀντίγραφον τοῦ ἀπαντητικοῦ γράμματός του, καθ' ὃ

δηλοῖ πρὸς τὸν κ. Γιωτόπουλον, ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἢ ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολῇ φερομένη ἀνακοίνωσις αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Γιωτόπουλον κατὰ τὴν κοινὴν συνόμιλίαν, ἣν ἔσχε μετὰ τούτου καὶ τοῦ κ. Δένδια, δηλαδή «ὅτι ὑπῆρχεν ἀπόφασις τῆς Σχολῆς καθ' ἣν ἐφεξῆς θὰ ἐξελέγοντο ἕκτακτοι καθηγηταὶ καὶ δὴ, ὅτι τοιοῦτον τι θὰ συνέβαινε συγκεκριμένως ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου» καὶ ὅτι τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι εἶπε τότε εἰς τὸν κ. Γιωτόπουλον 1) ὅτι ὑπάρχει πρόθεσις, οὐχὶ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι μὴ ἐκλέγονται τακτικοὶ καθηγηταί, ἐὰν μὴ δοκιμασθῶσι χρόνον τινὰ ὡς ἕκτακτοι, 2) ὅτι ὑπάρχει οἰονεὶ παράδοσις νὰ μὴ διαφωνῇ ἡ Σχολὴ ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον, τὸ κοινῶς ὑπὸ τῶν δύο εἰσηγητῶν προτεινόμενον, 3) ὅτι διὰ τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν ὁ κ. Γιωτόπουλος θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα μόνον ἐὰν εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ προταθῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν εἰσηγητῶν ὡς τακτικός, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδέχεται ἕκτακτον ἔδραν καὶ 4) ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ ἠδύνατο, ἐὰν ἐξελέγετο εἰσηγητής, νὰ προτείνῃ τὸν κ. Γιωτόπουλον ὡς τακτικόν, διότι κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς διαδικασίας ἐδήλωσεν ὅτι οὐδένα γνωρίζει ἱκανὸν νὰ καθέξῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν. Καταλήγων ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὁ κ. Βιζουκίδης δηλοῖ ὅτι, οὔτε ἀπέτρεψε τὸν κ. Γιωτόπουλον, ἀλλ' οὔτε καὶ προέτρεψεν αὐτὸν νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα.

Ὁ κ. Δένδιας ἔχων ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ κ. Γιωτόπουλος ὑπαινίσσεται ἴσως ἐν τῇ ἐπιστολῇ του καὶ αὐτὸν παρέχει τὴν ἐξήγησιν ὅτι, εἰς τὰς δηλώσεις του πρὸς τὸν γράφοντα, ὡς νεώτερος καὶ ἀγνοῶν τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ Σχολῇ, ἠκολούθησε τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Βιζουκίδου.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ κ. Δένδια, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν οὗτος πρὸς αὐτόν, εὐθὺς ὡς ἔλαβε, καθ' ἣν γράφει, ὁμοίαν πρὸς τὰς ἀνωτέρω δύο ἐπιστολάς τοῦ κ. Γιωτοπούλου πρὸς τὸν κ. Κοσμήτορα καὶ τὸν κ. Βιζουκίδην. Εἰς τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Δένδια φέρεται ὅτι ἐλέχθη εἰς τὸν κ. Γιωτόπουλον κατὰ τὴν κοινὴν τῶν τριῶν συνομιλίαν, ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει τὴν πρόθεσιν ἢ καλύτερον ἔχει λάβῃ τὴν ἀρχὴν, ὅχι βέβαια ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει, νὰ μὴ ἐκλέγῃ τακτικούς καθηγητάς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ κ. Γιωτόπουλος, γενόμενος δεκτὸς παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοσμητείας, τῷ ἐδήλωσεν ὅτι ἀποβλέπει εἰς τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, παρέδωκεν εἰς αὐτὸν ὑπόμνημα περὶ τῶν σπουδῶν καὶ ἐργασιῶν του καὶ ὑπεσχέθη νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν ὑποψηφιότητος μετὰ τῶν ἐργασιῶν του ἐμπροθέσμως, ἀφ' οὗ συναντηθῇ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Σχολῆς. Ἀντιθέτως ὁμοῦς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην τοῦ κ. Γιω-

τοπούλου, ἔλαβε τὴν πληροφορίαν, ὅτι οὗτος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλῃ τὴν αἴτησιν, τοῦναντίον δὲ ἐζήτησε νὰ ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὸν τὸ ὑπόμνημά του, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐναφερόμενος ὁ κ. Κοσμήτωρ εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ διατυπούμενα παράπονα, εὐρίσκει ταῦτα ἀδικαιολόγητα, φρονῶν ὅτι ὤφειλεν ὁ κ. Γιωτόπουλος κατὰ πρῶτον λόγον νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς αὐτὸν ὡς κοσμήτορα, διὰ νὰ λάβῃ θετικὰς καὶ ὑπευθύνους πληροφορίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος λέγει ὅτι συνητήθη μετὰ τοῦ κ. Γιωτοπούλου, ἀλλ' οὔτε ὑπεσχέθη τι εἰς αὐτόν, οὔτε ἠδύνατο νὰ ὑποσχεθῇ, διεβεβαίωσεν ἀπλῶς μόνον ὅτι θὰ μελετήσῃ τὰς ἐργασίας του καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν θὰ τὸν κρίνῃ.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται λήξασα ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἄρχεται συμφώνως τῇ σχετικῇ ἀποφάσει τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν κενῆς ἑδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

Ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὰς δύο εἰσηγήσεις του οὐδέτερον τῶν ὑποψηφίων ψηφίζει ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἑδρας.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν ψήφον του τῆς προηγουμένης συνεδρίας, οὐδέτερον ὁμοίως τῶν ὑποψηφίων ψηφίζει ὡς τακτικὸν καθηγητὴν.

Ὁ κ. Ζολώτας ἐμμένει εἰς τὴν ψήφον του τῆς προηγουμένης συνεδρίας, δι' ἧς ἐψήφισε τὸν κ. Τζωρτζόπουλον τακτικὸν καθηγητὴν.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος λέγει ὅτι ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν εἰσήγησίν του, τὰς εἰσηγήσεις τοῦ κ. Δένδια καὶ τὴν ψήφον τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου καὶ ὅτι ὡς μὴ εἰδικὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην, δίδει λευκὴν ψήφον.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ νομίζει ὅτι, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καθηγητοῦ, δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον ὁ ψηφίζων νὰ δίδῃ λευκὴν ψήφον.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Σπυρόπουλος λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην διὰ νὰ ψηφίσῃ τὸν ὑποψήφιον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν.

Τέλος οἱ κ. κ. Βιζουκίδης καὶ Κοσμήτωρ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ψήφον των τῆς προηγουμένης συνεδρίας, δηλοῦσιν ὅτι ἐμμένουν εἰς ταύτην καὶ ψηφίζουν τὸν κ. Τζωρτζόπουλον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἑδρας.

Δεδομένου ὅτι οὐδέτερος τῶν ὑποψηφίων ἔτυχε τῆς ὁπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν παρόντων ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν

τῆς Σχολῆς, καθόσον ὁ ὑποψήφιος κ. Τζωρτζόπουλος συνεχέντρωσε τρεῖς μόνον ἐπὶ ἕξ ψήφων, ὁ κ. Κοσμήτωρ καλεῖ τὴν Σχολὴν ν' ἀποφανθῆ ἂν θέλῃ συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος νὰ προτείνῃ τὸν ἰκανότερον ἐκ τῶν ὑποψηφίων ὡς ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν, ἰδρουμένης πρὸς τοῦτο προσωρινῶς καὶ διὰ μίαν τριετίαν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας.

Τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Κοσμήτορος γενομένης δεκτῆς, ὁ κ. Δένδιας ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του, ψηφίζει ὅπως ἰδρυθῆ ἔκτακτος ἐπικουρικὴ ἔδρα καὶ προτείνει τὸν κ. Τζωρτζόπουλον ὡς ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν, θεωρῶν τοῦτον ἰκανότερον τοῦ δευτέρου ὑποψηφίου.

Οἱ κ. κ. Ἐλευθερόπουλος καὶ Σπυρόπουλος συμφωνοῦν μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Δένδια.

Οἱ κ. κ. Ζολώτας, Βιζουκίδης καὶ Κοσμήτωρ, καίτοι φρονοῦν ὅτι ὁ κ. Τζωρτζόπουλος εἶναι ἰκανὸς νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, συμφωνοῦν πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δένδια κατ' ἀνάγκην, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐκλεγῆ τακτικὸς καθηγητῆς ὁ κ. Τζωρτζόπουλος.

Λεδομένου ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν διεξαχθεῖσαν ἀνωτέρω ψηφοφορίαν ἐξέλεγε παμψηφεί ὁ κ. Τζωρτζόπουλος ἔκτακτος ἐπικουρικὸς καθηγητής, κηρύσσεται περαιωμένη ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς ἔδρας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καὶ ἀποφασίζεται συμφώνως τῷ πρώτῳ ἔδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω διατάγματος, ν' ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἢ περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπόφασις αὕτη τῆς Σχολῆς, νὰ ὑποβληθοῦν δὲ καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν 63ης, 64ης, 65ης, 66ης, καὶ 67ης, ὡς καὶ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἀμέσως ἐπομένης, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐκλεγέντος καθηγητοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Βιζουκίδου ἂν ὑπάρχῃ ἐπιστολὴ τοῦ ἐκλεγέντος περὶ ἀποδοχῆς τῆς τυχόν ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ, ὁ κ. Κοσμήτωρ πιστοποιεῖ ὅτι πράγματι ὁ ἐκλεγείς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς αὐτόν, διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν θέλει ἀποδεχθῆ τὴν θέσιν τοῦ ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ, ἂν τυχόν ἤθελεν ἐκλεγῆ ὡς τοιοῦτος· νομίζει ὅμως ὅτι κατόπιν τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῆς διαδικασίας, δὲν πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ ἐκλογή· ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κ. Τζωρτζόπουλον, οὗτος δύναται νὰ ματαιώσῃ τὸν διορισμὸν του διὰ δηλώσεώς του εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅτι ἀρνεῖται νὰ δεχθῆ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 69^Η

Ἐγένετο τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3 μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰσχυροπούλου, Ε. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ἀνακοινοῦται τηλεγράφημα τοῦ ἐκλεγέντος ἐκτάκτου ἐπικουρικοῦ καθηγητοῦ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου κ. Τζωρτζοπούλου, δηλοῦντος ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκτακτον ἔδραν. Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι ἐκφεύγει τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς συζήτησις ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος, καὶ ὅτι ὑποβαλλομένων τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς συμφώνως τῷ διατάγματι πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν, ἀπόκειται εἰς αὐτὸν ν' ἀποφασίσῃ.

Μεθ' οὗδενός τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία περὶ ὥραν 6.30' μ. μ.

III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 66^Η

Ἐγένετο τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην μ.μ., παρόντων τῶν κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ προθεσμία τῆς προκηρξέως τῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας ἔληξε χθὲς 30ὴν λήγοντος μηνός, δεδομένου ὅτι ἐδημοσιεύθη αὕτη τὴν 16ην Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 435 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (παράρτημα) καὶ ὅτι ἐμπροθέσμως ὑπεβλήθη μία μόνον αἴτησις, ἡ τοῦ ὑποψηφίου κ. Χαράλαμπος Φραγκίστα. Τὸ γεγονός ὅτι ὑπεβλήθη μία μόνον αἴτησις, νομίζει ὅτι δὲν εἶναι λόγος ἀποχωρῶν πρὸς παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς προκηρξέως, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὑπεσχέθη εἰς τοὺς φοιτητὰς ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ πληρωθῶν αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ τρίτου ἔτους κεναὶ νῦν ἔδραι.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ὁμοίως φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος παράτασεως τῆς προθεσμίας, καθ' ὅσον ἄλλως θὰ ἦτο τελείως ἄσκοπος ἡ ἀπώλεια τριάκοντα ἡμερῶν, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχουν ὑποψήφιοι, ἀφ' οὗ καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν παραμένει κενὴ ἡ ἀντίστοιχος ἔδρα.

Ὁ ὁδενὸς ἀντιλέγοντος ὁ κ. Κοσμήτωρ, συμφώνως τῷ ἔδαφίῳ 1 τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», καλεῖ τὴν Σχολὴν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διπλωμάτων καὶ τῶν τίτλων τοῦ ὑποψηφίου καὶ ἀνάδειξιν εἰσηγητῶν.

Διαπιστωθέντος δ' ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν ὑπέβαλε μετὰ τῆς αἰτήσεως τὸ διδακτορικόν του δίπλωμα, ὁ κ. Ζολώτας ποιεῖται τὴν δήλωσιν ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μόλις πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἐγκαίρως τὸ διδακτορικόν του δίπλωμα ἔνεκα τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀεμνήστου καθηγητοῦ Μ. Λιβαδά. Βεβαιῶν τέλος ὅτι τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ τὸ ταχύτερον, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ δεχθῇ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ αἰτοῦντος ἐπὶ τῇ

βάσει τοῦ πτυχίου του μόνον, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Νόμου 3341. Μετὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ζολώτα ἐκτεθέντα, ἡ Σχολὴ ἀποδέχεται τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ αἰτούντος.

Προκειμένου περὶ εἰσηγητῶν ὁ κ. Σπυρόπουλος προτείνει τοιούτους τοὺς κ.κ. Βιζουκίδην καὶ Δένδιαν, φρονῶν ὅτι τὰ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενα μαθήματα ἔχουσι περισσοτέραν συνάφειαν πρὸς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν.

Ὁ κ. Ζολώτας ὁμοίως προτείνει εἰσηγητὰς τοὺς κ.κ. Βιζουκίδην καὶ Δένδιαν, καθ' ὅσον τὰ ὑπ' αὐτῶν διδασκόμενα μαθήματα ἀνήκουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον, εἰς ὃ ἀνήκει καὶ τὸ μάθημα τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Οἱ κ.κ. Βιζουκίδης καὶ Κοσμήτωρ συμφωνοῦν πρὸς τοὺς προλαλήσαντας.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος δίδει λευκὴν ψήφον.

Οὔτω δὲ κατὰ πλειοψηφίαν ἀναδεικνύονται εἰσηγηταὶ οἱ κ.κ. Βιζουκίδης καὶ Δένδιας, ὀρίζεται δὲ ἡ 16ῃ Φεβρουαρίου ὡς ἡμέρα συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 67^Η

Ἐγένετο τὴν 4ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3ην μ.μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ.κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ξ. Ζολώτα καὶ Ἀ. Ἐλευθεροπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ κ. Χαράλαμπος Φραγκίστας, ὑποψήφιος τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τῆς Δικονομίας ὑπέβαλε τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα. Ἡ Σχολὴ θεωρήσασα τοῦτο εὕρισκε αὐτὸ ἐν τάξει.

Ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου λύεται ἡ συνεδρία, ἐλλείψει ἀπαρτίας, ὥραν 5. 30' μ.μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 69^Η

Ἐγένετο τὴν 11ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὄραν 3ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ε. Ζολώτα, Ἀ. Ἐλευθεροπούλου, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Δένδιας λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπὸ 31ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, δι' ἧς ὠρίσθη ἡ 16η Φεβρουαρίου ὡς ἡμέρα συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδασκικῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τῆς Δικονομίας, δηλοῖ ὅτι, ἐκλεγείς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰσηγητής, δὲν θὰ δυνηθῆ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Σχολὴν τὴν εἰσήγησίν του, διότι δὲν ἀνέρωσεν εἰσέτι ἐκ τῆς τελευταίας ἀσθeneίας ζητεῖ ὅθεν παρατάσιν τῆς προθεσμίας ἢ τὴν ἀντικατάστασίν του.

Δεδομένου ὅτι δὲν δύναται ν' ἀντικατασταθῆ, ἀποφασίζεται ὅπως ὀρισθῆ ἡμέρα συζητήσεως ἀντὶ τῆς 16ης Φεβρουαρίου ἢ 2^α Μαρτίου ἐ. ἔ.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία περὶ ὄραν 6.30' μ. μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 70^Η

Ἐγένετο τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὄραν 3ην μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ε. Ζολώτα, Μ. Δένδια, Ἡ. Κυριακοπούλου καὶ Δ. Σάντη.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀναγινώσκει τὴν ἀπὸ 13ης τρέχοντος μηνὸς ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δένδια, δι' ἧς οὗτος παρακαλεῖ τὴν Σχολὴν, ὅπως ἐκλέξῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰσηγητὴν διὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας, καθ' ὅσον λόγῳ παρατάσεως τῆς ἀσθeneίας του, προβλέπει ὅτι δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰ καθήκοντά του. Μεθ' ὃ ὁ κ. Κοσμήτωρ ζητεῖ τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς γνώμην τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Ζολώτας νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ θεωρούμενος εἰσηγητὴς ὁ κ. Δένδιας, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἀνακοινωθῆ ἡ εἰσήγησις, δύναται ἡ Σχολὴ νὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Βιζουκίδου, ἐὰν ὁ κ. Δένδιας δὲν δυνηθῆ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ἰδικήν του εἰσήγησιν.

Ὁ κ. Βιζουκίδης φρονεῖ ὅτι κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δένδια τίθενται ἐνώπιον τῆς Σχολῆς δύο ζητήματα.

1) ἂν εἶναι νόμιμον ὅπως ἀντικατασταθῆ ὁ κ. Δένδιας ἐν τῷ μέσῳ τῆς διαδικασίας καὶ 2) ἐὰν ἀποφανθῆ ἐπὶ τούτου καταφατικῶς ἡ Σχολή, ἐρωτᾶται ἂν εἶναι διετεθειμένος ὁ κ. Σπυρόπουλος, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος καθηγητὴς τοῦ Νομικοῦ Τμήματος, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρα τῆς Δικονομίας, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Δένδιαν ἀναλαμβάνων αὐτὸς τὴν εἰσήγησιν.

Ὁ κ. Σπυρόπουλος νομίζει ὅτι δύναται ἡ Σχολὴ κατόπιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δένδια, νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι οὗτος ἀναρρωνύων ἐν τῷ μεταξὺ θὰ θελήσῃ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν εἰσήγησιν.

Ὁ κ. Δένδιας δηλοῖ ὅτι, λόγῳ τῆς ἀσθενείας του θὰ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ δὲν ἐλπίζει ὅτι θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν εἰσήγησιν.

Μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην τοῦ κ. Δένδια, ὁ κ. Σπυρόπουλος, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι ὁ μόνος μετὰ τὸν κ. Δένδιαν διδάσκων τὸ πλησιέστερον μάθημα πρὸς τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τῆς Δικονομίας, δηλοῖ ὅτι δέχεται νὰ ἀναλάβῃ τὴν εἰσήγησιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι θὰ δυνηθῆ κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα νὰ ἐτοιμάσῃ ταύτην.

Ἡ Σχολὴ συμφωνεῖ.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία ὥραν 6 30' μ. μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 73^Η

Ἐγένετο τὴν 2^{αν} Μαρτίου 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπὸ 14ης Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. συνεδρίας τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», ἄρχεται ἡ συζήτησις περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου τῆς ὑπὸ πλήρωσιν κενῆς ἑδρας τῆς Δικονομίας, εἰσηγουμένων τῶν ἀναδειχθέντων εἰσηγητῶν κ. κ. Π. Βιζουκίδου καὶ Ἰ. Σπυροπούλου.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναγινώσκει πρῶτος τὴν κάτωθι εἰσήγησίν του.

*Πρὸς τὴν Σχολὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.*

Εἰσήγησις τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ Περικλέους Βιζουκίδου, ἀναδειχθέντος εἰσηγητοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 ἔδ. 1 τοῦ Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» ἀπὸ 9ης Αὐγούστου 1927, δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς ληφθείσης ἐν τῇ συνεδίᾳ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1931, πρὸς κρίσιν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τοῦ μόνου ὑποβαλόντος ὑποψηφίου εἰς τὴν τακτικὴν ἑδραν τῆς Δικονομίας, ἰδρυθείσαν διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 14ης Αὐγούστου 1930 καὶ προκηρυχθείσαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1930 δημοσιευθείσης προκηρύξεως τῆς 11ης Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ὡς μόνος ὑποψήφιος εἰς τὴν τακτικὴν ἑδραν τῆς Δικονομίας προσῆλθεν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ληξάσης τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1931 ὁ κ. Χαράλαμπος Ν. Φραγκίστας, πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1924), τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν (1926) μετὰ τὴν ἄσκησιν παρὰ δικηγόρου, συμπληρώσας τὰς ἀκαδημεικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Μονάχου, Ἀμβούργου καὶ Βερολίνου (1927—1930), καὶ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1931).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ συνημμένων εὐμενεστάτων πιστοποιητικῶν τῶν καθηγητῶν Leopold Wenger, Ernst Rabel, James Goldschmidt καὶ Martin Wolff, ἑξαίροντων δι' ἐκφράσεων οὐχὶ συνήθων τὴν ἀξιόλογον ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου, τεκμαίρεται ἡ καλὴ αὐτοῦ ἐπιστημονικὴ συγκρότησις καὶ ἡ πρὸς εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας ροπὴ καὶ ἐπίδοσις αὐτοῦ.

Δύο τῶν ἐν Γερμανίᾳ γραφειῶν πραγματειῶν τοῦ ὑποψηφίου συμπεριελήφθησαν ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς σειραῖς «Prozessrechtliche

Abhandlungen» καὶ «Beiträge zum Zivilprozess», ἄλλαι δὲ δύο μικρότεροι ἐργασίαι ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ἐγκρίτῳ περιοδικῷ «Zeitschrift für Ausländisches und Internationales Privatrecht». Ἐκ τῶν ἐργων τούτων φαίνεται ὅτι ὁ ὑποψήφιος καὶ ζωηρὸν ἔχει πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἐνθουσιασμόν καὶ ἐπιμέλειαν κατέβαλεν ἀξιέπαινον κατὰ τὸ τριετές τῶν ἐν Γερμανίᾳ εἰδικωτέρων σπουδῶν αὐτοῦ διάστημα.

Ὁ ὑποψήφιος ὑπέβαλε τῇ Σχολῇ πρὸς κρίσιν τὰς ἐπομένους ἐργασίας.

1) Μελέτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ζητήματα ἐκ τοῦ Νόμου περὶ καταστάσεως ἔξωγάμων τέκνων» οὐχὶ «περὶ ἀναζητήσεως πατρότητος, ὡς γράφεται ἐν τῷ ὑπομνήματι, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Δικαιοσύνη», ἔτος 5ον (οὐχὶ 3ον, ὡς ἐν τῷ ὑπομνήματι φέρεται), 1917, τεύχη 11-12, σελ. 265 καὶ ἐξῆς.

Ἡ μελέτη αὕτη, μικρὰ μὲν, ἀλλ' ὡς ἐπιστημονικὸν πρωτόλειον ἀρκούντως καλή, γραφεῖσα πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ καὶ νῦν ἰσχύοντος σχετικοῦ νομοθετήματος, ἀφορᾷ εἰς τὸ παλαιότερον Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 14/17ης Ἰουλίου 1926, τὸ ὁποῖον συνταχθέν, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντιστοιχῶν διατάξεων τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἀλλὰ παρεκκλίναν τούτων, ἐνεφάνιζεν ἀτελείας καὶ κενά, ὡς καὶ ἄλλοι νεώτεροι ἑλληνικοὶ νόμοι, περιέχοντες διατάξεις παρεκκλινούσας τῶν διατάξεων τῶν ξένων νομοθεσιῶν (καὶ ἰδίᾳ τῆς Γερμανικῆς), ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν.

Δύο τῶν ἀτελειῶν τοῦ νομοθετήματος ἐκείνου τοῦ 1926 τουτέστι α) τὴν ἔλλειψιν σαφοῦς διατάξεως περὶ ἐγέρσεως τῆς ἐπὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος ἀγωγῆς καὶ μετὰ θάνατον τοῦ φυσικοῦ γεννήτορος (ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 10 ἐδ. 3 καθορίζει, ὅτι «ἡ ἀγωγή διευθύνεται κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἐν γένει ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων ἀπέναντι τοῦ τέκνου») ποῖοι ὅμως εἶναι οἱ ὑπόχρεοι οὐδαμοῦ ὀρίζει ὁ νόμος) καὶ β) τὴν σιωπὴν τοῦ νόμου προκειμένου περὶ τοῦ μεταβιβασίμου τῆς πρὸς διατροφήν τοῦ νόθου τέκνου ὑποχρεώσεως τοῦ φυσικοῦ πατρὸς εἰς τοὺς κληρονόμους τούτου, ἐλέγχει ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐπιχειρεῖ δι' ἐρμηνείας νὰ πληρώσῃ τὰ de lege tunc lata προκύπτοντα κενά.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ὁ συγγραφεὺς ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ δυνατοῦ τῆς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἐγέρσεως τῆς ἐπὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος ἀγωγῆς, ἀρνούμενος ἐπιχειρήματα ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος, ὃν εἶχεν ὑπ' ὄψει ὁ Ἑλλήν νομοθέτης, καὶ δεχόμενος ὅτι οὗτος «ἀσαφῶς καὶ ἀτέχνως ἐξεφράσθη» διὰ τῆς διαζευκτικῆς διατάξεως «ἢ τῶν ἐν γένει ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων ἀπέναντι τοῦ τέκνου», ἥτις ἄλλως θὰ ἦτο

ἔστερημένη πάσης ἐννοίας, ἐὰν δι' αὐτῆς δὲν ἐνοοῦντο οἱ κληρονόμοι τοῦ πατρὸς. Σημειωτέον ὅτι σαφέστατα διευποῦτο ἡ ὑποχρέωσις τῶν κληρονόμων τοῦ πατρὸς ἐν τῷ προγενεστέρῳ νομοθετήματι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου-18ης Μαΐου 1926, δι' οὗ τὸ πρῶτον εἰσήχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ θεσμὸς τῆς ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα ὁ συγγραφεὺς συνδυάζων, ὅπως ἄλλως καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ζητήματι, τὰς ἐλαττωματικὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ κρίσιν νεαροῦ νόμου πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα τοῦ Βυζαντινορρωμαϊκοῦ Δικαίου ἔξευρίσκει ὅπως ὅποτε λύσιν πληροῦσαν ἐν τινι μέτρῳ τὰ κενὰ τοῦ νόμου, ὑποδεικνύει δὲ πρὸ παντὸς τὴν ἐπέγουσαν ἀνάγκην τῆς διὰ νομοθετικῆς ὁδοῦ πληρώσεως τῶν κενῶν τούτων, ἐκφέρων σκέψεις λίαν εὐστόχους (βλ. σελ. 267 στήλη 1 καὶ σελ. 268), αἵτινες ἀντιστοιχοῦσι μᾶλλον ἢ ἦσαν πρὸς τὰς ἀπόψεις, αἵτινες καθωδήγησαν ὀλίγον βραδύτερον τὸν Ἕλληνα νομοθέτην πρὸς ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τῶν προκειμένων δύο ζητημάτων (Νομ. Διάτ. 13ης Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14—17ης Ἰουλίου 1926 Νομοθ. Διατ. «περὶ καταστάσεως ἐξαγάμων τέκνων». Πρβ. ἄρθρον 10 ἐδ. 3· «ἡ ἀγωγή ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ τῶν ἀποδεχθέντων τὴν κληρονομίαν» καὶ ἄρθρον 18 ἀρ. 6· «τὸ πρὸς διατροφὴν δικαίωμα τοῦ τέκνου ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον κατὰ τῶν νομίμων κληρονόμων τοῦ πρὸς διατροφὴν ὑποχρέου πατρὸς, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως προτιμῶσιν νὰ παράσχωσι τῷ τέκνῳ τὸ ἐν τρίτον τῆς νομίμου μοίρας, ἢν θὰ ἐλάμβανεν, ἂν ἦτο γνήσιον». (Ὁ κ. Φραγκίστας εἶχε προτείνει τὴν παροχὴν τῆς κληρονομικῆς μερίδος συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ Ἑλβετικοῦ Κώδικος.)

2) Die Vaterschaftsklage der unehelichen Kinder nach dem Griechischen Gesetz vom 13. November 1927 ἐν τῇ «Zeitschrift für Ausländisches und Internationales Privatrecht», τόμ. 3ος, Berlin 1929, τεύχος 2/3ον, σελ. 205—221.

Ἡ ἐργασία αὕτη δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς συνέχεια τῶν πρὸς συγγραφὴν τῆς προηγουμένης μελετῶν τοῦ ὑποψηφίου, ὁποῖος προφανῶς ἐνθαρρυνθεὶς, διότι εἶδε πραγματοποιουμένας σκέψεις τινὰς αὐτοῦ νομοθετικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ νεωτέρῳ νόμῳ, προσέβη ex professo εἰς συστηματικὴν τούτου ἐρμηνείαν.

Μετὰ συνοπτικὴν εἰσαγωγὴν ταξινομεῖ τὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα εὐρωπαϊκὰ νομοθετήματα εἰς πέντε κατηγορίας, ἦτοι· α) τὰ μὴ ἔχοντα ἀγωγὴν ἐπὶ ἀναζητήσει τῆς πατρότητος (βουλγαρικὸν καὶ παλαιοσερβικὸν δίκαιον), β) τὰ ἐπιτρέποντα τὴν ἀγωγὴν ταύτην εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις, καθ' ἃς ὅμως τὰ οὕτως ἀναγνω-

ρίζόμενα νόθα τέκνα ἔξομοιοῦνται ἀπολύτως πρὸς τὰ γνήσια (δίκαια λατινικῶν λαῶν), γ) τὰ παρέχοντα τὴν ἀγωγὴν ταύτην εἰς πᾶσαν περιπτώσιν, ἀλλὰ δίδοντα εἰς τὰ ἔξώγαμα τέκνα ἀπλῶς δικαίωμα διατροφῆς καὶ οὐδὲν πλέον (δίκαιον γερμανοαγγλοσαξωνικῶν λαῶν, δ) τὰ παρέχοντα ὡσαύτως τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ ἀναζητήσει τῆς πατρότητος εἰς πᾶσαν περιπτώσιν καὶ δίδοντα εἰς τὰ ἔξώγαμα τέκνα δικαίωμα διατροφῆς, ἀλλ' εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἔξομοιοῦντα ταῦτα πρὸς τὰ γνήσια (ἔλβετικὸν δίκαιον) καὶ ε) τὰ ἔξομοιοῦντα ἀπολύτως τὰ νόθα πρὸς τὰ γνήσια τέκνα (ρωσικὸν σοβιετικὸν δίκαιον).

Εἰς τὴν τετάρτην κατηγορίαν, ἣν ἀποκαλεῖ μεικτὸν σύστημα, κατατάσσει ὁ συγγραφεὺς καὶ τὸ ἰσχύον ἑλληνικὸν δίκαιον.

Περαιτέρω εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου ἐρμηνεύει τὰ προκύπτοντα ζητήματα ἀστικοῦ καὶ δικονομικοῦ δικαίου, ἀνατρέχει ὅπου ὑφίσταται ἀνάγκη εἰς τὰς ξένας πηγὰς αὐτοῦ, καὶ παρέχει ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν προκείμενον θεσμόν, οὐχὶ ἀναξίαν λόγου εἰκόνα συγκριτικοῦ δικαίου μετὰ πλουσίων παραπομπῶν εἰς τε τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ξένην βιβλιογραφίαν.

Ἡ περὶ ἧς ἐνταῦθα ὁ λόγος μελέτη, καθ' ἣ γράφει ὁ ὑποψήφιος ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ, περιέχει τὰς βάσεις ἐκτενοῦς ἐπὶ τοῦ ζητήματος πραγματείας, ἥτις δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι λόγω τοῦ ὅτι ὁ ἐρμηνευόμενος νόμος, οὕτινος ἄλλως καὶ αὐτὴ ἡ τυπικὴ ἰσχὺς ἠμφεσβητήθη, πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ».

β) Grundzüge des griechischen zivilprozessualen Beweisrechts: πραγματεία δημοσιευθεῖσα ὡς δευτέρον τμήμα τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Rechtspolitische und rechtsvergleichende Beiträge zum zivilprozessualen Beweisrecht» πρώτου τεύχους τῶν «Prozessrechtliche Abhandlungen», Berlin 1929, σελ. 49-75.

Ὁ μέγας κλονισμὸς, τὸν ὁποῖον ὑπέστη ἡ ἀνθρωπότης ἐξ ἀφορμῆς τοῦ παγκοσμίου πολέμου, πλὴν τῶν ἄλλων πολλῶν καὶ ποικίλων ὀδυνηρῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ, ἀνέτρεψεν ἢ ἐκλόνησε καὶ τὰς ἠθικάς τῶν ἀνθρώπων ἀρχάς· παρατηρεῖται δὲ τοῦτο πολλαχῶς εἰς πλείστας τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐκδηλώσεις, εἶ δὲ καὶ εἰς τὴν ὀλονὲν αὐξανομένην ἀναξιοπιστίαν τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἡ ὁποία ἐξειλίχθη εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε ἐν Γερμανίᾳ τοῦλάχιστον νὰ γίνηται λόγος ἀπροκάλυπτος περὶ «ἐπιδημίας ψευδορκιῶν» καὶ νὰ θεωρῆται ἡ καταπολέμησις ταύτης ὡς εἰς τῶν σπουδαιοτάτων σκοπῶν τῆς ἐπικειμένης μεταρρυθμίσεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἀμφοτέρων τῶν Δικονομικῶν. Ἐν συναφείᾳ πρὸς ταῦτα καταβάλλεται ἐσχάτως ὑπὸ τινῶν δικονομολόγων ἔμμενος προσπάθεια πρὸς δημιουργίαν ἐπιστημονικῆς κινήσεως ἀποσκοπούσης εἰς τὸν νομοθετικὸν περιορισμὸν τῆς διὰ μαρ-

τύρων ἀποδείξεως καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς δι' ἐγγράφων ἀποδείξεως. Τῆς κινήσεως ταύτης ἡγεῖται ἐν Γερμανίᾳ ὁ ἐν Βερολίῳ δικηγόρος Hans Fritz Abraham, φαίνονται δὲ προσκειμένοι αὐτῷ πλὴν ἄλλων καὶ ὁ Schiffer καὶ ὁ James Goldschmidt. Ὁμοίως περιοριστικὰς τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως τάσεις, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ ὑποθέσεων Ἐμπορικοῦ Δικαίου, ὑπετύπωσε καὶ ὁ ἐπιφανὴς τῆς Ἰταλίας δικονομολόγος Carnelutti, ὁ δημιουργὸς τοῦ νομοσχεδίου τῆς νέας Ἰταλικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δικονομικοῦ τούτου προβλήματος ἀνέλαβον ὁ πάρεδρος δικαστῆς καὶ νῦν ὑψηγῆτης ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου κ. Helmut Rühl καὶ ὁ ἡμέτερος ὑποψήφιος κ. Φραγκίστας τὴν συγγραφὴν πραγματειῶν ἐξεταζουσῶν τὸ δίκαιον τῆς ἀποδείξεως καθόλου καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἀπὸ ἀπόψεως νομοθετικῆς πολιτικῆς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συγκριτικοῦ δικαίου.

Τὴν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου δημοσιευθεῖσαν ἐργασίαν, ἡ ὁποία ἀφορᾷ μὲν κυρίως εἰς τὸ ἑλληνικὸν δίκαιον, ἀλλὰ περιέχει καὶ ἐπισταμένην σύγκρισιν τῶν θεμελιωδῶν αὐτοῦ ἐννοιῶν πρὸς τὰς τοῦ γερμανικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ δικαίου, ἐπαινεῖ ἰδιαζόντως ὁ James Goldschmidt καὶ γράφει περὶ τοῦ συγγραφέως αὐτῆς ὅτι ἐπεδείξατο ἀσυνήθη δι' ἄλλοδαπὸν γνῶσιν τοῦ γερμανικοῦ δικονομικοῦ δικαίου καὶ ὅτι ἐφήρμοσε κατὰ τρόπον ἀγχινοῦστατον τὰς μεθόδους τῆς Γερμανικῆς ἐπιστήμης πρὸς διεῖσδυσιν εἰς ὅλον τὸ νομικὸν ὕλικόν καὶ πρὸς ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ καὶ συνεισέφερε πρὸς τούτους πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὸ ἐπίκαιρον καὶ φλέγον ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαίου τῆς ἀποδείξεως: «Er hat dabei eine für einen Ausländer ungewöhnliche Beherrschung insbesondere des deutschen Prozessrechtes erwiesen, er hat aber dabei ferner die Methoden der deutschen Rechtswissenschaft in scharfsinnigster Weise für die Meisterung und Durchdringung des gesamten Stoffes angewendet und überdies einen wertvollen Beitrag für die zur Zeit brennenden Fragen der Reform des Beweisrechtes geliefert». Καὶ ὁ εἰσηγητῆς δὲ τῆς γνώμης περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ περιορισμοῦ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως κ. Abraham ἐν συνημιμένῳ ἐκτενεῖ ἐπιλόγῳ ἐπανελημμένως καὶ εὐφῆμως παραπέμπει εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Φραγκίστα (σελ. 77, 83, 85).

4) Zur Testamentsform im internationalen Privatrecht ἐν τῇ «Zeitschrift für Ausländisches und Internationales Privatrecht, ἔτος 4ον, Berlin 1930, τεῦχος 6ον, σελ. 930—936.

Παρὰ τὴν γενικῶς ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις ἰσχύουσαν ἀρχὴν «locus regit actum» ὁ Ὀλλανδικὸς Ἀστικὸς Κῶδιξ διὰ τοῦ ἀρθρου

992 ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς τὴν σύνταξιν ἰδιογράφου διαθήκης (πλὴν τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ ἄρθρου 982 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος) ἐν ἀλλοδαπαῖς χώραις, ὧν τὸ δίκαιον ἐπιτρέπει ἀπεριορίστως τὸν τύπον τῆς ἰδιογράφου διαθήκης. Παρεμφερεῖς περιοριστικὰς διατάξεις ἔχουσι καὶ οἱ Ἀστικοὶ Κώδικες τῆς Πορτογαλίας καὶ τῆς Οὐρουγουάης, ὡς καὶ ὁ ἡμέτερος νεαρὸς νόμος ΓΨΗ' τῆς 14ης Μαΐου 1911 «περὶ διαθηκῶν», ἐν ἄρθρῳ 53 ἐδ. 2, προκειμένου περὶ διαθηκῶν ἐλλήνων, συντασσομένων ἐν ταῖς μὴ χριστιανικαῖς χώραις, ἐν αἷς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀσκοῦσιν οἱ πρόξενοι. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν περιορισμῶν τούτων ἐγεννήθη τὸ ζήτημα, ἂν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος διατάξεις εἶναι περιοριστικαὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συντάσσοντος διαθήκην ἢ ἀπλῶς περιοριστικαὶ τοῦ ἀξιωματος «locus regit actum» ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τύπον τῶν διαθηκῶν. Ὁ συγγραφεὺς ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν διεθνῆ σχετικὴν βιβλιογραφίαν καὶ προσάγων ἴδια ἐπιχειρήματα ἀποδέχεται τὸ δεύτερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Ὀλλανδικὸν νόμον, ἀποκρούων τὴν γνώμην τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι τὸ ἄρθρον 992 ἀποτελεῖ κανόνα ἐσωτερικοῦ δικαίου, περιοριστικὸν τῆς ἰκανότητος τοῦ διαθέτου, τοσοῦτω μᾶλλον, καθὼς τοιαύτη ἀντίληψις θὰ προσέκρουε καὶ πρὸς τὴν συστηματικὴν κατάταξιν τοῦ Ὀλλανδικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Τὸ ζήτημα ἐξετάζεται μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ κώδικος τούτου καὶ τῆς τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἰσχύοντος Διεθνοῦς Ἰδιοτικοῦ Δικαίου καὶ συνάγονται ὠρισμένα πρακτικὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς δοθείσης λύσεως.

5) Das Präventionsprinzip in der Zwangsvollstreckung ἐν τῇ σειρᾷ «Beiträge zum Zivilprozess», τευχὸς 11^{ον}, Berlin-Mannheim, σελ. VIII καὶ 84.

Ἡ πραγματεία αὕτη ἀσχολεῖται μὲ ἐν τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἥκιστα ἐξερευνηθέντων ἐπιστημονικῶν προβλημάτων τοῦ δικαίου τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως (ὡς μοι ἐπιτραπῆ ὁ ὅρος οὗτος), δηλονότι τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τοῦ προϊόντος ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως μεταξύ περισσοτέρων συντρεχόντων ἐγχειρογράφων δανειστῶν, οἵτινες κατὰ διάφορα χρονικὰ σημεῖα ἐπελήφθησαν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν μακρᾷ σχετικῶς εἰσαγωγῇ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο παραγράφων ἀναπτύσσεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡ θέσις τοῦ ζητήματος, τὸ ὅποιον ἐν τέλει διατυπῆται ὡς ἐξῆς· κατὰ πόσον ἢ ἀσκησις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συντηρητικῶν μέτρων γεννᾷ προνόμια πρὸς ὄφελος τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ, κατὰ πόσον τὰ προνόμια ταῦτα ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐκ μέρους τῶν ὑπολοίπων δανειστῶν, ζημιουμένων ἐκ τούτων, καὶ ὑπὸ τίνας προϋποθέσεις δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ἐν τῇ πτωχεύσει (σελ. 9), ἐν δὲ τῇ δευ-

τέρα παραγράφω ἐκτίθεται ἡ μέθοδος, καθ' ἣν γίνεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ἐρευνωμένου ζητήματος.

Ἡ πραγματεία φέρει μᾶλλον συγκριτικὸν καὶ ἥτιον δογματικὸν χαρακτήρι, ἐρευνῶνται δὲ τὸ θέμα ἐν συνδυασμῷ πρὸς βασικά καὶ πολύπλοκα προβλήματα τοῦ δικαίου τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ κεφάλαια, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀφορᾷ εἰς τὸ γερμανικὸν καὶ αὐστριακὸν δίκαιον, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὸ γαλλικὸν δίκαιον ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸ ἰταλικὸν καὶ τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ ἐλβετικὸν δίκαιον. Ἐν τέλει δ' ἐπισυνάπτονται κριτικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα νομοθετημάτων.

6) Περιορισμὸς τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως λόγῳ ποσοῦ, τεῦχος πρῶτον, ἐν Ἀθήναις 1931, σελ. VIII καὶ 140.

Τοῦτο εἶναι τὸ νεώτατον τοῦ ὑποψηφίου ἔργον, οὗ ὑπεβλήθησαν ἕξ τυπογραφικὰ φύλλα, μόλις δὲ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπεστάλη μοι καὶ τὸ πρῶτον τεῦχος πλήρες. Τὸ δεύτερον τεῦχος ἐλπίζει ὁ συγγραφεὺς νὰ δημοσιεύσῃ μετὰ ἀράροdon ἔτους, ὡς γράφει ἐν τῷ προλόγῳ. Τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης ταύτης τυγχάνει ἐκ τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων καὶ ἀξίων ἐρεύνης δικονομικῶν θεμάτων, τῶν ἀπασχολούντων τοὺς ἡγέτας τῆς προοιούσης μεταρρυθμιστικῆς νομοθετικῆς κινήσεως ἐν ταῖς δυτικαῖς καὶ βορείοις χώραις, εἶναι δὲ ἀξίος ἐπαίνου ὁ συγγραφεὺς ὅτι παρέχει καὶ ἑλληνικὴν συμβολὴν εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἡμετέρου δικονομικοῦ δικαίου, θὰ ἦτο δ' εὐχῆς ἔργον ἐὰν τὸ παράδειγμα αὐτοῦ εὗρισκε πολλοὺς μιμητάς.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ἐξάιρεται τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης, ταξινομεῖται συνοπτικῶς τὸ σύνολον τῶν νομικῶν γεγονότων εἰς τρεῖς κατηγορίας καὶ ἀναπτύσσεται ἡ οὐσία τῶν ἀποδεικτικῶν τύπων καθόλου, εἶτα δὲ ἐκτίθεται ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἐρευνωμένου θεσμοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως εἰς τὰ Statuta τῶν ἰταλικῶν δημοκρατιῶν μέχρι σήμερον, ἱστορικῶς καὶ συγκριτικῶς.

Ἐν τῷ σώματι τῆς πραγματείας ὁ ὑποψήφιος ἐξαίρων ἐν πρώτοις τὰς δυσχερείας, ἃς ἐμφανίζει τὸ πρόβλημα, προβαίνει εἰς κριτικὸν ἔλεγχον τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ ἐπιστήμῃ διακρίσεως τῶν γεγονότων εἰς νομικά καὶ εἰς ἀπλᾶ ἢ καθαρὰ, ἣν ἐπιχειρεῖ ν' ἀποδείξῃ λογικῶς σφαλεράν. Εἶτα θέτων τὴν ἀρχὴν ὅτι εἰς πᾶσαν ἐρμηνεῖαν δέον ν' ἀφορμᾶται τις ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ νόμου, δέχεται ὅτι τὸ ἄρθρον 300 τῆς Π. Δ. δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ μεμονωμένον ἀλλ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 304, τὸ ὁποῖον περιέχει ἐξαίρέσεις τοῦ ἐν ἄρθρῳ 300 διατυπωμένου κανόνος. Ἡ ἐπισταμένη μελέτη τῶν εἰρημένων ἐξαιρέσεων δεικνύει κατὰ τὸν συγγραφέα, ὅτι αὐταὶ εἶναι ἑτερογενεῖς καὶ δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς δύο κατηγορίας δηλονότι εἰς τὴν τῶν

ἀναφερομένων «εἰς τὴν φύσιν τῶν νομικῶν γεγονότων, ἅτινα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ πάντοτε καὶ ἀσχέτως τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπραγματώθησαν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως» καὶ εἰς τὰς ἀναφερομένας «εἰς ὠρισμένας συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκονται νομικὰ γεγονότα, ἅτινα καθ' ἀρχὴν ὑπάγονται εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως καὶ τὰ ὁποία, λόγῳ τῶν ἔξαιρετικῶν τούτων συνθηκῶν, ἔξαιροῦνται τούτου».

Ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἀντιβολῆς καὶ συνδυαστικῆς μελέτης τῶν δύο μνημονευθέντων ἄρθρων (300 καὶ 304) τῆς Π. Δ. ὁ συγγραφεὺς συμπεραίνει ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως ἐφαρμόζεται ἐπὶ ὅλων τῶν νομικῶν γεγονότων, ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τούτων ὑφίσταται διὰ τὸν ἀποδεικνύοντα ἀδυναμία κτήσεως ἐγγράφου. Ὁ συγγραφεὺς δίδει, παρακατιῶν, μεγαλιτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ θέματος καὶ συμπεριλαμβάνει ἐν αὐτῷ ζητήματα, ὧν τινα διερευνῶνται πρωτοτύπως καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας.

Ταῦτα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου ὑποβληθειῶν τῇ Σχολῇ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ἐκ τῶν ὁποίων καθίσταται φανερὰ οὐ μόνον ἡ φιλοπονία καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀφοσίωσις τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς εὐμέθοδον καὶ ἐν πολλοῖς πρωτότυπον ἔρευναν ἐπιστημονικῶν προβλημάτων προοιῶσα ἐπίδοσις καὶ ἰκανότης αὐτοῦ. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως φρονῶ ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν κέκτηται ἀκόμη πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ἵνα καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας.

Κρίνων οὐχ' ἦττον ἐκ τε τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντὸς τριετίας συγγραφειῶν πραγματειῶν τοῦ ὑποψηφίου, νομίζω ὅτι οὗτος ἔχει ἤδη τοῦλάχιστον τὰ ἐπιστημονικὰ ἐφόδια, ἵνα προταθῇ ὡς ἔκτακτος καθηγητής, ἐὰν ἡ Σχολὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς διδασκαλίας ἀποφασίσῃ τὴν ἴδρυσιν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας διὰ μίαν τριετίαν.

Ἐν τῷ αὐτῇ περιπτώσει θὰ δώσω τῷ κ. Φραγκίστῳ τὴν ἐμὴν ψήφον ἀνεδοιάστως καὶ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι θὰ δικαιώσῃ οὗτος διὰ τῆς περαιτέρω αὐτοῦ ἐπιστημονικῆς ἐξελίξεως, πᾶσαν ἐπ' αὐτοῦ εὐλόγως στηριζομένην προσδοκίαν. Δὲν θέλω οὐχ' ἦττον νὰ παραλείψω καὶ ἐνταῦθα τὴν ἔξαρσιν τῆς ἀρχῆς, τῇ ὁποίᾳ στοιχῶ ὡς ἐπανειλημμένως ἐδήλωσα ἐν τῇ Σχολῇ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων διδακτικῶν στελεχῶν πρὸς κανονικὴν τῆς ὅλης Σχολῆς λειτουργίαν. Περὶ τῶν διδακτικῶν τοῦ ὑποψηφίου προσόντων δὲν δύναμαι βεβαίως ν' ἀποφανθῶ, ἀλλ' ἐξ ἐπανειλημμένων μετ' αὐτοῦ συνομιλιῶν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων, ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ εὐχέρειαν λόγου ἔχει καὶ διατυπώσεως τῶν σκέψεων αὐτοῦ

ἀσφάλειαν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν χρῆσιν ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας καὶ κυριολεξίας καθόλου διακρίνεται.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῆ 2 Μαρτίου 1931

II. Βιζουκίδης

τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς
τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου καὶ Στοιχείω
Ἄστικου Δικαίου.

Μεθ' ὃ ὁ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν κ. Σπυροπούλος λέγει ὅτι, καθ' ἃ ἐνθυμεῖται ἡ Σχολή, ἀνεδείχθη εἰσηγητὴς ἀντὶ τοῦ κ. Δένδια μάλιστα κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι, ἔνεκα τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ μεταξύ μεσολαβησάσης ἀσθενείας του, δὲν τῷ ἐδόθη καιρὸς ν' ἀσχοληθῆ σοβαρώτερον μὲ τὴν μελέτην τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου.

Παρὰ ταῦτα, συνεχίζει, προσεπάθησε νὰ μελετήσῃ τὰς ἐργασίας του, καὶ ἀπεκόμισε τὴν αὐτὴν μὲ τὸν κ. Βιζουκίδην ἐντύπωσιν, ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ ὑποψηφίου ἀσχοληθέντος σοβαρῶς μὲ τὴν ἐπιστήμην.

Ἦλθεν, ἔξακολοθεῖ ὁ κ. Σπυροπούλος, καὶ εἰς προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ὑποψηφίου καὶ ἐσχημάτισε τὴν ἰδέαν ὅτι πρόκειται περὶ ἀνθρώπου ὀξυτάτης νομικῆς ἀντιλήψεως. μὲ ἀρτίαν νομικὴν κατάρτισιν καὶ μὲ εὐρὴ ἐπιστημονικὸν μέλλον, Ἀλλά, καταλήγει, παρ' ὅλα τὰ προσόντα του ταῦτα δὲν θεωρεῖ αὐτόν, ὡς καὶ ὁ κ. Βιζουκίδης ἐδήλωσεν, ἱκανὸν διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας. Μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σπυροπούλου, εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος εἰάν ἡ Σχολή ἐπιθυμῆ νὰ συνεχίσῃ τὴν συζήτησιν, οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος, κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις καὶ ἀποφασίζεται συμφώνως τῷ αὐτῷ ἔδαφίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος, ὅπως συνέλθῃ ἡ Σχολή τὴν προσεχῆ Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ. μ. διὰ νὰ προβῆ εἰς τὴν διὰ ψηφοφορίας ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία περὶ ὥραν 6.30' μ. μ.

.....

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 74^Η

Ἐγένετο τὴν 4^ην Μαρτίου 4931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4^ην μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ξ. Ζολώτα, καὶ Μ. Δένδια.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Προκειμένον, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ τὰ ἐδάφ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Δ. τῆς 9^{ης} Αὐγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» νὰ ἀρχίσῃ ἢ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τῆς Δικονομίας, ὁ κ. Σπυρόπουλος ποιεῖται τὴν δήλωσιν ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Ἐλευθερόπουλος θὰ προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίαν, θὰ βραδύνη ὅμως ἐπ' ὀλίγον, καθ' ὅσον ἔχει ἔργασίαν τινα, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀνάγκη νὰ τελειώσῃ, οὐχ' ἤττον δὲν νομίζει ὅτι πρέπει διὰ τοῦτο νὰ σταματήσῃ ἢ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς ἔδρας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν λέγει ὅτι ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὴν συνεδρίαν καὶ ὅτι καίτοι ἐδήλωσεν οὗτος ὅτι δὲν θὰ προσέρχεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς συνεδρίας, οὐχ' ἤττον προσκαλεῖται ἐκάστοτε εἰς αὐτάς, ἐρωτᾷ δὲ εἰς τὴν Σχολὴν ἐὰν συμφωνῇ νὰ ἀρχίσῃ ἢ ψηφοφορία. Οὐδενὸς ἀντιλέγοντος ἀρχεται ἢ ψηφοφορία.

Ὁ κ. Δένδιας λέγει ὅτι, δὲν θεωρεῖ τὸν μόνον ὑποψήφιον κ. Χαρ. Φραγκίσταν κατάλληλον διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας, συμφωνῶν πρὸς τὴν γνώμην κ. κ. Εἰσηγητῶν καὶ ἀποβλέπων καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ὑποψηφίου. Τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Σπυρόπουλος ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης τῆς συνεδρίας.

Ὁ κ. Ζολώτας στηριζόμενος εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν δὲν θεωρεῖ τὸν κ. Φραγκίσταν ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν εἰσήγησίν του ὁμοίως δὲν θεωρεῖ τὸν κ. Φραγκίσταν κατάλληλον διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ὁμοίως στηριζόμενος εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῶν κ. κ. Εἰσηγητῶν δὲν θεωρεῖ κατάλληλον τὸν κ. Φραγκίσταν διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας.

Λεδομένου ὅτι ὁ μόνος ὑποψήπιος κ. Φραγκίστας οὐδεμίαν ψήφον ἔλαβε διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν, ὁ κ. Κοσμήτωρ ὑποβάλλει εἰς τὴν

Σχολήν τὸ ἐρώτημα, ἂν αὐτή, ἐπομένη τῇ κρατούσῃ συνηθείᾳ, συμφώνως τῇ παρ. 2 τοῦ άρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Διατάγματος, συγκατατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἴδρυσιν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας καὶ ἂν δέχεται νὰ προταθῇ ὁ ὑποψήφιος κ. Φραγκίστας ὡς ἕκτατος ἐπικουρικὸς καθηγητής.

Ὁ κ. Λένδιας δίδει λευκὴν ψήφον, ὡς μὴ δυνηθεῖς, λόγῳ τῆς ἀσθενείας του, νὰ μελετήσῃ τὰ ἔργα τοῦ ὑποψηφίου.

Τὴν στιγμὴν ταύτην προσέροχεται ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος μετὰ τοῦ κ. Σπυροπούλου.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἐξηγεῖ εἰς τοὺς προσελθόντας δι' ὀλίγων τὸ σημεῖον εἰς ὃ εὐρίσκεται ἡ συζήτησις.

Ὁ κ. Σπυροπούλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ψηφοφορίαν τῆς πληρώσεως τῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας λέγει ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν θεωρεῖ, συμφώνως πρὸς ὅσα εἶπε κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν, τὸν κ. Φραγκίσταν κατόλληλον διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Δικονομίας.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος, ἂν συγκατατίθεται εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας καὶ ἐν περιπτώσει καταφατικῇ, ἂν θεωρῇ τὸν κ. Φραγκίσταν ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ἔδραν ταύτην, λέγει ὅτι προσῆλθεν εἰς τὴν συνεδρίαν ἐπὶ τούτῳ, ἵνα ἐκφέρῃ κατ' ἀρχὴν τὴν γνώμην ὅτι δὲν πρέπει, διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Σχολῆς, νὰ ἴδρυσθῇ ἕκτατος ἐπικουρικὴ ἔδρα τῆς Δικονομίας προκειμένου νὰ καταλάβῃ ταύτην ὁ κ. Φραγκίστας, ἀλλὰ τοῦναντίον ὅτι δέον νὰ παρακληθῇ ὁ κ. Φραγκίστας ὅπως ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα ὑψηγοῦ.

Τὴν κατ' ἀρχὴν ταύτην γνώμην, λέγει, ἐκφράζει διότι ἄλλος τις ὑποψήφιος, ὁ κ. Δημητρίου, εἶχεν εἶπει ἐπὶ λέξει εἰς αὐτόν, ὅτι δὲν πρέπει τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης νὰ εἶναι τόσον αὐστηρὸν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ὑποψηφίων, ὅσον τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ζολώτας συγκατατιθέμενος εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας θεωρεῖ τὸν κ. Φραγκίσταν ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ ἴδρυσμένην τὴν ἔδραν ταύτην δι' οὓς λόγους ἀνέφερον ὁ κ. Βιζουκίδης ἐν τῇ εἰσηγήσει του.

Ὁ κ. Σπυροπούλος ὁμολογεῖ ὅτι προὔκαλεσεν εἰς αὐτὸν ἀρίστην ἐντύπωσιν ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐκφράζεται ὁ ὑποψήφιος καὶ ἡ γενικὴ συμπεριφορὰ του, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην του δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν. Φρονεῖ ὅμως ὅτι θὰ εἶναι ἴσως τολμηρόν, λόγῳ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του, νὰ προσκληθῇ ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν ἕκτατον ἔδραν, πρὶν ἢ τὸν γνωρίσῃ ἡ Σχολὴ καλύτερον. Ἀσφαλῶς, λέγει, τὸ μέλλον τοῦ ὑποψηφίου προβλέπεται ἄριστον καὶ δὲν θὰ ἐδίσταξε νὰ τὸν ψηφίσῃ

ἀργότερον ὡς καθηγητήν, ἐὰν νῦν ἐδέχετο νὰ ἐκλεγῆ ὑφηγητής. Συνεπῶς λυπεῖται διότι δέν δύναται νὰ τὸν ψηφίσῃ.

Ὁ κ. Βιζουκίδης φρονῶν ὅτι ὁ κ. Φραγκίστας ἔχει ὅλα τὰ ἐπιστημονικά καὶ διδακτικά ἐφόδια, συμφωνεῖ ὅπως ἐκλεγῆ οὗτος ἔκτακτος ἐπικουρικός καθηγητής, ἰδρυομένης πρὸς τοῦτο ἐκτάκτου ἐπικουρικῆς ἔδρας.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ ψηφίζει τὸν κ. Φραγκίσταν ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητήν, συμφωνῶν ὅπως ἰδρυθῆ πρὸς τοῦτο ἔκτακτος ἐπικουρικὴ ἔδρα.

Περατωθεῖσης τῆς ψηφοφορίας ὁ κ. Βιζουκίδης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐξενεχθεῖσαν γνώμην τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου ἐρωτᾷ αὐτόν, ἐὰν ἔλαβε γνῶσιν τῶν εἰσηγήσεων. Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντῶν ἐπαναλαμβάνει τὴν γνώμην του ὅτι ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ εἶναι αὐστηροτέρα εἰς τὴν κρίσιν τῆς διότι, καθ' ὅσον ἀντελήφθη, ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ γίνῃ τις καθηγητής εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Εἰς τὴν Εὐρώπην, λέγει, κρατεῖ ἡ συνήθεια νὰ μὴ ἐκλέγωνται καθηγηταὶ ὑποψήφιοι, εἰμὴ μετὰ μίαν διετίαν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀναγορεύσεώς των εἰς διδάκτορας. Κατὰ ταῦτα ὁ κ. Φραγκίστας, ὁ ὁποῖος χθὲς μόλις ἀνηγορεύθη διδάκτωρ, δέν πρέπει νὰ ἐκλεγῆ καθηγητής. Δύναται ὅμως νὰ ὑποβάλλῃ ὑποψηφιότητα ὑφηγητοῦ.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον, ἂν γνωρίζῃ ὅτι ὁ κ. Φραγκίστας ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς νομικῆς πρὸ ἐπταετίας καὶ ὅτι ἔκτοτε παρέμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Γερμανίαν σπουδάζων.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος φρονεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον.

Ὁ κ. Βιζουκίδης ἐρωτᾷ ἐκ δευτέρου τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον, ἂν ἀνέγνωσε τὰς εἰσηγήσεις τῶν δύο εἰσηγητῶν καὶ τὰ συγγράμματα τοῦ ὑποψηφίου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντῶν ἐπαναλαμβάνει καὶ πάλιν ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν συνεδρίαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ κατ' ἀρχὴν τὴν γνώμην, νὰ μὴ γίνεταί καθηγητής ὁ διδάκτωρ τῆς χθὲς καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι θεοποίητος.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον, ἂν γνωρίζῃ ὅτι ὁ κ. Δελμοῦζος, καθηγητής τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐξελέγη χωρὶς νὰ ἔχη λάβει τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι ὁ κ. Δελμοῦζος προσεκλήθη.

Εἰς βεβαίωσιν τοῦ Κοσμῆτορος ὅτι ἐξελέγη οὗτος κατόπιν διαγωνισμοῦ, ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν καὶ ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχικὴν του γνώμην ὅτι οἱ διδάκτορες, οὕτως ἢ ἄλλως μετὰ μίαν τουλάχιστον διε-

τίαν ἀπὸ τῆς ἀναγορεύσεώς των, θὰ πρόπη νὰ ὑποβάλλουν ὑποψηφιότητα καθηγητοῦ.

Ὁ κ. Βιζουκίδης λέγει ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου εἰς τὴν τεθεῖσαν δις ἐρώτησίν του, συνάγει ὅτι ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος δὲν ἔλαβε γνῶσιν τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ὑποψηφίου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰ συγγράμματα ἤλθε, λέγει, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς εἰσηγήσεις, νὰ ἐκφράσῃ τὴν κατ' ἀρχὴν γνώμην, ὅτι διὰ νὰ ὑψωθῇ τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς δὲν πρέπει νὰ διορίζεται ἀμέσως καθηγητὴς ὁ διδάκτωρ τῆς χιθῆς, ἀλλὰ νὰ παραμένῃ ὑφηγητὴς ἐπὶ τινα ἔτη. Ἐκφράσας ἤδη τὴν γνώμην του ταύτην δηλοῖ ὅτι ἀπέροχεται τῆς συνεδρίας, καὶ ἐγείρεται ἵνα ἐξέλθῃ.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον ἐρωτᾷ, ἂν ἡ κατ' ἀρχὴν αὕτη γνώμη του ἐπέχει θέσιν ψήφου.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι εἶναι ἀδιάφορον εἰς αὐτὸν πῶς θὰ ἐκκληρῖθῃ ἡ γνώμη του ἂν θέλῃ ἡ Σχολή, λέγει, δύναται νὰ τὴν θεωρήσῃ ὡς ψήφόν του καὶ δηλοῖ ὅτι ἤδη δύναται νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδρίας.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Ἐλευθερόπουλον ὅτι ἡ γνώμη του θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρνητικὴ ψήφος. Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὴν δῆλωσίν του ὅτι ἐξέροχεται, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὸ νὰ παρακίθηται εἰς τὰς συνεδρίας τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι μόνον δικαίωμά του, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσις. Μεθ' ὃ τοῦ κ. Ἐλευθεροπούλου ἀπελθόντος, ὁ κ. Κοσμῆτωρ κηρύσσει περαιωμένην τὴν διαδικασίαν τῆς πληρώσεως τῆς ἔδρας τῆς Δικονομίας, ματαιωθείσης δι' ἔλλειψιν ὑποψηφίου συγκεντροῦντος τὴν νόμιμον πλειοψηφίαν, δεδομένου ὅτι ὁ μόνος ὑποψήφιος κ. Φραγκίστας ἔλαβεν ἐπὶ ἕξ ψηφισάντων τρεῖς μόνον ψήφους.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοσμῆτωρ καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὴν Σχολὴν ὅτι τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν πρὸς πλήρωσιν ἔδρων ἐπὶ τῆς κοσμητείας του θέλουσι δημοσιευθῆ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 9ης Αὐγούστου 1927 « περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ».

Ἀποφασίζεται ὅπως δημοσιευθῶν τὰ πρακτικὰ ταῦτα.

Μεθ' ὃ οὐδενὸς τὸν λόγον ζητοῦντος λύεται ἡ συνεδρία ὡραν 6ην μ.μ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 75^Η

Ἐγένετο τὴν 13^{ην} Μαρτίου 1931, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 4^{ην} μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Δ. Στεφανίδου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Βιζουκίδου, Ἰ. Σπυροπούλου, Ε. Ζολώτα, Μ. Δένδια καὶ Ἡ. Κυριακοπούλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς πάντων τῶν ἀνωτέρω δημοσιευομένων πρακτικῶν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 6^ῃ Μαΐου 1931.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς
Β. Παπασωτηρίου

ΤΥΠΟΣ Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ & ΣΙΑΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ

ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ
ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΔΡΩΝ

Com

1. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
2. ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤ. ΕΤΟΣ 1932-1933

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1933

Ἐγένετο τὴν 12^{ην} Μαΐου 1932, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ. μ., παρόντων τῶν τακτικῶν καθηγητῶν κ. κ. Κ. Σκλαβούνου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Ἡλ. Μαρσιολοπούλου, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Ν. Περράκη καὶ τῶν ἐκτάκτων κ. κ. Ν. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Δ. Καββάδα, ὑποδειχθέντων ὡς ἀντιπροσώπων παρὰ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς συνελθόντων εἰς κοινὴν συνεδρίαν συμφώνως πρὸς κατατεθὲν πρακτικόν.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ κ. Κοσμήτωρ παρακαλεῖ τοὺς κ. ἐκτάκτους νὰ μὴν ἀποχωρήσουν, προκειμένου νὰ προτάξῃ τῆς συζητήσεως τὸ θέμα « σύσκεψις περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς πληρώσεως γεωπονικῶν τινων ἐδρῶν καὶ περὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ τμήματος τῆς Γεωπονίας κατὰ τὸ προσεχὲς Πανεπιστημιακὸν ἔτος».

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ κ. Κοσμήτωρ εἰσηγούμενος ἐπ' αὐτοῦ διαπιστοῖ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπιτευχθῆ σημαντικὴ τις προαγωγή τῶν πραγμάτων τοῦ Γεωπονικοῦ τμήματος, ἰδίᾳ σχετικῶς μὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διδακτικοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ, διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον ὅπως, πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν εἰς συζήτησιν τὸ σπουδαῖον ζήτημα περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς συμπληρώσεως γεωπονικῶν τινων ἐδρῶν.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος φρονεῖ ὅτι ἡ Σχολὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τριῶν ἐδρῶν τῆς Γεωπονίας, ὡς τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, Γεωργικῆς Μηχανολογίας καὶ Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς καὶ Οἰκοδομικῆς· εὐρίσκει ὅτι ἡ διδασκαλία διὰ τὴν πληρωσίν των δὲν προσκόπτει εἰς τὴν προταθείσαν διαρρύθμισιν, διότι δι' αὐτῆς δὲν προτείνονται οὐσιώδη, ἀλλὰ μᾶλλον γίνεται μία ἀλλαγὴ τίτλων.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ Σχολὴ ἐντοπίζει τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς πληρώσεως τῆς ἔδρας Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ κ. Παλιατσέας προτείνει ὅπως γίνῃ ἐπεξήγησις τοῦ περιεχομένου τῆς προκηρυχθησομένης πρὸς πλήρωσιν ἔδρας, ὥστε οἱ ὑποψήφιοι νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦτο.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὁ κ. Κριτικὸς παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἔδραν

τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας ἐνδεχομένως δύναται νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία ἂν εἰς ταύτην περιέγεται καὶ ἡ Γεωργικὴ Λογιστικὴ ἢ αὕτη ἀποτελεῖ περιεχόμενον τῆς ἐκτάκτου ἔδρας τῆς Λογιστικῆς.

Μετὰ συζήτησιν ἡ Σχολὴ ἀποφασίζει ὅπως πληρωθῆ ἡ τακτικὴ ἔδρα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, ὁρίζει δὲ ὡς ἡμέραν συζητήσεως περὶ τῶν καταλλήλων προσώπων τὴν προσεχῆ συνεδρίαν τῆς Πέμπτης 19 Μαΐου 1932, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1927, Π. Δ. «Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης»· ἀποφασίζει δὲ ὅτι περιεχόμενον ταύτης ἀποτελεῖ ἡ Ἀγροτικὴ Οἰκονομία, Πολιτικὴ καὶ Γεωργικὴ Λογιστικὴ.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Η. ΚΟΝΤΟΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ, Η.Λ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,
Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 7/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 127^Η

Ἐγένετο τὴν 19^{ην} Μαΐου 1932, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ.μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Κ. Σκλαβούνου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἀν. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Ἡλ. Μαριολοπούλου, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου καὶ Ν. Περράκη.

Ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 124/12.4.32, 125/14.4.32 καὶ 126/12.5.32 συνεδριῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἐπικυροῦνται.

Ἀκολούθως ἡ Σχολὴ συζητεῖ περὶ τοῦ καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἔδρας Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. Μαραβελάκης πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος παρακαλεῖ ὅπως ἡ Σχολὴ καθορίσῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν

τῆς βραχείας διαδικασίας, δηλαδή ἐρωτᾷ ἂν ὑπὸ τὸν ὄρον βραχεῖα διαδικασία νοεῖται ὅτι ἡ σύντομος αὕτη διαδικασία χρησιμοποιεῖται δι' ἐπιστήμονας ὁμολογουμένης ἀξίας, τιμῆς ἔνεκεν ἢ ἀποτελεῖ ἀπλῶς εὐκόλον τρόπον πληρώσεως κενῶν ἐδρῶν. Περαιῶν φρονεῖ ὅτι δέον νὰ καθορισθῇ ἐρμηνεία τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ φρονεῖ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ θεσμοῦ τῆς βραχείας διαδικασίας ἀναφέρεται εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται περὶ προσώπων ἀνεγνωρισμένης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, διὰ τὰ ὅποια συνεπῶς παρέλκει ἡ ἐμπεριστατωμένη ἀνάλυσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ὁ κ. Μαριολόπουλος φρονεῖ ὅτι, ἡ βραχεῖα διαδικασία, κακῶς κληθεῖσα ἀριστίνδην, ἐθεσπίσθη ἵνα ευκολύνῃ τὴν Σχολὴν εἰς τὴν πλήρωσιν ἐδρῶν, ἰδίᾳ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας της, ὁσάκις αὕτη νομίζει ὅτι εἷς τῶν τυχόν ὑπ' ὄφιν ὑποψηφίων συγκεντρώνει ὁμολογουμένως περισσότερα προσόντα. Ἐὰν εἶχε θεσπισθῆ διὰ μετακλήσιν καθηγητῶν ἐξ ἄλλου Πανεπιστημίου θὰ ἦτο εὐκολωτέρα τῆς μακρᾶς ὡς ἐθεσπίσθη ἐσχάτως καὶ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Κριτικὸς συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Κοσμήτορα ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς βραχείας διαδικασίας φρονῶν, ὅτι ἀποβλέπει αὕτη εἰς ἐπιστήμονας γνωστῆς ἐξαιρετικῆς ἀξίας καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων ἢ διαδικασία προχωρεῖ εἰς τὴν προκήρυξιν, δι' ἧς ὑποβοηθεῖται ἡ ἐκλογή μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, μόνον, λέγει, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ καθηγητῶν εἰς ξένα Πανεπιστήμια θὰ ἔδιδε τὴν ψήφον του διὰ τῆς βραχείας διαδικασίας.

Ὁ κ. Κοντὸς ἀναφερόμενος εἰς τὴν κειμένην βραχεῖαν διαδικασία φρονεῖ ὅτι δὲν ἐτέθη δι' ὄρισμένην κατηγορίαν προσώπων, ἀλλὰ διὰ πάντα ὑποψήφιον ἐφ' ὅσον οἱ κ. Καθηγηταὶ κατὰ συνείδησιν δίδουσι τὴν ψήφον των.

Εἶτα ὁ κ. Μαραβελάκης λαμβάνων ὑπ' ὄψει ὅτι ὑπάρχει ἄμεσος ἀνάγκη πρὸς πλήρωσιν γεωπονικῶν ἐδρῶν προτείνει διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἐδραν τὸν κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου, γεωπόνον, εἰδικῶς ἀσχοληθέντα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Οἰκονομίαν.

Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ὁ κ. Βογιατζόγλου τὸν ἐπεσεφέρθη καὶ τοῦ ἀνέπτυξε τὰς ἐργασίας του καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων. Φρονεῖ ὅτι πρόκειται περὶ εὐσυνειδήτου ἐπιστήμονος μὲ πολὺν καλὰς σπουδὰς καὶ μὲ ἐργασίας ἐπαινεθείσας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοντὸς λέγει ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν στερεῖται γεωπόνων, οἱ ὅποιοι νὰ ἠσχολήθησαν ἐντόνως μὲ πρακτικὰ ζητήματα Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὡς τοιοῦτους θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀναφέρω τοὺς κ. κ. Δεκάξον, Καραμάνον, Καναγκίνην, Εὐελπίδην κ.λ.π. Οὗτοι ὅμως — ἐκτὸς

τοῦ ὅτι τινὲς δὲν ἔρχονται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην — δὲν παρουσιάζουν ἐργασίας ἀποδεικνύουσας ὅτι ἐπεδόθησαν καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν θεωρητικῶν ἀπόψεων τῶν κλάδων τούτων γεωργικῆς καὶ πολιτικῆς Ἐπιστήμης.

Ὁ μόνος, ἔφ' ὅσον γνωρίζω, Ἕλλην γεωπόνος, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει ἐργασίας ἀποδεικνύουσας ἐπίδοσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν ὡς ἄνω θεωρητικῶν ἀπόψεων εἶναι ὁ κ. Βογιατζόγλου. Τὸν κ. Βογιατζόγλου γνωρίζω ἐκ τῆς κοινῆς πρὸ ἐτῶν συμμετοχῆς εἰς ἀγροτικόν τι συνέδριον καὶ ἐξ ἐπισκέψεων τινῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος ἔκαμε καὶ εἰς ἐμέ, ὅπως πιστεύω καὶ εἰς ἄλλους συναδέλφους, πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἔργων του.

Τὰς ἐργασίας του ὁμως ἔχω ὑπ' ὄψιν μου καὶ δύναμαι διὰ βραχυτάτων νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Σχολὴν τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Βογιατζόγλου εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς τοῦ Γρίνιον πρωτεύσας μεταξὺ τῶν ἐκεῖ πολυαριθμῶν συμφοιτητῶν του, Γάλλων καὶ ἄλλοεθνῶν. Ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι πρὸς τριετίας περίπου παρουσιάζει ἐπίδοσιν εἰς τὰ γεωργικά, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες διακεκριμένοι γεωπόνοι. Ἐκτοτε ὁμως ἐπεδόθη ἐντονώτερον εἰς συστηματικὰς μελέτας καὶ τῶν θεωρητικῶν ἀπόψεων τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας καὶ πολιτικῆς. Ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν του τούτων ὑπῆρξεν ἄφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀνακλήρσις τοῦ κ. Βογιατζόγλου ὡς διδάκτορος τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy μὲ βαθμὸν ἄριστα καὶ τὰ συγγραφήρια τοῦ J u r y, ἄφ' ἑτέρου δὲ ἡ δημοσίευσίς τριῶν ἐργασιῶν του. Ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων «Contribution à l' étude de l' Economie Rurale de la Grèce d' après guerre» ἐκ 270 σελίδων χρησιμοποιοῦσα εὐρὴ πληροφοριακὸν καὶ στατιστικὸν ὕλικόν συγκεντρωθὲν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐκ παρατηρήσεων ἐπιτοπίων, ἐρευνᾷ συστηματικῶς τὰς φυσικὰς, δημογραφικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας, τοὺς οικονομικοὺς παράγοντας αὐτῆς καὶ γενικῶς τὴν ὑφήν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς, τὴν συμβολὴν τοῦ κεφαλαίου, τῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἔργον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τὰς διαφόρους κατηγορίας γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, τὸ κόστος τῶν παραγομένων προϊόντων, τὴν κατανάλωσιν, ἐμπορεῖαν καὶ μεταφορὰν αὐτῶν. Μελέτη πραγματευομένη συστηματικῶς τὰ ζητήματα ταῦτα διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπῆρχε. Οὕτω πρόκειται περὶ ἀληθειῶν συστηματοποιουμένων, ἐν πολλοῖς νέων, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ μελέτη αὕτη τοῦ κ. Βογιατζόγλου, ἀποδεικνύουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας εἶναι ἡ εἰδίκευσις αὐτῆς κατὰ περιοχὰς καὶ τόπους ἐκμεταλλεύσεων, μὲ ἐπικρατοῦσαν ἐνιαχοῦ τὴν μονοκαλλιέργειαν, τὴν μικρὰν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν μικρὰν ἄμεσον ἐκμετάλλευσιν μὲ ἔλλει-

ψιν ἀροσίμων γαιῶν καὶ κεφαλαίων, ὑπεραφθονίαν δὲ ἐργατικῶν χειρῶν.

Τὴν μελέτην χαρακτηρίζομένην ἀπὸ συστηματικῆν τάξιν, σαφήνειαν καὶ ἀκριβολογίαν προάγουσαν δὲ τὴν γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας κλείει κεφάλαιον γενικωτέρων κρίσεων δυναμένων νὰ θέσουν τὰ θεμέλια ὑγιοῦς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας, ὅπου τὸ ἔργον τοῦτο ὑπεβλήθη ὁ καθηγητὴς τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ ἀγρονομικὸν Ἰνστιτοῦτον τῶν Παρισίων κ. Tard y ἔκρινεν αὐτὸ ὡς ἐξῆς :

« M. Boyazoglu... a effectué un travail du plus grand intérêt dans lequel non seulement les traits essentiels de l'Agriculture grecque sont très nettement mis en relief, mais qui fait bien ressortir les caractères spéciaux des conditions de la Production Agricole de chaque région. L'ouvrage est pourvu d'une abondante documentation et de nombreuses statistiques qui illustrent constamment les idées émises par l'auteur. . . . Ses remarques générales et ses conclusions, qui sont claires et précises, sont particulièrement intéressantes. . . . C'est un travail sérieux et très complet qui fait honneur à notre enseignement ».

Ὁ δὲ καθηγητὴς ἐν τῇ Φυσικομαθηματικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy καὶ διευθυντὴς τοῦ Γεωργικοῦ Ἰνστιτοῦτου τοῦ Πανεπιστημίου τούτου κ. Gain ὡς ἐξῆς :

« Ce travail remarquable s'applique à un pays et à une époque qui rendent une étude d'ensemble d'économie rurale particulièrement intéressante . . . Il met au point l'état actuel de l'Economie Rurale du pays avec une parfaite maîtrise... M. Boyazoglu a accompli là un effort dont nous n'avons certainement pas l'équivalent pour la France des pays dévastées. Nous souhaiterions que ce travail fût entrepris pour la France du Nord—Est d'après—guerre, avec la même conscience et la même hauteur de vue qui recommandent aux économistes agraires le dit mémoire.

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῆς Γεωργίας ἐβράβευσε, μετὰξὺ πλήθους ὑποβληθειῶν, τὴν μελέτην ταύτην μὲ τὸ ἀνώτατον βραβεῖον « χρυσοῦν μετάλλιον » σπανιώτατα χορηγούμενον εἰς ἄλλοδαπούς.

Ὁ Ἑλλην καθηγητὴς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων κ. Πολίτης ἄλλοτε καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Γαλλικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Poitiers παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὸ Institut de France λέγει :

« Précieux pour la Grèce, cet ouvrage, fait grand honneur

en même temps qu' à son auteur à l'enseignement français qui l' a formé».

Ὁ δὲ καθηγητὴς τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Zagreb καὶ τέως Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. F r a n g e s λέγει: «Ὁ συγγραφεὺς ὑπὲρ τὸ δέον μετριοφρόνως δνομάζει τὸ παρὸν ἔργον «Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας» τῆς πατρίδος του. Πραγματικῶς ὅμως εἶναι μία ἔξονυχιστικὴ ἀπεικόνισις τῆς φυσικῆς καὶ κοινωνικῆς βίαισεως τῆς Ἑλλάδος, τῆς μέχρι σήμερον καὶ μελλοντικῆς παραγωγῆς τῶν ἀγροτικο-πολιτικῶν δεδομένων, τῶν ἀνταλλακτικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τοῦ κόστους τῶν προϊόντων τῶν διαφόρων κλάδων τῆς γεωργίας. Οἰοῖδηποτε ἔπαινοι τοῦ ἔργου τούτου ὡς πρὸς τὸ λεπτολόγον του καὶ τὴν περιεκτικότητά του δὲν θὰ ἦσαν ἐπαρκεῖς. Εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ καλύτερον σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη μέχρι τοῦδε περὶ Ἑλλάδος».

Ἡ δευτέρα μελέτη τοῦ κ. Βογιατζόγλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Les bases scientifiques de la loi du rendement décroissant en économie rurale et sa formule mathématique» μὲ σχετικὰς ἄλλας δημοσιεύσεις του εἶναι ἀνακοίνωσις τοῦ ἰδίου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῆς μὴ ἀνάλογου ἀποδόσεως ἐν τῇ ἀγροτικῇ οἰκονομίᾳ. Πρόκειται περὶ, ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπιφυλάξεις, μεταφορᾶς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ἐνὸς μαθηματικοῦ τύπου ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται—ὑπὸ ὠρισμένας ἐπιφυλάξεις—ἐν τῇ Βιολογίᾳ. Ἡ μεταφορὰ αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ στατιστικῶν καὶ πειραματικῶν δεδομένων καὶ σχετικῶν καταρτισθεισῶν γραφικῶν παρστάσεων.

Ἡ τρίτη, καθαρῶς θεωρητικὴ, μελέτη τοῦ κ. Βογιατζόγλου δημοσιεύεται ἀγγλιστὶ εἰς τόμον ἐκ 300 σελίδων καὶ ἀφορᾷ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν (Agricultural Crédit), ἡ ὁποία ἐσχάτως ἀπασχόλησε καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἐχουν ἀληθῶς δημοσιευθῆ προπολεμικαὶ μελέται περὶ ἀγροτικῆς πίστεως ἀπὸ καθαρῶς τοπικῆς ἀπόψεως, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι αἱ γεωργοοικονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ συνθήκαι τῆς ὑπαίθρου ἦσαν γενικῶς τότε πολὺ διάφοροι τῶν σημερινῶν. Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Βογιατζόγλου εἶναι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀναφέρεται εἰς εὐρυτάτην βιβλιογραφίαν καὶ χρησιμοποιεῖ τόσον τὴν συνθετικὴν ὅσον καὶ τὴν ἀναλυτικὴν μέθοδον ἐργασίας.

Ἄξιοι ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ διαπραγματεύσεις τῆς ἀγροτικῆς πίστεως εἰς 4 κατηγορίας, τουτέστι τῆς τροχούσης ἐκμεταλλεύσεως, τῆς πίστεως παγίων μέσων ἐκμεταλλεύσεως, τῆς ἐγγείου ἀγροτικῆς πίστεως καὶ τῆς πίστεως βελτιώσεων. Κατόπιν ἡ συγκριτικὴ ἀνάλυσις τῶν συ-

στημάτων οργανώσεως τῆς ἀγροτικῆς πίστεως καὶ ἔρευνα τῆς πολιτικῆς τῶν ἰδρυμάτων ἀγροτικῆς πίστεως

Εἰς τὸ ὅλον ἔργον ἔνθα ἐρευνῶνται ἀπὸ οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, τεχνικῆς καὶ νομικῆς ἀπόψεως τὰ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, κυριαρχεῖ ἡ ἰδέα τῆς λογικῆς κατανομῆς τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ ἔθνικῃ καὶ διεθνεί ἀγροτικῇ οἰκονομίᾳ.

Κατόπιν τούτων ὁ κ. Κοντὸς θεωρεῖ τὸν κ. Βογιατζόγλου ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν, ὅχι μόνον ὡς παρουσιάζοντα τὰς περισσοτέρας καὶ καλλιτέρας ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπολύτως ἱκανὸν ἵνα καταλάβῃ τὴν ἔδραν ταύτην.

Ὁ κ. Παλιατσέας λέγει ὅτι θὰ ἐκρότεινε τὸν κ. Χ. Εὐελπίδη νὰ σοβαρὸν ἐπιστήμονα καὶ γνωστὸν ἐκ τῶν ἐργασιῶν του, ἀλλὰ —προσθετεῖ— ἔχει ῥητὴν δήλωσίν του ὅτι δὲν θὰ ἀποδεχθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βογιατζόγλου εὐρίσκει αὐτὸν καλὸν ἐπιστήμονα, ἐργατικόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἡ Σχολή.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος λέγει ὅτι γνωρίζει τὸν κ. Βογιατζόγλου, ὅστις τοῦ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τὰς μέχρι τοῦδε ἐργασίας του. Ἐκ τούτων εἰς τὸ μὴ εἰσέτι κυκλοφορήσαν, ἀγγλιστὶ γεγραμμένον, σύγγραμμά του περὶ ἀγροτικῆς πίστεως νομίζει ὅτι πρέπει μόνον μετὰ γνώμην εἰδικοῦ ἐπιστήμονος νὰ δοθῇ ἡ δέουσα σημασία, διότι φρονεῖ, ὅτι διὰ τοιαύτης εὐρύτητος ἔργα, μάλιστα δὲ γεγραμμένα εἰς ξένην παγκόσμιον γλῶσσαν, οὔτε ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε σπουδῶν του οὔτε ἐκ τῶν μελετῶν του, ὡς αὐταὶ ἐμφαίνονται ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε δημοσιεύματά του, δὲν κατέστη εἰσέτι ὄριμος ὁ ὑποψήφιος. Θὰ εἶχε, κατὰ τὴν γνώμην του, μεγαλειτέραν σημασίαν καὶ θὰ συνεβάδιζε πρὸς τὴν ὑποχρέωσίν του ὡς νεαροῦ ὑποψηφίου ἐπιστήμονος, ἐὰν τὰς γνώσεις ἐχρησιμοποίει εἰς ἐπεξεργασίαν θεμάτων πλέον περιορισμένων καὶ κατ' ἀρχὰς τοπικῆς σημασίας. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ὑπόλοιπα δημοσιεύματά του εὐκαταῖον θὰ ἦτο νὰ διατυπωθῇ ἡ γνώμη εἰδικοῦ καὶ παρακολουθοῦντος τὴν σχετικὴν ἐπιστημονικὴν κίνησιν, ἐμπεριστατωμένη καὶ λεπτομερῆς, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν φιλικαὶ καὶ τυπικαὶ γενικώτεραι κρίσεις περὶ τῶν δημοσιευμάτων τούτων.

Ἀκολουθῶς ὁ κ. Κοσμήτωρ, λέγει ὅτι δὲν τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ μελετήσῃ διεξοδικῶς τὰ δημοσιεύματα τοῦ κ. Βογιατζόγλου. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως ἐνταῦθα εἰσηγήσεων δὲν καταδεικνύεται ποσῶς ποῦ ἔγκειται ἀκριβῶς ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιστημονικὴ ἀξία τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ κατὰ πόσον καὶ κατὰ τὶ αὐταὶ προάγουσιν οὐσιαστικῶς τὸν οἰκεῖον ἐπιστημονικὸν κλάδον, ὡς τοῦτο ἄλλως τε ἀπαιτεῖ καὶ ὁ νόμος. Μόνον γενικαὶ κρίσεις ἀνεφέρθησαν, αἱ ὁποῖαι εἶναι εὐμενεῖς βεβαίως. Ἴνα ὅμως καταδειχθῇ σαφῶς, ἂν καὶ κατὰ πόσον αἱ ἐργασίαι τοῦ κ.

Βογιατζόγλου συμβάλλουσιν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀναφέρονται, πρέπει αὐταὶ νὰ τίχῳσι λεπτομεροῦς ἀναλύσεως παρ' εἰδικοῦ ἐνημέρου πρὸς τὴν σχετικὴν βιβλιογραφικὴν κίνησιν καὶ δὴ κατὰ τρόπον περιγράφοντα ἀρμοδίως τὴν θέσιν τῶν πραγματευομένων ζητημάτων πρὸ καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Βογιατζόγλου. Συνεπῶς ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ γνώμην περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τῶν δημοσιευμάτων τοῦ ἐν λόγῳ ὑποψηφίου.

Ὁ κ. Βαρόπουλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Κοσμήτορα λέγει, ὅτι ἀνεφέρθη παρ' αὐτοῦ ὅτι οἱ προλαλήσαντες θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναπτύξουν, εἰς ποῖα σημεῖα διὰ τῶν δημοσιευμάτων ὁ κ. Βογιατζόγλου προάγει τὴν ἐπιστήμην. Ἐρωτᾷ λοιπόν, διατὶ ὁ κ. Κοσμήτωρ δὲ κάμνει ἀνάλυσιν τῶν ἔργων τοῦ κ. Βογιατζόγλου, ἀφοῦ μάλιστα εἶναι καὶ εἰδικός.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντᾷ ὅτι οὔτε εἰδικὸς εἶναι, κατὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενα μαθήματα, οὔτε καιρὸν εἶχε δι' ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν.

Ὁ κ. Μαραβέλακης εὐρίσκει ὅτι ἀνάλυσιν τῶν ἔργων θὰ ἐγένετο ἀσφαλῶς ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ ἐν ἐκ τῶν δημοσιευμάτων ἐβραβεύθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας.

Ὁ κ. Κοντός λέγει ὅτι ἡ συστηματικὴ περιγραφὴ καὶ ἀνάλυσιν τῶν φυσικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας καὶ ὅταν ἀκόμα δὲν παρουσιάζει νέα στοιχεῖα—καίτοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοιαῦτα στοιχεῖα παρουσιάζονται—ἀποτελεῖ ἐργασίαν ἐπιστημονικὴν, ἀφοῦ ἡ ἐπιστήμη οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρὰ σύστημα ἀληθειῶν, αὐτὴ δὲ κενὰ λέξεις.

.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ,
Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, Η. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ

Ἐκκριβὲς ἀπόσπασμα
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 7/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγένετο τὴν 26^{ην} Μαΐου 1932, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6^{ην} μ.μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Κ. Σκλαβούνου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Ἡλ. Μαρτιολοπούλου, Τρ. Καραντάση καὶ Ν. Περγάκη.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Κοντὸς ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἀναγνωσθέντα πρακτικὰ καὶ ἴδια εἰς τὴν εἰσήγησίν του περὶ τοῦ ὑποψηφίου κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου λέγει ὅτι ὅσας περὶ αὐτοῦ κρίσεις ξένων ἐπιστημόνων ἀνέφερε ἠρύσθη παρὰ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας, ταῦτα δὲ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς φιλικαὶ φιλοφροσῦναι, ὡς εἶπεν ὁ κ. Οἰκονομόπουλος.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος λέγει ὅτι ἔξαιρεῖ τὰ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας ἀρυσθέντα καὶ ἔχει ὑπ' ὄψει του ἀναφερθεῖσαν κρίσιν ξένου δημοσιευθεῖσαν εἰς ἐφημερίδα τοῦ Zagreb.

Ὁ κ. Κοντὸς ἀνταπαντῶν λέγει ὅτι πλὴν τῶν ἀναφερθέντων ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Institut de France ἀνέφερε μόνον κρίσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Agrani ἐνυπογράφως δημοσιευθεῖσαν εἰς ἐφημερίδα, διότι δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καθηγηταὶ διδάσκοντες τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐπιστήμης μὲ τὸ ἀνάλογον κύρος, δὲν ὑπελείπετο δὲ παρὰ ἡ προσφυγὴ εἰς καθηγητὰς διδάσκοντας τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐπιστήμης εἰς ἄλλοδαπὰ Πανεπιστήμια, ἐν δὲ τοιοῦτον σχετιζόμενον πρὸς τὰς βαλκανικὰς συνθήκας εἶναι καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Agrani, φρονεῖ δ' ἄλλως ὅτι ἐνυπόγραφοι δημόσιοι δηλώσεις καθηγητῶν Πανεπιστημίου παρέχουν ἔχγωνα ἀκριβοῦς ἀποδόσεως τῶν σκέψεων τῶν ὑπογραφόντων καθηγητῶν.

Ἀκολούθως ἡ Σχολὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ συζητεῖ ἐπὶ τοῦ θέματος «ἐκλογή καθηγητοῦ διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς τακτικῆς ἑδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας».

Ὁ κ. Κοσμήτωρ συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφ. 2 ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1927 Π. Δ. «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» καλεῖ τὴν Σχολὴν ὅπως προβῇ εἰς ψηφοφορίαν.

Ὁ κ. Περγάκης ἐξ ὧσων ἤκουσε νὰ λέγωνται περὶ τοῦ βραχέως

ἔρευνητικοῦ σταδίου τοῦ προταθέντος διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐξ ὅσον προσεπάθησε νὰ μάθῃ διὰ προσωπικῆς ἐσπευσμένης ἐξετάσεως τῶν ἔργων αὐτοῦ δὲν κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ὀρισμένην γνώμην καὶ διὰ τοῦτο δίδει λευκὴν ψήφον.

Ἐκ τῆς Βαροπούλου ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦ πρώτου τὴν συνοπτικὴν καὶ ἐμπεριστατωμένην εἰσήγησιν τοῦ κ. Κοντοῦ, τοῦ μόνου κατ' αὐτὸν δυναμένου νὰ ἔξῃ ἔγκυρον καὶ βαρύνουσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην, δεύτερον δὲ τὴν δήλωσιν τοῦ ἰδίου ὅτι θεωρεῖ τὸν ὑπ' αὐτοῦ προταθέντα κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τακτικὴν Πανεπιστημιακὴν ἔδραν συντάσσεται πρὸς τὴν γνώμην ταύτην τοῦ κ. Κοντοῦ καὶ ψηφίζει τὸν κ. Ἀλέξ. Βογιατζόγλου τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ἐκ τῆς Καραντάσης λέγει ὅτι, ἐπειδὴ, ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως καὶ ἐξ ἰδίας ἐξετάσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ προτεινομένου διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας κ. Ἀλέξ. Βογιατζόγλου, δὲν ἐπέισθη περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς συμβολῆς αὐτῶν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων εἰς οὓς αὐταὶ ἀναφέρονται, δίδει λευκὴν ψήφον.

Ἐκ τῆς Μαριολόπουλου στηριζόμενος εἰς τὴν ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ κ. Κοντοῦ καὶ ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως σχηματίσας τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου κέκτηται πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ὅπως καταλάβῃ τὴν τακτικὴν πανεπιστημιακὴν ἔδραν, τόσον λόγῳ τῶν λαμπρῶν σπουδῶν τοῦ ὅσον καὶ λόγῳ τῶν πρωτοτύπων ἔργων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν εὐφώνως ὑπὸ ξένων εἰδικῶν, ψηφίζει τὸν κ. Βογιατζόγλου τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ἐκ τῆς Μαριβελέκης λαβὼν ὑπ' ὄψει τὰς λαμπρὰς σπουδὰς, ἃς ἔκαμεν ὁ κ. Βογιατζόγλου εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Γτίγνον, τὰς εὐφρήμους μνείας, τὰς ὁποίας ἀτένειμεν εἰς τὰ δημοσιεύματά του ἢ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῆς Γεωργίας, τὴν γενομένην εἰσήγησιν ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Π. Κοντοῦ, ὅστις λόγῳ τῆς εἰδικότητός του εἶναι ἀρμόδιος νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν δημοσιευμάτων τοῦ κ. Βογιατζόγλου καὶ τέλος ὅτι οὗτος κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, κέκτηται δὲ καὶ δραστηριότητα, τὴν ὁποίαν προσωπικῶς γνωρίζει καὶ ἴτις ὑπόσχεται ὅτι οὗτος θὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἱκανὸν καθηγητὴν, διὰ πάντα ταῦτα ψηφίζει τοῦτον τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ἐκ τῆς Παλιατσέας λέγει ὅτι τὸν κ. Βογιατζόγλου ἐγγώρισε τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι οὗτος εἶναι ἐπιστήμων ἐργατικός, εὐσυνείδητος καὶ βαθύς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Διαμβάνων τοῦτο ὑπ' ὄψει ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κ.κ. συναδέλφων ἐνταῦθα

λεχθέντα καὶ συγχρόνως ἀναγνωρίζων τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς Σχολῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας καὶ Πολιτικῆς, ψηφίζει τὸν κ. Ἀλέξ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Κριτικὸς δίδει λευκὴν ψήφον, ἐπειδὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὴν βραχείαν διαδικασίαν δὲν δύναται νὰ ἐκλέγωνται ὡς τακτικοὶ καθηγηταὶ παρὰ μόνον ἐπιστήμονες διατελέσαντες ἤδη μέλη τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμων ἰδρυμάτων ἢ ἔχοντες ἤδη μακρὰν καὶ ἀνεγνωρισμένην ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν.

Ὁ κ. Οἰκονομολογὸς ἀναφερόμενος καὶ εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν λεχθέντα καὶ δυσπιστῶν, ἰδίᾳ εἰς τὴν σοβαρότητα τῶν ὀγκωδεστέρων ἐκ τῶν ἀναφερθέντων δημοσιευμάτων τοῦ κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου, λόγῳ τοῦ εὐρέως περιεχομένου μὴ ἐπαγομένου ἐκ μερικωτέρων μελετῶν, θὰ ἀναμείνῃ γνώμην εἰδικοῦ καὶ γνώστου τῆς σχετικῆς Βιβλιογραφίας καὶ ἐπιστημονικῆς κινήσεως, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι μορφώσῃ γνώμην· διὰ ταῦτα δίδει λευκὴν ψήφον.

Ὁ κ. Κόντος, δι' οὗς λόγους ἐξέθηκεν κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν τῆς Σχολῆς, ψηφίζει τὸν κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ δίδει λευκὴν ψήφον, διότι, ὡς ἦδη ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδρίᾳ λεπτομερῶς διετύπωσε, δὲν ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ γνώμην περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος τοῦ προταθέντος κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ, ὁ ἴδιος δὲ δὲν ἔσχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως μελετήσῃ ταῦτα ἐμπεριστατωμένως.

Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1927 Π. Δ. «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» προβλεπομένης πλειοψηφίας, ἀποφασίζεται συμφώνως πρὸς τὸ μνημονευθὲν διάταγμα, ὅπως ἡ Σχολὴ προβῇ εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς ἔδρας ταύτης.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,

Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ

Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ.

Ἐκτιβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 7/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 133^Η

Ἐγένετο τὴν 11^η Νοεμβρίου 1932 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5^η μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἦλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Κ. Σκλαβούνου, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Θ. Βαροπούλου, καὶ Π. Κουτσομητοπούλου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοσμήτωρ εισηγούμενος ἐπὶ τοῦ θέματος «ἔξετασις τῶν τίτλων καὶ ἀνάδειξις εισηγητῶν διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἔδραν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας» λέγει ὅτι δέον, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ὑπὸ 9 Αὐγούστου 1927 Π. Δ. «Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἔδρων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», ἡ Σχολὴ νὰ ἐξετάσῃ τὰ διπλώματα καὶ τίτλους τῶν ὑποψηφίων, ν' ἀποφανθῇ περὶ τοῦ νομίμου αὐτῶν καὶ νὰ ἀναδείξῃ δύο εισηγητὰς ἐκ τῶν διδασκόντων τὰ ἐγγύτερα πρὸς τὴν πληρωτέαν ἔδραν μαθήματα, νὰ ὀρίσῃ δὲ ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως περὶ τῶν ὑποψηφίων, ἥτις δέον νὰ μὴ κεῖται οὔτε πρὸ τῶν δέκα πέντε οὔτε μετὰ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

Ἡ Σχολὴ ἀποδέχεται τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Κοσμήτορος, ἐξετάζει τὰ διπλώματα καὶ τοὺς τίτλους τῶν ὑποψηφίων καὶ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ νομίμου αὐτῶν, ἀναδεικνύει δὲ εισηγητὰς τοὺς κ. κ. Κοντὸν καὶ Κουτσομητόπουλον καὶ ὀρίζει ἡμέραν τῆς συζητήσεως περὶ τῶν ὑποψηφίων τὴν 29 Νοεμβρίου 1932.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
 ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
 Π. ΚΟΝΤΟΣ, Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ,
 Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
 Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟ-
 ΠΟΥΛΟΣ,

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα
 Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 10/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
 Γ. ΒΑΚΛΑΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 135^Η

Ἐγένετο τὴν 29^η Νοεμβρίου 1932, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5^η μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἦλ. Μαρτιολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Χ. Μουλοπούλου, Δ. Καββάδα καὶ Ν. Ἀναγνωστοπούλου.

Ἀκολούθως ἡ Σχολὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ 6^{ον} θέμα τῆς Ἡ. Δ. «Συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κλπ. προσόντων τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἔδραν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας» εἰσηγουμένων τῶν ἀναδειχθέντων εἰσηγητῶν. Οἱ εἰσηγηταὶ κ. κ. Κοντὸς καὶ Κουτσομητόπουλος καταθέτουσιν εἰσήγησιν, ἣτις ἀναγιγνώσκεται παρὰ τοῦ Γραμματέως ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

Εἰσήγησις

Πρὸς τὴν Σχολὴν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

τῶν καθηγητῶν αὐτῆς Π. Κοντοῦ καὶ Π. Κουτσομητοπούλου
διὰ τὴν πλήρωσιν
τῆς τακτικῆς καθηγητικῆς ἔδρας Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶμεν τὰ ἐπόμενα ἐν σχέσει μὲ τὴν πλήρωσιν τῆς τακτικῆς ἔδρας Γεωργικῆς Οἰκονομίας, κατόπιν μελέτης τῶν ὑποβληθέντων στοιχείων ὑπὸ τῶν δύο ὑποψηφίων : κ. κ. Ἀλεξάνδρου Ι. Βογιατζόγλου καὶ Μπάμπη Β. Ἀλιβιζάτου.

Ἀλέξανδρος Ι. Βογιατζόγλου.

Γενικαὶ παρατηρήσεις. Ὁ κ. Βογιατζόγλου ἔχει σπουδάσει γεωπονίαν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Grignon (Γαλλίας), ὁπόθεν ἀπεφοίτησε πρῶτος κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας «à titre régulier». Τὴν δι-

δακτορικήν του εἰς τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμιας διατριβὴν ἔχει ὑποστηρίξει εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Nancy, τυχὼν ἐκτὸς τοῦ βαθμοῦ ἀριστα (mention très honorable) καὶ τῶν συγγραφευτικῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἔχει δ' ἐπιπροσθέτως σπουδὰς Νομικὰς, Οἰκονομικὰς καὶ Ἐμπορικὰς. Ὁ κ. Βογιατζόγλου ἔχει ἀσχοληθῆ καὶ μὲ τὴν γεωργικὴν πρᾶξιν, ὡς διευθύνων γεωργικὰ κτήματα καὶ βιομηχανίας καὶ ὡς διατελέσας ἀνώτερος δημόσιος γεωργικὸς ὑπάλληλος ἐν Θράκῃ, ἔχει δὲ πρὸς τοῦτοις ἀσχοληθῆ καὶ μὲ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια καὶ συνεταιρισμοὺς.

Ἔργα. Ὁ κ. Βογιατζόγλου ἔχει καταθέσει εἰς τὴν Κοσμητείαν πέντε (5) ἐντύπους ἐργασίας του ἧτοι: 1) Contribution à l'étude de l'économie rurale de la Grèce d'après guerre. 2) Les bases scientifiques de la loi du rendement décroissant en économie rurale et sa formule mathématique. 3) Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς μὴ ἀναλόγου ἀποδόσεως ἐν τῇ γεωργικῇ οἰκονομίᾳ. 4) Agricultural Credit. 5) Ὑπόδειγμα ἐκ σειρᾶς μελετῶν του ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας. Ἡ Ἀγροτικὴ πίστις ἐν Πολωνίᾳ.

Αἱ τρεῖς πρῶται ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀνάγονται εἰς τὴν κυρίως Γεωργικὴν Οἰκονομίαν, ἐνῶ αἱ δύο τελευταῖαι εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Πολιτικὴν.

1) « Contribution à l'étude de l'économie rurale de la Grèce d'après guerre ».

Ἡ ἐργασία αὕτη περιλαμβάνεται εἰς ἓνα τόμον ἐκ 275 σελίδων μὲ 5 χάρτας καὶ 8 γραφικὰς παραστάσεις ἐκτὸς κειμένου. Τὴν ἐργασίαν προλογίζει ὁ γεωπόνος καὶ γεροϋσιαστής τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων κ. Π. Δεκάζοις.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἀνατομικὴ μελέτη τῆς ὑφῆς (struction) τῆς μεταπολεμικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας (περίοδος 1920—1929) καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς λειτουργίας (φυσιολογία) αὐτῆς.

Εἰς θέματα Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς δὲν εἰσέρχεται παρὰ ὅπου τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον πρὸς κατανόησιν τῶν στενωῶς πρὸς ταύτην συνδεδεμένων ζητημάτων τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ὡς μέτρα συγκρίσεως ἔχει κατὰ κανόνα δύο, τὴν προπολεμικῶς ὑφισταμένην κατάστασιν καὶ τὴν κατὰ τὸ πέραν τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου.

Τὸ ἔργον περιλαμβάνει: Εἰσαγωγὴν, ἕξ κεφάλαια καὶ ἐπίλογον.

Εἰς τὴν ἀρκετὰ ἐκτενῆ εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται διὰ βραχέων περὶ τῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὴν δια-

μόρφωσιν τῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας — ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι σήμερον καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὴν πολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον — καὶ τῇ προσέδωκαν τὴν σημερινὴν τῆς μορφὴν, καὶ τονίζει τὰς δυσχερείας, καθ' ὧν εἶχε ν' ἀντιπαλαίση.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου (σελ. 13—34) ἀφιεροῦται εἰς τὴν μελέτην τῶν φυσικῶν συνθηκῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐκτὸς ἐλαχίστων σημείων, δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀπαιτήσεις πρωτοτυπίας. Διακρίνεται ὅμως διὰ τὴν σαφήνειάν του. Ὁ συγγραφεὺς ἐξέλεξε τὰς καταλλήλους πηγὰς, τὰς βιβλιογραφίας κ. λ. π., ἔσταχυολόγησεν ἀπὸ τὰς ἀρίστας ἐξ αὐτῶν διὰ κάθε θέμα τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου του, ἔκαμεν ἐπιλογὴν μεταξὺ τῶν γνωμῶν τῶν, συχνάκις διαφωνούντων, συγγραφέων καὶ συνεδύασε καὶ ἐνεφάνισε καταλλήλως τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἰς τρόπον ὥστε εἰς ἐλαχίστας σελίδας νὰ δώσῃ πλήρη καὶ εὐληπτον εἰκόνα τοῦ συνόλου τῶν φυσικῶν δεδομένων. Οἱ κοσμοῦντες τὸ κεφάλαιον τοῦτο τρεῖς χάρται — φυσικοδιοικητικὸς, γεωλογικὸς καὶ γεωργικὸς — διευκολύνουν κατὰ πολὺ τὴν κατανόησιν τοῦ περιεχομένου τόσοσ τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὅσον καὶ πολλῶν σημείων τῶν ἀκολουθῶν, καθὼς καὶ τῶν γενικῶν ἐννοιῶν, αἵτινες πηγαῖζον ἐκ τοῦ ὅλου ἔργου.

Τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον (σελ. 35—44), ἀφορᾷ τὰ δημογραφικὰ καὶ κοινωνικὰ δεδομένα τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Πραγματεύεται τὰ ζητήματα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς κατανομῆς αὐτοῦ κατὰ κλάδους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, κατὰ μέγεθος συνοικισμῶν, κατὰ διαμερίσματα. Προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς γενικῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ ἀγροικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως αὐτοῦ, περατοῦται δὲ διὰ παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς συνθέσεως τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἑλλήνος ἀγρότου. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου (πληθυσμὸς) ὁ συγγραφεὺς παραθέτει καταλλήλως ἐπεξεργασμένα καὶ σχολιάζει τὰ ὑφιστάμενα στοιχεῖα τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους μετὰ πληροφορίας ἀντιληθείσας ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας. Τὸ ὑπόλοιπον ὅμως μέρος (ψυχολογία κ. λ. π.) ἐμπερικλείει ἐνδιαφερούσας ἀντικειμενικὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ τούτου τοῦ συγγραφέως γενομένας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπαίθρον.

Ἀπὸ τοῦ τρίτου κεφαλαίου ὁ συγγραφεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ ἔργου του. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐκ τῶν μεγαλειτέρων (σελ. 45-124) καὶ σπουδαιωτέρων τοῦ συγγράμματος, περιλαμβάνει τὴν μελέτην τῶν γεωργοοικονομικῶν δεδομένων τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας. Ἀρχεται ἀπὸ τῆς μελέτης τῆς συστάσεως (ὑφῆς), τῆς ὁργανώσεως καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Καθορίζει τὴν μορφὴν τῆς

ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας, εἶτα δὲ προχωρεῖ εἰς τὴν μελέτην τῶν συστημάτων καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως, ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ τῆς χωρικῆς αὐτοκαλλιεργείας, ἣτις ἔχει τελείως ἐπικρατήσει μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τοῦ ἐποικισμοῦ.

Διακρίνει τρεῖς κατηγορίας ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης τάξεως: α) τὰς χωρικὰς ἐκμεταλλεύσεις (exploitations paysannes), αἵτινες δὲν ἤλλαξαν μορφήν, αὐτοκαλλιεργοῦνται δηλαδή ἀπὸ μιᾶς τουλάχιστον γενεᾶς, β) τὰς χωρικὰς ἐκμεταλλεύσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ γ) τὰς χωρικὰς ἐκμεταλλεύσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τοῦ ἐποικισμοῦ τῶν προσφύγων. Δίδει πλήρη εἰκόνα τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν τῆς παραγωγῆς ἐκάστης τούτων. Εἶτα περιγράφει τὰς ἐφαρμοζομένας ἀμειψισπορὰς κατὰ τμήματα τῆς χώρας, συζητεῖ ἀπ' αὐτῶν, προτείνει δὲ κατὰ τὴν κρίσιν του τελειότερον σύστημα τετραετοῦς ἀμειψισπορᾶς. Προχωρεῖ εἰς τὴν μελέτην τοῦ σπουδαιοτάτου προβλήματος τῶν λιπάνσεων, τέλος δὲ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὅποιον ἐκτελοῦνται αἱ διάφοροι ἀγροτικαὶ ἐργασίαι καὶ καθορίζει τὸ κόστος αὐτῶν.

Ἐν τῇ ἐρευνῇ τῆς συμβολῆς τῶν διαφόρων συντελεστῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ κεφάλαια καὶ τὴν καταχρέωσιν, διακρίνει τρεῖς κατηγορίας χωρικῶν ἐκμεταλλεύσεων α) ἐκείνας ἐκ τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων, αἵτινες προέκυψαν φυσιολογικῶς (ἐκ τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας), β) τὰς χωρικὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ μόνης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως (χωρὶς νὰ τύχουν καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Κράτους), γ) τὰς χωρικὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ 1912 γενομένου ἐποικισμοῦ καὶ αἵτινες μερικῶς μόνον (ἀνεπαρκῶς) ἐφωδιάσθησαν διὰ κεφαλαίων καὶ δ) τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, αἵτινες προέκυψαν ἐκ τοῦ μετὰ τὸ 1912 γενομένου ἐποικισμοῦ. Ἰδιαιτέρως μελετᾷ ἐπίσης τὴν κατάστασιν τῶν κεφαλαίων ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῶν μορφάς, ε) εἰς τὰς ἀμπελοφυτικὰς, ς) εἰς τὰς ἐλαιοκομικὰς καὶ ζ) εἰς τὰς χωρικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ὅπου γίνεται μονοκαλλιέργεια καπνοῦ. Δὲν παραλείπει ἐπίσης ν' ἀναφέρῃ τὰ ποσά, διὰ τῶν ὁποίων ἐνισχύεται ἔξωθεν ἡ γεωργικὴ παραγωγή, —κατὰ κατηγορίας καλλιεργητῶν, εἶδη δανείων, ἀναλόγως τῶν παρεχομένων ἀσφαλειῶν, καὶ κατὰ τμήματα τῆς χώρας—καὶ τοὺς πάσης φύσεως ὄρους καὶ τὸ κόστος τῶν ἐνισχύσεων τούτων. Τέλος, πραγματεύεται τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὸν παράγοντα «ἐργασία».

Ἄλλ' οἱ φυσικοὶ, δημογραφικοὶ, κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὄροι τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας, συντρεχόντων καὶ ἐτέρων γενικωτέρων τοιούτων—ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ συγγραφεὺς—ὠδήγησαν εἰς τὴν διαμόρ-

φωσιν ιδιωτικῶν οἰκονομιῶν ἐν τῇ γεωργίᾳ μέγιστον ἐμφανίζουσῶν διαφορισμόν. Διὰ τὴν κατανόησιν δὲ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας κρίνει ἀπαραίτητον τὴν μελέτην ἑνὸς τοῦλάχιστον ἀντιπροσωπευτικοῦ «τύπου» ἐξ ἐκάστης κατηγορίας. Ἀφοῦ προέβη οὕτω εἰς τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην καὶ κατὰτάξιν μεγάλου ἀριθμοῦ ιδιωτικῶν οἰκονομιῶν, περιέγραψε λεπτομερῶς δικτῶ «τύπους», τοὺς κυριωτέρους κατ' αὐτόν. Οἱ τρεῖς πρῶτοι ἀφοροῦν τὰς σιτοφόρους περιφερείας τῆς χώρας, διακρίνονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων κυρίως ἐκ τῆς ἀνεπαρκειᾶς, τῆς ἡμιεπαρκειᾶς καὶ τῆς ἐπαρκειᾶς τῶν γαιῶν, ἐφ' ὧν στηρίζουν τὴν οἰκονομίαν των. Ὁ τέταρτος ἀφορᾷ μονοκαλλιέργειαν καπνοῦ καὶ ὁ πέμπτος μονοκαλλιέργειαν ἀμπέλου. Ὁ ἕκτος καὶ ἑβδομος ἀνάγονται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐλαίας, ὡς αὕτη διενεργεῖται εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς χώρας καὶ ὡς ἔχει εἰς ὀλίγα μέρη, ὅπου ἡ καλλιέργειά της ἔχει ἀρκετὰ προοδεύσει. Ὁ τελευταῖος τύπος ἀφορᾷ τὴν νομαδικὴν κτηνοτροφίαν. Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει εἰς τοὺς τύπους τούτους τὴν ἔκτασιν τῆς γῆς των, τὰ πάσης φύσεως κεφάλαιά των: ἔγγεια, παγίων μέσων ἐκμεταλλεύσεως καὶ τρεχούσης ἐκμεταλλεύσεως, τὴν χρησιμοποιοιμένην ἐργασίαν, τὸν προϋπολογισμόν αὐτῶν: ἔσοδα καὶ ἔσοδα (παραγωγὴν κ. λ. π.), πάντα τὰ τεχνικὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι εἶναι προφανεῖς, καὶ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα. Τονίζει τὰ τρωτὰ σημεῖα ἐκάστης καὶ ὑποδεικνύει τὰς ἐνδεδειγμένας μεταβολάς.

Ἐπακαλουθεῖ τέλος ἡ ἀναλυτικὴ μελέτη τοῦ κόστους τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν προϊόντων τῆς χώρας ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν ἀκαθάριστον καὶ καθαρὰν πρόσοδον ἐκάστου ἐξ αὐτῶν.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἐξαιρέσει ἐλαχίστων σημείων αὐτοῦ, ἔνθα οἱ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως διδόμενοι ἀριθμοὶ ἤμπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἀπανταχοῦ τῆς χώρας καὶ ὑπὸ διαφόρους τοπικὰς συνθήκας ἀκριβῶς ἐφαρμοσίμοι, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρκούντως πρωτότυπον.

Τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἀφιερῶται εἰς τὴν μελέτην τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς: φυτικῆς (σελ. 125-198 καὶ πίνακες 245-251) καὶ ζωϊκῆς (σελ. 198-208).

Πραγματεύεται, ἐν πάσει λεπτομερεία, πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὰς καλλιεργησίμους καὶ καλλιεργουμένας ἐκτάσεις, τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ σύνολον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, τὴν κατανομήν τούτων κατὰ κατηγορίας καὶ εἶδη καλλιεργειῶν (σιτηρὰ, σκαλιστικαὶ καλλιέργειαι, πολυτεῖς φυτεῖαι) καὶ κατὰ τμήματα τῆς χώρας κατὰ τὴν ὑπὸ διερεύνησιν περίοδον. Τέλος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῆς ταύτης τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς φυτικῆς. Καθορίζει τὸ ἔθνικόν εισόδημα ἐκ τῆς κυρίως γεωργίας καὶ ἐκ τῆς κτηνοτροφίας καὶ τὴν σχέσιν τούτων πρὸς τὸ ὅλον Ἐθνικόν εισόδημα, καὶ τὸ

ποσοστόν τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Καταφαίνεται οὕτω ἡ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ σημασία τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας διὰ τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς χώρας. Ἐξετάζει τὰς παραγομένας ποσότητας, τὴν μέσην ἀξίαν καὶ τὴν ὀλικὴν ἀξίαν τῶν διαφόρων φυτῶν, ταξινομημένων κατὰ κατηγορίας καὶ κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα. Ἐκείνων ἐκ τῶν προϊόντων, ὧν ἡ χώρα δὲν ἔχει ἐπάρκειαν, δὲν παραλείπει — ἐν ὑποσημειώσειςι — νὰ παραθέτῃ τὰς τυχὸν εἰσαγομένας ποσότητας (ἀνεπεξεργάστων καὶ ἐπεξεργασμένων), τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ τὸ ποσοστόν, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν εἰσαγωγῶν. Ἡ παράλληλος αὕτη ἔρευνα εἶναι σκοπιμὸς διότι, ὡς ἄλλωστε παρατηρῆ καὶ ὁ συγγραφεὺς, ὑπὸ τὰς κρατούσας γενικὰς συνθήκας, προκειμένου νὰ κριθῆ ἡ σκοπιμότης ἢ μὴ τῆς ἀναπτύξεως δεδομένης καλλιεργείας, δέον νὰ ἐξετάζωνται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μὲ τὰς τεχνικὰς δυνατότητας τῆς ῥηθείσης ἀναπτύξεως καὶ αἱ δυνατότητες τῆς διαθέσεως τῶν τυχὸν ἐπὶ πλεόν παραχθισομένων ποσοτήτων. Δὲν παραλείπει ἐπίσης ἐξ ἄλλου νὰ ἐξηγῆ ἐκάστοτε τοὺς τεχνικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς λόγους τῆς ὑπὸ τῶν στατιστικῶν ἐμφαινομένης ἐκασταχοῦ ἐπεκτάσεως ἢ περιορισμοῦ ἐκάστης καλλιεργείας.

Καθ' ὅμοιον τρόπον πρὸς τὴν φυτικὴν παραγωγὴν τὸν ἀποσχολεῖ καὶ ἡ μελέτη τῆς ζωϊκῆς. Ἐξετάζει δηλ. ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῆς, τὰς εἰσαγωγὰς κτηνῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων (ἀνεπεξεργάστων καὶ ἐπεξεργασμένων) παραθέτει δὲ καὶ συμπληρωματικὰ πληροφορίας τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως.

Τὰ στατιστικὰ δεδομένα τοῦ κεφαλαίου τούτου ὁ συγγραφεὺς ἔχει ἀντλήσει, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς τὰς δημοσιευθείσας ὑπὸ τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσωπικῶς ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, ἐπεξεργαζόμενος καὶ κρίνων αὐτά.

Εἰς τὴν σελίδα ὅμως 200 ὁ συγγραφεὺς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπὸ τῆς στατιστικῆς διδομένους βοσκοτόπους ἐξ 11.741.000 στρεμ. ἀναγράφει ὅτι εἰς ἕκαστον αἰγοπρόβατον ἀναλογεῖ βοσκή ἐνὸς στρέμματος, δι' ὃ καὶ τὴν ἔκτασιν ταύτην ὀρθῶς ὡς ἀνελαρῆ χαρακτηρίζει. Θὰ ἔδει ὅμως, διὰ νὰ εἶναι πληρέστερος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ καὶ τοὺς ὄρεινους βοσκοτόπους, οἵτινες εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερας ἐκτάσεως.

Εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον (σελ. 209-222 καὶ 252-258) μελετᾷ τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς συνθήκας τῆς διαθέσεως ὠρισμένων γεωργικῶν προϊόντων. Οἱ (εἰς τὰς σελ. 252 καὶ 253) παρατιθέμενοι συμπληρωματικοὶ πίνακες συμπληρῶνουν τὸ κείμενον, ἐνῶ οἱ ἀκόλουθοι τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τῆς χώρας κατὰ μεγάλας κατηγορίας (σελ. 254),

τῆς εἰς χρυσὸν ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν (σελ. 257), ἡ γραφικὴ παράστασις ἢ ἀφορῶσα τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς κατὰ τὴν ἑκατονταετίαν 1830-1930 (σελ. 258) καὶ αἱ συναφεῖς παρατηρήσεις, ἐπιτρέπουν τὴν ἐντὸς τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς χώρας ἀντιμετώπισιν τοῦ μεγάλου τούτου προβλήματος καὶ τὴν ἐπὶ στερεωτέρων βάσεων θεμελίωσιν τῆς ἀγροτικῆς μας πολιτικῆς. Τὴν ὅλην ταύτην μελέτην διευκολύνει ἡ παρατιθεμένη σύντομος περιγραφή τῶν μέσων μεταφορᾶς, τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ χώρα.

Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον (σελ. 223-240), ὁ συγγραφεὺς ἀφιερῶι εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ὀλοκλήρωσιν τῶν μερικωτέρων παρατηρήσεών του.

Εἰς τὸν ἐπίλογόν του ὁ συγγραφεὺς τονίζει ὅτι αἱ εἰδικαὶ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας καὶ ἡ θέσις ταύτης ἐν τῇ ὅλῃ Ἑθνικῇ Οἰκονομίᾳ ἐπιβάλλουν τὴν ἐνεργωτάτην ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἐνδεδειγμένης Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς, ἀφίνων νὰ ὑπονοηθῆ, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἐξυγίανσις καὶ ἡ εὐημερία τῆς τε Ἀγροτικῆς καὶ τῆς ὅλης Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καθίσταται προβληματική.

Ἐν τῷ συνόλῳ του κρινόμενον τὸ ἔργον τοῦτο, παρὰ τὰς ἀναποφεύκτους μικροατελείας του, δὲν ἀποτελεῖ μόνον εὐσυνείδητον διερευνῆσιν ἐνὸς πεδίου μᾶλλον ἀνεξερευνητοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διατάξεως ὕλης, τρόπου ἐξαγωγῆς τῶν συμπερασμάτων καὶ ἐν γένει ἐμφανίσεως, ἀναμφισβητήτως πρωτότυπον καὶ ἀξιόλογον ἀπόκτημα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γεωργοοικονομικὴν ἐπιστήμην. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἐκρίθη εὐμενῶς εἰς τὸ Institut de France καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας ὑπὸ διαπρεπῶν εἰδικῶν καθηγητῶν ὡς τῶν κ. κ. T a r d y, F r a n g e s, B o y l e, G a i n καὶ ἄλλων, τέλος δὲ ἐβραβεύθη διὰ τοῦ χρυσοῦ βραβείου τῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἰκανότητα τοῦ συγγραφέως εἰς τὸ νὰ προσαρμόζη εὐρεῖαν γενεὴν καὶ εἰδικὴν κατάρτισιν πρὸς τὰς δεδομένας Ἑλληνικὰς πραγματικὰς συνθήκας καὶ νὰ χρησιμοποιῆ ταύτην μετὰ ἐπιτηδειότητος καὶ εὐσυνειδησίας διὰ τὴν μελέτην ἐνὸς περιβάλλοντος ἀτελῶς γνωστοῦ καὶ πολλὰς ἐμφανίζοντος δυσχερείας.

2) «Les bases scientifiques de la loi du rendement décroissant en économie rurale et sa formule mathématique».

Ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γεωργίας τῆς Γαλλίας (Πρακτικὰ τῆς 6 Μαΐου 1931, Τόμος 17^{ος}, ἀριθμ. 14).

3) «Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νόμου τῆς μὴ ἀναλόγου ἀποδόσεως ἐν τῇ Γεωργικῇ Οἰκονομίᾳ». Ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὸ ἐπιστημονικόν

περιοδικὸν «Ἐπιθεώρησις Κοινωνικῆς καὶ Δημοσίας Οἰκονομικῆς» τοῦ κ. Ζολώτα. Τεύχος Α' τοῦ 1932.

Ἄμφότεραι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Β. Γανώση.

Δοθέντος ὅτι αἱ ἐργασίαι αὗται ἀλληλοσυμπληροῦνται θὰ τὰς ἐξετάσωμεν ἐν συνδυασμῷ.

Οἱ κ. κ. Βογιατζόγλου καὶ Γανώσης ἀναφέρουν ὅτι ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι ὁ νόμος τῆς μὴ ἀναλόγου ἀποδόσεως ἐν τῇ γεωργικῇ οἰκονομίᾳ εἶναι ἐπακολούθημα τῶν φυσικοβιολογικῶν συνθηκῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς φυσικοχημικὰς ἐπιστήμας θὰ ἠδύνατο νὰ παράσῃ ἴσως ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν βάσεων τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου νόμου καὶ τὸν ἀκριβέστερον καθορισμὸν τῶν συνθηκῶν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ.

Αἱ ἐρευναὶ τῶν αὐτῶν κατέληξαν, κατ' αὐτούς, εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα: α) Ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως ἀναλογία μεταξὺ τῶν γεωργοοικονομικῶν φαινομένων ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἀγρονομικῶν, βιολογικῶν καὶ χημικῶν ἀφ' ἑτέρου. β) Ὅτι αἱ βάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου νόμου εὔρηνται ἐπακριβῶς ἐν τῇ βιολογίᾳ (*dias-tases*) καὶ τῇ χημείᾳ (ἀμφίστροφος ἐξισώσεις) καὶ γ) ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένη—ὑπὸ τινος ἐπιφυλάξεως καὶ *mutatis mutandis*—ἡ μεταφορὰ τοῦ βιολογικοῦ τύπου τοῦ Mitscherlich εἰς τὸ πεδίον τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.

Τὰ συμπεράσματά των ταῦτα στηρίζουν κυρίως ἐπὶ παρατηρήσεων γενομένων ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ στατιστικῶν καὶ πειραματικῶν δεδομένων καὶ τῆς παραβολῆς τῶν εἰδικῶς καταρτισθεισῶν σχετικῶν γραφικῶν παραστάσεων. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀναφερόμεθα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Καθηγητοῦ καὶ μέλους τῆς Γεωργικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας L. Bretignière ἀνακοινώσαντος ταύτην εἰς τὴν εἰρημένην Ἀκαδημίαν τὴν 6 Μαΐου 1931.

4) «Agricultural Credit».

Ἔργον φύσεως κυρίως θεωρητικῆς, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἑνα τόμον ἐκ 302 σελίδων ἐν συνόλῳ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔχει τιμῆσιν διὰ ἐπαινετικωτάτου προλόγου ὁ ἐκ τῶν εἰδικωτέρων ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ πραγματευόμενον θέμα κ. Ἄλ. Παπαναστασίου, τέως Πρωθυπουργός, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ὑπῆρξε καὶ ὁ σχὼν τὴν ἰδέαν τῆς συστηματικῆς ὁργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἐν Ἑλλάδι καὶ τελεσφόρως ἀγωνισθεὶς ὑπὲρ αὐτῆς.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου εἶναι ἡ πλήρης καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως (Ἀγροτικο-πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, τραπεζικτικῆς, γεωπονικῆς, κοινωνικῆς καὶ νομικῆς) κριτικὴ διερεύνησις τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως.

Τὸ ἔργον περιλαμβάνει εἰσαγωγὴν, ἕνδεκα κεφάλαια καὶ βιβλιογραφίαν. Ἡ ἀκολουθηθεῖσα κατάταξις ὑπῆρξε συστηματικὴ καὶ εὐστοχος.

Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ὤθησαν εἰς τὴν εἰδικὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως καὶ οἵτινες δὲν ὑπῆρξαν ἄσχετοι πρὸς τὰς μακρὰς καὶ πείσιμονας συζητήσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Ἑλλάδι—ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ πολιτικοὺς κύκλους τῆς χώρας—κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1927, ἐποχὴν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἴδρυσιν αὐτοτελοῦς Ἀγροτικοπιστωτικοῦ Ἰδρύματος, ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος αὐτοῦ, τῆς μορφῆς, ἣν ὄφειλε νὰ προσλάβῃ, τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔδει νὰ ὀργανωθῇ καὶ τῆς πολιτικῆς, ἣν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ. Δίδει δὲ ἐξηγήσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν μέθοδον κατὰ τὴν διερεύνησιν τοῦ θέματος καὶ τῶν σχετιζομένων μὲ αὐτὸ ζητημάτων—ἥτις ὑπῆρξεν ἀναλυτικὴ τε καὶ συνθετικὴ—καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκριθεῖσαν κατάταξιν τῆς ὕλης.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον (σελ. 1-23) ἀφιερῶνται εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς θέσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἐντὸς τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς πίστεως, τῶν συνθηκῶν τῆς γενέσεως αὐτῆς, τῆς ἐξελίξεώς της κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους, τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν της, τῶν ἰδιοτήτων, τῶν πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων αὐτῆς, τῶν καταχρήσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται καὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς ὑπάρξεως, ἀναπτύξεως καὶ παραγωγικότητος αὐτῆς. Διὰ τῆς συγκρίσεως δὲ τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως πρὸς τὰ τῶν λοιπῶν πιστωτικῶν κλάδων ἐπιτυγχάνει τὴν ἐμφάνισιν τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως. Τὴν σύγκρισιν δὲ ταύτην συμπληρῶναι διὰ τῆς παραλλήλου συγκρίσεως τῶν βασικῶν γραμμῶν τῶν συνθηκῶν τῆς Ἀγροτικῆς Παραγωγῆς, πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν παραγωγικῶν κλάδων. Περιαίνει τονίζων τὴν σημασίαν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως καὶ τὸν κοινωφελῆ χαρακτῆρα αὐτῆς.

Ἡ ὁ συγγραφεὺς ἀρκεῖται εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἰς τὸ νὰ θέσῃ τὰ ζητήματα ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῶν γραμμαῖς.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἀναλυτικὴ μελέτη τῶν «κεφαλαίων» ἐν τῇ Ἀγροτικῇ Οἰκονομίᾳ (σελ. 24-38). Τὸν ἀπασχολοῦν ἐν πρώτοις τὰ εἰς τὸν ἀγρότην ἀναγκαιοῦντα πάσης φύσεως κεφάλαια καὶ ἡ φύσις τῶν πιστωτικῶν του ἀναγκῶν. Προχωρεῖ εἰτα εἰς τὴν μελέτην τῆς κρατούσης διακρίσεως καὶ ταξινομήσεως τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ Ἀγροτικῇ Οἰκονομίᾳ, τὴν ὁποίαν κατακρίνει ὑποδεικνύων τὰ τρωτά της καὶ ἀποδεικνύων ὅτι αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἐμπειρικὴ καὶ ἀνακριβής, προτείνει δὲ ἐπιστημονικὴν ταξινόμησιν τῶν ἀγροτικῶν κεφαλαίων μὲ διπλοῦν κριτήριον: ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν φύσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν οἰκονομικὸν περιορισμὸν αὐτῶν. Εἰτα προ-

χωρεῖ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐξελίξεως τῶν εἰς κεφάλαια καὶ τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας α) προπολεμικῶς καὶ β) μεταπολεμικῶς, ἐξετάζων ἐν ἐκτάσει τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν τόσον καταπληκτικὴν ἀΐξιν τῶν εἰρημένων ἀναγκῶν, τέλος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τρόπων τῆς ἐξευρέσεως τῶν ἀναγκαιούτων κεφαλαίων, ἐρευνῶν τὰς 4 κυριωτέρας πηγὰς αὐτῶν. Τὸν ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερος, ἐν τῷ προκειμένῳ, αἱ σχέσεις τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως πρὸς τὴν χρηματαγορὰν καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Αἶ ἐν τῇ ἐρευνῇ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν δύο τούτων λεπτοτάτης φύσεως θεμάτων παρατηρήσεις του, ἀποδεικνύουσι εἰδικὴν κατάρτισιν καὶ παρατηρητικότητά εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν πολυπλόκων φαινομένων τῶν ἀγορῶν καὶ δὴ τῆς τῶν κεφαλαίων, καὶ ἱκανότητα εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἐπιλογὴν τῶν ἀξίων προσοχῆς μεταξὺ τῶν εἰρημένων φαινομένων, νὰ ὀλοκληρώσῃ ταῦτα καὶ νὰ τὰ συσχετίσῃ πρὸς ἐξωτερικὰ τούτοις φαινόμενα τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας καὶ νὰ ἐξάγῃ ἐξ ὅλων τούτων συμπεράσματα.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τρίτου κεφαλαίου (σελ. 39-44) ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῆς γραμμαῖς. Συγκρίνων ταύτην πρὸς τὴν τῆς λοιπῆς Πίστεως τονίζει τὰς ὑφισταμένας διαφοράς. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τούτου (σελ. 44-51) δίδει τὴν εἰκόνα τῶν μορφῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Ἀγροτικὴ Πίστις ἐμφανίζεται καὶ ταξινομεῖται ἀναλόγως τοῦ κριτηρίου, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται, διαστέλλον 12 τοιαύτας ταξινομήσεις, ἐπὶ τῇ βάσει κριτηρίων ἀπλῶν ἀναλόγως α) τῆς φύσεως τοῦ πιστωτοῦ, β) τοῦ δανειζομένου, γ) τοῦ ἀντικειμένου τοῦ δανείου, δ) τῶν προθεσμιῶν, ε) τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, ς) τῆς δυνατότητος τῆς ἀνακλήσεως τοῦ δανείου, ζ) τοῦ παραγωγικοῦ ἢ μὴ προορισμοῦ του, η) τοῦ γενικοῦ προορισμοῦ του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, θ) τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ του ἐν αὐτῇ, ι) τῆς φύσεως τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν των, ια) τῆς φύσεως τῶν ἀσφαλειῶν καὶ ιβ) τοῦ ἐπιδιωκόμενου κοινωνικοῦ σκοποῦ. Τέλος ὁμιλεῖ περὶ τῶν συνδυασμῶν τῶν ἀνωτέρω, τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον διεμορφώθησιν ἐν τῇ πράξει καὶ διακρίνει μεταξὺ ὅλων τὰς δύο μᾶλλον ἐνδιαφερούσας ταξινομήσεις. Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ κεφαλαίου (σελ. 51-58) περιγράφει, ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῶν γραμμαῖς, τὰς κυριωτέρας Ἀγροτικοπιστωτικὰς ἐργασίας, τὰς καταθέσεις, τὰς προ-ἐξοφλήσεις, τοὺς συμψηφισμούς, τοὺς τρεχουμένους λογαριασμούς, τὰ δάνεια ἐπ' ἐνεχείρῳ, τὰ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς ἐπιχειρήσεις. Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ κεφαλαίου τούτου — καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον — εἶναι τὰ τῶν συγκρίσεων, μὲ τὰς ὁποίας ἀσχολεῖται ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον μέρος αὐτοῦ, τῶν συνήθων (κοινῶν) πιστωτικῶν ἰδρυμάτων πρὸς τὰ τῆς ὑπαίθρου καὶ

τῶν τυπικῶν πιστωτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρώτων πρὸς τὰς τῶν δευτέρων.

Ἔπεται ἡ μελέτη τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῶν Ἀσφαλειῶν ἐν τῇ Ἀγροτικῇ Πίστει (σελ. 57-74). Ἀφοῦ τονίζει τὴν σημασίαν τῶν ἀσφαλειῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς πίστεως γενικῶς, εἰσέρχεται εἰς τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν ἐν τῇ Ἀγροτικῇ Πίστει. Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν λειτουργιῶν τῶν Ἀγροτικῶν ἀσφαλειῶν διακρίνει ταύτας εἰς «στατικὰς» καὶ «δυναμικὰς», ἐπιμένων ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν δευτέρων, προχωρεῖ δὲ κατόπιν εἰς τὴν ταξινομήσιν αὐτῶν καὶ τὴν κερωρισμένην διερεύνησιν ἐκάστης κατηγορίας. Πραγματεύεται ἐν πρώτοις τὰ τῶν «προσωπικῶν ἀσφαλειῶν», εἶτα δὲ τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐμπραγμάτων. Τὸν ἀπασχολοῦν τὰ «ἐνέχυρα» γενικῶς, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν τῇ γεωργίᾳ, οἱ τίτλοι καταθέσεως καὶ τὰ ἐνεχυρόγραφα, τὰ εἰδικὰ «γεωργικὰ ἐνέχυρα» καὶ «ἐνεχυρόγραφα», ἢ «ὑποθήκη» καὶ τὰ «ὑποθηκόγραφα», ἢ «ὑποθήκη βελτιώσεων», ἢ «ἔγγειος ἐπιβάρυνσις» καὶ τὸ «προνόμιον». Προβαίνει εἶτα εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐμπραγμάτων ἀσφαλειῶν μεταξὺ τῶν περιαινῶν δὲ περιγράφει δύο κατηγορίας ἀσφαλειῶν *sui generis*, ὧν γίνεται ἐνίοτε χρῆσις ἐν τῇ ὑπαίθρῳ ἦτοι: τῶν «ἀσφαλίσσεων» καὶ τῆς «Κρατικῆς ἐγγυήσεως». Τὸ κεφάλαιον τοῦτο καταλλήλως πλουτιζόμενον διὰ μέρος τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπομένου, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ αὐτοτελῆ πρωτότυπον μονογραφίαν.

Εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον (σελ. 74-100) ἐπικολοῦνθεὶ φυσιολογικῶς ἡ μελέτη τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κρατουμένης ταξινομήσεως τῆς στηριζομένης ἐπὶ τοῦ εἶδους τῶν ὑπὸ τοῦ δανειζόμενου παρεχομένων ἀσφαλειῶν. Μελετᾷ διαδοχικῶς: τὴν «Προσωπικὴν Ἀγροτικὴν Πίστιν» καὶ τὴν «Ἐμπραγματον». Τὴν πρώτην διακρίνει εἰς «Ἀτομικὴν» καὶ «Συλλογικὴν». Ἐν ἀρχῇ ἐξετάζει τὰ εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰς συνθήκας, αἵτινες τὴν διέπουν ὡς σύνολον καὶ κατὰ μέρος, ὁμιλεῖ δὲ βραχέων ἐπὶ τῆς πρώτης, τῆς «Ἀτομικῆς» εἶτα δὲ προχωρεῖ εἰς τὴν λεπτομερειακὴν μελέτην τῆς «Συλλογικῆς», ἣτις κυρίως ἔχει σημασίαν διὰ τὴν ὑπαίθρῳν χώραν. Πραγματεύεται ἐν πλάτει τὰ ἀφορῶντα τοὺς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμούς, διὰ βραχέων δὲ τὰ περὶ ταμειυτηρίων, περιοριζόμενος πάντοτε εἰς τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ὑπαίθρῳν χώραν καὶ εἰδικώτερον τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀσκήσιν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως. Ἀκολουθεῖ ἡ μελέτη τῆς «Ἐμπραγμάτου Ἀγροτικῆς Πίστεως». Τονίζει τὴν ἀδυναμίαν τῆς προσωπικῆς πίστεως, ὅπως μόνη ἐπαρκέσῃ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπαίθρῳν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἐμπράγματον. Ἀφοῦ δὲ ἐκθέτει τὰ γενικά, εἰσέρχεται εἰς τὴν χωριστὴν μελέτην ἐκάστης ἐκ τῶν κατηγοριῶν τῆς Ἐμπραγμάτου Ἀγροτικῆς Πίστεως. Κατὰ τὴν διερεύνησιν τῆς ἐπ' ἐνεχύρῳ Ἀγροτικῆς Πίστεως

εισάγει λεπτήν, ἀλλὰ σκοπιμωτάτην διάκρισιν, ἐπιβαλλομένην ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν «γεωργικῶν ἐνεχύρων». Ἐποσπᾶ μίαν ὀλόκληρον κατηγορίαν ἐξ αὐτῶν, δημιουργεῖ δὲ νέαν τάξιν Ἀγροτικῶν Ἀσφαλειῶν, χαρακτηριζομένην ἐκ τῆς μερικότητος καὶ τῆς σχετικότητος τοῦ ἐμπροσμάτου αὐτῶν (δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἡρτημένων ἐσοδεῶν κ. λ. π.). Τέλος ἀπασχολεῖται μὲ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς «Υποθηκικῆς Πίστεως» ἐν τῇ γεωργίᾳ. Ἐκθέτει τὰ χαρακτηριστικά της, τὰς συνθήκας, ὅφ' ἂς γίνεται χρῆσις τῆς κατηγορίας ταύτης τῆς πίστεως εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν. Ἀναφέρει τὰ μειονεκτήματα αὐτῆς, τὰς τάσεις τῆς διεθνοῦς νομοθεσίας καὶ τοὺς ὄρους, τοὺς ὁποίους ὀφείλει ἡ ὑποθηκικὴ ἀγροτικὴ πίστις νὰ πληροῖ διὰ τὰ δίδη ἢ ἀσκήσις τῆς ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικά. Εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰδικὴν ὀργάνωσιν της. Ἐξετάζει τὰς συνθήκας τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑποθηκικῶν ἰδρυμάτων τῆς ὑπαιθρου, τόσον γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικώτερον ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν, ἐπιμένων ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἑγγείου πίστεως, ὁμιλεῖ περὶ τῆς ὑπὸ μὴ εἰδικευμένων ἰδρυμάτων ἀσκήσεως τοῦ εἴδους τούτου τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, περαινέει δὲ ἀναφέρων τοὺς κλάδους τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ὑποθηκικὴ πίστις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ τονίζει τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας αὐτῆς.

Ἄλλ' εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀναλυτικὴν μελέτην εἰσέρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου τοῦ ἔκτου (σελ. 101-154), τὸ ὁποῖον τιτλοφορεῖ «οἱ κύριοι κλάδοι τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως». Ὁ Συγγραφεὺς διαιρεῖ τὴν ὅλην Ἀγροτικὴν Πίστιν εἰς τέσσαρας μεγάλους κλάδους —ἀντιστοιχοῦντας πρὸς τὰς τέσσαρας κυρίας κατηγορίας «σκοπῶν», τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων σκοπεῖ ἡ Ἀγροτικὴ Πίστις— α) τῆς Πίστεως τροχούσης ἐκμεταλλεύσεως, β) παγίων μέσων ἐκμεταλλεύσεως (σιδηροκεφάλων), γ) ἑγγείου καὶ δ) βελτιώσεων. Δι' ἕκαστον ἐκ τῶν κλάδων τούτων μελετᾷ διαδοχικῶς τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν ἐρείδεται, τὴν φύσιν, τὸν χαρακτῆρα, τὴν σημασίαν, τὰ χαρακτηριστικά, τὰς μορφάς, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμφανίζεται, τὰς πάσης φύσεως (τραπεζιτικὰς καὶ βοηθητικὰς) πράξεις, τὰς ὁποίας συνεπάγεται, τὰς ἀσφαλείας, ὧν γίνεται χρῆσις, τὴν φύσιν καὶ τὰς μορφάς τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὀργανώσεως, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰς ἀπαιτήσεις του, τὴν νῦν καὶ τὴν προβλεπομένην μελλοντικὴν θέσιν καὶ συμβολὴν του εἰς τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως —προϋποτιθεμένης τῆς λογικῆς ἐξελίξεως ταύτης,— ἐν τέλει δὲ τὸν τρόπον τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Ἡ ἐκλογή ὡς κριτηρίου τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, τὴν ὁποίαν προσέκρινεν ὁ συγγραφεὺς, ὑπῆρξεν εὖστοχος, διότι ἐπέτρεψε τὴν κατάταξιν καὶ μελέτην τῶν πραγμάτων, ὡς ὄντως ἔχουσι ταῦτα καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ἢ συμβατικὴν αὐτῶν ὄψιν. Κατὰ τὴν χωριστὴν ἀναλυτικὴν μελέτην τῶν τεσ-

σάρων τούτων κλάδων ὁ συγγραφεὺς προβαίνει εἰς ἐνδιαφερούσας παρατηρήσεις, συγκρίσεις, κρίσεις καὶ ὑποδείξεις.

Τὴν τοκογλυφίαν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, ἀποτελοῦσαν εἰδικὴν ἐπικίνδον μορφήν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, ἰδιαιτέρας χρηζούσης μελέτης, ἐξετάζει ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ (σελ. 172-176). Ἐρευνᾷ τὰ χαρακτηριστικά της, τὰς μορφὰς ὑφ' ἃς ἐμφανίζεται, τὰς συνεπείας αὐτῆς καὶ τὰ λαμβανόμενα καὶ προταθέντα κατ' αὐτῆς μέτρα. Τὰ τελευταῖα κρίνει καὶ ἐπικρίνει, ὑποδεικνύει δὲ τὰ κατ' αὐτὸν ἐπιβαλλόμενα πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ.

Ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐπίσης κεφαλαίῳ (σελ. 155-171) ἔρευνᾷ τὰ ἀκανθώδη ζητήματα τῆς ὑπερβολικῆς πιστωτικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἀγρότου. Τονίζει τὴν σημασίαν τῆς γνώσεως τῆς πιστωτικῆς θέσεως τῆς γεωργίας, ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, κατατάσσει ταύτην εἰς κατηγορίας, τὰς ὁποίας ἐξετάζει ἰδιαιτέρως, εἶτα δὲ ἐκθέτει καὶ κρίνει τὰ προταθέντα μέτρα ἀποσοβήσεως τῆς ὑπερβάσεως ὑπ' αὐτῆς τῶν ἐπιτρεπομένων ὀρίων καὶ περιορισμοῦ (μειώσεως) αὐτῆς. Ἰδιαιτέρως ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπερβολικὴν ἔγγειον καταχρέωσιν, ἣτις ἄλλωστε ἐμφανίζει καὶ τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον. Ἐξετάζει καὶ κρίνει τὰς προτάσεις τῶν: *Rodbertus, von Vogelsang, von Stein, Schaeffle* καὶ τὸ Αὐστριακὸν νομοσχέδιον κλπ. σταματᾷ εἰς τὴν μελέτην καὶ κρίνει τὰς ἰδέας τῶν «*Heimstätten*» & «*Homesteads*» περαινέει δὲ ὑποδεικνύων τὴν σημασίαν ἐν τῷ προκειμένῳ τῶν δικονομικῶν διατάξεων τῶν κειμένων νομοθεσιῶν, τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς ἀναγκαστικὰς ἐκτελέσεις.

Ἄλλὰ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα κεφάλαια τοῦ ἔργου, εἶναι τὰ ἀφορῶντα «τὰ συστήματα ὀργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως» καὶ τὴν «πολιτείαν καὶ πολιτικὴν τῶν ἀγροτικοπιστωτικῶν ἰδρυμάτων». Εἰς τὸ πρῶτον (σελ. 177-200) ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει ἐν ἀρχῇ κατὰ τρόπον ἀφηρημένον, ποίας ἀπαιτήσεις ἔχουν ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ὀργάνωσιν αἱ διάφοροι κατηγορίαι Ἀγροτικῆς Πίστεως, ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς συνολικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως, ἐξετάζει δὲ τὰς ἀρχάς, αἵτινες διέπουν ταύτην καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὕτη διαμορφοῦται. Ἀναλύει τὴν ὀργάνωσιν ταύτην εἰς τὰ στοιχεῖα της, ξεχωρίζει μεταξὺ αὐτῶν τὰ σπουδαιότερα, τὰ ἰδιαιτέρας χρῆζοντα προσοχῆς, ἀναφέρει δὲ ἐκ παραλλήλου τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους θὰ ἔπρεπε νὰ πληροῖ θεωρητικῶς τὸ τυχὸν ἰδεῶδες σύστημα ἀγροτικοπιστωτικῆς ὀργανώσεως. Ἐρχόμενος εἶτα εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀναλύει ἐν ἑκάστῳ τῶν ὑφισταμένων συστημάτων ὀργανώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως (τὸ τραπεζικόν, τὸ συνεταιριστικόν, τὸ κρατικόν, τὸ ἡμικρατικόν, τὸ αὐτόνομον, τὸ φέ-

ρον χαρακτηῖρα κοινωφελῆ κλπ.), εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ (σκοπούς, ἀρχὰς ἐφ' ὧν ἐρεῖδεται, σύνθεσιν, μηχανισμόν, λειτουργίαν, ἐξέυρεσιν τῶν ἀναγκαιούντων μέσων, οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀποτελεσματικότητα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν θεωρητικῶν βασικῶν σκοπῶν τῆς Ἄγροτικῆς Πίστεως—, ἐρευνᾶ δὲ συγκριτικῶς καὶ κατὰ τρόπον αὐστηρῶς ἀντικειμενικὸν κατὰ πόσον καὶ κατὰ ποῖον μέτρον ἕκαστον στοιχεῖον ἐκάστου συστήματος πληροῖ τούς, περὶ ὧν ἀνωτέρω, ἰδεώδεις ὄρους ἐν τῇ ἐξυληρείσει τῶν σκοπῶν τῆς Ἄγροτικῆς Πίστεως. Οὕτω ἐμφανίζει τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα ἐκάστου. Ἀναφέρει ὅτι ἰδεῶδες σύστημα δὲν ὑφίσταται ἐν τῇ πράξει καὶ ὅτι αὐτομάτως ἐπέρχεται αἰξομείωσις τῶν πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων ἐκάστου ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑποτίθεται ἡ λειτουργία αὐτοῦ. Προκρίνει δὲ — ὑπὸ τὴν ὑφισταμένην κοινωνικο-οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν, τὰς κρατούσας συνθήκας καὶ τὰς τάσεις τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν ἀνὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον — σύστημα ὀργανώσεως μικτὸν ἔλκον τὴν καταγωγὴν του «ἐκ τε τῶν κάτω καὶ ἐκ τῶν ἄνω». Ἀσχολεῖται ἰδιαιτέρως μὲ τὰ ζητήματα τῆς «συγκεντρώσεως», «ἀποκεντρώσεως» καὶ «ἀποσυγκεντρώσεως» καὶ τὸν ρόλον τοῦ Κεντρικοῦ Ἰδρύματος.

Περαινεῖ δὲ ἐξετάζων: τὸν συνδυασμὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς πίστεως δύο ἢ περισσοτέρων κλάδων τῆς παραγωγῆς, σύγχρονον ἐξυληρέτησιν τῆς γεωργίας καὶ ἐτέρων κλάδων τῆς παραγωγῆς ὑφ' ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν ἐπιπρόσθετον συμπληρωματικὴν ἀσυστηματοποίητον εἰσορῆν κεφαλαίων εἰς τὴν ὑπαιθρον. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς Πολιτικῆς τῶν ἰδρυμάτων Ἄγροτικῆς Πίστεως (σελ. 201-224) ὁ συγγραφεὺς θέτει ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Ἄγροτικὴ Πίστις δέον πρωτίτως ν' ἀποβλέπη εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς Ἄγροτικῆς Οἰκονομίας καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ παντοειδῆ ἀνύψωσιν τῆς Ἄγροτικῆς τάξεως. Ἡ Ἄγροτικὴ δὲ Πίστις δέον ν' ἀποτελῇ ἐν τῶν κυριωτέρων ὀργάνων μιᾶς σώφρονος Ἄγροτικῆς Πολιτικῆς. Ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων ἐκ τῶν πέντε πηγῶν, τὰς ὁποίας ἐμφανίζει, δύο εὐρίσκει ἀξίας ἰδιαιτέρας προσοχῆς: τὴν αὐτοβοήθειαν καὶ τὴν Κρατικὴν ἐνίσχυσιν. Κατακρίνει δριμύτητα καὶ δι' ἰσχυροτάτων ἐπιχειρημάτων ὀρισμένας μεταρρυθμίσεις, αἵτινες τείνουν νὰ ἐπικρατήσουν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς Ἄγροτικῆς Πίστεως καὶ ἰδίᾳ τὴν γενικευομένην ὑποκατάστασιν τῆς προσωπικῆς (βραχυπροθέσμου) πίστεως διὰ τῆς ἐπ' ἐνεχρῶ βραχυπροθέσμου, ὑποδεικνύει δὲ πρὸς ποίας κατευθύνσεις θὰ ἔπρεπε νὰ στραφῇ τὸ μεταρρυθμιστικὸν πνεῦμα, τὴν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ὑποκατάστασιν τῶν βραχυπροθέσμων πιστώσεων εἰς τρεχούμενον λογαριασμόν. Τέλος τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς πιστωτικῆς κηδεμονεύσεως καὶ οἰκονομικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ἀγρότου, καθορίζει ὁμῶς σαφῶς τὰ—κατὰ

τὴν ἀντίληψίν του—ὄρια τῆς ἐπεμβάσεως τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων εἰς τὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ ἀγρότου. Περιαίνει καθορίζων καὶ τονίζων τὴν σημασίαν τῆς συμβολῆς τοῦ ἀγρότου εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως.

Τὸ ἔνδεκατον καὶ τελευταῖον κεφάλαιον (σελ. 224-256) ἀφιερῶνται εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἀπὸ διεθνoῦς ἀπόψεως.

Ὁ κ. Βογιατζόγλου φρονεῖ ὅτι ὅλαι αἱ λύσεις τῶν περιοδικῶν διασκέψεων καὶ τῶν ἀμέσων προκαταβολῶν κράτους πρὸς κράτος εἶναι ἀνάξιοι προσοχῆς καὶ ὅτι ἡ μόνη λύσις, ἣτις προώριται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν εἶναι μόνιμος διεθνoῦς χαρακτήρος ὀργάνωσις. Κατακρίνει ὅμως τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἰδρύσεως δύο ἰδρυμάτων, ἑνὸς διὰ τὴν βραχυπρόθεσμον Ἀγροτικὴν Πίστιν καὶ ἑτέρου διὰ τὴν μακροπρόθεσμον, ἀποδεικνύων τὴν σκοπιμότητα τῆς ὑφ' ἑνὸς καὶ μόνου ἰδρύματος διαχειρίσεως τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς-διεθνoῦς Ἀγροτικῆς Πίστεως.

Ἡ πρωτοτυπία ὡς πρὸς τὴν συνολικὴν σύλληψιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ ἐκτεταμένου, τραχέος καὶ πολυπλόκου τούτου θέματος εἰς τὸ ὑπὸ ἀνάλυσιν ἔργον δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ. Πλὴν τούτου ὅμως ὁ συγγραφεὺς πρωτοτυποῖ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς πολυπλεύρου διερευνήσεως τῶν διαφόρων ζητημάτων, τὰ ὅποια ἐμπερικλείει τὸ θέμα (ἀπὸ ἀπόψεως ἀγροτικο-πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, τραπεζικῆς, κοινωνικῆς, γεωπονικῆς καὶ νομικῆς). Τὰ ἤδη μελετηθέντα ὑπὸ ἄλλων ἐπιστημόνων ζητήματα ἐπανεξετάζει ἐξ ὑπ' ἀρχῆς, παραθέτει τὰς κρατησάσας ἢ ὀπωσδήποτε ἀξίας προσοχῆς ἀπόψεις καὶ γνώμας, κρίνει ταύτας, οὐδέποτε δὲ παραλείπει νὰ παραθέσῃ τὴν ὑπ' αὐτοῦ μορφωθεῖσαν θετικὴν γνώμην. Ὁ θεωρητικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἔργου οὐδαμῶς παρσιούρει τὸν συγγραφέα εἰς τὸ νὰ ἀπομακρυνθῇ, ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν, τῆς πραγματικότητος, πράγμα τὸ ὁποῖον προσδίδει ἀνάλογον πρακτικὴν ὠφελιμιστικὴν ἀξίαν εἰς τὸ σύγγραμμα. Τοῦτο θὰ τοῦ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον ἂν ὁ συγγραφεὺς περιορίζετο εἰς τὴν ὑφισταμένην βιβλιογραφίαν καὶ δὲν εἶχε προβῆ εἰς μακρὰς πολυετῆς προσωπικὰς ἐρεῦνας χρησιμοποιοῦν τὴν μέθοδον τῆς ἐπιχευῆτε διὰ τὰς χώρας, αἵτινες ἐμφανίζουσιν ἰδιαίτερον πρακτικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον.

Γενικῶς, τὸ ὑπὸ κρίσιν σύγγραμμα, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τεκμήριον τῆς ἐπαρκoῦς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως, κριτικῆς καὶ συνθετικῆς ἱκανότητος τοῦ συγγραφέως.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει ἤδη ἀναλυθῆ καὶ κριθῆ λίαν εὐμενῶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Γαλλίας ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων καθηγητῶν κ. κ. Tardy, Brétignière, Franges, Gradski, Gain καὶ

ἄλλων, ὑπὸ τοῦ F e n s c h Διευθυντοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Γεωργίας τοῦ Reich εἰς τὸ γνωστοῦ κύρους περιοδικὸν Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς *Berichte über Landwirtschaft*, ἐπισήμου ὄργανου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν. Ἐπίκειται δὲ ἡ ἔκδοσις γαλλικῆς μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐπιστήμονος Δρος V e r d r e a u (Κεντρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἐν Παρισίοις Τραπεζῆς Ἐγγείου Πίστεως τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Τύνιδος) πρωτοβουλία (καὶ προφανῶς δαπάναις) τοῦ ὁμίλου τῶν Γαλλικῶν Τραπεζῶν τῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως (προσωπικῆς καὶ ἑγγείου).

5) «Ἡ Ὄργάνωσις καὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας. Τεύχος 1. Ἡ Ἀγροτικὴ Πίστις ἐν Πολωνία» σελ. 52 (μεγάλου σχήματος) Ἀθῆναι 1932 (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Ἀρχείου Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν. Τόμ. 12^{ος} (1932) Γ'.

Πρόκειται περὶ συστηματικῆς καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης, ἐμπειρικειούσης ἐνδιαφερούσας πληροφορίας καὶ κρίσεις. Ἀπαιτήσεις πρωτοτυπίας—τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν αὐτῆς περιεχόμενον—δὲν δύναται νὰ ἔχη, ἂν ἔξαιρέση τις τὰς κρίσεις.

Μπάμπης Β. Ἀλιβιζᾶτος.

Γενικαὶ παρατηρήσεις. Ὁ ὑποψήφιος κ. Ἀλιβιζᾶτος εἶναι ἀπὸ τοῦ 1925 δικηγόρος ἐν Ἀθήναις. ἔχει σπουδάσει νομικὰ εἰς Ἀθήνας (πτυχίον τοῦ 1924 μὲ βαθμὸν λίαν καλῶς) καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων (1932) μὲ βαθμὸν *très bien*. Κέκτηται ἐπίσης δίπλωμα ἀνωτέρων οἰκονομικῶν σπουδῶν ὡς καὶ ἀνωτέρων σπουδῶν δημοσίου δικαίου τῆς αὐτῆς Σχολῆς (1930). Προσάγει πρὸς τούτοις καὶ δίπλωμα (1932) τοῦ ἐν Παρισίοις *Institut des Hautes Etudes Agraires*, (ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι τὸ Ἰνστιτούτον δὲν ἔχει ἐπισήμως ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ἔξετάσαντες τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ εὗρομεν, ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ σπουδαί, διαρκείας ἐνὸς ἔτους ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν εἰς ζητήματα κοινωνικῆς κυρίως φύσεως καὶ ἐφηρμοσμένης κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν γεωπονικὴν τεχνικὴν αὐτῶν μέρφωσιν). Ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος κατὰ τὸ 1931-1932 παρηκολούθησε μαθήματα θεωρίας τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῆς Ἱστορίας καὶ Ἱστορίας τῶν Οἰκονομικῶν θεωριῶν εἰς τὴν *Ecole pratique des hautes études de la Sorbonne* ἤκουσε δέ, ὡς ἀναφέρει, ἐπὶ τριετίαν μαθήματα περὶ συνεταιρισμῶν ἐν γένει καὶ ἀγροτικῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. G i d e εἰς τὸ *Collège de France*.

Κατὰ τὴν ἔναοξιν τῆς κρίσεως ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος εἶχεν ὑποβάλει μίαν ἐργασίαν: *La réforme agraire en Grèce au point de vue économique et social*. Ἀργότερον προσυπέβαλεν ἑτέρας τρεῖς, 1) *La question agraire en Europe, avant et après guerre*. 2) *Αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις, τὸ Κράτος καὶ ἡ Γεωργία, καὶ* 3) *Ἡ Ἀγροτική Πολιτικὴ καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Εὐρώπῃ, τὰς ὁποίας, καίτοι ἐκπροθέσμως ὑποβληθείσας, ἐξητάσαμεν.*

1) *La Réforme agraire en Grèce au point de vue économique et social*, σελ. 310, 1932.

Τὸ ἔργον περιλαμβάνει: εἰσαγωγὴν, βιβλιογραφίαν καὶ 14 κεφάλαια. Τὸν πρόλογον ἔχει γράψει ὁ τέως Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας καὶ διαπρεπῆς δημοσιονόμος κ. Nitti.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἔργου (σελ. 3-98) ἀφιερῶται εἰς τὴν συνοπτικὴν μελέτην τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον τῆς γεωργικῆς τοιαύτης.

Εἰς τὸ κεφάλαιον 1ον (σελ. 3-20) δίδει εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπιμένων κυρίως ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς βιομηχανίας τῆς, τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς τελευταίας καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς (τῆς βιομηχανίας).

Εἰς τὸ ἐπόμενον (σελ. 22-38) ἐκθέτει τὰ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοϋγίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐμπορίου τῶν γεωργικῶν τῆς προϊόντων.

Εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον (σελ. 39-48) πραγματεύεται τὰ περὶ φυσικῶν συντελεστῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, παραθέτει δὲ πληροφορίας τινὰς ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν μας συγκοινωνιῶν.

Εἰς τὸ ἀκόλουθον κεφάλαιον (σελ. 49-75) ἐξετάζει ἐν συνεχείᾳ τοὺς λοιποὺς συντελεστὰς τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ εἰδικώτερον τὸ κεφάλαιον καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκ τοῦ πρώτου ὅμως παραλείπει τὸ ἔγγειον προκειμένου νὰ τὸ πραγματευθῆῖ κατωτέρω.

Παρατίθενται δὲ στατιστικαὶ γραφικαὶ παραστάσεις (ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ) ἀφορῶσαι τὴν ἐξέλιξιν τῆς παραγωγῆς τῶν κυριωτέρων προϊόντων.

Τὸ ὅν κεφάλαιον (σελ. 76-98) περιλαμβάνει σύντομον ἱστορικὴν ἀνασκόπισιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἔγγειου ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς μέχρι τέλους τῆς Τουρκοκρατίας.

Εἰς τὸ κύριον θέμα τοῦ ἔργου τοῦ ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος εἰσέρχεται ἀπὸ τοῦ Βον μέρους τοῦ βιβλίου (σελ. 99), εἰς τὸ ὁποῖον πραγματεύεται τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως ἐν τῇ Νεωτέρᾳ Ἑλλάδι μέχρι τοῦ μεγάλου πολέμου.

Ἐξετάζει ἐν πρώτοις τὴν κατάστασιν καὶ πολιτικὴν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ μέχρι

τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας (κεφάλαιον 6ον καὶ 7ον, σελ. 100-130). Ἦτοι τὴν πολιτικὴν τοῦ Κυβερνήτου Καποδίστρια, τὰ τῆς διανομῆς τῶν Ἐθνικῶν τμημάτων καὶ τῶν ἐποικισμῶν.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα τῆς ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1914 περιόδου (σελ. 131-163). Ἐξετάζει κεχωρισμένως τὴν κατάστασιν διὰ μακρῶν μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἄρταν (Κεφ. VIII, σελ. 135-152), διὰ βραχέων δὲ τὰς νέας χώρας: Ἠπειρον, Μακεδονίαν καὶ Δυτικὴν Θράκην (Κεφ. IX, σελ. 153-163). Δι' ἐκιάστην περιφέρειαν, προτοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὰ τῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως, προσθέτει τὰς στατιστικὰς τῶν καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, τῶν καλλιεργειῶν καὶ τοῦ πληθυσμοῦ.

Εἰς τὸ 10ον κεφάλαιον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ταξινομήσεως τῆς ἰδιοκτησίας μὲ τὰς διατυπωθεῖσας γνώμας, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαφόρους κατηγορίας αὐτῆς, καὶ ἰδίᾳ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀξίαν τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ μὲ τὰ αἷτια τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως.

Εἰς τὸ ἐπόμενον Κεφάλαιον (σελ. 202-236) ἐξετάζει τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης τὴν Ἀγροτικὴν μεταρρυθμίσιν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου καὶ ἔντεῦθεν. Τοῦτο εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ καλλίτερον τοῦ ὅλου ἔργου, ἐμφανίζει δὲ καὶ πρωτοτυπίαν διατυπώσεως.

Ἐν συνεχείᾳ (Κεφ. 12ον σελ. 237-250) ἀναφέρει τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως καὶ τοῦ Ἐποικισμοῦ (Κεφ. 13ον σελ. 251-269), περιληπτικὴν εἰκόνα τῆς ὄργανώσεως τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ τελευταῖον Καίφαιον (σελ. 287-310) ἀφιερῶται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως. Ὁ συγγραφεὺς στηρίζει τὰ συμπεράσματά του κυρίως ἐπὶ τῆς συγκρίσεως τῶν στατιστικῶν τῶν καλλιεργουμένων ἐκτάσεων καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς περιόδου 1914-1929, τὰς ὁποίας παραθέτει. Ἀναφέρει τέλος γενικὰς τινὰς ὑποδείξεις ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται μετ' ἐμβριθείας τὸ μεγίστης σπουδαιότητος ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διὰ τῆς Ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως κατανομῆς τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ἀδείσεως καὶ πορείας τῆς παραγωγῆς. Τὸ θέμα τοῦτο ὁμολογουμένως πρώτην φοράν γίνεται ἀντικείμενον ἐπιστημονικῆς ἐρεῖνης καὶ τὰ συμπεράσματα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἀξία προσοχῆς. Μολοντοῦτο ὁ συγγραφεὺς, μὴ κεκτῆμενος γεωργικῶν τεχνικῶν μόρφωσιν, δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ εἰς τὰ συμπεράσματα ταῦτα μορφὴν ὀριστικῆν λύσεως τοῦ θέματος τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ ὄχι

μόνον ἐπὶ τῇ βίσει περιορισμένων στατιστικῶν, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπόψεως τῆς κατευθύνσεως τῆς πορείας τῆς Ἀγροτικῆς παραγωγῆς, ἐξ αὐτῶν τῶν γεωπονικῶν στοιχείων συναγομένης.

Γενικῶς τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀξιέπαινον προσπάθειαν συγκεντρώσεως καὶ συστηματικῆς ἐμφανίσεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν δημοσιευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ καιροὺς κυκλοφορήσῃ ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως ἐν Ἑλλάδι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας. Ἄλλ' ὁ συγγραφεὺς, ἐνῶ κέκτηται ἀρτίαν νομικο-οἰκονομικὴν μόρφωσιν, εἶναι τελείως ξένος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπαιθρον καὶ τὴν γεωπονικὴν ἐπιστήμην, δι' ὃ καὶ τὸ ἔργον του ὑστερεῖ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Ἐκτὸς τοῦ προλόγου τοῦ κ. Nitti τέως καθηγητοῦ τῆς δημοσιονομίας καὶ Πρωθυπουργοῦ ἐν Ἰταλίᾳ οὐδεμίᾳ ἄλλῃ κριτικῇ ἀρμοδίου ἐπιστήμονος μᾶς εἶναι γνωστή.

2) La question agraire en Europe, avant et après guerre.

Εὐρίσκεται, ὡς ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς, ὑπὸ ἐκτύπωσιν, δι' ὃ ὑποβάλλει σελίδας 63 (ἢ τελευταία σελὶς εἶναι 96 ἀλλ' ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σελ. 33).

Τὸ 1ον Κεφάλαιον (σελ. 33-43) ἀνάγεται εἰς τὴν βραχυτάτην ἱστορικὴν μελέτην τῆς ἐπιδράσεως τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Μεταρρυθμίσεως. Εἰς τὸ 2ον (σελ. 44-77) ἐξετάζει ἱστορικῶς καὶ διὰ βραχυτάτων τὴν Ἀγροτικὴν Μεταρρυθμίσειν, κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῖσι τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20ου εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον (σελ. 80-96) ἀσχολεῖται μὲ τὴν κατάστασιν γενικῶς ἐν Εὐρώπῃ μεταπολεμικῶς. Μετὰ δὲ τὴν σελίδα 96 διακόπτεται ἡ ἐργασία. Τὸ ἡμιτελὲς τῆς ἐργασίας δὲν ἐπιτρέπει πλήρη περὶ αὐτῆς γνώμην.

3) Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις, τὸ Κράτος καὶ ἡ γεωργία, σελίδες 56 (Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Ἀρχείου τοῦ κ. Καλιτσουνάκη).

Ἐν ἀρχῇ (σελ. 7-16) ἐξετάζει τὸν Ἑλληνικὸν Νόμον περὶ ἀσφαλίσεων (τότε νομοσχέδιον), ἀκολουθεῖ δὲ (σελ. 17-28) ἡ παρένθεσις τῶν στοιχειωδῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται γενικῶς μὲ τὰς ἐφαρμογὰς τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀσφαλίσεων καὶ τὰς συνεπείας αὐτοῦ. Ἔπεται (σελ. 29-38) ἡ συνοπτικωτάτη ἐξέτασις τῆς Νομοθετικῆς μερίμνης τῶν ἄλλων χωρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις ἐν τῇ γεωργίᾳ. Ἐθνίζει δὲ ὁ γράφων τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεκτάσεώς των καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπαιθρον. Παραθέτει εἴτα (σελ. 39-48) ὀλίγα τινὰ περὶ μεταπολεμίσσεως τῆς ἀστυφιλίας διὰ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπόψεως τοῦ ζητήματος τῶν ἀσφαλιστρῶν, περαίνει δὲ (σελ. 49-56) συνιστῶν τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν ἐν τῇ γεωργίᾳ.

Πρόκειται περί ἄρθρου κυρίως πολιτικοῦ, χαρακτηῖρος μᾶλλον κοινωνικοῦ.

4) Ἡ Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ καὶ ἐξέλιξις τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν (σελ. 3 - 26) παραθέτει συνοπτικωτάτην ἔκθεσιν τῆς ἱστορικῆς ἐξέλιξεως τῆς ἐννοίας τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς. Εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον (σελ. 27 - 63) ἐξετάζει τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀγροτικοῦ καθεστώτος ἐν Εὐρώπῃ καὶ τῆς οργανώσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον (σελ. 64-80) ἀρχεται ἐξετάζων τὰς νομοθετικὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ ΙΘ' αἰῶνος (κατάργησις τοῦ φεουδαρχικοῦ καθεστώτος). Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο εὐρίσκεται, ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Ἀλιβιζάτος, ὑπὸ ἐκτύπωσιν, δι' ὃ ὑπέβαλε τὰς δημοσιευθείσας 80 πρώτας σελίδας αὐτοῦ.

Ἐξ ὧσων ἠδυνήθημεν νὰ κρίνωμεν ἐκ τοῦ τεθέντος ὑπ' ὄψει ἡμῶν πρώτου τμήματος τοῦ ἔργου, περὶ οὗ ἀνωτέρω, εὐρισκόμεθα πρὸ ἔργου ἱστορικοῦ.

Γενικῶς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμέν ὅτι καὶ τὰ 4 ἀφοροῦν τὴν Ἀγροτικὴν Πολιτικὴν (οὐδὲν τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς Γεωργίας) καὶ μάλιστα τὰ 3 ἐξ αὐτῶν εἶναι φύσεως μᾶλλον ἱστορικῆς.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία τῆς Γεωργίας ἔχει ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν σημασίαν διὰ τὴν χώραν μας (λόγῳ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς μικρᾶς ἰδιοκτησίας καὶ αὐτοκαλλιέργειας καὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης τῆς παρακολουθήσεως καὶ συνεχοῦς κηδεμονεύσεως τῶν ἀγροτῶν ὑπὸ τῶν γεωπόων. Δὲν δύναται δὲ νὰ νοηθῇ ἡ διδασκαλία ταύτης παρὰ ἀπὸ γεωπόνου κεκτημένον οὐ μόνον τὴν ἀπαραίτητον γεωργοοικονομικὴν μορφωσιν ἀλλὰ καὶ ἐπαρκῆ γεωργικὴν πεῖραν. Ἐπίσης ὁ μέγας διαφορισμὸς τῶν συνθηκῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τὸν ὁποῖον ἐμφανίζει ἡ Ἑλλάς (διὰ λόγους πρωτίστως φυσικογεωγραφικοὺς καὶ γεωπονικοὺς), καθιστοῦν ἀπαραίτητον ὅπως οἱ νεαροὶ γεωπόνοι — κατὰ τὴν ἐξοδόν των ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια — πρὸς τῇ γενικῇ θεωρητικῇ μορφώσει των εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομικῆς, προικίζονται καὶ μὲ τὰς ἀπαιτουμένας θεικὰς εἰδικὰς γνώσεις τῶν κατὰ τόπους εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς καὶ συνηθίζονται εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐκτίμησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας τόσοσιν τῶν τεχνικῶν ὄρων καὶ τῶν πάσης φύσεως λοιπῶν παραγόντων.

Κατὰ ταῦτα ὁ ἐκλεγησόμενος καθηγητῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας

δέον πρωτίστως και ἀπαραιτήτως νὰ κέκτηται α) καλήν γεωπονικήν μόρφωσιν (τεκμαιρομένην και διὰ τῆς ἀποκτίσεως τοῦ πτυχίου τοῦ ἐπιστήμονος γεωπόνου), β) ἐπαρκῆ γεωργικήν πείραν και γ) εἰδίκευσιν εἰς τὴν Γεωργικὴν Οἰκονομίαν ὑπὸ τὴν εὐρεΐαν αὐτῆς ἔννοιαν και ἐξοικείωσιν πρὸς τε τὴν κοινωνικήν και ἰδιωτικὴν αὐτῆς πλευρὰν τεκμαιρομένην κυρίως ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ἔργων τῶν ὑποψηφίων.

Οὕτω δὲν θεωροῦμεν τὸν κ. Μ π ά μ π η ν Β. ᾽Α λ ι β ι ζ ᾱ τ ο ν κατὰλληλον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας εἰς σπουδαστάς τῆς γεωπονίας α) διότι δὲν ἔχει ἐπιστημονικὴν τεχνικὴν γεωπονικὴν μόρφωσιν, β) διότι δὲν κέκτηται γεωργικὴν πείραν και γ) διότι ἐμφανίζει ἐργασίας ἀφορώσας οὐσιαστικῶς μόνον ζητήματα ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

᾽Α π ᾽ ἐναντίας ὁ κ. ᾽Α λ ε ξ. Β ο γ ι α τ ζ ὄ γ λ ο υ—ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν προεκτεθέντων—οὐ μόνον ἐμφανίζει τὰ τυπικὰ και οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ νὰ καταλάβῃ ἐπαξίως τὴν ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἔδραν, ἀλλ' ἀποτελεῖ τὸν κατὰλληλον ὑποψήφιον διότι α) ἔχει ἀριεὶαν γεωπονικὴν μόρφωσιν ἐπαρκῆ δὲ οἰκονομικὴν κατάρτισιν, β) κέκτηται ἀρκετὴν γεωργο - οἰκονομικὴν πείραν, γ) κατέχει τὴν Ἑλληνικὴν γεωργο - οἰκονομικὴν πραγματικότητα και εἰδικώτερον τὴν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, δ) παρουσιάζει ἀξιολόγους πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ἐν τε τῷ πεδίῳ τῆς ἰδιωτικῆς και τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας τῆς γεωργίας κριθείσας εὐμενῶς ὑπὸ διαπρεπῶν γεωργο-οἰκονομολόγων, ὡς και εἰς τὰς ἀρμοδίας ᾽Ακαδημίας και ὑπὸ ἀνεγνωρισμένου κύρους ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν και ε) ἔχει παράσχει τεκμήρια ἰκανότητος πρὸς διερεῦνησιν τῶν εἰς τὸν κλάδον του ὑπαγομένων θεμάτων.

Διὰ ταῦτα

προτείνομεν τὸν κ. ᾽Α λ ε ξ. ᾽Ι. Β ο γ ι α τ ζ ὄ γ λ ο υ ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας τῆς καθ' ἡμᾶς Σχολῆς.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κρίσεως τῶν ὡς ἄνω ὑποψηφίων ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον τὰ ἀφορῶντα τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας, προήχθημεν εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι θὰ ἦτο προτιμώτερον μέρος τοῦ μαθήματος τῆς ᾽Αγροτικῆς Πολιτικῆς συνδυαζόμενον μὲ τὸ τοῦ ἀγροτικοῦ και στοιχείων δικαίου ν' ἀπετέλει ἰδίαν ἔδραν και προτείνομεν ὅπως ἡ Σχολὴ συζητήσῃ σχετικῶς.

᾽Ο ἔτερος τῶν ὑποψηφίων κ. ᾽Α λ ι β ι ζ ᾱ τ ο ς ἐξελιεσόμενος θ'

ἀπετέλει καλὸν στοιχεῖον ἐρεῦνης καὶ διαφωτίσεως τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων καὶ θὰ ἠδύνατο σοβαρῶς νὰ διεκδικήσῃ τοιαύτην ἔδραν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29 Νοεμβρίου 1932

Οἱ Καθηγηταὶ

Π. Κοντός, Π. Κουτσομητόπουλος

Ὁ κ. Βαρόπουλος λέγει ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου διδόμενος τύπος τῆς μὴ ἀναλογικῆς ἀποδόσεως ἐν τῇ γεωργίᾳ, γνωστὸς ὡς βιολογικὸς τύπος τοῦ Mitscherlich, ἔχει δοθῆ ἠρηγομένως ὑπὸ τοῦ Baule ὑπὸ τὴν μορφήν ὑπὸ τὴν ὁποίαν γράφεται ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου. Πρβλ. Lundegårdh, Klima und Boden 2α ἔκδοσις Jena 1930 σελ. 320 στιχ. 27.

Οἱ κ. κ. Βογιατζόγλου καὶ Γανώσης προσπαθοῦν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ὁ νόμος οὗτος τῆς μὴ ἀναλογικῆς ἀποδόσεως ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν, ἔνθα οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες λαμβάνουν εἰς τὸν τύπον θέσιν παραγόντων, καὶ ἐπομένως ἢ εἰς χρηματικὴν ἀξίαν ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καταβαλλόμενα μέσα ἀπὸ τινος σημείου καὶ ἐφεξῆς.

Τοῦτο ὅμως ἐνυπάρχει καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ Baule, ἐὰν ἀντὶ τῶν ὕλικῶν ἀποδόσεων θέσωμεν εἰς αὐτὸν τὸ εἰς χρῆμα ἀντίτιμον τῶν ἀποδόσεων τούτων, δηλ. ἐὰν θέσωμεν τὴν χρηματικὴν πρόσσοδον, διότι τότε ὁ τύπος γίνεται $\psi\rho = E(1-\epsilon)(1-\epsilon)$ ἔνθα ρ εἶναι ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ τῶν παραγομένων προϊόντων.

Ὁ τύπος δὲν μᾶς δεκνύει τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ἢ τιμὴ ἔκ τινος ἢ ἔξ ὅλων τῶν παραγόντων, ἐνῶ γνωρίζομεν ὅτι τὸ E ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῶν παραγόντων τούτων. Ἡ τιμὴ οὐδεμίαν μεταβολὴν ὑφίσταται, ἐὰν τὸ ἀποδίδον τὴν πρόσσοδον κτῆμα εὐρίσκειται πάντοτε ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας οἰκονομικοῦ περιβάλλοντος.

Τὸ w τί εἶδους συνάρτισις τῶν $\chi, \chi_1, \chi_2, \dots$ εἶναι; ἰδοῦ θέμα, ὅπερ οἱ συγγραφεῖς δὲν πραγματεύονται.

Ὁ κ. Κοντός ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Βαρόπουλον λέγει τὰ ἑξῆς: Ἐπὶ μαθηματικῆς ἀπόψεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἄλλωστε δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα, δὲν φρονεῖ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη τῶν κ. κ. Βογιατζόγλου καὶ Γανώση προσθέτει τι νέον. Οὗτοι, ἀπλῶς ἔξ ἐρευνῶν τὰς ὁποίας ἐνήργησαν ἐπὶ οἰκονομικῶν ἀποδόσεων διαφόρων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐνεργουμένων ὑπὸ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνεπηρεάστως ἐπίδρασιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, ἰσχυρίζονται ὅτι εὗρον, ὅτι αἱ ἀποδόσεις αἱ οἰκο-

νομικαὶ τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων διήποντο ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς μὴ ἀναλόγου ἀποδόσεως.

Μεθ' ὃ, οὐδενὸς ζητοῦντος τὸν λόγον, ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος θεωρεῖται λήξασα.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ,
Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 10/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ι. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 137^Η

Ἐγένετο τὴν 5^{ῃν} Δεκεμβρίου 1932, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5^{ῃν} μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβούνου, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Ν. Περράκη καὶ Π. Κουτσομητοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος «ἐκλογή καθηγητοῦ πρὸς πλήρωσιν τῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας» ὁ κ. Κοσμητὼρ λέγει ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν δέον, συμφώνως πρὸς τὸ οἰκτεῖον διάταγμα, ἡ Σχολὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας καὶ ἡτιολογημένης ψήφου καὶ παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. καθηγητὰς ὡς ψηφίσωσι.

Ὁ κ. Κουτσομητόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐν τῇ ὑποβληθείσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου κ. Π. Κοντοῦ εἰσηγήσει

λεπτομερῶς ἀναγεγραμμένους λόγους, ψηφίζει τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Περράκης ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων εἰς τὴν κενὴν ἔδραν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, θὰ προτιμήσῃ ὀδηγούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τὴν εἰσήγησιν, τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν θὰ ψηφίσῃ ὡς τακτικὸν καθηγητὴν καὶ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: α) διότι ὄλον τὸ ὑπὸ κρίσιν εὐρισκόμενον ἔργον τοῦ κ. Βογιατζόγλου, παρ' ὅλην τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν τοῦτο δύναται νὰ ἔχη, εἶναι πρόσφατον· πράγματι ἡ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν ὑπὸ κρίσιν ἐργασιῶν μόνις πρὸ 19 μηνῶν ἐξετυπώθη, β) διότι ὁ ὑποψήφιος δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ πιστοποιῇ τὴν διδακτικὴν του ἱκανότητα (π. χ. μίαν licence d' enseignement, ἀφοῦ ὁ ὑποψήφιος ἐσπούδασεν εἰς τὴν Γαλλίαν), πράγμα τὸ ὁποῖον εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην θὰ ἦτο ἀπαραίτητον, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀφ' οὗ ὁ ὑποψήφιος ἔρχεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν. Τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου θὰ ἐψήφισε μόνον ὡς ἐπὶ θητεία καθηγητὴν.

Ὁ κ. Βαρόπουλος λέγει τὰ ἑξῆς: Ἡ ἀναλυτικὴ καὶ ἐμπεριστατωμένη εἰσήγησις τῶν συναδέλφων κ. κ. Π. Κοντοῦ καὶ Π. Κουτσομητοπούλου μόνων, κατ' αὐτόν, δυναμένων νὰ ἔχουν βαρύνουσαν καὶ ἐγκυρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην, τὸν ὑποχρεοῖ, ὡς μὴ γεωπόνον, νὰ συνταχθῇ πρὸς τὴν ἑαυτῶν κρίσιν καὶ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τούτων προτεινομένου· ὅθεν ψηφίζει τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Καραντάσης λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸν ἐκ τῶν ὑποψηφίων κ. Ἀλιβιζάτον συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι αἱ, ἄλλως τε ἀξιολογοί, αὐτοῦ ἐργασίαι ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Πολιτικὴν καὶ δὲν ἀποδεικνύουσιν ὑπαρξίν τεχνικῶν γεωπονικῶν γνώσεων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἔδραν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας. Ὡς πρὸς τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου φρονεῖ ὅτι οὗτος καὶ γεωπονικὴν μόρφωσιν κέκτηται καὶ ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς μελέτας ἐδημοσίευσεν, ἐπιδειξας κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν παραγωγικότητα. Φρονεῖ ὅμως ὅτι θὰ ἦτο πρόωρον σήμερον νὰ ψηφισθῇ οὗτος τακτικὸς καθηγητὴς καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους: α) διότι ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ παραγωγή ἤρξατο μόνις πρὸ διετίας, ἡ δὲ τακτικὴ καθηγεσία πρέπει νὰ βραβεύῃ μακροτέρων ἐπιστημονικῶν σταδιοδρομίαν, ἀποδεικνύουσαν σταθερὰν ἐμμονὴν καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ ὑποψηφίου ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐρεύῃ, β) διότι, κατὰ τὸν νόμον, πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου. Ἀλλὰ τοιαύτης ἱκανότητος οὐδεμίαν ἔνδειξιν ἔχομεν δεδομένον ὅτι ὁ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου οὐδέποτε ἐδίδασκεν. Ἐνεκα τῶν λόγων τούτων καὶ χωρὶς νὰ

ὑποβιβάσῃ τὴν, ἄλλωστε σοβαρὰν, ἐπιστημονικὴν ἐπίδοσιν τοῦ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου, λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ ψηφίσῃ τοῦτον ἐπὶ τοῦ παρόντος τακτικὸν καθηγητὴν καὶ δηλοῖ ὅτι εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὸν ψηφίσῃ ὡς ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν.

Ὁ κ. Μαρβελάκης, μὴ ὄν καθηγητὴς μαθήματος προσκειμένου πρὸς τὸ μάθημα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, ἀναγκάζεται νὰ στηρίξῃ τὴν κρίσιν του, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς· τοιοῦτοτρόπως θεωρεῖ ἱκανὸν τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου νὰ καταλάβῃ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἔδραν καὶ ψηφίζει τοῦτον τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας. Διὰ τὸν ὑποψήφιον κ. Ἀλιβιζᾶτον εὐχεται ὅπως ταχέως ληφθῆ πρόνοια καὶ χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς εἰδικὴν ἔδραν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ὑπαγθῆ τὸ μάθημα τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς, εἰς ἣν φαίνεται διὰ τῶν δημοσιεύσεών του, ὅτι ἐπεδίωξεν ἐπίδοσιν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὸν ὑποψήφιον κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ἔχει νὰ προσθέσῃ, ὡς πρὸς τὴν διδασκαλικὴν ἱκανότητα καὶ ἐν γένει τὴν γεωπονικὴν του πείραν, ὅτι ἔχει μορφώσει ἰδίαν ἀντίληψιν γνωρίσας αὐτὸν ἐν τῇ πράξει εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς ἃς συνειργάσθη καὶ ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἐκτιμήσῃ ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω σημεῖα.

Ὁ κ. Παλιατσέας λέγει ὅτι, τὸν κ. Βογιατζόγλου γνωρίζει καὶ ἔχει περιαιολουθήσει αὐτὸν ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς ἐρεῦνας του. Εἶναι ἐπιστήμων μορφωμένος ἱκανὸς καὶ δραστήριος εἰδικευμένος εἰς τὸν κλάδον τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, εἰς ὃν ἐργάζεται μετ' ἀφοσιώσεως οὐχὶ τῆς τυχούσης. Τὰ συμπεράσματα δὲ τῆς μακρᾶς αὐτοῦ ἐργασίας διετυλώθησαν εἰς δεκάδα ἐπιστημονικῶν δημοσ.ευμάτων αὐτοῦ μεταξύ τῶν ὁποίων ἰδιαιτέραν ἀποδίδει σημασίαν εἰς δύο κυρίως ὀγκώδη συγγράμματα αὐτοῦ: τὸ ἐν γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον. «Contribution à l'étude de l'économie rurale de la Grèce d'après guerre» καὶ τὸ ἕτερον ἀγγλιστὶ «Agricultural Credit». Αἱ ἐργασίαι αὗται ἀνεγνωρίσθησαν ὡς σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν γεωργοοικονομικὴν ἐπιστήμην ἐπαινετικώτατα κριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Institut de France τῆς Académie d'Agriculture de France, τοῦ Berichte über Landwirtschaft, τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν κ. κ. Tardy, Grabski, Gain, Brétignière, Bolla, Franges, Boyle καὶ ἄλλων καὶ τοῦ Δρος Fensch τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Γεωργίας τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Ὁ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου, ἐκτὸς τῆς μεγάλης αὐτοῦ θεωρητικῆς μορφώσεως, κέκτηται καὶ πρακτικὴν τοιαύτην, χρηματίσας διευθυντὴς ἀγροκτημάτων καὶ ἀνώτερος γεωργικὸς ἠπάλληλος. Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς δὲ τῆς Γεωπονικῆς Ἐνώσεως Μακεδονίας-Θράκης καὶ τοῦ

Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς των μέχρι σήμερον καὶ ὡς συμμετασχὼν ἐνεργῶς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Συνέδρια καὶ συσκέψεις, ἔχει παρακολουθήσει ἐκ τοῦ συνέγγυς τὴν γεωργοοικονομικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις, ἔχει συμβάλλει δὲ ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὰς κατευθύνσεις αὐτῆς χάρις εἰς πεφωτισμένους εισηγήσεις του. Ὡς οὐσιῶδες ἐπίσης προσὸν αὐτοῦ θεωροῦμεν τὸ γεγονός τῆς ἀπασχολήσεώς του ὡς τεχνικοοικονομικοῦ συμβούλου καὶ ἐλεγκτοῦ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας μεγάλων ἐπιχειρήσεων γεωργικῶν βιομηχανιῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διδακτικὴν του ἱκανότητα οὐδεμίαν ἔχει ἀμφιβολίαν διότι τὸν ἔχει παρακολουθήσει ὁμιλοῦντα εἰς συνέδρια, περὶ ὧν ἀνωτέρω, καθ' ἃ ἔχει ἐπιδείξει ἰδιαιτέραν ἱκανότητα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ψηφίζει τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς ἱκανὸν νὰ καταλάβῃ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν τακτικὴν ἔδραν.

Ὁ κ. Κριτικὸς ἐμελέτησεν ἐπαρκῆς μέρος τῶν ἔργων καὶ τῶν δύο ὑποψηφίων ἐπίσης ἀνέγνωσε προσεκτικὰ τὰς ἀναλύσεις καὶ κριτικὰς περὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου καθὼς καὶ τὴν εἰσηγήσιν τῶν κ. κ. συναδέλφων. Τὰ συμπεράσματα εἰς ἃ κατέληξεν εἶναι τὰ ἑξῆς: Αἱ κριτικαὶ περὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Βογιατζόγλου εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην του, ὑπὲρ τὸ δέον εὐμενεῖς καὶ ὄχι ἐπαρκῶς ἠτιολογημέναι. Ἀντικειμενικωτέραν ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου «Agricultural Credit» φαίνεται εἰς αὐτὸν ὅτι ἔκαμεν ὁ Dr. Fensch ἀλλ' αὐτὸς δὲν λέγει ἐν αὐτῷ ὅτι κρίνει τὴν θεωρητικὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου ὡς ἐξαιρετικὴν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσηγήσιν τῶν κ.κ. συναδέλφων αὕτη, καὶ ἐκεῖ ὅπου προσθέτει κάτι εἰς τὰς κρίσεις τῶν προηγουμένων, δὲν πείθει αὐτὸν καθόλου· π. χ. δὲν δύναται ὁ κ. Κριτικὸς νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν εἰς σελ. 14 τῆς εἰσηγήσεως ἐκφερομένην κρίσιν περὶ τῆς ἀξίας τῆς νέας ἐπιστημονικῆς ταξινομήσεως τῶν ἀγροτικῶν κεφαλαίων· ἡ εἰσηγήσις χαρακτηρίζει τὴν κρατοῦσαν ταξινόμησιν τῶν ἀγροτικῶν κεφαλαίων ὡς ἐντελῶς ἐμπειρικὴν καὶ ἀνακριβῆ· τοιοῦτον πρᾶγμα οὔτε καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει εἰς τὴν οἰκείαν παράγραφον τοῦ βιβλίου οὔτε καὶ διὰ τὸν κ. Κριτικὸν εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη. Ὅμοίως εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα κρίνεται ἡ ἔρευνα τῶν σχέσεων τῆς ἀγροτικῆς πίστεως πρὸς τὴν χρηματαγοράν ὑπὸ τοῦ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς περιέχουσα λεπτομεροῦς φύσεως παρατηρήσεις ἀποδεικνυούσας κλπ. . . . Ὁ κ. Κριτικὸς ἀνατρέξας εἰς τὴν οἰκείαν παράγραφον τοῦ ἔργου ἀδυνατεῖ νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν ἀνωτέρω κρίσιν, θὰ εἶχε μάλιστα νὰ κάμῃ ἀρεκτὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως διατυπωμένων. Διὰ παρομοίους λόγους ὁ κ. Κριτικὸς ἀδυνατεῖ νὰ συμφωνήσῃ μὲ τοὺς κ. κ. Εἰσηγητὰς προτείνοντας τὸν κ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν καθηγητήν. Ὁ κ. Κριτικὸς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο ὑποψηφίων ἐκτιμᾷ

περισσότερον τὰς ἐργασίας τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου καὶ διὰ τὴν ὑφὴν τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν σκέψεως καὶ διὰ τὴν διατύπωσιν ταύτης καὶ τέλος διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται ἡ μέθοδος τῆς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου κ. Ἀλιβιζάτου. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως αἱ ἐργασίαι αὐταὶ φαίνονται εἰς τὸν κ. Κριτικὸν ἀνεπαρκεῖς διὰ τὰ ἐκλεγῆ ὁ κ. Ἀλιβιζάτος ὡς τακτικὸς καθηγητής, τόσον μᾶλλον ὅσον στερεῖται καὶ τεχνικῆς γεωπονικῆς μορφώσεως. Διὰ τοῦτο οὐδένα ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐκλέγει ὡς τακτικὸν καθηγητὴν, δηλώνει δὲ ὅτι θὰ ἠδύνατο τὸν κ. Βογιατζόγλου δοκιμαστικῶς νὰ ψηφίσῃ ὡς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Σκλαβοῦνος μελετήσας ἐμπεριστατωμένως τόσον τὰς κυριωτέρας ἐργασίας ἀμφοτέρων τῶν ὑποψηφίων, ὅσον καὶ τὴν σχετικὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν ἐμόρφωσε τὴν γνώμην ὅτι οὐδεὶς τούτων κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. 3341 ἄρθρ. 7 ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς κατάληψιν πανεπιστημιακῆς καθηγητικῆς ἔδρας, ἥτοι ἐξαιρετικὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα, ἐμφαινομένην διὰ σοβαρῶν πρωτοτύπων ἐργασιῶν καὶ ἐπὶ πλεόν ἐπαρκῆ διδακτικὴν ἱκανότητα. Ὅθεν οὐδένα τῶν δύο ὑποψηφίων θεωρεῖ κατάλληλον ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας. Ἀνευδοιάστως ὅμως θὰ ἐψήφισεν τὸν ἐκ τῶν ὑποψηφίων κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου ὡς ἑκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἔδραν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προσδοκᾷ βεβαίαν τὴν πλήρη αὐτοῦ ἐπιστημονικὴν ἐξέλιξιν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν ἕτερον τῶν ὑποψηφίων κ. Ἀλιβιζάτον συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνώμην τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν, ὅτι δηλαδὴ οὗτος ὡς μὴ ἔχων εἰδικὴν τεχνικο-γεωπονικὴν ἐκπαίδευσιν ἀποκλείεται τῆς ὑποψηφιότητος διὰ τὴν προκειμένην ἔδραν παρὰ τὰς ἀξιολόγους αὐτοῦ ἐργασίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς.

Ὁ κ. Οἰκονομοπούλος, ἀναφερόμενος καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον σχετικῶς ἐκφρασθεῖσαν γνώμην του, ἔχει νὰ παρατηρήσῃ δικαιολογῶν τὴν ψήφον του, ὅτι ἐπὶ τοῦ χρονολογικῶς νεωτέρου κυρίου ἔργου (Agricultural Credit) τοῦ κ. Ἀλ. Βογιατζόγλου, ἀπολείπει αὐτῷ ἡ ἐμπεριστατωμένη κρίσις εἰδικοῦ κατόχου καὶ τῆς σχετικῆς βιβλιογραφίας, ἣτις θὰ τοῦ ἐξεργίζου τὴν δυσπιστίαν του ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ πρωτοτυπίαν τοῦ καλοῦ τούτου (κατὰ τὰς γνώμας ξένων ἐπιστημόνων), ἀλλὰ γενικοῦ περιεχομένου βιβλίου, μὴ ἐπαγομένου ἐκ μερικωτέρων ἐργασιῶν, αἵτινες, ἂν προσηγοῦντο, θὰ ἐνεφάνιζον τὸν συγγραφέα ὀρμιάζοντα κατὰ τὸν ἀπανταχοῦ καὶ εἰς πάντας τοὺς σοβαροτέρους ἐπιστήμονας παρατηρούμενον τρόπον. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὸ ἕτερον μέγα βιβλίον τοῦ κ. Βογιατζόγλου «Contribution etc.» παρατηρεῖ ὅτι, παρὰ τὴν γενικῶς καλὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν, ὑστερεῖ πολὺ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγχρότητα τῶν παραπομπῶν, ἐξ ἧς ἀτε-

λείας δὲν φαίνεται ἡ ἰδίᾳ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον συμβολὴ ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῶν πληροφοριοδοτῶν του, ἐπομένως ἡ πρωτοτυπία τῶν ἐκφερομένων πορισμάτων τῆς ἐρεύνης του· ἐπίσης ἔχει ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρῆσιν διαφόρων ἀριθμῶν (σελ. 44, ἐλάχιστον συντηρήσεως ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν, Κεφ. VII Types d' économie), τῶν ὁποίων ἡ ἀπόκτησις δὲν ἐμφανίζεται κατὰ ποῖον τρόπον ἐγινε, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει περαιτέρω σπουδαῖα συμπεράσματα. Ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν παρατόλησιν ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων ἐξ ἀμφιβόλων, ὡς ἀναφέρει καὶ ὁ ἴδιος (λόγῳ κακῆς πληροφοριοδοτήσεως ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν), στατιστικῶν ἀριθμῶν τῆς Στατιστικῆς τῆς Ἑλλάδος.

Παραλείπων νὰ ἐξετάσῃ ἐτέρας αὐτοῦ ἡσσοнос σπουδαιότητος ἐργασίας ἔχει νὰ ἐξάρῃ τὴν πανθομολογουμένην ἐργατικότητα τοῦ ὑποψηφίου τούτου, περὶ ἧς ἀκούει καὶ δὲν ἀμφιβάλλει, ὡς καὶ τὴν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἐνασχόλησιν ἀσυνήθη ἔφρασις, ἧτις δὲν παρεκώλυσε τοῦτον μετὰ τὰς ἀρίστας εἰδικὰς γεωπονικὰς σπουδὰς του καὶ ὀλόκληρον νέον κλάδον ἐπιστήμης (νομικά, οἰκονομικά) ἐπὶ τετραετίαν λίαν ἐπιμελῶς καὶ ἐπιτυχῶς νὰ σπουδάσῃ. Ἐπειδὴ ὅμως, λόγῳ τῶν ἀτελῶν πληροφοριῶν του ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον Agricultural Credit καὶ τῶν, ὡς ἀναφέρει, ἀτελειῶν τοῦ ἔργου αὐτοῦ Contribution etc., τοῦ ἀπομένει ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς σοβαρότητος καὶ ἰδίᾳ τῆς πρωτοτυπίας τῶν ὡς ἄνω καλῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τόσον σπουδαίαν ἔδραν, θὰ ἐπεθύμει νὰ διαβαθμίσῃ τὴν περὶ τοῦ ὑποψηφίου τούτου κρίσιν του κατωτέρω τῆς ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν προτεινομένης, ἀποφασισμένως ἐνδεχομένως νὰ ψηφίσῃ τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς ἔκτακτον ἐπικουρικὸν καθηγητὴν.

Ὁ κ. Κορυτὸς δι' οὓς λόγους ἀνέπτυξεν εἰς τὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου κ. Κουτσομητοπούλου ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σχολήν, γνωρίζων δὲ προσέτι ἔξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὅτι ὁ κ. Βογιατζόγλου ἔχει ἀρκετὰ μεγάλην ἱκανότητα πρὸς πλήρη καὶ συστηματικὴν ἀνάπτυξιν εἰδικῶν γεωργικῶν θεμάτων πρὸ εὐρύτερου ἀκροατηρίου συνεδρίων, ψηφίζει τὸν κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ δι' οὓς λόγους ἀνέφερε κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 128 συνεδρίαν ἀπὸ 26 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ δι' οὓς λόγους ἀναφέρουσι ὁμοφώνως ἐν τῇ ἐμπεριστατωμένῃ εἰσηγήσει αὐτῶν οἱ κ. κ. εἰσηγηταί, ἔχων δὲ καὶ ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῆς διδακτικῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Ἄλεξ. Βογιατζόγλου ψηφίζει τοῦτον τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν τακτικῆς ἔδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοσμήτωρ συνοψίζων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ κ. Ἄλ. Βογιατζόγλου ἐξελέγη τακτικὸς κα-

θηγητής τῆς ὑπὸ πλήρωσιν τακτικῆς ἔδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας
διὰ ψήφων 6 κατὰ 5.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ,
Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄκριβες ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12/12/32

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 138^Η

Ἐγένετο τὴν 8^{ῃν} Δεκεμβρίου 1932, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὄραν
5^{ῃν} μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἦλ. Μαριολοπούλου,
Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μα-
ραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου καὶ Π. Κου-
τσομητοπούλου.

Ἀκολούθως ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνε-
δρίας καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὅμιλοῦντες ἐπὶ τῶν πρακτικῶν οἱ εἰσηγηταὶ κ. κ. Π. Κοντὸς
καὶ Παν. Κουτσομητόπουλος λέγουσι τὰ ἀκόλουθα :

Ἐπειδὴ τινὲς ἐκ τῶν κ. κ. συναδέλφων κατὰ τὴν προηγουμένην
συνεδρῶν τῆς Σχολῆς ὠμίλησαν περὶ τῆς διδακτικῆς ἱκανότητος τοῦ κ.
Ἄλ. Βογιατζόγλου ὡς μὴ ἀποδεικνυομένης, οἱ κ. κ. Κοντὸς καὶ Κου-
τσομητόπουλος ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσουν, ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι
παρεῖδον τοῦτο, ὅτι προτείναντες τὸν κ. Βογιατζόγλου ὡς τακτικὸν κα-
θηγητὴν καὶ ἀναγράψαντες εἰς τὴν εἰσηγητικὴν των ἔκθεσιν, ὅτι οὗτος
ἔχει ὅλα τὰ τυπικὰ καὶ οὔσιαστικὰ προσόντα, βεβαίως εἶ-
χον ὑπ' ὄψιν των, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τὴν διδακτικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα,
τὴν ὅποιαν ἐμόρφωσαν γνώμην ὅτι ἔχει, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς σαφη-
νείας τῶν κριθέντων ἔργων του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ τρόπου μὲ τὸν
ὁποῖον εἰσηγήθη καὶ διεπραγματεύθη διάφορα σχετικὰ θέματα εἰς γεωρ-

γιατὰ συνέδρια, διαλέξεις καὶ συσκέψεις, ὅπου εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσουν τοῦτον.

Ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Κριτικοῦ ὅτι ἐν σελ. 14 τῆς εἰσηγητικῆς τῶν ἐκθέσεως ἐκφέρουν κρίσιν περὶ τῆς ἀξίας τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου προτεινομένης νέας ἐπιστημονικῆς ταξινομήσεως τῶν ἀγροτικῶν κεφαλαίων καὶ χαρακτηρίζουν τὴν νῦν κρατουῦσαν ταξινόμησιν τῶν ἐν τῷ λόγῳ κεφαλαίων ὡς ἐντελῶς ἐμπειρικὴν καὶ ἀνακριβῆ, ἐνῶ τοιοῦτον τι οὔτε καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει εἰς τὴν οἰκείαν παραγράφον τοῦ βιβλίου του, οἱ κ. κ. Κοντὸς καὶ Κουτσομητόπουλος παρατηροῦν ὅτι ἐκ τῆς μελέτης τοῦ περιεχομένου τῶν σελίδων 26 καὶ 27 τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου σαφῶς καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὐσιαστικῶς αὐτὸν τὸν χαρακτηρισμὸν θέλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὡς τροποποιητέαν κρινομένην ταξινόμησιν. Ὡς πρὸς τὰς κρίσεις τῆς εἰσηγήσεώς των μετὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Κριτικὸς δὲν συμφωνεῖ ἢ ἔχει ἐπιφυλάξεις, οἱ κ. κ. Κοντὸς καὶ Κουτσομητόπουλος παρατηροῦν ὅτι αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. συναδέλφου εἶναι καθαρῶς ὑποκειμενικαὶ καὶ ἐπομένως δὲν χωρεῖ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις.

Ἡ προσθήκη αὕτη τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν ἐπικυροῦται αὐθημερόν. Μεθ' ὃ οὐδενὸς ζητοῦντος τὸν λόγον ἢ συνεδρία λύεται.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,

Π. ΚΟΝΤΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΚΑΣ,

Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ,

Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκτιβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12/12/32.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 129*

Γενέσθη τῆς 18^{ης} Φεβρουαρίου 1932, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥρα 5^η π. μ., ἀκούσαντων τῶν καθ' ἑαυτῶν κ. κ. Π. Μαρκοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοττάς, Σ. Παλιαντῆς, Μ. Μαυραδέσκου, Γε. Καραντῆς, Θ. Βαροκοσίαν καὶ Π. Κοτταζοπούλου.

Ἀκούσαντες ὁ κ. Κοσμήτορας εἰσηγήσατο ἐπὶ τοῖς θέμασι τῆς κληρονομίας κλητῶν ἑσθῶν καὶ λέγει ὅτι ἡδὴ ἔχει προκηρυχθῆ ἡ ἔδρα τῆς Γενεθικής Οὐλονομίας, καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτομῆς τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Μηχανικῆς, ἀπαιτεῖται νὰ προκηρυχθῶσι ὡς εἰς ἄλλοις τῆς προηγουμένης ἐκείνης ἐκείνης τῆς Γενεθικής Οὐλονομίας μίαν ἄλλην ἐκείνην κλητῶν ἑσθῶν τῆς Βοτανικῆς, ἡ ἔδρα τῆς Βοτανικῆς, ὡς καὶ νὰ κληρυχθῶν τῆς

II

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

Κοσμήτορας καὶ κ. κ. Κοσμήτορας εἰσηγήσατο ἐπὶ τοῖς θέμασι τῆς κληρονομίας κλητῶν ἑσθῶν καὶ λέγει ὅτι ἡδὴ ἔχει προκηρυχθῆ ἡ ἔδρα τῆς Γενεθικής Οὐλονομίας, καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτομῆς τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Μηχανικῆς, ἀπαιτεῖται νὰ προκηρυχθῶσι ὡς εἰς ἄλλοις τῆς προηγουμένης ἐκείνης ἐκείνης τῆς Γενεθικής Οὐλονομίας μίαν ἄλλην ἐκείνην κλητῶν ἑσθῶν τῆς Βοτανικῆς, ὡς καὶ νὰ κληρυχθῶν τῆς

ὁ Κοσμήτορας
Π. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ - Π. ΚΟΤΤΑΣ, Σ. ΠΑΛΙΑΝΤΗΣ,
Μ. ΜΑΥΡΑΔΕΣΚΟΥ, Γ. ΚΑΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΚΟΣΙΑΝ, Π. ΚΟΤΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκούσαντες ὁ κ. Κοσμήτορας
Ἐκ Θεσσαλονίκης τῆς 23/3/33.

ὁ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΔΗΜ. ΣΑΜΑΡΝΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 129^Η

Ἐγένετο τὴν 18^{ῃν} Ὀκτωβρίου 1932, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5^{ῃν} μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαρσιολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου καὶ Π. Κουτσομητοπούλου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοσμήτωρ εἰσηγεῖται ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πληρώσεως κενῶν ἔδρῶν καὶ λέγει ὅτι ἤδη ἔχει προκηρυχθῆ ἡ ἔδρα τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἔκτακτος ἐπικουρικὴ τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῆς Μηχανικῆς· ἀπομένει νὰ προκηρύξωμεν ὡς σύνδρομον τῆς προκηρυχθείσης τακτικῆς ἔδρας τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας μίαν ἄλλην τακτικὴν κενὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ βασικὴν, λόγῳ δὲ τῆς σπουδαιότητός της φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ προτιμηθῆ καὶ νὰ κηρυχθῆ πρὸς πλήρωσιν.

Ἐρωτῶνται κατὰ σειράν τὰ μέλη τῆς Σχολῆς καὶ ἀποφαίνονται ἅπαντα ὑπὲρ τῆς ἀμέσου πληρώσεως τῆς κενῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς. Ἀποφασισθείσης τῆς πληρώσεως τῆς κενῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς ὀρίζεται ἡ προσεχὴς τῆς ἐρχομένης Τρίτης συνεδρία τῆς Σχολῆς ὡς ἡμέρα συζητήσεως διὰ τὴν πλήρωσιν.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Π. ΚΟΝΤΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ,
Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ,
Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟ-
ΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 130^H

Ἐγένετο τὴν 25^{ην} Ὀκτωβρίου 1932, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ.μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβούνου, Ν. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Γρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Ν. Περάκη καὶ Π. Κουτσομητοπούλου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κοσμήτωρ εἰσηγείται ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πληρώσεως τῆς κενῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς καὶ λέγει ὅτι κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν εἶχε ληφθῆ κατ' ἀρχὴν ἀπόφασις περὶ τῆς πληρώσεως καὶ εἶχεν ὀρίσει ἡ Σχολὴ ὡς ἡμέραν συζητήσεως τὴν παρούσαν συνεδρίαν.

Ὁ κ. Κουτσομητόπουλος λαμβάνων τὸν λόγον προτείνει ὡς κατάλληλον διὰ τὴν ἔδραν ταύτην τὸν κ. Δ. Καββάδα, νῦν ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς Φυτοπαθολογίας εἰς τὴν Σχολὴν μας. Ὁ κ. Καββάδας πλὴν τοῦ πτυχίου τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ πτυχίου μηχανικοῦ-γεωπόνου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy, ἔχει καὶ δίπλωμα ἀνωτέρων σπουδῶν Βοτανικῆς (Diplôme d'Etudes Supérieures des sciences naturelles-section Botanique-) τοῦ ἐν Nancy Πανεπιστημίου, πρὸς δὲ ἔχει δημοσιεύσει πλείστας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, μετὰξὺ τῶν ὁποίων αἱ κατωτέρω μνημονευόμεναι εἶναι καθαρῶς βοτανικῆς φύσεως τόσον γενικῆς ὅσον καὶ εἰδικῆς. Εἶναι γνωστὸν ἄλλως τε ὅτι διὰ τὰ εἰδικευθῆ τις εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν καὶ ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαίας μνητολογικὰς, ἰδία θεωρητικὰς καὶ ἐργαστηριακὰς γνώσεις, δεόν τὰ ἔχη ἀρτίαν βοτανικὴν μόρφωσιν, ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται τελεία γνώσις τῆς μορφολογίας, ἱστολογίας, κυτταρολογίας καὶ γενικῆς ἀνατομικῆς τοῦ φυτοῦ διὰ τὴν μελέτην τῶν ἐκ τῶν παθολογικῶν αἰτίων ἐπερχομένων ἀλλοιώσεων τῶν κυττάρων καὶ τῶν ἰστῶν τοῦ φυτοῦ. Ὁ φυτοπαθολόγος ὁμοῦς πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἄριστος βοτανολόγος, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς ἄριστος βοτανολόγος δυνατόν νὰ μὴν εἶναι καὶ ἄριστος φυτοπαθολόγος. Αἱ βοτανικῆς φύσεως ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα (παραιρεπομένων τῶν μᾶλλον καθαρῶς φυτοπαθολογικῶν τοιούτων) εἶναι :

1. Etude morphologique, histologique et cytologique d'une

mycosécidie provoquée chez l' *Urtica dioica* par le *Puccinia caricis*.

Υποθέτει ότι δὲν χρειάζεται εὐγλωττία, ἵνα ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι καθαρῶς βοτανολογικῆς φύσεως, ἐφ' ὅσον ἐξετάζεται λεπτομερῶς ἡ μορφολογία, ἱστολογία καὶ κυτταρολογία ἐνὸς φρυτοῦ καὶ δὴ ἀλλοιωθέντος τοιοῦτου.

Ἄλλως τε ἡ Σχολή τῶν Φυσιογνωστικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy ἐθεώρησεν αὐτὴν ἤδη βοτανολογικὴν ἐργασίαν, δι' ἧ καὶ τῷ ἀπένευμε τὸ δίπλωμα τῶν Ἀνωτέρων Βοτανικῶν Σπουδῶν τῇ προτάσει ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀπαρτισθείσης ὑπὸ τῶν κ. κ. Edmonde Gain, Moreau καθηγητῶν τῆς Βοτανικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ Cuenot τοῦ γνωστοῦ διὰ τὰς ἐπι τῆς ὄντογενέσεως καὶ Φυλογενέσεως ἐπιστημονικῆς τῆς ἐργασίας καθηγητοῦ τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

2. Notes sur la « Dartrose » de la pomme de terre et ses conséquences.

Ἀνεξαρτήτως τῆς Φυτοπαθολογικῆς σπουδαιότητος τῆς ἐργασίας ταύτης, ἔχει κυρίως αὕτη σημασίαν βοτανολογικὴν—βιολογικὴν, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν θρεπτικῶν μέσων ἐπὶ τῆς μορφολογίας τῶν μυκῆτων. Αὕτη ἀναφέρεται ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀλγερίου Kilian εἰς μονογραφίαν του ἐπὶ τῶν ἀτελῶν μυκῆτων «Sphaeropsidales» δημοσιευθεῖσαν τὸ 1926 εἰς τὸ Bulletin de Mycologie.

3. Sur la biologie de *Vermicularia varians*....

Καθαρῶς βοτανικὴ ἐργασία, ὡς ὁ τίτλος ἄλλως τε ὁμολογεῖ, ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Φυτοπαθολογίας τῆς Στοκχόλμης καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὰ ἐκδοθέντα σχετικὰ πρακτικά ἀνεδημοσιεύθη αὕτη αὐτούσιος εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale 1923.

4. *Podosphaera leucotricha* & *Microsphaera quercina* ἐν Ἑλλάδι, 1925.

Ἔργασία Συστηματικῆς Βοτανικῆς.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ Ἀντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωργικῶν ἔρευνῶν τῆς Γαλλίας (τμημα Μυκητολογίας καὶ Φυτοπαθολογίας) γράφει κατὰ λέξιν εἰς τὴν σελ. 24 τῆς Revue de Pathologie végétale τόμον XI, 1925. «Notre confrère M. Cavadas nous a adressé de Grèce un certain nombre d' Erysiphacées. Il est ininteressant de constater l' existence dans cette région du *Microsphaera quercina* sur Chênes, ainsi que l'abondance des perithèces de *Podosphaera leucotricha* et la presence de *Phyllactinia corylea* sur Pom-

mier, hôte sur lequel cette Erysiphacée n' a pas à notre connaissance été signalé».

Ἐπίσης ἀναφέρεται εἰς τὰς βιβλιογραφικὰς σημειώσεις μονογραφίας ὑπὸ Et. F o c h ἐπὶ τῶν Erysiphaceae 1925.

5. Καθαρῶς Βοτανικῆς ἐπίσης σημασίας εἶναι ἢ εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale 1924 δημοσιευθεῖσα ἐργασία τοῦ ἐπὶ τοῦ Micrococcus prodigiosus.

Μνεῖα ταύτης ὡς καὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν μετὰ συντόμου ἀναλύσεως ἔγινεν εἰς τὸ The Review of applied Mycology of London καὶ εἰς τὸ Rivista di Patologia vegetale.

6. Βοτανικῆ ἐπὶ τῶν βακτηρίων μελέτη ἐπίσης εἶναι ἢ κατὰ τὸ 1926 δημοσιευθεῖσα μὲ τὸν τίτλον Le «Wildfire» dans les plantations de tabac de Thrace et de Macedoine.

Ἀναφέρεται εἰς τὰς βιβλιογραφικὰς σημειώσεις σχετικῶν μικροβιακῶν ἐρευνῶν ὑπὸ Dy f r e n o y e 1931 καὶ ὑπὸ τοῦ Ρουμάνου Καθηγητοῦ Traian S a n u l e s c u εἰς μελέτην τοῦ δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὸ 1929 μὲ τὸ τίτλον «Une nouvelle maladie bacterienne des feuilles du tabac en Roumanie».

Εἰς τὴν Σχολὴν ἤδη ἀπόκειται νὰ λάβῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμόζουσαν ἀπόφασιν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κ α ρ α ν τ ἰ ὂ σ η ς προτείνει διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς τὸν τέως τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Σχολῆς μας κ. Θρ. Β λ η - σ ῖ δ η ν, τοῦ ὁποίου ἀναφέρει τοὺς τίτλους καὶ ὅσας ἐργασίας ἔχει ὑπ' ὄψει του :

Τίτλοι : εἶναι 1) διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 2) διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, 3) διδάκτωρ τῆς Ἀνωτάτης Ἐδαφοπονικῆς Σχολῆς Βιέννης, 4) τέως τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Δασικῆς Βοτανικῆς καὶ Δασοκομίας ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Δασολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν, 5) τέως τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Δασοκομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης.

Ἐργασία : α) Βοτανικαί.

1) Πρωτότυποι : Beiträge zur Holzanatomie, vergleichende anatomische Untersuchungen griechischer Hölzer (διδακτορικὴ ἐργασία).

2) Συγγράμματα : Ἀνατομικὴ τοῦ ξύλου.

Βοτανικὸς τόμος Α', μέρος 1, Ἀνατομικὴ, σελ. 248.

Δασικὴ Βοτανικὴ, σελ. 250.

β) Ἄλλαι ἐργασίαι :

1) Πορεῖα τοῦ δαίχτου διαθλάσεως ἐν τοῖς μίγμασι τῶν ὑγρῶν (ἐναίσιμος διατριβή).

- 2) Studien über die Aufforstung Griechenlands.
- 3) Über die Einwirkung des Waldes auf das Klima.
- 4) Τὸ δάσος καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ.
- 5) Γενικὴ Βιολογία.

Ὁ κ. Καραντάσης ἔχων ὑπ' ὄψει του, τόσον τὰς σπουδὰς καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, ὅσον καὶ τὴν διδασκτικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Βλησίδου κρίνει τοῦτον ἱκανόν, ἵνα καταλάβῃ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς.

Ὁ κ. Κουτσομητόπουλος δευτερολογῶν λέγει ὅτι θὰ ἦτο εὐτύχημα διὰ τὴν Σχολὴν εἰς συγκατετιθετο ὁ κ. Βλησίδης νὰ ἔλθῃ πάλιν, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι διὰ τὸν κ. Βλησίδην ὑπάρχει ἡ ἔδρα του.

Ὁ κ. Κριτικὸς λέγει ὅτι θὰ εἶχε νὰ προτείνῃ τὸν κ. Λάκων νὰ ἴσως δὲ καὶ τὸν κ. Μαλακατέ.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος φρονεῖ ὅτι ἐκ τῶν δύο προταθέντων ὑποψηφίων ὁ μᾶλλον καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Βοτανικὴν ἀναμιχθεὶς εἶναι ὁ κ. Βλησίδης· προτιμώτερον ὅμως εὐρίσκει ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς ἔδρας ταύτης.

Ὁ κ. Σκλαβοῦνος συμφωνεῖ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου λεχθέντα καὶ τονίζει ὅτι ἀσφαλῶς ὁ μᾶλλον ἐκ τῶν δύο προταθέντων προσκαίμενος εἰς τὴν ἔδραν εἶναι ὁ κ. Βλησίδης. Προτείνει ὅμως ὅπως ἡ Σχολὴ φανῇ ὀλίγον συντηρητικὴ καὶ μὴ σπεύσῃ νὰ πληρῶσῃ τὴν ἔδραν μὲ οἰονδήποτε τῶν δύο ὑποψηφίων.

Ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν δύο προτιμᾷ τὸν κ. Βλησίδην.

Ὁ κ. Κοντὸς φρονεῖ ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς Βοτανικῆς εἶναι τόσον εὐρεῖα, ὥστε εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν σήμερον νὰ δεσπόζεται αὕτη πλήρως εἰς ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας παρ' ἑνὸς καὶ μόνου ἐπιστήμονος· οἱ βοτανικοὶ δέ, ὡς πεδῖον ἐρεῦνης ἔχουν γενικῶς περιορισμένον τοιοῦτον οὐδὲ ἐπεκτείνονται αἱ ἐρευναὶ των εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Βοτανικῆς· διὰ τοῦτο καὶ ἡ κρίσις περὶ τῆς ἐπαρκείας ὑποψηφίων διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς ἀναγκαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ παρὰ ἐπὶ τῇ βάσει ἐργασιῶν εἰδικῶν ἀφορουσῶν εἰδικόν τινα κλάδον τῆς Βοτανικῆς. Ἐλέχθη ὅτι ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ γνώσεις μεγάλας περὶ φυτοκοινωνιῶν καὶ φυτογεωγραφίας. Ἡ φυτογεωγραφία ὅμως καὶ ἡ μελέτη τῶν φυτοκοινωνιῶν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς ἑτέρας ἔδρας τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ τοῦτέστιν τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λεχθὲν ὅτι αἱ ἀνατομικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ τοῦ ξύλου εἶναι ἐργασίαι βοτανικαί, ἐνῶ αἱ ἐργασίαι ἐπὶ τῆς μορφολογίας καὶ βιολογίας τῶν μυκήτων καὶ τῶν κατωτέρων φυτῶν δὲν εἶναι ἐργασίαι ἐπιστημονικαὶ τοῦτο ὁ κ. Κοντὸς δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Βαροπούλου ἂν ὁ προτείνας τὸν κ. Καββάδα θεωρεῖ τοῦτον ἱκανὸν νὰ γίνῃ τακτικὸς καθηγητῆς, ὁ κ. Κουτσομητόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι μετὰ τὴν τεθεῖσαν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βλησίδου ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἄλλου προταθέντος, ἵνα μορφώσῃ γνώμην.

Ληξιάσης τῆς συζητήσεως ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον.

.....

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ,
Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟ-
ΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΤ. ΛΑΜΑΣΚΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 131^Η

Ἐγένετο τὴν 1^ην Νοεμβρίου 1932, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5^ην μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβούνου, Νικ. Κριτικοῦ, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβέλλακη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου καὶ Π. Κουτσομητοπούλου.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος : συνέχεια τῆς διαδικασίας διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς, ὁ κ. Κοσμήτωρ καλεῖ τὴν Σχολὴν, ἵνα, συμφώνως πρὸς τὸ οἰκείον Διάταγμα, προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν διὰ φανεροῦς ψηφοφορίας καὶ ἠτιολογημένης ψήφου.

Ὁ κ. Κουτσομητόπουλος δίδει λευκὴν ψήφον, διότι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προηγηθείσης συνεδρίας δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του τὸ

πρόσωπον τοῦ κ. Βλησίδου, φρονῶν πρὸς τούτοις ὅτι ἡ ἔδρα δέον νὰ προκηρυχθῇ, ὁπότε ἐνδέχεται ἡ Σχολὴ νὰ εὐρεθῇ πρὸ περισσοτέρων ὑποψηφιοτήτων.

Ὁ κ. Βαρόπουλος ἔχων ὑπ' ὄψει του πρῶτον τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου, δι' ἧς κρίνει τὸν ὑπ' αὐτοῦ προταθέντα διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν συνάδελφον ἔκτακτον καθηγητὴν κ. Καββάδα ὡς ἱκανὸν διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, δεύτερον τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, δι' ἧς οὔτε ὁ κ. Καββάδας οὔτε ὁ κ. Βλησίδης θεωροῦνται ὑπ' αὐτοῦ ἀπολύτως ἱκανοὶ διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς καὶ τρίτον μορφώσας ἐκ τῆς καθόλου ἐπιστημονικῆς καὶ καθηγητικῆς δράσεως τῶν προταθέντων τὴν γνώμην ὅτι ὁ κ. Καββάδας εἶναι κατὰ πολὺ ἀνώτερος τοῦ κ. Βλησίδου, ψηφίζει τὸν κ. Καββάδα ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Καραντάσης, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου λεχθέντα, δίδει λευκὴν ψῆφον.

Ὁ κ. Μαραβελάκης πληροφορηθεὶς τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὅτι προετάθη ὁ κ. Βλησίδης, ὡς καὶ τὴν εἰδικότητα τῶν ὑποψηφίων κ. κ. Καββάδα καὶ Βλησίδου καὶ μὴ ἔχων μορφώσει ἀκόμη γνώμην, δίδει λευκὴν ψῆφον.

Ὁ κ. Παλιατσέας δίδει λευκὴν ψῆφον, ἀναμένων διεξοδικωτέραν εἰσήγησιν τῶν προταθέντων.

Ὁ κ. Κριτικὸς δίδει λευκὴν ψῆφον διότι δὲν ἐπέισθη εἰσέτι τίς ἐκ τῶν προταθέντων ἐπιστημόνων εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος, τὴν ὁποίαν νῦν καλλιεργεῖ.

Ὁ κ. Σκλαβοῦνος καίτοι φρονεῖ ὅτι ἐκ τῶν δύο προταθέντων προσώπων ὁ κ. Βλησίδης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως εἰδικῶν σπουδῶν καὶ διπλωμάτων καὶ ἀπὸ ἀπόψεως εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ὑπερέχει σημαντικῶς τοῦ ἑτέρου, ἐν τούτοις δίδει λευκὴν ψῆφον, ἐπιθυμῶν ὅπως ἡ πλήρωσις τῆς σπουδαιότητος ταύτης ἔδρας ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς μακροῦς λεγομένης διαδικασίας καὶ δοθῇ οὕτω εὐκαιρία νὰ ληφθῶσι καὶ ἄλλα τυχὸν ὑπάρχοντα πρόσωπα ὑπ' ὄψει.

Ὁ κ. Οἰκονομοπούλος δίδει λευκὴν ψῆφον ἀναφερόμενος εἰς ὅσα ὁ κ. Σκλαβοῦνος εἶπε καὶ σχετικῶς μὲ τὰ ὁποῖα συμφωνεῖ ἀπολύτως.

Ὁ κ. Κοντὸς δίδει λευκὴν ψῆφον διότι φρονεῖ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ καὶ ἄλλος τις ὑποψήφιος.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἐπειδὴ ἀμφοτέροι οἱ προταθέντες εἶναι καθηγηταὶ καὶ ἐπειδὴ ἐπεθύμει νὰ σχηματίσῃ σαφῆ γνώμην διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν, δίδει λευκὴν ψῆφον.

Ἀκολούθως ἡ Σχολὴ λαμβάνει γνῶσιν ἐπιστολῆς τοῦ τέως συναδέλφου κ. Θ. Βλησίδου.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Κοσμήτωρ κηρύσσει τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Ν. ΚΡΙΤΙΚΟΣ,
Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΑΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 145^Η

Ἐγένετο τὴν 16^ῃ Φεβρουαρίου 1933, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5^{ῃν} μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Ν. Περράκη, καὶ Ἄλ. Βογιατζόγλου.

Ἐἶτα ἡ Σχολὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ εἰς τὸ πρῶτον θέμα: «ἑξέτασις τίτλων καὶ ἀναδείξεις εἰσηγητῶν διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς». Ἀποφαίνεται μετὰ τὴν ἑξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων τίτλων περὶ τοῦ νομίμου αὐτῶν καὶ ἀναδεικνύει εἰσηγητὰς διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς τοὺς τακτικούς καθηγητὰς κ. κ. Π. Κοντόν καὶ Ἄν. Οἰκονομόπουλον· ὁρίζεται δὲ ἡ 7^η Μαρτίου ἔ. ἔ. ὡς ἡμέρα συζητήσεως εἰσηγουμένων τῶν ἀναδειχθέντων κ. κ. εἰσηγητῶν.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ,
Α. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ, Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΑΔΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣ ΜΗ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς προσεκλήθη τὴν 7^{ην} Μαρτίου 1933, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ. μ. ἵνα συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς. Παρόντες οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Ἡλ. Μαριολόπουλος, Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς, Κ. Σκλαβοῦνος καὶ Τρ. Καραντάσης.

Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας ἀναβάλλεται ἡ συνεδρία διὰ τὴν 9^{ην} Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ. μ.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα
Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΝΤ. ΛΑΜΑΣΚΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 146^Η

Ἐγένετο τὴν 9^{ην} Μαρτίου 1933, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5^{ην} μ. μ., παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβοῦνου, Φ. Παλιατσέα, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Ν. Περγράκη καὶ Ἄλ. Βογιατζόγλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται, τοῦ κ. Καραντάση ἐπιφυλασσομένου ὡς πρὸς τὸ νόμιμον τῶν τίτλων τοῦ κ. Καββάδα.

Ἡ Σχολὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ 2^{ον} θέμα τῆς Ἡ. Δ. καὶ συμφώνως πρὸς τὴν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Π. Δ. τῆς 9/8/27 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτόκτων ἔδρῶν τοῦ Π. Θ.», συζητεῖ ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν προσόντων

τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν κατάληψιν τῆς κενῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς κ. Δ. Καββάδα εισηγουμένων τῶν ἀναδειχθέντων εισηγητῶν κ. κ. Οἰκονομοπούλου καὶ Κοντοῦ.

Δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Οἰκονομόπουλον, ὁ ὁποῖος ἀναγνώσκει τὴν ἔκθεσίν του. Ὁ κ. Βαρόπουλος πρὸ τῆς ἀναγνώσεως ἐρωτᾷ τὸν κ. Οἰκονομόπουλον ἐὰν ποιεῖται μνεῖαν εἰς τὴν εἰσηγήσιν του ποῦ αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα ἀναφέρονται ὡς συμβάλλουσαι εἰς τὴν πρόοδον τῆς Βοτανικῆς, ὁ δὲ κ. Οἰκονομόπουλος ἀπαντᾷ ἀρνητικῶς.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὁ κ. Καββάδας μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἀποφοίτησίν του ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ἐσπούδασεν εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Φυσικὰς Ἐπιστήμας τυχὼν πτυχίου ταύτης τῷ 1916. Ἐπὶ τρία ἔτη ἀκολούθως ὑπηρέτησεν ὡς ἑλληνοδιδάσκαλος, τῷ δὲ 1919 τυχὼν ὑποτροφίας διὰ γεωπονικὰς σπουδὰς μετέβη εἰς Nancy ἐγγραφεὶς εἰς τὸ γεωπονικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως ταύτης. Μετὰ διετεῖς ἐκεῖ σπουδὰς ἔτυχε διπλώματος μηχανικοῦ γεωπόνου, ἐνεγράφη δ' εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Φυσιογνωστικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα ἀποκτήσῃ βαθυτέρας γνώσεις βοτανικῆς ἐπὶ σκοπῷ ἐιδικεύσεως εἰς τὴν Μυκητολογίαν-Φυτοπαθολογίαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὰς πρὸς ἐιδίκευσιν σπουδὰς ἐνετείλατο αὐτῷ τὸ χορηγοῦν Κράτος νὰ ἐκτελέσῃ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Ἰνστιτοῦτον Γεωργικῶν Ἐρευνῶν, δὲν ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς του κατορθώσας μόνον ἐργαζόμενος κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς τὸ Βοτανικὸν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy νὰ τύχῃ διπλώματος ἀνωτέρων σπουδῶν mention Botanique, ἀφ' οὗ συνέθεσε mémoires περὶ μυκητοκηκίδος τῆς *Urtica dioica* ὡς κατωτέρω. Παραμείνας ἀκολούθως ἐπὶ ἓν ἔτος εἰργάσθη εἰς τὴν Station de Pathologie végétale ἐκπονήσας καὶ ἐρεύνας περὶ ὧν κατωτέρω. Ἐπανελθὼν ἐν Ἑλλάδι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1923 διωρίσθη διευθυντὴς τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ Ταμείου Προνοίας Παραγωγῆς Πηλίου, ὅπου, πλὴν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων, ἔκαμε, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἀγρίου ἐργαστηρίου τοῦ Σταθμοῦ, ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις δημοσιεύσας ταύτας εἰς διάφορα ἐγχώρια καὶ ἕξνα περιοδικά. Τῷ 1927 ὤρίσθη ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ἐπίσημος ἀνταποκριτὴς (correspondant officiel) τοῦ Διεθνoῦς γεωργικοῦ Ἰνστιτοῦτου Ρώμης. Τῷ 1930 ἐξελέγη καθηγητὴς εἰς τὴν ἑκτακτον ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας (κατ' ἰδιόχειρον σημεῖωμα τοῦ κ. Καββάδα).

Ὁ κ. Καββάδας ὑποβάλλει τὰς κάτωθι ἐργασίας ὑποβληθείσας πλὴν τῶν ὑπ' ἀριθμ. 1, 2 καὶ 12 καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ καταλήψει τῆς ἔδρας

τῆς Φυτοπαθολογίας ὑποψηφιότητά του (ἴδε πρακτικὰ 6^{ης} Νοεμβρίου 1930) (κατάλογος τῶν ἐργασιῶν παρατίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης). Καὶ τότε μὲν ἐκρίθησαν αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ὑπὸ τε τοῦ εισηγητοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἀειμνήστου Μοντεσάντου ὡς ἀποδεικνύουσαι βαθεῖας γνώσεις καὶ σοβαρὰν ἐργαστηριακὴν μόρφωσιν εἰς τὸν κλάδον τῆς φυτοπαθολογίας, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ψηφισάντων καθηγητῶν, ὡς ἀξιέπαινοι ἐργασίαι εἰς τὸν κλάδον, ὡς ἐργασίαι τοῦ κλάδου κ. ο. κ. (ἴδε πρακτικὰ 6^{ης} Νοεμβρίου 1930), ἤδη δὲ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ κ. Καββάδα, ἵνα κριθοῦν κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὸν κλάδον ἐπιστήμης τὸν οἰκεῖον πρὸς τὸ μάθημα τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας, ἦγουν τῆς Βοτανικῆς.

Ἡ «περὶ φυτῶν ἐπιστήμη» ἀποτελεῖ κλάδον τῆς Βιολογίας, ἣτις καθορίζεται ὡς ἡ ὅλη περὶ τῶν ἐμβίων ὄντων ἐπιστήμη. Ἡ «περὶ φυτῶν ἐπιστήμη» ἢ Βοτανικὴ (H. W. N. Botanik) κατὰ λογικὸν περιεχόμενον διαιρεῖται εἰς 1) συστηματικὴν, ἦγουν τὴν ἔρευναν τῆς εἰς σύστημα ταξινομήσεως τῶν φυτῶν συνετεία τῆς μικρᾶς ἢ μεγαλειτέρας αὐτῶν ἀνομοιότητος, 2) μορφολογίαν, ἦγουν ἔρευναν τῶν μορφῶν ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ καὶ τὴν εἰς τύπους ἀναγωγὴν αὐτῶν, 3) φυσιολογίαν, τὴν ἔρευναν τῶν βιωτικῶν λειτουργιῶν ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ, 4) οἰκολογίαν, τὴν ἔρευναν τῶν προπαρασκευῶν (Vorrichtungen), εἰς τὰς ὁποίας τὸ φυτόν ὑφείλει τὴν ἐν ζωῇ διατήρησίν του ὑπὸ τὰς διαφόρους συνθήκας περιβάλλοντος, 5) τὴν χωρολογίαν (ἢ φυτογεωγραφίαν), ἔρευναν τῆς κατανομῆς τῶν φυτῶν ἐν τῷ χώρῳ, 6) τὴν χρονολογίαν, ἔρευναν τῆς κατὰ χρόνον ἐμφανίσεως τῶν ὀμάδων φυτῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ 7) τὴν γενετικὴν, τὴν ἔρευναν τῆς ἀνελέξεως τῶν σήμερον ἐπὶ τῆς γῆς ὑπαρχόντων φυτικῶν εἰδῶν.

Διὰ σκοποῦς ὅμως διδασκαλίας διεκρίθη ἡ μὲ τὸ ὡς ἄνω εὐρὺ περιεχόμενον ἐπιστήμη εἰς δύο κλάδους, τὴν γενικὴν καὶ τὴν εἰδικὴν ἢ συστηματικὴν Βοτανικὴν, ἀναλόγως τῆς μεθόδου διδασκαλίας τῆς βοτανικῆς. Οὕτω συστηματικὴ ἢ εἰδικὴ βοτανικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὡς ἄνω 7 ἀπόψεων ἀναφορικῶς πρὸς ἓν ὀρισμένον φυτικὸν εἶδος ἢ μίαν περιορισμένην ὀμάδα εἰδῶν (H. W. N. Botanik) πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν καὶ τῆς εἰς σύστημα ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς ἱκανοποιητικῆς κατατάξεως καὶ διὰ τῆς ἀπαραιτήτου χρησιμοποίησεως ὅλων τῶν γνώσεων τῆς φυτοφυσιολογίας, ἀνατομίας, ὄργανογραφίας καὶ φυτογεωγραφίας (Wettstein: Handbuch der systematischen Botanik, εἰσαγωγή). Γενικὴ δὲ Βοτανικὴ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῶν 7 ἀπόψεων ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὅλον φυτικὸν βασιλεῖον μὲ παράθεσιν παραδειγμάτων τινῶν ἀπὸ τελείως διαφόρους ἀλλήλων ὀμάδας τοῦ φυτικοῦ βασιλείου.

Οὗτοι εἶναι οἱ ἀνεγνωρισμένοι εἰς τὰ κλασσικὰ ἐγχειρίδια κλάδοι

τῆς διδασκαλίας τῆς Βοτανικῆς, οἵτινες καὶ ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ Σχολῇ μας διὰ τῶν ἐδρῶν Βοτανικῆς καὶ Συστηματικῆς Βοτανικῆς.

Ἀπὸ τούτων σαφῶς διάφορος εἶναι ὁ ἀδελφὸς τῆς παθολογίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κτηνιατρικῆς (ἴδε Καββάδα : ἡ θέσις τῆς φυτοπαθολογίας κλπ.) κλάδος τῆς Φυτοπαθολογίας ἢ τῆς διδασκαλίας περὶ τῶν φυτικῶν ἀσθενειῶν, ὅστις ἀπὸ ἀφετηρίας πρακτικῆς ἀνάγκης πρὸς προστασίαν τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν ὀρμηθεὶς, ἐξειλίχθη εἰς αὐτοτελῆ ἐπιστήμην, ἣτις ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἀσθενείας τῶν φυτῶν, ἤγουν τὰς ἀποκλίσεις τῶν βιωτικῶν λειτουργιῶν τῶν φυτῶν ἀπὸ τῆς κανονικῆς διαδρομῆς, λόγῳ ἀλλοιώσεως τῆς κατασκευῆς τῶν ὀργάνων των, ἔξ ἧς διακινδυνεύει ἡ ζωὴ τῶν φυτῶν καὶ τὴν θεραπείαν των (H. W. N. Pflanzenkrankheiten). Τόσον ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ὡς καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ κλάδου τούτου ἀπαιτεῖ (Sorauer, I Band, Εἰσαγωγή, σελ. 19) 1) τὴν παθογραφικὴν ἢ συμπτωματολογικὴν ἔρευναν, ἣτοι τὴν περιγραφὴν τῆς ἀσθενείας κατὰ τὰς ἐνδείξεις ἢ συμπτώματα αὐτῆς ἀπὸ μορφολογικῆς (ἀνατομικῆς) καὶ λειτουργικῆς ἀπόψεως, 2) τὴν παθογενετικὴν ἢ αἰτιολογικὴν ἔρευναν πρὸς εὔρεσιν τοῦ νοσογόνου αἰτίου καὶ, ἂν τοῦτο εἶναι ὄργανισμὸς, τὴν ἔρευναν τῶν διαφόρων αὐτοῦ καταστάσεων, ἱστορίαν τοῦ βίου αὐτοῦ (Lebensgeschichte), τὰς προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς μολύνει, τὰς ἐπὶ τοῦ φυτοῦ ἐπιδράσεις του (H. W. N. Pflanzenkrankheiten), αἵτινες ἀναλόγως τοῦ σταθμοῦ (συνθῆκαι περιβάλλοντος), εἰς ὃν βιοῖ τὸ φυτὸν καὶ ἐπομένως τῆς καταστάσεώς του ποικίλλουν (Sorauer I, σελ. 27). Ἐπίσης ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν φυτικῶν ἀσθενειῶν κάμει εὐρείαν χρῆσιν τοῦ ὑπὸ τεχνητὸν περιβάλλον ἐξελιξέως τοῦ βλαπτικοῦ ὄργανισμοῦ πειράματος, ἵνα τὰς πολλάκις συγκεχυμένας ἐν τῇ φύσει ἐκδηλώσεις καὶ ἐξελίξεις τῶν βλαπτικῶν ὄργανισμῶν εἰς τὰς συγκεκριμένας περιστάσεις διαλευκαίνῃ (H. W. N. Pflanzenkrankheiten). Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ παρασίτου προσανατολίζει, ἂν εἶναι γνωστὸς, σχετικῶς πρὸς τὴν σημασίαν αὐτοῦ ὡς νοσογόνου αἰτίου· ἂν εἶναι ἄγνωστος ἀπαιτοῦνται πειράματα, δι' ὧν τεχνητῶς φέρεται ὁ παθογόνος ὄργανισμὸς ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἡ δράσις του μελετᾶται. Μόνον μετὰ τὴν γνῶσιν τοῦ νοσογόνου αἰτίου καὶ τῆς ἱστορίας ζωῆς αὐτοῦ εἶναι δυνατὴ, 3) ἡ ἔρευνα περὶ θεραπείας καὶ 4) προλήψεως τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν φυτοπαθολογικῶν γνώσεων (Sorauer, I, σελ. 19), ὡς ἀκριβῶς ἐν τῇ παθολογίᾳ τοῦ ἀνθρώπου συμβαίνει, ὅπου ἄνευ γνώσεως τοῦ παθογόνου αἰτίου καὶ τῆς δράσεώς του οὐδεμίαν ὀρθολογικὴν θεραπείαν δύναται νὰ μελετηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ. Τοιοῦτος ὁ νέος, ἀλλ' ἤδη εἰς εὐρυτάτην αὐτοτελῆ ἐπιστήμην (Καββάδα : ἡ θέσις τῆς Φυτοπαθολογίας κ. λ. π.) ἐξειλιγμένος κλάδος τῆς Φυτοπαθολογίας, ἡ ἐν τῷ ὁποίῳ διενεργουμένη

ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων ἔρευνα ἐκίθεται εἰς πληθὺν εἰδικῶν περιοδικῶν καὶ πολυτόμων συγγραμμάτων καὶ ἀντιπροσωπεύεται εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα ἐρεύνης καὶ διδασκαλίας, ὅπου μελετᾶται ἡ φυτο-παραγωγή ὡς ἐπιστημονικὸς κλάδος, καθ' ὅσον ἡ διαδρομὴ τῆς παραγωγῆς πρέπει πάντοτε νὰ ἐξασφαλίζεται ἀπὸ κινδύνων, ὧν οἱ πλεῖστοι προέρχονται ἐξ ἀσθενειῶν.

Πλὴν τοῦ ὡς ἄνω κλάδου ἡ Βοτανικὴ ζωογονεῖ καὶ ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν διὰ πολλοὺς ἄλλους, εἰς αὐτοτελεῖς ἐξειλιγμένους ἐπιστημονικοὺς κλάδους διδασκομένους καὶ ἐν τῇ Σχολῇ μας, ὡς ἡ Ἄμπελουργία, Δενδροκομία, Γεν. καὶ Εἰδ. Γεωργία, Δασοκομία, Κηποτεχνία, Γεωργικὴ Τεχνολογία κλπ. Ἄπαντες οἱ κλάδοι οὗτοι, ἵνα ἐπιστημονικῶς καλλιεργῶνται καὶ ὑπάρχωσιν ὡς αὐτοτελεῖς κλάδοι ἐπιστήμης, ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὰς καὶ διδασκάλους τῶν ἀρτίως γνώσεις Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς Βοτανικῆς, δι' ὅ καὶ τὰ μαθήματα τῶν τελευταίων τούτων ἐδρῶν εἶναι καὶ γενικὰ μαθήματα.

Καὶ ἤδη, ἐν ὄψει τῆς ὡς ἄνω διακρίσεως τῶν μὲ τὰ φυτὰ ἀσχολουμένων ἐπιστημονικῶν κλάδων τῶν ὡς κλάδων ἐπιστήμης μὲ ἀντιστοιχοὺς ἔδρας καὶ μαθήματα εἰς τὴν Σχολὴν μας θεσπισμένων, θέλω προβῆ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου κ. Καββάδα ὑποβαλλομένων ἐργασιῶν, ἐκθέτων εὐρείαν περίληψιν ἐκάστης καὶ ἀναφέρων εἰς ἐκάστην τὴν γνώμην μου.

1) Le «Wildfire» dans les plantations de tabac de Thrace et de Macedoine· ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν *Revue de Pathologie végétale et d'Entomologie agricole*, τόμος XI (1929).

Περίληψις. Ὁ Γ α ν ὴ σ η ς παρατήρησε καὶ περιέγραψε νέαν ἀσθένειαν φύλλων καπνοῦ, μὴ χρησιμοποήσας ὅμως μικρογραφικὰς μεθόδους ἀφῆκε τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀσθενείας κατὰ μέρος περιορισθεῖς εἰς μακροσκοπικὴν περιγραφὴν, ἐκτίμησιν οἰκονομικῆς σημασίας καὶ πρότασιν κατασταλτικῶν καὶ προληπτικῶν μέτρων μὴ ἐφαρμοσθέντων ἐλλείψει ἐργατῶν. Ἐνταῦθις ὑπὸ Κυβερνήσεως ὁ Κ α β β ᾶ δ α ς ἐμελέτησεν ἀσθένειαν πιστοποιήσας αὐτήν, ἰδίως ἐπὶ τῇ βάσει μικρογραφικῆς παραβολῆς τῶν δειγμάτων μὲ τοιαῦτα ἀποσταλλέντα αὐτῷ ἐκ Παρισίων, ὡς τὴν γνωστὴν ἐν Ἀμερικῇ ἀσθένειαν «Wildfire», ὀφειλομένην εἰς τὸ *Bacterium tabacum*. Περιγράφει τὰς συνθήκας ἀναπτύξεως τῆς ἀσθενείας, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὴν γεωγραφικὴν ἐξάπλωσιν αὐτῆς ἐπιχειρεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς αὕτη μετεδόθη ἐδῶ ἐξ Ἀμερικῆς δεχόμενος καὶ ὑποθέσεις αὐτοχθόνου προελεύσεως ἢ μεταφορᾶς διὰ σπόρων μελιτζάνας ἢ τομάτας. Ἀναφέρει ἀκολούθως καὶ γνωστὸν προληπτικὸν μέτρον κατὰ τῆς μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ κ. Καββάδας μᾶς πα-

ρέχει ἀκριβῶς μίαν τυπικὴν φυτοπαθολογικὴν καὶ πρακτικῶς ἐνδιαφέροντος ἔκθεσιν καὶ μᾶς δεικνύει τὴν ἀλληλουχίαν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐν λόγῳ ἀσθeneίας. Ὁ Γανώσης μὴ χρησιμοποιήσας τὰ εἰδικευμένα ἐπιστημονικὰ μέσα (μικρογραφίαν κλπ.) δὲν ἠδυνήθη νὰ προσδιορίσῃ τὴν γνωστὴν ἀσθeneian, δι' ἣν ἦσαν γνωστὰ τὰ προληπτικὰ μέτρα, ἐνεργήσας ὡς ἀπλοῦς ἐμπειρικός. Ἡ φυτοπαθολογικὴ εἰδικότης καὶ ὡς πρακτικῶς ἀκόμη τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου (Καββάδα) ἐπιβάλλει τὴν γνώσιν καὶ χειρισμὸν τῶν μακρο—καὶ μικροσκοπικῶν μεθόδων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀσθeneίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπτωματικῶν ἀλλοιώσεων τοῦ φυτοῦ, ὅποτε ἔπεται ἡ λυσιτελής ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων. Πρόκειται περὶ καθαρῶς φυτοπαθολογικῆς ἐργασίας περιεχομένου ἐφαρμογῆς.

2) La situation phytopathologique au Pélion (Grèce). Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικόν Revue de Pathol. végét. et d' Entomologie agricole εἰς τόμον XII (1925).

Περίληψις. Μετὰ εἰσαγωγὴν περὶ γεωλογικῶν, ἔδαφολογικῶν καὶ κλιματικῶν συνθηκῶν Πηλίου καὶ τοῦ ἐκ τούτων πιθανῶς ἐντόνου πολλαπλασιασμοῦ τῶν παρασίτων προξενούντων μεγάλας ζημίας εἰς τὰς καλλιεργείας τῆς περιοχῆς, ἀναφέρει τὰ παρατηρηθέντα ζωϊκὰ (ἐντομια) παράσιτα ὡς καὶ τὰ κρυπτογαμικὰ τοιαῦτα *Plasmopara viticola* προξενούντα τὴν νόσον περονόσπορον τῆς ἀμπέλου, *Phytophthora infestans* (τῶν γεωμήλων), *Oidium Tuckeri* (φῦιδιον ἀμπέλου), βυκτηριακὰς ἀσθeneίας τοῦ κηπευτοῦ προκαλουμένας ὑπὸ τοῦ *Bacillus Sevastanoi* καὶ ἄλλα. Ἀκολουθῶς ἐνδιατρίβει εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κατὰ τοῦ ἐντόμου δάκου πάλης, ἐξαίρων τὰ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα ταύτης, ὡς καὶ τὰ ἐκ ταύτης προκύπτοντα οἰκονομικὰ ὠφέλη. Ἐπακολουθοῦν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ μύκητος *Cycloconium oleaginum*, ἡ ἔξ οὗ βλάβη συγγέεται ὑπὸ τῶν ἐλαιοκαλλιεργητῶν πρὸς τὴν τοῦ δάκου, μεθ' ἧς κοινὸν ἔχει ὅτι ἀμφότεραι αἱ βλάβαι προκαλοῦν πτώσιν τοῦ ἐλαιοκάρπου. Μελετᾷ ἐπισταμένως καὶ μικροσκοπικῶς τὴν δρᾶσιν τοῦ γνωστοῦ μύκητος, εὗρισκει δὲ ἀποκλίσεις ἀπὸ τὰς μέχρι τοῦδε περιγραφὰς αὐτῆς ἰδίαι σχετικῶς πρὸς τὴν χημικὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐνζύμων αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατταρικῆς μεμβράνης. Οὕτω τὸ *Cycloconium oleaginum* εἰς τινὰς περιστάσεις προσβάλλει καὶ ὅλον τὸ φύλλον τῶν ἐλαιῶν καὶ προκαλεῖ τὴν πτώσιν τῶν καρπῶν.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὴν φυτοπαθολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν (ἴδε καὶ τίτλον) ὁ Καββάδας κάμει μίαν ἐπισκόπισιν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν, ἦν φυτοπαθολογικῶς ἐπιβλέπει, ἀπιντωμένων ἀσθeneiῶν ἀπὸ ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν παρασίτων, ἐνδιατρίβων κυρίως εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς κατὰ τοῦ ἐντόμου δάκου πάλης, περιγράφει δὲ παθογραφικῶς καὶ αἰτιο-

λογικῶς γνωστὴν ἀσθένειαν τοῦ μίσχου τοῦ ἐλαιοκάρπου προκαλουμένην ὑπὸ γνωστοῦ παρασίτου. Πρόκειται περὶ καθαρῶς φυτοπαθολογικῆς ἐργασίας ἐν πολλοῖς (πλὴν τοῦ τελευταίου μέρους) πληροφοριακοῦ χαρακτῆρος διὰ τοὺς ξένους ἐπιστήμονας.

3) Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le *Micrococcus prodigiosus*. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Revue de Pathol. végét. et d'Entomologie agricole τόμον XI (1924).

Περίληψις. Εἰς κονδύλους πατάτας προσβεβλημένους ἀπὸ τὸν *Micrococcus prodigiosus* γίνεται περιγραφὴ τῆς εἰκόνης προσβολῆς. Ἐξωτερικῶς ἐμφανίζονται οἱ κόνδυλοι ὑγιεῖς μέχρι πάχους ἑκατοστομέτρου, ἔσωτερικῶς δὲ κοῖλοι μὲ ἐρυθρὰν ἐπίστρωσιν τοῦ κοιλώματος λόγῳ παρουσίας τῶν ἀποικιῶν τοῦ βακτηρίου. Μεταξὺ ἠλλοιωμένης καὶ μὴ ἠλλοιωμένης μοίρας τοῦ κονδύλου ἀπαντᾷ ἀποφελωμένη ζώνη, ἣτις ὅμως δὲν παῖζει ρόλον πρὸς προστασίαν τῆς ὑγιεῖς μοίρας, διότι αἱ ὑπὸ τοῦ μικροβίου ἐκκρινόμεναι διαστάσεις διαλύουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἀποφελωμένην ζώνην διαβιβρώσκουσαι τὸ ἄμυλον καὶ ἀνοίγουν ὁδὸν εἰς τὰ παρασίτα, ἐξ οὗ ἡ μεγάλη κοιλότης εἰς τὸν κόνδυλον. Τὸ παθολογικὸν αἷτιον *Micrococcus prodigiosus* καλλιιεργεῖται εὐκόλως εἰς διάφορα θρεπτικὰ μέσα. Ἡ ἔρευνα λόγῳ ἀναχωρήσεως τοῦ Καββάδα ἐκ τοῦ σταθμοῦ διεκόπη.

Παρατηρήσεις. Παθολογικὴ καὶ αἰτιολογικὴ περιγραφὴ ἀσθενείας τῶν γεωμήλων (σήψεως) προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ κατὰ τὸν Καββάδιαν παθογόνου αἰτίου βακτηρίου *Micrococcus prodigiosus*. Καθαρῶς ἐπιστημονικὴ φυτοπαθολογικὴ ἐργασία. Ἐπὶ ταύτης ἀναφέρω καὶ κριτικὴν ἐν τῷ τόμῳ II, 1^ο μέρει τοῦ κλασσικοῦ Sorauer, Pflanzenkrankheiten (II τόμος, I μέρος, σελ. 248-249). Ἐνταῦθα κρίνεται ὡς ἀμφίβολος «?» ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Καββάδα ὅτι ἡ φελλώδης ζώνη λύεται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ μικροοργανισμοῦ ἐκκρινόμενων ἐνζύμων (διαδιαστάσεων), ἐπιλέγει δὲ «ἂν καὶ κατὰ πόσον τὸ ἀβλαβὲς σαπρόφυτον *Micrococcus prodigiosus* πράγματι δύναται νὰ προξενήσῃ μίαν τοιαύτην σήψιν, πρέπει σοβαρῶς νὰ διαμφισβητηθῇ καὶ δὲν εἶναι κἂν ἐξητασμένον διὰ πειράματος μολύνσεως» (Ob dieser harmlose Saprophyt aber wirklich eine derartige Fäule hervorrufen kann, muss ernstlich angezweifelt werden und ist durch Infektionsversuche auch gar nicht geprüft worden). Ἐκ τούτων καταφαίνεται ἡ ἀνάγκη τοῦ πειράματος μολύνσεως εἰς τὴν φυτοπαθολογίαν.

4) Sur *Microsphaera quercina*, *Podosphaera leucotricha* et *Phyllactinia corylea*. Δειγματοποστολὴ εἰς τὴν Société de Path. végét. et d'Entom. agricole ἀναφερθεῖσα εἰς τὴν séance τῆς Ἑταιρίας ταύτης, ἣς τὰ πρακτικὰ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Revue de Pathol. vég. et d'Ent. agricole, τόμ. XI (1924).

Περίληψις. Ὑπὸ τὸν τίτλον communications écrites et envoi d'échantillons ἀναφέρονται ἰάδε: «Ὁ συνάδελφος κ. Καββάδας διευθυντὴς τοῦ φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ Λεγωνίων Βόλου μᾶς ἀπέστειλεν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον ἀριθμὸν τινα δειγμάτων τῶν Erysiphaceae: Podosphaera leucotricha μὲ λευκὰ fulcres (ἐξαρθήματα) P. leucotricha μὲ μονίμως χρωματισμένα ἐξαρθήματα, ἄφθονον εἰς τὰ φυτώρια Μηλεῶν καὶ Ἀργαλαστῆς, P. oxycanthis ἐπὶ βερυκοκέας, ἄφθονος, Microsphaera quercina ἐπὶ δρυός, Phyllactinia corylea ἐπὶ μηλέας ἄφθονος, ὁμοίως ἐπὶ καστανέας, Ph. corylea, πρώτην φορὰν ἀνακαλύπτειται ἐπὶ τῆς μηλέας».

Παρατηρήσεις. Πρόκειται περὶ ἐπισημάνσεως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς φυτοπαθολόγου γνωστῶν παραιοῦτων ζώντων φυτῶν προκαλούντων γνωστὰς γενικῶς ἀσθενείας εἰς δένδρα ὄπωροφόρα καὶ μὴ. Χωρολογικῆ (φυτογεωγραφικῆ) παρατήρησις τῆς κατανομῆς τῶν ἀσθενειῶν τούτων καὶ συστηματικῆ ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικοῦ προσδιορισμοῦ κατ' εἶδος τῶν μυκήτων τούτων.

5) Maladies et parasites animaux des cultures. Ἐδημοσιεύθη ὡς ἀνακοίνωσις τοῦ Καββάδα ὡς ἐπισήμου ἀνταποκριτοῦ τοῦ Institut International d'Agriculture εἰς τὸν Moniteur Int. de la prot. des plantes No 11 (1930).

Περίληψις. Τὰς ἀρχὰς 1930 προσβολὴ σίτου ποικιλίας Κοντοῦσι καὶ Καμπέρα ὑπὸ τοῦ ἐντόμου *Cecidomyia destructa* ἐξεδηλώθη. Ἐπίσης *Chlorops taeniorus* (ἐντομον) κατέστρεψε τὸ $\frac{1}{10}$ τῶν σιτηρῶν. Ἐπίσης εἰς Μακεδονίαν αἱ κριθαὶ ὑπέφεραν ἀπὸ *Oscinus* sp. (ἐντομον). Ἀναφέρει εἶτα τὰς ἀσθενείας κιτρίνην σκωρίασιν «rouille jaune» προκαλουμένην ὑπὸ τοῦ μύκητος *Puccinia glumarum* συνεπεία τῆς ὁποίας ἡ συγκομιδὴ ἐξεμηδενίσθη. Ἡ μέλαινα σκωρίασις «rouille noire» προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ μύκητος *Pucc. graninis* σενεπλήρωσε τὴν καταστροφὴν. Ἐκτιμᾷ ἀκολούθως τὴν ἀνίστασιν τῶν ποικιλιῶν Κοντοῦσι καὶ Καμπέρα ἐπὶ τοῖς %. Ἐπὶ τῶν κριθῶν παρατηρήθη ἡ *P. simplex*. Τὸ *Coryneum Bejernickii* προκάλεσε τὴν ἀποξήρανσιν τῶν νεαρῶν βλαστῶν βερυκοκέας καὶ ροδακινέας. *Exoascus deformans* καὶ *E. gruni* ἐξεμηδένισαν παραγωγὴν δαμασκηνεῶν ἀναφέρει καὶ ἄλλας ἀσθενείας ὄπωροφόρων. Ἐπίσης ἀναφέρει τὴν ὑπὸ τῆς *Plasmopara viticola* (περονόσπορος) διακινδύνευσιν τῆς οἴνοπαραγωγῆς. Ἐπίσης ἀναφέρει ἀσθενείας κηπουρικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν φυτῶν καλλιεργείων.

Παρατηρήσεις. Ἐκθεσις τῆς φυτοπαθολογικῆς καταστάσεως ἐν Θεσσαλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1930 ἀναφέρουσα ἅπλως γνωστὰς ἀσθενείας ἀπὸ γνωστὰ παράσιτα τῶν καλλιεργούμενων φυτῶν. Καθαρῶς φυτοπαθολογικῆ πληροφοριακοῦ χαρακτῆρος.

6) *Maladies bacteriennes du tabac en relation avec Gnorimoschema heliopa en Thessalie.* Ανακοίνωσις τοῦ Καββάδα εἰς τὸ Institut internat. d'Agriculture, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Moniteur international de la protection des plantes, N° 11.

Περίληψις. Τέλος Ἰουλίου 1927 παρατηρήθησαν καταστροφαὶ ὀψίμων φυτειῶν καπνοῦ λόγῳ ἐμφανίσεως πλείστων ἀσθενειῶν καπνοῦ βιακτηριώδους φύσεως. Αὗται εἶναι «chancre bactérien» ὀφειλομένη εἰς τὸ βακτήριον *Bacillus aeruginosus*, «maladie des taches blanches» ὑπὸ τοῦ *Bacillus maculicola* καὶ «Wildfire» ὑπὸ τοῦ *Bacterium tabaccum*. Αἱ ἀσθένειαι αὗται ἀπαντοῦν κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ἀτόμων τῶν καπνοφύτων τῶν προσβεβλημένων ἀπὸ τὸ μικρολεπιδόπτερον *Gnorimoschema heliopa*, ἀκολούθως δέ, ἴσως μεταφερόμενα ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, εὗρισκονται καὶ εἰς μὴ ὑπὸ τοῦ μικρολεπιδόπτερου προσβεβλημένα ἄτομα. Ἀκολούθως περιγράφει τὰς βλάβας τοῦ μικρολεπιδόπτερου τούτου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, τὸ ὁποῖον, πλὴν τῶν ἄλλων, γίνεται ἀφορημὴ δευτερογενῶν ἐκ παρασίτων καὶ σαπροφύτων ὡς ἄνω βλαβῶν.

Παρατηρήσεις. Καθαρῶς πληροφορικῆ τῆς παθολογικῆς καταστάσεως τῶν καπνοφυτειῶν τῆς περιοχῆς ἀνακοίνωσις ἐνδιατρίβουσα καὶ εἰς τὸν τρόπον ἐμφανίσεως καὶ μεταδόσεως αὐτῆς.

7) *Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre et ses conséquences.* Ἔργασια ἐκτελεσθεῖσα εἰς τὸν φυτοπαθολογικὸν σταθμὸν τῶν Παρισίων καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Revue de Pathol. végét. et d'Entomologie agricole τόμος X (1923).

Περίληψις. Λόγῳ παρατηρηθείσης ἐπεκτάσεως τῆς ἀσθενείας ταύτης καὶ τῶν συνεπακολουθουσῶν βλαβῶν καὶ τῆς οὕτω ἐπιβεβαιουμένης ὑποθέσεως τοῦ Ducomet ὅτι ἡ αἰτία τούτων μύκης *Vermicularia varians* εἶναι ἀληθὲς παρσίτιον προέβη, πρωτοβουλία τοῦ F o e x, εἰς μελέτην τοῦ μύκητος, ἵνα γνωρίσῃ ἱστορίαν ζωῆς αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν εἰς τεχνητὰς καλλιέργειας μορφολογίαν του, τῆς φυσικῆς μορφολογίας οὔσης γνωστῆς ὑπὸ τοῦ Ducomet κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ περιγραφὴν τῆς ἀσθενείας. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην περιορίζεται εἰς τὴν μορφολογικὴν περιγραφὴν τοῦ μύκητος εἰς τεχνητὴν καλλιέργειαν, ἵνα διαλευκάνῃ τὴν συνεπιείας τοῦ παρσιτισμοῦ του. Ἐπάγεται δὲ ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις τῶν γεωμήλων, τὰς ὁποίας ἀναφέρει, καὶ αἵτινες εἶναι λίαν σοβαραὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἐπιβάλλουν τὴν ἔντονον καταπολέμησιν τῆς αἰτίας, ἣτις εἶναι ὁ μύκης *Verm. varians*. Ἐκ τῆς σπουδῆς τοῦ τελευταίου τούτου ἠδυνήθη νὰ προσανατολισθῇ ὅτι τὸ παρσίτιον τοῦτο—ἐξαιρέσει τῶν κονιδίων, ὀργάνων προσωρινῆς διατήσεως τοῦ εἶδους—παράγει ὄργανον διαρκοῦς διατήρησεως εἰς τὴν ζωὴν, τὰ σκληρότια καὶ χλαμυδοσπόρια. Ἰδίως μέσῳ τῶν τελευταίων δύνα-

ται τὸ παράσιτον νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ ἀπεριόριστον χρόνον. Ἐπομένως, λέγει, ἂν ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ἀσθενοῦς μέρους τοῦ κονδύλου πρέπει νὰ συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς σπορεῖς, δὲν θὰ παρεῖλκε νὰ λαμβάνωμεν προληπτικὰ μέτρα διὰ τῆς ἀποστειρώσεως τοῦ ἐδάφους διὰ μυκητοκτόνων ἢ διὰ πυρακτώσεως.

Παρατηρήσεις. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐπιστημονικῆ φυτοπαθολογικῆ διερευνᾷ τὴν ἀσθένειαν «Dartrose» τῶν γεωμῆλων μέχρι τότε ἀτελῶς γνωστὴν διὰ τὰ καταλήξει, ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ μύκητος εἰς τεχνητὰς καλλιέργειας, ἐλεγχομένης οὕτω τῆς εἰς τοὺς μύκητας ἰδίως ποικίλης διαμορφώσεως τῶν πολλαπλασιαστικῶν αὐτῶν ὀργάνων, δι' ὧν ἀκριβῶς μεταδίδεται ἡ ἀσθένεια, εἰς τοὺς πρακτικοὺς τρόπους προλήψεως τῆς ἐξαπλώσεώς του.

8) Sur la biologie de *Vermicularia varians*. Ἐκτελεσθεῖσα εἰς τὸν φυτοπαθολογικὸν σταθμὸν Παρισίων καὶ δημοσιευθεῖσα ἐν ἰδίῳ τεύχει καὶ ὡς Report of the Intern. confer. of Phytopath. and Econ. Entomol. Wageningen, 1923.

Περίληψις. Ἐξακολουθῶν τὰς ἐπὶ τῆς ἀσθενείας «Dartrose» τῶν γεωμῆλων τῆς εἰς μύκητα *Vermicularia varians* ὀφειλομένης παρατηρήσεις του, ἐκτελεῖ τεχνητοὺς ἐνοφθαλμισμοὺς (μολύνσεις) διὰ κονιδίων τῆς *Vermicularia varians* ἐπὶ βλαστημάτων γεωμῆλων. Παρατήρησε δὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν προκωπτόντων φυτῶν καὶ τὰ συμπτώματα τῆς μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας εἰς αὐτὰ, καταλήγει δ' ἐν τέλει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ μύκης *V. varians* καθίσταται παράσιτον καὶ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σοβαρὰς βλάβας μόνον ὅταν ἡ προσβολὴ του γίνῃ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς αὐξήσεως τοῦ φυτοῦ. Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις εἶναι ὁ μύκης ἀβλαβής, ἀλλὰ συντρέχει, ὅταν ἄλλαι βλάβαι συμπαρομαρτοῦν, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς καρποφορίας τοῦ παραιοῦτος εἰς τὰς σοβαρὰς περιπτώσεις προσβολῆς καὶ ἐπιτάχυνον εἰς τὰς ἔλαφροτέρας.

Παρατηρήσεις. Πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς ἐνταῦθα ἱκριβῶς τῆς μεθόδου τῆς ἐρεῖνης ἐν τῇ φυτοπαθολογίᾳ πρὸς αἰτιολογίαν ἀτελῶς γνωστῆς ἀσθενείας, καὶ ἤτις μέθοδος, ὡς ἀνεφέρωμεν συμφώνως πρὸς τὴν ἐν Sorauer κριτικὴν τῆς ἐργασίας τοῦ Καββάδα «Sur des tubercules de pommes de terre attaqués par *Microc. prodigiosus*», παρημελήθη νὰ ἐφαρμοσθῆ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ἐργασίαν ἀπομεινάσης τῆς δι' αὐτῆς ἀσθενείας τῆς δρασσεως τοῦ μικροβίου ἀτελοῦς.

9) Ἐπὶ δύο νέων σχιζομυκητῶν παρασίτων τοῦ δάκου *Micrococcus daci* καὶ *Bacillus dacicidus*. Οὐχὶ αὐτοτελῆς ἐργασία ἀλλὰ περιλαμβανομένη ἐν τῇ εἰς τὰ πεπραγμένα φυτοπαθολογικοῦ σταθμοῦ Πηλίου ἔτους 1925 (Βόλος 1926) ἐκθέσει του, ἀνακοινωθεῖσα ἐν περι-

λήψει εις τὸ Review of applied Mycology, 1926.

Περίληψις. Εἰς σελ. 8 τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρει τὰ γνωστὰ περὶ τῶν συντελεστῶν τῆς μειώσεως τῆς ὑπεραυξήσεως τῶν ἐντόμων προκαλουμένης ἔνεκα τῶν ἐκ τῆς καλλιεργείας δημιουργουμένων εὐνοϊκῶν ὄρων διατροφῆς αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν διαφορῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἡ φυτοπαθολογία ὑπέδειξεν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιδημιῶν εἶναι καὶ ἡ βιολογική, δηλ. ἡ διὰ παρασίτων τῶν βλαπτικῶν παρασίτων καταπολέμησις τῆς ὑπεραυξήσεως αὐτῶν, κεφαλαιώδους σημασίας μέθοδος, ἣτις ἀπεδείχθη διὰ πλεῖστα παράσιτα ἢ τελειότερα καὶ οἰκονομικότερα (Καββάδας σελ. 6 τοῦ ἄνω ἐντύπου). Ἐμελέτησεν ὅθεν ὁ Καββάδας, ὡς καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπιστήμονες, τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ταύτης εἰς τὴν περιφέρειάν του ἀρμόδια παράσιτα. Ἀναφέρει ζωικὰ παράσιτα καὶ φυτικά παράσιτα καὶ διὰ τοῦ δάκου τῆς ἐλαιίας. Ἀγόμενος ἀπὸ παρατηρήσεις, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ἀναμένῃ προσβολὴν τοῦ ἐλαιοκάρπου ὑπὸ τοῦ δάκου, μὴ ἐπαληθευθείσας, ἀνεξήτησε καὶ ἀνεῦρε τὸ αἷτιον εἰς τὴν ἐν τῷ αἵματι τῶν προνυμφῶν τοῦ δάκου παρουσίαν βακίλλων, οἵτινες διὰ τῆς δράσεώς των ἀλλοιώνουν τὸ αἷμα τῆς προνύμφης τοῦ δάκου ἐνεργοῦντα κατὰ τὴν ἰσόλυσιν τῆς νύμφης φαγοκυττωσιακῶς. Σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῷ αἵματι τοῦ δάκου εὑρεθέντα μικροβία εὔρε, λέγει, διάφορα γνωστὰ πλὴν δύο, τὰ ὁποῖα, μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰς περιγραφάς, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπ' ὄψει του, κρίνει ὅτι, φαί ν ε τ α ι ὅτι δὲν εὑρέθησαν ἀλλαχοῦ καὶ συνεπῶς τὰ ὀνομάζει *Micrococcus daci* καὶ *Bacillus dacidicus*, παραθέτει δὲ καὶ τὴν βικτηριολογικὴν περιγραφὴν αὐτῶν. Μελετᾷ ἀκολουθῶς πειράματα μολύνσεως ἐπὶ κρεατομυιῶν διὰ τῶν μικροβίων τούτων μὲ ἐνθαρρυντικά, ὡς λέγει, ἀποτελέσματα σχετικῶς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰς τὸν δάκον μεταδόσεως τῆς ἀσθενείας.

Παρατηρήσεις. Ὡς καὶ ὁ Καββάδας λέγει, ἡ βιολογικὴ μέθοδος καταπολέμησεως εἶναι ἐν τῇ φυτοπαθολογίᾳ κεφαλαιώδους σημασίας καὶ ἐπομένως, ἐφ' ὅσον ἡ φυτοπαθολογία ἐξελίχθη εἰς αὐτοτελὴ ἐπιστήμην, ἔργον τῆς εἶναι (στηριζομένη ἐπὶ τῶν σχετικῶν προγνώσεων, ἀς δεόν ὁ ἐπιστήμων φυτοπαθολόγος νὰ ἔχη) νὰ ἐφαρμόζη καὶ πρακτικῶς τὴν μέθοδον ταύτην, ἐρευνῶν καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς. Διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης ἀκριβῶς διαφαίνεται καὶ τὸ εὔρος τοῦ πεδίου ἐρεῦνης καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ κλάδου τούτου, εἰς ὃν καὶ ἀναφέρεται καὶ διὰ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἔτερον τούτου τμήμα τῶν ζωϊκῶν ἀσθενειῶν (τὰ ὁποῖα παρ' ἡμῶν ὑπάγονται εἰς τὴν Γεωργικὴν Ἐντομολογίαν). Ἐν οἱ δύο βιάκλλοι εἶναι νέοι πλουτίζουσι τὰς γνώσεις τῆς συστηματικῆς βοτανικῆς.

10) Étude morphologique, histologique et cytologique d'

une mycocecidie provoquée chez l'*Urtica dioica* L. par *Puccinia caricis*. Mémoire présenté à la Faculté des Sciences de Nancy pour l'obtention du Diplôme d'Etudes supérieures des Sciences naturelles (botanique). Ἐδημοσιεύθη εἰς ἴδιον τεύχος.

Περίληψις. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἀναφέρει τὴν γνωστὴν ἀσθένειαν προκαλουμένην ἀπὸ γνωστὸν μύκητα καὶ ἀναμελετᾷ αὐτήν. Μελετᾷ δὲ ἀπ' ἑνὸς τὸν ξενοδόχον λεπτομερῶς ἀπὸ ἀπόψεως τῶν ἱστολογικῶν ἀλλοιώσεων καὶ κυττολογικῶν, τὰς ὁποίας οὗτος ὑφίσταται ὑπὸ τὴν δρασίν τῶν νοσογόνου αἰτίου *Puccinia caricis*. Αἱ ἀλλοιώσεις αὗται ἐμφανίζονται ὡς μυκητοκηκίδες εἰς τὸν βλαστόν, μίσχον καὶ φύλλα. Αἱ ἐκ τοῦ παρασίτου ἱστολογικαὶ ἀλλοιώσεις ἐμφανίζονται εἴτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μετὰ τοῦ παρασίτου, εἴτε εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπ' αὐτοῦ. Τέλος ὁ μύκης ἐπιφέρει καὶ δευτερογενῆ μηχανικὴν ἀλλοίωσιν ἐπὶ τῶν προσβαλλομένων ὑπ' αὐτοῦ ὀργάνων, ἐκδηλουμένην διὰ τῆς διαρρήξεως τῶν, ἀπομακρύνσεως τῶν κυττάρων τῶν καὶ σχηματισμὸν κοιλωμάτων εἰς τὰς δεσμίδας τῶν ἀσθενῶν μερῶν καὶ τοὺς ἐγγύς ὕγιεις ἰστούς. Τὰ κύτταρα ὑφίστανται ὑπερτροφίαν καὶ ὑπερπλασίαν φθίνοντος τοῦ πρωτοπλάσματος καὶ καθισταμένου κοιλωματώδους. Ἀπ' ἑτέρου μελετᾷ τὸν παράσιτον μύκητα καὶ τὴν λεπτομερειακὴν αὐτοῦ ὀργάνωσιν. Ἡ μελέτη αὕτη τοῦ ἐπέτρεψε νὰ καθορίσῃ εἰς τὸ νεαρὸν *aecidium* τὰ κύτταρα τῆς τάξεως τῶν «steril cells» τῶν νεαρῶν caeomas, ζήτημα ἀμφισβητούμενον μετὰξὺ *Fromme* καὶ *Merz*, τάσσεται δὲ μετὰ τὴν γνώμην τῆς τελευταίας. Ἀναφέρει ὅτι αἱ ἔρευναί του τὸν ἠγαγον νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν γενικὴν περιγραφὴν τοῦ *aecidium*, ἣν ἔδωκεν ὁ *Grove*, ἀφίσταται ὅμως ἢ περιγραφὴ τοῦ *Καββάδα* ἀπὸ τὴν τοῦ τελευταίου σχετικῶς πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν κυττάρων τῶν ἀποτελούντων τὰς παρεῖας τοῦ ψευδοπεριδίου, ἅτινα θεωρεῖ ὁμόλογα πρὸς τὰ *aecidiosporia* καὶ οὐχὶ πρὸς τὰ μητρικὰ αὐτῶν κύτταρα. Τέλος ἡ παρουσία τῶν ἐσωτερικῶν *aecidium* εἰς τὸ μεσόφυλλον τῆς *Urtica* τὸν ἄγει εἰς τὴν παραδοχὴν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν δὲν συνδέεται μὲ φωτοτροφικὰς ἢ γεωτροφικὰς αἰτίας.

Παρατηρήσεις. Ἡ ἐργασία αὕτη τοῦ *Καββάδα* σαφῶς παθολογικὴ ὡς ἐξετάξουσα παθολογικῶς τὰ συμπτώματα τῆς νόσου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τῆς ἀσθενείας ἐρευναν σχετικῶς πρὸς τὸ νοσογόνον αἶτιον, ἐνδιατρίβει ὅμως καὶ εἰς τὴν περιγραφὴν καὶ μορφολογίαν τοῦ μύκητος *Puccinia caricis*, οὗ ἰδίως ἐξετάζει τὰ πολλαπλασιαστικὰ ὄργανα, ἐπιβεβαιῶν σχετικῶς ἀπόψεις προηγουμένων αὐτῶν ἐρευνητῶν, εἰσελθῶν οὕτω εἰς πεδίου μελέτης ἀκραιφνῶς συστηματικῆς βοτανικῆς.

11) Θέσις τῆς φυτοπαθολογίας ἐν τῇ Γενικῇ Παθολογίᾳ. Λόγος ἐναρ-

κτῆριος ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς ἕδρας τῆς Φυτοπαθολογίας, δημοσιευθεὶς εἰς τὴν ἐπετηρίδα τῆς Σχολῆς μας τοῦ 1932.

Περίληψις. Εἰς τὸν λόγον του τοῦτον δίδει ὁ Καββάδας εἰκόνα τοῦ περιεχομένου καὶ σπουδαιότητος τῆς φυτοπαθολογίας ὡς ἐπιστήμης, ἣτις κατ' ἀρχὰς ἀπλοῦς κλάδος τῆς μυκητολογίας καὶ ἀσχολούμενος μὲ τὰς παθήσεις τῶν φυτῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ παρασίτου μόνον (σελ. 3), ἐξειλίχθη εἰς ἀδελφὸν πρὸς τὴν παθολογίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κτηνιατρικὴν κλάδον (σελ. 20). Τὴν σχέσιν τῆς φυτοπαθολογίας πρὸς τὴν γενικὴν παθολογίαν καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν Nicolle καὶ Magrou ἐκδοθὲν σύγγραμμα «Les maladies parasitaires des plantes» (σελ. 4). Λέγει βεβιασμένην τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ παθήσεις τῶν φυτῶν εἶναι ἐντοπισμέναι καὶ πιθανολογεῖ ἐκ διαφόρων παρατηρήσεων διαφόρων ἐρευνητῶν γενικοὺς μεταβολισμοὺς ἀποδεικνύοντας τὴν φυτοπαθολογικὴν τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ κυττάρου σχέσιν. Ἀναπτύσσει ἀκολουθῶς θεραπευτικὰς μεθόδους ὀρθοθεραπευτικῆς φήσεως ἐπιτυχούσας εἰς παθήσεις φυτῶν (σελ. 6) πραιτέρω ἀναφέρει ὅτι τὸ φυτικὸν καὶ ζωϊκὸν κύτταρον παρουσιάζουν, ἐπιδράσει ξένων πρὸς τὸν ὄργανισμὸν αὐτῶν στοιχείων, τὰς αὐτὰς βιοχημικὰς καὶ φυσιολογικὰς ἀντιδράσεις, ἐξ οὗ ἐπιταίῳτι αἱ μεταξὺ παθολογίας τῶν ζῴων καὶ φυτῶν ὑποστηριζόμεναι διαφοραὶ εἶναι συνέπεια ἀτελοῦς γνώσεως τῶν φαινομένων τούτων (σελ. 7). Ἐπίσης οἱ φυτοπαθολόγοι μεταχειρισθέντες τὴν μέθοδον D'Herelle ἀπέδειξαν ὅτι ἡ βακτηριοφαγία ἦτοι ἡ λύσις τῶν βακτηρίων τῇ ἐπιδράσει μικροβιοφάγων ἀναπτυχθέντων κατὰ τὴν δρασίν τῶν ἰδίων βακτηρίων ἐπὶ ἀσθενοῦς ὄργανισμοῦ, ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὰ φυτὰ (σελ. 9). Ἐπίσης φέρει παραδείγματα ἐκ τῆς εἰδικῆς παθολογίας πρὸς ἐπιβεβιάωσιν τῆς παραλληλίας φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν νόσων ὡς τῶν μωσαϊκῶν, λεπτονεκρώσεων, νηματούσεων, παραλλήλων πρὸς ἐξανθηματικὸν τύπον, λύσσαν ἢ λέπραν. Ἐχουσιν ὅλαι τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς γενικεύσεως τῶν συμπτωμάτων (σελ. 10 κ. ἐφεξῆς). Ἐκ τούτων αἴρεται ἡ περὶ ἐντοπισμοῦ τῶν νόσων εἰς τὸ φυτὸν δοξασία καὶ ἡ παθολογία τῶν ζῴων ἔχει ὁμολογίαν μὲ τὴν φυτοπαθολογίαν (σελ. 14). Τέλος ἀναφέρει παραλληλιστικὴν εἰκόνα μεταξὺ τοῦ καρκίνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ φυτικῶν καρκινωμάτων μὲ παραλληλιστέας ἀνατομοπαθολογικὰς μορφὰς τῶν σχετικῶν νεοπλασμάτων καὶ ἐκφέρει σιέψιν περὶ κατευθύνσεως πρὸς πιθανὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀγνώστου εἰσέτι αἰτιολογίας τοῦ καρκίνου τοῦ ἀνθρώπου.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην καταδεικνύεται ἡ χειραφέτησις τῆς Φυτοπαθολογίας ὡς παθολογικῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τῆς μυκητολογίας, κλάδου τῆς συστηματικῆς βοτανικῆς, ὡς ἔχει χειριφετηθῆ ἡ παθολογία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ κτηνιατρικὴ, ἀδελφὸς τῆς φυτοπα-

θολογίας, κατὰ Καββάδα, κλάδος, ἀπό τε τῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ἢ ἀντιστοίχως τῆς ζωολογίας.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐπισκοπήσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Καββάδα. Ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ λεπτομερὴς αὕτη ἐπισκόπησις τῶν ὑποβαλλομένων ἐργασιῶν, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ σήμερον ἐπιστημονικῶς ἀνεγνωρισμένον περιεχόμενον τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων τῆς «περὶ φυτῶν ἐπιστήμης» καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου παρ' ἡμῖν παραδεδεγμένον, ἵνα ἡ κατάταξις αὐτῶν εἰς τὸν οἰκτεῖον κλάδον γίνῃ ἐν ἀκολουθίᾳ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν καὶ οὐχὶ τῶν τίτλων, ὡς π. χ. συνέβη μετὰ τὴν ἐργασίαν *Étude morphologique etc.*, ἣτις ὑπὸ τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου ἐκρίθη, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 25^{ης} Ὀκτωβρίου π. ἔ., ὡς βοτανική, ἐπειδὴ ἀναγράφεται εἰς τὸν τίτλον τῆς ἐν παρενθέσει: (botanique). Τὸ τελευταῖον εἶναι ἀπόρροια ὅτι οἱ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι τοῦ *Diplôme d'Études Supérieures* εἶναι νόμῳ ὠρισμένοι (ἴδε *programme des certificats d'Études Supérieures* σελ. 11): ἡ βιολογία, γενικὴ φυσιολογία, ζωολογία, βοτανικὴ ἢ γεωλογία καὶ ἐπομένως ἔδει νὰ καταχθῆ ἡ ἐργασία εἰς ἓνα τοιοῦτον εὐρὺν κλάδον, εἰς ὃν καὶ ν' ἀνεφέρετο τὸ εἰδικὸν δίπλωμα. Ἡ ἡ ἐργασία «*Sur la biologie de Vermicularia etc.*» ἐκρίθη βοτανικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου, ἐπειδὴ ἀναφέρει ὁ τίτλος τὴν λέξιν βιολογία. Ἐπίσης ἔδει νὰ ἐπισκοπήσωμεν ἐν τῷ συνόλῳ τὰς ἐργασίας ταύτας, ἵνα δειχθῆ ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν καὶ οὐχὶ τμήματα αὐτῶν ἀποσπώμενα ἀπὸ τῶν αὐτοτελῶν μετὰ λογικὴν συνοχὴν ἐργασιῶν. Ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν δὲν δεικνύουσιν ἄλλο ἢ ὅτι ὁ ἐκπονητὴς αὐτῶν ἔχει ἀρκετὰς γνώσεις Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς Βοτανικῆς, τὸ ὅποιον, ἀναγκαῖον μὲν διὰ νὰ ἐκτελῆ φυτοπαθολογικοῦ περιεχομένου ἐργασίας καὶ ἐφαρμογὰς, δὲν εἶναι ἐπαρκές, κατὰ νόμον, προσὸν διὰ τὴν ἀπόδειξιν καταλληλότητος πρὸς διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τοῦ κλάδου ἐπιστήμης τῆς Βοτανικῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ γνώσεις αὗται τῆς Βοτανικῆς εἶναι καθολικαὶ καὶ βαθεῖαι διὰ τῆς ἐκπονήσεως σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον κλάδον ἀπασχολούμενον οὐ μόνον μετὰ τὰ καλλιεργούμενα φυτὰ καὶ τοὺς μύκητας, ἀλλὰ μετὰ ὅλον τὸ φυτικὸν βασιλεῖον καὶ τὰς βιωτικὰς (οὐχὶ παθολογικὰς) αὐτοῦ καταστάσεις καὶ λειτουργίας.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἀπόψεών μου ὅτι αἱ ὑποβαλλόμεναι ἐργασίαι εἶναι φυτοπαθολογικοῦ περιεχομένου ἀπετάνθη εἰς τὸν εἰδικὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Ι. Πολίτην διὰ τῆς κάτωθι ἐπιστολῆς μου:

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1933.

Σεβαστέ μοι κ. Καθηγητά,

Σᾶς ἀποστέλλω ἐσωκλειστώσ τρεῖς ἐργασίας τοῦ κ. Καββάδα ἐν πρωτοτύπῳ 1) Étude morphologique etc. d'une mycocecidié etc. 2) Notes sur la «Dartrose» etc. 3) Θέσις τῆς Φυτοπαθολογίας ἐν τῇ Γ. Παθολογία, ὡς καὶ 8 δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα ἄλλων ἐργασιῶν τοῦ ἰδίου καὶ δὴ 4) Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par Micrococcus prodig. 5) Maladies et parasites animaux des cultures, 6) La situation phytopathologique etc., 7) Sur la biologie de Vermicularia varians 8) Les maladies bacteriennes du tabac etc., 9) Le «Wildfire» etc., 10) Sur Podosphaera leucotricha etc., 11) Ἐπὶ δύο νέων σχιζομυκήτων τοῦ δάκου.

Ὁ κ. Καββάδας εἶχεν ὑποβάλει τὰς αὐτὰς ἐργασίας (πλὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 5) κατὰ τὴν ἐκλογὴν του ὡς καθηγητοῦ τοῦ Φυτοπαθολογίας, ἐκλεγείς τότε ἤδη δέ, κενωθείσης τῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς, ὑποβάλλει ταύτας ἐκ νέου πρὸς ἐκλογὴν του εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας « ἡ περὶ φυτῶν ἐπιστήμη » διδάσκεται εἰς τὰς ἐξῆς ἔδρας: Βοτανικὴν, Φυτοπαθολογίαν, Συστηματικὴν Βοτανικὴν καὶ τοὺς κλάδους τῆς ἐφηρμοσμένης Βοτανικῆς: Ἀμπελοργίαν, Εἰδικὴν Γεωργίαν, Δενδροκομίαν, Λασοκομίαν κλπ.

Ἐπειδὴ ἤδη, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, πρὸς ἐκλογὴν καθηγητῶν εἰς μίαν ἔδραν δέον αἱ παρουσιαζόμεναι ἐργασίαι νὰ εἶναι σοβαραὶ, πρωτότυποι καὶ ν' ἀναφέρονται εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον ἐπιστήμης, Σᾶς παρακαλῶ θεομῶς νὰ μοῦ δώσητε τὴν ὑμετέραν γνώμην ἂν καὶ κατὰ πόσον αἱ ὡς ἄνω ἐργασίαι δέον νὰ καταταχθῶν εἰς τὴν Βοτανικὴν ἢ εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν, ὡς ἀρχικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν τοῦ κ. Καββάδα ἔγινε τοῦτο.

Ἐπειδὴ, κ. Καθηγητά, μεταξὺ μας ἐδῶ ἐλλείπουσιν εἰδικοὶ διὰ τὴν τοιαύτην γνωμοδότησιν, Σᾶς παρακαλῶ, ὅπως θελήσητε νὰ μὲ διευκολύνητε εἰς τοῦτο, βέβαιος ὢν ὅτι παρέχετε ἐκδούλευσιν εἰς τὴν βοτανικὴν, ἐφ' ὅσον αὕτη, τόσον σπουδαῖος κλάδος ἰδίᾳ διὰ τὸ Πανεπιστήμιόν μας, προσορίζεται νὰ ζυγογονήσῃ ὄλους τοὺς ἄλλους ἐφηρμοσμένους αὐτῆς κλάδους τοὺς ἐδῶ διδασκομένους.

Θὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔχω σχετικὴν εἰδησίην Σας μέχρι τῆς 3-4 τοῦ μηνὸς Μαρτίου προκειμένου νὰ κάμω τὴν εἰσήγησίν μου τὴν 7 Μαρτίου.

Μὲ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν

Ἄ. Οἰκονομόπουλος

Ἐλαβον δὲ τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1^ῃ Μαυτίου 1933.

Ἀξιότιμε Κ^ε συνάδελφε,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἀνέγνωσα τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς κ. Καββάδα εἶναι δὲ αὗται φυτοπαθολογικαί. Κατόπιν τούτου φρονῶ ὅτι ὁ κ. Καββάδας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸν κλάδον τῆς Φυτοπαθολογίας, εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ὁποίου μετὰ ζήλου ἔχει ἀφοσιωθῆ. Διὰ τὰς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς καὶ τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμηθοῦν ἐπιστήμονες εἰδικῶς ἀσχολούμενοι περὶ τοὺς ἐπιστημονικοὺς τούτους κλάδους, εὐτυχῶς δὲ ὑπάρχουν τοιοῦτοι Ἕλληνες ἐπιστήμονες.

Μετὰ τιμῆς
I. X. Πολίτης

Ἄλλὰ καὶ τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Pathologie végétale, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς διδασκαλίας τῆς Botanique agricole τοῦ Institut agricole de l'Université de Nancy (σελ. 25 καὶ 27 τοῦ Programmes de l'Enseignement Agronomique Supérieur de la Faculté de Sciences de Nancy), καταδεικνύει ὅτι ὅλα τὰ κεφάλαια, εἰς ἃ ἔκαμεν ἐρεύνας ὁ Καββάδας, περιλαμβάνονται εἰς τὰ θεωρητικὰ μαθήματα καὶ πρακτικὰ ἀσκήσεις τῆς Pathologie végétale, ἵνα καταδειχθῇ τί καὶ ἡ γαλλικὴ ἐπιστημονικὴ ἀντίληψις θεωρεῖ φυτοπαθολογίαν.

Παρηκολουθήσαμεν οὕτω τὸν κ. Καββάδαν δρῶντα, ἐκ σπουδῶν, εἰδικεύσεως, ὑπηρεσίας καὶ ἐργασιῶν, ἐπιτυχῶς εἰς τὸν κλάδον τῆς Φυτοπαθολογίας, δημοσιεύοντα δὲ καὶ ἐργασίας του ἀποκλειστικῶς εἰς εἰδικὰ φυτοπαθολογικὰ περιοδικὰ καὶ ἀνακοινῶντα ταύτας εἰς ἐταιρείας γεωργικὰς καὶ φυτοπαθολογικὰς ἤδη ἀπὸ 10 ετίας καὶ πλέον, ὅπερ, σὺν τοῖς ἄλλοις, εἶναι ἔνδειξις τῆς εἰδικῆς φυτοπαθολογικῆς μέχρι τοῦδε ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος τοῦ κ. Καββάδα.

Οὕτω κατὰ τὴν σημερινὴν κατὰ νόμον συζήτησιν περὶ τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων, πιστοποιοῦμεν, ὡς ἄνω, ὅτι στερεῖται τῶν διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς ἀπαιτουμένων προσόντων ἐργασιῶν, αἵτινες δέον ῥητῶς, κατὰ τὸν νόμον, νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν οἰκείον κλάδον ἐπιστήμης, εἰς ὃν τὸ μάθημα τῆς ἔδρας ἀνήκει, καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται, κατὰ νόμον, νὰ κριθῶσιν αἱ ὑποβαλλόμεναι ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίαι περαιτέρω ὡς ἐκτὸς τοῦ κλάδου, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ σημερινὴ συζήτησις.

Κατάλογος ἐργασιῶν κ. Καββάδα.

1) Effet du froid rigoureux sur les cultures (Moniteur internat. pour la protect. des Plantes, Rome 1931).

2) Maladies et parasites animaux des cultures (Moniteur intern. pour la protect. des Plantes, Rome 1930).

3) Les maladies bacteriennes du tabac en relation avec *Gnorimoschema heliopa* Low. en Thessalie (Moniteur intern. pour la protection des Plantes, Rome 1927).

4) Ἐπὶ δύο νέων σχιζομυκητῶν παρασίτων τοῦ δάκου (*Micrococcus daci* καὶ *Bacillus dacidicus* εἰς Γεωργ. Δελτίον Τ. Ε. Βόλου, 1926: περίληψις εἰς Review of applied mycology 1926, London.

5) La situation phytopathologique au Pélion, Rev. Path. végét. XII, 1925.

6) Sur *Podosphaera leucotricha*, *Microsphaera quercina* et *Phyllactinia corylea* à Pélion. Rev. Pathol. végét. 1924.

7) Le «Wildfire» dans les plantations de tabac de Thrace et de Macedoine, Rev. Pathol. végét. XI, 1924.

8) Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le *Micrococcus prodigiosus*, Rev. Path. végét. XI, 1924.

9) Sur la biologie de *Vermicularia varians* Duc., Report of the Intern. confer. of Phyt. and Econ. Entomology, Wageningen, 1923.

10) Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre et ses conséquences, Rev. Path. végét. et Entom. agricole, X, 1923.

11) Etude morphologique et cytologique d'une mycosécidie provoquée chez l'*Urtica dioica* L. par le *Puccinia caricis* (Schum), Robent. Nancy, 1922.

12) Θέσις τῆς Φυτοπαθολογίας ἐν τῇ Γενικῇ Παθολογίᾳ. Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 1932.

Βοηθήματα: Handwörterbuch der Naturwissenschaft λέξις Botanik (ὑπογραφή Tschulock), λέξις Pflanzenkrankheiten (ὑπογραφή Klebahn). Wettstein, R. v.: Handbuch der systematischen Botanik Leipzig 1911. Handbuch der Pflanzenkrankheiten begründet von Sorauer, 5e Auflage.—Programmes des certificats d'études supérieures, Paris 1911—Programmes de l'Enseignement agronomique Supérieur de la Faculté des Sciences de Nancy, Paris 1925.

Ἄ. Οἰκονομόπουλος

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰσηγήσεως λέγει συμπληρωματικῶς ὅτι ἀνέκαθεν, καὶ πρὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Πολίτη, ἡ ὁποία μεταγενεστέρως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀπόψεις του, ἐτροπαγάντισεν, ὅπως ὁ κ. Καββάδας, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς ἄριστον φυτοπαθολόγον, γίνῃ τακτικὸς καθηγητῆς. Νομίζει ὅμως ὅτι νομικῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβῃ ὁ ὑποψήφιος τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, εἰς ἣν θὰ τὸν ἐπιήφιζε, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἰδιαιτέρα ἔδρα Φυτοπαθολογίας.

Ὁ κ. Κοντὸς ἀπαντῶν εἰς ὅσα ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου ἐλέχθησαν λέγει ὅτι ἡ εἰσηγήσις τοῦ εἰδικοῦ συναδέλφου ἦτο λεπτομερής, τὸ συμπέρασμά της ὅμως δὲν τὸν ἔπεισε, ὅτι ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὴν εἰσηγήσιν του ἔχουσαν οὕτω :

Ὁ ὑποψήφιος Καββάδας παρουσιάζει α) πτυχίον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, β) δίπλωμα ἀνωτέρων Βοτανικῶν σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy κτηθὲν κατόπιν φοιτήσεως ἐπὶ ἓν εἰδικὸν ἔτος διὰ τὴν Βοτανικὴν, ἐκ τῶν τριῶν καθ' ἃ παρέμεινε σπουδάζων ἐν Nancy, καὶ κατόπιν ἐξετάσεως καὶ ὑποστηρίξεως θέματος πρὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν καθηγητῶν, ἑξ ὧν δύο τῆς Βοτανικῆς, Gain καὶ Moreau, καὶ εἰς τῆς βιολογίας Cuenot, γ) πτυχίον μηχανικοῦ γεωπόνου τοῦ ἀγρονομικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy καὶ δ) πιστοποιητικὸν ἐιδικεύσεως ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωργικῶν ἐρευνῶν τῶν Παρισίων.

Ὁ ὑποψήφιος Καββάδας παρουσιάζει ἐιδίκευσιν εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν. Ἄλλ' εἰς πολλὰ Πανεπιστήμια τῆς ἀλλοδαπῆς περιλαμβάνοντα καὶ τμήμα Γεωργικῶν σπουδῶν, ἡ Φυτοπαθολογία διδάσκεται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καθηγητοῦ, ἐιδικευθέντος εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν.

Ὁ ὑποψήφιος παρουσιάζει τὰς ἀκολούθους βοτανικὰς ἐργασίας:

1) Étude morphologique, histologique et cytologique d'une mycosécidie provoquée chez l'Urtica dioica par le Puccinia caricis.

Ἐν αὐτῇ ἐρευνᾶται μορφολογικῶς, ἱστολογικῶς καὶ κυτταρολογικῶς ἓν μυκητοκηρίδιον, ὄγκος δηλαδὴ προκληθεὶς ἀπὸ μύκητας εἰς τὴν Urtica, φυτὸν μὴ καλλιεργούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου διὰ λόγους οἰκονομικοῦς, ἀλλ' ἄσχετον, ἐρευνώμενον διὰ σκοποὺς καθαρῶς ἐπιστημονικοῦς βοτανικοῦς (μορφολογικοῦς, ἱστολογικοῦς καὶ κυτταρολογικοῦς), καὶ περιγράφονται αἱ μορφολογικαὶ καὶ κυτταρικαὶ ἀλλοιώσεις, τὰς ὁποίας ὁ μύκης οὗτος προξενεῖ εἰς τὸ φυτὸν τοῦτο. Εἰς τὴν μελέ-

την ταύτην ἐρευνᾶται προσέτι ἡ σημασία καὶ ὁ τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀγόνων κυττάρων (steril cells) τῆς οἰκιδιακῆς μορφῆς τοῦ τύπου κιάωμα (coeoma) τῆς οἰκογενείας τῶν Melampsoraceae τοῦ ἀθροίσματος τῶν Uredinales τῶν Βασιδιομυκήτων. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο εἶναι ἐντελῶς ἄσχετον πρὸς τὴν φυτοπαθολογίαν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐργασίας ταύτης ἡ Σχολὴ τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν (Faculté des Sciences) τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy ἀπένευμεν αὐτῷ δίπλωμα ἀνωτέρων Βοτανικῶν σπουδῶν, μηδεμίαν σχεσιν ἔχον πρὸς τὰ certificats.

2) Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre et ses conséquences.

Ἐν αὐτῇ ὁ ὑποψήφιος ἐρευνᾷ μορφολογικῶς τὸν μύκη *Vermicularia varians* καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μορφή τούτου ποικίλει ἀναλόγως τοῦ μέσου, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἀναπτύσσεται. Οὕτως ὁ γράφων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πρὸς τὸ περιβάλλον προσαρμογή, ἢ μεταβολὴ δηλ. τῆς μορφῆς ὑπὸ τῶν ἐπιδράσεων τοῦ περιβάλλοντος, δὲν εἶναι ἰδιότης τῶν ἀνωτέρων μόνον φυτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κατωτέρων τοιούτων, καὶ ἰδίως τῶν μυκήτων. Οὕτως ὁ μύκης *Vermicularia* ἐλάμβανε διάφορον μορφήν ἀναλόγως τοῦ θρεπτικοῦ ὑλικοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐκαλλιιεργεῖτο ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου. Εἰς πτωχὰ εἰς θρεπτικὰς οὐσίας ὑλικά ὁ μύκης ἐλάμβανε μορφήν ὑφομιότητος καὶ ἄγονον τοιαύτην (*Sclerotium*), εἰς θρεπτικώτερα δὲ ὑλικά καὶ ἰδίως εἰς ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσονται ἀντισηπτικῶς καὶ τὰ ἀνώτερα φυτά, ὁ μύκης ἐλάμβανε τὴν μορφήν *Colletotrichum* συγγενῆ μὲν τῆς *Vermicularia*, μὴ ἀνήκουσαν ὅμως εἰς τοὺς *Sphaeropsidales* δευτερομύκητας, ἀλλ' εἰς τοὺς *Melanconiales* τοιούτους. Τέλος εἰς ἐντελῶς πτωχὰ εἰς θρεπτικὰς οὐσίας ὑλικά ὁ μύκης ἐλάμβανε μορφήν γλαμυδοσποριακῆν.

Ἡ ἐργασία αὕτη, καθαρῶς βοτανικῆς, φυσιολογικῆς καὶ οἰκολογικῆς φύσεως, ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὸν σύλλογον τῶν Μυκητολόγων καὶ Φυτοπαθολόγων, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπιθεώρησιν τούτων κατὰ τὸ 1925, καὶ ἀνεδημοσιεύθη περιληπτικῶς εἰς πολλὰ μυκητολογικὰ καὶ φυτοπαθολογικὰ περιοδικά, ὡς *Review of applied mycology* καὶ *Rivista di Patologia vegetale*.

3) Sur la biologie de *Vermicularia varians*.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, καθαρῶς βιολογικῆς καὶ οἰκολογικῆς σημασίας, ὁ ὑποψήφιος περιγράφει τὴν εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον βιολογίαν τοῦ μύκητος τούτου. Εἶναι ἐργασία συμπληρωματικῆ τῆς προηγουμένης, εἰς τὴν ὁποίαν περιγράφεται ἡ παθογόνος ἐπίδρασις τοῦ μύκητος καὶ αἱ ἀλλοιώσεις, τὰς ὁποίας ὑφίστανται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τούτου τὰ παρ' αὐτοῦ ἐμβολιαζόμενα φυτά.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὸ ἐν Στοκχόλμη τῷ 1923 συνελθὸν διεθνὲς συνέδριον μυκητολογίας καὶ παθολογίας τῶν φυτῶν, ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale de Paris καὶ περιληπτικῶς εἰς ἄλλα περιοδικὰ ὡς The Review of applied Mycology καὶ Rivista di Patologia vegetale.

4) Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le *Micrococcus prodigiosus*.

Ὁ ὑποψήφιος μελετᾷ, εἰς τὴν καθαρῶς βοτανικῆς φύσεως ἐργασίαν ταύτην, τὸν σχιζομύκητα τοῦτον ἀπὸ βιολογικῆς καὶ φυσιολογικῆς ἀπόψεως καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐρυθρὰ χρωστικὴ τοῦ μικροκόκκου τούτου ὑφίσταται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ μέσου καὶ δὴ τοῦ φωτός, τῆς θερμοκρασίας καὶ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν, σημαντικὰς μορφολογικὰς μεταβολάς, εἰς τρόπον ὥστε, ὑπὸ ὠρισμένης συνθήκας φωτός, ὑποθέματος καὶ θερμοκρασίας νὰ διαφέρῃ τελείως τοῦ τυπικοῦ ἐρυθροῦ μικροκόκκου. Ἐντελῶς ἐρυθρὸς αἱματόχρους εἰς τὸ φῶς καὶ τὰς χαμηλὰς θερμοκρασίας, (δι' ὃ καὶ αἱ ὑπὸ τούτου προσβαλλόμεναι ἀμυλοῦχοι οὐσίαι ἀποβαίνουν ἐρυθραὶ) γίνεται λευκὸς πυώδους ὑφῆς καὶ μορφῆς, ἐὰν αἱ καλλιέργειαι αὐτοῦ παραμείνουν, κατὰ τὸν ὑποψήφιον, ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας εἰς τὸ σκότος, ἢ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς τὴν θερμοκρασίαν 20° C. Αἱ αὐταὶ μορφολογικαὶ μετατροπαὶ παρατηροῦνται κατὰ τὸν ὑποψήφιον, καὶ ἀναλόγως τῶν χρησιμοποιουμένων θρεπτικῶν οὐσιῶν. Αἱματόχρους ὁ σχιζομύκης οὗτος εἰς ἀμυλόχους τροφὰς μεταβάλλεται εἰς λευκαζούσας πυώδεις ἀποικίας, ὅταν καλλιερῆται εἰς πλουσίας εἰς σάχαρον θρεπτικὰς οὐσίας.

Ἡ ἐργασία αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ὑποψήφιος τονίζει ὅτι δι' ἔλλειψιν χρόνου δὲν ἠδυνήθη νὰ μελετήσῃ τὸν σχιζομύκητα αὐτὸν ἀπὸ παθολογικῆς ἀπόψεως (effectuer des observations sur son action pathogène) σελ. 20 τῆς Revue de Pathologie végétale 1924, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale 1924, ἀνεδημοσιεύθη περιληπτικῶς, εἰς τὰ μὲ τὰ κρυπτόγραμμα ἀσχολούμενα περιοδικὰ.

5) Le «Wildfire» dans les plantations de tabac de Thrace et de Macedoine.

Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ ὑποψήφιος περιγράφει νέον τότε διὰ τὴν Εὐρώπην σχιζομύκητα, τὸ *Bacterium tabacum*, τὸ ὁποῖον, γνωστὸν πρότερον μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν, προκαλεῖ σοβαρὰν ζημίαν εἰς τὰς καπνοφυτείας. Ἡ πάθησις αὕτη, ἣτις περιεγράφετο πρότερον ὑπὸ διαφόρων γεωπόνων ὡς περονόσπορος ἢ ὡς ἄγνωστος νόσος, ἐξηκριβώθη ἀπὸ τὸν ὑποψήφιον ὅτι ὀφείλεται εἰς τὸν ὡς ἄνω σχιζομύκητα.

Ἡ ἐργασία αὕτη δημοσιευθεῖσα τὸ 1924 εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale προηκόλουσε τὸ ἐνδιαφέρον πλείστων εἰδικῶν δεδο-

μένου ότι η πάθησις αὕτη δὲν εἶχε συναντηθῆ ἔν Εὐρώπῃ πρότερον. Ἐπιηκολούθησαν μελέται διαφόρων ἄλλων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ φυτοπαθολόγων καὶ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου ὑπὸ τῶν Dyfrensy, Sarrejean καὶ Stamatini δημοσιουσάντων περὶ τούτου εἰς τὸ αὐτὸ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν τῷ 1929. Σχετικῆ εἶναι καὶ ἡ ἐργασία τοῦ Ρουμάνου διευθυντοῦ τοῦ ἴνστιτούτου γεωργικῶν ἐρευνῶν τοῦ Βουκουρεστίου, Savulescu δημοσιευθεῖσα τῷ 1928 εἰς τὸ ἴδιον περιοδικὸν μὲ τὸν τίτλον «Une nouvelle maladie bacterienne des feuilles de tabac en Roumanie».

6) Διὰ τὰς ἐπὶ τῶν Erysiphaceae μυκήτων *Podosphaera leucotricha*, *Microsphaera quercina* καὶ *Phyllactinia corylea* παρατηρήσεις τοῦ ὑποψηφίου, τὰ πρῶτα τοῦ συλλόγου τῶν Φυτοπαθολόγων καὶ μυκητολόγων τῆς Γαλλίας τοῦ ἔτους 1924, εἰς σελ 24 τῆς Revue de Pathol. végétale τοῦ 1924 γράφουν: «Il est interessant de constater l'existence dans cette region (Grèce) du *Microsphaera quercina* sur chênes, ainsi que l'abondance des perithèces du *Podosphaera leucotricha* et la presence de *Phyllactinia corylea* sur pommier, hôte sur lequel cette Erysiphacée n'a pas à notre connaissance été signalée».

Ἡ ἐργασία αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰς πολυγραφημένας παραδόσεις τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Toulouse (Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίας) κ. Nicolas, εἶνε δὲ ὄχι μόνον φυτογεωγραφικῆ καὶ συστηματικῆ, ἀλλὰ καὶ οἰκολογικῆ, διότι, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, αἱ περιθηκικαὶ μορφαὶ τινῶν ἐκ τῶν μυκήτων τούτων, ἐνῶ σπανίζουσιν ἄλλαχοῦ, παρ' ἡμῖν εἶνε ἀφθονώταται.

Εἰς μονογραφίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἴνστιτούτου γεωργικῶν ἐρευνῶν τῆς Γαλλίας κ. Etienne Fox δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ Bulletin trimestriel mycologique de France, ἐπὶ τῶν Erysiphaceae, ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐπανειλημμένως ἀναφέρεται εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Καββάδα.

7) Μελέτη τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ τοῦ *Cycloconium oleaginum*, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Revue de Pathologie végétale τῷ 1925 μὲ τὸν τίτλον «La situation phytopathologique au Pélion», περιγράφουσιν τὴν βιολογίαν τοῦ μύκητος καὶ τὰς ἀλλοιώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει οὗτος ἐπὶ τοῦ ἐλάσιου καὶ τοῦ μίσχου τῶν φύλλων τῆς ἐλαίας, προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν βοτανολόγων. Ὁ καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς καὶ Παθολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Toulouse κ. Nicolas ἐπέδωξεν εἰς ἀνάλογον μελέτην ἐπὶ τοῦ *Cycloconium phyllireae* νὰ συσχετῆσθαι τὰς παρατηρήσεις του μὲ τὰς τοῦ ὑποψηφίου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1929 δημοσιευθείσης μελέτης τοῦ καθηγητοῦ τούτου

εις τὸ Bulletin trimestriel de la Société Mycologique de France τοῦ 1930. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ ὑποψήφιος μελετᾷ νέας μορφολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς λεπτομερείας τοῦ μύκητος τούτου.

8) Ἔργασία τοῦ ὑποψηφίου περὶ δύο νέων, ἀγνώστων ἕως τότε, μικροβίων ἀπομονωθέντων ἐκ προνυμφῶν δάκου, ὀνομασθέντων ὑπ' αὐτοῦ *Micrococcus daci* καὶ *Bacillus dacicidus*. Ἡ ἐργασία αὕτη δημοσιευθεῖσα Ἑλληνιστὶ μαζὶ μὲ ἄλλας ἀποκλειστικῶς φυτοπαθολογικὰς εἰς τὰ «Πεπραγμένα τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ σταθμοῦ Πηλίου» τῷ 1925 ἀνεδημοσιεύθη ἐν περιλήψει εἰς περιοδικὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ ὡς Review of applied Mycolog. καὶ Rivista di Patologia vegetale.

Ἔνεκα τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν του ὁ ὑποψήφιος Καββάδας ἐξελέγη ἀπὸ τοῦ 1929 ἐπίσημον ἀντεπιστέλλον μέλος (correspondant officiel) τοῦ Διεθνoῦς γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης διὰ τὰ Φυτοπαθολογικὰ τῆς Ἑλλάδος ζητήματα. Ὁ ὑποψήφιος ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ μηνιαῖον δελτίον τοῦ Ἰνστιτούτου τούτου, (Moniteur internat. pour la protection des Plantes) σειρὰν ἐργασιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὑποβάλλει ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Σχολῆς ὡς καθαρῶς βοτανικὰς τὰς ἐξῆς:

9) *Maladies et parasites animaux des cultures*, 1930. Αὕτη ἀφορᾷ φυτικὰ παράσιτα τῶν διαφόρων καλλιεργειῶν καὶ ἰδίως σιτηρῶν, ὀπωροφόρων δένδρων, ἀμπέλου καὶ κηπευτικῶν καλλιεργειῶν (κοινότεροι γνωστοὶ μύκητες ἐπὶ τῶν καλλιεργειῶν τούτων).

10) *Maladies bacteriennes du tabac en relation avec Gnomimoschema heliopa*, 1927.

Ἡ μελέτη αὕτη ἀφορᾷ τὴν δημιουργίαν λοιμώξεων ὑπὸ κρυπτογामικῶν παρασίτων ὡς *Bacillus aeruginosus*, *Bacterium maculicola* καὶ *Bacterium tabaccum*, ἐκ τῶν προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐντόμου *Gnomimoschema heliopa* πληγῶν εἰς τὰ καπνόφυλλα.

Ἡ μελέτη αὕτη εἶναι γενικῆς παθολογικῆς φύσεως, ἀναφέρει δὲ πρωτοτύπους παρατηρήσεις.

11) *Effet du froid rigoureux sur les cultures*, 1931.

Τέλος ὁ ὑποψήφιος ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Ἑπετηρίδα τῆς Σχολῆς ἡμῶν μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Θέσις τῆς Φυτοπαθολογίας ἐν τῇ γενικῇ παθολογίᾳ» ἀσχολουμένην, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τόσον μὲ τοὺς κυτταρικοὺς μεταβολισμούς, ὅς ὑφίσταται τὸ φυτικὸν κύτταρον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ξένου πρὸς αὐτὸ παράγοντος, ἵνα ἀποδείξῃ τὴν ὑφισταμένην σχέσιν μεταξὺ ζῶων καὶ φυτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν παθολογικῶν φαινομένων, ὅσον καὶ μὲ τὴν δημιουργίαν φυτικῶν καρκινωμάτων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ *Bacterium tumefaciens*.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ὑποψηφίου Καββάδα ἔχω ν' ἀναφέρω τὰ ἐξῆς ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Σχολῆς ταύτης.

‘Ο T u b e u f, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Σχολῆς τῆς 13 Νοεμβρίου 1930, δι’ ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν κ. Σπλαβοῦνον ἐγνώρισεν ὅτι ὁ ὑποψήφιος Καββιάδας παρουσίαζεν ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας.

‘Ο κ. Οἰκονομόπουλος, λαβὼν ὑπ’ ὄψιν ἐπιστολὴν κορυφαίου ἐδικοῦ ὡς καὶ ὅτι ὁ Καββιάδας ὑπὸ τὰς δυσκόλους συνθήκας, οἷς συναντοῦν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῶς ἐργαζόμενοι, κατώρθωσε νὰ κρίνεται ὡς ἴσης ἀξίας πρὸς ἄλλους ἐπιστήμονας διαθέτοντες ἀφθονώτερα μέσα, προκρίνει τοῦτον κατάλληλον διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἔδρας τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ψηφίζει τοῦτον ὁμοίως (ᾄρα πρακτικὰ 13 Νοεμβρίου 1930).

‘Ο κ. Μοντεσάντος θεωρεῖ τὸν Καββιάδαν ὡς κατέχοντα πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ ἐφόδια καὶ διὰ τακτικὴν ἔτι ἔδραν τοῦ Πανεπιστημίου μας (ᾄρα πρακτικὰ 13 Νοεμβρίου 1930).

‘Ο κ. Κουτσομητόπουλος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25^{ης} Ὀκτωβρίου 1932 λέγει, ὅτι ὁ Καββιάδας ἔχει δημοσίευσιν ἐργασίας βοτανικῆς φύσεως τόσον ἐιδικῆς ὅσον καὶ γενικῆς, ἐπιλέγων «Εἶναι γνωστὸν ἄλλως τε, ὅτι διὰ νὰ εἰδικευθῆ τις εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὰς ἀναγκαίαις θεωρητικὰς καὶ ἐργαστηριακὰς γνώσεις, δεόν νὰ ἔχη ἀριτίαν βοτανικὴν μόρφωσιν, ἐφόσον ἀπαιτεῖται τελεία γνώσις τῆς μορφολογίας, ἱστολογίας, κυτταρολογίας καὶ γενικῆς ἀνατομικῆς τοῦ φυτοῦ διὰ τὴν μελέτην τῶν ἐκ τῶν παθολογικῶν αἰτίων ἐπερχομένων ἀλλοιώσεων τῶν κυττάρων καὶ τῶν ἰστῶν τοῦ φυτοῦ. ‘Ο φυτοπαθολόγος ὅμως πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἀριστος βοτανολόγος, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς ἀριστος βοτανολόγος δυνατὸν νὰ μὴν εἶναι καὶ ἀριστος φυτοπαθολόγος».

Συνεχίζων ὁ κ. Κοντὸς λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἐνταῦθα εἶνε νὰ ἐρευνηθῆ κατὰ πόσον αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββιάδα εἶνε πρωτότυποι καὶ σχετικαὶ μὲ τὴν Βοτανικὴν, περὶ τῆς ἔδρας τῆς ὁποίας πρόκειται. Τοῦτο φρονεῖ ὁ κ. Κοντὸς ὅτι ἀποδείχθη ἀριδῆλως ἀπὸ τὴν ἀνώτερον γενομένην ἀνάλυσιν τῶν ἀνατομικῶν, φυσιολογικῶν καὶ οἰκολογικῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου.

Διότι αἱ ἀσθένειαι αἱ προκαλούμεναι ἀπὸ μύκητας καὶ βακτήρια συνεπάγονται λεπτομερῆ ἔρευναν τῆς μορφολογίας, φυσιολογίας καὶ οἰκολογίας τῶν κατωτέρων τούτων ἄνευ χλωροφύλλης φυτικῶν ὀργανισμῶν. Ἡ λεπτομερὴς ὅμως αὕτη ἔρευνα ἀφορῶσα φυτὰ εἶνε καθαρῶς βοτανικὴ ἔρευνα, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον ὅσον τὰ νεώτερα κλισσικὰ συγγράμματα περὶ φυσιολογίας ἰδίως τῶν φυτῶν ἐρευνῶσι πολλαχῶς καὶ ὁσημέραι περισσότερον τὰ φυσιολογικὰ φαινόμενα κυρίως ἐπὶ τῶν κατωτέρων τούτων ἀχλῶρῶν φυτικῶν ὀργανισμῶν.

Πλὴν τούτου οἱ παθολογικοὶ φυτικοὶ μικροὀργανισμοὶ ἐπιφέρου-

σιν ἄλλοιώσεις μορφολογικάς, ἱστολογικάς, κυτταρολογικάς καὶ φυσιολογικοὺς μεταβολισμοὺς τοῦ ἐμβρίου περιεχομένου τῶν κυττάρων, εἰς τὸν ὄργανισμὸν τῶν ἀνωτέρων φυτῶν, τὰ ὁποῖα προσβάλλουν. Ταῦτα πάντα ὅμως εἶναι ζητήματα ἐρευνώμενα ὑπὸ τῆς Βοτανικῆς καὶ ἐμπίπτοντα εἰς τὸ πλάσιον αὐτῆς.

Ὁ κ. Κοντὸς λέγει ὅτι ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα δὲν ἀφορῶσι ὅλον τὸ φυτικὸν βασιλεῖον. Τοῦτο ὅμως, μὲ τὴν ἔκτασιν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ σύγχρονος Βοτανικὴ, εἶναι σήμερον ἀδύνατον, καίτοι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα ἀφορῶσιν ὄχι μόνον μύκητας καὶ βακτήρια ἀλλὰ καὶ ἀνώτερα φυτά.

Διὰ ταῦτα θεωρῶ τὸν ὑποψήφιον κ. Καββάδα ὡς ἱκανὸν ὅπως καταλάβῃ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς καὶ προτείνω τοῦτον εἰς τὴν ψήφον τῆς Σχολῆς, πεποισθὼς ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ ἐρευνητικὸν ἔργον τῆς ἔδρας ταύτης θὰ προαχθῆ διὰ τοῦ κ. Καββάδα. Ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Nancy, Toulouse καὶ Lyon οἱ καθηγηταὶ τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς κ. κ. Gain (Nancy), Nicolas (Toulouse), Beauverie (Lyon) διδάσκουν καὶ τὴν Φυτοπαθολογίαν, ὡς ἐπίσης ὅτι ὁ καθηγητὴς Tubeuf ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου διδάσκει ὡς καὶ ὁ προκατόχος αὐτοῦ Hartig, πλὴν τῆς δασικῆς Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίαν, προτείνω, ὅπως ὡς περιεχόμενον τῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς περιληφθῆ καὶ ἡ Φυτοπαθολογία, καταργουμένης ἐν καιρῷ, καὶ ἐφόσον ἡ Σχολὴ ἤθελεν ἐκλέξῃ τὸν κ. Καββάδα ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς, τῆς ὑπ' αὐτοῦ σήμερον κατεχομένης ἐκτάκτου αὐτοτελοῦς ἔδρας.

Εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ταύτην κατέληξεν ὁ κ. Κοντὸς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀπαντῶν λέγει ὅτι, ὡς ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ, εἰς πολλὰ Πανεπιστήμια ἡ Βοτανικὴ καὶ ἡ Φυτοπαθολογία διδάσκονται ὡς ἐν μάθημα. Ἐὰν τοῦτο συνέβαινε καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ καλύτερα, ἐὰν ὑπῆρχε μόνον μία ἔδρα Βοτανικῆς, ὡς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, τότε βεβαίως εἶναι φανερόν ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα θὰ ἐχαρκτηρίζοντο ὡς ἐμπίπτουσαι εἰς τὸ πλάσιον τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης ὑπάρχουν τρεῖς ἔδραι σαφῶς διακεκριμέναι: τῆς Βοτανικῆς, τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς καὶ τῆς Φυτοπαθολογίας.

Ἐφ' ὅσον δὲ εἰς τὸν ὄργανισμὸν ἔχει υἱοθετηθῆ ἡ σαφὴς αὐτὴ διάκρισις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτονται οἱ κ. κ. καθηγηταὶ ὡσὰν νὰ μὴν ὑπῆρχεν αὕτη. Διότι οἱ ὅροι Βοτανικὴ, Συστηματικὴ Βοτανικὴ καὶ Φυτοπαθολογία ἀναγνωρισθέντες καὶ υἱοθετηθέντες ὑπὸ τῆς Ἐπιστήμης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τροποποιηθοῦν ἀπὸ τὴν Σχολὴν. Ἐπίσης

δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῆ ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ἀναφερομένη εἰς τὴν Βοτανικὴν περιλαμβάνεται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Βοτανικῆς Ἐπιστήμης. Ἡ Φυτοπαθολογία πραγματεύεται περὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν καὶ ὄχι περὶ τῶν φυτῶν ἐν γένει. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρήσωμεν ὅτι γνῶσις τῆς παθήσεως τῶν φυτῶν εἶναι καὶ γνῶσις τῆς φυσιολογίας, ἀνατομίας κ.λ.π. τῶν φυτῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὄλαι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀσθενείας τῶν φυτῶν δὲν βλέπει πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προταθῆ ὅπως ὁ ὡς ἄνω κ. συναδέλφος καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κ. Οἰκονομόπουλον λέγει ὅτι ὁ κ. συναδέλφος διατείνεται ὅτι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν Βοτανικὴν ἔδραι τῆς Σχολῆς εἶναι κεχωρισμέναι καὶ δὲν πρέπει οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ μάθημα μιᾶς ἐξ αὐτῶν νὰ μεταπηδοῦν εἰς ἄλλην, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ειδικότητος. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει προκειμένου περὶ τοῦ κ. Λάκωνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδικευμένος εἰς τὴν Συστηματικὴν Βοτανικὴν, διατι ἀπεδέχθη ὁ κ. Οἰκονομόπουλος τὴν γενομένην πρότασιν περὶ μεταθέσεώς του εἰς τὴν Γενικὴν Βοτανικὴν ;

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀπαντῶν λέγει, ὅτι εἶχε γενικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ κ. Λάκωνος καὶ ἐὰν ἔκαμε τότε ἓνα λάθος δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι τὸ λάθος πρέπει νὰ ἐπαναληφθῆ.

Ὁ κ. Κοντὸς ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐμελέτησε πηγὰς ἀξιοπίστους. Ἐν τούτοις δὲν πρόκειται λέγει, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ κριθῆ τὸ ἀξιόπιστον τῶν πηγῶν ἀλλὰ αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα καὶ κατὰ πόσον αὐταὶ ἐμπίπτουν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὕλης τῆς Βοτανικῆς. Περὶ τούτου δέ, πλὴν τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ἀναλύσεως, ἀπεφάνθη ἡ Σχολὴ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπ. τοῦ Nancy, ἡ ὁποία κρίνουσα μίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου εὑρεν αὐτὴν ἐμπίπτουσαν εἰς τὸν κλάδον τῆς Βοτανικῆς Ἐπιστήμης.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος παρατηρεῖ ἐπ' αὐτοῦ ὅτι ἡ Σχολὴ τοῦ Nancy ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Καββάδαν τὴν mention botanique, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δώσῃ ἄλλην ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὀρθῶς ὀρίζει ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος δίδει τὸ δίπλωμα τοῦτο μὲ mention Γενικὴ Φυσιολογία, Ζωολογία, Βοτανικὴ καὶ Γεωλογία. Ὁ κ. Κοσμήτωρ νομίζει ὅτι ὁ ὡς ἄνω κ. συναδέλφος δὲν ἔχει δίκαιον, διότι, ἐὰν ἡ ἐργασία τοῦ κ. Καββάδα ἦτο ἄσχετος πρὸς τὴν Βοτανικὴν, δὲν θὰ ἐδίδετο εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Σχολῆς τοῦ Nancy τὸ θέμα τοῦτο. Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀναφέρει ἐν τούτοις τὸ παράδειγμα τοῦ πτυχιούχου Φυσ. Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Λιάτσικα σπουδάσαντος ἐδαφολογίαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ λαβόντος ἐν Ἀθήναις διδακτορικὸν δίπλωμα ἐπὶ τῇ βάσει ἐργασίας ἀναφερομένης εἰς μέθοδον μηχανικῆς ἀνα-

λύσεως τοῦ ἑδάφους. Ὁ κ. Κοντὸς παρατηρεῖ ὅτι καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι πέτρωμα.

Ὁ κ. Καραντάσης παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Καββάδας δὲν κέκτηται διδακτορικὸν δίπλωμα ἐρωτᾷ δὲ ἂν ἔλαβε τὸ πτυχίον του κατόπιν πρωτοτύπου ἐργασίας καὶ ἂν τοῦτο ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν Νόμον.

Ὁ κ. Περράκης λέγει ὅτι τὸ Diplôme d'études supérieures des Sciences naturelles δίδεται κατόπιν μετρήσεων χωρὶς νὰ ζητηται πρωτότυπος ἐργασία, δὲν ἔχει δὲ σοβαρότητα. Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος προσθέτει ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ livret universitaire τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος τούτου δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε προσόντι οὔτε φοίτησις εἰμὴ μόνον ἐν mémoire κρινόμενον ὑπὸ τῆς Faculté. Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος προσθέτει ἐπίσης ὅτι εἰς οὐδὲν Πανεπιστήμιον ἢ Πολυτεχνεῖον ὑπάρχει καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς μὴ ἔχων διδακτορικὸν δίπλωμα Πανεπιστημίου. Ὁ κ. Βαρόπουλος ἀναφερόμενος εἰς ὅσα ἐλέχθησαν κάμει τὰς κάτωθι παρατηρήσεις: Ὡς εἶπε προηγουμένως ὁ κ. Οἰκονομόπουλος τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου θὰ τὰς κατέτασσε εἰς τὴν Βοτανικὴν ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἔδρα Φυτοπαθολογίας. Ἐν τούτοις οὐδεὶς νόμος εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναγκάσῃ μίαν συνείδησιν ἐπιστημονικὴν νὰ κατατάξῃ μίαν ἐργασίαν εἰς τὴν κλάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ποιὸν της δὲν δύναται νὰ τὴν θέσῃ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ διπλώματος τοῦ κ. Καββάδα τοῦτο δὲν εἶναι διδακτορικόν· δίδει ὅμως ὁ νόμος τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ἢ Σχολὴ ὡς ἰσότημον πρὸς τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα. Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν τίτλων ἔγινε κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν καὶ ὁ κ. Καββάδας ἐκρίθη παμψηφεί ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὡς πληρῶν τοὺς ὑπὸ τοῦ Νόμου τιθεμένους ὄρους. Ἀναγινώσκει δὲ τὸ ἄρθρον 7^{ον} τοῦ Ν. 3341, κατὰ τὸ ὁποῖον «τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι καθηγηταὶ διορίζονται οἱ κεκτημένοι Πανεπιστημιακῶν διδακτορικῶν δίπλωμα ἢ δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς ἐιδικῆς Σχολῆς κλπ.». Ὁ κ. Βαρόπουλος εὐρίσκει ὅτι τὸ δίπλωμα τοῦ κ. Καββάδα εἶναι δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς ἐιδικῆς Σχολῆς, ἐπομένως ὁ ὑποψήφιος εἶναι τακτοποιημένος ἀπέναντι τοῦ Νόμου. Ἡ ὑποβληθεῖσα λοιπὸν ὑπὸ τοῦ κ. Καραντάσης ἐρώτησις ἂν ὁ κ. Καββάδας ἔχη διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ ἢ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ἔχει δὲν θέτει τὸν ὑποψήφιον ἐκτὸς τοῦ Νόμου καὶ συνεπῶς ἢ Σχολὴ ὀρθῶς ἐθεώρησε τοῦτον ὡς ἔχοντα ἐν τάξει τὰ τυπικὰ αὐτοῦ προσόντα. Ὁ κ. Παλιουτσέας λέγει ὅτι ἐκτὸς τοῦ διπλώματος τῶν γεωπονικῶν σπουδῶν ὁ κ. Καββάδας ἔλαβε τὸ ἐν λόγῳ δίπλωμα ἀνωτέρων βοτανικῶν σπουδῶν μετὰ εἰδίκευσιν ἑνὸς ἔτους. Ἐνεγράφη εἰς τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας καὶ εἰδικεύθη κατόπιν εἰς τὴν Βοτανικὴν ὑποστὰς δὲ δοκιμασίαν ἐνώπιον

τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἔτυχε τοῦ διπλώματος τούτου. Συνεπῶς ὁ κ. Καββάδας ἔχει εἰδικευθῆ εἰς τὴν Βοτανικὴν.

Ὁ κ. Καραντάσης ἐρωτᾷ ἂν τὸ δίπλωμα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν κ. Καββάδαν κατόπιν ὑποβολῆς πρωτοτύπου ἐργασίας. Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀπαντᾷ ὅτι ὡς μὴ εἰδικὸς δὲν γνωρίζει, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι τὸ δίπλωμα τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τὴν Σχολὴν σὺν τῷ διπλώματι τοῦ Institut Agronomique de l'Université de Nancy.

Δίδεται ἀκολούθως ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Βογιατζόγλου, ὁ ὁποῖος λέγει τὰ κάτωθι: Ὁ φυτοπαθολόγος δὲν μελετᾷ μόνον τὴν ἀνατομίαν, φυσιολογίαν καὶ βιολογίαν τῶν προκαλούντων τὰς παθήσεις κατωτέρων ὀργανισμῶν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ πάσχοντος φυτοῦ. Ὁ φυτοπαθολόγος ἄρα ὀφείλει νὰ εἶναι καλὸς βοτανικὸς, καθ' ὃν τρόπον ὁ ἰατρός (ἄνθρωπων καὶ ζώων) ὀφείλει νὰ κατέχη καλῶς τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν πασχόντων ἀνθρώπων καὶ ζώων. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὅμως ἡ βοτανικὴ ἔν τῇ εὐρείᾳ τῆς ἐννοίας περιλαμβάνει ἀναμφισβητήτως καὶ τὴν φυτοπαθολογίαν, (δὲν εἶναι δὲ δυνατὸς οὔτε σκόπιμος τέλειος χωρισμὸς τῆς μυκητολογίας ἀπὸ τὴν φυτοπαθολογίαν), ὁ κ. Καββάδας δὲν ἐμφανίζει μόνον ἐργασίας καθαρῶς παθολογικάς. Ἡ εἰδικότης του περὶ τὴν βοτανικὴν ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ πτυχίου του τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τὸ ὁποῖον κατέχει πλὴν τοῦ διπλώματος τοῦ Γεωπόνου ὡς καὶ τοῦ Diplôme d' études supérieures de Botanique. Ἐξ ἄλλου συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κοντοῦ ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος ὅπως θεωρηθῆ περιεχόμενον τῆς ἑδρας τῆς Βοτανικῆς καὶ ἡ Φυτοπαθολογία, γίνῃ δηλ. κατ' οὐσίαν συγχώνευσις κατὰ τὸ πρότυπον τῶν πανεπιστημίων τῆς Lyon, Nancy, Toulouse καὶ ἄλλων. Τοῦτο διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ συνδυασμὸς τῆς γεωπονικῆς, φυτοπαθολογικῆς καὶ βοτανικῆς μορφώσεως οὐ μόνον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν γεωπόνων καὶ δασολόγων, εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν ὁποίων πρωτίστως ἀποβλέπει ἡ Σχολὴ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ νομοθέτου, ἀλλὰ καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ὀρθωτέραν ὠφελιμιτικὴν κατεύθυνσιν τῶν σπουδαστῶν τῶν κυρίως φυσικῶν ἐπιστημῶν, ὧν τὸ μέγιστον μέρος προορίζεται διὰ τὴν εἰς τὰ Γυμνάσια διδασκαλίαν.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος εὕρισκει ὅτι τὰ ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου λεχθέντα εἶναι προχειρολογήματα. Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἀνακαλεῖ τὸν κ. καθηγητὴν εἰς τὴν τάξιν καὶ τοῦ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον.

Ὁ κ. Καραντάσης λέγει ὅτι ὅταν ὁ κ. Καββάδας ἐξέλεγε καθηγητὴς τῆς Φυτοπαθολογίας κανεὶς δὲν ἀνέφερεν ὅτι αἱ ἐργασίαι του εἶναι καὶ βοτανικαὶ χαρακτηρισθεῖσαι ὡς καθαρῶς φυτοπαθολογικάι, ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἐξέλεγε. Ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κ. Καββάδας

εἶναι ὁ εἰδικώτερος ἐν Ἑλλάδι φυτοπαθολόγος· αἱ ἐργασίαι του ἐν τούτοις δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν Βοτανικὴν. Ἐρρίφθη ἡ ἰδέα τῆς συμπτώξεως τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ τῆς Βοτανικῆς. Δὲν εἶναι ὅμως βέβαιον ἂν ἀργότερον κενουμένης τῆς οὕτω πληρωθησομένης ἔδρας εὐρεθῆ ἀντικαταστάτης τοῦ κ. Καββάδα, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχη γνώσεις καὶ Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίας.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος λέγει τὰ ἑξῆς: Ὁ κ. Βογιατζόγλου εὐχεται ὅπως ὁ κ. Καββάδας ἐκλεγῆ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Βοτανικῆς, διότι θὰ προαγάγῃ οὕτως τὴν ἐπιστήμην· προτείνει ἐπίσης, ὅπως γίνῃ σύμπτυξις τῶν ἔδρων τῆς Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίας. Ὡς πρὸς τὸ δεῦτερον σημεῖον οὐδεμίαν ἀντίρρησην ἔχω. Θὰ ἦμην σύμφωνος νὰ ἴδω τὸν κ. Καββάδαν παραιτούμενον καὶ θέτοντα μετὰ τὴν σύμπτυξιν ὑποψηφιότητα διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς. Ὡς ἔχουν ὅμως σήμερον τὰ πράγματα δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ διορισμὸς Φυτοπαθολόγου εἰς τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, διότι ὑπάρχει κώλυμα νομικῆς καθαρῶς φύσεως.

Ὁ κ. Κοντὸς νομίζει ὅτι εἶναι ζήτημα ἐπιστημονικῆς συνειδήσεως ἐκάστου ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σχολῆς νὰ κρίνῃ ἂν ἐντὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Καββάδα ὑπάρχουν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα πρέπει τὰ καταταγοῦν εἰς τὴν Φυτοπαθολογίαν, εἰς τὴν Συστηματικὴν Βοτανικὴν ἢ τὴν Βοτανικὴν. Ὁ κ. Κοντὸς φρονεῖ ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη ἀνάλυσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου ἀπέδειξεν ἀριδίλως ὅτι αὐταὶ περιέχουν ἐκτὸς τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ σπουδαιότατα στοιχεῖα τῆς Βοτανικῆς, ὡς μορφολογικά, φυσιολογικά καὶ οἰκολογικά, πλην δὲ τούτου καὶ τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς καὶ Φυτογεωγραφίας.

Δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Σκλαβόνον, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ ὅτι τὸ λεχθὲν περὶ τοῦ κ. Καββάδα ὅτι εἶναι ἀριστος Βοτανικὸς ἀποτελεῖ ὑπερβολήν, καθότι ὁ κ. Καββάδας γνωρίζει τὴν βοτανικὴν, ἰδίᾳ δὲ τὴν μορφολογίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν φυτῶν, μόνον ὡς βάσιν διὰ τὴν φυτοπαθολογίαν. Οὐδεμίαν ὅμως εἰδίκευσιν παρουσιάζει οὗτος ἐν τῇ Βοτανικῇ ἐμφαινομένην μάλιστα δι' εἰδικῶν ἐργασιῶν εἰς τὸν κλάδον τούτον. Ὅτι αἱ καθαρῶς φυτοπαθολογικαὶ αὐτοῦ ἐργασίαι ἐνέχουν καὶ βοτανικὰς τινὰς ἀπόψεις τοῦτο εἶναι ἴδιον πάσης φυτοπαθολογικῆς ἐργασίας. Ἡ φυτοπαθολογία ἐξετάζουσα τὰς ἀλλοιώσεις τὰς προξενουμένας ἐπὶ τῶν φυτῶν προαπαιτεῖ πρὸς ἀναγνώρισιν τούτων τὴν γνώσιν τῆς φυσιολογικῆς αὐτῶν καταστάσεως, τὴν ὁποίαν διδάσκει ἡ Βοτανικὴ. Ἡ Βοτανικὴ εἶναι διὰ τὸν κ. Καββάδαν ὡς φυτοπαθολόγον ἀπλῶς μόνον βασικὴ βοηθητικὴ ἐπιστήμη ἐξ ἴσου ὅπως καὶ διὰ τὴν ἀμπελοφυτικὴν, δεινδροκομικὴν, δασοκομικὴν, φαρμακευτικὴν βοτανικὴν καὶ δρογογνωσίαν, καὶ λοιπὰς ἐφαρμοσμένας φυτοκαλλιεργητικὰς ἐπι-

στήμας. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν κ. Οἰκονομοπούλου ὅτι ἡ φυτοπαθολογία εἶναι κλάδος τῆς Βοτανικῆς, φρονῶν ὅτι αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὴν καθαρὰν βοτανικὴν, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐφηρμοσμένην ἐπιστήμην κατατασσομένην εἰς τὰς παθολογικὰς καθόλου ἐπιστήμας. Δι' αὐτὴν ἡ Βοτανικὴ εἶναι ἀπλῶς μέσον πρὸς τὸν σκοπὸν. Ἐπίσης φρονεῖ ὅτι ὁ μέλλον καθηγητὴς τοῦ σπουδαιοτάτου γενικοῦ μαθήματος τῆς Βοτανικῆς ὀφείλει νὰ κέκτηται διδακτορικὸν δῖπλωμα, ὅπως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ ἀπανταχοῦ Πανεπιστήμια καὶ τὰς ὁμοταγεῖς Ἀνωτάτας Σχολάς.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐξ ὧν τῶν ὡς ἄνω λεχθέντων συμπεραίνει ὅτι αἱ ἀκουσθεῖσαι γνώμαι δὲν στηρίζονται ἐπαρκῶς εἰς τὰ παραδεδεγμένα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ ὅτι ἐγένετο προσπάθεια συγχίσεως τοῦ νομικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι θὰ συμπτυχθῇ ἡ Φυτοπαθολογία μὲ τὴν Βοτανικὴν. Νομίζει δὲ ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Καββάδα ὡς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς πρὶν ἢ γίνῃ ἡ σύμπτυξις ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον.

Ὁ κ. Βογιατζόγλου λέγει ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Οἰκονομόπουλος κατὰ τὰ προλεχθέντα φαίνεται συμφωνῶν ἀπολύτως ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα φοβεῖται δὲ τὴν ἔλλειψιν νομιμότητος. Ἄλλ' ἔὰν ὁ κ. Καββάδας ῥητῶς μᾶς δηλώσῃ ὅτι ἐκλεγόμενος τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς θὰ θεωρήσῃ περιεχόμενον τῆς ἔδρας του καὶ τὴν φυτοπαθολογίαν, οὐδενίᾳ ἀπαιτηθῆσεται νομικὴ ἐνέργεια πρὸς λεπτομερέστερον καθορισμὸν τοῦ περιεχομένου τῆς Βοτανικῆς. Τὴν ἐπαύριον δὲ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Καββάδα, ἡ Σχολὴ δὲν θὰ ἔχη παρὰ νὰ καταργήσῃ τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας. Ἡ συγχώνευσις θὰ ἐπέλθῃ οὕτω de facto. Περιαίνων τονίζει ὁ κ. Βογιατζόγλου καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὠφέλειαν, ἣν θὰ ἔχῃ τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως, ἣν οὐδεις δύναται νὰ παρίδῃ ὑπὸ τὰς παρούσας ἰδίαις περιστάσεις.

Ὁ κ. Κοινοτὸς θεωρεῖ τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξεν ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ὡς μὴ λογικόν' λέγει, ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔχῃ γνώμην ἐν προκειμένῳ καὶ τὴν γνώμην του αὐτὴν ἐξέφρασεν. Ἐπίσης νομίζει ὅτι δὲν εἶναι πρέπον νὰ φέρουν οἱ κ. κ. συνάδελφοι ἐπιστολὰς καὶ γνώμης ξένων. Βεβαίως ὅσοι δὲν ἔχουν εἰδικότητα, εἰς ἓνα ὄρισμένον κλάδον τῆς ἐπιστήμης δύναται νὰ ἀποτεινῶνται εἰς τοὺς εἰδικοὺς καὶ νὰ ζητοῦν τὴν κρίσιν των καὶ τὴν γνώμην των. Δὲν ἐπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ προσάγονται αἱ ἐπιστολαὶ τῶν εἰδικῶν καὶ νὰ ἀναγινώσκωνται αὐταὶ εἰς τὴν Σχολήν, διότι ἕκαστος ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σχολῆς κρίνον τὸν ὑποψήφιον δὲν λαμβάνει μόνον ὑπ' ὄψιν τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν ἔρευναν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἠθι-

κας ἀπόψεις, ἀκόμη δὲ καὶ διοικητικὰς ἱκανότητας τοῦ ὑποψηφίου πρὸς συμβολὴν εἰς τὸ ὅλον ἔργον τῆς Σχολῆς μάλιστα δὲ εἰς νεαρὰ Πανεπιστήμια ὡς τὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Περατωθεῖσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν προσόντων τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἑδρας τῆς Βοτανικῆς ὁ κ. Βογιατζόγλου προτείνει ὅπως, ἀνεξαρτήτως τοῦ συμπεράσματος εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξαν οἱ κ. κ. εἰσηγηταί, ἡ Σχολὴ ἐκφράσῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς εὐχαριστίας της διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς εἰσηγητικῆς των ἐκθέσεως. Ἀποφασίζεται μετὰ ταῦτα ὅπως ἡ Σχολὴ συνερχομένη τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἑδραν τῆς Βοτανικῆς συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Π. Δ. τῆς 9/8/27 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πληρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἑδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Ν. ΠΕΡΡΑΚΗΣ, Α. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 147^Η

Ἐγένετο τὴν 17^{ην} Μαρτίου 1933, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3^{ην} μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαρτιολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἀν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβούνου, Φ. Παλιατσέα, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Π. Κουτσομητοπούλου, καὶ Ἄλ. Βογιατζόγλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Κοντὸς κάμει ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν τὰς κάτωθι παρατηρήσεις :

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνέτρεξεν εἰς ἀξιοπίστους πηγὰς, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοεῖ, ὡς λέγει, ὄχι προχείρως. Ἡ ἀλήθεια

ὅμως εἶναι ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πηγῶν τούτων ὑπ' αὐτοῦ γίνεται κατὰ τρόπον ὀδηγοῦντα εἰς ἀντιφάσεις. Οὕτω κατ' αὐτὸν εἰς σελ. 2 ἡ μορφολογία, φυσιολογία καὶ οἰκολογία ὁλοκλήρου τοῦ φυτικοῦ βασιλείου ἐμπίπτει εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς, ἐνῶ ἡ μορφολογία, φυσιολογία καὶ οἰκολογία ἐκάστου ὄρισμένου φυτικοῦ εἴδους ἐμπίπτει εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς. Κατωτέρω ὅμως εἰς σελ. 3 ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς Φυτοπαθολογίας ἀπαιτεῖ κατ' αὐτόν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἂν τὸ νοσογόνον αἷτιον εἶναι ὄργανισμός, τὴν ἔρευναν τῶν διαφορῶν αὐτοῦ καταστάσεων, τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου αὐτοῦ (*Lebensgeschichte*, *Histoire naturelle*), τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς μολύνει, τὰς ἐπὶ τοῦ φυτοῦ ἐπιδράσεις του, αἰτίνες ἀναλόγως τοῦ σταθμοῦ (συνθῆκαι περιβάλλοντος), εἰς ὃν βιοῖ τὸ φυτόν καὶ ἐπομένως τῆς καταστάσεώς του, ποικίλλουν.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι κατὰ τὰς ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Οἰκονομοπούλου ἀναφερομένας πηγάς, μορφολογικῆ, φυσιολογικῆ καὶ βιολογικῆ ἔρευνα τῶν φυτῶν τῶν προκαλούντων τὰς ἀσθeneίας εἶναι ἀναγκαίως κοινὸν ἔργον τόσον τῆς Φυτοπαθολογίας ὅσον καὶ τῆς Βοτανικῆς «τῆς περὶ φυτῶν ἐπιστήμης», ὡς λέγει. Οὕτως ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἰσχυρίζομενος ὅτι αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἔρευναι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς τὰς ἐρεύνας τῆς Βοτανικῆς ἀντιφάσκει πρὸς τὰς πηγάς, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος προσήγαγε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀντιφάσεώς του.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὄρισμούς τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ Βοτανικῆς. Καίτοι καθ' ἡμᾶς ἡ Φυτοπαθολογία ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὴν ἔρευναν συστημάτων καὶ μεθόδων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθeneiῶν τῶν φυτῶν. Τὰ συστήματα δὲ ταῦτα καὶ αἱ μέθοδοι πρέπει νὰ στηρίζονται ἐπὶ τῶν δεδομένων ὅλων τῶν κλάδων τῆς Βοτανικῆς.

Τὸ ἔργον ἐνὸς ἐπιστήμονος φυτοπαθολόγου, καίτοι στρέφεται πρὸς τὴν ἔρευναν τῶν ὡς ἄνω μεθόδων καὶ συστημάτων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθeneiῶν τῶν φυτῶν, ὁπότε τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι στενωῶς φυτοπαθολογικόν, ἐν τούτοις ὅμως τὸ ἔργον τοῦτο ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τελειοποίησιν τῶν γενικῶν γνώσεων τῆς Βοτανικῆς, ἵνα ἡ συμπλήρωσις αὕτη ἀποβῇ ὠφέλιμος διὰ τὴν τελειοποίησιν τῶν μεθόδων καὶ συστημάτων πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθeneiῶν τῶν φυτῶν. Εἰς τὴν δευτέραν ὅμως ταύτην περίπτωσιν τὸ ἔργον τοῦ ἐπιστήμονος τούτου φυτοπαθολόγου εἶναι ἔργον κυρίως καθαρᾶς Βοτανικῆς ἐρεύνης.

Οὕτως ὁ καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς εἰς τὴν Sorbonne καὶ membre de l'Institut de France μακαρίτης Bonnier ἤρχεισε τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς φυτοπαθολόγος, διετέλεσε δὲ μέχρι τοῦ 1920, ἤτοι μέχρι δύο ἐτῶν πρὸ τοῦ θανάτου του, διευθυντὴς τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Ἰν-

στιτούτου τῶν Παρισίων. Δὲν εἶναι δέ, ὡς λέγει ὁ κ. Οἰκονομόπουλος, ἡ σχέσις μεταξὺ Ἀμπελοργίας, γενικῆς καὶ εἰδικῆς Γεωργίας, Δασοκομίας, Κηποτεχνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ γενικῆς Βοτανικῆς ἐξ ἄλλου, οἷα ἡ μεταξὺ Φυτοπαθολογίας καὶ Βοτανικῆς. Εἰς οὐδὲν Πανεπιστήμιον τοῦ κόσμου, συμπίπτει ἡ ἔδρα τῆς Ἀμπελοργίας κ. λ. π. πρὸς τὴν τῆς Βοτανικῆς, ἐνῶ εἰς πλεῖστα Πανεπιστήμια συμπίπτει ἡ ἔδρα τῆς Βοτανικῆς πρὸς τὴν τῆς Φυτοπαθολογίας.

Ἀσχέτως ὅμως πρὸς ταῦτα τὸ προσαχθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν μας ἔργον τοῦ κ. Καββάδα εἶναι ὄχι μόνον φυτοπαθολογικὸν ἀλλὰ καὶ καθαρᾶς βοτανικῆς φύσεως, διότι αἱ ἐργασίαι 1) Etude morphologique, histologique et cytologique d'une mycocecidié provoquée chez l'Urtica dioica par le Puccinia caricis, 2) Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre etc., 3) Sur la biologie de Vermicularia varians, 4) Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le Micrococcus prodigiosus, 5) Remarques sur le Cycloconium oleaginum etc. εἶναι ἐργασίαι καθαρῶς βοτανικαὶ ἀσχολούμεναι μὲ τὴν μορφολογίαν, φυσιολογίαν καὶ βιολογίαν ἢ οἰκολογίαν τῶν φυτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ δὲν ἔχουν οἰκονομικὴν σημασίαν ἀφοῦ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ ἀσθενείας μὴ καλλιεργουμένων φυτῶν ὡς τῆς Urtica dioica, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνακριβῶς ἀρνεῖται ὁ κ. Οἰκονομόπουλος εἰς τὴν σελ. 16 τῆς ἐκθέσεώς του.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ὅμως οὐδὲν εἰς τὴν ἐκθεσίαν του πρὸς τὴν Σχολὴν ἀναφέρει περὶ τῶν Βοτανικῶν τούτων ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, περιοριζόμενος μόνον εἰς τοὺς τίτλους μερικῶν ἐργασιῶν καὶ εἰς ἐπισημιασθέντα μέρη αὐτῶν, καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι πρόκειται πάντοτε περὶ ἀσθενειῶν μόνον τῶν φυτῶν, ἐνῶ τινὲς τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου βεβαιοῦσι τὸ ἀντίθετον. Οὕτως εἰς τὴν «Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le Micrococcus prodigiosus», ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι δὲν ἀσχολεῖται ἐκεῖ μὲ τὴν παθογόνον ἐπίδρασιν τοῦ μικροκόκκου τούτου καὶ περιορίζεται μόνον εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἔρευναν αὐτοῦ.

Λεπτομερέστερον ὁ κ. Οἰκονομόπουλος εἰς σελ. 6 ἀναλύων τὴν ἐργασίαν τοῦ ὑποψηφίου «La situation phytopathologique au Pé-lion» παραλείπει ν' ἀναφέρῃ πρῶτον τὰς μορφολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας διεπίστωσεν ὁ ὑποψήφιος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἕως τότε γνωστὰ ἐπὶ τοῦ μύκητος Cycloconium oleaginum, τουτέστιν ὅτι ὁ μύκης οὗτος δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἐφρμενίδα μεσοκνιτάριον πηκτοκνικὴν ζώνην, ὅπως ἕως τότε ἐπιστεῦετο, ἀλλὰ ἐξαπολύει μυκηλιακὰς ὑφὰς ἐντὸς τοῦ μεσοφύλλου, αἵτινες διατρυπῶσαι τὰ τοιχώματα τῶν κνιτάρων τοῦ χλωροχύματος διὰ φουρα-

μάτων ἢ ἐνζύμων ὑδρολυτικῶν εἰσάγουσι μυζητήρας ἐντὸς τῆς κοιλότητος τοῦ κυττάρου.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ κ. Οἰκονομόπουλος περιγράφει ὡς γνωστήν ἀσθενεῖαν προκαλουμένην ὑπὸ γνωστοῦ μύκητος, ἐνῶ ἡ ἐργασία αὕτη φέρουσα τὸν τίτλον «*Quelques remarques sur le Cycloconium oleaginum*» δὲν ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διασφρησιν μορφολογικῶν καὶ φυσιολογικῶν λεπτομερειῶν τοῦ μύκητος, ἀγνώστων ἕως τότε.

Εἰς τὴν σελ. 7 ὁ κ. Οἰκονομόπουλος μελετήσας εἰς τὴν ἐργασίαν «*Sur des tubercules de pommes de terre attaquées par le Micrococcus prodigiosus*» μόνον τὴν ἀρχικὴν καὶ τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὅλως ἐπουσιώδεις, δὲν ἀναφέρει οὐδὲν περὶ τοῦ κυρίου μέρους αὐτῆς, ἤτοι περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων ὡς φωτός, θερμότητος καὶ θρεπτικῶν οὐσιῶν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς χρωστικῆς τοῦ μικροκόκκου τούτου, σπουδαίας ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως.

Ἐνῶ δὲ ὁ ὑποψήφιος εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἐργασίας ταύτης ἀναφέρει ὅτι δι' ἔλλειψιν χρόνου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐρευνησῇ τὴν παθογόνον ἐνέργειαν τοῦ μικροοργανισμοῦ τούτου, ὁ κ. Οἰκονομόπουλος χαρακτηρίζει τὴν ἐργασίαν ταύτην ὡς «παθογενικὴν καὶ αἰτιολογικὴν περιγραφὴν ἀσθενείας τῶν γεωμήλων».

Σχετικῶς δὲ μὲ τὴν κριτικὴν τοῦ Sorauer ἐπὶ ἀπόψεως τινὸς τῆς ἐργασίας ταύτης οἱ ἐνδοιασμοὶ τοῦ Sorauer εἶναι οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς ἐνδοιασμοὺς τοῦ ὑποψηφίου, ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος ὡς γράφει δὲν ἠδυνήθη «*effectuer des observations plus précises sur... l'action pathogène de la bacterie*» νὰ ἐρευνησῇ δηλ. τὴν παθογένειαν τοῦ μικροκόκκου τούτου.

Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη ἀπασχολεῖ ὀλόκληρον σχεδὸν σελίδα τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Sorauer ἀποδεικνύει τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποψηφίου ὡς ἐρευνητοῦ.

Εἰς τὴν σελ. 8 τῆς ἐκθέσεώς του ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀναλύων τὰς παρατηρήσεις τοῦ ὑποψηφίου ἐπὶ τῶν *Erysiphaceae* ἀναφέρει ὅτι πρόκειται περὶ «χωρολογικῆς (φυτογεωγραφικῆς) κατανομῆς τῶν ἀσθενειῶν» ἐνῶ πρόκειται περὶ φυτογεωγραφικῆς καὶ οἰκολογικῆς ἐπισημάνσεως ὄρισμένων μυκήτων.

Εἰς τὴν σελ. 10 τῆς ἐκθέσεώς του ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀναλύων τὴν ἐργασίαν τοῦ ὑποψηφίου «*Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre et ses conséquences*» δὲν ἀναφέρει τὸ κύριον μέρος αὐτῆς τουτέστι τὴν προσαρμογὴν τοῦ μύκητος *Vermicularia varians* πρὸς τὸ μέσον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου καλλιεργεῖται καθὼς καὶ τὰς φάσεις, τὰς

ὁποίας ὁ μύκης οὗτος λαμβάνει εἰς τὰ διάφορα θρεπτικὰ ὑλικά.

Παραλείπονται οὕτω ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης αἱ καθαρῶς οἰκολογικαὶ βοτανικαὶ ἀπόψεις.

Εἰς τὴν σελ. 13 ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀναλύων τὴν ἐργασίαν τοῦ ὑποψηφίου «Étude morphologique, histologique et cytologique d'une mycocecidie etc., ἀφ' ἑνὸς μὲν γράφει ὅτι αὕτη εἶναι «σαφῶς παθολογική» ἐξ ἄλλου δὲ βεβαιοῖ ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἐνδιατρίβει καὶ μὲ τὴν μορφολογίαν τοῦ μύκητος *Puccinia caricis*, τοῦ ὁποίου ἰδίως ἐξετάζει τὰ πολλαπλασιαστικὰ ὄργανα. Οὕτως ἐνταῦθα ὁ κ. Οἰκονομόπουλος δέχεται ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη τοῦ ὑποψηφίου εἶναι μορφολογική, ἵνα μὴ ὅμως ὑπαγάγῃ ταύτην, ὡς ὄφειλε, εἰς τὴν βοτανικὴν μορφολογίαν, ὑπάγει ταύτην περιέργως εἰς τὴν συστηματικὴν βοτανικὴν, ἐνῶ ὁ μύκης εἶναι ἀπὸ χρόνου μακροῦ γνωστὸς καὶ δὲν ἐξετάζεται ἀπὸ συστηματικῆς ἀπόψεως. Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ μορφολογικῶν παρατηρήσεων μὴ ἀφορωσῶν μόνον τὸ ξενίζον φυτὸν *Urtica dioica*, ἀλλὰ καὶ τὸν μύκητα. Πᾶσα ὅμως σχεδὸν μορφολογικὴ παρατήρησις δύναται μὲν νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἀπὸ συστηματικῆς ἀπόψεως, ἐφ' ὅσον ἅπαντες οἱ κλάδοι τῆς βοτανικῆς εἶναι ἀλληλένδετοι, παραμένει ὅμως πάντοτε καθαρῶς μορφολογική. Ἡ συστηματικὴ ἄλλωστε βοτανικὴ ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὴν φυλογενετικὴν ἐξέλιξιν καὶ συγγένειαν τῶν φυτικῶν εἰδῶν καὶ ὄχι τόσον πολὺ μὲ λεπτομερείας μορφολογικὰς μὴ ἐπιρραζούσας τὴν φυλογενετικὴν ἐξέλιξιν τῶν διαφόρων φυτικῶν εἰδῶν.

Εἰς τὰ κλασικώτερα ἄλλωστε σύγχρονα συγγράμματα περὶ γενικῆς καὶ συγχρόνως συστηματικῆς βοτανικῆς ὡς τοῦ *Strassburger*, *Bonnier*, *Chaudat* κλπ. πολυάριθμοι μορφολογικαὶ καὶ φυσιολογικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ παρασιτικῶν καὶ ἡμιπαρασιτικῶν φυτικῶν ὀργανισμῶν ὡς μυκήτων, βικτηρίων καὶ ἀνωτέρων φυτῶν, τοῦτέστι φανερογάμων, ὡς *Viscum*, *Loranthus*, *Orobanche*, *Cuscuta species* κλπ. ἀναφέρονται κατ' ἐπανάληψιν εἰς ἅπαντα τὰ κεφάλαια περὶ βοτανικῆς μορφολογίας καὶ φυσιολογίας, περισσότερον δέ, πολλάκις καὶ ἐντονώτερον, εἰς αὐτὰ παρὰ εἰς τὰ κεφάλαια τῆς συστηματικῆς βοτανικῆς.

Δὲν νομίζω σκόπιμον νὰ εἰσέλθω εἰς ἄλλας λεπτομερείας τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, διεπομένης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὑπεδηλώσαμεν ἀνωτέρω.

Τοιαῦτα εἶναι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα, ἀναφερόμεναι καὶ εἰς παραδόσεις καθηγητῶν Πανεπιστημίων τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ εἰς τὰ σοβαρότερα φυτοπαθολογικὰ συγγράμματα καὶ ἔργα Γερμανικῆς, Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς σεμνότητος τοῦ ὑποψηφίου κ. Καββάδα ὅτι οὗτος παρακολουθῶν κυ-

ρίως τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν βιβλιογραφίαν τοῦ κλάδου τοῦ ἡγνοεῖ τὴν μνείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀπὸ σοβαρὸν γερμανικὸν σύγγραμμα: Handbuch der Pflanzenkrankheiten τοῦ S o r g a u e r, ὅπου ἐπαινελημμένως καὶ εὐρέως μνημονεύονται αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ, II τόμος σελ. 248, 249, 270. Τὴν ἀναγραφὴν ταύτην εἰς τὸ γερμανικὸν ὡς ἄνω σύγγραμμα, τὸ ἐκδοθὲν τῷ 1928 ἐπληροφορήθη ὁ συγγραφεὺς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παροραθῆ ἑνταῦθα ὅτι κατὰ τὸ 1930 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Καββάδα ὡς καθηγητοῦ εἰς τὴν ἑκτακτον ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας, ὁ καὶ τότε εἰσηγητὴς συνάδελφος κ. Οἰκονομόπουλος διδάσκων Ὑλωρικὴν ἀδελφικῶς συνδεομένην μὲ τὴν Φυτοπαθολογίαν δὲν ἔκαμε τότε μνείαν περὶ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Καββάδα εἰς τὸ σοβαρὸν γερμανικὸν ὡς ἄνω σύγγραμμα τοῦ S o r g a u e r, ἀπεναντίας μάλιστα ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐβεβαίωσε τότε τὴν Σχολὴν ὅτι οὐδεμίαν κριτικὴν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κ. Καββάδα εὗρεν εἰς τὰ ξένα συγγράμματα τὰ περιέχοντα αὐτάς, ἐνῶ δύο ὀλόκληρα ἔτη πρότερον τὸ ἔργον τοῦ S o r g a u e r εἶχε κυκλοφορήσῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ μὲ κριτικὴν ἐπὶ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἀναφερομένων ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου κ. Καββάδα.

Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης (13 Νοεμβρίου 1930) ὁ κ. Οἰκονομόπουλος λέγει: «Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος μὴ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν ἔδραν αὐτὴν (Φυτοπαθολογίαν) καὶ μὴ ἔχων ὑπ' ὄψει οὐδεμίαν γνώμην εἰδικοῦ εἴτε εἰς περιοδικὰ καταχωρημένην εἴτε ἄλλοθι προερχομένην καὶ ἀδυνατῶν οὕτω νὰ κάμῃ καλὴν ἢ κακὴν κρίσιν περὶ τοῦ ὑποψηφίου, δίδει λευκὴν ψήφον».

Πλὴν ὅμως τοῦ S o r g a u e r καὶ εἰς τὴν Revue de pathologie végétale etc. τοῦ 1924 ὑποβληθεῖσαν τῷ 1930 ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Σχολῆς ἀναφέρεται εἰς τὴν σελ. 24 κρίσις τοῦ Beauverie, καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Lyon ἐπὶ τῆς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου «Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν Erysiphaceae». Ὁ Beauverie γράφει τὰ ἑξῆς:

«Il est intéressant de constater l'existence dans cette région du *Microsphaera quercina* sur chênes, ainsi que l'abondance des perithèces de *Podosphaera leucotricha* et la présence de *Phyllactinia corylea* sur pommier, hôte sur lequel cette Erysiphacée n' a pas à notre connaissance été signalée».

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος διαμαρτύρεται διὰ τὸν αἰφνιδισμὸν τοῦτον, ἀσυνήθιστον προκειμένου περὶ διαδικασίας πρὸς ἐκλογὴν καθηγητῶν, καθ' ὅσον πάντοτε ἡ συζήτησις λήγει τὴν τακτὴν ἡμέραν.

Ὁ κ. Σκλαβοῦνος λέγει ὅτι μετὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ.

Κοντοῦ ὀρθὸν εἶναι ἢ προσβληθεῖσα ἔκθεσις νὰ ἔχη καιρὸν νὰ ἀπαντήσῃ καὶ διὰ τὸν λόγον ἀκόμη ὅτι ἐκ τῆς ἀπαντήσεως πιθανὸν οἱ κ. κ. καθηγηταὶ νὰ μορφώσουν ἄλλην γνώμην.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐν τούτοις δέχεται νὰ ἀπαντήσῃ μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας. Λαμβάνων δὲ μετὰ ταῦτα τὸν λόγον λέγει τὰ κάτωθι:

Ὁ κ. Κοντὸς εἰς τὰς δύο πρώτας σελίδας τῶν παρατηρήσεών του λέγει ὅτι συγγέω τοὺς ὁρισμούς. Ἐν τούτοις τοὺς ὁρισμοὺς δὲν ἔδωκα ἐγὼ ἀλλ' ἀντέγραψα αὐτοὺς ἢ μετέφρασα αὐτοὺς ἐπὶ λέξει ἀπὸ σχετικὴν βιβλιογραφίαν. Δὲν εἶναι δὲ ἀντίφασις ὅτι ἡ Φυτοπαθολογία ὡς ἐξετάζουσα τὴν μορφολογίαν, φυσιολογίαν καὶ βιολογίαν τῶν βλαπτικῶν παρασίτων μικροοργανισμῶν δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Βοτανικήν. Διότι ἡ ἐξέτασις αὐτῆ τῶν νοσογόνων μυκήτων εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν κατανόησιν τῆς βλαπτικῆς δράσεώς των καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ὀρθολογικῶν μέτρων καταπολεμήσεως αὐτῆς. Ἀποτελοῦν δὲ οὕτω αἱ γνώσεις αὗται ἀναπόσπαστον περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς Φυτοπαθολογίας, χωρὶς βέβαια νὰ παύσῃ ἡ Φυτοπαθολογία νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν δεδομένων διαφορῶν κλάδων τῆς Βοτανικῆς. Διὰ νὰ δείξω δὲ τὴν διάκρισιν τῶν Βοτανικῶν, Συστ. Βοτανικῶν καὶ Φυτοπαθολογικῶν ἐργασιῶν ἀναφέρω τὸ ἑξῆς παράδειγμα: Ἐργασία Γενικῆς Βοτανικῆς εἶναι π. χ. ἡ ἔρευνα περὶ τοῦ τριχώματος ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ, καθ' ἣν ἐξετάζονται π. χ. αἱ μορφαί, ἡ γένεσις καὶ ἡ σημασία τοῦ τριχώματος εἰς ὅλας τὰς δμάδας φυτῶν οἶον, φανερογάμων, κρυπτογάμων κλπ. Συστ. Βοτανικῆς ἐργασία εἶναι ἡ ἔρευνα τοῦ τριχώματος μόνον τοῦ εἴδους φυτοῦ *Urtica dioica* π.χ. Φυτοπαθολογικὴ δὲ ἐργασία ἢ ἔρευνα τῆς ἀσθενείας, αἰτιολογίας καὶ καταπολεμήσεως τῆς σκωρίας τῶν σιτηρῶν.

Ἡ Φυτοπαθολογία ἐπομένως δὲν περιλαμβάνει μελέτην μορφολογίας τῶν παθογόνων μικροοργανισμῶν ἐπὶ τῶν φυτῶν διὰ πρακτικοὺς λόγους. Ὁ ἱατρὸς ἐπιστήμων ὅταν μελετᾷ τὰ βακτήρια κλπ. μελετᾷ τὴν δράσιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, καίτοι δὲ ἀσχολεῖται μὲ τὴν μορφολογίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν φυτικῶν τούτων εἰδῶν (βακτηρίων) οὐδεὶς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τὸν ὀνομάσῃ ἔρευνητὴν ἐπὶ βοτανικοῦ πεδίου. Ἡ ἀνάγκη τῆς βαθείας γνώσεως τῆς μορφολογίας, φυσιολογίας κλπ. τῶν παρασίτων φυτικῶν ὀργανισμῶν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὰ αἷτια τῆς ἀσθενείας καὶ τὴν λελογισμένην θεραπείαν αὐτῆς καὶ ἀποτελεῖ ἐπομένως ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ὅλου ἐπιστημονικοῦ συστήματος τῆς ἐπιστημονικῆς Φυτοπαθολογίας, ὡς ἐν ταῖς πηγαῖς ἀναφέρεται. Κατὰ ταύτας ἢ Φυτοπαθολογικὴ ἔρευνα διαιρεῖται εἰς ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ πρα-

κτικὴν τοιαύτην. Ἐκ τούτων ἡ πρώτη ἀσχολεῖται μὲ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐξ ἀσθeneiῶν ἀλλοιώσεων τῶν ὑγιῶν φυτῶν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν νοσογόνων αἰτίων μορφολογικῶς καὶ φυσιολογικῶς, ἡ δὲ πρακτικὴ μὲ τὴν γνῶσιν τῶν μέσων καταπολεμήσεως τῶν ἀσθeneiῶν τούτων ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι εἰς τὴν Sorbonne ὠρισμένοι καθηγηταὶ ἤρχισαν ὡς φυτοπαθολόγοι δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἂν αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι εἶναι βοτανικαί. Ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ κατατάξωμεν τὰς ἐργασίας καὶ κατ' ἐπιστημονικὸν περιεχόμενον πρέπει νὰ πράξωμεν τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον δι' αὐτῶν σκοπὸν καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τούτου ἀναγκαίων προγνώσεων, καθ' ὅσον οὐδεμία ἐρευνα εἶναι αὐτοτελής ἀλλὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προγνώσεων ἐξ ἄλλων πεδίων τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ κ. Κοντὸς εἶπεν εἰς τὰς παρατηρήσεις του ὅτι πολλαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα δὲν ἔχουν οἰκονομικὴν σημασίαν ἀφοῦ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ ἀσθeneίας μὴ καλλιεργουμένων φυτῶν.

Εἰς ταῦτα παρατηρῶ ὅτι ἀφοῦ ἡ Φυτοπαθολογία ὠρμήθη πρὸς ἐξέλιξιν ἀπὸ πρακτικοῦς λόγους καταπολεμήσεως τῶν ἀσθeneiῶν τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν, ἤδη ἐξηλίχθη εἰς εὐρύτατον ἐπιστημονικὸν κλάδον ἀσχολούμενον μὲ τὰς ἀσθeneίας τῶν φυτῶν ἐν γένει· ὡς δὲ ἐν βλέμμα εἰς τὸ κλασσικὸν σύγγραμμα τοῦ Sorauer δεικνύει, ἅπασαι αἱ γνωσταὶ ἀσθeneiai τῶν φυτῶν ἐμπίπτουν εἰς τὰ ἐκεῖ ἐκτιθέμενα περὶ φυτικῶν ἀσθeneiῶν.

Ὁ κ. Κοντὸς εἶπεν ὅτι ὁ ὑποψήφιος δὲν ἐξετάζει μόνον τὴν παθογόνον ἐπίδρασιν τοῦ μικροκόκκου *Micrococcus prodigiosus*, ἀλλὰ προβαίνει καὶ εἰς τὴν φυσιολογικὴν ἐρευναν αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο παρατηρῶ ὅτι ἀκριβῶς ἡ φυσιολογία, ἥτοι ἡ ζωτικὴ δρασὶς τοῦ μικροοργανισμοῦ τούτου εἶναι ἡ εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Φυτοπαθολογίας ἐμπίπτουσα καὶ ἐξεταστέα ὑπὸ τοῦ φυτοπαθολόγου παθογόνος δρασὶς, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ὁποίας διαμορφοῦται ἡ παθοφυσιολογία τοῦ φυτικοῦ ξενοδόχου.

Ὁ κ. Κοντὸς εἶπεν ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσίν μου δὲν ἀναφέρω ὅτι ὁ ὑποψήφιος διεπίστωσε μορφολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς λεπτομερείας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἕως τότε γνωστὰ ἐπὶ τοῦ μύκητος *Cycloconium oleaginum*.

Εἰς τοῦτο ἀπαντῶ ὅτι εἰς τὴν ἔκθεσίν μου δὲν ἐπεξετάθην διόλου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, περὶ τῆς ὁποίας οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχω. Ἡ λεπτομερεστέρα περιγραφὴ τοῦ παθογόνου τούτου μύκητος καὶ ἡ φυσιολογία αὐτοῦ ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν τοῦ παθογόνου τούτου αἰ-

τίου φυτοπαθολογικῶν μας γνώσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι πάγια ἀλλὰ ὀλοὲν πρέπει νὰ εὐρύνωνται ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν.

Σχετικῶς πρὸς τοὺς ἐνδοιασμοὺς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν δρᾶσιν τοῦ μικροβίου *Micrococcus prodigiosus* ἀναφερομένους εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Sorauer, ἐγὼ δὲν ἀνέφερα τούτους εἰς τὴν εἰσήγησίν μου διὰ νὰ καταρτίσω τὴν ἀξίαν τῆς σχετικῆς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου, ἀλλ' ἵνα καταδείξω τὴν εὐρύτητα τῆς Φυτοπαθολογικῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἣτις ἂν δὲν ἐκτελῆται μετὰ πάσης εὐρύτητος καὶ ἐκτελέσεως πειραμάτων ἄγει εἰς ἀμφισβητήσιμα ἀποτελέσματα καὶ ἐπομένως διὰ νὰ δείξω ὅτι ἡ Φυτοπαθολογία εἶναι εὐρὺς ἐρευνητικὸς κλάδος, χρησιμοποιοῦν λεπτούς, λεπτοτάτους τρόπους ἐρεύνης καὶ οὐχὶ ἀπλῶς ἀσχολούμενος μὲ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν.

Σχετικῶς μὲ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι ἐγὼ κακῶς ἀναφέρω εἰς τὴν εἰσήγησίν μου ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν *Erysiphaceae* παρατηρήσεις τοῦ ὑποψηφίου ἀφορᾷ τὴν φυτογεωγραφικὴν κατανομήν τῶν προκαλουμένων ὑπ' αὐτῶν ἀσθενειῶν, ἐνῶ κατὰ τὸν κ. Κοντὸν πρόκειται περὶ φυτογεωγραφικῆς καὶ οἰκολογικῆς ἐπισημάνσεως ὄρισμένων μυκήτων, παρατηρῶ ὅτι τοῦτο ἰσχυρίζομενος ὁ κ. Κοντὸς προσπαθεῖ νὰ μεταμφιέσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ὅπως π.χ. μετημφιεσμένη θὰ ἦτο ἡ ἰατρικὴ παρατήρησις ὅτι ἡ φυματώσις ἀφθονεῖ ἐν Ἑλλάδι, ἂν διευτυποῦτο ὑπὸ τοῦ ἐρευνητῆρος ἰατροῦ ὡς ἐξῆς: Τὸ βακτήριον τοῦ Κὼχ παρατηρεῖται ἀφθονον εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κ. Κοντὸς διακόπτων παρατηρεῖ εἰς ταῦτα ὅτι, ἐὰν ὁ ἐρευνητὴν δὲν βεβαιώσῃ τὸ βακτήριον τοῦ Κὼχ ἀλλὰ νέον, ἄγνωστον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἣ περιγράψῃ μορφολογικὰς καὶ φυσιολογικὰς ιδιότητας βακτηρίου ἀγνώστου μέχρι τότε, αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ δὲν ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἐννοίαν, περὶ τῆς ὁποίας κάμει μνεῖαν ὁ κ. Οἰκονομόπουλος.

Μετὰ τὴν διακοπὴν ταύτην τοῦ κ. Κοντοῦ ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐξακολουθεῖ λέγων τὰ ἐξῆς: "Ἄν θεωρήσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ φυτογεωγραφικῆς ἐπισημάνσεως ὄρισμένων μυκήτων κατὰ τοὺς δοθέντας ὄρισμούς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὄρισμένου εἴδους μυκήτων, ἔχομεν πρὸ ἡμῶν παρατήρησιν Συστηματικῆς Βοτανικῆς οὐχὶ δὲ Γεν. Βοτανικῆς.

Εἰς τὸ λεγόμενον τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι σχετικῶς μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ ὑποψηφίου «Notes sur la «Dartrose» de la pomme de terre et ses conséquences» δὲν ἀνέφερον ὅτι εἰς αὐτὴν ὁ ὑποψήφιος ἀσχολεῖται μὲ τὰς φάσεις, τὰς ὁποίας ὁ μύκης οὗτος λαμβάνει εἰς διάφορα θρεπτικὰ ὑλικά καὶ ἐπομένως ὅτι πρόκειται περὶ καθαρῶς οἰκολογι-

κῶν ἀπόψεων ἐξεταζομένων ἐκεῖ, ἀπαντῶ ὅτι ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ συμπεράσματος, εἰς τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς τὸ τέλος ὁ ὑποψήφιος, συμπεράσματος σχετικοῦ μὲ τὴν πρακτικὴν καταπολέμησιν αὐτοῦ, ἡ διερεῦνησις τῆς βιολογίας τοῦ μύκητος εἰς διάφορα θρεπτικά μέσα ἦτο ἀναγκαία διὰ τὴν διερεύνησιν τῶν πολλαπλασιαστικῶν τοῦ μύκητος ὀργάνων καὶ τῆς διαρκείας αὐτῶν. Καὶ εἰς τὴν συνέχειαν ἀκόμη τῆς ἐργασίας ταύτης « Sur la biologie de *Vermicularia varians* » ὁ σκοπὸς τῆς ἐρεῦνης διαφαίνεται ὡς πρακτικὸς τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀσθενείας ὀρθολογικῶς δυνατῆς μόνον κατόπιν τελείας γνώσεως τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ νοσογόνου αἰτίου, ἥτις καὶ πειραματικῶς σπουδάζεται, ἵνα αἱ περίπλοκοι ἐν τῇ φύσει περιστάσεις τῆς ζωῆς τῶν παρασίτων ἀναλύονται εἰς ἀπλᾶ φαινόμενα.

Ὁ κ. Κοντὸς εἶπεν ἐν τῇ ἐκθέσει του ὅτι ἐγὼ ἀναγράφων περίληψιν τῆς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου « Étude morphologique et cytologique κλπ. », λέγω ὅτι αὕτη εἶναι σαφῶς παθολογική. Τονίζω ὅμως τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει μου ἀναγραφόμενα ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἐνδιατρίβει καὶ εἰς τὴν μορφολογίαν τοῦ μύκητος *Puccinia caricis*, ὅπου ἰδίως ἐξετάζονται τὰ πολλαπλασιαστικὰ ὄργανα καὶ ὅτι ἐπιάγομαι ὅτι ἡ τελευταία αὕτη παρατήρησις εἶναι ἀκραιφνῶς συστηματικῆς βοτανικῆς, ἐνῶ ὁ κ. Κοντὸς λέγει ὅτι δὲν εἶναι τοιαύτη, διότι εἶναι γνωστὸς ὁ μύκης ἀπὸ μακροῦ καὶ δὲν ἐξετάζεται ἀπὸ συστηματικῆς ἀπόψεως, (ἥτις ἄλλωστε ἀφορᾷ κυρίως τὴν φυλογενετικὴν ἐξέλιξιν καὶ συγγένειαν τῶν φυτικῶν εἰδῶν καὶ ὄχι τόσον πολὺ τὰς μορφολογικὰς λεπτομερείας) καὶ ἐπομένως κατὰ τὸν κ. Κοντὸν ἡ ἐν λόγῳ παρατήρησις εἶναι γενικὴ ἀφορῶσα τὴν Γεν. Βοτανικῆν. Ἀπαντῶ ὅτι πάντα ταῦτα δύνανται νὰ λέγονται μόνον παρὰ μὴ εἰδικοῦ περὶ τὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς, ὅστις εὐχερῶς θὰ ἠδύνατο, ἂν ἐκοπίαζε ὀλίγον, νὰ διαφωτισθῇ ἀναγνώσκων τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κλασσικοῦ συγγράμματος τοῦ Wettstein: Systematische Botanik.

Κατὰ τὸν εἰδικὸν τοῦτον ἐπιστήμονα ἡ Συστηματικὴ Βοτανικὴ ἐκμεταλλεύεται ὅλας τὰς γνώσεις μορφολογικὰς, φυσιολογικὰς, οἰκολογικὰς καὶ φυτογεωγραφικὰς τὰς ἀφορῶσας τὸ ὑπὸ κατὰτάξιν εἰς τὸ βοτανικὸν σύστημα φυτικὸν εἶδος μόνον δὲ αὕτη ἀσχολεῖται μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς μορφῆς κλπ. τῶν καθ' ἕκαστα εἰδῶν. Καὶ ἂν εἶναι δὲ ἀκόμη γνωστὸς ὁ μύκης καὶ κατατεταγμένος εἰς τὸ βοτανικὸν σύστημα, ἡ περαιτέρω λεπτομερὴς ἐκάστου γνωστοῦ φυτικοῦ εἴδους ἐρευνα δὲν ἀπαγορεύεται, μάλιστα δὲ αὕτη προκαλεῖ ἀλλαγὰς κατὰτάξεως καὶ ἀνευρέσεις νέων συγγενειῶν ἀποκαλυπτομένων διὰ περαιτέρω ἐρευνῶν ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ὡς π. χ. νεωστὶ σεροδιαγνωστικῶν, πολλῶν νέων συγγενειῶν ἐχόντων ὡς ἐπακόλουθον ἀλλοίαν τῆς μέχρι τοῦδε γνωστῆς κατὰτάξιν.

Εἰς τὴν ἐναντίον μου προσωπικὴν ἐπίθεσιν, ὅτι δῆθεν ἐγὼ ὡς εἰσηγητὴς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Μοντεσάντου διὰ τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας ἐβεβαίωσα ὅτι αἱ τότε καὶ νῦν προσαγόμεναι ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου δὲν ἀναφέρονται εἰς ξένα συγγράμματα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ λεγόμενον τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἂν αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι βοτανικαί, ἀπαντῶ ὅτι οὐχὶ ὡς εἰσηγητὴς ἀνέφερα τοῦτο ἀλλὰ εἰς τὴν δικαιολογίαν τῆς ψήφου μου. Ἐπὶ πλέον καὶ τώρα βεβαιῶ ὅτι τὰ προσαχθέντα μοι ὑπὸ τοῦ τότε καὶ νῦν ὑποψηφίου κ. Καββάδα περιοδικὰ δὲν περιεῖχον ἢ περιέληψεν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ οὐδεμίαν δὲ γνώμην ξένου ἐπιστήμονος. Τὸ ὅτι δὲ δὲν ἀνάφερα τὴν εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Sorauer ἀναγραφὴν σχετικὴν μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Καββάδα τοῦ *Micrococcus prodigi-
sus*, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ὑποψήφιος, εἰδικὸς περὶ τὴν φυτοπαθολογίαν τῶν γεωπονικῶν φυτῶν, ἀγνοῶν τὴν ἀναγραφὴν ταύτην, παρέλειπε νὰ τὴν θέσῃ τότε ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν εἰσηγητὴν ἀειμνήστον Μοντεσάντον, καὶ εἰς τὸ ὅτι ἐγὼ εἰς τὴν Ἐλωρικὴν ἀσχολοῦμαι καὶ ἔχω πηγὰς μόνον διὰ τὰ δασικὰ φυτὰ, δὲν ἀσχολοῦμαι δὲ μὲ τὰ γεώμηλα.

Τελευτῶν παραπέμπω καὶ εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν ἀναγνωσθεῖσαν εἰσηγήσιν μου διὰ νὰ τονίσω ὅτι ἡ Φυτοπαθολογία, ἀδελφὸς κλάδος τῆς Κτηνιατρικῆς καὶ τῆς Παθολογίας τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν βοτανικὴν, οἷαν ἡ παθολογία πρὸς τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἡ κτηνιατρικὴ πρὸς τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν ζώων. Ὅπως δὲ οἱ τελευταῖοι οὗτοι τρεῖς ἐπιστημονικοὶ κλάδοι προϋποθέτουν γνώσεις τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν ἐφ' ὧν στηρίζονται, οὕτω καὶ ἡ Φυτοπαθολογία προϋποθέτει τὰς ἐκ τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς γνώσεις, δὲν δύναται ὅμως ἐφ' ὅσον ἐξηλίχθη εἰς αὐτοτελῆ λίαν εὐρὴν ἐπιστημονικὸν κλάδον νὰ συγγέται μὲ τὴν Βοτανικὴν, ἥτις μόνον τὴν ζωογονεῖ δὲν ζωογονεῖται δὲ ὑπ' αὐτῆς. Ἴδιον εἶναι πάσης αὐτοτελοῦς ἐπιστήμης ἡ ἀνάγκη προγνώσεων ἐκ πολλῶν ἄλλων βασικῶν δι' αὐτὴν ἐπιστημῶν ὡς τὰ Μαθηματικά, ἡ Φυσικὴ, ἡ Χημεία, ἡ Βοτανικὴ κλπ. δὲν ἔπεται ὅμως ὅτι αἱ ἐργασίαι ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ κλάδου αἱ χρησιμοποιοῦσαι τὰς βασικὰς ταύτας γνώσεις δύνανται νὰ καταταχθοῦν εἰς τοὺς διαφόρους, πολλάκις πλέον τοῦ ἑνός, βασικοὺς ἐπιστημονικοὺς κλάδους, ὧν τὰς γνώσεις χρησιμοποιοῦν, πρὸς ἐπίγνωσιν θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, διότι ἄλλως δὲν θὰ ὑπῆρχε δυνατότης νὰ διακρίνωμεν αὐτοτελεῖς ἐπιστήμας.

Ὁ κ. Κοντὸς παρατηρεῖ ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔργου τοῦ Sorauer εἶχεν ὑποβληθῆ κατὰ τὴν πρὸ τριετίας ὑποψηφιότητι τοῦ κ. Καββάδα μετὰ ἄλλων καὶ ἐργασία τις, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ καθηγητὴς

Beauverie εἶχεν ἀναφέρει κρίσεις, τὰς ὁποίας, ἂν ἐνθυμῆται καλῶς, ὁ κ. Οἰκονομόπουλος παρέλειψε νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Σχολὴν ἰσχυρισθεῖς ὅτι οὐδεμία κριτικὴ ὑπῆρχεν. Τελικῶς ὁ κ. Κοντὸς παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου δὲν τὸν ἔπεισαν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἀπόψεων τούτου.

Ὁ κ. Βαρόπουλος ἀπευθύνει πρὸς τὸν κ. Κοντὸν τὰ κάτωθι ἐρωτήματα :

1) Θεωρεῖτε τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τοῦ κ. Καββάδα ὡς προάγον τὴν Βοτανικὴν ;

2) Ὁ ὑποψήφιος κατὰ τὴν γνώμην σας εἶναι βοτανικός ;

3) Εἰς ξένα Πανεπιστήμια τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς κατέχουν ἐπιστήμονες καλλιεργοῦντες ἰδίᾳ τὴν Φυτοπαθολογίαν ;

4) Θεωρεῖτε ὅτι ὁ κ. Καββάδας διὰ πρωτοτύπων βοτανικῶν ἐργασιῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς βοτανικῆς ;

5) Θεωρεῖτε τὸν κ. Καββόδαν ἱκανὸν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς ;

Ὁ κ. Κοντὸς ἀπαντᾷ καταφατικῶς εἰς τὰς 1^{ην}, 2^{αν}, 4^{ην}, καὶ 5^{ην} ἐρωτήσεις τοῦ κ. Βαροπούλου. Διὰ τὴν 3^{ην} νομίζει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐργασίας τῶν καθηγητῶν ὄλων τῶν Πανεπιστημίων.

Ὁ κ. Μαραβελάκης λέγει ὅτι ἐγεννήθησαν καὶ εἰς αὐτὸν ἀπορίαὶ ἀνάλογοι πρὸς τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Βαροπούλου ἐρωτήματα, ἔλαβε δὲ ἀπὸ τὸν κ. Κοντὸν τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν. Δὲν ἐδιάβασε τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου παρηκολούθησεν ὅμως τὴν γενομένην σήμερον συζήτησιν εἰς τὴν Σχολὴν, ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ κ. Κοντὸς τοῦ ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῶν δύο εἰσηγητῶν. Προκειμένου νὰ προβῇ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς θὰ ἤθελε, λέγει, νὰ μάθῃ ποῖαι εἶναι αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος πρακτικαὶ ἀπόψεις τῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι, ἐνῶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ κ. Βαρόπουλος ἀπευθύνεται εἰς τοὺς εἰδικούς, εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ἐξήτησε τὴν γνώμην τοῦ μόνου εἰδικοῦ κ. Πολίτη. Παραπονεῖται ἐπίσης διότι ὁ κ. Μαραβελάκης ἂν καὶ εὗρισκετο εἰς Ἀθήνας δὲν ἐφρόντισε νὰ συναντήσῃ τὸν ὡς ἄνω καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Βαρόπουλος εὗρισκει οπουδὴν τινα εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, διότι, ὡς θὰ φανῇ ἐκ τοῦ εἵδους τῆς ψήφου του, ἠρώτησε τὸν εἰδικὸν κ. Πολίτην.

Ὁ κ. Κοσμῆτωρ μετὰ ταῦτα θεωρεῖ λήξασιν τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ μετὰ ταῦτα παρακαλεῖ τὴν Σχολὴν ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 παρ. 3 τοῦ Δ/τος τῆς 9^{ης} Ἀυγούστου 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας πρὸς πλήρωσιν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἐδρῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης», προβῆ εἰς τὴν ἐκλογήν, διὰ φανεροῦς ψηφοφορίας καὶ ἡτιολογημένης ψήφου, τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς.

Ὁ κ. Βογιατζόγλου δικαιολογῶν τὴν ψήφου του, λέγει τὰ ἑξῆς : Ἔχων ὑπ' ὄψει μου : α) τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν τῆς Σχολῆς ἀναγνωσθείσας εἰσηγήσεις τῶν κ. κ. Κοντοῦ καὶ Οἰκονομοπούλου, β) τὰς κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίαν γενομένας συζητήσεις καὶ διατυπωθείσας ὑπὸ τῶν διαφόρων κ. κ. συναδέλφων γνώμας, γ) τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου, τὰς ὁποίας μετὰ προσοχῆς ἔχω μελετήσει καὶ ἐφ' ὧν, καθ' ὃ γεωπόνος καὶ διδάκτωρ τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἔχων ἐπαρκεῖς γνώσεις βοτανικῆς, δὲν ἐδυσκολεύθην νὰ σχηματίσω ἰδίαν γνώμην τόσον ἐπὶ τῆς φύσεως ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας αὐτῶν, δ) τὰς citations καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων κρίσεις διεθνoῦς κύρους ἐδικῶν ἐπιστημόνων τῆς ἀλλοδαπῆς, ε) τὰς κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας γενομένας πρό τινας συζητήσεις, καὶ ἰδίᾳ τὰς ὑπὸ τῶν κ. κ. Κοντοῦ καὶ Οἰκονομοπούλου διατυπωθείσας συμπληρωματικὰς παρατηρήσεις, ς) τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν ἐκτεθείσας ἀπόψεις μου, ζ) τὴν διδασκικὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὑποψηφίου, τέλος δήλωσιν τούτου ὅτι καὶ οὗτος συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ διατυπωθεῖσαν εὐχὴν, τὴν γενικῶς εὐμενέστατα γενομένην δεκτὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Σχολῆς, ὅπως ἡ Φυτοπαθολογία θεωρηθῆ ἐφεξῆς de facto περιεχόμενον τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἐδρας, λαμβανομένης τῆς Βοτανικῆς ὑπὸ τὴν εὐρείαν αὐτῆς ἔννοιαν, ὡς συμβαίνει εἰς πλεῖστα ὅσα εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια, ἔχων δὲ γενικῶς σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ὑπὸ κρίσιν ὑποψήφιος συγκεντρώνει, καὶ διὴ κατὰ τὸν μᾶλλον εὐτυχῆ τρόπον, πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ψηφίζω ἀδιστακτικῶς τὸν κ. Καββάδαν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἐδρας τῆς Βοτανικῆς.

Ὁ κ. Κουτσομητόπουλος λαβὼν γνώσιν τῶν ἐκθέσεων τῶν κ. κ. συναδέλφων εἰσηγητῶν, συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ ἐκ τούτων κ. Κοντοῦ· διὰ τοῦτο, ἔχων ἄλλως τε ὑπ' ὄψει καὶ 1) τὰ ὅσα ἐξέθεσε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Σχολῆς τῆς 25^{ης} Ὀκτωβρίου π. ἔ. περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου κ. Καββάδα, 2) τὴν ἰδίαν γνώμην, ἣν ἐμόρφωσεν ἐκ τῆς μελέτης των, ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα εἶναι σοβαραὶ καὶ πρωτότυποι, ἀνάγονται καὶ εἰς τὴν Βοτανικὴν καὶ συνεπῶς προάγουν τὴν Ἐπιστήμην ταύτην, 3) τὴν ἐν γένει ἐπιστημονικὴν

ικανότητα καὶ δρᾶσιν τοῦ κ. Καββάδα ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ Βόλου, ἦν διεπίστωσεν ὡς Διευθυντῆς Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τέλος 4) τὴν διδακτικὴν ἱκανότητα τοῦ ὑποψηφίου ἀποδειχθεῖσαν καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας του καὶ ἐκ τῶν διαλέξεων, ἃς ἔκαμνε ὡς Διευθυντῆς τοῦ Φυτοπαθολογικοῦ Σταθμοῦ Βόλου, ψηφίζει τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Βαρόπουλος ψηφίζει ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν ἀνεδείχθησαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς δύο εἰσηγηταί, οἱ συναδέλφοι κ. κ. Κοντὸς καὶ Οἰκονομόπουλος.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἀναλυτικὴν του εἰσηγησίαν ἀναφέρει πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐρευνητικῆς δράσεως τοῦ ὑποψηφίου, πλὴν ἐκείνων τὰ ὁποῖα—ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν πρὸ μικροῦ λεχθέντων ὑπὸ τοῦ συνεισηγητοῦ του κ. Κοντοῦ—εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου.

Δὲν ἀναφέρει ποσῶς ὁ κ. Οἰκονομόπουλος τὴν εὐφημον μνείαν τὴν γενομένην ὑπὸ τῶν ξένων ἐπιστημόνων διὰ τὸ ἔργον τὸ ἐρευνητικὸν τοῦ κ. Καββάδα.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος θὰ μὲ εὔρισκε πλήρως σύμφωνον εἰς τὴν προσφυγὴν του εἰς τὸν διακεκριμένον βοτανικὸν κ. Πολίτην, οὗτινος τὴν γνώμην θεωρῶ ἄγαν βαρύνουσαν, ἐὰν δὲν ἐψηφίζεν ἄνευ ἀναλόγου προσφυγῆς πρὸ μηγὸς σχεδόν, διὰ τὴν ἔδραν τῆς Ζωολογίας τακτικὸν καθηγητὴν στηριχθεὶς εἰς οὐδεμίαν ἔκθεσιν.

Δὲν δύναται κατ' ἐμὲ νὰ ὑπάρξῃ εὐθυκρισία ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη, κατὰ συνέπειαν παραμερίζω τὴν ἔκθεσιν ταύτην τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου.

Ἄφ' ἑτέρου ἔχω ὑπ' ὄψει μου ἐπιστολὴν τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ κ. Πολίτου, ἀποσταλεῖσαν μοι κατόπιν εἰδικῆς μου αἰτήσεως, (ἔχω δὲ ἔμμεσον ἔγκρισίν του ὅπως ταύτης κάμω χρῆσιν), δι' ἧς ὁ κ. Πολίτης ἐκφράζεται :

«Αἱ ἐργασίαι τοῦ κ. Καββάδα, τὰς ὁποίας ἀνέγνωσα εἶναι φυτοπαθολογικαί φρονῶ ὅτι, ὅπως διὰ τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας ἐξελέγη ὁ κ. Καββάδας ὡς εἰδικὸς διὰ τὸν κλάδον τοῦτον, οὕτω διὰ τὴν ἔδραν τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς δεόν νὰ ἐκλεγῇ εἰδικὸς συστηματικὸς βοτανικὸς διὰ δὲ τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς ἐπιστήμων ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν Γενικὴν Βοτανικὴν. Εἶναι δὲ ἐδρουτήτῃ ἢ τελευταία ἐπιστήμη, δὲν θὰ ἤρκει δὲ μόνῃ ἢ καλλιέργεια τῆς Φυτοπαθολογίας, ὅπως καταλάβῃ τις τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς».

Ἐχῶ ὑπ' ὄψει μου τέλος τὴν λεπτομερῆ εἰσήγησιν τοῦ κ. Κοντοῦ, τὴν γνώμην αὐτοῦ, πρὸ μικροῦ ἀκουσθεῖσαν, ὅτι θεωρεῖ τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον τοῦ ὑποψηφίου ὡς προάγον τὴν Βοτανικὴν, τὴν γνώμην τοῦ ἰδίου συναδέλφου κ. Κοντοῦ ὅτι ὁ ὑποψήφιος δύναται νὰ θεωρηθῇ βοτανικός, τὴν πληροφορίαν τοῦ ἰδίου κ. Κοντοῦ ὅτι καὶ εἰς ξένια Πανεπιστήμια τὴν ἔδραν τῆς Γενικῆς Βοτανικῆς κατέχουν ἐπιστήμονες καλλιιεργήσαντες κυρίως τὴν Φυτοπαθολογίαν.

Εἰς τὴν ἀπόκλισιν τῶν γνωμῶν τῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων κ. κ. Πολίτου καὶ Κοντοῦ προσθέτω τὴν ὑπὲρ τοῦ κ. Καββάδα ψήφον τοῦ διαπρεποῦς συναδέλφου κ. Κουσομητοπούλου, τὸ βάρος τῆς βαθείας γνώσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν μας πραγμάτων, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιστημονικῆς ὅσον καὶ διοικητικῆς, ἣν ἀναντιρρήτως ἔχει ὁ κ. Κοντός, τὸ αἶσθημα τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης καὶ ὀρθοφροσύνης, ἣτις τὸν διακρίνει, τὸ ἄδολον καὶ πραγματικόν του ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλῶς νοουμένην πρόοδον τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐπειδὴ τέλος ἔχω ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν εὐθυκρίσιαν καὶ τὸ ἀνεπηρέαστον τοῦ κ. Κοντοῦ, μὴ ὦν εἰδικός, συντάσσομαι μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Κοντοῦ, καθ' ἣν ὁ ὑποψήφιος διὰ πρωτοτύπων βοτανικῶν ἐργασιῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς Βοτανικῆς, συντάσσομαι μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἰδίου κ. Κοντοῦ, ὅστις θεωρεῖ τὸν ὑποψήφιον ἱκανὸν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς καὶ ψηφίζω τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Καραντάσης λέγει ὅτι, ἐκ τῆς λαβούσης χώραν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν εἰσηγήσεων ἐνώπιον τῆς Σχολῆς συζητήσεως, ἐσημάτισε τὴν γνώμην ὅτι ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς δὲν κέκτηται οὐδέτερον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων προσόντων διότι Α) δὲν ἔχει διδακτορικὸν δίπλωμα ὡς ῥητῶς ἐν ἄρθρῳ 7 παραγράφῳ 1^ῃ τοῦ νόμου 3341 ἀπαιτεῖται.

Πράγματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφερομένων τίτλων οὐδεὶς ἀποτελεῖ διδακτορικὸν δίπλωμα, πάντες δὲ ἀποτελοῦσι κατωτέρους τίτλους δοθέντας ἀπὸ Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς, αἱ ὁποῖαι παρέχουσι διδακτορικὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔλαβεν ὁ ὑποψήφιος. Οὐδὲ δικαιολογεῖ ἐπαρκῶς τὴν ἔλλειψιν ταύτην διδακτορικῶν διπλώματος ἢ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ 7 τοῦ Νόμου 3341 ὑφισταμένη διάψευξις μετὰ Πανεπιστημιακοῦ διδακτορικῶν διπλώματος καὶ διπλώματος ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς, διότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ διάταξις τοῦ Νόμου ἔχει προφανῶς τὴν ἔννοιαν ὅτι δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς ἀντικαθιστᾷ τὸ Πανεπιστημιακὸν διδακτορικὸν δίπλωμα, εἰς ἣν περιέπτωσαν τὸ δίπλωμα τοῦτο θεωρεῖται ἰσότημον πρὸς

διδασκαλικὸν Πανεπιστημιακὸν δίπλωμα, τοῦτο δὲ συμβαίνει δσάκις ἡ Ἄνωτάτη αὐτὴ Σχολὴ εἶναι ἐντελῶς ὁμοταγῆς πρὸς Πανεπιστήμιον, οὐχὶ δὲ εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ δίπλωμα τῆς Σχολῆς αὐτῆς θεωρεῖται ἀπλῶς ὡς δυνάμενον νὰ ἀντικαταστήσῃ πτυχίον Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς καὶ νὰ δώσῃ οὕτω τὸ δικαίωμα πρὸς περαιτέρω συνέχισιν Πανεπιστημιακῶν ἐργασιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκτίσεως Πανεπιστημιακοῦ διδασκαλικοῦ διπλώματος.

Τὸ πτυχίον ὅμως τοῦ ἀγρονομικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy, μὴ ἀποτελοῦντος ἀνωτάτην εἰδικὴν Σχολὴν ὁμοταγῆ πρὸς Πανεπιστήμιον ἀλλὰ τμήμα ἀπλῶς τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν εἶναι ἰσότιμον πρὸς Πανεπιστημιακὸν διδασκαλικὸν δίπλωμα, ἀπλῶς δὲ μόνον δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν κεκτημένον αὐτὸ νὰ ἐπιδιώξῃ Πανεπιστημιακὸν διδασκαλικὸν δίπλωμα, τὸ ὁποῖον μὴ ἐπιδιώξας ὁ ὑποψήφιος δὲν ἀπέκτησε τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Β) Δὲν ἔχει σοβιεράς πρωτοτύπους ἐργασίας ἀναφερομένας εἰς τὸν οἰκτεῖον κλάδον τῆς ἐπιστήμης, δηλαδὴ εἰς τὴν Βοτανικὴν, ὡς ῥητῶς ἀπαιτεῖ τὸ αὐτὸ 7 ἄρθρον τοῦ Νόμου 3341. Ἄληθῶς αἱ παρουσιαζόμεναι ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι καθαρῶς Φυτοπαθολογικαί, οὐδεμίαν δὲ ἔχουσι πρὸς τὴν Βοτανικὴν σχέσιν. Ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τοῦ ὅτι αἱ ἴδιαι ἐργασίαι ὑπεβλήθησαν κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1930 πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἰδίου ὑποψηφίου διὰ τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας, εἰς ἣν καὶ ἐξελέγη οὗτος κατόπιν εὔμενοῦς συστάσεως τῶν τότε εἰσηγητῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Οἰκονομοπούλου προσαχθείσης εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιστολῆς τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Πολίτου, τοῦ ἀρμοδιωτέρου νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμην, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπιστολῇ ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς δηλοῦται ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι Φυτοπαθολογικαὶ καὶ οὐχὶ Βοτανικαί.

Διὰ τοὺς ἄνω λοιπὸν λόγους νομίζει ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὸν ὑποψήφιον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, ὡς μὴ ἔχοντα τὰ νόμιμα καὶ ἐπιστημονικὰ προσόντα καὶ συνεπῶς δίδει ψῆφον ἀρνητικὴν.

Ὁ κ. Μαραβελάκης λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ἐκθεσιν καὶ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις τοῦ ἑτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Π. Κοντοῦ, 2) τὴν γενικὴν γνώμην τῶν γεωπόνων καθηγητῶν κ. κ. Κουτσομητοπούλου καὶ Βογιατζόγλου, ἐκφρασθέντων διὰ πειστικωτάτων ἐπιστημονικῶν ἐπιχειρημάτων ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν κλάδον τῆς Βοτανικῆς, 3) κατόπιν τῆς καταφατικῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Κοντοῦ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Βαροπούλου καὶ ἐμοῦ ὑποβληθέντων

εἰς αὐτὸν πέντε ἐρωτημάτων, κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως· ἐπίσης 4) σχηματίσας τὴν γνώμην ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὅτι ὁ κ. Καββάδας κέκτηται, πλὴν τῆς διδακτικῆς ἰκανότητος, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, δηλαδὴ τὸ νόμιμον δίπλωμα καὶ πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας προαγούσας τὸν κλάδον τῆς Βοτανικῆς, ψηφίζει τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.

Ὁ κ. Παλιατσέας λέγει ὅτι: Ὁ κ. Καββάδας εἶναι πτυχιούχος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ διπλωματοῦχος τῆς Γεωπονίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy, εἰδικευθὴ δὲ εἰς τὴν Βοτανικὴν ἐγγραφεὶς καὶ φοιτήσας ἐπὶ ἓν μὲν ὀλόκληρον ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Nancy, ἐπὶ ἕτερον δὲ ἔτος μετέπειτα εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τῶν Παρισίων, εἰδικευθεὶς καὶ εἰς τὴν Φυτοποθολογίαν. Ὁ κ. Καββάδας ἔτυχε διπλώματος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῇ Βοτανικῇ ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοτύπου ἐργασίας «Etude morphologique, histologique et cytologique d'une mycosécidie provoquée chez l'Urtica dioica L. par le Puccinia caricis» κριθείσης παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ δύο διαπρεπῶν καθηγητῶν τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ τῶν κ. κ. G a i n, M o r e a u καὶ τοῦ διεθνοῦς φήμης βιολόγου κ. C u e n o t. Οὕτως ὁ κ. Καββάδας διδάσκων λίαν ἐπιτυχῶς πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους τὴν Βοτανικὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ καὶ παρουσιάζων πληθὺν πρωτοτύπων ἐργασιῶν προαγουσῶν τὰς βοτανικὰς σπουδὰς πιστεύει (ὁ κ. Παλιατσέας) ἀκραδάντως ὅτι κέκτηται πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ὅπως καταλάβῃ λίαν ἐπαξίως τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς. Διὰ τοῦτο ψηφίζει τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ἔδρας ταύτης.

Ὁ κ. Σκλαβοῦνος ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου ὀρθῶς ἀξιούμενα προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς καθηγητικὴν ἔδραν, ἦτοι πρῶτον Πανεπιστημιακὸν διδακτορικὸν δίπλωμα ἢ δίπλωμα ἀνωτάτης ὁμοταγοῦς εἰδικῆς Σχολῆς καὶ δεύτερον σοβρῶς πρωτοτύπους ἐργασίας ἀναφερομένας εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον τῆς ἐπιστήμης καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψει αὐτοῦ ἀμφοτέρας τὰς γενομένας εἰσηγήσεις, ἰδίως δὲ τὴν λίαν ἐμβριθῆ, διεξοδικὴν καὶ ἀντικειμενικὴν τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, μελετήσας δὲ καὶ ὁ ἴδιος τὰ παρουσιαζόμενα διπλώματα καὶ κυριώτερα ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματα τοῦ ὑποψηφίου, εἰρίσκει ὅτι οὗτος ἀσφαλῶς οὐδέτερον τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων προσόντων κέκτηται.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ διπλώματα, ὁ ὑποψήφιος στερεῖται πρῶτον διδακτορικοῦ Πανεπιστημιακοῦ διπλώματος, ἀπαιρητήτου κατὰ

κανόνα διὰ πάντα καθηγητὴν Πανεπιστημίου, καὶ μάλιστα τοιοῦτον θεμελιωδεστάτης γενικῆς ἔδρας ὡς εἶναι ἡ τῆς Βοτανικῆς. Ἐπειτα ἐκ τῶν κεκτημένων ὑπ' αὐτοῦ διπλωμάτων τὸ μὲν Diplôme d' Études Supérieures des Sciences Naturelles δὲν ἔχει, ὡς ἄλλωστε καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Σχολῆς διεπιστώθη, οὐδεμίαν σοβαρὰν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ νομικὸν κύρος, τὸ δὲ Diplôme d' Études Supérieures d'agriculture παρέχει αὐτῷ, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, δικαίωμα καθηγητικῆς ὑποψηφιότητος μόνον δι' ἔδρας τῶν εἰδικῶν ὁμοταγεῖς σχολὰς διδασκομένων ἐφηρμοσμένων κλάδων ἐπιστήμης, οὐδαμῶς ὅμως διὰ τὴν γενικὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ ἔδραν τῆς Βοτανικῆς, ἣτις, ὡς κλάδος ἐπιστήμης, αὐτοτελῶς καὶ εὐρέως μόνον εἰς τὰ Πανεπιστήμια διδάσκεται καὶ καλλιεργεῖται, ἐνῶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀνωτέρας Σχολὰς (γεωπονικὰς, δασοπονικὰς, κτηνιατρικὰς) προσαρμοζομένη πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον εἰδικὸν ἐκπαιδευτικὸν αὐτῶν σκοπὸν, διδάσκεται ἐπικουρικῶς καὶ λίαν περιορισμένως. Παρατηρητέον δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῆς δευτέρας διαζευκτικῆς ἐν τῷ σχετικῷ νόμῳ διατάξεως ὑπὸ τὸ πνεῦμα ὅτι τὸ δίπλωμα εἰδικῶν ἀνωτάτων ὁμοταγῶν Σχολῶν δίδει τὸ δικαίωμα διορισμοῦ καὶ εἰς καθηγητικὰς ἀκόμη ἔδρας γενικῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων, διδασκομένων καὶ καλλιεργουμένων ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς Πανεπιστήμια, ἄγει εἰς τὸ ἄτοπον, ὅτι διὰ τοιοῦτου διπλώματος θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα καθηγητικῆς ἐν Πανεπιστημίῳ ὑποψηφιότητος εἰς πάντα γενικὸν κλάδον ἐπιστήμης, διδασκόμενον βοήθητικῶς ἐν τῇ ἐξ ἧς προῆλθεν εἰδικῇ Σχολῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, αὐταὶ ἀναμφιβόλως εἶναι καθαρῶς φυτοπαθολογικαί, μὴ ἀναγόμεναι συνεπῶς εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κλάδον τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας. Ἀπορῶ δέ, πῶς ὁ ὑποψήφιος δὲν ἐσεβάσθη ἐναντὸν καὶ τοὺς μεμνημένους εἰς τὰ τῆς Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίας κ. κ. συναδέλφους καὶ παρουσιάζει ταύτας σοβαρῶς ὡς βοτανικὰς, ἐνῶ ὁ ἴδιος, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι εἶναι καθαρῶς φυτοπαθολογικοῦ περιεχομένου, ἀπέστειλε ταύτας πρὸς δημοσίευσιν ἀποκλειστικῶς εἰς φυτοπαθολογικὰ περιοδικὰ. Ἀπασαὶ ἄλλωστε αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου ἐκρίθησαν ἤδη ὡς φυτοπαθολογικαὶ καὶ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἀειμνήστου Ν. Μοντεσάντου κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ἔδρας τῆς Φυτοπαθολογίας, καὶ ὑπὸ τοῦ διεθνῶς διακεκριμένου εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ Δασικῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου κ. v. T u b e r f καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ μόνου ἐν Ἑλλάδι ἀρμοδίου νὰ ἔχη ἔγκυρον σχετικῶς γνώμην καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Π ο λ ῖ τ ο υ, ὅστις ἐδίδαξεν ἄλλοτε καὶ Φυτοπαθολογίαν, ὥστε περιτετεῖ πᾶσα σχετικῶς περαιτέρω κρίσις ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, στερουμένης εἰδικῶς

ἐκπροσώπου Βοτανικῆς καὶ Φυτοπαθολογίας. Ἐπειδὴ συνεπῶς ὁ ὑποψήφιος δὲν κέκτηται οὔτε τὰ νόμιμα οὔτε τὰ ἐπιστημονικὰ προσόντα διὰ τὴν ὑπὸ πλήρωσιν ἔδραν, ὁ κ. Σκλαβοῦνος δίδει ψῆφον ἀρνητικήν.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος λέγει τὰ κάτωθι :

Καλούμενος ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ δώσω ψῆφον πρὸς πρότασιν ὑποψηφίου διὰ καθηγητικὴν ἔδραν ὀφείλω νὰ πράξω τοῦτο ἐν τὸς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἀπαιτουσῶν νὰ λάβω ὑπ' ὄψει τὸ μὲν τὰ διπλώματα σπουδῶν ἐν γένει τοῦ ὑποψηφίου, τὸ δὲ τὰς ὑπ' αὐτοῦ παρουσιαζομένας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, αἵτινες δέον νὰ ἔχωσι ῥητήν, ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγεγραφομένην ποιότητα, ἥτοι σοβαρὰ πρωτότυποι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον ἐπιστήμης.

Καὶ περὶ μὲν τῶν παρουσιαζομένων διπλωμάτων παρατηρῶ ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου παρουσιαζόμενα τοιαῦτα δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν δι' ἀπλῆς πλειοψηφίας ἐκλογὴν ἀπαιτούμενα διπλώματα, διότι, οὔτε διδακτορικὸν Πανεπιστημιακὸν δίπλωμα κέκτηται, τοῦ *Diplôme d' études supérieures des Sciences naturelles* ἀποδειχθέντος κατὰ τὴν συζήτησιν ὅτι δὲν ἔχει σχεδὸν οὐδεμίαν ἀξίαν, διὰ τὸν νόμον δὲ οὐδεμίαν βεβαιότητα, τὸ δὲ *Diplôme d' études supérieures d' Agriculture*, κατὰ τὸν νόμον, δὲν τοῦ δίδει δικαίωμα προτάσεως παρὰ μόνον δι' ἔδρας τῶν εἰς εἰδικὰς ὁμοταγεῖς Σχολὰς ἑδασκομένων ἐπιστημονικῶν (ἐφηρμοσμένων) κλάδων ἐπιστήμης οὐχὶ δὲ διὰ τὴν Βοτανικὴν, ἥτις ὡς ἐπιστημονικὸς κλάδος εἰς τὰ Πανεπιστήμια διδάσκεται· εἰς δὲ τὰς εἰδικὰς Σχολὰς βοηθητικῶς καὶ λίαν περιορισμένως διδάσκεται. εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Nancy π.χ. ὡς *Botanique préparatoire* ἴδε : *Programmes de l'enseignement agronomique Supérieur de la Faculté des Sciences de Nancy, Paris 1925.*

Ἐὰν ἐδεχόμεθα ὅτι τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τοῦ νόμου ὑπενόει ὅτι τὸ δίπλωμα τοιούτων ἀνωτέρων εἰδικῶν ὁμοταγῶν Σχολῶν ἔδιδεν εἴσοδον εἰς καθηγητικὰς ἔδρας γενικῶν εἰς Πανεπιστήμια διδασκομένων κλάδων, θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν, ὅτι διπλωματοῦχοι τοιούτων Σχολῶν (δασολογικῶν, γεωπονικῶν), τῶν ὁποίων τὸ πρόγραμμα εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ δασολογικοῦ καὶ γεωπονικοῦ τμήματος τῆς ἡμετέρας σχολῆς, εἰς αἷς διδάσκονται νομικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα, θὰ ἠδύναντο νὰ παρουσιασθοῦν ὡς ὑποψήφιοι εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἢ διπλωματοῦχοι τοιούτων σχολῶν ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὴν ἔδραν τῆς Γεωλογίας, Μετεωρολογίας, Ζωολογίας, Μαθηματικῶν, Χημείας, Φυσικῆς ἢ διπλωματοῦχοι Ἀνωτάτης μεταλλευτικῆς ἀκαδημίας, ὅπου διδάσκεται προπαιδευτικῶς ἢ Χημεία, Φυσικὴ, Ὀρυκτολογία, Γεωλογία, ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὰς ἔδρας ταύτας διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἢ διπλωμα-

τοῦχοι Ἀνωτάτων Ἐμπορικῶν Σχολῶν (ὡς ἡ ἐν Ἀθήναις), ὅπου διδάσκεται προπαιδευτικῶς τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον, ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἡ Ἐφηρμοσμένη Κοινωνικὴ Οἰκονομική, ὡς ὑποψήφιοι τῶν ἐδρῶν τούτων εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἢ διπλωματοῦχοι Κτηνιατρικῆς εἰδικῆς Σχολῆς, ὅπου διδάσκεται ἡ Ζωολογία, ὡς ὑποψήφιοι διὰ τὴν ἔδραν ταύτην, πράγματα τὰ ὅποια οὔτε τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου εἰς πολιτείαν τυχὸν τοῦ Ζουλοῦ ἠδύνατο τὴν σήμερον νὰ διανοηθῆ. Ἡ δευτέρα διάταξις περὶ εἰδικῶν διπλωμάτων ἐτέθη ὑπὸ τοῦ νομοθέτου διὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐκείνους κλάδους ἐπιστήμης, οἱ ὅποιοι διδάσκονται ὡς τοιοῦτοι καὶ καλλιεργοῦνται καὶ εἰς ἄλλα, πλὴν τῶν Πανεπιστημίων, ἰδρύματα, ἐν ᾧ οἱ γενικοὶ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι μόνον εἰς Πανεπιστήμια διδάσκονται καὶ καλλιεργοῦνται, τὰ ὅποια καὶ μόνον ἀπονέμουν διπλώματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐπίδοσιν εἰς τοὺς γενικοὺς τούτους κλάδους.

Πᾶσα ἄλλη ἐκδοχὴ θὰ ἔβιεν εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν τὰ τὴν εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαίδευσιν σκοποῦντα διπλώματα καὶ θὰ ἴσχυον μόνον αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, πρᾶγμα πού ὁ νόμος ῥητῶς ἔλυσεν ἀπαιτῶν πλειοψηφίαν μεγαλειτέραν διὰ τὴν πρότασιν ὑποψηφίων μὴ ἐφοδιασμένων μὲ τὰ ἀρμόδια τῆς εἰδικῆς παιδεύσεως διπλώματα. Ἐνδεικτικὴ τοῦ πνεύματος τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ νόμου εἶναι καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 3577 διάκρισις τῶν μαθημάτων εἰς γενικὰ καὶ κοινὰ μόνον διὰ τὰ τμήματα δασολογίας καὶ γεωπονίας.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δύναται νὰ ἐκλεγῆ ὁ μὴ παρουσιάζων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα διπλώματα μόνον ἂν ἔχη ἐργασίας τοῦ οἰκείου κλάδου ἐπιστήμης καὶ τύχη τῆς πλειοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ συνόλου τῶν καθηγητῶν.

Ἔρχομαι ἤδη νὰ δικαιολογήσω τὴν ψήφον μου σχετικῶς πρὸς τὸ δεύτερον τοῦτο ἀπαραίτητον προσὸν ἀναφερόμενος τόσον εἰς τὰ παρ' ἐμοῦ ὡς εἰσηγητοῦ ἐκτεταμένως καὶ μὲ ἀναφορὰν εἰς τὴν κλασσικὴν βιβλιογραφίαν, προγράμματα σπουδῶν καὶ γνώμας εἰδικῶν ἀναφερόμενα, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐκ τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν πρηγουμένην συνεδρίασιν ὑπὸ τῶν κ.κ. συναδέλφων ἀναπτυχθέντα, ἐξ ὧν καταφαίνεται:

1) ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου παρουσιάζόμεναι ἐργασίαι ἐκρίθησαν ὡς φυτοπαθολογικαὶ κατὰ τὴν διὰ τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας ὑποψηφιότητά του τῷ 1930, τόσον ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἀειμνήστου Μοντεσάντου, ὅσον καὶ παρ' ὄλων τῶν ψηφισάντων ὡς π.χ. κ. Κοντοῦ «ὡς ἔχοντος ἐργασίας τοῦ κλάδου» κ. Μαριολοπούλου «ὡς παρουσιάζοντος ἀξιωματικούς ἐργασίας τοῦ κλάδου» (ἴδε πρακτικὰ Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν 83 τῆς 6 Νοεμβρίου 1930),

κ. κ. Σκλαβούνου, Κριτικοῦ, Οικονομοπούλου ἀναφερθέντων εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ζητηθεῖσαν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ φυτοπαθολόγου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου v. T u b e u f, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ μόνου σήμερον εἰδικοῦ ἐν Ἑλλάδι καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς καὶ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. I. X. Π ο λ ί τ η, ὅστις ἐν τῇ ἀναφερομένῃ ἐν τῇ εἰσηγήσει μου ἐπιστολῇ του δις χαρακτηρισίζει ταύτας ὡς μὴ ἀναφερομένας εἰς τὸν οἰκεῖον τῆς βοτανικῆς κλάδον, ὡς οὐτως, λόγῳ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ μας διαιρέσεως τῆς Βοτανικῆς ἐν γένει εἰς κλάδους Βοτανικὴν, Συστηματικὴν Βοτανικὴν κ.λ.π. νοεῖται καὶ ἐκφράζει τοῦτο τὸ μὲν ῥητῶς λέγων ὅτι αὐταὶ εἶναι φυτοπαθολογικά, τὸ δὲ λέγων ὅτι διὰ τὴν Βοτανικὴν καὶ Συστηματικὴν Βοτανικὴν πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει εἰδικῶς περὶ τοὺς κλάδους τούτους ἀσχολούμενοι ἐπιστήμονες,

2) ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, ἀναφερόμενον εἰς παθήσεις τῶν φυτῶν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν ἔρευναν περιλαμβάνουσαν γνώσιν παθολογικῶν αὐτῶν μεταβολῶν καὶ τρόπου ζωῆς καὶ δράσεως (βιολογίαν) τῶν νοσογόνων αἰτίων (παρασίτων), ὡς καὶ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν γνώσεων τούτων πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν ἀσθενειῶν, ἀνήκει κατὰ τὰς ὕψ' ὄλων τῶν ἐπιστημῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ εἰσηγήσει ἀναφερθεῖσαν κλασσικὴν βιβλιογραφίαν, εἰς τὴν φυτοπαθολογίαν, διὰ δὲ τοὺς ἀδαστέρους περὶ τὰ τοιαῦτα ἢ εἰς τὴν φυτοπαθολογίαν κατὰτάξις τῶν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου χειριζομένων θεμάτων εἶναι εὐχερῆς, ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἀσκήσεων τῆς Pathologie végétale εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Nancy, ὁποῦθεν προέρχεται ὁ ὑποψήφιος, εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ ὁποίου ὡς ἐν παρενθέσει ἀναφέρονται αἱ ὑποβαλλόμεναι ἐργασίαι ὡς ἑξῆς:

MALADIES BACTERIENNES (p.25). Le «Wildfire» dans les plantations de tabac etc., Maladies bacteriennes du tabac etc., Sur des tubercules de pommes de terre ataquées par le Microc. prodigiosus. ZOOCÉCIDIES ET PHYTOCÉCIDIES (p. 25). TRAVAUX PRATIQUES DE PATHOL. VÉGÉTALE, CÉCIDIES (p.27). Étude morphologique, histologique etc. d'une mycocécidie etc. PHYCOMYCETES, PHYTOPHTHORA, PERONOSPORA (p.26). La situation phytopathologique au Pé-lion. PERISPORIACÉS (p. 28). Sur Microsphaera quercina, Podosphaera leucotricha, Phyllactinia corylea. CHARBONS ET ROUILLES EXOASCÈS, PERISPORIACÈS (p.28). Maladies et parasites animaux des cultures. ACTION BIOLOGIQUE RECIPROQUE (p.30). (Entom. agric.et parasit.), ἐπὶ δύο νέων σχιζομυκήτων παρασίτων τοῦ δάκου,

3) ὅτι ἐπίκουρον τῆς πιστοποιήσεως ταύτης εἶναι καὶ τὸ γεγονός ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου ἐξακριβώθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑποψηφίου ὡς φυτοπαθολογικαί, ἀφ' οὗ ἀπεστάλησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν μόνον εἰς εἰδικὰ φυτοπαθολογικὰ καὶ ἐφημεροσμένης μυκητολογίας περιοδικά, οὐδεμίαν δὲ τούτων εἰς τὰ καθαρῶς βοτανικά, ἀφθονα ἐν Γαλλίᾳ,

4) ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ κατὰ τὴν εἰσήγησίν του ἐπικαλεσθεῖσα γνώμη τοῦ κ. Κουτσομητοπούλου, καθ' ἣν ὁ φυτοπαθολόγος πρέπει νὰ εἶναι καὶ καλὸς βοτανολόγος (θέλει νὰ εἴπῃ βοτανικός!), οὐχὶ δὲ ἀντιθέτως, δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν διὰ τὸν νόμον, ὅστις δὲν ἀπαιτεῖ γνώσεις βοτανικῆς, ἀλλὰ καταλληλότητα πρὸς διδασκαλίαν ἐμφαινομένην διὰ πρωτοτύπων ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον ἐπιστήμης, ἐπομένως ἡ γνώμη αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν ἀποδεικτικὴν ἀξίαν ὅτι αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι βοτανικαί,

5) ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ἐκφρασθεῖσα γνώμη ὅτι δύνανται αἱ ὡς παθολογικαὶ τὴν πρώτην φορὰν κριθεῖσαι ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου νὰ ἔχουν ἀπόψεις βοτανικὰς ὡς ἀσχολούμεναι περὶ τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα ὡς πάσχοντα ἀλλὰ καὶ ὡς νοσογόνα αἰτία (βακτηρία, μύκητες) εἰς τὰς φυτικὰς ἀσθενείας ἐξετάζονται, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἐργασίαι δὲν εἶναι φυτοπαθολογικαί, διότι ἡ φυτοπαθολογία ὡς κλάδος ἐπιστήμης εἶναι τι ὀρισμένον μὲ περιεχόμενον περιλαμβανόμενον εἰς τὰ συγγράμματα καὶ προγράμματα διδασκαλίας, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ἡ φυτοπαθολογία διδάσκει τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ φυτικοῦ ξενοδόχου ὡς καὶ τὸν τρόπον ζωῆς (βιολογίαν) τῶν νοσογόνων αἰτιῶν, ἵνα καταλήξῃ εἰς ὀρθολογικὰς μεθόδους θεραπείας· δὲν δύναται δὲ τὸ λεγόμενον παρὰ μὴ εἰδικῶν, μὴ λαμβάνοντος ὑπ' ὄψει τοὺς ὀρισμούς, νὰ ἔχῃ καμμίαν ἀποδεικτικὴν ἀξίαν ὅτι αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι δύνανται νὰ εἶναι καὶ βοτανικαί,

6) ὅτι τὸ λεγθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι αἱ μελέται τοῦ ὑποψηφίου ἐξετάζονται τὸν βίον τῶν (παρασίτων, προσετέθη ὑπ' ἐμοῦ) μικροοργανισμῶν (βακτηρίων καὶ μυκήτων), τὴν φυσιολογίαν αὐτῶν, ἡ γνώσις τῆς ὁποίας ἔλυσε πολλὰ ζητήματα τῆς φυσιολογίας, δι' ἣν ἐπομένως ἔχουσι τὰ φυσιολογικὰ φαινόμενα τῶν ὀργανισμῶν τούτων μεγάλην σημασίαν, ἄρα ἀνήκουν αἱ ἐργασίαι αὗται εἰς τὴν βοτανικὴν, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ μερικαὶ φυσιολογικαὶ γνώσεις περὶ λίαν περιορισμένην ὁμάδα μικροοργανισμῶν παρασίτων τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν ἀποτελοῦν βαθείας γνώσεις γενικῆς βοτανικῆς ἀσχολουμένης πλὴν πολλῶν ἄλλων καὶ μὲ τὰ φυσιολογικὰ φαινόμενα τοῦ καθόλου φυτικοῦ βιαιλείου, διότι τότε θὰ ἔπρεπεν ὁ διδάσκων τὴν βιολογίαν τῶν δασικῶν δένδρων νὰ κριθῆ ὡς κατέχων μέρος τῆς βιολογίας καὶ ὡς κατάλληλος

διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς γενικῆς βιολογίας ἀσχολομένης περὶ τὸν βίον τοῦ συνόλου τῶν ὄντων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐγένετο δεκτὸν οὔτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀκυρώσαντος διορισμὸν γενόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπὶ τῇ βύσει παρομοίων παραλληλισμῶν (ἴδε ἀπόφασιν Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθμ. 379/1932, Παράρτημα Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως φύλλον 187 τοῦ 1932 ἀνωροῦσαν διορισμὸν κ. Βλησίδου ὡς καθηγητοῦ τῆς Βιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ), ἢ διότι τότε θὰ ἔπρεπεν ὁ σπουδᾶσας Κτηνιατρικὴν ἢ Ζωοτεχνίαν νὰ δύναται νὰ γίνῃ καθηγητὴς τῆς Ζωολογίας, ἐπειδὴ ἀκριβῶς πολλὰ ζητήματα τῆς φυσιολογίας τῶν ζώων ἐλύθησαν ἀπὸ τὰς περὶ τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν τῶν κτηνῶν γνώσεις μας, ὁπότε ὁμως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ τις τὴν φορὰν αὐτήν, ὅτι ὁ κτηνίατρος ἢ ζωοτέχνης ἔχει γνώσεις τῶν μικροοργανισμῶν, οἷτινες, κατὰ τὸν κ. Κοντόν, πολλὰ ζητήματα τῆς φυσιολογίας ἔλυσαν, ἐπομένως, ἐπειδὴ δὲν δύνανται τὰ ζητήματα ταῦτα νὰ κρίνωνται δι' ἀπλῶν συλλογισμῶν μὴ ἀπορροέντων ἀπὸ τὰς περὶ ἐπιστημονικῆς ταξινομήσεως τῶν κλάδων ἀντιλήψεις τῶν ἀρμοδιῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων, καθ' ὅς Γενικὴ Βοτανικὴ εἶναι ὁ κλάδος τῆς Βοτανικῆς ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν μορφολογίαν, φυσιολογίαν, οἰκολογίαν, χωρολογίαν κ.λ.π. ὅλου τοῦ φυτικοῦ βασιλείου μὲ ἀναφορὰν παρδειγμάτων ἐκ λίαν διαφόρων ὁμάδων αὐτοῦ καὶ ἐπομένως διὰ φυσιολογικὴν τινα γνῶσιν δὲν ἐπαρκεῖ ἡ γνῶσις τῶν φαινομένων τῶν ἀπαντώντων εἰς μίαν λίαν περιορισμένην ὁμάδα φυτῶν, ὡς οἱ παράσιτοι τῶν καλλιεργουμένων φυτῶν μύκητες, ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς ὁμάδας καὶ τὰ φυτὰ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι εἶναι βοτανικαί,

7) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ λεχθὲν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ὁ βοτανικὸς νὰ ἐξετάζη ὅλους τοὺς ὄργανισμούς, ἀλλὰ μίαν ὁμάδα, π. χ. τοὺς μύκητας, δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι αἱ μόνον μὲ τοὺς παρασίτους μύκητας ἐνδιατρίβουσαι φυτοπαθολογικαὶ μελέται, καὶ ἂν θεωρηθῇ ἡ περὶ τούτων ἀσχολία ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς γνώσεώς των ὡς νοσογόνων αἰτίων διὰ τὰς ἀσθενείας, εἶναι βοτανικαί, ἐν ᾧ εἶναι ἀπλῶς μυκητολογικαὶ ἀνήκουσαι εἰς τὴν μυκητολογίαν, κλάδον τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς ἀσχολούμενον μὲ τὴν ὁμάδα φυτῶν μύκητες, διδασκόμενον ἐν τῇ Σχολῇ μας ἐν ἰδίᾳ ἔδρᾳ καὶ ἀδελφὸν τῶν ἐτέρων κλάδων τῆς Συστηματικῆς Βοτανικῆς, βρυολογίαν, φυκολογίαν, λειχηνολογίαν, βακτηριολογίαν, κρυπτογαμολογίαν κ.λ.π. κλάδων ἀσχολουμένων περὶ τὴν μορφολογίαν, φυσιολογίαν κ.λ.π. τῆς ὁμάδος μόνον ταύτης τοῦ φυτικοῦ βασιλείου,

8) ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ ὑποψηφίου:

étude morphologique etc., ὡς ἔχουσα τὴν mention «botanique» καὶ ἐξετασθεῖσα ἀπὸ δύο καθηγητῶν τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Nancy ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι βοτανικὴ, δὲν εἶναι λογικόν, διότι ἡ μὲν mention (botanique) δεφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὸν γαλλικὸν νόμον τὰ διπλώματα τῶν Études supérieures des Sciences naturelles ἀναφέρονται εἰς ἓνα ἐκ τῶν εὐρέων κλάδων γενικῆς φυσιολογίας, ζωολογίας, βοτανικῆς, γεωλογίας καὶ ἔδει ἐπομένως εἰς ἓνα τούτων νὰ καταταχθῇ ἡ ἐργασία καὶ τοιοῦτος μόνον ἡ βοτανικὴ ἦτο ὁ περιέχων τὴν ἐργασίαν κλάδος, καὶ ἐπομένως τὸ ἐπιχειρημα τοῦτο εἶναι ἐξεζητημένον, ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει ἡ γνώμη τῶν ἐξεταστῶν ὅτι, ἄν, ὡς εἰς τὴν Σχολὴν μας, ἦσαν χωρισμένοι οἱ κλάδοι τῆς Βοτανικῆς, θὰ ὑπῆγον τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς τὴν Βοτανικὴν καὶ ἐπομένως τὰ ἄνω ἐπιχειρήματα δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι βοτανικὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, ὅστις παρ' ἡμῶν ἐχώρισε τοὺς βοτανικοὺς κλάδους εἰς διαφόρους ἔδρας,

9) ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι εἰς Toulouse καὶ ἄλλα γαλλικὰ Πανεπιστήμια διδάσκεται ἡ Φυτοπαθολογία ἀπὸ βοτανικοὺς εἰς μία ἔδραν, καὶ οἱ ὅποιοι καθηγηταὶ περιλαμβάνουν εἰς τὰς παραδόσεις τῶν τὴν ἀνακάλυψιν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου τῶν πολλαπλασιαστικῶν ὀργάνων τοῦ μύκητος *Podosphaera*, δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι βοτανικαί, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ποῦ ὁ ἡμέτερος νόμος, ὅστις ἐχώρισε τὴν Βοτανικὴν εἰς διαφόρους κλάδους, ἀπαιτεῖ,

10) ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ὅτι κατὰ τὴν ψηφοφορίαν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας ἐστηρίχθη ἡ γνώμη πολλῶν τότε ψηφισάντων εἰς τὴν γνωμάτευσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. v. Tubeuf διδάσκοντος δασικὴν βοτανικὴν καὶ φυτοπαθολογίαν, ἐρωτηθέντος ὡς δοκίμου φυτοπαθολόγου διὰ τε τὰς ἐργασίας τοῦ ὑποψηφίου καὶ τοῦ συνυποψηφίου του τότε κ. Σίδερη, δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ ὑποψηφίου εἶναι βοτανικαί, ἐπειδὴ ἐξητάσθησαν ἀπὸ εἰδικῶν ἐπιστήμονα διδάσκοντα δασικὴν βοτανικὴν καὶ φυτοπαθολογίαν,

11) ὅτι τὸ νὰ προτείνῃ ὁ κ. Κοντὸς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἔδρας τῆς Βοτανικῆς ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου καὶ τὴν συγχώνευσιν αὐτῆς μὲ τὴν ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου κατεχομένην ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας δὲν σημαίνει ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τακτοποίησιν τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ νόμου ἀπαιτοῦντος δι' ἐκάστην ἔδραν εἰδικὰς τοῦ κλάδου τῆς ἔδρας, ἦτοι τῶρα τῆς Βοτανικῆς, ἐργασίας, ἵνα ἐκλεγῇ καθηγητὴς αὐτῆς,

12) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ λεχθὲν ὅτι σέβεται τὴν γνώμην τοῦ κ. Πολίτη, ἀλλὰ προκειμένου περὶ ἐκλογῆς καθηγητῶν κρίνονται πολλαὶ καταστάσεις καὶ ἱκανότητες καὶ δὴ ἱκανότητες ἐπιστημονικαί,

κοινωνικαί, ἠθικαί καὶ διοικητικαί, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐργασίαι τοῦ ὑποψήφιου εἶναι βοτανικαί, περιάγει δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς καθηγητοῦ εἰς ὑποκειμενικὰς καὶ ἀσταθμῆτης διερευνήσεις τῶν ψηφίζόντων, πράγμα τὸ ὁποῖον ἤτῳς ὁ νόμος ἀπαγορεύει λέγων ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἐκλεκτοὶ δεόν νὰ ἔχουν ὠρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναφερόμενα προσόντα, εἰς ἃ οὐδόλως ἀναφέρονται τὰ ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ ἀπαριθμηθέντα,

13) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου λεχθὲν ὅτι ὁ φυτοπαθολόγος δεόν νὰ εἶναι ἄριστος βοτανικός, δὲν ἀποδεικνύει ὅτι δὲν γίνεται παράβασις τοῦ νόμου, ὅταν ὑποψήφιος μὲ φυτοπαθολογικὰς ἐργασίας ἐκλέγεται εἰς τὴν Βοτανικὴν, ἐπειδὴ ἔχει γνώσεις αὐτῆς ἔστω καὶ ἄριστας, τὰς ὁποίας ὅμως ὁ νόμος δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψει, ἀλλὰ μόνον τὰς ἐργασίας τὰς εἰς τὴν βοτανικὴν ἀναφερομένας,

14) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου λεχθὲν ὅτι εἰς Toulouse καὶ ἀλλαχοῦ διδάσκειται ἡ βοτανικὴ συγχρόνως μὲ τὴν φυτοπαθολογίαν ἀπὸ τὸν αὐτὸν καθηγητὴν, δὲν ἀποδεικνύει ἄλλο τι ἢ ὅτι ἂν καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν αἱ ἔδραι αὐταὶ ἠνωμένα θὰ ἠδύνατο ὁ εἰς τὴν σύμμικτον ταύτην ἔδραν διοριζόμενος νὰ ἔχη εἰδίκευσιν μόνον εἰς τὸν ἓνα κλάδον τῆς ἔδρας του, σήμερον ὅμως ἀπαιτεῖται ἠτῳς ἀπο τὸν νόμον ἡ εἰδικότης τῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν βοτανικὴν,

15) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου λεχθὲν ὅτι δι' ὠφελιμιστικούς λόγους πρέπει νὰ ἐκλεγῆ ὁ ὑποψήφιος, ὅστις ὡς γεωπόνος καὶ φυτοπαθολόγος θὰ δώσῃ κατεύθυνσιν οὐχὶ ἀπλῶς θεωρητικὴν, ὡς τοῦτο γίνεται εἰς Σχολὰς μὴ ἐγκλειούσας τοὺς ἐφηρμοσμένους κλάδους δασολογίας καὶ γεωπονίας, ὅτι δὲ οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ φυσικοῦ τμήματος οἱ εἰς τὰ γυμνάσια διοριζόμενοι θὰ ἠδύνατο διδασκόμενοι ἀπὸ τοιοῦτον καθηγητὴν νὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ὠφελίμων γνώσεις, τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν νόμον ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἰκανότητα διδασκαλίας κλάδου τινος ἐπιστήμης λόγῳ εἰδικῶν ἐργασιῶν καὶ οὐχὶ λόγῳ κλίσεως εἰς πρακτικούς κλάδους,

16) ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Βογιατζόγλου ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν τὸν ὑποψήφιον εἰς τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς σήμερον καὶ οὕτω γίνῃ κατ' οὐσίαν συγχώνευσις τῶν κλάδων τούτων, καταργήσωμεν δ' ἀκολούθως τὴν ἔδραν τῆς Φυτοπαθολογίας καὶ ὑπαγάγωμεν τὸ μάθημα εἰς τὴν Βοτανικὴν, δὲν εἶναι ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τικτοποιήσεις καὶ συγκάλυψις τῆς παρανόμου ἐκλογῆς, ἂν αὕτη ἐγένετο ἄνευ εἰδικῶν ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν σήμερον συζητούμενον πρὸς πληρωσιν κλάδου καὶ οὐχὶ εἰς τὸν μελλοντικόν, τικτοποιήσις, ἣτις ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ κατὰ τὸν νόμον, διότι μόνον κενῶν ἔδρῶν εἶναι δυνατὴ ἡ σύμπτυξις,

17) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μαριολοπούλου λεχθὲν ὅτι ἐγὼ ἐκφέρων γνώμην διὰ τὸν κ. Λάκωνα, ὡς κατάλληλον διὰ τὴν ἔδραν τῆς Βοτανικῆς δὲν ἔλαβον τότε ὑπ' ὄψει ὅτι οὗτος, ὑψηγῆτης μὲ τίτλον καθηγητοῦ διὰ τὴν Συστηματικὴν Βοτανικὴν εἰς ἀνώτατον ἴδρυμα τῆς ἀλλοδαπῆς, ἦτο συστηματικὸς βοτανικός, τώρα δὲ θέλω νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀκριβῶς ὁ νόμος, δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι δέον νὰ παρανομήσωμεν, ἐπειδὴ εἰς ἀπλὴν συζήτησιν ἄνευ λεπτομεροῦς εἰσηγήσεως ἐξέφερα γνώμην στηριζομένην εἰς γενικὰς περὶ τοῦ κ. Λάκωνος πληροφορίας,

18) ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παλιατσέα ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἔχει εἰδικὰς σπουδὰς βοτανικῆς ὡς τὸ *Diplôme d'études supérieures des Sciences naturelles (mention botanique)* ἀποδεικνύει καὶ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη ἐκρίθη ἀπὸ δύο βοτανικοῦς καὶ ἔλαβε mention botanique οὐδόλως, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ἀποδεικνύει ὅτι, αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸν κλάδον τῆς Βοτανικῆς, ὡς οὗτος λόγῳ τῆς παρ' ἡμῶν διαιρέσεως τῶν βοτανικῶν κλάδων ἰσχύει.

Κατὰ ταῦτα : πεπεισμένος ὅτι ὁ ὑποψήφιος οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων προσόντων παρουσιάζει, ἦτοι, τόσον διπλώματος, ἄφ' οὗ τὸ ὑπ' αὐτοῦ παρουσιαζόμενον ἀναφέρεται εἰς ἀσχετοὺς πρὸς τὸ μάθημα τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας ἐπιστημονικοῦς κλάδους, ὅσον καὶ εἰδικῶν ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν οἰκεῖον κλάδον, ἄφ' οὗ αὐταὶ εἶναι φυτοπαθολογικαὶ καὶ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ παρανομήσω συμβάλλον εἰς τυχὸν παρουσιασθησομένην παράνομον πλειοψηφίαν, ἄρνοῦμαι ψῆφον ἐπιφυλασσόμενος νὰ προβῶ εἰς ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐξαγγελθεισομένης τυχὸν παρανόμου ἐκλογῆς.

Ὁ κ. Κοντὸς κατόπιν τῶν ὄσων κατὰ τὴν παρελθοῦσαν καὶ σημερινὴν συνεδρίαν ἀνέπτυξε, φρονῶν ὅτι ὁ κ. Καββάδας κέκτηται τὸ νόμιμον δίπλωμα καὶ διδακτικὴν ἱκανότητα καὶ παρουσιάζει πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας προαγοῦσας τὸν οἰκεῖον κλάδον τῆς ἐπιστήμης, ψηφίζει τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Βοτανικῆς.

Ὁ κ. Κοσμήτωρ ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν ἐμπεριστατωμένην εἰσηγήσιν τοῦ κ. Κοντοῦ, τὰς σχετικὰς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίαν διεξαχθείσας συζητήσεις καὶ τὰς ἐπὶ τῶν πρακτικῶν διατυπωθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Κοντοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἐτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Οἰκονομοπούλου καὶ φρονῶν ὅτι ὁ ὑποψήφιος κ. Καββάδας κέκτηται, πλὴν τῆς διδακτικῆς ἱκανότητος, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος διεπίστωσε, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἦτοι τοὺς νομίμους τίτλους καὶ ἐξαιρετικὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα ἐμφαινομένην διὰ σοβαρῶν πρωτοτύπων ἐργασιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κλάδον τῆς Βοτανικῆς, ψηφίζει

τὸν κ. Καββάδαν ὡς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς ὑπὸ πλήρωσιν ἔδρας.
 Ὁ κ. Καββάδας συγκεντρώσας 7 ψήφους ἔναντι 3 ἐκλέγεται τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βοτανικῆς.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ

ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΟΝΤΟΣ, ΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
 Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Φ. ΠΑΛΙΑΤΣΕΑΣ,
 Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ,
 Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟ-
 ΠΟΥΛΟΣ, Α. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 22/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΝΤ. ΛΑΜΑΣΚΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 148^Η

Ἐγένετο τὴν 24^η Μαρτίου 1933, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3^ην μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριολοπούλου, Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Ἄν. Οἰκονομοπούλου, Κ. Σκλαβούνου, Μ. Μαραβελάκη, Τρ. Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Π. Κουτσομητοπούλου καὶ Ἄλ. Βογιατζόγλου.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Σκλαβούνος ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθέντων πρακτικῶν κάμει τὰς κάτωθι παρατηρήσεις :

Συμφωνεῖ τελείως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν πάντοτε ἐπιστημονικῆς βαθύτητος καὶ ἀκριβολογίας, δοθείσας ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἀβασίμων παρατηρήσεων τοῦ ἑτέρου τῶν εἰσηγητῶν κ. Κοντοῦ ἐπὶ τῆς εἰσηγητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως. Τονίζει δὲ ὅτι ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἂν καὶ εἶναι ὁ μᾶλλον προσκείμενος πρὸς τὴν Βοτανικὴν καὶ Φυτοπαθολογίαν καὶ συνεπῶς ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ ἔχη σχετικῶς βαρύνουσαν γνώμην, ἐν τούτοις ὅμως σεβόμενος τοὺς εἰδικοὺς τούτους κλάδους ἐπιστήμης, ἀπέκλεισεν ἐν τῇ εἰσηγητικῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἐκ τῶν προτέρων πᾶσαν ποιοτικὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὑποψηφίου, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλασσικωτέρας σχετικῆς βιβλιογραφίας ἔρευναν περὶ τοῦ χαρακτηρος τῶν ὑποβληθειῶν ἐργασιῶν, ἂν δηλονότι αὐταὶ ἀνήκουσι κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν εἰς τὴν Βοτανικὴν ἢ τὴν Φυτοπαθολογίαν.

Ὁ κ. Κοντός σχετικῶς πρὸς τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Σκλαβού-
νου διὰ τὸ ἀβάσιμον δῆθεν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων καθὼς καὶ διὰ
τὸ ὅτι ὁ κ. Οἰκονομόπουλος εἶναι ὁ μᾶλλον προσκείμενος εἰς τὴν Βο-
τανικὴν λέγει ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Σκλαβούνου στεροῦνται οἰασ-
δήποτε σοβαρότητος

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΑ ΜΕΛΗ
Π. ΚΟΝΤΟΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ,
Κ. ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΒΟΓΙΑ-
ΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 28/3/1933.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΑΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 149^η

Ἐγένετο τὴν 30^{ην} Μαρτίου 1933, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὄραν
6^{ην} μ. μ. παρόντων τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἡλ. Μαριλοπούλου,
Κοσμήτορος τῆς σχολῆς, Π. Κοντοῦ, Μ. Μαραβελάκη, Τρ.
Καραντάση, Θ. Βαροπούλου, Π. Κουτσομητοπούλου
καὶ Ἄλ. Βογιατζόγλου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμέ-
νης συνεδρίας.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΗΛ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Π. ΚΟΝΤΟΣ, Μ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗΣ,
ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Θ. ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΒΟΓΙΑ-
ΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 31/3/33.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΝΤ. ΔΑΜΑΣΚΙΝΙΑΗΣ

ΠΑΡΟΡΑΜΜΑΤΑ

σελ.	στίχ.	27	ἀντὶ διδασκαλία	γράφει	διαδικασία
σελ. 5	στίχ.	27	ἀντὶ διδασκαλία	γράφει	διαδικασία
σελ. 15	»	24	» ἐμπεριστατωμένως	»	ἐμπεριστατωμένως
σελ. 33	»	8	» Réforme	»	Réforme
σελ. 34	»	1-2	» Ἡτοι	»	, ἦτοι
σελ. 34	»	3	» τμημάτων	»	κτημάτων
σελ. 34	»	3	» τῶν ἐποικισμῶν	»	τὸν ἐποικισμὸν
σελ. 34	»	17	» Κεφάλαιον	»	κεφάλαιον
σελ. 34	»	26	» Καιφάλαιον	»	κεφάλαιον
σελ. 35	»	19	» Κεφάλαιον	»	κεφάλαιον
σελ. 36	» προτελευταῖος		» ὄρων	»	ὄσον
σελ. 42	»	15-16	» κριτικὰς	»	κριτικὰς
σελ. 74	»	10	» εἰδικοῦ	»	ειδικοῦ
σελ. 77	»	16	» abondanse	»	abondance

ΠΑΡΟΡΑΜΜΑΤΑ

αελ. 77	αελ. 77	αελ. 77	αελ. 77
αελ. 74	αελ. 74	αελ. 74	αελ. 74
αελ. 72	αελ. 72	αελ. 72	αελ. 72
αελ. 38	αελ. 38	αελ. 38	αελ. 38
αελ. 35	αελ. 35	αελ. 35	αελ. 35
αελ. 34	αελ. 34	αελ. 34	αελ. 34
αελ. 31	αελ. 31	αελ. 31	αελ. 31
αελ. 31	αελ. 31	αελ. 31	αελ. 31
αελ. 30	αελ. 30	αελ. 30	αελ. 30
αελ. 28	αελ. 28	αελ. 28	αελ. 28
αελ. 27	αελ. 27	αελ. 27	αελ. 27
αελ. 23	αελ. 23	αελ. 23	αελ. 23
αελ. 18	αελ. 18	αελ. 18	αελ. 18
αελ. 5	αελ. 5	αελ. 5	αελ. 5